DIN SCRIERILE INEDITE

ALE LUI

ȘTEFAN D. GRECIANU

GENEALOGIILE DOCUMENTATE

ALE

FAMILIILOR BOIERESTI

PUBLICAT DE PAUL ȘT. GRECIANU

VOLUMUL II

TIPOGRAFIA „COOPERATIVA", BUCUREȘTI, STR. BELVEDERE, No. 6

— 1916 —

www.dacoromanica.ro

PREFAȚĂ

Introducerea la volumul al II-lea, care urmează aci, a fost scrisă în timpul când a început să apară volumul al II-lea în fascicole, adică la 2 Martie 1913. De atunci publicația a înaintat încet, strecurându-se între dificultațile de tot felul cari le-a întâlnit în cale și a ajuns în fine la complectarea acestui volum, care se pune astăzi în vânzare. Volumul al III-lea este în curs de publicare; un sfert a eșit în fascicole și s'a împărțit la abonați.

Ne a trebuit un an pentru a da la lumină primul volum; pentru al doilea a trebuit doi ani. Incă n'am eșit din litera B. Este drept că literele B și C sunt cele mai bogate. Apoi documentele deja publicate și privind mai multe nume nu se vor repeta, ci se vor aminti prin simple trimiteri. Astfel lucrarea se va ușura treptat. Fișele, coprinzând datele ce le publicăm, sunt împărțite în caete; în total sunt peste 200 de caete de circa 125—150 fișe, ceia-ce însumează 25 a 30.000 fișe aproximativ. Din acestea s'a publicat până acum materialul extras din 20 de caete, reprezintând cam 2500 a 3000 de fișe sau a zecea parte din întreaga lucrare. Dupa această socoteală, de oare-ce până acum s'a publicat două volume și un sfert, ar rezulta că opera întreagă ar trebui să consiste în vre-o 22 de volume. Insa, dupa părerea noastră, cele mai multe documente fiind publicate în volumele dela început, lucrarea se va reduce mult. Socotim că un sfert a fost tipărit până acum și că prin urmare nu va fi în total decât 9 sau cel mult 10 volume, din cari 2¼ au apărut, rămânând 7 sau 8 de publicat. Ne vom da toate silințele pentru ca să le publicăm cât de repede.

Totuși, chiar în acele condițiuni este evident că va întârzia foarte mult darea la iveală a genealogiilor unor familii cari, în ordine alfabetică, sunt la urmă. Aceasta explică poate graba ce a pus-o de pildă d. B. Mangâru, să publice sub numele lui Ștefan Grecianu și fără știrea mea, ca anexă la volumul discursurilor Generalului Th. Văcărescu, un arbore genealogic al familiei Văcărescu, care nu corespunde în totul cu datele ce le posed eu, mai ales în ceia-ce privește originele familiei. D. Mangâru intitulează acest arbore: «Arborele al familiei **Văcărescu** cu începere de la al XIII veac *alcătuit după datele și documentele istorice* și după cercetările **D-lui Stefan D. Grecianu**, membru al fostei Comisiuni documentare al Statului, fost senator, etc...» și duce fără nici o întrerupere șirul familiei din tată în fiu dela Ugrin sau Udriște, vir nobilus în Făgaraș in 1290 și până la ultimii vlăstari din acest neam cari mai trăesc astăzi, in total 18 generații. Dacă d. Mangâru mi-ar fi făcut cinstea să mă consulte l'aș fi rugat să nu adaoge nimic la datele ce le avusese familia Văcărescu dela tatal

www.dacoromanica.ro

meu şi pe cari le a complectat d-sa fără a face rezervele cuvenite. I-aş fi arătat articolele publicate de Ştefan Grecianu şi prin cari el combătea aserţiuni puse astăzi sub numele lui. I'aş fi comunicat chiar, din scrierile inedite ale tatălui meu, o notă mai recentă în care zice: «N'am putut dovedi cu acte nici toate cele susţinute de A. I. Odobescu în 1861 în Revista Română, nici coborîrea dela Comitetele Ugrin, nici pe Dan Coconul, nepotul lui Radu Negru Voevod, nici succesorii lor până spre Enache Clucerul, cel ucis deodată cu familia lui Costandin Brâncoveanu Voevod, la Ţarigrad în 1714 de către Sultanul; şi Neagoe cel de demult, de sub Neagoe Basarab Voevod, menţionat de Revista Română şi Radul cel bogat, poreclit Belşug, nu sunt menţionaţi prin documente. Asemenea nu găsim decat erori când se susţine că Enake ar fi fost ginere al lui Brâncoveanu Voevod sau că a fost mare Vistier . . . Prin actele găsite de mine nu am putut justifica nimic din toae acestea. Totuşi acest neam de boieri se dovedeşte că este din cele mai vechi şi că urmaşii lor din al 18-lea şi al 19-lea secol au crescut mult ilustraţia celor mai bătrâni părinţi ai lor cunoscuţi, deşi nu se găsesc ei suindu-se în vechime peste anul 1532.»

Nerăbdarea celor interesaţi nu ne poate opri de a discuta cu scrupulozitate actele si documentele ce se publică sub autoritatea numelui lui Ştefan Grecianu, caci el a ţinut să nu avanseze nimic nedovedit, chiar atunci când era de aproape legat cu familiile de care era vorba, cum a fost legat şi prin rudenie şi prin prietenie cu familia Văcărescu. De aceia am ţinut să restabilim aci adevărul istoric, care este temelia pe care se sprijină opera pe care o publicăm. Pentru a evita în viitor efectele acestei nerăbdări, ne vom sili, în ce ne priveşte, să grăbim cât de mult desăvîrşirea lucrărei, permiţând astfel cercetătorilor conştiincioşi studii bazate pe date nediscutabile.

6 Februarie 1916. **_Paul Grecianu_**

N. B. Primim cu recunoştinţă indicaţiile de documente originale, privitoare la familiile ale căror geneal gii le publicam. Cerem însa sa putem lua cunoştinţa de documentele însaşi. Cu aceasta c ndiţie le vom menţiona în text şi în arborele acelor familii.

P. G.

www.dacoromanica.ro

INTRODUCERE

la volumul al-doilea.

S'a împlinit un an de când am început publicarea operei răposatului meu părinte Ştefan D. Grecianu, privitoare la *Genealogiile documentate ale familiilor boiereşti.*

Lucrarea, trebue să recunosc că înaintează încet. Acest lucru l'au observat mai cu seamă cei cari sunt nerăbdători de a vedea publicate genealogiile, cari îi interesează mai de aproape.

Totuşi primul volum, care va apare în curând, coprinde în 424 pagini un număr de 53 de nume de familii, între cari notăm ca mai însemnate familiile: *Alexeni*, *Ariom*, *Asani*, *Băbeni*, *Băden'*, *Băjeşti*, *Bălăceni*, *Bilceşti*, *Băleni*, *Balotă*, *Balşi*, *Baneşti*,...

In volumul al-doilea vom da, între altele, familiile: *Bărbăteşti*, *Bărcăneşti*, *Bârseşti*, *Basarabi*, *Beldimani*, *Belu*, *Bengeşti*, *Berindei*, *Bibeşti*, *Boereşci*, *Bogdani*, *Boldeşti*, *Bozieni*, *Brădeşti*, *Brăiloi*, *Brâncoveni*, *Brătăşani*, *Brătiani*, *Brezoiani*, *Broşteni*, *Bucşăneşti*, *Bucşani*, *Budişteni*, *Buiceşti*, *Bujoreni*, *Burke*, *Buzeşti*,...

Din cele ce s'au publicat până acum se poate trage de către persoanele cari urmăresc studii istorice, juridice, economice, etc... învăţăminte numeroase. Pentru a-le înlesni cercetările, am anexat la sfârşitul volumului I un indice alfabetic, coprinzând toate numele de persoane sau de familii citate în cursul acestui volum; am adunat de asemenea în indice speciale cuvintele arhaice, cu explicaţia lor, lista planşelor şi clişeelor, mai ales a iscăliturilor, coprinse în text, etc...

Fără a adăoga vre-o apreciere asupra interesului acestei lucrări, ceia-ce nu ni s'ar cuveni nouă, să ne fie permis a exprima dorinţa ca cercetătorii, cari se vor ocupa cu studii similare, să găsească în această publicaţie un temei util pentru lucrările lor viitoare. Am căutat să le înlesnim, pe cât ne-a fost cu putinţă, cercetările ulterioare, nu numai prin indicele cari le am anexat, dar încă prin reproducerea scrupuloasă a notiţelor şi a trimiterilor la cronici, la autori, la lucrări similare, cari urmează a fi consultate pentru complectarea operei de faţă. Neapărat că, aşa cum ea se presintă, lucrarea publicată de noi este cam rece cam aridă. Numai prin adaosul detaliurilor, ce se găsesc în alte opere la cari se trimite, se poate da acestui studiu toată viaţa, toată lumina şi tot interesul la care el ar putea pretinde. Aceasta va fi opera urmaşilor sau a continuatorilor lui Ştefan Grecianu.

Opera noastră, adică a mea şi a colaboratorului devotat, Valerian Mussu, secretarul şi amicul lui Ştefan Grecianu, cu a cărui osteneală am bucuria să-mi îndeplinesc o sfântă datorie faţă de memoria părintelui meu, opera noastră este modestă şi nu tinde decât a da putinţa altora de a clădi pe temelia aşezată de Ştefan Grecianu, un edificiu util ţărei, pentru mărirea căreia am vrut să lucrăm.

Paul Şt. Grecianu.

www.dacoromanica.ro

BARBĂTEŞTII.

Indoelnic.

1540 Iunie 22. (Acad. Rom. doc. 214/XXXIII.) Hrisovul lui Radu Voevod sin Radu Voevod către boierul d-sale *Jupan Stanciul Postelnicul şi soţia sa Moma*, ca dupe moartea unuia din ei să moştenească celalalt moşiile şi ţiganii ce îi au.

15/7 Septembre 11. (Arh. St. Episc. Argeş pach. 5 doc 1.) Hrisov lui Voilă din Topliţi ca se ţie moşie la Topliţi şi la valea lui Teatin, partea lui *Pan feciorul Gulioaei din Barbăteşti*, pentru care au avut pâră cu feciorii Popii Nanului.

Sigur.

1599 Iulie 7. (Condica Bărbăteştilor actul No. 91. în coll. mea.) Cu mila lui D-zeu Io Mihail Voevod şi Domn a toată ţara rumânească, feciorul marelui şi prea bunului Pătraşcu Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă slugii D-mele *Mogoe Paharnicul* şi *Stoicăi şi Jupâneselor lor, Dobrin(?)şi Momăi* cu feciorii lor câţi D-zeu le va dărui ca să le fie lor moşie la Bărbăteşti, însĕ partea *Mojiei* toată din câmp şi din pădure şi din apă şi din siliştea satului, cu rumânii şi la munte ori cât s'ar alege de peste tot hotarul de pretutindenea, pentru că această mai sus zisă moşie a fost de demult dreaptă de baştină moşie a *Mujei.*.

Dupe aceea *Muja* el singur au dat-o şi au lăsat partea lui de moşie din Bărbăteşti cu gura şi cu limba lui mai nainte de ciasu morţii, slugilor D-mele *Mogoea Paharnicul şi Stoica şi Dobrin şi Momaia*, pentru căci ei au căutat şi au purtat de grijă *Mojăi* la boala lui cea cumplită şi la moartea lui cea năpraznică şi i-au îngropat trupul lui la sf. biserică hramul prea cuvioasei Paraschivei care este în oraşul D-mele în Tîrgovişte, iar la sf. Paraschiva au dat *Muja* din vinăriciu lui dela Văleni, pentru pomenirea trupului şi a sufletului lui şi s'au făcut lui pomenire şi toate cele ce trebuesc mortului, pentru căci *Mujăi* feciori din trupul lui nu i-au rămas nimenea.

Pentru acésta *Muja* el au lăsat şi au dat toată partea lui de moşie din Bărbăteşti, lui *Mogoe şi Stoicăi şi Dobrei şi Momăiei* şi am văzut D-mea şi cartea dela mâna *Mujăi* cu mărturii şi cu mare blestem cum nimenea din rudeniile lui, nici fraţi, nici surori, nici nepoţi, nici nimenea amestec se nu aibă cu acéstă mai sus zisă moşie partea lui din Bărbăteşti căci este într'adevăr.

Şi dupe aceia au adus slugile D-mele *Mogoia Paharnicul şi Stoica şi Dobra şi Momăia* oameni buni şi preoţi mărturii care ei au fost atunci la tocmeala *Mujăi* şi la pristăvirea lui: din oraş Popa Coica cel bătrîn eclesiarhul şi Popa Sahat cel bătrîn şi Popa Rustea şi Popa Istrate şi Pârvu Diaconu şi Vlad Părcălabu şi Gheorghe al Nichii şi din Fieni Natu şi *din Barbăteşti Oprea cel batrîn şi Kir Stoian.*

Drept aceia D-mea au căutat şi au judecat dupe dreptate şi dupe legea lui D-zeu împreună cu toţi cinstiţii boierii D-mele din Divan împreună şi cu prea sf. sa Părintele nostru Kir Eftimie Mitropolitul nostru şi am dat D-mea cum au fost lăsat şi au dat *Muja* la moartea lui, toată partea lui din moşie dela Bărbăteşti, slugilor D-mele *Mogoe şi Stoicăi şi Dobrii şi Momai*, iar alţii din rudeniile lui, nici fraţii lui, nici din surorile lui, nici din nepoţii lui să nu aibă amestec cu bucatele şi cu moşia *Mujii* fără singur numai *Moga şi Stoica şi Dobra şi Moma*, pentru că aceştia l'au păzit la boala şi la moartea lui şi l'au pomenit pe el.

www.dacoromanica.ro

Pentru acésta am dat și D-mea slugilor D-mele *Mogoe Paharnicu și Stoicai și Jupânesei lui Dobri și Momi*, ca să le fie lor acéstă mai sus zisă moșie ohavnică și stătătoare lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele.

Iată și mărturii am pus D-mea (urmează numele lor, a sĕ vedea «Divanele Domnești» lucrare citată, la anul respectiv.)

Pecetea lui Mihai Vodă, cel viteaz.

Tot în sus zisa condică la No. 90 mai găsesc un hrisov, în copie, care este aproape identic cu cel publicat mai sus și cred că originalul a fost numai unul singur dupe care s'au tălmăcit aceste 2 còpii; dar dacă reproduc și pe acest din urmă în extenso, o fac numai cu scopul ca publicul cercetător să poată complecta erorile strecurate în traducerea lor, mai ales că cel dela No. 91 e mai confuz.

1599 Iulie 7. Cu mila lui D-zeu Io Mihai Voevod și Domn a toată țara românească, feciorul marelui și prea bunului Pătrașcu Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele, slugii D-mele *Mogoe Paharnicul și Stoicai și Jupâneselor lor Dobrai și Momăi* și feciorilor lor câți D-zeu le va dărui ca să le fie lor moșie la Bărbătești, însĕ partea *Mujei* toată din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului cu rumânii și la munte ori cât s'ar alege de preste tot hotarul de pretutindenea, pentrucă acéstă mai sus zisă moșie fost-au de demult bună și dreaptă de baștină moșie a *Mujei*.

Dupe aceia *Muja* el singur au dat-o și au lăsat-o partea lui de moșie ce s'au zis mai sus din Bărbătești cu gura și cu limba lui mai nainte de ceasul morții lui, slugilor D-mele *Mogoe Paharnicul și Stoica și Dobrăi și Momăi* pentru că ei au căutat și au purtat de grijă *Mojăi* la boala lui cea cumplită și la moartea lui cea năpraznică și s'au îngropat trupul lui în sf. biserică hramul prea cuvioasei Paraschivei care este în orașul D-mele în Tîrgoviște.

Iar la sf. Paraschiva au dat *Muja* din vinăriciul lui dela Văleni pentru pomenirea trupului și a sufletului lui și i-au făcut lui pomenire și toate cele ce trebuesc mortului, pentru căci *Mujăi* feciori din trupul lui nu i-au rămas nimenea; pentru acésta *Muja* el au dat și au lăsat toată partea lui de moșie din Bărbătești ce s'au zis mai sus, *Mogoii și Stoicăi și Dobri și Momăei* și au vă ut D-sa și cartea dela mâna *Mujăi* cu mărturii și cu mare blestem cum nimenea din rudeniile, nici frați, nici surori, nici nepoți nici nimenea amestec să nu aibă cu acéstă mai sus zisă moșie, partea lui din Bărbătești cât este un păr din cap.

Și dupĕ aceia au adus slugile D-mele *Mogoe Paharnicul și Stoica și Dobra și Momaia* oameni buni și preoți mărturii care ei au fost atunci la tocmeala *Mojăi* și la pristăvirea lui: din oraș Popa Stoica cel bătrân eclesiarhu și Popa Sahat cel bătrân și Popa Rustea și Popa Istrate și Pârvul Diaconul și Vlad Pârcălabul și Gherghe al Nikii și din (loc alb) și *din Bărbătești Oprea cel bătrân și Kir Stoian*.

Drept aceia D-mea am căutat și am judecat dupe dreptate și dupe legea lui D-zeu împreună cu cinstiții boierii D-mele din Divan și împreună cu prea sf. sa Părintele nostru Kir Eftimie Mitropolitul și au dat D mea cum au fost lăsat și au dat *Muja* la moartea lui toată partea lui de moșie dela Bărbătești, slugilor D-mele *Mogoe și Stoica și Dobra și Momăia* iar alții din rudeniile lui să nu aibă amestec cu bucatele, cu moșia lui *Muja* fără numai singur *Mogoe și Stoica și Dobra și Momaia*, pentru că aceștia l'au păzit la boala și la moartea lui și l'au pomenit pre el.

www.dacoromanica.ro

Pentru aceia am dat D-mea slugilor D-mele *Mogoe Paharnicul şi Stoicăi şi Jupâneselor lor Dobrăi şi Momai* ca să le fie lor această mai sus zisă moşie ohavnică şi stătătoare, lor şi feciorilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimenea să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată şi mărturii am pus D-mea (a sĕ vedea lucrarea citată a «Divanelor Domneşti»).

Pecetea lui Mihai Vodă, cel viteaz

1599 Decembre 18. (Ibidem actul No. 4.) O carte sîrbească cu pecete a Părintelui Vlădichii Mitropolitul Kir Eftimie, ce scrie *pentru Bărbăteşti* şi pentru vinăriciu *Popii Tudoran.*

1612 Iulie 2). (Arh. St. M-rea Cernica pach 1 bis. doc. 3) Hrisov către mănăstirea ce se zice dela Grădiştea-Floreştilor unde este hramul sf. Ierarh Nicolae dela Mira Licheiei, ca să ţie satul Floreştii dela Colentina, care sat au fost al lui Nedelco Postelnicul şi al frăţine-său Stroe, feciorii Radului Căptar Postelnicul, de baştină, însĕ jumătate de sat ; iar altă jumătate de sat au fost al lui *Draghici Spătarul şi al frăţine-său Nan şi Hrizan feciorii lui Oprişor Logofătul, de baştină.*

Apoi în zilele Radului Vodă Şerban, iar Jupan Cernica biv vel Vornic, el au cumpărat acea jumătate de sat dela Nedelco şi dela frate-său Stroe drept 32000 de asprii ; iar acuma Cernica Vornicul a cumpărat şi cea l'altă jumătate de sat dela *Drăghici Spătarul şi dela frate-sĕu Nan şi Hrizan* drept 12000 de asprii.

Şi iar sĕ ţie mănăstirea moşie la Obileşti cât au cumpărat Cernica Vornicul dela Nedelco şi dela frate-sĕu Stroe Postelnicul drept 6000 de asprii şi drept o plaşcă de grană mohorâtă, preţul ei 2000 de asprii....

1613 Mai 15. (Condica Bărbăteştilor, actul No. 92.) Cu mila lui D-zeu Io Radu Voevod şi Domn a toată ţara românească feciorul rĕposatului Mihnei Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele *Mojai Paharnicul şi Jupânesei lui Dobrii şi mătuşă-si Momii* cu feciorii lor câţi D-zeu le va dărui, ca să le fie lor moşie în Bărbăteşti însă partea *Mujăi* toată şi din câmp, din pădure şi din apă cu vaduri de moară şi din siliştea satului cu rumânii şi la munte şi de pretutindenea du preste tot hotarul, din hotar până în hotar pentru că această moşie ce s'au zis mai sus i-au fost bătrână şi dreaptă moşie de baştină a *Mojăi.*

Iar dupĕ aceea *Mojai* i s'au întâmplat o boală mare, grea, de au căzut de năpraznica boală şi în ceasu morţii şi îndată într'acea boală rea şi cumplită de năprazna, nimenea nu s'au aflat ca se păzească pe *Muja* fără numai singur prietinii : *Neaga şi Momaia mătuşile lui.*

Apoi când au fost la moartea lui în zilele bătrânului rĕposatului moşului D-mele Alexandru Voevod, iar acel *Muji* el singur au lăsat cu limba lui toată partea lui ce scrie mai sus, din Bărbăteşti să fie pe mâna mătuşelor lui, *Preotesii Neagăi muma Jupânesii Dobrii şi a Momii sora preotesei Neagăi*, iar alt om din rudenii treabă să n'aibă făr de numai singure mătuşele lui *preoteasa Neaga şi Moma.* Şi au făcut şi cartea lui dela mâna lui cu mare jurământ şi cu mulţi preoţi şi oameni buni mărturie pentru că alţi feciori din trupul lui n'au avut ca sĕ'l caute pe el la boala lui. Incă au lăsat *Muja* la moartea lui, până când era viu ca sĕ-i îngroape trupul lui la sf. biserică din Tîrgovişte ce se numeşte hramul prea cuvioasei Paraschivii şi au dat *Muja* sf. biserici pentru sf. proscomidie, unde zace trupul lui, tot vinăriciul dela Văleni; şi dupĕ moartea *Mujăi* se aibă mătuşele lui: *preoteasa Neaga şi Momai* a pomeni şi a face toate cele ce trebuesc mortului.

www.dacoromanica.ro

Iar dupe moartea *Mujăi* când au fost în zilele rĕposatului părintelui D-mele în domniea dintâi, s'au sculat Ştefan dela Priazda şi cu Jupâneasa lui Maria de au venit la pâră înaintea rĕposatului părintelui D-mele Mihnii Voevod, cu *preoteasa Neaga şi cu soru-sa Moma* şi aşa pâră ei atunci cum că sunt ei volnici pe acéstă moşie a *Mujai* şi n'au lăsat *Muja* acéstă moşie din Bărbăteşti, mătuşelor lui, *preotesei Neagai şi Momii.*

Drept aceia D-sa singur au căutat şi au judecat dupe dreptate şi dupe lege, cu toţi cinstiţii boierii D-sale şi au dat singur D-sa lui Ştefan şi Jupânesei lui Marii, lege 12 boieri ca se jure cum-că n'au lăsat *Muja* acéstă moşie ce s'au zis mai sus din Bărbăteşti la moartea lui, *mătuşelor lui, preotesei Neagăi şi Momai.* Apoi când au fost la zi şi la soroc iar Ştefan cu Jupâneasa lui Maria, ei nici cum n'au putut sĕ jure ci au rĕmas de lege dinaintea părintelui D-mele Mihnii Voevod cum în veci amestec şi treabă sĕ n'aibă.

Iar dupe aceea când au fost în zilele lul Ştefan Voevod, iar Ştefan cu Jupâneasa lui Maria ei nu s'au lăsat ci iar au ridicat pâră şi au umblat atuncea Ştefan şi cu Jupâneasa lui Maria cu multe ficleşuguri şi cu minciuni până când au luat ei acéstă moşie din Bărbăteşti dela mâna *Jupânesei Dobrii şi a Momăi.*

Deci întâi când au fost în zilele rĕposatului Mihail Voevod, când au venit întâi D-nia lui în ţara românească, iar *Jupâneasa Dobra fata preotesei Neagăi şi cu mătuşă-sa Moma*, ele nu s'au suferit pentru acéstă moşie din Bărbăteşti care o au avut de milă dela *Muja*, ci iară au venit ele la pâră înaintea lui Mihail Voevod împreună cu Ştefan şi cu Jupâneasa lui Maria de s'au jăluit înaintea D-sale pentru mare împresurare de către Ştefan şi de către Jupâneasa lui Măria, cum că au luat ei acéstă moşie dela mâinile lor fără lege numai cu sila. Incă au adus acele *Jupânese, Dobra şi Moma* multe mărturii, preoţi şi oameni buni carí au fost atuncea la moartea *Mujăi*, înaintea D-sale de au mărturisit, anume: Popa Coica cel bătrân eclesiarhul, Popa Sahat cel bătrân şi Popa Rustea şi Popa Dumitru şi Popa Paraschiva şi Popa Istrate, Diaconul Pârvul şi Vlad Pârcălab din Bărbăteşti şi Gheorghe al Nicăi, Oprea cel bătrân şi Cârstian. Toţi aceşti preoţi şi boieri oameni buni au mărturisit înaintea lui Mihai Voevod şi înaintea cinstitului şi prea sfinţitului Kir Vlădica Eftimie cum că au lăsat *Muja* partea lui de moşie şi cu rumânii, toată, la moartea lui şi au scris şi cartea lui cu mare blestem la mâna *Jupânesei Dobrii şi a Momai,* iar Ştefan şi cu Jupâneasa lui Maria au rămas de lege şi de judecată dinaintea lui Mihail Voevod de a doua oară, cum în veci treabă şi amestec se nu aibă.

Iar dupe aceea când au fost în zilele Radului Voevod Şerban, iar Ştefan şi cu Jupâneasa lui Maria ei nu s'au lăsat ci au ridicat iar pâră până a a treia oară şi au venit de faţă înaintea Radului Voevod Şerban cu *Jupâneasa Dobra şi cu Moma* şi aşa pâra ei atuncea cum-că nu i-au judecat Mihnea Vodă ; drept D-sa Radul Vodă Şerban iar au căutat şi au judecat dupe dreptate şi dupe lege împreună cu toţi cinstiţii boierii D-sale din Divan şi au dat D-sa lui Ştefan şi Jupânesii lui Marii lege 12 boieri ca se jure şi le-au pus lor zi, în ziua prea cuvioasei Paraschivii. Deci îndată Ştefan cu Jupâneasa lui Maria ei n'au putut sĕ-şi cumpere lege ca sa jure nici într'un chip la zi şi la soroc, ci iarăşi au rĕmas Ştefan şi Jupâneasa lui Maria de lege şi dinaintea Radului Voevod Şerban de a treia oară, precum au rămas şi mai dinainte vreme.

Iar dupe aceia când au fost acum în zilele D-mele, iar Jupâneasa Maria i cu fie s'o

www.dacoromanica.ro

Nichifor Părcălabul ei nu s'au lăsat, ci iar au ridicat pâră și au venit de pâră înaintea D-mele de față cu *Jupâneasa Dobra și cu Moma* până a patru-lea oară și așă pâră ei înaintea D mele cum că n'au putut ei sĕ jure cu 12 boieri înaintea Radului Voevod Șerban *de frica Jupanului Radu Comisul Florescu* și au scos ei o carte mincinoasă a acelor 12 boieri care au fost jurători la Divan, cum-că le-au fost lor frică să jure pentru Jupan Radul Comisul Florescul.

Drept aceia D mea singur am căutat și am judecat dupe dreptate și dupe lege, împreună cu toți cinstiții boierii D-mele din Divan și am citit D-mea și cartea *Mujăī*, dela moartea lui, la mâna *Jupânesei Dobrii și a Momăi* făcută cu mare blestem și cu mulți oameni buni și preoți mărturii și am nevoit D-mea pe *Jupâneasa Dobra și Moma* de au adus și mărturii de față la Divanul D-mele, care au fost atunci la moartea *Mujăi* și am văzut singur D-mea cum-că au fost rămas Ștefan și Jupâneasa lui Maria de atîtea ori de lege dinaintea tuturor Domnilor, până acum și cărțile acelor Domni ce s'au zis mai sus, toate la mâna *Jupânesei Dobrii și a Momai*, de rămas: cartea răposatului părintelui D-mele Mihnii Vodă, și cartea lui Mihail Voevod, și cartea Radului Voevod, toate de rămas.

Așijderea au rămas și acum Jupâneasa Maria și cu fiul sĕu Nichifor de lege și dinaintea D-mele a 4-a oară, cum în veci amestec și treabă să nu mai aibă ei de acum înainte cu moșia din Bărbătești.

Pentru aceia am dat și D mea *Jupânesei Dobrii și Momăi* ca să le fie lor moșia și rumânii ce sunt ziși mai sus, de baștină și ohavnice și feciorilor lor și nepoților lor și de nimenea să nu se clătească dupe zisa D-mele.

Iată și mărturii am pus D-mea pe Jupan Vintilă vel Vornic i Jupan Nica vel Logofăt i Dédul Vistier i Cârstea Spătar i Panait Stolnic i Bratul Comis i Lupul Paharnic i Jupan Bărnad vel Postelnic și Ispravnic Jupan Nica vel Logofăt și am scris eu Neagoe Logofătul în scaunul Tîrgoviștii.

Pecetea gospod.

1615. (Arh. St. condica Brâncov. I pg. 633 (cerneală) 88 (creion) Mitrop. Buc.) Hrisov către mănăstirea Floreștilor ca se ție satul Floreștii de pe Colintina, partea lui Nedelco Postelnicul și a fratelui sĕu Stroe, feciorii Radului Căptarul Postelnicul, care sat l'au fost ei cumpărat dela *Drăghici Spătarul și frații sĕi Nan și Hrizan feciorii lui Oprișor Logofătul* în zilele Radului Vodă Șerban. Apoi l'au vîndut acum lui Jupan Cernica biv vel Vornic drept 32000 de asprii.

Apoi sĕ mai ție niște vii în dealul Bucureștilor cumpărate de Jupan Cernica Vornicul și de soția sa Chiajna, dela Popa Neagul clisierul.

1618 Aprilie 20. (Acad. Rom. Mss. 610.) *Nan Postelnicul ot Bărbătești* era la data acésta martor la un zapis. (Vezi și doc. orig. la Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 168 doc. 6.).

1618 Aprilie 28. (Acad. Rom. doc. 71/XLI) Hrisov către Dumitru Logofătul ot Dudești ca să ție moșie în Ciumernic ce o au cumpărat dela *Drăghici Spătarul și dela Jupâneasa lui Ilina* [1]) *si dela feciorii ei Patrașco* și dela *frații lui Drăghici Spătarul*: *dela Nan Postelnicul și dela Hrizan feciorii lui Oprișor Logofatul ot Mănești* la care vînzare au fost mărturii boierii următori: ot Doicești Radul i Danciul Postelnicul, i ot Rasa Neiçul, i ot Slăvitești Nénciul Postelnicul, i ot Buești Mihai Paharnicul, i ot Săcuiani Pădure Banul i Oprea Logofătul, i ot Păulești Mogoș vtori Vornic, i ot Mătăsăști Aldimir Pitarul.

1) Ar trebui controlat actul să vedem dacă cu adevărat o chema *Ilina* sau *Mihna?*

www.dacoromanica.ro

1623 August 20. David ot Barbatești este la data aceasta martor în zapisu lui Preda sin Oprea Logofătu prin care vinde lui Sima Logofătul, casele din Păușești. (Arh. St. Schitu de un lemn pach. 5 doc. 5)

1628. (Arh. St. Episc. Buzău) La data acésta erau *Pătrașcu și Pana feciorii lui Drăghici Spătaru.*

1628 Octombre 21. (Acad. Rom. condica M-rei C. Lung II pg. 16.) Să dă hrisov lui *Nan Postelnicul din Bărbătești* pentru moșie în Grădiștea de sus sud Muscel, partea nepoților săi *Pătrașcu și Pană fii lui Drăghici Spătaru* care au luat-o în schimb dela ei cu zapis. Mărturii au fost ...*din Bărbatești Tănase Postelnicul și fratele lui Stoica.*

Apoi iar îi mai dăruește partea *frăține-s'o Hrizan Postelnicul.*

Hrizan Postelnicul a avut nepoată pe Stanca.

Nan Postelnicul fiul lui Oprea Logofătul, a avut frate pe Tatul Slugeru ot Orbeasca la 1637 și fiu a avut pe *Tudor Comisu* la 1648.

Tatul Slugeru a avut *fii pe Mușat, Dan și Bunea* la 1652. *Tatul Logofatul* era mort la 1653. El a avut soție pe *Jupâneasa Iana.*

1629 Iunie 5. (Arh. St. Episc. Argeș pach. 32 doc. 3) Dintr'acest act extrag:

Pătrașco
↑
Draghici Spătaru = Ilina. *Hrizan.* *Nan* (Nenciul) Postelnicul (din neamul lui Neagoe Tunsul.)
↑ ↑ ↑

Oprișor Logofătul ot Mănești.

1638 August 20. (Arh. St. Mitrop. Buc.) *Nan ot Barbatești* figurează ca boier jurători împreună cu alți 11 boieri în pricina moșii Vlăcana.

Acésta îi este iscălitura:

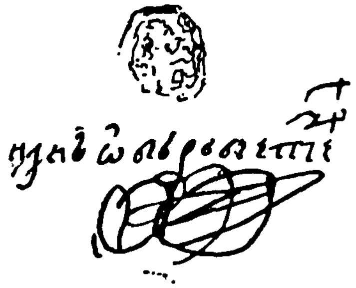

1639 Iunie 2. (Actul No. 33 din condica Bărbăteștilor.) Cu mila lui D-zeu Io Matei Basarab Voevod și Domn a toată țara românească, dat-am D-mea acéstă poruncă a D melei cinstitului boierului D-mele, Jupan Radu vel Vistier și feciorilor lui câți D zeu îi va dărui ca să-i fie lui moșie în sat în Doicești din sus de satul Bărbăteștii în județul Dâmboviți însă partea lui *Hrizan Postelnicul* toată din câmp și din pădure și din apă și cu vie în deal și cu loc de casă în siliștea satului și cu toți rumânii câți se vor afla în partea lui și cu țigani și cu grădină și cu mori care sunt făcute pe acea moșie în apa Ialomiți și cu

www.dacoromanica.ro

tot venitul de peste tot hotarul ori cât sĕ va alege și cu o parte de moșie în Șotânga, a treia, de către alți frați ai lui.

Insă să se știe țiganii anume Ganea cu feciorii lui și cu toată cemetenia lui și Platoș țiganu cu feciorii lui și cu tot salașul lui și Avram țiganul cu feciorii lui și cu tot salașul lui și alți țigani câți s'ar afla ai lui *Hrizan Postelnicul* pentru că aceste moșii și rumâni și țigani și vii au fost de baștină ale lui *Hrizan Postelnicul fratele lui Nan Postelnicul.*

Deci *Hrizan Postelnicul el au fost ținut pe jupâneasa Marula fata lui Dan Vistieru, mătușa Tatului Logofătu și a lui Marcul Logofătul* și au fost luat cu multe zestri și moșii, rumâni și țigani și cu multe ferecături de aur cu mărgăritar și cât au petrecut împreună au vândut *Hrizan Postelnicul*, și moșii și rumâni și țigani și multe scule de le-au mâncat și le-au risipit și feciori din trupul lui n'au făcut. Apoi după moartea *Jupânesei Marii*, iar Tatul Logofătul nepoții lui Dan Vistieru, ei au apucat pe *Jupâneasa Frusina care o luase Hrizan Postelnicul cu a doua cununie și făcuse o copilă anume Kira*, și pe *Nan Postelnicul fratele lui Hrizan Postelnicul* ca să dea seama de zestrea *mătușă-si Jupânesei Marii* și s'au pârât de față înaintea D-mele la Divan.

Drept aceia D-sa au trimis pe cinstitul și prea sfințitul Părintele nostru Kir Vlădica Teofil împreună cu 2 boieri anume Jupan Buzinca vel Clucer i Jupan Costandin vel Postelnic ca să judece și se aleagă zestrea mătușă-și și s'au dus toți dimpreună înaintea Părintelui Vlădichii și înaintea acelor boieri, de o au judecat și au ales zestrile *mătușă-si Marii* ughi 300 ca să aibă a da *fata lui Hrizan Postelnicul care o făcuse cu Jupâneasa Frusina*, să stăpânească toate moșiile ce scrie mai sus, iar de nu va da banii să aibă a stăpâni Tatul Logofătul și Marcul Logofătul toate moșiile, rumânii și țiganii și ori ce s'ar afla ale lui *Hrizan Postelnicul.*

Drept aceia *Jupâneasa Frusina și cu fata lui Hrizan Postelnicul* ele n'au avut banii sĕ dea ci au făcut dela mâna lor zapis la mâna Tatului Logofătul și a lui Marcu Logofătul până la o zi ca se aibă a da banii; ci iarăși s'au mutat zi peste zi și tot n'au putut sĕ dea banii ci au venit *Jupâneasa Frusina și cu fie-sa Chira a lui Hrizan Postelnicul și cu Nan Postelnicul și cu Pană feciorul lui Drăghici Spătaru* înaintea D-mele la marele Divan de au mărturisit cu gurile lor cum că n'au banii de unde să-i dea ci au făcut zapis ca sĕ aibă a stăpâni Tatul Logofătul și Marcul Logofătul acele moșii și rumâni și țigani a lui *Hrizan Postelnicul* ca să le fie lor de moștenire, ori de vor vrea să ție ori de vor vrea să vânză, pentru zestrile mătușă-sa și cine va vrea să cumpere, să le fie moștenire cu bună pace în veci.

Drept aceia, lor nu le-au trebuit ci le-au făcut vânzătoare dinaintea D-mele din Divan și au făcut tocmeală cu cinstitul boierul D-mele Jupan Radul vel Vistier de i-au vândut toată moșia lui *Hrizan Postelnicul* din sat din Doicești și cu rumânii, și din Șotânga și cu mori și cu țigani, cum scrie mai sus, de i-au vândut lui drept ughi 300 și le-au dat lor toți banii deplin cu care bani au înoit Tatul Logofătul și Marcul Logofătul sf. mănăstire a moșu-sĕu Dan Vistieru care este pe malul Colintinii, ca să fie lor pomenire și așa s'au tocmit: cum, s'ar scula cine-va și vre-odată cu vre-o pâră, pentru această moșie, se aibă pâra aceia a o purta și toată gâlceava ce ar fi, Tatul Logofătul și Marcul Logofătul, iar moșiile toate să fie ale Radului Vistieru, moșie ne-întorcătoare, cu bună pace, pentru că așa s'au tocmit de a lor bună voie și am văzut D-mea și zapisul Tatului Logofătul și a frăține-său Marcul Logofătul la mâna lui Jupan Radul vel Vistier de vânzare și cu toți boierii Divanului mărturie, scriși în zapis.

www.dacoromanica.ro

Drept aceia am dat d-lui cinstitului boierului D-mele, jupan Radul vel Vistier ca sĕ-i fie lui această moșie și rumâni și țigani, ce scrie mai sus, moșie ohavnică lui și feciorilor și nepoților și strănepoților lui și de nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele.

Iată și mărturii am pus D-mea pe Jupan Teodosie vel Ban ot Craiova, i Jupan Hrizea vel Vornic, i Jupan Preda vel Spătar, i Jupan Buzinca vel Clucer, i Jupan Socol vel Stolnic, i Jupan Radul vel Comis i Jupan Vucina vel Paharnic, i Jupan Costandin vel Postelnic și Ispravnic Grigorie vel Logofăt și am scris eu Pârvul Logofătul în scaun în București[1]),

1641 Martie 10. (Ibidem actul No. 93) Cu mila lui D-zeu-lo Matei Basarab Voevod și Domn a toată țara românească dat-am D-mea această poruncă a D-mele cinstitului boierului D-mele Jupan Radul vel Vistier și cu feciorii lui câți D-zeu îi va dărui, ca sĕ-i fie lui toată partea de moșie câtă au ținut *Hrizan Postelnicul* în sat la Doicești ot Dâmbovița din sus de orașul Târgoviștii și cu toți rumânii câți se vor afla în partea lui și cu viile în deal și cu locul caselor în siliște și cu grădina și cu vadul de moară, câte se vor afla pe această moșie, pe partea lui *Hrizan Postelnicul* în apa Ialomiții și cu tot venitul, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotaru, înse rumânii să se știe anume: Oprea Moraru și cu 3 feciori ai lui anume Lazăr și Costandin și Dumitru și cu feciorii lor și Dumitru a Monahului anume, și Oprea fratele lui Dumitru și cu un fecior anume (loc gol) și Ion Găruia cu feciorii lui și Radu Ducăi cu feciorii lui și Stan fratele Ducului cu feciorii lui și Oprea Puiu cu 3 feciori anume Vâlcul și Lațco și Vintilă și alți rumâni câți se vor afla din partea lui *Hrizan Postelnicul* și cu o parte de moșie din sat din Șotânga, înse din moșia care s'au pârât *Nan Postelnicul și cu nepotu-său Pană și cu feciorul lui Drăghici Spătaru* și cu megiașii din Șotânga, dupe moartea lui *Hrizan Postelnicul.*

Și au rămas pe megiași ca se aibă a ținea 3 frații: *Nan Postelnicul și Hrizan Postelnicul și Pană Postelnicul feciorul lui Drăghici Spătarul*; apoi această moșie ce au fost scos-o dela megiași au făcut-o 3 părți sĕ aibă a ținea Jupan Radul vel Vistier de peste tot hotarul ori cât s'ar alege a 3-a parte și cu toți țiganii lui *Hrizan Postelnicul* anume: Ganea cu țiganca lui Crăciuna și cu un fecior al lui anume Avram și cu tot salașul lui și Oprea Partoși cu țiganca lui Cârstina și cu 2 feciori ai lui anume Avram și cu un fecior al lui anume Stan și Stanciul feciorul lui Platoși și cu tot salașul lui și alți țigani câți se vor afla a lui *Hrizan Postelnicul,* pentrucă aceste mai sus zise moșii și vii și rumâni și țigani au fost de baștină ale lui *Hrizan Postelnicul fratele lui Nan Postelnicul.*

Deci *Hrizan Postelnicul au fost ținut pe Jupâneasa Maria fata lui Dan Vistieru,* mătușa Tatului Logofătul și a lui Marcul Logofătul și au fost luat-o cu multă zestre, moșii și rumâni și țigani și cu multe scule scumpe de aur și cu mărgăritar și cât au trăit ei împreună au fost vîndut *Hrizan Postelnicul* și moșii și rumâni și țigani și multe scule scumpe, de le-au mâncat *Hrizan Postelnicul bărbatul ei* și le-au risipit. Și feciori din trupul lui n'au făcut.

Apoi dupe moartea lui *Hrizan Postelnicul* și a Jupânesei lui Maria, iar Tatul Logofătul și Marcul Logofătul, nepoții Jupânesei Marii, iei-și au apucat pe *Jupâneasa Frujina a 2 a Jupâneasă a lui Hrizan Postelnicul cu care au făcut o copilă anume Kera,* și pe *Nan Postelnicul* (au apucat) *fratele lui Hrizan Postelnicul* ca sĕ aibă a-i da seama de

[1]) Scris pe membrană (documentul).

www.dacoromanica.ro

zestrile mătuşei lor Jupânesei Marii şi au venit Tatul Logofătul şi Marcul Logofătul cu Jupâneasa Frujina şi cu *Nan Postelnicul* înaintea D-mele la Divan.

Drept aceia D-mea am căutat şi am judecat şi i-am dat pe seama prea cinstitului şi prea sfinţitului Părintelui nostru *Mitropolitul* Kir Vlădica Teofil, al *pământului românesc* împreună cu 2 boieri anume Jupan Buzinca vel Clucer i Jupan Costandin vel Postelnic ca sĕ-l judece şi să-i aleagă zestrile Jupânesii Marii, mătuşa Tatului Logofătul şi au venit toţi împreună înaintea Părintelui Vlădicăi şi înaintea acestor doi boieri ce s'au scris mai sus. Deci l-au judecat şi i-au ales zestrile Jupânesei Marii ughi 300 ca se aibă a-i da *copila lui Hrizan Postelnicul* pe care au fost făcut-o cu Jupâneasa Frujina cu a 2-a cununie şi sĕ ţie ea moşiile *tătâne sĕu Hrizan Postelnicul*; iar de nu va avea bani, sĕ aibă a ţinea Tatul Logofătul şi cu frate-s'o cu Marcul, nepoţii Jupânesei Marii, toate moşiile şi rumânii şi viile şi ţiganii şi tot ce s'ar afla ale lui *Hrizan Postelnicul* pentru ughii 300.

Deci *Jupâneasa Frujina şi cu fie-sa Chera* ele bani n'au avut sĕ dea ci au făcut zapis la mâna Tatului Logofătul şi a frăţine-sĕu Marcul Logofătul, pînă la zi, ca sĕ dea banii şi sĕ aibă a ţinea moşiile. Apoi când au fost la zi, banii iar n'au avut sĕ dea, ci iar au mutat zi peste zi şi tot n'au putut sĕ dea banii ci au venit Jupâneasa Frujina şi cu fie sa *Chera copila lui Hrizan Postelnicul* şi cu *Nan Postelnicul* şi cu *Pană feciorul lui Drăghici Spătaru* înaintea D-mele la Divan de au mărturisit ei toţi cu gura lor cum că nu are sĕ dea banii Tatului Logofătul şi lui Marcul Logofătul şi au făcut şi zapis ca să ţie ei moşiile şi rumânii şi ţiganii şi toate ce s'ar afla ale lui *Hrizan Postelnicul* să fie ale lor stătătoare sau să le vînză pentru zestrile Jupânesei Marii şi cine va vrea să le cumpere să fie ale lui, să fie stătătoare cu bună pace, ne-întorcătoare

Deci Tatul Logofătul şi Marcul Logofătul ei n'au vrut să ţie aceste moşii ci le-au făcut vânzătoare şi s'au tocmit cu cinstitul boierul D-mele Jupan Radul vel Vistier de i-au vîndut această mai sus zisă parte de moşie cu rumânii şi cu viile şi cu ţiganii, a lui *Hrizan Postelnicul* drept ughi 300 şi au luat toţi banii deplin în mâna Tatului Logofătul şi a lui Marcul Logofătul dinaintea D-mele din Divan şi cu aceşti bani au înoit o mănăstire a moşului sĕu Dan Vistierul, care mănăstire este în malul Colintinii, lîngă Bucureşti şi au făcut Tatul Logofătul şi Marcul Logofătul şi zapis dela mâinile lor, de vînzare, la mâna cinstitului boierului D-mele Jupan Radul vel Vistier, cu toţi boierii Divanului mărturie şi mulţi boieri scrişi în zapis şi dupe acel zapis au făcut Jupan Radul vel Vistier şi cartea D-mele de moştenire peste aceste mai sus zise moşii şi rumâni şi ţigani şi vii, ca să fie ale lui stătătoare.

Şi tot le-au ţinut cu bună pace de sunt acum la mâna lui aproape 2 ani şi nu au avut de către nimeni nici o gâlceavă. Iar dupe aceea, când au fost acum, Jupâneasa Frujina şi cu fie-sa *Chera copila lui Hrizan Postelnicul*, ele au ridicat pâră şi au umblat de au luat bani dela alţii şi au venit înaintea D-mele ca să lepede banii lui Marcul Logofătul şi să ia moşia şi au fost şi Marco Logofătul de faţă. Deci Marcul Logofătul au spus înaintea D-mele cumcă dupe judecata Părintelui Vlădica şi a celor mai sus zişi boieri ca se dea ele banii şi sĕ-şi ţie ele moşiile şi iar au pus zi peste zi ca să dea banii şi tot n'au dat nimic pecum au mărturisit toţi cinstiţii boierii D-mele care au fost scrişi şi în zapis cum-că au fost Tatul Logofătul şi Marcul Logofătul şi dupe zi şi tot n'au dat banii, ci au rămas de zi precum am adeverit şi D-mea întru adevăr, pentru că aceste judecăţi au fost toate dinaintea D-mele în Divan.

www.dacoromanica.ro

Pentru aceia şi D-mea am socotit şi am judecat dupĕ dreptate şi dupe legea lui D-zeu împreună cu toţi cinstiţii boierii D-mele şi am dat D-mea cinstitului boierului D-mele Jupan Radu biv vel Vistier ca sĕ-i fie lui acéstă mai sus zisă moşie a lui *Hrizan Postelnicul* din Doiceşti şi viile şi rumânii şi ţiganii moşie stătătoare cu bună pace şi ohavnică, lui şi feciorilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui în veci. pentru că au rămas *Jupâneasa Frujina şi fie-sa Chera* de lege şi de judecată dinaintea D-mele din Dìvan, cum mai multă treabă şi amestec sĕ n'aibă şi de nimenea. să nu se clătească dupe zisa D-mele.

Iată dar şi mărturii am pus D-mea pe Jupan Hrizea vel Vornic i Jupan Gligore vel Logofăt i Jupan Dumitru biv vel Vistier Dudescu i Jupan Preda vel Spătar, i Jupan Dragomir vel Clucer i Jupan Socol vel Stolnic i Jupan Radu Mihalcea vel Comis i Jupan Vucina vel Paharnic i Jupan Costandin vel Postelnic şi Ispravnic şi au scris Dumitru Logofătul în scaunul Tîrgoviştei.

Pecetea gospod.

1642 Aprilie 24. (Ibidem actul No. 7.) Cu mila lui D-zeu Io Matei Basarab Voevod şi Domn a toată ţara românească, dat-am D-mea acestă poruncă a D-mele, slugilor D-mele *Tănase Paharnicul şi frăţine-sĕu Stoichiţii Postelnicul, feciorii lui Mogoe Paharnicul din Bărbăteşti şi a Jupânesei Dobrii Mogoaei, nepotii preotesei Neagăi, şi feciorilor lor* câţi D-zeu le va dărui ca să le fie lor satul Bărbăteştii care este din sus de satul Cochii; înse jumătate de sat din câmp şi din pădure şi din apă şi din plaiu şi din dealu cu viile şi cu rumânii şi din siliştea satului de pretutindenea de peste tot hotarul pe hotarĕle cele vechi şi semne vechi, pentru că este a lor bătrînă şi dreaptă moşie de baştină de mai dinainte vreme dela *anul Drăghici fratele Preotesei Neagăi* şi tot au ţinut slugile D-mele *Tănase Paharnicul şi Stoichiţa Postelnicul* cu pună pace.

Iar dupĕ aceea când au fost în zilele răposatului Radului Vodă în rîndul dintâi al Domnii lui au avut aceste mai sus zise slugile D-mele *Tănase Paharnicu şi Stoichiţa Postelnicul* pără cu Ştefan dela Priazna (siç) şi au fost rămas Ştefan dela Priazna deatuncea de lege şi de judecată cum am vĕzut D-mea şi cărţile de baştină şi de rămas la mâinile lor şi de atuncea tot au ţinut cu bună pace, n'au avut de nimenea bântuială.

Iar când au fost în zilele D-mele s'au sculat şi *Nan Postelnicul din Doiceşti* cu pără şi cu nişte cărţi mincinoase şi au venit înaintea D-mele la Divan de s'au pârât de faţă cu *Tănase Paharnicu* şi cu *Stoichiţa Postelnicul* şi cu tot satul Bărbăteştii, cu mic cu mare şi aşa pîră *Nan Postelnicul* înaintea D-mele cum că au fost al lui acel sat Bărbăteştii, dela părinţii lui.

Drept aceia D-mea însu-mi am căutat şi am judecat dupe dreptate şi dupe legea lui D-zeu, împreună cu toţi cinstiţii boierii D-mele şi am adeverit D-mea cu tot Divanul cum-că au umblat *Nan Postelnicul* cu cărţi mincinoase ca un om rău şi viclean şi singur D-mea am mărturisit la Divan cum-că tot pre aceşti mai sus zişi boieri i-am pomenit lăcuitori tot la Bărbăteşti, pentru căci este a lor bătrână şi dreaptă moşie, dela moşi dela strămoşi şi dela părinţii lor precum s'au scris mai sus, iar *Nan Postelnicul* el n'au avut nici o treabă ci au umblat cu acele cărţi mincinoase ca să apuce şi sĕ împresoare acéstă moşie cu vicleşug.

Deci au rămas de lege dinaintea D-mele din Divan şi am scos D-mea pe *Nan Postelnicul* cu mare ruşine din Divan ca pe un om rău şi viclean şi au spart D-mea şi acele cărţi ale lui, mincinoase, în Divan, cum mai mult pără şi gâlceavă să nu aibă *Tănase*

www.dacoromanica.ro

Paharnicu şi Stoichiţa Postelnicul şi tot satul Bărbăteştii şi am dat singur D-mea slugilor D-mele *Tănase Paharnicul şi St ichiţa Postelnicul* ca sĕ aibă a ţinea moşia jumătate de sat din Bărbăteşti, cu bună pace cum au ţinut şi mai dinainte vreme, ca să fie a lor moşie stătătoare şi ohavnică şi feciorilor lor şi strănepoţilor lor. Iar de va scoate *Nan Postelnicul* vreodată nişcare-va cărţi, să nu se prinză în seamă sau să se crează ci să rămâie mincinoase şi în deşert şi de nimenea să nu se clătească dupe zisa D-mele.

Iată şi mărturii am pus D-mea pe Jupan Dragomir Craiovenesc vel Ban i Jupan Dumitru Dudescu vel Vornic i Jupan Radul vel Logofăt i Jupan Stroe vel Vistier i Preda Spătar i Socol Clucer i Dumitraşco Stolnic i Radul Comis i Marcul Paharnicul i Costandin Postelnic. Ispravnic vel Logofăt. Am scris Dumitru Logofătul în scaunul Tîrgoviştei. [1])

1642 Noembre 12. (Ibidem actul No. 9) Adecă eu Totana dimpreună cu feciorii mei Marin i Niculae scriem acest zapis al nostru ca să fie de mare credinţă la mâna popii lui *Kir Foti* dela biserica Domnească *şi fie-s'o Dragului Logofătul*, cum să se ştie cum-că am vîndut noi o curătură de fîn în hotarul Bărbăteştilor, prin Văleni, pre lîngă a lor moşie care se chiamă Poiana bătrînii şi pe lîngă curătura Stoicăi Ghiozii, cât am avut partea noastră toată şi poiana şi pădurea, ca să le fie lor moşie stătătoare în veac, pentru că o am vîndut noi de bună voia noastră, drept ughi 4 i costande 5, bani gata şi cu ştirea tuturor boierilor din sat mărturie: *Tănase Postelnicul i Stoichiţa Postelnicul* i Ivul Portar i Mihai Postelnicul i Stoica megiaşul şi pentru credinţă am pus pecetea.

1643 Octombre 10. (Ibidem actul No. 10.) Adecă eu *Tănase Postelnicul din Bărbăteşti ot sud Dâmbovita dimpreună cu frate-mi-o Stoichiţa* şi cu feciorii noştri scris-am şi mărturisim cu acest zapis al nostru ca să fie de mare credinţă la mâna părintelui Popii lui *Kir Fotii* dela biserica Domnească, cum să se ştie când au fost acum în zilele Domnului nostru Io Matei Basarab Voevod iar eu *Tănase cu frate-mi-o Stoica* am vîndut Popii lui *Kir Fotii* o pădure să o cure ca sĕ-şi facă livade de fân, din partea noastră la sat la Bărbăteşti ce este iar pre lîngă livadea Părintelui Popii lui *Kir Fotii* despre Văleni.

Şi sĕ se ştie până în curătura lui Mihai Dorobanţul în lat şi în lung cât va merge până în surpătură în jos până în surpătura Vlaicului şi în Stan; şi în sus până în curătura lui Neagoe Borîceanul şi am vîndut-o noi de a noastră bună voie drept 50 de vedre de vin, vadra câte 3 costande, ca să-i fie moşia lui şi coconilor lui în veci şi la tocmeala noastră mulţi boieri şi oameni buni mărturie, din sat şi de prin prejurul locului cu ştirea tuturor megiaşilor şi a fraţilor noştri de ocină care şi-au pus toţi mai jos peceţile. Aceasta mărturisim ca să se ştie şi să se crează şi pentru credinţă pusu-ne-am şi peceţile şi am scris eu Lăpădat Logofătul ot Tîrgovişte.

Eu Tănase mărturisesc. *Eu Stoica* mărturisesc.

1644 Noembre 19. (Ibidem actul No. 34.) Cu mila lui D-zeu Io Matei Voevod, *Salomii călugăriţii care au fost Jupâneasa lui Nan Postelnicul d n Bărbăteşti* ca să hie (sic) volnică cu această carte a D-mele de se aibă a ţinerea parte de moşie dela satul Obileşti; din judeţul Ilhovului, însĕ partea lui *Nan Postelnicul* care au fost bărbat Salomii călugăriţii i pentru că acéstă moşie care scrie mai sus, fost-au de moşie a lui *Nan Postelnicul* dela părinţii lui, iar Salomia călugăriţa care scrie mai sus avut-au multe sate şi moşii şi scule dela părinţii ei, Tudor Slugeru Rudeanu.

1) Documentul de faţă sĕ termină cu următoarea notă: scoasă copie dupe cartea lui Matei Vodă Basarab, ce este sîrbească.

www.dacoromanica.ro

Iară când au fost açuma în zilele D-mele, iar *Nan Postelnicul* sculatu-s'au de au vîndut toate moşiile şi sculele câte au avut, pentru a lui nevoie şi datorie ce au fost făcut el şi au fost făcut *Nan Postelnicul* zapis la mâna ei cum să fie volnică să ţie pentru moşiile ei şi pentru sculele ei, ce au vîndut *Nan Postelnicul*, partea lui din Doiceşti şi din Şotânga şi din Măneşti, cum am văzut D-mea şi zapisul lui *Nan Postelnicul*. El tot s'au sculat de au vîndut şi aceste moşii dintr'aceste sate, care moşii le-au dat Salomii călugăriţii, pentru moşiile şi sculele care au fost vîndut *Nan Postelnicul*, de au dat la nevoile lui şi pe unde au fost dator.

Deci când au fost acum, iar Salomia călugăriţa venit-au înaintea D-mele de s'au jăluit şi au spus cum au vîndut *Nan Postelnicul* moşiile ei şi au vîndut şi aceste moşii care au fost lăsat să le ţie ea pentru a ei moşie şi scule, cum scrie mai sus.

Intr'aceea D-mea am căutat şi am judecat pe dreptate şi pe lege împreună cu toţi cinstiţii dregătorii D-mele şi am dat D-mea Salomii călugăriţii să fie volnică să ţie acéstă parte de moşie dela Obileşti, ca să se hrănească veri unde va lăcui ea şi după moartea ei să fie volnică se o lase unde va fi voia ei, pentru că este a ei dreaptă moşie. Aşa este învăţătura D-mele.

Pecetea gospod.

1645 Aprilie 10. (Ibidem actul No. 11.) Un zapis i pac ce'l dă pentru acéstă moşie de pădure, *Tănase Postelnic i Stoica frate-s'o*, Kir popii Fotie eclesiarhul pentru acest loc cu pădure ot Bărbăteşti, precum în dos arată jos zapisul cu veleat 7152 1643 Octombre 10 (publicat mai sus); cu al doilea zapis îl mai întăreşte.

Eu Tănase Postelnic. Eu Stoica Postelnic.

1650 Martie 3. (Ibidem actul No. 35.) Adecă noi sătenii ot Şotânga ot sud Dâmboviţa anume Neagul i Ioana, i Radul i Rada Miclăuşoaia cu fie-mi-o Hrizan, i Stana lu Stan din Şchei, împreună cu toţi fraţii noştri, scriem şi mărturisim cu acest al nostru zapis ca să fie de mare credinţă la cinstita mâna Mării Sale Domnului nostru Io Matei Basarab Voevod ca să se ştie că am avut ocină Şotângească din colo de apă despre Doiceşti, a noastră de moşie *din descălicătoare*, din câmp, din apă, din pădure, din dealul cu viile, din vaduri de moară, însě cum merge ocina în lung din iazul morii până la moară şi tot au fost pre seama noastră cu bună pace.

Iar când au fost acum, noi *din bogată lipsă*, o am făcut acéstă moşie vânzătoare; deci ne-am sculat noi de a noastră bună voie, făr de nici o silă de către nimenea, de am venit la Domnul nostru şi am făcut tocmeala de o am vîndut-o acéstă ocină Mării Sale cu tot venitul, însă ocină fără de rumâni, stj 236 pol, za ughi 41 bani gata.

Deci dacă o au cumpărat Măria Sa Domnul nostru, au trimis pe cinstitul credinciosul boierul Mării Sale Jupan Radul vel Agă i Jupan Ventorie (?) Vornicul acolo la moşie de au tras cu funia şi au şi hotărît-o cu boieri anume *Tănase Postelnicul ot Bărbateşti şi cu frate-sěu Stoichiţa Postelnicul* i Leca Vornicul ot Băneşti i Cârstea Logofătul ot Săteni, *Pană Postelnicul ot Bărbăteşti* i Popa Kir Fota eclesiarhul i Iordache Căpitanul i Oană Portarul i Milea Portarul ot Brăneşti i Berivoe.

Deci o au ales de către Nan Postelnicul ot Doiceşti şi de către frate-s'o Tudor Comisul şi de către Dumitraşco Postelnicul cu fraţii lui din Văcăreşti şi de către *Baraţi*[1]) fiind şi

1) de sigur e vorba de călugării catolici, care aveau şi ei parte printr'acele locuri.

www.dacoromanica.ro

ei de față și o au împietrit și o au dat ocină domnească, în mijloc pre lîngă funia lui Ureche, din sus; și pre acești boieri pre toți ce scriu mai sus, i-au dat cu toate cumpărătorile lor din sus despre Priboi și au pus pietre cu voia lor și din sus și din jos, ca să poată fi Mării Sale ocină cu bună pace făr de nici o gâlceavă, pentru că ne-au dat toți banii gata din Divan.

Și mărturie toți boierii Divanului mari și mici care î-și vor pune fie-și care iscăliturile mai jos și pentru mai adevărată credință ne-am pus și noi degetele mai jos și am scris eu Dumitru Boldici în orașul Tîrgoviștii.

Radu vel Logofăt. Stroe vel Vistier. Diicul vel Spătar. Bunea vel Sluger. Preda vel Comis Brâncoveanu. Necula vel Pitar. Costandin Postelnic. Radu vel Agă. Dumitrașco Stolnicu Filipescu. Niculae Portar. Drăghici Grămăticu. Udriște Năsturel. Costandin Logofătu. Radu vel Căpitan. Nica Polcovnicul. Cârstea Căpitanu. Ghinea Merișescul. Stanovici Logofătul. Drăghici Mogoș (?). Iordache Sturza (?).

1652 Martie 8. (Ibidem, doc. 36.) O carte de hotărnicie a 4 boieri hotarnici. Adecă noi 4 boieri care suntem luați pre răvașe domnești dinaintea Mării Sale Domnului nostru Io Matei Basarab Voevod, de părintele popa Kir Foti eclesiarhul și de . . . [1]) și de *Grișiță Logofătul ginerile lui Nan Postelnic,* însĕ boierii anume: Gheorghe Cluceru ot Băleni în locul Barbului Postelnic ot Mănești, Preda Comisul ot Bucșani, Cârstea Logofătul ot Săteni, Neagoe Logofătul ot Săcuieni . . .

1653 Martie 1. (Ibidem actul No. 96.) Cu mila lui D-zeu Io Matei Basarab Voevod și Domn a toată țara românească, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele popii Kir Fotii eclesiarhul dela biserica D-mele din Tîrgoviște și fie-său Dragului Logofătul și feciorilor lor câți D-zeu le va dărui, ca să le fie lor un loc de munte la satul Bărbăteștii la obîrșiia Vălenilor alăturea cu curătura bătrână, toată partea lui *Tănase Cluceru și a frăține-sĕu Stoicăi, feciorul lui Mogoe Paharnicul și a Jupânesei Dobrii,* pentru că au fost cumpărat dela *Tănase Cluceru și dela frate-s'o Stoica Postelnicu,* cu voia și cu știrea feciorilor lor și a megiașilor din satul Bărbăteștii și din sus și din jos și dimprejurul locului, drept 24000 aspri gata și cu zapis de vînzare cu mulți boieri și oameni buni martori scriși în zapis: din Bărbătești Popa Mihai și Popa Danciul și Mihai feciorul Popii Petriman și Radul Dorobanțul și Stoica megiașul și Radul ginerile Oprii și din Târgoviște Popa Tănase biv eclesiarhul și Popa Dumitru feciorul Popii Nenciului și Pană Postelnicul Boldici, de când au fost curgerea anilor 7155—1647.

Și iar să fie popii Kir Fotii eclesiarhul și fie-său Dragului Logofăt un loc de munte la satul Bărbăteștii, din partea lui *Tănase Cluceru și a frăține-său Stoicăi Postelnicul,* alăturea cu livada popii Kir Fotii pe vale, însĕ să se știe: în lat până la curmătura lui Mihailă Dorobanțul și în lung atât merge la vale, până în curătura Vlaicului din Săteni și în sus până la curătura lui Neagoe Băråceanul; și au tăiat muntele cu săcurea și au făcut livadă de cosit, pentru că au cumpărat dela *Tănase Cluceru și dela frate-său Stoica Postelnicul din Bărbătești,* drept 50 vedre de vin și au prețuit vadra câte bani 30 și am văzut D-mea și zapisul de vânzare, la mâna popii Kir Fotii eclesiarhul, când era cursul anilor 7152 1644 și cu marturi scriși în zapis.

---

1) actul e rezumat și în vol. I la pg. 103—4 așa că cu prilejul acesta am complectat publicarea documentului, în extenso.

www.dacoromanica.ro

Şi iar sĕ fie popei Kir Foti eclesiarhului şi fie-său Dragul Logofătul jumătate de părăsişte de vie la Bărbăteşti alăturea cu Chivul care sunt împreună cu Coman din Săveşti, pentru că au fost cumpărat Popa Kir Foti eclesiarhu, dela Gherghe Milcop şi dela jupâneasa lui Rada şi dela feciorul lor Hrizan şi Cârstea drept 200 aspri gata, când au fost cursul anilor 7157 1649 şi cu zapis de vânzare şi cu martori scrişi în zapis, anume din *Bărbăteşti Tănase Cluceru şi frate-său Stoica Postelnicul* şi Pană Postelnicul şi Miu Pitaru şi Juvul şi Popa Danciul şi Stoica.

Şi iar să fie Popi Kir Foti eclesiarhul şi fie-său Dragului Logofăt un loc la satul Bărbăteştii, la câmp, însă să se ştie din gardurile vii feciorilor lui Pană Postelnicul Boldici cătrĕ sat unde să loveşte la cap cu alt loc al Popi Kir Foti eclesiarhul, şi în lat ori cât s'ar alege, pentru că l'au cumpărat dela *Tănase Cluceru* drept 500 aspri gata şi cu zapis de vânzare, curgerea anilor 7160 1652 şi cu mulţi oameni buni mărturie scrişi în zapis, anume Stoica Tărâţă, Voicu Drencea şi Fătu fratele Drencii.

Şi iar sĕ fie Popi Kir Foti eclesiarhul şi fie-său Dragului Logofăt o curătură de fân la hotarul Bărbăteştilor la Văleni, alăturea cu moşia lor ce să chiamă Poiana bătrână şi alăturea cu curătura Stoicăi Găóze, însĕ toată partea Stoicăi şi a feciorilor sĕi Marin şi Niculae, pentru că o au cumpărat dela Stoiana şi dela feciorii ei Marin şi Niculae drept 850 aspri gata şi cu zapis de vânzare, cu mulţi boieri şi oameni buni mărturie scrişi în zapis anume *din Bărbăteşti Tănase Cluceru şi Stoica Postelnicul* şi Mihai Postelnicul şi Stoica megiaşu.

Şi iar să fie Popi Kir Foti eclesiarhul, nişte curături la satul Bărbăteştii, însĕ să se ştie la vârful viilor de către Văleni dela curătura Oprii Costandinoiul şi la vale până unde să loveşte cu curăturile Kivului Portaru, şi să se ştie în lat dela curătura Brânzii până la curătura Stoicăi Găózã şi pe vălcea la vale cât merge, pentru că au cumpărat aceste curături ce sau scris mai sus dela *Tănase Cluceru şi dela frate-său Stoichiţă Postelnicul* drept 2000 aspri gata, tot munte şi au tăiat muntele de pădure cu săcurile şi multă cheltuială au făcut şi am văzut D-mea şi zapisul de vânzare la mâna Popi Kir Foti, fiind făcut cu mulţi boieri şi oameni buni mărturie, scrişi în zapis.

Pentru aceasta i-am dat şi D-mea, Popi Kir Foti eclesiarhu şi fie-său Dragul Logofăt ca să le fie lor aceste curături şi locuri ce sunt zise mai sus, ohavnice şi stătătoare şi feciorilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimenea să nu se clătească după zisa D-mele.

Iată şi mărturii am pus D-mea pe Jupan Spahiul vel Ban Craiovenesc, Jupan Preda vel Vornic, Jupan Radu vel Logofăt, Jupan Ghinea vel Vistier, Jupan Diicul vel Spătar, Jupan Radul vel Comis, Jupan Hrizea vel Paharnic, Jupan Socol vel Sluger, Jupan Nicula vel Pitar şi Ispravnic Jupan Radu vel Logofăt şi am scris Stan Logofătul în scaunul oraşului Târgovişte.

1654 Februarie 2. (Ibidem actul No. 12.) Adecă eu Popa Kir Foti cliserul, dimpreună cu preoteasa mea Maria, scriu şi mărturisesc cu acest al nostru zapis, ca sĕ fie de mare credinţă la mâna gineri-mi-o Proca, ca să se ştie că le-am dat zestre o jumătate de silişte, în sat în Bărbăteşti, pre lângă hotarul Doiceştilor, care silişte au fost cumpărat-o tată-meu Popa Tudoran, dela Oprea sin Bârcă.

Şi iar să se ştie, că i-am dat loc de culegătoare din locul meu cel sterp sĕ aibă a-şi face culegătoare; iar dupĕ aceia ginere-mi o Proca au mai cumpărat şi altă jumătate de silişte dela Radul Golili Dorobanţul şi dela femeia lui Badi. Deci eu i-am fost a-i dare un

www.dacoromanica.ro

cal de ginere zestre, ci eu cal n'am avut ci i-am dat pentru cal ughi 7 de și-au cumpărat acea siliște, însă când i-am dat eu și când am cumpărat acéstă siliște, fost-au pământu sterp, fără câmp, fără pomi, fără de nimic. Iar după aceia ginere-mi-o Proca și fie mea Preda, cheltuit-au și au muncit de și-au făcut case și și-au pus pomi mulți pre acel loc.

Iar zicând fie-mi-o Dragul că-i va sparge casa și îi va lua moșia, eu m'am sculat de am mers acolo în Bărbătești; și s'au întâmplat atunci, mergând, Popa dela biserica Domnească, anume Popa Bran, i Popa Ursul i Dumitru Diaconul i Staico Logofătul, i Enache Grămăticul, ca să vază via ce le-au dat Măria Sa Domnul nostru Matei Voevod de pomană, pentru sufletul răposatei Doamnei Mării Sale *Ieleni (sic.)* După ce au văzut via, iar ginere-mi-o Proca i-au chemat pre toți la casa lui și am mărturisit eu cu sufletul meu înaintea lor, cum să știe ginere-mi-o Proca și fie-mea Preda că acéstă siliște ce scrie mai sus, deplin încă o am și măsurat, în lat stj. 22 și în lung din Toplici până în țărmurile apei.

Iar după aceia fostu i-am dat și viie de zestre în dealu Bărbăteștilor din viia mea, iar unde i-am arătat acea vie fost-au trecătoare, a trece pe la via lor prin via mea; iar zicând fie mi-o Dragul când merg la via lor îi mănâncă strugurii din via mea ginere-mi-o Proca, sau lepădat de acea vie. Ci i-am dat altă vie, într'alt loc, din via lui Pană Postelnicul Boldiciu în sus pre lângă via lui Stan de câine, însă bucăți, până la măr să aibă a ținea ginere-mi-o Proca și fie-mea Preda cu bună pace acéstă moșie, că le-am dat-o zestre. Și aceștia ce i-ar sau întâmplat de au fost acolo când i-am dat eu și am arătat acéstă moșie: Cârstea Logofătul i dimpreună cu nepotă-său Nica Postelnicul i Drăghici brat ego Postelnicul și era boieri mulți mărturie: Jupan Costandin Kiurciubașa, i Sima Cămărașu i Stanciul Boldici, i *Stoichița Postelnicul ot Bărbătești*, i Mihai Comisul, i Drăghici Postelnicul sin Tănase Cluceru, i Ivul Portarul, i Petre sin Mihai Postelnicul, i Popa Danciul, i Tănasie sin Curnul i Petriman Logofătul brat ego, i Gheorghe sin Popa Mihailă, i Oprea Scaun.

Iar cine va sparge acéstă tocmeală ce am făcut-o eu, să fie proclet și anatima de 318 sf. părinți, să lăcuiască cu Iuda și cu Aria la un loc.

Iar după acésta fost-au zis fie-mi-o Dragul că au dat și el la cheltuiala casei ughi 12; iar acești preoți și acești boieri care scriu mai sus întrebatu m'au și am mărturisit eu dinpreună cu preoteasa mea, cu ale noastre suflete, că fie-mi-o Dragul nici un ban n'au dat, nici au muncit la acéstă casă, ci au făcut o ginere-mi-o Proca cu a lui cheltuială și cu a lui muncă, iar fie-mi-o Dragul au grăit ca un om pizmaș și făr de dreptate, să nu să crează, și pentru credință pus-am pecetea și iscălitura, și am scris eu Marco Logofătul.

Eu Pană Postelnicul. Eu Popa Danciul. Eu Popa Kir Foti Cliserul. Eu Popa Bran Constandinos Kiuruțibasis martis. Stoica Postelnicul Simas proin Camarasis martiras. Eu Popa Ursul. Eu Ienache grămătic Domnesc. Eu Stoica, și cu alții ce să mai văd iscăliți.

1655 Martie 29. A să vedea documentul publicat mai sus la pag. 104–7 Vol. I și în care să vorbește pe larg despre *Hrizan Postelnicul și despre fie-sa Chira, Jupâneasa lui Pătrașco Bulăceanu vel Cupar.*

Dintr'acel document putem rezumă cu privire la Bărbătești, următorul arbore genealogic:

www.dacoromanica.ro

Chira = 1° Ștefan Ciohodaru
= 2° Pătrașco Bălăceanu vel Cupar.

Hrizan Postelnicul din Bărbătești = 1° Maria.
= 2° Frujina, ea = 2° Parasco negustoru.

Hrizea Vornicul.

1657 Noembre 4. (Ibidem condica Bărbăteștilor, actul No 38.) *Stoichița Postelnicul ot Bărbătești i vnuc Drăghici Postelnicul ot tam*, împreună cu alți 10 boieri, aleg partea de moșie dela Priboi de către mănăstirea dela Bărbătești cu hramul sf. Ilie și de către călugărițele ce lăcuiesc acoalea.

In cartea de hotărnicie, *Stoichița* este iscălit: *Stoica*, iar nepotul său este *Cârstea sin Drăghici Postelnicul ot Bărbătești.*

1658 Mai 22. (Ibidem actul No. 6.) Adecă eu *Drăghici Postelnicul sin Tănase Postelnicul ot Bărbătești* scris-am acest al meu zapis ca să fie de mare credință la mâna d-lui Neacșului Simii Cămărașului, cum să se știe că i-am vîndut un loc în câmpul Bărbăteștilor din josul satului, care loc au fost al Vladului, care loc este dela casele d-lui în jos spre Săteni.

Și iar să se știe că i-am vîndut și o lature de loc pe lângă acel loc al Vladului, care au fost al Cornii, cumpărat de *moașa-mea Boba*; și aceste locuri ce scrie mai sus sunt lîngă casele d-lui, ce le-am vîndut eu de bună voia mea, cu știrea rudelor mele și a megiașilor, drept bani gata 1200, ca să-i fie d-lui moșie stătătoare și la a noastră tocmeală fost-au boieri și oameni buni mărturie anume: *tata Stoichița Postelnicul dimpreună cu fie-s'o Parasco Postelnicul, i Hrizea*, i popa Danciul, i popa Petriman, i Efrim Logofătul, i Petriman Logofătul i Oprea Scaunul și pentru credință pus-am pecețile și iscăliturile și am iscălit. Și am scris eu Proca Logofătul.

(ss.) *Eu Stoica Postelnicul. Eu Drăghici Postelnicul. Eu Parasco sin Stoica Postelnicul Bărbătescul*, i Petriman Logofătul. Eu Popa Danciul ot Bărbătești mărturie.

1658 Iunie 6. (Ibidem actul No. 1.) Zapisul lui Milea Râpă din Bărbătești prin care vinde Simii Cămărașul un loc în câmpul Bărbăteștilor, alăturea cu un loc al feciorilor Ivului Portaru...

Martori în zapis: *Stoichița Postelnicul i Drăghici Postelnicul sin Tănase Cluceru*, i Petriman Logofătul, i Tănase brat ego Antonie.

1661 Februarie 13. (Ibidem actul No. 28.) Zapis al unor moșneni prin care vînd o livadă pe valea Vălenilor . . . care ne-au fost și nouă de cumpărătoare dela *boierii din Bărbătești, dela Tănase Paharnicu și dela Stoica Postelnicul...*

Martori: *Stoica Postelnicul vnuc ego Drăghici.* Ivul Portaru și alți moșneni.

1663 Ianuarie 17. (Ibidem actul No. 14.) Zapisul lui *Drăghici feciorul lui Tunase Clucerul ot Bărbătești* prin care vinde lui Socol Cluceru, casa lui din Bărbătești, cu siliște, cu pometul . . . din ulița cea mare până în grădina Doamnii . . . și cu 6 locuri în câmp și toată partea lui de vie . . . drept bani gata ughi 115.

www.dacoromanica.ro

Şi mărturie: unchiu-mi-o *Stoichiţa ot Bărbăteşti*, i Efrim Logofătul ot tam, Dima Boldici, Nan Logofătu, Petriman Logofătu, Cârstea Cluceru, Nica Căpitanu, Alexandru Logofătul ot Săteni şi alţii...

1663 Decembre 30. (Ibidem actul No 16.) Zapisul lui *Parascu dimpreună cu frate-s'o Hrizea* (*Hrizan*) *şi Ştefan sin Stoichiţii ot Bărbăteşti* prin care vînd lui Socol Logofătul, un loc . . . la Bărbăteşti, cu ughi 2.

Zapisul e scris în Bucureşti de *Parasco Logofătul.*

Ca martor găsesc pe *Drăghici Postelnicul.*

1664 Februarie 11. (Ibidem actul No. 2.) Zapisul lui Petriman Logofătul ot Bărbăteşti prin care vinde lui Socol Logofătul un loc . . . drept ughi 2 . . .

Martori: Proca Logofătul. *Stoica Logofătul ot Bărbăteşti. Rizea sin Tănase Postelnicul. Radul din Bărbăteşti.*

1664 Februarie 29. (Ibidem actul No. 15.) Zapisul lui *Drăghici Postelnicul feciorul lui Tănase Paharnicul ot Bărbăteşti* prin care vinde lui Socol Logofătul nişte locuri la Bărbăteşti . . . care sunt pe lângă *verii mei Parasco şi pe lîngă frate-s'o Rizea* . . . în preţ de 10 ughi, însĕ locul *câte 2 galbeni.*

Martori: Alexandru Logofătul, Eu *Rizea sin Stoica Postelnicul.*

1665 Iulie 8. (Ibidem actul No. 3.) Zapisul lui Ivan cu fraţii lui Gheorghe şi Radu din Bărbăteşti prin care vînd lui Socol vtori Postelnic, casa lor din sat din Bărbăteşti, cu pimniţă, cu silişte, cu pomet . . . drept ughi 20.

Martori: Dima Logofătul ot Bărbăteşti, Ene Logofătul şi alţii.

1667 Martie 20. (Ibidem actul No. 63) Zapisul Jupânesei Stanca care a ţinut în căsătorie întâi pe Tudor Cluceru şi apoi pe Ignatie Cluceru (Serdaru) prin care vinde soţului ei din urmă, partea ei de moşie din Doiceşti, pe preţ de 9 lei.

Martori la facerea zapisului: Simas Cluceru, Mincu Logofătu, Costandin Căpitanu, Toma Logofătul, Ştirbei vel Sluger, Dumitru Paharnic, *Radul Bărbătescul* şi alţii.

1681 Septembre 9. Despre *Isar Logofătul ot Bărbăteşti* a sĕ vedea documentu publicat în Vol. I pg. 153.

1687 Noembre 17. Despre *Vintilă Logofătul ot Bărbăteşti* şi alţii a sĕ vedea documentu publicat în Vol. I pg. 153 4. Din el extrag pentru boierii Bărbăteşti următorul arbore genealogic:

Vintilă Ana

Vintilă Logofătul din Bărbăteşti = Tudora.

Dragu Logofătul

Popa Fota clisiarhul

www.dacoromanica.ro

1688 Mai 19. (Condica Bărbăteştilor actul No. 20.) *Partenie monahul din Bărbăteşti* vinde o vie a sa în dealul Bărbăteştilor, lui Anastasie Cupeţul ot Tîrgovişte, în preţ de 100 de ughi . . .

1689 Mai 15. A sĕ vedea actul în Vol. I pg. 154. Din el extrag:

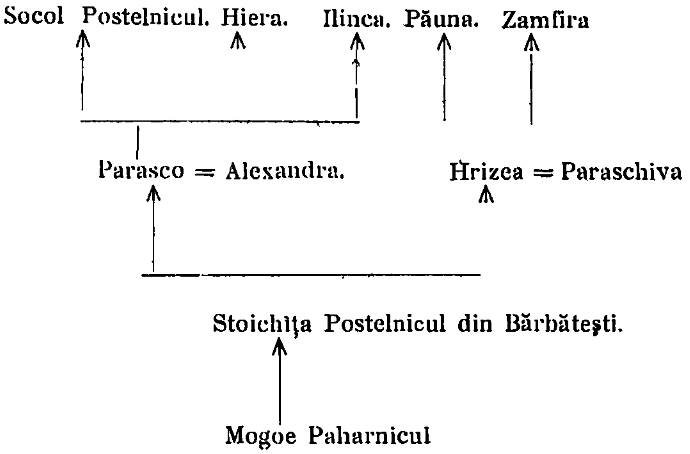

1691 Februarie 2. (Ibidem, actul No. 36.) Zapis prin care *Comisul Costandin (Bărbătescu) şi cu Jupâneasa d-lui Păuna* cumpără moşie în Ludeşti drept 35 talere.

Martori în zapis: Mihai Conţescul. Costandin sin Costandin Logofătul ot Piteşti şi alţii.

1691 Mai 4. (Ibidem actul No 23). Socol Medelnicеru vinde casa lui din Bărbăteşti, cu siliştea, grădina, pometul şi 6 locuri în câmp şi cu via . . . . precum va scrie şi zapisul cel care i-mi este de cumpărătoare dela *Drăghici feciorul lui Tănase Cluceru din Bărbăteşti*, drept bani gata ughi 115.

Şi iar am vîndut d-lui o lature de loc în Bărbăteşti, în câmpu de sus, pe lîngă Cuparu Pătraşcu (Bălăceanu), care se loveşte cu un cap în gardul grădinii lui Isar Logofătul, care l'am cumpĕrat şi acesta dela *Parasco cu fraţii lui: Hrizan şi Ştefan.* . . .

Apoi iar . . . . alte 5 locuri . . . . pe care le-am cumpĕrat dela *Drăghici sin Tănase Cluceru.* . . . .

Martori: Cârstea vel Vornic, Alexandru vel Logofăt, Radu Golescu vel Agă, Cernica vel Armaş, Radu Vistieru.

1695 Octombre 12. A sĕ vedea doc. publicat în Vol I. pag. 155. In el sĕ vorbeşte despre Costandin Vornicul Bărbătescu şi despre:

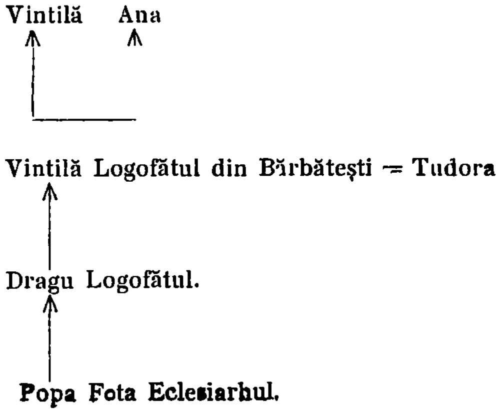

www.dacoromanica.ro

1696 Iunie 10. (Ibidem, actul No. 67). Intâia foae a strămoșului meu Nan Postelnicul, cum arăt.

Aici semnăm viile care le-am dat *frăține-meu lui Costandin* la vremea de boală și de moarte, la veleat 7204—1696 din moșia dela Bărbătești și dela Cioceni și țiganii cum scrie zapisul cel dintâi, nimic să nu lipsească.

Toader cu țiganca lui, Dana țiganca, trei fete a lui Ciocanu anume Maria, Dina și a Oarbii, Maria. Viile bune, făcătoare 5 pogoane, sadurile despre valea Nucetului 2 pogoane și un sfert, d'asupra pe lângă Ene Zarafu, dela Gavrilă, iar 2 pogoane și o ciosvârtă, alăturea cu ale care sunt dela Baicu, cu locul de case unde este groapa de pimniță, cum merge din hotaru Crângului până în drum.

Cinci pogoane care sunt dela Curcă cu livadă până în matca vâlcelei, care sunt rĕscumpărate dela frate-meu Stroe, 2 pogoane la vârf pe lângă viile dela groapă care sunt dela Stan Călărașu Mămăligă. Trei pogoane și o ciosvârtă care sĕ trag de zestre dela cumnații miei, care le-am luat cu judecata pravilii pentru pomenirea morții și mai nainte și acum să le stăpânească *frate-meu Costandin*, în urma mea să nu fie nici o amestecare și am iscălit cu mâna mea, fără vedere.

1697 Februarie 5. (Ibidem actul No. 37.) Cu mila lui D-zeu Io Costandin Voevod și Domn a toată țara românească, dat-am D-mea această poruncă a D-mele, boierului D-mele *Costandin Comisul Bărbătescul și Jupânesii lui Păunii*, *nepoții Stoicăi Logofătul Ludescul* și cu feciorii lor ce le va da D-zeu, ca să fie el volnic cu acéstă carte a D-mele de sĕ aibă a ținea și a stăpâni din moșia megieșască dela satul Ludeștii ot sud Dâmbovița, moșie de talere $42^1/_2$, 53, din câmp, din pădure, din apă din siliștea satului, cu tot venitul de peste tot hotarul.

Pentru că satul din Ludești, pentru păsul și a lor nevoie și pentru birul araciului (sic), ce au fost mers acolo la siliștea lor încă în zilele lui Șerban Voevod, au fost mers de au luat ei dela *Stoica Logofătul Ludescul moșul lui Costandin Comisul Bărbătescul* împrumut acești bani talere 42 pol, 53, cu zapis și cu zi și pentru acești bani au fost pus zălog toată moșia lor dela satul Ludeștii, scriindu-le zapisul într'acesta-și chip: cum de n'ar putea da banii la zi să fie moșie stătătoare la Stoica Logofătul și întâmplându-i-se și Stoicăi Logofătul moarte au trecut zi dupe zi și ei banii tot nu i-au mai dat până acum în zilele D-mele.

Deci când au fost acum, iar boierul D-mele *Costandin Comisul* apucat-au pe sătenii din Ludești cu zapisul lor ca să-i deie banii ce au fost luat ei dela moșu-sĕu Stoica Logofătul, iar ei nici acum ca să dea banii n'au putut, făr de cât ei de bună voia lor au făcut zapisul lor de iznoavă pre acești bani ce scrie mai sus talere 42 pol, 53, și au dat moșia lor ca să ție la satul Ludeștii drept acești bani, având tocmeală între dînșii, legându-se cu zapisul lor cum dintr'acéstă moșie afară cât ar rămânea nevîndută, să și-o ție sătenii cu pace. Iar când ar vrea sătenii să o vînză, atunci se nu fie volnici ca să o vînză într'altă parte făr de cât iar boierului D-mele ce scrie mai sus, precum am vĕzut D-mea și zapisul moșnenilor din Ludești la mâna boierului D-mele ce scrie mai sus.

Drept aceia și D-mea încă am dat acéstă carte a D-mele boierului D-mele *Costandin Comisul și Jupânesii lui Păunii*, ca se aibă a ținea și a stăpâni acéstă moșie din Ludești precum scrie zapisul moșnenilor cu bună pace, să-i fie lui stătătoare, lui și feciorilor lui în veci.

(ss). Io Costandin Voevod.

Pecetea gospod. Procitit vel Logofăt.

www.dacoromanica.ro

1700 Noembre 1. (Ibidem actul No. 39.) Zapisul megiaşilor ot Ludeşti . . . la mâna d-lui *Comisului Mihai* precum să se ştie că fiind noi datori d-sale taleri 20, care bani ni-i-au dat strămoşul d-lui Stoica Logofătul Ludescul de ne-am plătit de birul haraciului şi de alte dăjdii ce ne-au venit în silişte, în zilele lui Şerban Vodă.

Deci d-lui *Vornicul Costandin·părintele d-lui Comisul Mihai,* ne-au apucat ca să dăm aceşti bani ce i-am fost luat noi dela Stoica Logofătul Ludescul şi noi ne-avînd bani ca să-i dăm, căzut-am la Divanul Mării Sale lui Costandin Vodă, d-lui *Costandin Vornicul* şi cu noi dimpreună şi noi ne-putând tăgădui nimeni de aceşti bani şi ne-având nici un ban ca să-i dăm, i-au dat Măria Sa Vodă o carte iscălită d-lui *Vornicului Costandin* ca să stăpânească moşie în Ludeşti drept aceşti bani ce suntem noi d-sale datori şi i-am făcut şi noi zapisul nostru ca să stăpânească d-lui moşia, iar noi am ales-o d-sale moşia din părţile noastre ca să se ştie pe unde va ţinea d-lui, ce au fost tot amestecată.

Deci când au fost acum mai pre urmă, mai mers-am noi megiaşii din Ludeşti de am luat dela d-lui *Comisul Mihai* talere 13 bani 100 care sau făcut peste tot talere 84,50 ; deci d-lui, acum, *Comisul Mihai* apucându-ne de banii cei vechi şi de cei mai de pe urmă şi noi ne-având banii ca să-i dăm, i-am dat d-lui moşie în Ludeşti, stjenul po bani 20 adică două zeci, care fac peste tot stj. 563. Însĕ acéstă moşie i-am dat-o drept Hulubeştii care calcă toate părţile noastre, din siliştea Ludeştilor.

Drept aceia am dat acest al nostru zapis la mâna d-lui ca se stăpânească cu bună pace ; iar o funie de moşie despre Hulubeşti ce avem pricină cu dânşii, când o vom alegeà, să o stăpânim noi cu bună pace, pentru că dintr'acéstă funie am tras moşia spre Ludeşti de i-am dat d-sale şi . . . am iscălit.

(Urmează numele acelor moşneni.)

Martori : Dumitru zet Părcălabu din Hulubeşti şi alţii.

Tot într'acest zapis, zice pe margine : socotindu-se şi dobânda banilor, s'au spart zapisele cele vechi şi s'au făcut acest zapis.

Şi iarăşi mai zice, d'asupra pe cămaşa zapisului, aceste cuvinte : însĕ acest zapis, când să va hotărî moşia Ludeştilor de iznoavă, să nu se arate dintâiaşi—dată ci dupĕ ce s'o alege partea boierească de o parte şi partea megieşască de altă parte, atuncea să se scoată şi acest zapis de faţă şi să se ia aceşti stj. 563 din partea ce să va alege megieşască.

1701 Martie 10. Despre *Costandin Bărbătescu Vornicul za Tîrgovişte* ca martor într'un zapis, a să vedea Vol. I pg. 141 din prezenta lucrare.

1701 Noembre 8. Despre *Costandin Vornicul sin Grişiţă Postelnicul Bărbătescu* a sĕ vedea Vol. I pg. 141—2.

1702 Martie 20. Despre *Mihai Bărbătescu* cu martor într'un zapis a sĕ vedea Vol. I pg. 142—3 şi 144—5.

1705 Octombre 16. Despre *Mihai sin Costandin Vornicu Bărbătescu, ot Doiceşti* a sĕ vedea ibidem pg. 146—7.

1706 Decembre 8. (Condica Bărbăteştilor actul No. 38.) Adecă eu Preda şi cu alţi megiaşi din sat din Ludeşti, dat-am zapisul nostru la mâna d-lui *Paharnicului Mihai Ludescul*[1]) precum să se ştie că viindu-ne păs mare de bir şi ne-mai putând răbda, ne-am spart şi am fugit care încotro am putut.

1) El e Bărbătesc de familie şi dacă se iscăleşte Ludescu cauza este că, din actele publicate deja, moşia strămoşască „*Bărbăteştii*" o cumpărase în silnicie Costandin Vodă Brâncoveanu, iar el şi mutase reşedinţa la Ludeşti.

www.dacoromanica.ro

Deci d-lui Aga Ienache Văcărescu știind acest județ, au trimes d-lui oameni de ai d-lui ca să ne caute și ne-găsind pe nimeni dintr'acești oameni câți au fost în sat, m'au găsit pe mine anume Preda și m'au adus la d-lui Aga și d-lui m'au băgat în pușcărie.

Și eu șezând multă vreme în pușcărie și ne-mai viind nimenea pre urma mea, am mers la D-lui *Paharnicu* de 2—3 ori, am mers la d-lui și m'am rugat cu mare rugăminte de au dat în mâna d-lui Polcovnicului ot Tîrgoviște, taleri 10 de au plătit satul de banii haraciului.

Drept acei și noi să avem a i darea până la Crăciun, pentru că ne-au dat acești bani care scrie mai sus, iar ne-dând d-sale banii până la Crăciun, să avem ai dare d-sale moșie de acei bani, cât însă noi să nu fim volnici ca se vindem moșia altora și să-i dăm d lui banii pentru că acéstă moșie au fost zălogită de noi sătenii câți avem parte aici într'acel codru al d-lui Stoicăi Logofătul Ludescul strămoșu d-sale, de ne-au dat talere 40 cu dobândă ; deci trecând multă vreme și puind zi dupe zi, au venit vremea de s'au ajuns dobânda cu capetele.

Deci d-lui *Paharnicul* ne-vrând să ne mai îngăduiască și apucându-ne cu strânsoare, am făcut zapis ca să-i dăm d-sale de acești bani talere 80 iar moșie, stj. po bani 20 și pentru credință . . . . . (iscălește.).

1712 Iulie 6. (Ibidem actul No. 2.) Zapisul Radului dimpreună cu frate-s'o Oprea sin Banului din Pietroșița și Pădure feciorul lui Stan Burdi din Comarnic . . . la mâna *Comisului Mihai Bărbătescul* precum să se știe că făcând părinții noștri un furtișag de au furat dela d-lui *Costandin Comisul Bărbătescul tatăl d-lui Comisului Mihai* bani gata talere 700 și scule de talere 700 care s'au făcut peste tot talere 1400; deci trecând multă vreme și perind părinții noștri și perind și d-lui *Comisul Costandin*, iar d-lui *Comisul Mihai* a dovedit cum că adevărat au fost furat părinții noștri acele scule și acei bani.

Deci d-lui ne-au prins și puindu-ne la strânsoare am mărturisit adevărul cum că acel furtișag l'au făcut părinții noștri, care dintr'acele scule ce s'au furat, s'au găsit dintr'însele în casa noastră îngropate.

Deci d-lui *Comisul Mihai* ne-au adus la Divanul Mării Sale Domnului nostru Io Costandin Voevod și Măria Sa ne-au dat să împlinim toată paguba ce am făcut, iar ne-având cu ce împlini, să-i fim rumâni cu toți copii noștri, d-lui *Comisului Mihai.*

Deci noi ne-având cu ce plăti, am căzut cu mare rugăminte de ne-au iertat de rumânie, numai ce i-am dat d-lui niște moșie care moșie este ot sud Dâmbovița pe apa Ialomiții la satul ce sĕ chiamă Pietroșița, la Muscel, la valea cu trestia, funii 2; latul moșii stj. 129, lungul 299 și la Rușețul stj. 50 latul și lungul stj. 345, mai jos de apa Ialomiții, în sus prin plaiu și alăturea cu satul, funii 2 și vaduri de moară 2.

Și le-am dat aceste moșii d-lui ca să le stăpânească și coconii d-lui câți D-zeu îi va da și mai pentru adevărată credință ne-am pus degetele . . .

(ss) Eu Radul cu frate-meu Oprea sin Banul.

Martori: Radul Golescul vel Vornic, Ianache Văcărescu vel Clucer, Eu Pădure sin Burdii.

1714 Mai 2. (Ibidem actul No 49.) Hrisovul lui Ștefan Voevod Cantacuzino... dat-am D mea boierului D-mele *Mihai vel Clucer Bărbătescul* și coconilor lui câți D-zeu îi va da, ca se aibă a ținea și a stăpâni toată partea lui de moșie din Bărbătești ot sud Dâmbovița, cu casele, cu viile, cu morile, cu heleșteu, cu bună pace, pentru că acéstă moșie au fost

www.dacoromanica.ro

a lui dela mòşii şi dela strămoşii lui, iar Măria Sa Costandin Vodă Brâncoveanul vrând ca sĕ-şi facă sat şi luând şi alte moşii ale unora şi ale altora, s'au pus şi în spinarea lui de i-au vîndut făr de voie vechea moştenirea lui ce au avut acolo la Bărbăteşti.

Deci acum miluindu-ne D-zeu pe noi cu Domnia acestei ţări şi ştiind D-mea cum că i s'au luat acéstă moşie în silă şi fără dreptate, n'am îngăduit D-mea să fie înstrăinat de moştenirea moşilor şi a părinţilor lui, ci i-am dat acéstă carte a D-mele ca sĕ-şi ţie şi se stăpânească toată partea lui de moşie; cu casele, cu viile, cu moara, cu heleşteul, dupe cum scrie mai sus, cu bună pace, sĕ-i fie stătătoare şi coconilor lui de moştenire în veci.

Şi am întărit cartea acésta cu toţi cinstiţii şi credincioşii boierii D-mele: Pan Costandin Ştirbei vel Ban, Pan Bunea Grădişteanu vel Vornic, Pan Radul Dudescul vel Logofăt, Pan Radul Cantacuzino vel Spătar, Pan Şerban Bujoreanul vel Vistier, Pan Şerban Prisăceanu vel Clucer, Pan Pătraşco Brezoianu vel Postelnic, Pan Statie Leurdeanu vel Paharnic, Pan Neagoe Topliceanu vel Stolnic i Mihai Cantacuzino vel Comis, Pan Şerban Năsturel vel Sluger, Pan Şerban Grecianu vel Pitar şi Ispravnic Costandin Conţescu vtori Logofăt Şi s'au scris acéstă carte în anul dintâi al domnii D-mele în oraşul scaunului D-mele în Bucureşti de Negoiţă sin Negoiţă Logofătul Târgovişteanul.

(ss) Ştefan Voevod Cantacuzino.

1715 Martie 16. (Ibidem actul No. 43). Io Ştefan Cantacuzino Voevod cu mila lui D-zeu al Ungro-Vlahii. Daca Patriarhul Iacov stă înaintea dobitoacelor păscându-le, oile făr de graiu . . . (loc alb) şi vrând să dea seama la oameni nopţile, petrecerile făr de seamă, pripescul, frigul şi toată amestecarea văzduhului, turfia (sic) ca să nu piară dobitoacele acelea. Dar noi o pravoslavnicilor Domni creştineşti a acestor ţări pravoslavnice care nu suntem înaintea dobitoacelor celor fără de graiu, ci înaintea cuvîntătorilor oameni care sunt pre chipul şi pre podoaba lui D-zeu şi sunt cinstiţi puţin tocmai cu ingerii şi sunt cununaţi cu slava şi cu cinstea pentru unii ca aceştia.

Cu cât mai mult ni sĕ cade pravoslavnicilor şi iubiţilor noştri fraţi a priveghia, pentru care Domnul nostru Isus Hristos nu cu avuţie trecătoare şi putredă, ci cu al sĕu cinstit sânge i-au răscumpărat, la care oi cuvântătoare alegându-ne şi pe noi mult milostivul D-zeu şi mântuitorul nostru şi capul nostru tuturor iar nu cu a noastră ne-harnică vrednicie, că toată dreptatea noastră este dupĕ cum zice prorocul, mi se socoteşte ca o stramice (?) şi ca un gunoiu lepădat înaintea lui, întru nimic.

Drept aceia şi pe noi, dupĕ ce ne-au învrednicit la acest cinstit şi de D-zeu dăruit Scaun, socotiiu D-mea în tot chipul puindu-mi nădejdea pre neadormitul meu ochiu şi purtător de grijă D-zeu sĕ mă îndrepteze spre ce păşune mai bine as putea să socotesc şi sĕ pasc cuvîntătorii mieluşeii care-mi sunt în seamă şi pentru aceste daruri ale D-nii noastre care sunt bine închipuit şi mai nainte şi de cât toate darurile, am dat acest hrisov al D-mele boierului D-mele lui *Mihai vel Clucer* şi feciorilor lui câţi D-zeu îi va dărui, strănepotul răposatului Stoicăi Logofătul Ludescul, ca sĕ-i fie lui sf. şi D-zeiasca biserică care este la satul Ludeştii pre apa Potocului ot sud Dâmboviţa, unde este hramul cinstitei uspenie Fecioarei, cu toate odăjdiile, ferecăturile veri-câte se vor afla au multe au puţine, pentru că acéstă sf. biserică ce s'a zis mai sus încă din temelia ei au fost ridicată de Stoica Logofătul Ludescul strămoşul boierului D-mele *Mihai vtori Vistier* (?) cu a lui drept câştig şi au fost miluit-o toţi bătrînii Domni, cu 2 preoţi de mir care se vor afla acolo cu paza şi cu sf. slujbă nepristan ca să le fie în pace şi iertate casele lor de toate birurile vistierii

www.dacoromanica.ro

şi alte angarale, cum au fost şi mai dinainte vreme, val şi supărare sau bântuială să nu aibă, ca să poată păzi slujbele sf. biserici deplin cum să cade preoţilor, cum au fost miluit şi alţi Domni bătrâni la acéstă sf. biserică cu tot vinăriciul Domnesc cât se va afla pe acéstă moşie a Ludeştilor i a Teleştilor, însă partea câtă se va afla Domnească cu părpărul, dupe obiceiu.

Şi iar fost-au miluit acei rěposaţi Domni la acéstă sf. biserică ca se ia merticul dela malul ocnii, sare bolovani 50 precum am văzut şi D-mea hrisovul răposatului Antonie Vodă ot leat 7177 1669 şi hrisovul Ducăi Voevod leat 7184—1676 şi hrisovul rěposatului Şerban Voevod Cantacuzino leat 7192 1684 şi hrisovul răposatului Costandin Vodă Brâncoveanu Basarab ot leat 7197 1689 şi cartea cinstitului şi prea sf. cinstitului rěposatului Kir Dositheu părintelui nostru al sf. Ierusalim şi cartea cinstitului rěposatului părintelui nostru Kir Teodosie ce au fost Mitropolit ţării româneşti.

Şi într'aceea şi D-mea văzând aceste hrisoave domneşti şi cărţile Patrierşeşti şi Vlădiceşti, n'am îndrăznit a strica aceste mile făcute cu mare blestem, ci şi D-mea încă am socotit împreună cu toţi cinstiţii dregătorii D-mele şi am dat şi am întărit cu toate milele precum scrie mai sus ca să fie sf. biserici de întărire şi de ajutor căci este la un loc sec şi făr de hrană.

Drept aceia D-mea am dat boierului D-mele lui *Mihai vel Clucer* ca acéstă sf. biserică cu toate cele ce vor fi să şi-le moştenească şi să o ctitorească şi cu feciorii lui, nepoţii, strănepoţii şi tot neamul lui cu bună paçe; aşijderea şi în urma D-nii noastre pe care va alege D-zeu a fi Domn şi stăpânitor acestui cinstit scaun al ţării româneşti, au din neamul nostru au dintr'alt nean strein, încă îl pohtim şi'l rugăm cu mila Domnului şi mântuitorului nostru Isus Hristos ce este întru troiţă blagoslovit, sě aibă a înoii şi a întări acéstă sf. biserică, mila acésta precum scrie mai sus, ca şi ale D-lui mile şi danii în urmă încă să-i fie cinstite şi în seamă ţinute şi ca milostivul D-zeu sě'l cinstească şi sě-l întărească întru Domnia lui cu pace şi cu stare şi îndelungată viaţă pre această lume trupeşte şi în cea l'altă sufleteşte.

Şi am întărit hrisovul acesta cu tot sfatul şi cu credincioşii boierii Divanului D-mele: Pan Costandin Ştirbei vel Ban, Pan (loc alb) vel Vornic, Pan Radul Dudescul vel Logofăt, Pan (loc alb) vel Spătar, Şerban Bujoreanul vel Vistier, Pan Şerban Prisăceanul vel Clucer, Pan State Leurdeanu vel Paharnic, Pan Neagoe Topliceanu vel Stolnic, Pan Mihai Cantacuzino vel Comis, Pan Grigorie vel Sluger, Pan Şerban Grecianu vel Pitar şi Ispravnic Costandin Conţescu vtori Logofăt şi s'au scris hrisovul acesta în anul dintâi al D-mele în scaunul D-mele în Bucureşti de Anghelache sin Mihai Logofătul ot Tîrgovişte.

Io Ştefan Cantacuzino Voevod.

Pecetea gospod. Costandin Conţescul vtori Logofăt procitit.

1716 Martie 10. (Ibidem actul No. 40) Zapisul lui Costandin feciorul Diaconului Ruset la mâna d-lui *Mihai Cluceru Bărbătescu* prin care îi vinde 40 de stj. de moşie în Ludeşti... însě stj. po bani 33...

(ss) Costandin sin Diaconului Ruset Cranga.

Martori: Tudor sin brat egului. Nica Căpitanul Tîrgoviştii. Ianache Permut ot Tîrgovişte, Coman Cluceru ot Bogaţi.

1716 Martie 10. Despre Mihai Cluceru Bărbătescu a sě vedea actul publicat în Vol I pg. 150—1.

www.dacoromanica.ro

1717 Iunie 4. (Condica Bărbăteştilor, actul No. 42.) Io Nicolae Voevod din mila lui D-zeu Domn a toată ţara românească. De vreme ce Patriarhul Iacov stă înaintea dobitoacelor păscându-le cele fără de graiu şi vrând să dea seama ale nopţii, petrecerile făr de somn pripescul (?), frigul şi toată amestecarea văzduhului (indescifrabil) ca să nu piară din dobitoacele acelea, dar nouĕ o pravoslavnicilor creştini aceştii ţări pravoslavnice care nu tocmai, care nu stăm înaintea dobitoacelor celor fără de graiu, ci înaintea cuvîntătoarelor oi care sunt pre chip şi pre podoaba lui D-zeu, sunt cinstiţi întocmai cu îngerii oi sunt cununaţi cu slava şi cu cinstea; pentru unii ca aceştia cu cât mai mult ni se cade o pravoslavnicilor şi iubiţilor noştri fraţi a priveghia, pentru ca şi Domnul nostru Isus Hristos nu cu avuţie trecătoare şi putredă, ci cu a lui cinstit şi curat sânge sau rĕscumpărat, la care oi cuvîntătoare alegându-ne şi pre noi mult milostivul D-zeu, mântuitorul şi capul nostru tuturor, iar nu pentru a noastră neharnică vrednicie, toată dreptatea noastră este dupe cum zice prorocu şi sĕ socoteşte ca o stralice (?) şi ca un gunoiu lepădat înaintea lui D-zeu.

Drept aceia şi pe noi, dupĕ ce ne-au învrednicit la acest cinstit şi de D-zeu dăruit şi am socotit D-mea în tot chipul, puind şi nădejdea spre neadormitul meu ochiu şi purtător de grijă D-zeu, să mĕ îndrepteze spre ce păşune mai bună aş putea să pornesc şi să pasc cuvântătorii mieluşeii care î-mi sunt daţi în seamă să-i păzesc eu, ce-mi sunt daţi, ale D-mele care sunt bune în chipul şi cinstit, cât sunt şi păscătoare.

Deci dar, am dat acest hrisov al D-mele boierului D-mele lui *Mihai vtori Vistier* şi feciorilor lui câţi D-zeu îi va dărui, strănepotul rĕposatului Stoicăi Logofătul Ludescul, ca să-i fie lui sf. şi D-zeiasca biserică care este la satul Ludeştii pre apa Potocului ot sud Dâmboviţa unde este hramul ospăşenia sf. Fecioare, cu toate odăjdiile şi ferecăturile, veri câte se vor afla, au multe au puţine, pentru că acéstă sf. biserică ce scrie mai sus, încă din temelia ei s'au fost ridicat de Stoica Logofătul Ludescul strămoşul boierului D-mele *Mihai vtori Vistier,* cu al d-lui drept câştig şi au fost miluit de alţi rĕposaţi bătrâni Domni cu 2 preoţi de mir care se vor afla acolo cu paza şi cu sf slujbă nepristan, ca să le fie în pace şi iertare casele lor de toate birurile şi de alte dări ce dau preoţii, de nici unele nici un val şi nici o bântuială sĕ nu aibă, ca să poată păzi slujbele sf. biserici, deplin cum sĕ cade preoţilor.

Şi iar au mai miluit acei rĕposaţi Domni bătrîni la acéstă sf. biserică tot vinăriciu cât se va afla pre acea moşie a Ludeştilor i a Teleştilor, încă partea Domnească veri-câtă se va alege, cu părpărul şi cu poclonul după obiceiu.

Şi iar au mai fost miluit alţi răposaţi Domni la acéstă sf. biserică ca să ia mertic dela malul ocnii, in toţi anii, sare bolovani 50, precum am vĕzut şi D-mea hrisovul lui Antonie Voevod leat 7177-1669, şi hrisovul Ducăi Voevod leat 7184-1676 şi hrisovul lui Şerban Voevod Cantacuzino cu leat 7192-1684 şi cartea cinstitului şi prea sf. rĕposatului părintelui Kir Dosotheu Patriarhul sf. Ierusalim şi hrisovul rĕposatului Costandin Voevod Brâncoveanul Basarab cu leat 7197-1689 şi hrisovul lui Ştefan Voevod Cantacuzino şi cartea cinstitului rĕposatului Părintelui Kir Teodosie ce au fost Mitropolit ţării.

Intr'aceia şi D-mea văzând aceste hrisoave Domneşti, Patriarşeşti şi Vlădiceşti, n'am îndrăznit a strica aceste mile făcute cu mare blestem ci şi D-mea încă am socotit împreună cu toţi cinstiţii şi credinciosii boierii divanului D-mele şi am întărit şi cu hrisovul D-mele, toate milele cum scrie mai sus ca să fie sf. biserici de întărire şi de ajutor, căci este la un loc sec şi făr de nici o hrană.

www.dacoromanica.ro

Drept aceia am dat D-mea acest hrisov boierului D-mele lui *Mihai vtori Vistier* ca să ţie acéstă sf. biserică cu toate cele ce vor fi ale bisericei şi să o moştenească şi să o ctitorească el şi cu feciorii lui, nepoţii, strănepoţii, cu bună pace în veac. Aşijderea şi în urma D-nii noastre, pe care îl va învrednici Domnul D-zeu a fi Domn şi stăpân acestei ţări, încă îl rugăm cu numele lui D-zeu cela ce este în troiţă, ca se aibă a înoi la sf. biserică mila dupe cum scrie mai sus, ca şi ale D-sale mili şi dănii în urmă-i încă sĕ-i fie cinstite şi în seamă ţinute şi în veacul cel viitor sufletul lui să fie la bun răpaus, la un loc cu drepţii.

Şi am întărit hrisovul acesta cu tot sfatul cinstiţilor şi credincioşilor boierilor celor mari ai Divanului D-mele: Jupan Pană Negoiescul vel Ban al Craiovei, i Pan Costandin Grecianul vel Vornic, i Pan Iordache Creţulescul vel Logofăt, i Pan Şerban Grecianul vel Spătar, i Pan Gligoraşco vel Vistier, i Pan Şerban Herăscul vel Clucer, i Pan Dumitrache vel Stolnic, i Pan Niculae Ruset vel Paharnic, i Pan Şerban Grecianu vel Stolnic, i Pan Costandin Dâmboviceanu vel Comis, i Pan Hrizea vel Sluger, i Pan Pârvul vel Şetrar şi sau scris acest hrisov al D mele în Scaun în Bucureşti, în anul cel dintâi al D-mele de Lefter sin Marcul Logofătul din Bucureşti.

Io Niculae Voevod.

Pecetea gospod —. Iordache Creţulescu vel Logofăt procitit.

1717 August 26. (Ibidem actul No. 3.) Zapisul lui Stanciul ot Pietroşiţa la mâna d-lui *Mihai Bărbătescul vtori Vistier*, precum să se ştie că făcându-şi Radul Ciocănea casa din Pietroşiţa şi ne-ajungându-i banii ca să o isprăvească, i-am dat eu talere 4 împrumut de şi-au isprăvit casa; iar apoi întâmplându-se de au făcut Radul Ciocănea un furtişag şi aflându-se nişte scule ale d-lui *Mihai Bărbătescul vtori Vistier* în casă la Radul Ciocănea, l'au luat d-lui de l-au dus la Divan şi aşa au făcut Măria Sa judecata, ca sĕ-i fie Radul Ciocănea rumân, el şi feciorii lui şi toată partea lui de moşie şi cu casa din Pietroşiţa.

Deci eu mergând la Radul şi cerându-i banii aceşti talere 4 care i-am fost dat eu împrumut şi el ne-având de unde sĕ-mi dea, m'am dus la d-lui *Mihai Bărbătescul vtori Vistier* şi i-am spus d-lui precum au fost povestea; d-lui încă au chemat pe Radul Ciocănea de l'au întrebat: este el dator mie au ba? Deci şi el aşa au mărturisit cum-că îi este dator ci m'am rugat de d-lui de mi-au dat acei taleri 4 care i-am fost dat eu împrumut Radului Ciocănii.

Pentru aceia am făcut şi eu acest zapis al meu la mâna d-lui ca se aibă d-lui a stăpâni casa şi pimniţa şi pământul şi toate ce ar fi pe lângă casă, de către mine şi de către feciorii miei, cu bună pace, pentru că este a d-lui dreaptă moşie şi pentru credinţă am iscălit mai jos şi mi-am pus degetul ca să se crează.

(ss). Stanciul ot Pietroşiţa. Martor Pârvul sin Pârjol.

1717 August 26. (Ibidem actul No. 9.) Dat-am cartea noastră la mâna Radului Ciocănii şi a feciorilor lui câţi D-zeu îi va da precum să se ştie că ascunzând părinţii miei nişte scule pe vremea nemţilor celor de demult, de răutăţile ce era în ţară pe acea vreme, s'au sculat părinţii acestui Radul Ciocănii împreună cu Răduc acesta şi cu fraţii lui de s'au dus şi le-au furat de unde au fost puse bine.

Deci trecând multă vreme şi ne-putând ca să se mai dovedească, pentru aceste scule ce le-au furat când au fost în zilele Mării Sale Costandin Vodă Brâncoveanu, din voia lui D-zeu s'au găsit puţintele scule dintr'acele, în casa lor îngropate; deci prinzându-i pe dânşii

www.dacoromanica.ro

i-am dus la Divanul Mării Sale Costandin Vodă şi ducând şi foaia de paguba ce mi s'au făcut, sau socotit în Divan şi sau făcut talere 1400. Intrebându-i Măria Sa de acel furtişag n'au putut nici ei tăgădui nimic ; deci şi Măria Sa ne-având ce le mai face, mi-i-au dat ca să-mi fie rumâni ei şi copii lor şi cu toată moşia lor.

Deci acest Radul Ciocănea căzând cu mare rugăciune ca sĕ-l iert de rumânie şi sĕ-mi dea toată partea lor ce o au de moşie cât se va alege dela Pietroşiţa, din câmp, din pădure, din siliştea satului, eu încă m'am milostivit de l'am iertat pe dânsul şi pe toţi copii lui ca să fie în pace şi iertat de către mine şi de către coconii miei câţi D-zeu î-mi va dărui; însĕ să nu fie volnici a se duce într'altă parte nici el nici copii lui ci sĕ-mi slujască şi el şi copii lui la ce ar fi poruncile noastre şi sĕ fie paznici acei moşii. Iar de sĕ va duce într'altă parte şi nu va şedea sĕ slujască şi nu va asculta poruncilor, să fie iar rumâni şi ne-iertaţi dupĕ cum au fost şi mai nainte vreme şi eu pentru mai adevărată credinţă am iscălit mai jos ca să se crează şi am scris eu Andrei Logofătul cu zisa şi învăţătura d-lui.

(ss) Eu Mihai Bărbătescul vtori Vistier [1]).

1717 August 26. (Ibidem actul No. 4.) Zapisul mai multor oameni din Pietroşiţa la mâna d-lui *Mihai Bărbătescu vtori Vistier* prin care îi vinde o livade... cu ştirea tuturor moşnenilor . . . drept talere 20...

1717 August 31. (Ibidem) Zapisul altor moşneni prin care vînd lui *Mihai Bărbătescul vtori Vistier* o poiană în Pietroşiţa . . . cu talere 10 . . .

1718 Martie 28. (Ibidem actul No. 26.) Carte de blestem.

Mitrofan cu mila lui D-zeu Arhiepiscop şi Mitropolit al Ungro - Vlahii. Scriem cartea smereniei noastre d-vs. 4 boieri şi anume (loc alb), care veţi să mergeţi să preţuiţi toate lucrurile câte au făcut rĕposatul Costandin Vodă pe moşia Doiceştii, de obşte vă facem în ştire că aicea înaintea noastră veni d-lui *Mihai Bărbătescul vtori Vistier* de cerşù acéstă carte cu mare blestem şi groaznică afurisanie asupra veri-căruia din voi va sili a face vre-o făţărie la acéstă preţuire ce va să se facă.

Deci de va fi aşa şi de veţi preţui, ori ce lucrare ar fi într'adevărul şi pe dreptate ne-făcând nici un fel de făţărie, sĕ fiţi iertaţi şi blagosloviţi, iar de veţi căuta a face niscare voie veghiată făţărind la aceste lucruri veri-pentru ce pricini şi nu veţi căuta să preţuiţi

---

1) In josul acestui zapis găsesc următoarea notiţă scrisă la anul *1806 Iunie 21* : acéstă copie este scoasă de mine întocmai dupĕ cel adevărat zapis al răposatului *moşu-meu Mihai Bărbătescul vtori Vistier, părintele rĕposatului tată-meu Mihai Bărbătescul biv vel Paharnic,* care acest zapis l'am găsit acuma la mâna d-lui Logofătului Ion sin Radul Vatafu ot Pietroşiţa, când am venit acum cu porunca gospod şi cu hotarnicu d-lui Clucerului Iancul Glava şi cu Portărel, ca sĕ-mi aleagă livezile din plaiul Pietroşiţii, ale răposatului *vărului-meu Ion Bărbătescul* i ale rĕposatului *părintelui meu Mihai Bărbătescul biv vel Paharnic,* adică partea deosebită a *vărului Ioniţă* ce i-au rămas clironom în urma *fii-s'o Mihalache nepotul nostru* ce este lăsat de rĕposata mumă-sa, cumnata mea *Mariuţa,* sub epitropia mea.

Deci cum am văzut acest zapis dat la mâna Ciochineştilor care acum să află la Logofătul Ion, am cunoscut iscălitura moşu-meu dupĕ cum o am adevărat iscălitura şi în alte scrisori ale casei, şi dupĕ ce am scos acéstă copie dupe acel adevărat zapis, l'am dat iar în mâna Logofătului Ion, a'l avea subt păstrare, ca când sĕ va cere vre-o dată la vre-o întrebare, sĕ'l aducă şi l'am scris azi Joi la casa lui Stanciul Samur în Pietroşiţa.

Am făcut perierghie diastimii anilor şi de când este făcut acest zapis dela leat 7225—1717 şi până acum la leat 7314—1806 sunt ani trecuţi 89; moşu meu atuncea au fost june, 41.

www.dacoromanica.ro

acele lucruri pre dreptate, cu frica lui D-zeu, ci veţi pune mai mult măcar cât de puţin, să fiţi procleţi, afurisiţi de Domnul D-zeu a tot ţiitoru şi ne-iertaţi şi ne-deslegaţi dupĕ moarte, hierul şi pietrile să se topească iar trupurile vostre nici de cum. să moşteniţi bubele lui Ghieezi şi prăpădenia Iudii şi să fiţi suspinând şi tremurând pre pământ ca Cain, să crape pământul şi să vă înghiţă de vii ca pre Datan şi Aviron, toate lucrurile şi ostenelile voastre să fie întru periciune şi mânia lui D-zeu să pogoare pre capetele vostre şi procopseală să nu vedeţi, să aveţi şi blestemul celor 318 purtători de D-zeu părinţi cei din Nikeia şi ale celor alalte sf. săboare şi până nu vă veţi supune dreptăţii, iertăciune nu veţi lua. Aceasta scriem.

(ss) Mitrofan al Ungro-Vlahiei.

1720 Iunie 27. Despre *Mihai Bărbătescu vel Şetrar* a sĕ vedea Vol. I pg. 182-3.

1723 Decembre 24. (Condica Bărbăteştilor, actul No. 53.) Cartea d-lor veliţilor boieri de adeverinţă ce au dat cu mărturisanie dimpreună cu părintele Vlădica, la mâna d-lui *Mihai Bărbătescu biv vel Şetrar*, cum-că cu adevărat au fost a lui drepte moşii: Doiceştii şi Bărbăteştii.

Troiţă: Impreună cu sf. sa Părintele nostru Kir Daniil Mitropolitul ţării, am dat cartea noastră de adeverinţă la mâna d-lui *Mihai Bărbătescu biv vel Şetrar* precum să se ştie că cerând d-lui dreptate în zilele rĕposatului Ştefan Vodă pentru partea d-sale de moşie din Bărbăteşti şi din Doiceşti, jeluindu-se cum că dupe ce au luat Măria Sa Costandin Vodă Brâncoveanu dela Banul Cornea Brăiloiu partea de moşie a boierilor Bălăceni, dela Bărbăteşti şi dela Doiceşti, n'au trecut multă vreme la mijloc ci au silit şi pe d-lui *Mihai Şetraru* ca să-şi vînză şi partea d-sale de moşie ce au avut acolo, puind mijlocitor pe unii din boierii ce era pe acele vremi şi cunoscând d-lui pohta Mării Sale cum că cu tot din-adins îi este cu voie Mării Sale să se prinză şi aceia parte de moşie a d-lui (loc alb), n'au putut face într'alt chip ci o au vîndut.

Deci Măria Sa Ştefan Vodă cercând ca să adevereze acest lucru, cu voie i-au fost vînzarea aceia, au nu o au făcut cu voie şi din bune şi drepte mărturii de obraze de cinste au adeverit că nu au fost cu voie ci fără de voie, dintru care obraze şi până acum sunt şi aşa cu dreptate adeverindu-se, i'au dat satul acesta ce scrie mai sus cu hrisovul Mării Sale ca să le stăpânească, fiind date dela Impărăţie toate satele lui Costandin Vodă, Domnului şi ţării, să facă ce vor vrea cu dînsele.

Şi dupe mazîlia lui Ştefan Vodă viind Măria Sa Domnul nostru Io Nicolae Alexandru Vodă, Domn ţării aceştia şi având poruncă dela prea puternica împărăţie cu hatişerif să stăpânească toate satele lui Costandin Vodă, au cercetat ca să le ia pre seama Domnii, pentru că se didese toate satele lui Costandin Vodă să fie subt stăpânirea Domnilor, încă din zilele lui Ştefan Vodă precum s'a zis mai sus, ca ori ce ar vrea să facă cu dînsele, pentru că se adăosese la miriia împărătească cu o sumă de bani pentru venitul acelor sate.

Şi luându-se şi aceste sate pe seama Domnii, d-lui *Mihai Şetraru* au căzut la Divan înaintea Mării Sale lui Vodă jăluindu-se şi spuind toate pricinile pe larg cum au curs vînzarea acestei moşii şi Măria Sa vrînd ca să adevereze acest lucru şi mai bine, de iznoavă au chemat pe toţi boierii cei mari ai Divanului de i-au întrebat cum au fost pricina aceste vînzări şi aşa au mărturisit şi acei boieri cu sufletele lor, ne-fiind nici un fel de meşteşugi la mijloc cum că fără voia lui au fost acea vînzare.

www.dacoromanica.ro

Deci Măria Sa Vodă şi dimpreună cu toţi boierii au judecat pre lege şi pe dreptate ca să-şi ţie *Şetrarul Mihai* casele şi moşia ce i-au fost de baştină acolo la Bărbăteşti; însĕ banii ce au fost luat *Şetrarul Mihai* preţul acestei moşii talere 500, să-i dea în Vistierie ca să se dea in trebile ţării, să nu se păgubească Vistieria şi i-au şi dat in Vistierie dupe cum ştim toţi şi i-au făcut Măria Sa şi hrisov de întărire.

Iar dupĕ ce au venit Doamna Marica din surghiunie prin mijlocul Mării Sale Domnului nostru Io Niculae Alexandru Voevod, nu s'au uitat la hrisoavele cele domneşti ce le făcuse Domnii cu dreptate la mâna d-lui *Mihai Şetrarul*, ci au luat aceste sate dela mâna d-lui.

Iar dupĕ ce au miluit D-zeu iarăşi cu a 2-a domnie pe Măria Sa Niculae Vodă, iar au ieşit *Mihai Şetraru* la Divan înaintea Mării Sale şi Măria Sa vrând ca se afle tot adevărul, nu s'au grăbit cu hotărîrea judecăţii ca nu cum-va să fie făcut vre-o greşală sau vre-o voie veghiată la acele judecăţi ce se făcuse mai nainte, ci în multe vremi şi de multe ori ne-au chemat Măria Sa şi ne-au întrebat cercând judecata foarte cu amăruntul şi tot d-auna au aflat Măria Sa împreună cu sf. sa părintele Vlădica şi cu toţi boierii cum-că n'au umblat *Şetraru Mihai* cercând Divanul fără de dreptate şi dovedind Măria Sa toate lucrurile cu dreptate că se cade să-şi stăpânească *Mihai Şetraru* satul, au hotărât de iznoavă dându-i şi cartea Mării Sale de stăpânire.

Drept aceia am dat şi noi împreună cu sf. sa părintele Mitropolitul Vlădica acéstă carte de adeverinţă ca sĕ-şi ţie şi sĕ-şi stăpânească *Mihai Şetraru* toată partea de moşie din Doiceşti şi din Bărbăteşti cu casele, cu viile, cu livezile, cu morile şi cu heleştaele, toată partea lui de moştenire pentru că aşa am aflat cu dreptate; iar de către Măria Sa Doamna Marica şi de către nepoţii Mării Sale se aibă pace, de vreme ce ştim cu adevărat că au fost luat fără de voia lui, iar pentru cele ce va fi lucrat Măria Sa Costandin Vodă (Brâncoveanu) pe aceste moşii, aşa am judecat şi am aflat cu dreptate că nu este cu cale să mai întoarcă nimic Mării Sale Doamnei Maricăi, fiind toate învechite, pentru că în 17 ani au luat Măria Sa venitul acelei moşii care cu acest venit s'ar fi putut face acele lucruri, încă şi mai multe şi am întărit cu iscăliturile noastre mai jos ca să se crează.

Aceasta scriem.

Daniil Mitropolitul Ungro-Vlahii. Ştefan Episcopul Buzeului. Ion Vifleem Malachias. Fragdaras Dorotheos. Radu Popescu vel Vornic. Matei Fălcoianu vel Logofăt. Iordache biv vel Logofăt. Dimitrie Rosetos vel Spătar. Daniil vel Vistier. Gligore biv vel Vistier. Niculae vel Clucer. Mănăilă biv vel Clucer. Ianache vel Postelnic Manolache vel Paharnic. Panaghiotis vel Sluger. Costandin Dudescu biv vel Comis. Costandin vel Serdar. Grigore Grecianu biv vel Serdar.

1724 Ianuarie 10. (Ibidem actul No. 94.) Cu mila lui D-zeu Io Niculae Alexandru Voevod, credincios boierului D-mele, d-lui *Mihai Bărbătescu vel Şetrar* ca să fie lui toată partea de moşie din Doiceşti i din Bărbăteşti sud Dâmboviţa, de peste tot hotarul, cu casele de piatră, cu tot venitul, cu casele, cu viile, cu morile, cu heleşteul, cât au stăpânit şi mai nainte vreme, pentru că acest sat fiind al lui de moştenire dela móşii şi dela părinţii lui l'au ţinut cu bună pace până în zilele lui Costandin Voevod Brâncoveanu.

Şi într'acea vreme fiind şăzământul lui Costandin Voevod Brâncoveanu mai mult în Scaunul Tîrgoviştii şi ne-având sat aproape de Tîrgovişte ca să-i fie pentru plimbare, au făcut meşteşug prin Banul Cornea ca se cumpere acel sat ce scrie mai sus dela *Şetrarul Mihai Bărbătescul* făgăduindu-i multe feluri de cuvinte şi spăimântându-l cu astfel de

www.dacoromanica.ro

vorbe: de nu se vor da şi ne-având el într'alt chip cum face, au făcut zapis de vinzarea acestei moşii şi numai decât cum au luat zapisul l'au dat lui Costandin Vodă. Şi l'au ţinut Costandin Vodă în viaţa lui în silă, fără dreptate precum şi altele multe ca aceste sile şi nedreptăţi au făcut.

Deci în urma lui Costandin Vodă puindu-se Ştefan Vodă Domn ţării aceştia, au ieşit d-lui vel *Şetrar Mihai Bărbătescu* la Divan făcând mare jalbă pentru acest sat că îi l'au luat fără voia lui şi cercând Ştefan Vodă ca sĕ adevereze acest lucru: cu voie i-au fost acéstă vînzare au nu i-au fost cu voie şi din bune şi drepte mărturii, boieri de cinste ce au fost pe acea vreme, l'au adevărat şi au mărturisit că nu i-au fost cu voie ca se vînză, ci făr de voia lui au vîndut. Şi aşa cu dreptate adeverindu-sĕ i-au dat satul acesta ce s'au zis mai sus, cu cartea D-sale ca se stăpânească cu bună pace, fiind dat dela puternica împărăţie toate satele lui Costandin Vodă, Domnilor şi ţării să facă ce vor vrea cu dânsele.

Şi dupe mazîlia lui Ştefan Vodă, miluindu-ne D-zeu şi cu puternica împărăţie cu domniea ţării aceştiia, am cercat D-mea pentru toate satele şi moşiile lui Costandin Vodă Brâncoveanu cum era porunca prea puternicei împărăţii, şi aflând D-mea că şi acest sat au fost al lui Costandin Vodă s'au luat pre seama Domnii şi ieşind d-lui *vel Şetrar Bărbătescul* înaintea D-mele la Divan şi făcând mare jalbă cum că acest sat este al lui de baştină şi i-au făcut silă Costandin Vodă de i l'au vîndut făr de voie iar nu cu voie şi D-mea neştiind pricina acestui sat cum au curs lucrul mai dinainte vreme de l'au luat Costandin Vodă, am întrebat pe toţi cinstiţii şi credincioşii boierii D-mele ce era pe acea vreme şi toţi au mărturisit că făr de voia lui au luat acest sat iar nu cu voie.

Şi văzând D-mea cele multe mărturisanii dela atâta boierime, am socotit D-mea şi am judecat pe lege şi pre dreptate că nu este cu cale şi cu dreptate să fie înstreinat de cele vechi, moştenirea lui, ce au avut acolo într'acest sat, ci împreună cu toţi cinstiţii şi credincioşii boierii D-mele ai Divanului, am dat hrisovul D-mele la mâna credinciosului boierului D-mele *Mihai Bărbătescul vel Şetrar* ca să ţie şi se stăpânească acest sat ce s'au zis mai sus, cu casele, cu viile, cu morile, cu heleşteiele, cum le-au stăpânit şi mai nainte vreme, cu bună pace şi pentru banii ce au fost dat pentru acest sat talere 500, am socotit D-mea de s'au dat în Vistierie de s'au cheltuit la trebile ţării.

Dupĕ aceia, dupĕ ce au venit aciia, au venit Doamna Marica din surghiunie ieşind prin mijlocul D-mele,. făcând multă rugăciune la puternica Poartă de i-am scos de acolo şi *întâmplându-se de au venit catanele şi m'au luat împreună cu toată casa D-mele şi m'au dus în Ardeal*, nu s'au uitat Doamna Maria la hrisoavele cele domneşti ce s'au fost făcut cu cale şi cu dreptate şi cu judecată, ce se dădese la mâna credinciosului boierului D-mele *Mihai Bărbătescul vel Şetrar*, ci au luat acel sat dela mâna lui fără nici o judecată.

După aceia, din bogata mila lui D-zeu şi a prea puternicei împărăţii, dându-mi domniea şi oblăduirea ţării de a 2-a oară, iar au ieşit d-lui credinciosul boierul D-mele *Mihai Bărbătescul vel Şetrar* înaintea D-mele cerşîndu-şi dreptate zicând că i-au luat Doamna Maria satul făr de judecată şi făr de dreptate şi nu s'au uitat la hrisoavele Domnilor ce i didese la mâna d-lui.

Deci D-mea, iarăşi de iznoavă am cercat şi am căutat pentru acest lucru şi na'm pripit cu hotărîrea judecăţii ca nu cum-va să se fi făcut vre-o greşală sau vre o voie veghiată la acele judecăţi ce să făcuse mai nainte, ci de multe-ori şi în multe rânduri am

www.dacoromanica.ro

cercat acea judecată şi tot într'acela-şi chip am adevărat că făr de voia lui au fost acea vînzare şi cercând şi acéstă judecată şi la pravilele împărăteşti a lui Justinian Impărat la cap 52 tituluş 11 unde zice : cumpărătoarea care se face cu meşteşug, ţinerea de multă vreme nu poate să o întărească, de vreme-ce oare cine cu rea credinţă au început a ţinea acel lucru.

Drept aceia văzând D-mea că şi pravila îndreptează acest lucru ca să nu se lipsească de vechea moştenirea lui ce cu meşteşug s'au luat dela mâna d-lui şi dovedindu-se acest lucru şi din bune mărturii şi de cinste obraze, am dat acest hrisov al D-mele la mâna d-lui credinciosului boierului D-mele *Mihai Bărbătescu vel Şetrar* ca sĕ-şi ţie toată partea lui ce au avut şi au stăpânit şi mai nainte vreme în Doiceşti şi în Bărbăteşti, cu casele, cu viile, cu morile, cu heleşteul precum au stăpânit el şi părinţii lui, de către Doamna Marica şi de către nepoţii şi de către tot neamul, cu bună pace şi am întărit D-mea acest hrisov al D-mele cu toţi cinstiţii şi credincioşii boierii cei mari ai Divanului D-mele: Pan Radu Popescu vel Vornic, Pan Matei Fălcoianu vel Logofăt, Pan Dumitrache Ramadan vel Spătar, Pan Donie Dan vel Vistier, Pan Niculae Ruset vel Clucer, Pan Ianache Stamă vel Postelnic, Pan Manolache vel Paharnic, Pan Ion Dedulescul vel Stolnic, Pan Panaiotache vel Sluger, Pan Anton vel Comis, Pan Costandin Ramadan vel Serdar, Pan Drăghici Bălăceanu vel Pitar şi Ispravnic Matei Fălcoianu vel Logofăt şi s'au scris hrisovul acesta întru al 5-lea an dintru a 2-a domnie a D-mele aici în oraşul Scaunului D-mele în Bucureşti de Vasile Logofeţelu în anul dela zidirea lumii leat 7232 iar dela naşterea Domnului şi mântuitorului nostru Isus Hristos 1724 Ianuarie 10.

Io Niculae Alexandru Voevod.

Pecetea gospod. Matei Fălcoianu vel Logofăt procitit.

1730 Aprilie 24. (Ibidem, actul No. 54.) Cu mila lui D-zeu Io Niculae Alexandru Voevod al ţării Româneşti, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele boierului D-mele *Mihai biv vel Şetrar,* ca să aibă a ţinea şi a stăpâni satul Bărbăteştii ot sud Dâmboviţa, partea lui, cu casele, cu viile şi cu toate nămestile dupe cum le-au ţinut şi stăpânit şi mai nainte, pentru că partea lui ce scriem mai sus fiind pre seama Domnească, D-mea m'am milostivit de i le-am dat ca să şi-le stăpânească şi să le aibă ca şi cum le-au avut mai nainte şi să-şi ia venitul pe deplin fără de zăticneală, dând acéstă carte a D-mele ca dupe porunca D-mele să fie toate cele ce scriu mai sus neclătite şi nestrămutate.

Aşa am scris D mea.

Io Niculae Voevod.

Pecetea gospod. Procitit vel Vistier.

1731 Martie 6. (Ibidem, actul No. 56.) Cu mila lui D-zeu Io Mihai Racoviţă Voevod şi Domn a toată ţara Ungro-Vlahii, dat-am acéstă poruncă a D-mele cinstitului şi credinciosului boierului D-mele *Mihai Bărbătescu vel Serdar* ca să aibă a ţinea şi a stăpâni toată partea lui de moşie din Doiceşti i Bărbăteşti ot sud Dâmboviţa, cu casele, cu viile, cu morile şi cu heleşteul cel din jos şi cu tot venitul de peste tot hotarul, cât se va alege, pentru-că acéstă moşie fost-au a d-sale dreaptă şi veche moştenire.

Iar când au fost în zilele răposatului d-sale Costandin Vodă Brâncoveanul, aflându-se domniea cu şederea mai mult în Scaunul Tîrgoviştei şi ne-având alt sat mai aproape ca să-i fie de preemblare, prin mijlocirea Banului Cornea au fost cumpărat partea de moşie a d lor boierilor Bălăceni ce au în Doiceşti şi Bărbăteşti şi dupĕ aceia trecând puţină vreme

www.dacoromanica.ro

la mijloc, au fost pus D-sa Costandin Vodă pe unii din boierii care era pe aceia vreme, mijlocitori ca sĕ-şi vînză şi boierul D-mele *Mihai Serdarul* partea de moşie ce au avut acolo şi cunoscând d-lui cum-că cu tot dinadinsul îi este voia şi pohta D-sale ca să ia şi se coprinză şi aceia parte de moşie a d-lui, n'au putut face într'alt chip ci au vîndut-o.

Dar dupĕ mazîlia D-sale lui Costandin Vodă, puindu-se Ştefan Vodă Domn, iar boierul D-mele *Mihai Serdarul* au ieşit la Divan cerşându-şi înapoi acea vînzare de moşie care să făcuse fără de voie. Deci şi D-sa Ştefan Vodă ştiind curgerea lucrurilor cum-că acéstă moşie adevărat i-au fost boierului D-mele fără de voie a o vinde, dupe cum şi hrisovul D-sale dovedeşte, i-au fost dat-o iar înapoi ca să şi-o stăpânească dupe cum şi mai nainte au stăpânit-o.

Şi dupe mazîlia D-sale lui Ştefan Vodă, puindu-se Domn D-sa Niculae Vodă, au fost făcut mare cercare pentru toate satele şi moşiile lui Costandin Vodă, date fiind dela prea puternica Împărăţie Domnilor ce vor fi următori şi stăpânitori Scaunului ţării aceştiia, ca să le stăpânească şi să le ia venitu în rînduiala vistierii, adăogându-se la miria împărătească o seamă de bani.

Şi ieşind boierul D-mele *Mihai Bărbătescu vel Serdar* la divanul D-sale Niculae Vodă, cerşându-şi moşia ca sĕ şi-o stăpânească dupe cum au stăpânit-o şi până acum în domniea D-sale lui Ştefan Vodă, n'au fost vrut să i-o dea îndărăt dupe cum i-o didese Ştefan Vodă, ci chemând toată boierimea Divanului au cercat foarte cu amăruntul vrând ca sĕ dovedească cum au fost pricina acestei moşii şi au fost mărturisit toţi boierii în frica lui D-zeu cum-că adevărat acea vînzare de moşie s'au făcut fără de voia boierului D-mele *Mihai Serdarul*, dupe cum şi hrisovul D-sale Niculae Vodă dovedeşte.

Deci boierul D-mele *Mihai Bărbătescu vel Serdar* a dat preţ pe moşia aceia talere 500 de i-au dat în Vistierie, care îi didese Costandin Vodă d-sale pe dînsa şi luând banii, au fost dat d-sale hrisov de stăpânire. Deci dupe acésta boierul D-mele *Mihai Serdarul* iar au mai făcut întrebăciune la Divan cu Măria Sa Doamna Marica a rĕposatului Costandin Vodă tot în domniea Mării Sale lui Niculae Vodă, când au venit de al 2-lea Domn, făcând mare cercetare cu cinstitul şi prea sf. părintele nostru Kir Daniil Mitropolitul ţării împreună cu alţi Arhierei şi cu boieri mari obraze de cinste şi tot aşa au dovedit precum scriem mai sus şi dupe dovada ce au făcut i-au fost dat d-lui şi carte de adeverinţă, iscălite acele cinstite obraze.

Deci D-sa Niculae Vodă văzând şi cartea acelor cinstite obraze, iscălită de toţi, prin buna şi dreapta adevărata hotărîre ce au făcut şi ei, au fost dat D-sa şi hrisovul D-sale de întărire la mâna boierului D-mele *Mihai Serdarul.*

Deci văzând D-mea şi hrisovul D-sale lui Ştefan Vodă şi amândouă hrisoavele lui Niculae Vodă din domnia dintâi şi al doilea şi cartea sf. sale părintelui Daniil Mitropolitul dimpreună cu alţi Arhierei şi boieri iscăliţi toţi, i-am dat şi D-mea acest hrisov al D-mele boierului D-mele *Mihai Serdarul* ca sĕ-şi stăpânească d-lui şi coconii d-lui câţi D-zeu îi va dărui, toată partea d-lui de moşie din Doiceşti şi din Bărbăteşti, cu casele, cu viile, cu morile şi cu heleşteul cel de jos şi cu tot venitul cu bună pace de către tot neamul d-sale lui Costandin Vodă Brâncoveanu, pentru că aşa s'au adevărat că este cu cale şi cu dreptate.

Deci pentru mai bună şi nestrămutată stare am întărit D-mea hrisovul acesta cu sfatul cinstiţilor şi credincioşilor boierilor cei mari ai Divanului D-mele: Pan Iordache Creţulescu vel Vornic, Pan Matei Fălcoianu vel Logofăt, Pan Costandin Dudescu vel Spătar, Pan Grigore

www.dacoromanica.ro

Grecianu vel Vistier, Pan Barbu Merişescu vel Clucer, Pan Manolache vel Postelnic, Pan Costandin Năsturel vel Paharnic, Pan Matei Fărcăşanu vel Stolnic, Pan Costandin Brâncoveanu vel Comis, Pan *Mihai Bărbătescu vel Serdar*, Pan Enache vel Sluger, Pan Gligore Filipescu Pitar şi Ispravnic vel Logofăt. Şi s'au scris hrisovul acesta în anul dintâi al D-mele aici în oraşul Scaunului D-mele în Bucureşti de Anghelache Logofătul ot Tîrgovişte.

Io Mihai Voevod.

Pecetea gospod. Procitit de Matei Fălcoianu vel Logofăt.

1732 Mai 25. Despre *Mihai Serdarul Bărbătescu* a sĕ vedea Vol. I pg. 160.

1732 Mai 26. Despre *Mihai Bărbătescu biv vel Serdar* a se vedea Vol. I pg. 159.

1734 Februarie 1. Despre *Mihai Bărbătescu biv vel Serdar* a sĕ vedea Vol. I pg. 188 189.

1734 Februarie 1. Despre *Mihai Bărbătescu biv vel Paharnic* a sĕ vedea Vol. I pg. 189.

1735 Martie 29. Despre *Mihai Bărbătescu biv vel Serdar* a se vedea Vol. I pg. 189—190.

1738 Ianuarie 1. (Condica Bărbăteştilor actul No. 62.) Adeverez cu acéstă carte a noastră care am dat-o la mâna d-lui *Mihai Bărbătescu biv vel Comis* ca sĕ-i fie de încredinţare şi de bună adeverinţă pentru că în zilele D-sale rĕposatului Costandin Voevod Brâncoveanu fiind Domnul meu Ştefan Vodă Cantacuzino boier pe aceia vreme, în frica lui D-zeu zic şi mărturisesc că de multe-ori am auzit zicând şi căind pe acel boier ce mai sus s'au numit cum-că fără de cale şi fără de dreptate i s'au luat de Costandin Vodă Brâncoveanu părinteasca lui moştenire, satul ce se chiamă Bărbăteştii i Doiceştii.

Deci trecând câţi-va ani la mijloc, din noianul milostivirii lui D-zeu puindu-se Domn ţării Româneşti rĕposatul Domnul meu Ştefan Vodă Cantacuzino, îndată ce s'au aşezat Domn în Scaunul ţării, trecând puţină vreme la mijloc, încă până a nu da d-lui *Mihai Comisul Bărbătescu* jalbă la rĕposatul meu Domn pentru acest sat al d-lui, că din bună voia Domnului meu aducându-mi aminte că cu hrisov i s'au dat acel sat ca sĕ-i fie iar al d-lui, ne-îngăduind pe Domnul meu creştineasca Mării Sale rîvnă a fi d-lui *Comisul Mihai Bărbătescul* obidit şi înstreinat fără de dreptate de părinteasca lui moştenire, măcar că toate satele şi moşiile rĕposatului Costandin Vodă Brâncoveanu, din poruncă împărătească cu hatişerif se didese a fi sub stăpânirea rĕposatului meu Domn, adăogând a fi ţara datoare ca să dea pe an Domnul ţării româneşti care dupe vremi va fi, o sumă de bani la miria împărătească.

Iar încă şi Domnul meu ştiind că luarea acestui sat a fost de D-sa Costandin Vodă Brâncoveanu fără de voie şi fără de dreptate la mâna acestui boier, n'au îngăduit a'l înstreina de vechea lui moştenire ci cu hrisov i s'a dat a avea acéstă moştenire dupe cum mai sus sau zis şi aşa dupe începerea dreptăţii ce au avut dela rĕposatul meu Domn, şi-au stăpânit *Comisul Mihai* satul cu bună pace.

Iar dupĕ mazîlirea şi moartea Domnului meu înoitu-şi-au hrisovul dela toţi Domnii care dupe vremi Domnul Dumnezeu i-au miluit a fi Domni ţării româneşti şi aşa cu bună pace, dupe hrisoavele şi dreptatea Domnilor ce au avut, şi-au stăpânit satul peste ani 24.

Deci acum intrând armiile puternicilor Impăraţi într'acest ticălos de pământ, făcând multă pagubă mănăstirilor, boierilor şi la toată politia, cu arderi de foc şi cu robii şi cu mulţimi de jafuri, rămâind biata ţară a fi vrednică de multă jale şi tânguire şi fără a se nădăjdui nimenea de o întâmplare ca acésta, fostu-şi-au pus mulţi boieri agonisita lor ce o

www.dacoromanica.ro

avea în câte o ascunzătoare la Mitropolia Tîrgoviştii şi întâmplându-se de au venit oştile împărăteşti şi pe la acest oraş, dupe arderea oraşului spart-au şi zidurile Mitropolii din Tîrgovişte, la care spargere şi stricăciune ce s'au făcut de ostaşi, aflatu-s'au şi această ascunzătoare unde acest ticălos de boier şi-au pus lăzile cu haine, cu scule şi cu hrisoavele moşiilor şi toată agonisita lui s'au răpit şi s'au împrăştiat prin mâinile ostaşilor.

Deci boierii fiind împrăştiaţi şi viindu-le acéstă jalnică şi amărîtă vestire, dat-au loc dumnezeieştii urgii şi pentru ca se scape numai cu viaţa, risipitu-s'au unii într'o parte şi alţii într'alta iar cei mai mulţi din boieri au venit aici în cetatea Braşovului unde şi noi ne-am aflat şi viind la noi d-lui *Mihai Bărbătescul vel Comis* şi spuindu-ne de toate necazurile şi pagubele câte i s'au întâmplat şi cum-că toate hrisoavele câte au avut s'au prăpădit, rugatu-ne-au ca să-i dăm acéstă carte a noastră de mărturisanie şi de adeverinţă pentru acest sat al d-lui Bărbăteştii i Doiceştii, de vreme ce mă ştiia că ştiu cu adevărat curgerea şi pricina luării acelui sat în ce fel şi cum au fost de au lipsit dela mâna d-lui.

Deci noi ştiind lucru cu adevărat, ne-îngăduindu-mĕ firea a acoperi adevărul, temându-mĕ de dreapta şi înfricoşata judecată a luĭ D-zeu, mărturisesc şi zic înaintea lui D-zeu şi înaintea oamenilor cum-că ştiu că luarea acestui sat au fost cuprins de D-sa Costandin Brâncoveanu făr de cale şi făr de dreptate, au fost lipsit d-lui *Comisul Mihai Bărbătescul* de părinteasca lui moştenire.

Drept aceia am dat şi noi acéstă carte de mărturisire la mâna d-lui ca la ori ce fel de judecată ar fi trebuinţă să se arate, sĕ-i fie de bună credinţă, puindu-mi iscălitura şi pecetea din jos.

(ss) Păuna Doamna Gospoja Cantacuzina. Pecetea, cu zgripţor, de ceară neagră.

1740 Ianuarie 18. (Ibidem actul No. 5.) Neofit cu mila lui D-zeu Arhie iscop şi Mitropolit a toată Ungro-Vlahia, scris-am cartea smerenii noastre cu mare blestem şi cu groaznică afurisanie ţie Marine Vataşe i ţie Popi Dobre i ţie Marco Vataşe, bogdio Bratului Marin Vatafu dela Pietroşiţa, către acésta vĕ facem în ştire că aicea la smerenia noastră ne-au înştiinţat întru duhul sfânt prea iubit fiu sufletesc al smereniei noastre, d-lui Pan *Mihai biv vel Comis* pentru un vad de moară ot Pietroşiţa, pentru că fiind voi vechi moşneni pre aceste pământuri, să mărturisiţi a cui au fost mai dinainte vreme până a nu se face moara.

Ci pentru ca să lipsească ficleşugul nedreptăţii dela mijloc şi se mărturisiţi adevărul, iată că vi s'au făcut dela smerenia noastră acéstă carte cu mare blestem şi cu groaznică afurisanie asupra voastră, ci pentru ca să nu rămâneţi în păcat, pierzători de suflet, de veţi mărturisi adevărul în frica lui D-zeu făr de meşteşug, sĕ fiţi iertaţi şi blagosloviţi, iar de veţi ştii al cui au fost acel vad de moară din vechime şi prin ficleşugu ne-dreptăţii veţi tăinui şi nu veţi mărturisi adevărul, ca nişte oameni ne-temători de D-zeu, să fiţi procleţi şi afurisiţi de Domnul D-zeu a tot ţiitorul şi de 318 sf. părinţi dela Nikeia şi de sf. săboare; aşijderea şi de smerenia noastră, hierul şi pietrile să se topească iar trupurile voastre dupe moarte să rămâie ne-topite şi ne-dezlegate. Parte şi lăcaş sĕ aveţi la un loc cu Iuda şi cu afurisitul Aria şi se fiţi tremurând şi suspinând pre pământ ca Cain, se crape pământul şi să vă înghiţă de vii ca pre Daftan şi Aviron şi de toate agoniselele caselor voastre să nu se aleagă ca praful ce'l spulberă vîntul dupre faţa pământului şi până nu veţi mărturisi adevărul, iertăciune nu veţi lua. Aceasta vĕ scriem.

Neofit Mitropolitul Ungro-Vlahii.

1740 Februarie 7. (Ibidem actul No. 7.) Cinstite *Comise*, cu plecăciune sărutăm cinstita dmâna-tale.

www.dacoromanica.ro

Cinstita scrisoarea d-tale ne-au venit pentru moara ce au făcut-o Ion Falcă; aicea noi cartea de afurisanie nu o putem lua că suntem oameni bătrâni şi moşneni de aicea şi ştim că acel vad de moară este pe moşia Ciocănii, rumânului d-tale.

Ci noi aşa ştim că este cu dreptate să întorci d-ta banii lui Ion Falcă ce va fi cheltuit pre moară de au făcut-o, să stăpâneşti d-ta moara cu pace şi pe acésta mărturisim înaintea lui D-zeu şi înaintea judecăţii şi primim şi cartea sf. sale părintelui Vlădichii de blestem, că noi nu ne vom pune sufletele pentru unii şi pentru alţii.

Ci noi aşa ştim şi aşa mărturisim; acésta ne rugăm d-tale ca să ne ierţi. Nici n'am putut veni acum fiind acéstă iarnă grea; dar de nu se va supune Ion Falcă mărturisaniei noastre atunci ne va căta de nevoie a veni dinaintea d-tale şi ştim că va petrece şi ruşine, că cu vadul acel de moară n'are el nici o treabă. Aceasta şi fii d-ta sănătos.

Urmează iscăliturile mai multor moşneni.

1740 Februarie 10. (Ibidem actul No. 6.) Zapisul lui Ion Falcă ot Pietroşiţa . . . la cinstita mâna d-luî *Mihai Bărbătescu biv vel Comis Ispravnicu Tîrgoviştii* precum să se ştie că făcând eu 2 roate de moară in apa Ialomiţii drept satul Pietroşiţa şi înţelegând d-lui *Comisul* pentru aceste mori cum că le-am făcut, m'au chemat d-lui şi m'au întrebat pe a cui moşie şi vad am făcut eu acea moară şi eu ne-ştiind lucrul adevărat i-am rĕspuns d-sale că pe moşia şi vadul meu le-am făcut, socotind că este moşia mea, fiind acea delniţă necăutată şi nedescoperită de câtă-va sumă de ani.

Deci d-lui vrând ca să descopere şi se alégă acéstă delniţă, făcut-au o carte de blestem a sf. sale părintelui Vlădichii . . . asupra mai multor moşneni ca se mărturisească adevărul pentru acéstă delniţă şi vadul de moară a cui este şi trimiţând d-lui pe Vintilă sluga d-lui cu cartea aceia de blestem, venit-au în satul Pietroşiţa şi strângându-se aceşti oameni ce sunt mai sus numiţi împreună cu toţi sătenii şi fiind de faţă şi cetindu-se cartea de blestem fiindu-le teamă tuturor de groaznic blestem, nimeni n'au putut sĕ-şi încarce sufletul şi să primească cartea de afurisanie ci au mărturisit . . . cum că acea delniţă de moşie împreună şi cu vadul unde am făcut eu morile au fost moşie ohavnică a Radului Ciocănii, rumânul d-lui şi încă au făcut şi carte de mărturisanie la d-lui preotul şi aceşti moşneni bătrâni. .

Deci eu văzând cum-că s'au descoperit lucrul şi este moşia d-lui ne-mai având ce să rĕspunz asupra acestei mărturisanii, am mers la d lui . . . şi m'am rugat ca să nu mĕ lase păgubaş de cheltuiala ce am făcut pe acea moară şi dupĕ rugăciunea noastră, d-lui încă au pohtit ca să nu rămâi obidit şi dintr'a noastră bună voie ne-am aşezat . . . drept talere 85 şi mi-au dat d-lui aceşti bani...

(ss) Eu Ion Falcă Bănescul ot Pietroşiţa.

1740 August 4. (Ibidem actul No. 7) Adecă eu Tudor i Stoica ot Pietroşiţa dat-am zapisul . . . la mâna d-lui *Mihai Bărbătescul biv vel Comis* prin care vînd o delniţă de loc în preţ de talere $7^1/_2$, vechi...

1741 Ianuarie 25. (Ibidem actul No. 87.) Foae de zestre a răposatei Saftii Bărbăteasca Paharniceasa, fiica rĕposatului Pârvului Cantacuzino biv vel Stolnic, la măritişul ei cu răposatul Mihai Bărbătescul biv vel Paharnic.

«Cu mila lui D-zeu şi cu ajutorul maicii sale, foae de zestre precum în jos se arată «anume:

una pereche de cercei cu un picior de balaşu şi sus cu un diamant; altă pereche de cercei cu câte 3 picere de mărgăritar, sus cu robin.

www.dacoromanica.ro

12 şiruri cu mărgăritar
1 pereche de cercei cu câte 3 picere de mărgăritar, sus cu robin
1 » de brăţări de aur cu diamanturi
1 inel cu diamant
1 » » zamfir
1 » » robin
1 » » smaragd
1 dulamă de lastră cu pacea de samur, cu nasturi de mărgăritar.
1 dulamă de serasir, cu pacea de samur, cu nasturii de sîrmă şi cu mărgăritar.
1 rochie de canavăţ cu beteală şi flori de hir, cu gurile de hir şi cu spincile de argint poleite şi cu smanţi.
1 rochie de atlas roşu în şantragea cu fir, cu gurile de hir, cu spăncile de argint poleit şi cu pietricele.
1 rochie de hataia cu flori de hir, cu gurile de hir şi cu spincile de argint şi poleite.
1 brâu de sarasir
1 ghiordie de hataia cu flori de hir şi cu naturale, blănită cu cacom, cu nasturi de sîrmă şi cu mărgăritar.
2 ii cu sîrmă
1 zăbun de tabinici
4 ii cu fir
2 ii cu mătăsuri
1 pilotă de atlas
1 plapomă de hataia cu flori de hir
2 perne mari de păioară cu reţelele cu hir
4 perişoare mici cusute pe . . . cu fir
1 cearşaf cusut cu mătasă şi umplut cu fir
1 » cusut » »
1 » ales
2 feţe de perne mici, de borangic cu răţelele cu tiriplic şi cu hir.
4 » » » » iar de borangic » » » » » » »
2 perne de fringhie
1 scoarţă mare, aleasă, de pat.
2 covoare aţe dela.

Orânduiala mesei

1 masă aleasă cu peschirul ei umplut cu hir
12 şervete cusute pe scris, cu fir şi cu mătasă
1 masă leşască cu 12 şervete.
12 perechi de cuţite de argint cu lingurile lor
12 talere de cositor
12 tipsii » »
1 buhurdar de argint
1 căţie de argint
1 oglindă » »

www.dacoromanica.ro

1 năframă de oglindă, cusută cu hir, pe scris.
2 năfrămi de mâini, alese.
lighianul cu ibricul.
Moşia dela Răduleşti i moşia Codărleanul sud Ilhov ce este alăturea, stj. 1300.
O viie în dealul Măgureanilor, cu pomovnici şi cu case de piatră, cu livade cu pomi împrejur.
40 suflete de ţigani de vatră
2 fete de ţigan în casă
1 caretă cu 6 telegari, cu hamurile lor
1 cal de ginere cu şea şi cu raft
12 iepe cu mânji
12 vaci cu viţei
2 boi de plug
100 de oi cu miei
100 de mătci de stupi.
Şi mila lui D-zeu să-i sporească.

(ss) Pârvu Cantacuzino.

1741 Aprilie 5. (Ibidem actul No. 27.) Zapisul Preotesei Dobra prin care vinde o livade, d-lui *Mihai Bărbătescul biv vel Çomis*...alăturea cu moşia d-lui dela Doiceşti... în preţ de 12 talere.

Martori: Asan Căpitanu şi alţii.

1741 Iunie 27. (Ibidem actul No. 8.) Zapisul lui Marcul Vataful ot Pietroşiţa . . . prin care s'a tocmit cu d-lui *biv Comisu Mihaì Bărbătescu* pentru venitul morii ce are d-lui în satul Pietroşiţa, de acum dela sf. Petre iar până la sf. Petre şi am tocmit cu d-lui în taleri 22 noi şi dintr'aceşti bani să dau se cumpărăm 2 pietre de moară.

Aşijderea am mai luat dela d-lui o livade de fîn, care livade este pe Ialomicioara şi am tocmit-o cu d-lui ca să-i deau 10 znopi de in bun. . . . .

1743 Ianuarie 8. (Ibidem actul No. 67) Noi 12 boieri . . . luaţi pe răvaşele . . . Domnului nostru Io Mihai Racoviţă Voevod ca să alegem . . . partea preoţilor din Ludeşti . . . i d-lui *Mihai Bărbătescu vel Paharnic* i Toma Pitaru, dat-am cartea noastră de adeverinţă... ca să stăpânească cu bună pace de către d-lui *Mihai Bărbătescu vel Paharnic* . . . şi de către Toma Pitarul . . .

Tras-am moşia prin 3 locuri dupe obiceiu, cari la trăsura dintâi despre soare-apune... dintr'un stejar ce sau înfierat lîngă care sau pus şi piatră în potriva unei codiţe de vălcea ce iese din gligănel . . . până într'un frasin ce ieste înhierat . . . adică până în hotarul d lui *Mihai Bărbătescul vel Paharnic* stj. 525.

La trăsura dela mijloc, însĕ din partea Tomi Pitarului adică din piatra ce sau pus în poiana Frumoaselor, la aria cea veche, în sus până în mlăci în hotarul d-lui *Mihai Bărbătescu vel Paharnic* stj. 540.

Venit-am şi la a 3-a trăsură despre soare-răsare . . . din partea Tomi Pitarului, dintr'un stejar ce s'au înhierat în matca văii puturoasă şi de acolea iese în mal în zgor, în stejarul ce sau înhierat . . . până lîngă stejarul cel cu 4 fraţi în glod, ce scrie şi în ocolnică, hotar vechiu mai dinainte şi de acolea coboară în valea, rea în curmătura culmei lungi, stj. 520.

Alesu-s'au şi partea d-lui *vel Paharnic Mihai Bărbătescul* din hotaru preoţilor în

www.dacoromanica.ro

sus până în obîrșiia spânzuratului în hotaru Drăgăieștilor; alesu-s'au și partea Tomi Pitarul... la toate trăsurile câte stj. 400 moștenire i cumpărătoare...

Deci puind semne dupe obiceiu . . . să stăpânească cu pace; iar pentru ò seamă de moșneni care vînzându-și părțile lor și adeverind că le-au rămas numai delnițele unde le-au fost casele cu grădinile în siliștea satului, așa am ales ca să-și stăpânească dupe cum cărțile noastre ce sunt date la mâinile lor scrie, pentru că așa am găsit cu dreptate.

(ss) Onufrie Arhimandritul Dichiu Mitropolii Tîrgoviștei, Antonie egumenu Butoianu, Vasilache Căplescu biv Căpitan, Andrei Stănescul Căpitan ot Tîrgoviște, Anghelache Logofăt za Divan, Șerban Fusea, Ion Gavăr, Costandin Vălcean, Vasilache Frumușică și alte 3 nume.

1743 Iulie 6. (Ibidem actul No. 69.) Noi boiernași . . . dat-am cartea noastră . . . mai multor moșneni (alții de cât cei din hotărnicia precedentă) din Ludești sud Dâmbovița . . . luați din porunca . . . lui Mihai Racoviță Voevod fiind noi orînduiți de am hotărît moșia...de către d-lui *Mihai Bărbătescul vel Paharnic*, dupe ocolnița satului . . . și ne-viind atuncea când sau împietrit moșia . . . fost-au găsit pricină că i-ar fi împresurat . . . și au mers de au făcut mare jalbă la Măria Sa Vodă și Măria Sa dupĕ jalba lor iarăși trimițându-ne pe Nica vel Portar ce era, la acéstă hotărnicie și cu cartea Mării Sale poruncindu-ne ca de iznoavă sĕ mergem să găsim semnele . . . și întrebând care e acel semn ce se chiamă obîrșia glodului . . . și fiind multă gâlceavă pentru acel semn . . . am dat și carte de blestem... dar totuși nu au rămas odihniți și . . . aducând pe toți la biserică de au ascultat sf. liturghie și dupe ce s'au săvîrșit sf. liturghie iarăși citindu-le cartea de blestem în biserică și primind-o toți, o sărutară și au rămas hotarul să fie tot unde l'am pus întâi . . . și mai multă gâlceavă și supărare de aci înainte să nu mai fie.

(ss) Vasile Căplescul biv Căpitan, Andrei Stănescul Căpitan, Anghelache Logofătul, Șerban Fusea, Iorga Vataf, Radu Căpitan, Tănase biv Căpitan.

1745 Ianuarie 21. (Ibidem actul No. 8) Scrisoarea mea la mâna d-lui neni lui *Mihai Bărbătescu biv vel Paharnic* precum să se știe că fiindu-mi mie dator d-lui Costandin. Obedeanul biv vel Stolnic, mi-au fost vîndut o moșie anume Mâneștii și i-am vîndut și eu d-lui moșie tot acolo tot la un hotar. Mi-au întors d-lui banii talere 200 și i am dat d-lui zapisele moșii, de acuma înainte să o stăpânească d-lui cu bună pace de către mine și de către tot neamul meu și pentru mai adevărată credință m'am iscălit mai jos ca să se crează. .

Asan biv vel Serdar adeverez. Grigore Grecianu vel Ban mărturie.

1745 Februarie 9. (Ibidem actul No. 9.) Zapisul meu la mâna d lui fratele *Mihai Bărbatescul biv vel Paharnic* precum să se știe că având trebuință de bani, m'am rugat de d-lui de mi-au dat împrumut talere 100 de acum până în 20 de zile și am vîndut moșie alăturea pe lângă a d-lui ce se chiamă Mâneștii, fiindu-mi de vînzare, de mĕ voi putea tocmi cu d-lui, sĕ i-o dau și câți bani vor mai face peste acești talere 100 sĕ-mi mai dea d-lui.

Iar de nu ne vom putea tocmi, să aib a dare d-sale acești bani cu mulțumită la sorocu ce sau zis mai sus, făr de nici un cuvânt și pentru credință am iscălit mai jos ca să se crează. Asan biv vel Serdar.

I-mi mai este d-lui dator talere 10 pentru banii ce i-am dat d-sale mai mult la pogonărit, dela viile dela Crâng.

1746 Aprilie 22. (Ibidem actul No. 9.) Zapis . . . la mâinile a 4 oameni cu feciorii lor. din satul Pietroșița sud Dâmbovița . . . precum să se știe că fiind ei rumâni vechi ai noștri

www.dacoromanica.ro

într'acest sat ce scrie mai sus, din bună voie milostivindu-ne i-am iertat pe toți de rumânie ca de acum înainte să fie oameni slobozi și de nimenea supărați și câți se vor trage de acum înainte dintr'acești rumâni . . . feciori, nepoți de ai lor, nimeni din copii miei nici din tot neamul meu să nu-i supere, nici să-i bântuiască de acum înainte de rumânie pentru că noi dintru a noastră bună voie pohtind iertarea sufletelor rěposaților părinților noștri și ale noastre, i-am slobozit dintru acéstă legătură a robiei, ca de acum înainte să fie iertați și slobozi, însě ei capetele lor dupe cum mai sus s'au zis.

Iar moșia de livezi și delnițele lor, din câmp. din pădure, din siliștea satului ce vor fi având ei în tot hotarul satului Pietroșiții i al Țâței, au la munte, au la muscele, au măcar unde ar avea parte de moșie, toate părțile lor de moșie să rămâie subt stăpânirea noastră, dupe cum zapisul lor ce l'au dat la mâna noastră adeverează.

Și pentru mai bună încredințare le-am dat și noi acéstă carte la mâna lor ca de acum înainte să aibă bună pace și am întărit cartea acésta cu iscălitura, puind și pecețile mai jos ca să se crează.

Mihai Bărbătescu biv vel Paharnic. Maria Bărbăteasca Paharniceasa. [1])

1746 Aprilie 22. (Ibidem actul No. 10.) Foiță ce mi-au trimes Marin Vatafu din plaiu ot Pietroșița și alți oameni . . . care zic că au descoperit Ion Falcă ot tam toate locurile și livezile ce, pe unde au avut Radul Ciochinea . . . fiind la acéstă alegere și carte de blestem a sf. sale părintelui Mitropolitului Kir Neofit, afară din livezile și alte delnițe ce le-au stăpânit d lui *Mihai Bărbătescul biv vel Paharnic*, dupe cum alegerea ceasta de acum arată anume în jos:

1 funie la muscelul cel mare, la stâlp, fiind împietrită; sau socotit că va fi ca de vre-o 10 care de fîn;

1 funie la glodul, iar cu livade de fîn la muscel; sau socotit că va fi ca de vre-o 6 care de fîn;

1 livade în Ialomicioara, alăturea cu moșia d-lui *Paharnicului*; sau socotit că va fi ca de vre-o 7 care de fîn;

1 funie mare unde este moara popilor din Țâța, din vălceaua Colonului până în vălceaua cu podul de jos și cu pădure, dupe cum merge până în Sălătruc și până în valea Țâții și cu piatra cu șoimul și cu locurile de arătură din Sălătruc;

1 funie din jos alăturea cu acéstă l'altă funie cu șoimul, care funie din vălceaua cu podul morii până într'altă vălcea unde se chiamă vadul carelor și este drept satu piste vale, tot până în apa Țâții cu Sălătrucul; acéstă funie este toată cu pădure de jir;

1 funie iar la muscel la glodul lîngă o funioară ce au dat-o Ion; acéstă funie este despre Țâțâieni și sau socotit că va fi ca de vre-o 8 care de fân;

1 livade la Fieni unde se hotăraște Fiienii cu Țâțâienii, latul ei stj. 30 și de lungă din Ialomița până în mal, dupe cum și alte moșii.

1) Această copie de zapis este scoasă de mine întocmai dupe cel adevărat zapis al rěposatului *moșu meu Paharnicul Mihai Bărbătescul*, care zapis mi l'au adus azi Miercuri, Pascul Ciochinea în casa soră-si Neagăi la Pietroșița, ce este femeia lui Stanciul Samur și cum am vězut iscălitura moșu-meu am cunoscut că este a lui, cum și pecetea moșu-meu asemenea. Care l'am scos acum când am venit cu porunca gospod cu d-lui Cluceru Iancul Glava hotarnicul i cu Portărelu dimpreună, pentru a destupa și a alege livezile din Pietroșița ale neamului Ciochinii ce le-au dat rěposatului moșu-meu întru stăpânirea lui, dupe cum zapisul adeverează, care dela facerea zapisului ot leat 7254 și până acum la leat 7314 sunt trecuți ani 60 și pentru ca să se știe am pus și veleat 1806 Iunie 21. Acest zapis să află la mâna lui Pascul Ciochinii.

www.dacoromanica.ro

Aceste moşii s'au descoperit acum când au iertat d-lui *Paharnicu* pe toţi feciorii Radului Ciochinii de rumânie şi pentru credinţă am iscălit noi toţi aceştia care mai jos să văd.

(Urmează iscăliturile mai multor locuitori.) [1]).

1747 Februarie 23. Despre *Mihai biv vel Paharnic,* a să vedea Vol. I pg. 55.

1751 Martie 5. (Condica Bărbăteştilor actul No. 30.) Zapis prin care Sanda, vinde ... d-ei *Jupânesei Marii Bărbătească-i şi la mâna Coconilor d-ei* o livade de fîn dupe valea Vălenilor ... cu bani gata talere 4 pol. .. [2])

1751 Martie 6. (Ibidem actul No. 31.) Zapis ... dat la mâna *Jupânesei Marii Bărbătească-i i la a feciorilor d-ei,* prin care cumpără o vie în dealul Bărbăteştilor.... alăturea cu siliştea domnească ... drept talere 10 ...

1762 Noembre 30. (Ibidem actul No. 83.) Foae de împărţeală a *Marii Paharnicesei a doua soţie a răposatului Mihai Bărbătescu Paharnicu şi fiica lui Radu Obedeanu.* Ea, dupe voinţa răposatului ei soţ face celor 3 fii ai ei care urmează, împărţeala de faţă astfel:

1°) Foae de partea *fiului meu Mihai Bărbătescu biv vel Stolnic,* dupe cum am găsit cu cale şi cu dreptate ca se ţie şi să stăpânească din cele rămase dela răposatu, tată-s'o, moşii, vii, ţigani şi cele l'alte.

Lui Mihai: moşia Doiceştii, cu casele, cu heleşteul din sus i cu moară din sus i via Bălăceanca ce este în dealul Doiceştilor, cu livezile de pomi, de fîn şi cu tot hotaru acestei moşii, dupe cum au ţinut-o până acum asemenea să o ţie şi de acum înainte şi s'o stăpânească, afară de moara din mijloc cu vadul ei înfundat ce este tot pe acéstă moşie care s'au venit în partea *fiului meu Şerban,* să o ţie.

Moşia Vălcana cu tot hotarul ei dupe cum este hotărîtă şi împietrită.

Moşie în Ludeşti, partea lui pe jumătate, stj. 1550, de peste tot hotarul, afară de partea *fiu-meu Şerban* iarăşi pe jumătate.

Moşia Bătlanul cu tot hotarul ei, care 'au dat-o de zestre *nepoată-mi Aniţii.*

Moşie în Piteşti ce se chiamă Găneştii i Boleasca stj. 1000, din câmp, din pădure, din apă, de peste tot hotarul şi semnele acestei moşii să se ştie: lungul cum merge din valea Gănesii, despre răsărit alăturea cu moşia Mitropolii, pe din jos până în drumul de lângă movilă care vine până la Săcşori şi latul la căpătâi despre răsărit din drumul din potriva plopului însemnat până unde sau pus semn făcându-se groapă. Şi la mijloc iar să se ştie latul cum merge: din crângurele până în părul rătund şi la căpătâi despre soare-apune iar să se ştie latul cum merge; din vâlceaua Găneştilor în jos pe *apa păcurii* până unde sau înfierat un carpen de marginea drumului.

1) Acéstă alegere este făcută dela leat 7254 Aprilie 22, care dela acel veleat şi până acum la 7314 sunt trecuţi ani 60, care se potriveşte cu zapisul moşii mele cel de pe urmă, care'l dă la mâna neamului Ciochineştilor de iertarea rumânii şi să vede că acéstă alegere este făcută tot atunci.

Altă însemnare ce face răposatul tată-meu *Mihai Bărbătescul biv vel Paharnic* tot într'acéstă alegere veche în dos, tocmai jos zice aşa: iar zapisul rumânilor de rumânia lor, din Pietroşiţa, ce au dat ei la mâna tătâne-mi-o ca să fie cu părţile lor de moşie din Pietroşiţa dupe cum adeverează şi acéstă foae de alegerile delniţelor, când au avut gâlceavă Gheorghe Infundăţeanul cu părintele eclesiarhul Tîrgoviştii Popa Ion, pentru delniţa dela Fieni, i-l'am dat şi apoi n'au vrut să mi'l mai dea; l'au oprit la el; pentru acésta am însemnat aicia, să'l caute zapisul la Gheorghe.

Acéstă însemnare ce mai sus se arată mărturisesc eu *Mihai Bărbătescul biv vel Sluger sin Paharnicul Mihai Bărbătescul* că este scrisă cu însu-şi mâna răposatului tătâne-mi-o şi cu slova d lui, iar nu slovă streină. 1806 Noembre 19.

2) Dovadă că soţul ei, Mihai Bărbătescul biv ve Paharnic, încetase din viaţă.

www.dacoromanica.ro

Un loc de casă în Tîrgovişte ce este de cumpărătoare.

Ţiganii ce i s'au venit să stăpânească *fie-meu Mihai*, dupe moartea mea: (urmează numele lor şi printre care găsim în frunte pe ţiganul bucătar).

Acéstă parte am găsit cu cale şi cu dreptate ca să ţie şi se stăpânească *fiul meu Mihai Stolnicul* şi pentru credinţă am întărit cu pecetea mea, dupe care aşezământ ce am făcut, învoindu-se şi fraţii, s'au iscălit unul în foaia altuia, ca mai mult pricină între dînşii de acum înainte să nu mai fie.

Maria Bărbăteasca Paharniceasa adeverez. *Şerban Bărbătescul. Costandin Bărbătescul.* Adeverez eu Grigorie Mitropolitul Ungro-Vlahii.

2). *1762 Noembre 30.* (Ibidem, actul No. 84.) Foae de împărţeală . . . (ca aceea de mai sus) *partea lui Şerban* (cel de al 2-lea fiu al Marii Paharniceasa Bărbăteasca):

Moşia Piteştii stj. 1500 cu casele i cu 2 heleştee, cu moara de acolo (afară din partea *fiului meu Mihai* ce i-am dat parte să ţie într'acest hotar, stj. 1000.)

Casele din Bărbăteşti ce sunt în malul heleşteului, cu locul lor i 2 roate de moară cu vadul lor înfundat ce este pe moşia Doiceştilor; însĕ moara fiindcă am făcut-o eu, se aib a-i lua venitul eu, iar dupe moartea mea să o stăpânească el.

Viia din dealul Bărbăteştilor ce-i zice Comisoaia i via popii Apostol cu livezile lor de pomi de prin prejur i cu livezile lor de fîn. Lungul spre răsărit cum merge moşia din drumul cel mare de sub coastă, până în pârul dela deal unde urcă drumul la lemne, alăturea cu Cerchezul, pe vălcea la vale până coboară în Văleni şi cu livezile de fîn dupe valea Vălenilor, înfundate.

Moşie în Ludeşti, partea lui pe jumătate stj. 1550 din hotar tot şi cu moara de acolo (afară din partea *fiului meu lui Mihai*) iarăşi pe jumătate.

Casele din Bucureşti cu toate nămestiile de prin prejur, să aibă a stăpâni dimpreună cu *fiul meu Costandin*, frăţeşte, unul jumătate altul jumătate.

Ţiganii ce s'au venit se stăpânească *fiul meu Şerban* dupe moartea mea (urmează numele lor).

Acéstă parte am găsit cu cale şi cu dreptate să ţie şi se stăpânească *fiul meu Şerban* şi pentru credinţă am întărit cu pecetea mea, dupe care aşezământ ce l'am făcut învoindu-se şi fraţii, sau iscălit unul în foaia altuia ca mai multă pricină între dînşii de acum înainte să nu mai fie.

Maria Bărbăteasca adeverez. *Mihai Bărbătescu biv vel Stolnic.*

Acéstă foae de împărţeală este întărită şi de prea sf. sa părintele Mitropolitul Gligorie al Ungro-Vlahii.

1762 Noembre 30. (Ibidem, actul No. 85.) Foae de împărţeală . . . (ca aceea de mai sus) *partea lui Costandin* (cel de al 3-lea fiu al Marii Paharniceasa Bărbăteasca.):

Moşiia Bărbăteştii cu casele, cu heleşteul, cu via de acolo i cu moara din jos şi cu tot hotaru acestei moşii (afară din via Comisoaei i via popii Apostol cu livezile de pomi, afară din livezile de fîn ce sunt împrejurul acestei vii şi afară din livezile de fîn dupe valea Vălenilor cu pămîntul lor, care acestea le-am dat *fiului meu Şerban* ca să le stăpânească); iar moara ce este pe acéstă moşie fiindcă am prefăcut-o eu în multe rînduri, se aib a-i lua eu venitul, iar dupe moartea mea să o stăpânească *fiul meu Costandin.*

Moşia Măneştii cu tot hotarul i cu 2 roate de moară în apa Dîmboviţii i cu livezile de pomi i de fîn.

www.dacoromanica.ro

Moşia Bogaţii cu tot hotaru ei.

O parte de moşie în Cioceni, stj. 120, în sud Prahova care este alăturea cu moşia Alexeanului.

Livezile de fîn cu pometul lor ce sunt la munte la Pietroşiţa şi un loc de casă cu livade de pomi în sat în Pietroşiţa.

Un loc de casă în Tîrgovişte ce este de moştenire.

Casele din Bucureşti cu tot locul lor şi cu toate namestiile de prin prejur, se aibă a le stăpâni dimpreună cu *fiul meu Şerban*, frăţeşte, unul jumătate şi altul jumătate.

Ţiganii ce s'au venit în partea lui *fiul meu Costandin* să stăpânească dupe moartea mea (urmează numele lor printre care găsim pe unul având meseria de jimblar) şi pentru credinţă am întărit cu pecetea mea acest aşezămînt cu care învoindu-se şi fraţii, sau iscălit unul în foaea altuia ca mai mult pricină între dînşii de acum înainte să nu mai fie.

Maria Bărbăteasca Paharniceasa adeverez. *Mihai Bărbătescu biv vel Stolnic*, *Şerban Bărbătescu.* Se întăreşte şi de Mitropolitul Grigorie al Ungro-Vlahii.

1779 Ianuarie 19. (Ibidem actul No. 86.) Insemnare de foaia de zestre a răposatului Medelniceru Ianache Hiotu ce înzestrează pe fie-sa Maria pe care au căsătorit-o dupe *răposatul Ioniţă Bărbătescu sin Costandin Bărbătescu soţul Voichiţii*, la 1779 Ianuarie 19, cum arată foaia de zestre scrisă cu slova lui Scarlat Fălcoianu din timpul acela:

Cu ajutorul lui D-zeu, acestea le dăm zestre prea iubitei ficei noastre Mariuţă:

1 pereche cercei cu smaragduri şi cu diamanturi,
6 şiruri mărgăritar, de mijloc,
1 inel cu zamfir,
1 pereche paftale de argint poleit cu colanu saia ghermesut,
1 rochie de atlas cu flori de fir, cu guri saia, cu antereul ei,
1 giubea de atlas cu nurcă, cu flori de fir, cu şireturi de fir,
1 rochie ghermesut cu flori de fir, cu gurile de fir, cu antereul ei,
1 giubea de ghermesut cu flori de fir, cu şireturi saia, blănită cu sangeap negru,
1 giubea de ghermesut blănită cu cacum,
1 rochie ghermesut cu flori, cu antereul ei, cu şireturile ei,
1 giubea de chermariu (?) cusută la giur (?) desblănită,
1 antereu de şaliu,
1 pereche ghimenii (?)

Rânduiala aşternutului.

4 perne mici, cu fir, 1 pernă mare asemenea.
1 cearşaf cusut cu fir, 4 perne mici asemenea umplute cu fir.
1 pernă mare asemenea umplută cu fir.
1 cearşaf ales, umplut cu fir, 1 plapomă cutnie cu cearşaful ei,
1 saltea cutnie, 4 perne ale saltelei asemenea.
4 cămăşi borangic, 2 ii cu fir.
1 masă leşească, 12 şervete umplute cu motelii (?).
2 mărămi de mâini, 1 oglindă de perete,
1 prosop umplut cu peteală; un ibric, un lighian,

www.dacoromanica.ro

2 perechi cuţite de argint, cu lingurile lor.

12 talere cositor, 12 tipsii cositor, 2 sfesnice alamă.

1 şipet, 1 şcatulcă de vutcă,

1 caretă cu 4 telegari, cu hamurile lor.

300 talere bani naht.

Acestea ce se coprind mai sus sunt dela noi, iar dela milostivul D-zeu să le trimiţă milă şi spor şi adaos întru toate. (ss) Diogenis Medelnicer tu Lazu.

1781 Ianuarie 24. (Ibidem, actul No. 68.) Prea înălţate Doamne,

Popa David Costandin de sud Dâmboviţa au jăluit Inălţimii Tale pentru ***rĕposatul Mihai Bărbătescu biv vel Paharnic i Voichiţa cumnată-sa şi nepotu-s'o Ioniţă Bărbăteştii***, zicând că 40 de ani sunt de când stăpânesc cu pace o viie ce au cumpărat părinţii lor dela un Cârstea biv vel Vistier, iar acum de 2 ani în coaci s'a sculat numiţii boieri Bărbăteşti de le cere otaşniţă şi zic pârâşii că nici pe părinţii lor n'au pomenit în câtă vreme au trăit, se dea otaşniţă la mai sus numiţii pentru acéstă vie nici odată şi ni se porunceşte de către Inălţimea Tà ca să le cercetăm pricina şi cu anafora sĕ înştiinţăm Inălţimii Tale.

Deci din luminata porunca Inălţimii Tale, Vatafu de Divan au adus înaintea noastră atît pe jĕluitori cât şi pe *Mihai Bărbătescu Ceauş za Aprozi fecioru rĕposatului Mihai Bărbătescu biv vel Paharnic*, pe Ianache Hiotu biv vel Medelnicer vechil din partea *Voichiţii a lui Ioniţă Bărbătescu ginerile Medelnicerului* şi întrebând pe jeluitori cu ce stăpânesc acea vie şi zic că nu au dat nici ei nici părinţii lor otaşniţă.

Ne arătară 3 zapise ce zic că au cumpărat acea vie, unul dela leat 7210=1701 Octombre 22 ce vinde un Cârstea biv vel Vistier cu soţia lui Ilinca, viile lui dela Bărbăteşti unui Nichii Căpitanu, dar pogoane câte, sau cu pămînt gol, nu numeşte nici sumă de pogoane, nici viile cu pămîntul lor, care zapis se văzu scris tot cu o slovă şi zapisu şi iscăliturile.

Ne mai arătară încă un zapis, jeluitorii, dela leat 7227=1719 Martie 1 al unui Costandin sin Dumitru dela Văcăreşti i cu femeia lui Maria, ce vînd o vie a lor, care vie mĕrge pe din susu vii Cotroceanului, unui Simion şi iarăşi nu numeşte sumă de pogoane, nici de este cu pămîntul lor sau făr de otaşniţă, fiind tot asemenea scris şi zapisul şi iscăliturile tot cu o slovă.

Ne mai arătară încă un zapis dela leat 7237=1728 Decembre 6 al unei Ancuţii soţia lui Vlad Căpitanu, cu fie-s'o Costandin, ce vinde viile lor dupe valea Bradului unui Niculii Vatafu, ce zise popa David jeluitoru că este tot acela Necula Vatafu şi iarăşi acela nu numeşte nici sumă de pogoane, nici viile cu pămîntul lor sau fără pămînt şi tot cu o slovă scris şi zapisu şi iscăliturile; ci fiind câte trele zapisele tot cu o slovă scrisă şi iscălite şi slova nouă de acum iar nu dupe acea vreme, *am căutat şi matca hârtii* şi se cunoscu că este de acum, iar nu din vremile vechi.

Am întrebat pe *Mihai Bărbătescul Ceauşul de Aprozi* ce are să răspunză împotrivă şi zise că ştie pe rĕposatul tată-s'o în viaţă trăind că în toţi anii lua otaştina dela mai sus numiţii jeluitori, scoţând şi o carte de hotărnicie dela leatul 7310=1701 Noembre 8 din zilele Mării Sale rĕposatului Costandin Basarab Voevod ce au fost luat 12 boieri hotarnici, ***strămoşul lui Mihai Ceauşul za Aprozi : Costandin Bărbătescu Comisul***, ca să le aleagă şi să le împarţă părţile de moşie având iarăşi pricină cu unii din moşneni şi sĕ vede din

www.dacoromanica.ro

acéstă carte de hotărnicie că alege fieşte-căruia părţile de moşie, unde hotăraşte şi Bărbăteştilor de unde şi până unde sĕ-şi stăpânească părţile de moşie, care aceste vii ce zic jeluitorii că nu au plătit otaştină, însuşi popa David ne spuseră că cade pe moşia boierilor Bărbăteşti.

Deci dupĕ cercetarea ce făcu se dovedi că întâi zapisul dela leat 7210=1701 Octombre 2 ce'l arătă pârâşul popa David că au cumpărat acel Nica Căpitanul dela Cârstea biv vel Vistier acea vie, este mincinos fiindcă acel Cârstea biv vel Vistier au fost boier mare şi se vede iscălit pe la multe cărţi şi nu se potriveşte iscălitura lui cu aceste slove, fiind scris tot cu o slovă şi iscălitură şi zapisul, cum şi cele l'alte 2 zapise ce le arătă mai pe urma acestui zapis, sunt iarăşi mincinoase făcute din mână în mână dupe acel zapis mincinos dintâi.

Dar ne-fiind nimeni clironom dintru acel Cârstea biv vel Vistier, să vede că s'au făcut stăpân pe acea vie tatăl acestui popa David, cum şi el, iar via se dovedi de însu-şi spusa numitului preot că este moşia Bărbăteştilor, numai zise pârâşii că nu au dat mai nainte otaştina ci dela o vreme încoace.

Mihai Bărbătescu Ceauş za Aprozi aduse înaintea judecăţii pe un Pană Logofeţelul om al casei lor, vechiu, vîrsta lui ca de ani 70 şi zise cum-că cât au trăit rĕposatul *Mihai Bărbătescu biv vel Paharnic, moşul lui,* cum şi iarăşi *Mihai Bărbătescu tatăl Ceauşului de Aprozi,* au luat în toţi anii otaştină dela via acestor jeluitori iar nu dela o vreme încoace, cum zice preotul.

S'au cerut numitului preot se aducă vre-o mărturie cum-că este via cu pământul ei, de vreme că în zapisele cele mincinoase cum nu scrie cu pământul ei, sau cum că nu au dat otaştină nici el nici părinţii lui dupe cum zice şi zise că nu are. I s'au mai zis preotului se primească blestem cum-că ştie că nici tatăl sĕu nici el au dat otaştină din vechime la boierii Bărbăteşti şi zise că nu primeşte, ci însuşi acest popă David zise înaintea noastră că de va primi blestem Pană Logofeţelu omul boierilor Bărbăteşti cum-că au luat otaştină dela acea vie, mai sus numiţii boierii Bărbăteşti, va plăti şi el de acum înainte otaştină şi măcar că dupe zapisele mincinoase, fiindcă nu scrie via cu pământul ei, nu era cu cale să mai dea blestem acestui Pană Logofeţelul, ne-având popa David jeluitoru nici un temeiu, dar ca se nu mai aibă nici un cuvânt de îndreptare jeluitorii, dela judecată se găseşte cu cale ca să se dea blestem acestui Pană Logofeţelul dupe cererea Preotului ; care zise Pană că va şi primi şi primind blestem, rămâne preotul să-şi stăpânească via şi sĕ-şi dea otaştina dupe obiceiu.

Noi, de cercetarea ce făcum înştiinţăm Inălţimii Tale iar hotărîrea cea desăvîrşită, rămâne a se face de către Inălţimea Ta.

(ss) Dumitrache Ghica vel Ban, Barbu Ştirbei vel Vornic, indescifrabil vel Vornic, Ianache Muruz vel Logofăt, Scarlat Grecianu biv vel Logofăt.

Havaiet talere 3.

1781 Iulie 5. (Ibidem actul No. 88.) Foae de împărţeală între *Mihai Paharnicul Bărbătescu* zet Pârvu Stolnicul Cantacuzino şi între *frate-s'o Şerban Postelnicul,* la moartea tatălui lor, întărită de Grigorie Mitropolitul Ungro-Vlahii.

Stânjeni (loc alb) moşie în Doiceşti sud Dâmboviţa, cu casele de piatră, cu tot hotarul moşii, dupe cum sau stăpânit până acum de tatăl nostru.

12 pogoane de vie în Doiceşti cu pămîntul lor şi cu toate namestiile lor. Un loc de casă în Tîrgovişte.

www.dacoromanica.ro

1 suflet de țigan de vatră anume Vintilă bucătaru.
2 » » » » » ce sunt fugite, anume Negoiță i Tudor.
4 » » » de lae, anume Marica i Savu i Pârvu i Răducu.
5 bivolițe, 2 telegari murgi, 5 oi, 20 ocale aramă.

Acestea împărțindu-le între noi frățește prin foi iscălite, să nu mai avem a întoarce vr'unul, nici a ne judeca unde-va, ci să rămâie întărite căci s'au iscălit de noi și de alte obraze de cinste, desăvârșit.

Șerban Bărbătescu adeverez.

Martori: Cosma Episcopu Buzĕului, Niculae biv vel Vataf za Paharnicei, Dumitrache Cerchez, Niculae Dudescu vel Ban, Ștefan Prișcoveanu vel Vornic, Ianache Muruz vel Logofăt.

1781 Septembre 3. (Ibidem actul No. 74.) Prea Inălțate Doamne.

După judecata ce au avut călugărițele dela schitul Bărbăteștii din acest județ al Dâmboviții cu d-lui *Mihai Bărbătescul biv Ceauș za Aprozi* inaintea d-lor veliților boieri pentru moșia Șotângenii din Doicești, prin anafora și de către Inălțimea Ta, dela trecutul Iulie 17, mi-se poruncește ca să merg însu-mi la fața locului și prin carte de blestem să cercetez pe vecini, oamenii bătrâni de acolo, sĕ arate adevărul: de cine s'a stăpânit acea moșie Șotângenii din Doicești, de părintele d-lor boierii Brâncoveni i de schitul Bărbăteștii sau de boierii Bărbătești, precum au arătat d-lui *Mihai Bărbătescul Ceaușul za Aprozi* că au stăpânit-o moșu-s'o, tată-s'o și însuși până acum de sunt 78 de ani, făr de supărare de către d-lor boierii Brâncoveni i de către schit.

Dupe luminata porunca Inălțimii Tale am mers la fața locului, unde fiind și cuviosul Protopop al județului, Popa Gligore Eclesiarhul bisericii Domnești de aicia din Tîrgoviște venit din partea d-lui vel Logofăt Manolache Brâncoveanu i călugărițele dela schitul Bărbăteștii cum și însuși d-lui *Mihai Ceaușu za Aprozi.* Am strâns și dupe împrejur oameni cu știință din vechime și mai întâi cercetându-i să ne arate care este moșia Șotângenii din Doicești, cu toți au zis că nu o știu; apoi cercetând și pentru stăpânire, sau găsit 7 oameni anume Ion Andreescul, Iancu Andreescu, Radu Epurescu, Sandu Bărbescu i Costandin Popescu Pârcălabu și Nan cu frate-s'o dela Șotânga și Preda Ulieru din Doicești, din care numai Costandin Pârcălabu și Iancu frate-s'o sunt cu vîrsta până la 40 de ani, iar ceialalți toți bătrâni și până la 90 de ani și au dat mărturii cum că din vechime au pomenit tot pe boierii Bărbătești stăpânind ne-clătit din hotaru Priboiului al schitului Bărbăteștii unde au fost fântână în dreptul morii cei vechi (la care loc s'au găsit acum și piatră sub deal despre răsărit), la vale cu viile i arăturile din livezi de fîn până în hotaru moșii Sătenilor și în lung din apa Ialomiții în sus, peste deal până în valea Șolomonului în apă, luând dijmă de sămănături și i livezi, fără de a avea vre-o supărare de către d-lor boierii Brâncoveni sau de către călugărițele dela schitul Bărbătești.

In potriva acestora sau găsit și din partea călugărițelor 4 oameni dela satul Lăculețele unde este numitul schit, anume: Nanciu Petreșcescu i Șoare Pipoescul, Dragomir Țârlea și Gheorghe Insurățelul, cu vîrsta ca dela 70—80 de ani și au dat mărturie cum că din vechime au pomenit pe schitul Bărbăteștii stăpânind peste hotaru Priboiului ce sĕ arată mai sus, la vale până în zidurile caselor boierilor Bărbătești, ce sunt în Doicești și în lung din apa Ialomiții în sus peste deal până în morătoarea Șolomonului și luând dijmă din sămănături i fîn și otaștină din viile boierilor Bărbătești, pentru că d-lor își avea stăpânire din Doicești

www.dacoromanica.ro

la vale până în hotaru moşii Sătenilor şi cum-că stăpânirea schitului într'acesta-şi chip au fost neclătită până la moartea părintelui d-lor boierilor Brâncoveni, încă şi după aceia, încât au trăit Martha ce au fost stariţă au mai stăpânit în urmă până când au murit şi numai 8 ani sunt de când au lipsit schitul dela acéstă stăpânire.

Alţii, tot despre aceşti 4 oameni da mărturie cum-că stăpânirea schitului au fost numai până la moartea părintelui d-lor boierilor Brâncoveni; dupĕ aceia Martha stariţa făcând aşezământu cu *Paharnicu Mihai Bărbătescu moşul Ceauşului de Aprozi*, nu se mai întindea schitul cu stăpânirea din hotaru Priboiului la vale, fără numai lua banii dela *Paharnicul Bărbătescu*, bani i bucate i vin şi altele dupe tocmeala ce vor fi avut.

La a cărora mărturii perierghisind cu amăruntul sau găsit greşiţi mai întâi la cuvîntul ce zic că au stăpânit schitul până la moartea părintelui d-lor boierilor Brâncoveni i până la moartea stariţii Marthei şi la aşezământul ce zice că ar fi făcut numita stariţă cu *Paharnicul Bărbătescu*; pentru că de când au murit părintele d-lor boierilor Brâncoveni şi până acum sunt 18 ani şi decând au murit Stariţa Martha sunt 8 ani, iar de când au murit *Paharnicul Bărbătescu* sunt 33 de ani şi sĕ vede nepotrivită vremea stăpânirii cu acel aşezământ.

Dupe arătarea lor a 2-a că în diastima locului ce arată că au stăpânit schitul peste hotarul Priboiului şi până în zidul caselor din Doiceşti, dupe vederea şi părerea mea va fi ca la 700 de stj. sau şi mai mult şi pricina moşii ce se numeşte Şotângenii din Doiceşti, sĕ vede că este numai de stj. 236½.

Din care pricină, la cercetarea acésta nu li s'au dat carte de blestem la nici o parte ci li sau lăsat soroc de 4 zile a se mai socoti fieşte care ca sĕ arate adevărul.

Dupe acésta am mai mers la faţa locului unde de iznoavă mai strîngând oamenii am făcut cercetare cu de-amăruntul şi *Ceauşul Bărbătescul* afară din acele 7 mărturii ce se arată mai sus a mai adus încă 5 oameni bătrâni anume: Radu sin Barbu i Burea Grigoreiul i Drăghici ot Doiceşti i Lascu şi Andrei ot Vălcana şi Albul Săpunarul ot Coţăeni şi asemenea mărturie au dat cum-că boierii Bărbăteşti i-au pomenit din vechime stăpânind din hotaru Priboiului al schitului în jos până în hotaru moşii Sătenilor, cum şi lungu din apa Ialomiţii peste deal, până în valea Şolomonului în apă, dar dintre mărturiile călugăriţelor numai Nanciul şi Soare au stătut nestrămutaţi din mărturia ce au dat-o întâi cum-că au stăpânit schitul până în zidul caselor din Doiceşti, luând dijmă şi otaştină din vii; încă şi la acésta cu dregere de cuvînt cum-că întâi au greşit de au arătat că stariţa Martha au făcut acel aşezămînt cu moşul *Ceauşului Bărbătescului*, pentru că l'au făcut cu *tatăl Ceauşului*, iar ceilalţi 2 martori Dragomir Ţârlea dosind, n'au mai venit a mai da a doua mărturie, cum şi Gheorghe Insurăţelu schimbându-şi mărturia dintâi zise că de va fi luat stariţa dijmă sau otaştină ori bani dupe coprinderea acestei moşii, nu ştie fără numai odată a vĕzut pe stariţa că a adus la schit 4 saci de porumb bătut dela *Paharnicul Bărbătescu tatăl Ceauşului de Aprozi*, dar pentru dijma moşii au fost sau pentru ce, nu ştie.

Şi văzându-i cu acest fel de îndoire nu li s'au dat cartea de blestem; iar cei mai sus arătaţi, din partea Bărbătescului, toţi au primit cartea de blestem dupe coprinderea mărturii ce au dat precum se arată şi în dosu cărţii de blestem adeverită fiind şi de însu-şi Protopopu Judeţului.

Ci de cercetarea ce am făcut înştiinţez Inălţimii Tale şi hotărîrea cea desăvîrşită rămâne a se face de către Inălţimea Mării Tale.

www.dacoromanica.ro

Ioan Hrisoscoleul.

Trecută în condica județului, Costache Logofătul.

1783 Octombre 17. (Ibidem, actul No. 75.) Sud Dâmbovița.

Din cinstita poruncă a d-lui Dumitrache Fălcoianu biv vel Stolnic, Ispravnic Dîmboviții, am mers la Doicești la moșia lui *Ioniță Bărbătescu* unde are pricină cu *Șerban brat ego, i Radul, Bărbăteștii*, fiind față d-ei *Mariuța soția lui Ion Bărbătescu* i numiții mai sus fiind și Pană Logofătul sluga veche a caselor d-lor și vechil, întru care ni se poruncește ca dupe foile de împărțeală ce au amîndouĕ părțile la mână și începând întâi din drumu cel vechiu dupe sub coastă la deal pe drumul lemnelor până la părul din deal unde sau făcut lîngă păr groapă și mergând la deal drept pe drum s'au făcut gropi 6 și în cerchezu iar d'asupra dealului sub un stejar cu 3 crăci sau făcut gropi și am luat pe vâlceaua ce este alăturea cu cerchezu la vale și în capu vâlcelii am mai făcut groapă mergând pe scursura vâlcelii lîngă un ulm sau făcut groapă și iarăși mai la vale sau făcut gropi drept doi nuci ce sunt în coastă și pogorînd într'un pisc în valea Vălenilor sau mai făcut groapă.

Și de aci rămâne livezile înfundate în viile Vălenilor a lui *Șerban i Radu Bărbăteștii*, însĕ livezi înfundate, iar la pădure nu le arată foile de împărțeală.

Și iar din valea Vălenilor am mers în față despre Doicești pe sub coastă la via d'A-richii prin ograda Sâmboteanului pe unde au fost drumul dupe sub coastă, cel vechiu și am făcut sub un măr domnesc groapă și mergând pe sub coastă la via Popii Apostol făcând pe sub obrațiile viilor i a pomilor 3 gropi și mergând înainte pe lîngă gardu vii a mănăstirei Bunii iar am făcut 3 gropi, unde fiind și egumenul Popa Bogoslov și fiind pricină pentru drumul cel vechiu ce'l arată Logofătul Pană și egumenul, au mărturisit că adevărat acela au fost drumul și fiindcă îl depărta acel drum cu ograda numiților *Șerban i Radu Bărbăteștii*, loc ca de 4 pogoane, făcând alt drum pe dupĕ ogrăzile numiților și drept via Comisoaii sau făcut 3 gropi, una lîngă crucea Logofătului Pană, alta la un colț de obrațiile vii Comisoaii, altă groapă la drumul ce urcă la lemne.

Dar din via Comisoaii până în via Popii Apostol mai sunt între acele vii pe pământul lui *Ioniță Bărbătescul* 3 viișoare : a Popii Șofronie, a lui Draghete i alta pe muche, ce nu l'a îngăduit a lua otaștina pe *Ioan Bărbătescu.*

Mai are pricină în sat, de 2 ogrăzi ale lui *Șerban i Radu Bărbăteștii* ce sunt pe moșia lui *Ioan Bărbătescu*, fiindcă și via din Comisoaia și via Popii Apostol și casele din Doicești, la foaia de împărțeală le arată înjugate.

Deci noi după arătarea Logofătului Pană și a egumenului ot mănăstirea Bunii, am ocolit toată moșia cu gropi.

Desăvârșita hotărâre rămâne la D-vs.

Costandin Berindei. Gavrilă Bucșanul.

1783 Octombre 20. (Ibidem, actualul No. 76.) Sud Dâmbovița.

Din luminata poruncă a Mării Sale lui Vodă, după jalba ce au făcut *Ion Bărbătescul* pentru *verii lui: Șerban i frate-s'o Radu Bărbăteștii* pentru niște hotare de moșie dela Doicești sud Dâmbovița ce le împresurase *Șerban i Radu*, am orînduit 2 boierinași, pe Costandin Berindei i pe Gavrilă Bucșanul și mergând mai sus numiții boierinași la fața locului și strângând pe *Șerban i pe Radu* și pe *Maria soția lui Ion Bărbătescul* jeluitorului cum și pe un Logofețel anume Pană, om bătrân vechiu al casei Bărbăteștilor, încă dela *moșul lor Mihai Bărbătescul biv vel Paharnic*, carele și când sau împărțit casa, el au făcut foile de împărțeală.

www.dacoromanica.ro

Şi aşa socotind fieşte carele foile de împărţeală, au arătat acest Pană toate hotarele vechi, măcar că *Şerban i Radul* împresurase hotarele lui *Ion Bărbătescu* jeluitoru, după foile de împărţeală şi după arătarea mai sus numitului Pană, aceşti 2 boierinaşi le-au izbrănit între dânşii de a nu se mai întinde unul peste hotarul altuia, ci să-şi stăpânească fieşte carele moşia sa după gropile ce au făcut la hotare orînduiţii boierinaşi, după cum şi înscrisul arată. Aceasta.

Dumitrache Fălcoianu biv vel Stolnic.

1784 Ianuarie 5. (Ibidem, actul No. 50) Grigorie al Ungro-Vlahii adeverez. Adeverez cu acest credincios zapis al meu la mâna d-lui neni *Mihai Bărbătescu biv Ceauş za Aprozi* precum să se ştie că i-am vândut d-lui partea mea de moşie ce se chiamă Ludeştii în sud Dâmboviţa stj. 900, adică nouă sute, stj. po bani 60 adică şase zeci, care fac peste tot talere 450 adică patru sute cinci zeci, care bani i-am şi primit toţi deplin în mâna mea dela d-lui nenea, afară ce cu deosebit (zapis) mai nainte i-am vândut d-lui stj. 600, care zapis este întărit şi de prea sf. sa Părintele Mitropolit, tot într'acest hotar, numai partea mea afară din partea d-lor verilor mei: *Barbul Bărbătescul i Radul Bărbătescul*, ce tot asemenea au şi d-lor stj. 1500 partea d-lor tot într'acest hotar Ludeştii ce le este rĕmasă şi d-lor dela părinţi cum şi mie şi dupe moartea părinţilor noştri am stăpânit până acum cu verii mei frăţeşte pe din două de ori ce venit s'au făcut pe această mai sus numită moşie adică din câmp, din pădure, din apă şi din siliştea satului.

Iar acum fiindcă am trebuinţă de bani la necazul şi păsurile mele şi ne mai având altă mijlocire pentru hrana vieţii mele, i-am vândut d-lui aceşti stj. 900 ce mai sus arăt dându-i şi zapisele toate ale moşii aceştia, împreună şi cu alte hrisoave domneşti, de partea mea i de a verilor mei, ce în cartea de hotărnicie a 12 boieri hotarnici arată că au hotărît toată moşia Ludeştii în zilele Mării Sale Io Mihai Vodă Racoviţă, care această carte de hotărnicie este la verii miei cu alte zapise dimpreună tot de această moşie.

Drept aceia am dat acest adevărat zapis al meu la mâna d-lui nenii împreună şi cu copia după cartea de hotărnicie ce este adeverită şi cu iscălitura d-lui rĕposatului *tată-meu Mihai Bărbătescul biv vel Paharnic*, ca să aibă a stăpâni această moşie ce am vîndut d-lui cu bună voia mea. însă din câmp, din pădure, din apă şi din siliştea satului, dupe cum am stăpânit şi eu, să stăpânească şi d-lui şi coconii d-lui cu bună pace de către mine şi de către tot neamul meu şi am iscălit ca să se crează.

Şerban Bărbătescul Postelnicel adeverez.

Martori: *Radu Bărbătescul*, *Barbu Bărbătescul.*

1784 Iunie 14. (Ibidem, actul No. 79.) Prea Inălţate Doamne,

Maria Bărbăteasca au jeluit Inălţimii Tale zicând că având o moşie în sud Dâmboviţa ce se numeşte Bărbăteştii, hotărîtă şi împietrită cu 12 boieri hotarnici încă din domniea Mării Sale rĕposatului Costandin Vodă Brâncoveanu, iar la anul 1782 în domniea Mării Sale Niculae Vodă Caragea, Maria ce au fost soţie rĕposatului Tănase (Zădăriceanu) biv vtori Vataf (za Vistierie) avînd moşie alăturea ce să numeşte Sătenii, au scos boieri hotarnici ca să-şi hotărască moşia sa, la care hotărnicie zice jeluitoarea că ne-fiind faţă cu cărţile ce le-au avut, s'ar fi pus acei boieri hotarnici de au trecut în moşia sa peste pietrile cele vechi. Şi cere. ca cu luminata poruncă a Inălţimii Tale să se facă cercetare de către d-lor Ispravnicii în faţa locului ca să se vază cu ce pricină au trecut acei boieri hotarnici peste pietrile vechi, atâta sumă de ani, dupe a căruia jalbă cu zapciul Ceauş za Aprozi ni se porunci ca să cercetăm noi acéstă pricină.

www.dacoromanica.ro

Fiindcă se află amândouĕ părţile aicia şĭ cum vom găsi cu cale, cu anafora să înştiinţăm.

Dupe luminata poruncă a Inălţimii Tale au înfăţişat zapciul înaintea noastră atît pe Pană Logofătul, vechil cu adeverinţă în scris a *Marii Bărbătească-i* jeluitoarei cum şi pe Matei Grămăticu Cazoti soţie de al 2-lea al numitei Vistierese, pe care întrebându-l ce are a zice împotriva ziselor jeluitoarei, nu tăgădui de hotărnicia ce s'au făcut la anul 1782, numai zise că cu acéstă hotărnicie ce s'au făcut la leat 1782 nu s'au stricat acea hotărnicie veche a 12 boieri ce arată jeluitoarea prin jalba sa, zicând numitul Grămătic Cazoti că şi soţia sa, adecă numita Maria Vistiereasa se mulţumeşte spre a se da *Marii Bărbătească-i* moşie întocmai dupe acea carte de hotărnicie, care carte de hotărnicie cerându-o dela vechilul *Bărbătească-i* ca să o arate, o vĕzum şi noi scrisă cu leat 7210 1702, de sunt anĭ 82 şi iscălită de 12 boieri hotarnici ce arată că au fost orînduiţi din porunca Mării Sale rĕposatului Costandin Vodă Brâncoveanu ca să caute şi se aleagă moşia Bărbăteştii şi Doiceştii din sud Dêmboviţa, pe care arată că au şi hotărît-o şi au împietrit-o cu trăsurile prin 3 locuri cu semne pe anume şi cu sumă de stânjeni.

Şi întrebând pe vechilul *Bărbătească-i* de cere mai multă moşie decât acésta ce se arată într'această hotărnicie, zise că mai multă moşie nu cere fără numai dupe acéstă hotărnicie să i se împlinească suma stânjenilor şi fiindcă pe acéstă hotărnicie ce arată vechilul *Bărbătească-i* rămaseră odihniţi amîndouĕ părţile dinaintea judecăţii, găsim cu cale să fie luminata porunca Inălţimii Tale cu Portărel de aici către d-lui biv vel Clucer Costandin Ştirbei Ispravnicul din sud Dâmboviţa, ca sĕ meargă însuşi acolo în faţa locului unde citind mai sus numita carte a 12 boieri ce o arată vechilul jeluitoareĭ, sĕ facă cercetare prin carte de blestem ca să dovedească pe unde sunt cele adevărate semne ce se arată într'acéstă hotărnicie şi făcând tragere moşii Bărbăteştii i Doiceştii, să o aleagă şi să o împietrească chiar prin semnele ce sunt arătate într'acea hotărnicie, împlinind suma stânjinilor la câte trele trăsurile.

Iar cea l'altă moşie câtă va mai rămânea, sĕ cunoaşte că este din Săteni a Marii Vistieresii, fiindcă într'acestaşi chip se mulţumiră şi se odihniră amândouĕ părţile dinaintea noastră şi când dupe cercetarea ce va face d-lor sĕ va dovedi că pîra jeluitoarei *Marii Bărbătească-i* este adevărată şi i s'au călcat moşia cu acea hotărnicie dela leatul 1782, atunci este datoare numita Vistiereasă se plătească toată cheltuiala câtă va dovedi *Maria Bărbăteasca*. Iar hotărîrea cea desăvîrşită rămâne a se face de Inălţimea Ta.

Vel Ban. Niculae Brâncoveanu Vistier. Ianache Muruz vel Vornic. Grigorie Băleanu vel Logofăt. Ştefan vel Vornic. Trecut în condică.

1784 Noembre 29. (Ibidem, actul No. 51) Adeverez cu acest zapis al meu la mâna d-lui neni *Mihai Bărbătescu biv Ceauş za Aprozi*, precum să se ştie că din stj. 600 ce mi-au mai rĕmas de moşie, ce am sud Dâmboviţa, i-am mai vîndut d-lui stj. 200 adică două sute, stj. po talere jumătate, tot dupe vînzarea cea dintâi ce cu alt zapis i-am mai vîndut d-lui neni mai nainte stj. 900 şi am primit aceşti bani deplin în mâna mea talere 100.

Deci se aibă d-lui a stăpâni cu acest zapis al meu şi coconii d-lui câţi D-zeu îi va dărui cu bună pace de către mine şi de către tot neamul meu, fiind că de a mea bună voie, nesilit de nimenea am venit de am rugat pe d-lui şi i-am vîndut aceste 200 de stj. avînd mare trebuinţă de bani şi pentru mai adevărată credinţă am iscălit însu-mi cu iscălitura mea mai jos ca să se crează, fiind şi alte obraze de cinste mărturie.

Şerban Bărbătescul Postelnicel vînzător.

www.dacoromanica.ro

Şi am scris eu Pană Logofătul ot Doiceşti cu zisa d-lui coconului *Bănica Bărbătescu* şi martor.

1785 Mai 13. (Ibidem, actul No. 52.) Adeverez cu acest zapis al meu la mâna d-lui peni *Mihai Bărbătescul biv Ceauş za Aprozi* precum să se ştie că mai rămâindu-mi stj. 400 de moşie din Ludeşti nevîndută, şi viind la d-lui ca sĕ-i vînz d-lui ne-având ce se ma mănânc, făcând mare rugăciune se o ią şi d-lui nevrînd să o ia, m'am dus la megiaşii din Ludeşti ce sunt vecini alăturea cu moşia aceasta şi făcând tocmeala cu dânşii stj. po ban 60 dupe cum am vîndut şi d-lui, făcând şi zapis la mâna megiaşilor de aceşti 400 stj. şi viind cu acest zapis la d-lui ca ori se iscălească, au sĕ-mi dea d-lui banii, d-lui văzând că vor să o cumpere ei, au luat acel zapis la d-lui, căzându-i-se d-lui, fiindu-mi frate, i-am vîndut d lui de a mea bună voie şi mi-a dat acum înainte talere 100 adică una sută, ci mai rămâne se aibă a-mi da de acum înainte talere 100, se aibă a mai da de toamnă.

Deci se aibă d-lui de acum înainte a o stăpâni d-lui cât şi coconii d-lui câţi D-zeu îi va dărui, de către mine şi de către tot neamul meu şi pentru mai adevărată credinţă m'am iscălit mai jos ca să se crează, fiind şi alte obraze mărturie.

Şerban Bărbătescul Postelnicel vînzător.

Şi am scris eu Pană Logofătul cu zisa d-lui şi martor.

1767 Iunie 14. (Ibidem, actul No. 80.) Zapisul Marii Vistieresii a lui Cazoti Grămăticul, dat d-lui *Ioniţă Bărbătescu* de împăcăciuire, ci au avut între d-lor judecată cu moşiile. 1766 Noembre 14.

Incredinţăm cu acest zapis al nostru către d-lui *Ioniţă Bărbătescul* precum să se ştie că fiind între noi multă pricină şi gâlceavă pentru hotarul moşii noastre Sătenii de către moşia d-lor Bărbăteştii ce ne vecinim şi în multe rînduri umblând prin judecăţi şi cu hotarnici în faţa locului, cu mumbaşir oameni domneşti şi într'alt chip n'au fost cu putinţă se ia treaba sfârşit fără numai în cea dupe urmă de însuşi bună voia noastră ne am împăciuit cum să ne fie stăpânirea şi pe unde să se îndrepteze hotarele prin semne.

Şi aşa dupe a noastră învoială, fost-am rugat pe d-lor Ispravnicii acestui judeţ Dîmboviţii, d-lui Grigorie Grecianu biv vel Paharnic i d-lui Ionică Florescul biv vel Postelnic şi dupe a noastră cerere, ne-au orînduit pe sf. sa părintele Protopopu Dumitrache i pe d-lui Iordache biv vel Polcovnic za Tîrgovişte să ne îndrepteze hotaru prin semnele ce noi ne-am învoit unde şi mergând orînduiţii în faţa locului fiind şi noi împreună, am mers din semn în semn îndreptând hotarul pe unde ne-am învoit făcând şi alte semne printre acele, îndreptând tot în rînd cum mai jos se arată.

Adică în marginea Ialomiţii în ograda Ungurenilor, în dreptul pietrii celei despre Ialomiţă s'au însemnat un plop stufos făcându-se cruce. Şi de aci am mers în lungul moşii spre apa Şolomonului şi dintr'acel plop drept la piatra ce se numeşte la Ialomiţă şi dintr'aceia drept la piatra din mijloc şi dintr'aceia drept la ulmul pădureţ ce este lîngă un drum care merge la Doiceşti în mijlocul arăturilor şi dintr'acela la nucul cel cu vîrful uscat şi dela nuc trece valea Bradului şi taie în două livadea ce am luat-o dela mănăstirea Cotroceni, care livade rămâne jumătate la noi şi jumătate la d-lor, unde s'au făcut semn la un nuc lîngă cireş şi de acoalea la un măr pădureţ s'a făcut semn cruce şi pe vale drept în furcituri la movilă unde sau însemnat un stejar ca rĕscruce.

Şi de acolea prin poienile Zădăriceanului sau însemnat iarăşi în stejar cruce şi de acoalea mai nainte la malul alb unde iarăşi sau însemnat un stejar cruce; de acoalea ma

www.dacoromanica.ro

nainte lîngă drum iarăși sau însemnat un stejar cruce și de acolea într'un fag dintr'o ogradă cu porumb iarăși sau însemnat cruce și de aci înainte până în stejarul cel însemnat în muchea unei vii drept în apa Șolomonului în capul moșii.

Deci de acum înainte lipsind toate pricinele și gâlcevurile din mijloc, sĕ avem a stăpâni cu pace unii de către alții chiar prin semnele ce se arată în sus și întocmai dupe coprinderea acestui zapis, să ne fie stăpânirea între noi fiindcă asemenea zapis ne-am dat unii la mâna altuia. Și când am făcut acéstă învoială au fost și alte obraze de cinste fața. ce se vor iscăli mai jos mărturie și pentru mai adevărată credință ne-am iscălit.

Matei Cazoti Grămăticu adeverez. Maria Vistiereasa Zădăriceanca.

Martori: Dumitrache Cerin prim epitrop, Iordache Polcomnicu.

1787 Iunie 15. (Ibidem, actul No. 81.) Sud Dâmbovița.

Dupe rugăciunea ce ne-au făcut atît d-lui *Ioniță Bărbătescu* cât și d-lui Grămățicul Matei Cazota, le-am orînduit pe mai sus numiții ca să le îndrepteze hotaru prin semnele ce de bună voie sau împăciuit către orînduitu, mergând la fața locului și făcând cuviincioasa îndreptare, în urmă viind înaintea noastră iarăși amîndouĕ părțile și însuși prin graiul d-lor ne-au arătat că sunt mulțumiți și odihniți pe îndreptarea semnelor ce s'au făcut, ce se coprinde printr'acest zapis, pentru care adeverim și noi cu iscăliturile. Aceasta.

Grigorie Grecianu Paharnic, Ispravnic. Ioan Florescu Paharnic, Ispravnic. Trecut în condica județului: Costache Logofătul.

1795 Octombre 15. (Ibidem, actul No. 12) Adecă eu cel care mai jos mĕ voi iscăli, dat-am zapisul meu la mâna d-ei cocoanii *Mariuții Bărbătească-i* precum să se știe că avînd d-ei niște livezi de fîn la mușcelul cel mare, care livezi se numesc pe anume: funia de fîn, funia cu firinga, funia cu trestia, padina despre Făurești i o sforicică despre Stâlpu și merge funia cea din jos până în vîrf, dar în acéstă funie fiind eu răzoraș cu d-ei, o împresurasem cum și funia din feringa și viind d-ei în fața locului și cercetând prin oameni bătrâni în fața locului, înaintea Zapciului de plaiu.

Era dupĕ arătarea oamenilor ca să mĕ apuce să împlinesc tot venitul acelor livezi ce am fost cuprins eu, pentru care cunoscându-ne vina ce am fost făcut, am căzut cu rugăciune la d-ei Cocoana ca se mĕ ierte și d ei m'au iertat.

Deci de acum înainte mă leg cu acest zapis al meu ca nici într'un chip să nu mĕ mai ating de funiile livezilor d-ei, că mai întâmplându-se cât de puțin, sĕ aibă d-ei de a-mi lua funia de livede ce este pe lîngă d-ei și pentru încredințare mi-am iscălit numele puindu-mi și degetul în loc de pecete, ca să se crează și când am făcut acest zapis au fost mulți oameni de față care se vor iscăli mai jos.

Eu Oprea Bâlboe adeverez.

Eu Popa Grigorie ot Pietroșița martor. Eu Marin biv Vataf martor. Radul Niții martor. Și am scris eu cu zisa numitului Oprii, Costandin Logofătu și martor.

Intărirea Vatafului de plaiu la acest mai sus zis zapis.

Sud Dâmbovița, plaiu Ialomiții.

Și când s'au făcut acest zapis, aducându-l și înaintea mea, pe amîndouĕ părțile am cercetat și fiindcă au dat acest zapis Oprea Balboe de bună voia lui, numitei Cocoanei, am întărit și eu cu iscălitura mea. Panait Pol Vataf.

1798 Septembre 26. (Ibidem, actul No. 16) Dositheu cu mila lui D-zeu Arhiepiscop și Mitropolit al țării Ungro-Vlahii.

www.dacoromanica.ro

Scriem cartea smereniei noastre vouĕ Popa Ion ot Pietroşiţa j Marin Vatafu i Radul Vatafu cu feciorii tuturor i Radul Bălboe i Joan Bănescu i Ioniţă sin Popa Ion eclesiarhul i Ion Bărliga ot satul Făureştii sud Dâmboviţa, către acésta vă înştiinţăm că *Ioan Bărbătescul* au jeluit Mărif Sale lui Vodă cum-că el avînd nişte petice de moşie cu livezile lor într' acel judeţ în plaiu Dâmboviţii rĕmasă clironomie dela părinţii lui, l'ar fi stăpânit cu pace de către voi răzaşii lui; iar dela o vreme încoace ar fi început a intra cu stăpânirea într'acele petece de moşii şi le-aţi fi făcut zapt pe seama voastră şi numitul sĕ află păgubaş.

Pentru care, după cerere s'au făcut domneasca poruncă către d-lor boierii Ispravnici, a se cerceta prin carte de blestem asupră-vĕ.

Deci dar de va fi aşa, orî care din voi numiţilor va mărturisi chiar dreptul adevăr în frica lui D-zeu precum va şti pe unde este cuprinderea acelor petece de moşie, arătând cât este cuprinsul fieşi-căruia de jur împrejur, cât şi venitul ce va fi fost pe dînsele, nimic tăinuind, să fie iertat şi blagoslovit. Iar de care cumva-şi nu va mărturisi fieşi-carele din voi mai sus zişilor, dreptul adevăr precum va şti şi va fi pentru cele arătate, ci va tăgădui vrînd să păgubească pe jeluitor de dreptul sĕu, ori-care va fi acela din voi, netemător de D-zeu şi de al său suflet, care nu va urma dreptăţii, proclet să fie şi afurisit de Domnul nostru Isus Hristos şi de 318 sf. părinţi dela Nikeia şi de toate sfintele soboare; aşijderea şi de smerenia noastră. Fierul, pietrile să se topească şi să se risipească, iar trupul aceluia după moarte întreg să rămâie şi nedeslegat; parte şi lăcaş sĕ aibă la un loc cu Iuda vînzătoru şi cu afurisitul Aria; să se desfacă pământul şi să-l înghiţă de viu ca pre Dathan şi Aviron, să moştenească bubele lui Ghiezii, să-l lovească cutremurul lui Cain şi până nu va mărturisi tot adevărul, iertăciune nu va avea. Aceasta.'

Dosithee al Ungro-Vlahii.

1799 August 16. (Ibidem, actul No. 13.) Adeverinţa mea la mâna d-ei Cocoanii *Mariuţii Bărbătească-i* precum să se ştie că pentru o livede de fân ce este în Muscelul cel mare la Stâlpu, care mai nainte am stăpânit-o eu, m'au tras la judecată la d-lor boierii Ispravnici unde mergând m'au întrebat cu ce stăpânesc; eu am arătat că numai cu stăpânirea din vechime iar zapis curat numai pe acea livade nu am, care cuvînt nu mi s'au ţinut în seamă ci m'au hotărît ca se nu mai am treabă cu acea livade fiindcă se coprinde în foile d-ei cu osibit.

Deci viind d-ei Cocoana de al doilea, întrebându-mĕ la judecată înaintea d-lui Vatafu, după hotărîrea d-lor boierilor Ispravnici şi d-lui Vătaful m'au hotărît ca se nu mai am treabă cu acea livade, mai vîrtos că d-ei Cocoana au adus şi carte de blestem, care carte eu n'am primit să o iau pentru acea livade, ci ca se nu mai avem prigonire între noi, i-am dat acéstă adeverinţă ca se stăpânească d-ei Cocoana cu bună pace acea livade şi pentru mai adevărată credinţă am iscălit mai jos ca să se crează.

Eu Ion Bălboe ot Muscel adeverez. Eu Stan sin ego adeverez.

Intărirea acestui zapis.

De faţă înaintea mea viind amîndouĕ părţile şi cercetându-le pricina mi-au arătat Ion Bănescul cum-că cartea de blestem ce au adus-o d-ei Cocoana nu primeşte sĕ o iea pentru acea livade, ci sĕ aibă a stăpâni d-ei Cocoana cu bună pace de pe cum sĕ arată în adeverinţa ce au dat.

Pentru aceia, spre încredinţare, ca se nu mai aibă prigonire între dînşii, am întărit şi eu cu iscălitura.

Niculae Vatafu. 1799 August 17.

www.dacoromanica.ro

1799 August 17. (Ibidem, actul No. 15.) Adeverinţa mea la mâna d-ei Cocoanii *Mariuţii Bărbătescă-i* precum să se ştie că toată vîlva şi pricina între noi pentru locul de casă al lui Radul Ciochinii pe care loc mi am făcut eu grădină, din drum spre gârlă, acum viind d-lui Vatafu Niculae în satul nostru şi ieşind la judecată am mers cu mulţi oameni din sat în faţa locului şi înaintea tuturor m'am învoit cu d-ei Cocoana ca să plătesc pe tot anul câte talere 1 havaetul pămîntului grădinii, din drum spre gârlă, iar cât loc mai trece peste drum mi-l'au dat d-ei acel loc, de pomană şi pentru că într'acest chip am făcut simfonie între noi înaintea judecăţii, am dat acéstă adeverinţă iscălind mai jos spre încredinţare.

Vasile Căpitanu sin Radu Vatafu. Popa Ion Duhovnicu ot Pietroşiţa martor, Radul proin Vatafu martor, Marin biv Vataf martor.

Intărirea Vatafului, a acestui zapis.

Plaiul Ialomiţii.

De faţă fiind înaintea mea amîndouă părţile, într'acest chip au făcut simfonie ca se plătească pe tot anul acel havaet al pământului, câte talere unul, cât este grădina din drum la gârlă, iar cât mai trece peste drum î-mi arătă însuşi d-ei cocoana *Mariuţa* că i l-'au dat de pomană pentru sufletele părinţilor şi pentru ca se nu mai aibă pricină între dînşii, spre încredinţare am întărit şi eu cu iscălitura. 1799 August 18.

1799 August 18. (Ibidem, actul No. 14.) Adecă noi care mai jos ne vom iscăli, dat-am credincios şi adevărat zapisul nostru la mâna d-ei *Cocoanii Mariuţii Bărbătească-i* precum să se ştie că avînd d-ei nişte delniţe de moşie cumpărate dela neamul Ciocăneştilor cu zapise, între care delniţe avem şi noi aceste delniţe de moşie cumpărate dela Ţăţăieni iar cu zapise şi vrând ca să ne descoperim fieşi-care părţile ce avem, au mers d-ei Cocoana şi au arătat la d-lor boierii Ispravnici curgerea pricinei, la care d-lor boierii Ispravnici au făcut poruncă la d-lui Vatafu Neculae al plaiului Ialomiţii şi făcând d-ei Cocoana cu porunca d-lor boierilor Ispravnici şi cu carte de blestem la d-lui Vatafu, am eşit în faţa locului şi intrând în cercetare, faţă fiind şi mulţi megiaşi, ne-am învoit între noi ca d-ei Cocoana Mariuţa să stăpânească jumătate şi noi jumătate, înse dupe coprinderea zapiselor ce sînt atîta la noi cum şi la d-ei şi venitul ori ce se va afla pe moşie asemenea pe din două sě'l luăm, cum o parte şi alta.

Şi hotarele din valea Colonului în jos până în vălcelu cu surpătura, latul şi lungul din apa Ialomiţii până în vîrful coastei la Sălătruc, iar din sus din valea Colonului până în calea bătrânii este numai a d-ei Cocoanii, başca şi când sau făcut acéstă învoială între noi, au fost mulţi megiaşi care mai jos se vor iscăli.

Eu Popa Ion Duhovnicu ot Pietroşiţa adeverez. Eu Marin biv Vataf adeverez. Eu Radu biv Vataf mărturie. Eu Ion Cărtuţi mărturie. Eu Cârstea Bălboe mărturie. Eu Pascul Ciocănea mărturie.

Intărirea acestui zapis, de Vataf.

Plaiul Ialomiţii. Faţă fiind înaintea mea amîndouă părţile şi cercetându-i, î-mi arătară că de a lor voie au făcut acéstă simfonie şi ca sě fie spre bună încredinţare am iscălit şi eu.

Nicolae Vatafu.

Aicia însemnez pentru acest zapis ce au făcut d-ei cumnata *Mariuţa Bărbăteasca* cu Popa Ion Duhovnicul, cu înşălăciune l'au făcut fiindcă pe mine nu m'au înştiinţat de acéstă învoială ce au făcut-o, fiindcă aceste 2 delniţe sunt bune ale Bărbăteştilor cu 2 zapise vechi şi mai vîrtos şi alegerea ce au făcut-o însuşi Popa Dobre tatăl duhovnicului Popi Ion

www.dacoromanica.ro

le arată că sînt bune și drepte ale Bărbăteștilor, de sunt acum dela acea alegere ce au făcut-o și până acuma sunt ani 60. Măcar că are un zapis Popa Ion Duhovnicul dela Ciocăenii Duidușului alăturea cu acéstă delniță, pe din jos, a 7-a parte și el au stricat și au pus a 3 a parte pentru ca sĕ intre într'acele delnițe, care zapis este cu slove noui și stricat la slove și n'are dreptate ca sĕ ție acea delniță, dupĕ înșelăciunea ce au înșelat pe rĕposata *cumnată-mea Mariuța*. 1806 Noembre 21.

1801 Mai 26. (Ibidem, actul No. 11.) Io Alexandru Costandin Moruz Voevod și Domn al Valahii.

Dupe înscris, adeverința de mulțumire ce au dat amîndouă părțile la Logofeția Divanului D-mele, adeverită și de zapciul cel orînduit, poruncim D-mea d-voastră Ispravnicilor ai județului, sĕ faceți urmarea precum se coprinde mai jos, pentru care se orîndueşte și mumbașir sluga D mele Dinul Paharnicel. Pecetea gospod. 1801 Iunie 16. Treapădu Județului.

Prea Inălțate Doamne,

Maria Bărbăteasca au jeluit Inălțimii Tale pentru d-lui biv vel Vistier Barbul Știrbei i pentru d lui biv vel Stolnic Toma Crețulescul că avînd moșie în sud Dêmbovița ce se numește, Mâneștii, cu vad de moară, au gătit toate cele trebuincioase ca se facă moară într'însa cu 2 roate unde au și bătut pari, iar d-lor numiții boieri au fost jeluit Inălțimii Tale cum-că făcând jeluitoarea acéstă moară li se pricinuește pagubă la morile d lor, cerând se fie oprită din lucru până vor merge d-lor acolo sau vor trimete vechili.

Dupe a cărora jalbă s'au făcut luminata poruncă la d-lor Ispravnicii ca sĕ cerceteze în fața locului și de va vedea că le pricinuește pagubă sĕ fie oprită, iar de nu. se aibă voie a lucra, de care zice că au și chemat-o boierii Ispravnici și arătându-i porunca s'au su us stând din lucru.

Dar văzând că au trecut mai 4 luni și d-lor nu vin nici vechil trimit, au jĕluit Inălțimii Tale și fiind orînduit la d-lui vel Logofăt de țara de jos ca sĕ-i cheme să le zică: ori se meargă în fața locului sau sĕ-și trimiță vechil, i-au și chemat de le-au zis și și-au pus soroc astă toamnă la culesul viilor și nici la acel soroc n'au mers ci o ține zălogită până acum de este aproape de un an, dintr'acărora pricină îi curge pricina purtând cu dobîndă banii ce i-au ridicat pentru facerea morii, putrezind și lemnele cum și venitul morii păgubind și cere dreptate.

Dupe a căreia jalbă, Vatafu de Paharnicei din luminata porunca Mării Tale au adus înaintea noastră, față cu d-lor numiții boieri și intrând în cercetarea pricinii ne arătă jeluitoarea o hartă închipuire a stării locului din care vĕzum că din susu moșii Mâneștii a jeluitoarei este moșia mânăstirii Mărginenii, despre miază noapte și pe de o parte și pe de alta apii Dêmboviții și din moșia mânăstirii sĕ vede luat iazu despre apus care iaz zice jĕluitoarea că este din vechime făcut, pe acest iaz este moara ce are jeluitoarea veche; apoi din jos tot pe acel iaz, moara d-lui Stolnicului Crețulescul și din jos aceia tot pe acest iaz, moara d-lui Vistierului Știrbei, iar în partea cea l'altă a Dîmboviții despre răsărit din josul morii cei vechi a jeluitoarei ce are în cel l'alt iaz, sĕ vede luat iazul dupe moșia jeluitoarei, fiindcă trece și peste Dêmbovița și într'acela zice jeluitoarea că au bătut pari ca sĕ-și facă moară nouă, din susul căreia mori sĕ vede altă moară veche care zice jeluitoarea că este făcută din vremea ***răzmiriții nemților***, pe moșia d-lor boierilor Brâncoveni, de lăcuitorii de acolo.

Pentru care am întrebat pe pârâții boieri să ne arate ce pagubă li se pricinuește dela moara nouă ce va jĕluitoarea să facă, în vreme când dupe harta ce arată jeluitoarea sĕ

www.dacoromanica.ro

vede că iazul pe care sunt morile d-lor, este luat din Dîmboviţa din susul iazului care merge la moara cea nouă şi întâi sĕ îndestulează cu apă din Dîmboviţa iazul d-lor ca unul ce este din sus, apoi câtă apă prisoseşte merge şi pe la cel-lalt iaz, care iaz vedem că poate sĕ aibă ajutor şi dela 3 fîntâni ce zice jeluitoarea că sunt din susu acestui iaz, care fîntâni deschizându-sĕ a se scurge în iaz dau mult ajutor şi nici este acel iaz făcut acum de jeluitoarea, ci vechiu, *din vremea nemţilor*, de când acei lăcuitori au făcut) moară pe moşia d-lor boierilor Brâncoveni şi rĕspunsĕră că de va fi aşa dupe harta ce arată jeluitoarea, văd şi d-lor că nu au pagubă dar oamenii ce-i au acolo le scriu într'alt chip că cu luarea iazului aceluia pe care va jĕluitoarea se facă moară, sĕ împuţinează apa iazului a morilor d-lor şi cu acésta sĕ păgubesc.

Deci fiindcă acésta, adecă spre a sĕ vedea daca pricinueşte vre-o pagubă pârâţilor boieri cu moara ce va se facă jĕluitoarea este trebuinţă a sĕ cerceta prin vedere la faţa locului şi fiindcă amîndouĕ părţile cerură boieri din partea locului, pe d-lui biv vel Clucer de Arie Costandin Cioranu şi pe Niculae biv vel Vistier, găsim cu cale să fie luminata porunca Mării Tale către numiţii ceruţi 2 boieri ca sĕ meargă la faţa locului, unde fiind faţă atît jeluitoarea cât şi vechilii d-lor pârâţilor boieri, se facă cercetarea chiar prin vederea d-lor, aducând şi meşteri morari şi de se va vedea că şanţul cel mai vechiu pe care se află moara jeluitoarei şi ale d-lor este mai din sus de moşia Mărgineanului dupe coprinderea hărţii ce arată jeluitoarea, care hartă pentru ca să nu se schimbe sau însemnat în dos cu iscălitura Clucerului Petrache, atuncia fiindcă este cunoscut că întâi sĕ îndestulează iazul d-lor de apă, apoi cât prisoseşte merge şi pe la celalalt iaz, nu au cuvînt pârâţii boieri a zice că li se împuţinează apa şi dupĕ dreptate sĕ cuvine ca să fie volnică jeluitoarea a-şi face moara ce au început-o pe iazul despre răsărit, când mai vîrtos va avea şi ajutorul acelor fîntîni a sĕ scurge într'însul.

Iar de va fi pricina într'alt chip şi sĕ va vedea că cu adevărat pricinueşte pagubă la morile d-lor cu împuţinare de apă, sĕ aibă a înştiinţa Mării Tale orînduiţii boieri dreptul adevăr ca de aci să se dea izbrănire pricinii, la care pentru înlesnirea trebii şi a nu se face zăbavă, să se orînduiască şi mumbaşir dela zapciul cel orînduit ca sĕ strîngă pe cei trebuincioşi la faţa locului, să stea apristan până sĕ va face cercetarea şi sĕ aducă Inălţimii Tale rĕspunsul de săvîrşirea trebii, iar hotărîrea cea desăvîrşită rămâne a se face de către Măria Ta.

Vel Ban. Vel Logofăt. Vel Vornic. Vel Vornic. Vel Vornic.

1801 Iunie 23. (Ibidem, actul No 12.) Prea Inălţate Doamne,

Jăluesc milii şi bunătăţii Mării Tale ca sĕ-ţi faci pomană cu mine dupe cum î-ţi faci cu o lume, că şez şi pier, că la diaforaua ce o am avut cu d-lui Vistieru Ştirbei i cu d-lui Stolnicul Tomiţa Creţulescul pentru moara care nu mĕ lasă să o fac pe al meu vad şi pe a mea moşie, ne-am înfăţişat înaintea d-lor veliţilor boieri unde mi-s'au făcut şi anafora cu hotărîre ca sĕ meargă boierii în faţa locului şi fiind dupe hartă care au văzut-o d-lor boierii, să am toată voia de a-mi face moara; iar fiind într'alt chip sĕ arate înaintea Inălţimii Tale, însĕ sĕ meargă şi vechil din partea d-lui, la care hotărîre au rĕmas şi d-lor mulţumiţi şi au dat şi în scris la d-lui Vatafu de Paharnicei căruia i-au şi zis ca să plec eu înainte ca se dau de ştire boierilor din partea locului care sînt orînduiţi şi cu mumbaşirul dimpreună vor veni şi vechilii d-lor.

Luminate Doamne. acum văzându-mĕ că am plecat de aci şi m'am depărtat de Scaunul

www.dacoromanica.ro

Mării Tale nu vor a orîndui vechili şi sĕ descarcă unul pe altul şi nici că vor a da voie ca sĕ-mi caut de lucru, nici mumbaşiru nu vine cu anaforaua şi cu hotărîrea Inălţimii Tale şi sunt păcătoasă, de pier purtând cheltuiala boierilor celor orînduiţi, fiindcă dupe al d-lor cuvînt cum-că vor trimete vechili şi să merg eu înainte că vin şi vechilii d-lor dupe mine, m'au pus de am luat pe acei boieri cu mine.

Luminate şi milostive Doamne, cu lăcrămi mĕ rog Inălţimii Tale ca sĕ te milostiveşti de a porunci zapciului sau d-lui Logofătului celui mare ca se facă ori sĕ rînduiască şi să se pornească vechilii amîndoi, ori să se mulţumească dând în scris pe alegerea acelor boieri ce sînt orînduiţi, ori să mi se dea voie sĕ-mi lucrez la moară fiindcă va fi păcat să mĕ tot prelungească păgubindu-mĕ prin cheltuială, că-i destulă vreme de 2 ani şi jumătate de când mă tot prelungesc cu feluri de soroace şi m'am stins din pricina d-lor, căci d-lor nu le pasă, aflându-sĕ boieri mari şi chivernisiţi, iar eu luminate Doamne sînt o muiere văduvă şi fără nici un ajutor şi va fi cu păcat ca în zilele Mării Tale să pier din pricina acestor 2 boieri care nu se supun nici la alegerea şi hotărîrea d-lor veliţilor boieri, nici la întărirea Mării Tale şi cum duhul sfânt te va lumina,

A Mării Tale prea plecată slugă : *Maria Bărbăteasca văduva.*

Drept şi cu cale fiind cererea jeluitoarei, poruncim d-tale vel Logofăt de ţara de sus să îndatoreşti pe d-lor numiţii boieri prin zapciul cel orînduit ca sĕ şi trimiţă acum vechili la faţa locului, sau sĕ dea adeverinţă de mulţumire. 1801 Iunie 23. Biv vel Medelnicer.

1801 Iulie 29. (Ibidem, actul No 13.) Io Alexandru Costandin Muruz Voevod şi Domn al Valahiei.

S'au citit înaintea D-mele anaforaua ce ne face d-lui vel Logofăt de ţara de sus, în urma căreia măcar că Stolnicul Creţulescul au dat jalbă D-mele ca *Bărbăteasca* să dea zapis cum-că nu va aduce stricăciune morii sale, sau ne-voind să îndatorească şi d-lui biv vel Vistier a-şi trimete vechil la cercetare ; dar fiindcă la anaforaua ce ne-au fost făcut d-lor veliţii boieri sau mulţumit amîndouă părţile şi au dat adeverinţă în scris de mulţumire la Logofeţia divanului asupra căreia sau dat şi Domneasca noastră întărire şi fiindcă Vistierul Ştirbei au dat răspunsul său că n'are nici o davă şi din partea sa nu face nici o oprire *Bărbăteascăi*, cu cale este anaforaua d-lui vel Logofăt pe care o întărim şi poruncim ca mumbaşirul cel orînduit sĕ facă zapcelîcu spre urmarea şi săvîrşirea pricinii, dupe cum se coprinde mai jos. 1801 August 30. Vel Logofăt. Pecetea lui Io Alexandru Costandin Muruz Voevod.

Prea Inălţate Doamne,

Dupe luminata porunca Mării Tale ce mi se dă la această jalbă urmând, am îndatorat pe d-lor numiţii boieri, ori a-şi trimite acum vechil la faţa locului ca să-şi facă urmarea cercetării dupe anaforaua d-lor veliţilor boieri cea întărită de Măria Ta, ori a da răspunsu că sînt mulţumiţi şi n'au davă. Şi d-lui Vistieru Ştirbei au dat răspunsu să este mulţumit făr de a se mai face cercetarea, ne-avînd nici o supărare de moara jăluitoarei ce are să-şi facă; iar d-lui Stolnicul Creţulescul au respuns că cere să se facă urmarea cercetării dupe anafora şi ca se-şi orînduiască şi d-lui Vistieru vechil a merge cu vechilul d-sale.

Deci asupra acestei pricini, d-lui Vistieru şi cu d-lui Stolnicu s'au arătat davagii şi au oprit pe jeluitoarea din lucru la moara ce are se facă, cu cuvînt că se face stricăciune şi pagubă morilor d-lor şi pentru acésta este a se face cercetarea la faţa locului cu boierii orînduiţi, dupe cererea amîndurora părţilor şi fiindcă d-lui Vistieru s'au lăsat de davă, dupe

www.dacoromanica.ro

dreptate urmează ca numai d-lui Stolnicu sĕ-şi orînduiască acum vechil a sĕ face urmarea aceia şi când nici d-lui Stolnicu nu va vrea sĕ-şi orînduiască vechil, se dea jeluitoarei voie a-şi face moara, nepoprită, iar cea desăvîrşită hotărîre rămâne a se face de către Inălţimea Ta. Vel Logofăt.

1803 Mai 3. (Ibidem, actul No. 1). Copie scoasă după cea adevărată diată a răposatei d-ei cumnatii *Marii Bărbătească-i.* cum în jos anume sĕ arată :

De vreme ce ceasul cel viitor este neştiut şi de însuşi îngerii necunoscut, eu roaba lui D-zeu, păcătoasa, am socotit până-mi sunt minţile întregi de mi-am aşezat toată casa mea cu orânduială bună, printr'acéstă diată a mea cum în jos arăt, anume:

Intâi mĕ rog d-vs. fraţilor i d-vs. rudelor mele, mari şi mici, să mă iertaţi pe mine roaba lui D-zeu, păcătoasa şi d-zeu să vĕ ierte şi pe d-vs.

Pe *Mihalache fiul meu* îl las asupra d-lui *cumnatului Mihai* şi asupra frăţine-meu Ghiţă ca să-i poarte grija, să'l procopsească.

Toată casa mea cât mi-au rĕmas dela răposatul soţul meu *Ion Bărbătescul*, să fie asupra d-lui *cumnatu-meu Mihai*, să aibă de a le purta grija moşiilor, până se va face copilul de vârstă şi căsătorindu-se copilul, să aibă a le da toate moşiile în mâna copilului să şi-le stăpânească pe cum le-am stăpânit şi eu în viaţă; iar pentru ce venit s'ar strânge după toată casa mea: vii, moşii, cu catastih să aibă a-şi da d-lui seama, atât de luat cât şi de dat, la prea sf. sa Părintele Mitropolitul, pe tot anul, fiindcă toate cărţile de moşii au fost sub păstrarea d-lui, pe cum asemenea şi eu lăsai să le aibă sub păstrarea d-lui.

Talere 360 ce am la d-lui (loc alb), sĕ-i ia şi sĕ-mi caute sufletul. d-lui cumnatul.

Talere 1, sărindar duhovnicului, zece sărindare sĕ-mi dea pentru sufletul meu. Aceste sărindare să aibă d-lui *cumnatul Mihai* a le da până la anul, iar dela anul înainte până la 7 ani, să aibă a-mi da pe fieşte care an câte 3 sărindare împreună cu pomenirile, să-mi facă când să va întâmpla şi cu Părintele Vlădica. Pentru sărindare, să aibă a-mi da pe fieşte care an câte 5 sărindare?

Iar pentru toţi ţiganii ce mi-au rămas dela răposatul soţul meu, să aibă a fi sub stăpânirea d-lui *cumnatului Mihai Bărbătescu*, sĕ-i îmbrace, sĕ-i încalţe, sĕ-i ţie până se va căsători *fiul meu Mihalache*, şi atuncia să aibă a-i da în mâna lui.

Din toate dobitoacele de vaci, boi, cai, le las toate asupra d-lui *cumnatului Mihai* a le avea sub păstrarea d-lui, cu bună orânduială şi la căsătoria copilului să le dea, însă dintr'acestea să aibă a da o gonitoare, Uţii fetei, i altă gonitoare sĕ dea Dinii fetei.

Orice bani sĕ va lua după venitul casei, arătând cheltuiala ce va face d-lui la trebile casei, ce va prisosi, să aibă a-i da în mâna prea sf. sale Părintelui Mitropolit a-i avea subt păstrare până sĕ va face copilul de vârsta căsătorii.

Talere 80 sunt datoare la Lazăr Pârcălabul. La Grigore sunt datoare ce va arăta cu sufletul lui, sĕ-i plătească. Pentru Bucur Negrea sĕ'l socotească d-lui cumnatul şi de va rămânea se-mi dea, sĕ-mi dea; iar de va rămânea sĕ-i dau, sĕ-i plătească. Talere 5 la Tănase, atâta am mai rămas sĕ-i dau.

De unde am să iau. Talere 10 la feciorul lui David Morarul. La Dumitru, ce va arăta cu răvaş, să se plătească. La Dinul băcanul ce va arăta cu răvaş, să se plătească. Talere 30 am sĕ iau dela Marco ovreiul dupe vin. Talere 40 sunt datoare la chir Costandin.

Hainele. O malotea cu samur i cu binişul samur, să se vânză, să se facă pentru suflet.

www.dacoromanica.ro

Binişul cu cacom, l'am dat cumnată-mi.

Giubeaua să se păstreze pentru copil, blănile.

O rochie să se dea copilii Dieconesii.

Un biniş cu sîngeap, cel prost, să se dea Ilincăi.

Trei rochii, una neagră, una albă, una albă cu floricele; o bute plină cu vin, o bute cu rachiu; 3 trîmbe de pânză groasă şi una de cearşafuri, puţină pînză borangic; 4 pănuri cu cel dela piept; dintr'acestea să se dea 2 de pomană.

2 mese de pînză, 18 şervete de masă

9 talere cositor, 12 tipsii cositor

6 tipsii cositor mai mici, 2 căldări una mare alta mai mică de aramă, un cazan mare de aramă cu ţevile lui de aramă, de rachiu.

3 cazane, de bucate, aramă.

2 topoare mari, 1 pereche fiară de (loc alb).

O butcă veche, un car, o căruţă, 2 perechi hamuri telegăreşti, 4 boi mari, 2 gonitori; aceştia să se dea lui Neculae fecioru.

Un colan cu paftalele de argint suflate cu aur,

O suia de argint, 6 feligene de cele bune,

O pereche cerceluşi smaragduri, cu aripile cu diamanturi,

7 şire mărgăritar, un inel cu diamant,

2 inele, unul roşul, unul cu smaragd şi se mai dea talere 3 de unde l'am cumpărat, lui Neculae fecioru.

Un diamant; să dea talere 6 lui Neculae de unde l'au cumpĕrat.

Acéstă diată o las în mâna d-lui cumnatului cu toate cele mai sus arătate, să poarte grijă de toate şi să fie toată lumea iertată; să mĕ iertaţi şi pe mine şi ne-ştiind să mĕ iscălesc, m'au iscălit preotul Popa Costandin, puindu-mi şi degetul în loc de pecete ca să se crează.

Moşia Bogaţii o dau pentru sufletul meu d-lui *nepotului Iordache fiul d-lui cumnatului meu*, să o stăpânească cu bună pace de către rudele mele toate.

Viişoara ce am cumpărat-o, ce este pe moşia Bărbăteştii, o las jumătate cu obrăţiile ei sf. biserici la Doiceşti unde m-oi îngropa, iar jumătate o las nepotului Ilie şi nepoatei Saftii, însĕ cu pămîntul ei.

Eu *Maria Bărbăteasca* adeverez cu sufletul meu.

Eu Popa Costandin ot Doiceşti am fost când s'au făcut acéstă diată, cu zisa d-ei şi martor. Eu Diaconu Radu martor. Gherghe Paladă Medelnicer o adeverează că este adevărată

Trecută în condica Mitropolii. Dumitrache Logofătul.

1803 Mai 28. (Ibidem actul No. 2.) Sud Dâmboviţa.

Copie întocmai dupe catagrafia, din luminata porunca Mării Sale lui Vodă, au făcut d-lor boierii Ispravnici, de periusia casei rĕposatei *Mariuchii Bărbăteascăi*, lucruri mişcătoare şi nemişcătoare, cum arată. 1803 Mai 20.

Moşia Bărbăteştii din sud Dĕmboviţa, cu casele precum sĕ află i cu grădina cu pomi de pruni, care moşie sĕ arată în cartea de hotărnicie ce este cu leat 7210=1702 şi iscălită de 12 boieri, în care coprinde că este stj. 1112 pe care are şi vie pogoane 5, lucrătoare cu obrăţiile ei de pruni i cu casă i cu şopron şi cu vasele cele trebuincioase adică 23 buţi mari i cu 2 butoae mari, i cu 5 mai mici şi cu 3 hârdae, afară din altă viişoară ce au

www.dacoromanica.ro

lăsat-o prin diată, răposata, de pomană jumătate nepoată-si Saftii, şi jumătate sf. biserici Doiceşti unde sau îngropat.

Moşia Măneştii i pac in sud Dâmboviţa cu hotarele ei, cu livezile de pruni, cu livezile de fîn şi cu 2 mori însă una mai veche cu 2 roate şi alta nouă iarăşi cu 2 roate, pornite, ce ce sunt pe apa Dâmboviţii.

O parte de moşie ce-i zice Ciocenii în sud Prahova de stj. 120 care se hotăraşte cu moşia Alexeanului.

Livezile de fîn dela Pietroşiţa i o casă cu livede de pruni ce este în sat în Pietroşiţa în sud Dâmboviţa.

Moşia Baloteştii în sud Ilfov de stj. 360 cu căminu şi cu heleşteu, i pac un hotar de moşie tot în Baloteşti peste apa Vlăsii, ale cărora aceste 2 hotare de moşie sau stăpânit cu pace atât de *Sanda Bărbăteasca* cât şi de *vărul său Ioniţă Bărbătescul* cât şi de către răposata *Maria Bărbăteasca* clironomul său *Mihalache*, a cărora sineturi acestor 2 hotarĕ sĕ află subt păstrarea d-lui Clucerului Dinul Brăiloiul, care sineturi este dator a le da când va avea trebuinţă de vre-o judecată.

Aceste mai sus numite moşii sunt ale răposatei rămase dela bărbatu-sĕu afară din moşia Bogaţii din sud Dâmboviţa ce au lăsat o răposata la sfârşitul vieţii prin diată *nepotului d-ei Iordache Bărbătescu sin d-lui Ceauşu Mihai Bărbătescu* şi sineturile acestor tuturor moşiilor sunt în păstrarea d-lui *Ceauşului Mihai Bărbătescul*, cumnatul rĕposatei, afară din sineturile moşii Baloteştii care sunt la d-lui Clucerul Dinul Brăiloiul.

Lucrurile cele mişcătoare:

Un leftişor de aur cu 13 diamanturi, 7 şire de mărgăritar de mijloc, pe la capete cu de cel mărunt, ce este pecetluit, care este de zestre ale răposatei.

O pereche cercei de zmaragd, cu aripi, câte 8 picioare cercelul, un inel de aur cu robin.

O pereche cercei ce sunt amanet puşi de răposatul tatăl răposatei, cu zisa d-ei, pentru trebuinţa răposatei, după însemnarea ce s'au găsit, care scoţîndu-sĕ se va arăta de ce sunt.

O suia de argint ce se dovedeşte că este a Despii nepoata răposatei.

Un inel de aur cu piatră antică i cu diamant şi un inel de zmaragd ce se dovedeşte că le-au avut răposata, drept taleri 5.

O pereche paftale de argint poleit cu aur, cu colanul lor de zamfir negru, ce-i sunt de zestre răposatei.

9 talere de cositor, 12 tipsii de cositor, mari; 7 tipsii de cositor, mai mici; 2 căldări de rufe, însă una mare alta mică.

Un cazan mare pentru pivă, un cazan mare, de prune, cu ţevile lui.

O plapomă de cit, bună; 18 şervete cu 2 mese mari de pânză bătută cu bumbac şi vărgate.

2 topoare mari, o pereche hiarĕ de plug.

Un cântar mic, un sfeşnic de alamă, un lighian cu ibricul lui.

3 sape, 2 barde.

3 perne de perete umplute cu lână.

4 roate de care, de lemn, fără de fier.

5 feligene, 4 tăvi de tumbac, o tavă veche de Lipsca.

www.dacoromanica.ro

Un biniş ţulpan verde, cu cacom vechiu; un biniş atlas cu sângeap prost vechiu.

O rochie albă nouă; o blană cu zagaralele de samur beciu, prost văpsit şi cu blană dinlăuntru de (loc alb) pacia, purtată.

O rochie agaba nou, purtată; o fustă de malteh, albastră, veche. O rochie agabă, albă cu floricele, nouă; o rochie atlas, ca plumbul veche.

2 basmale, o malotea i pac cu asemenea samur ca cel de sub blană, purtată şi veche.

O giubea iacă de sîngeap negru vechiu, o rochie tulpan veche, o rochie tulpan închisă, veche; o cămaşă, o pereche ciorapi, o plapumă veche.

O bute cu 85 vedre vin, 40 vedre rachiu prune i tescovină.

4 chile porumb, de cele mici; 70 ocă fier vechiu ce sau scos dela butcă.

10 suflete de ţigani însĕ (urmează numele lor).

2 boi, 1 vacă; acestea sau dovedit că sunt ai Despii nepoata răposatei.

2 telegari, 1 iapă roibă, 5 vaci cu lapte, însă cu 4 viţei.

2 boi de jug; 9 oi mari, 2 stupi.

talere 360 cei care are să-i ia rĕposata dupe venitul moşii Măneştii, cu 2 roate de moară.

« 38 cei care i sau găsit la moarte

« 11 cei care sau găsit la cârciumă şi sau luat.

« 30 dupe vin care are să-i răspunză Marcul ovreiul, dupe arătarea răposatei.

« 10 cei care să-i ia dela fecioru lui David Moraru, care prin diată îi arată.

« 449 suma ce să arată în drept, jos.

Dupe cercetarea ce am făcut din luminata porunca Mării Sale lui Vodă, aceste lucruri ce se arată mai sus s'au găsit ale răposatei *Mariuţii Bărbăteascăi* şi toate sau dat în păstrarea epitropilor răposatei, d-lui Medelniceru Iordache Palada fratele răposatei i d-lui *biv Ceauş za Aprozi Mihai Bărbătescu*, cumnatul răposatei.

Măcar că răposata *Mariuţa Bărbăteasca* prin diata sa ne-au orînduit epitrop pe periusia sa, pe mâna fratelui d-ei şi pe mâna cumnată-său *Ceauşu Mihai Bărbătescu* ce sunt veri buni cu răposatul Bărbătescu: *Ioan Bărbătescu*, ne povăţueşte într'acéstă diată cum avem să urmăm cu cele mişcătoare ale periusii ei, dar găsindu-se câteva lucruri streine puse în diată ca bune ale ei, sau găsit cu cale de amîndoi epitropii ce sunt lăsaţi de răposata asupra casei şi a creşterii copilului său, de a se da înapoi acele lucruri streine, dupe cum le-am şi dat.

Iar hainele de proastă stare, să se dea de pomană precum sau şi dat, care toate aceste s'au făcut nu de vre-un gând rău al nostru, ci numai şi numai pentru mai buna uşurinţă şi deslegarea sufletului răposatei de a nu rămânea în cursă; iar câte lucruri sunt supuse stricării, de a nu se păgubi clironomul său, ne-am sfătuit şi cu alţii, de care s'au găsit cu cale de a se vinde, cum s'au şi vândut.

Iar cele ce au fost nesupuse stricăciunei, au rămas să le găsească copilul când va veni în vârstă, împreună cu toate cele nemişcătoare care se coprinde într'aceastǎ foae, care toate acestea sau făcut teslim sub oblăduirea d-lui *Ceauşului Mihai Bărbătescu* epitropul său şi d-lui are datoria a urma întocmai dupe coprinderea dieţii şi a se sili spre folosul ne-vârstnicului copil şi aşa a-şi da socoteală pe tot anul la prea sfinţia sa Părintele Mitropolit, după cum şi în diată îl îndatorează, unde să fiu faţă şi eu fratele răposatei şi unchiul copilului, de a nu fi vre-o bănuială de către copil când va veni în vîrstă,

www.dacoromanica.ro

care toate cele mai sus zise le arătăm amândoi mai jos, condeie anume sub iscăliturile noastre, făcându-le toate cunoscute câte le-am urmat de pe cum le arătăm, pohtindu-i şi rugându-i ca să le adevereze şi d-lor cei mai jos iscăliţi de le-am urmat şi de le arătăm în tocmai du-e cum le-am urmat, de a nu avea copilu vre-o bănuială asupra noastră când va veni în vîrstă.

Ale ce s'au dat înapoi, de unde se luase, streine, făr de dreptate şi puse în diată ca bune ale ei.

O suia de argint fiind a nepoată-si Despii, îi sau dat iarăşi înapoi ei.

2 boi i o vacă cu viţel fiind i pac ale ei, pe care îi oprise pentru iernatec, iarăşi i sau dat înapoi.

Un inel cu un diamant i un inel de aur cu piatră antică şi un inel, ce sau dovedit că le-au avut puse o biată creştină amanet la răposata drept talere 5 şi dând banii şi-au luat amaneturile înapoi.

Cele ce s'au dat de pomană ne-fiind trebuincioase a se păstra, fiind de proastă stare.

Un biniş cu cacom de tulpan verde: *Catincăi Bărbătească.*

Un biniş cu sîngeap, fetii Logofătului Dinului.

O rochie de tulpan albă, fetii Diaconului.

O blană cu zagaralele de samur, de beciu [1]) veche, cu blana dinlăuntru de zardiva paceà, purtată.

O rochie închisă
O fustă malteh albastră } Copilii d-lui *Ceauşului Mihai Bărbătescu.*

O rochie agabaniu albă cu floricele verzui, *Saftii* nepoată-si, *Bărbătească-i.*

O rochie atlas ca plumbu
2 basmale
O pereche (loc alb)
O plapomă veche
Un saric } *Despii Bărbătească*, ce-i este nepoată.

2 petice de citerie sau dat la biserică unde este îngropată, de a se face procoviţa

Maloteaua sau dat (loc alb)

Giubeaua iacă
O rochie tulpan purtată } copilii becerului ot Tîrgovişte.

O rochie de tulpan purtată
O cămasă
4 şervete
O pereche ciurapi (sic) } fetii Logofătului Gligoraşco.

Ale ce s'au vîndut, ne-fiind trebuincioase a se păstra.

talere	bani.	
95	—	dupe 95 vedre vin
80	—	dupe 40 vedre rachiu
11	—	dupe 3 perne

1) cred că aci e vorba de o marfă adusă din Viena.

www.dacoromanica.ro

talere	bani	
4	—	dupe 4 roate de butcă
120		dupe o perechĕ telegari cu păturile lor.
1	10	dupe 8 feligene proaste
	30	dupe 4 . . (indescifrabil)
—	20	dupe o tavă de lipțca.
16		dupe 4 chile porumb, mici.
26	10	dupe hieru vechiu
5	—	cei care i-au întors femeia și și-au luat amaneturile ce în dos sĕ arată.
449		cei care se arată înapoi în catagrafia acésta a d-lor boierilor Ispravnici ce să vede, condeie.

808, 30 adică opt sute opt parale trei zeci care sunt atît strânși în mâna d-lui *Mihai Bărbătescu* cât și cei ne-strânși, este dator d-lui a-i primi.

Iar câte lucruri din cele mișcătoare mai rămân sunt sub păstrarea d-sale *Ceaușului Mihai Bărbătescu* ce este unul dintre noi epitrop casei, cât și cele nemișcătoare care în dos le arătăm, pentru care acestea toate am făcut foae asemĕnea și fieși-care dintre noi am luat câte una iscălită de noi și adeverită și de obrazele care mai jos de noi să vĕd iscălite, spre mai bună încredințare.

Iordache Palada vel Medelnicer adeverez. *Mihai Bărbătescu biv Ceauș za Aprozi* adeverez. 1803 Mai 20.

Sud Dîmbovița.

Toate câte se coprinde într'acéstă foae fiind urmate întocmai precum se arată, avînd toată știința pentru că ne-am aflat și noi față, am adeverit și noi. 1803 Mai 28.

Dionisie Episcopu. Serafim. Dumitrache biv vel Paharnic Ispravnic. Pană biv Stolnic Ispravnic. Trecut în condica județului: Mihai treti Vistier, condicar.

1803 Mai (Ibidem, actul No. 3.) Copie scoasă întocmai dupe cea adevărată condică, de ce bucate sau găsit dupe moartea rĕposatei cumnată-mi *Marii Bărbăteascăi*, cum și de ce venit sau strâns al casei și ce cheltuială sau făcut cu casa i pomenirile ce sau făcut i datoriile ce sau plătit, ale rĕposatei, dela leat 1803 Mai și până acum la leat 1809 Martie, cum în jos anume sĕ arată; care condică este adeverită de prea sf. sa Părintele Episcopu Kir Dionisie și de d-lui Stolnicul Gherghe Palada frate vitrig cu rĕposata cumnată-mea *Maria Bărbăteasca* și întărită cu iscăliturile prea sf. sale Părintelui Mitropolitului Dositheo, la toate închierile socotelilor de dat și de luat.

Socoteala grâului i a porumbului ce sau găsit în pimniță dupe moartea rĕposatei, scriindu-se din porunca sf. sale Părintelui eclesiarhul, poruncit fiind de prea sf. sa Părintele Episcop Sevastos Kir Dionisie, prin preoții bătrîni, cum în jos se arată:

Banițe — 1803 Mai.

40 sau găsit cu adeverința preoților, cu banițe de 22.

8 {
Unde sau dat, însă:
4 banițe cumnatii *Catincăi Bărbăteascăi*
1 preotului bisericei
1 diaconu bisericei
1 . . (loc alb)
1 preotului Popa Gherghe duhovnicu
}

8.

www.dacoromanica.ro

32 rămân, însĕ:

Banițe

31 {
5 au scăzut la spălat
2 sau făcut *pomană la moși.*
4 sau făcut pomană la pogribanie
4 sau făcut de 3 zile
4 de nouĕ zile
4 de 20 de zile
4 de 40 de zile
4 de o jumătate de an
}

1 au rĕmăs care sau făcut colivă cu colaci la mormântul rĕposatei. Sevastos Dionisie theorisis. Gherghe Palada.

Porumbul grăunțe ce s'au găsit după moartea rĕposatei, cum în jos se arată. 1803 Mai.

Banițe	Oca			
77	1463			Dintr'aceste ce sĕ scade cu banița de 19, însă:
		oca	285	sau dat havaetul morarului din 10 două, adică banițe 15.
		"	114	dat zeciuiala lui Grigore Isprăvnicelu din 10 una, banițe 6.
	399		399	
56	1064			rămân bune.
16	54			ce sau găsit într'un pătul și într'un hambar cu chile 4 ce era să se vândă și s'au dat mertice țiganilor.
72	1416			Dintr'acestea ce s'au dat mertice țiganilor însă:
		oca	135	la 5 suflete Nastasii țigăncii văduvii pe zile 27 din Mai.
		»	368	i pac Nastasii, suflete 4 pe Iunie, Iulie, August.
		»	516	i pac Nastasii pe suflete 4, Septembre, Octombre, Noembre, Decembre și până la Ghenarie 7.
		»	496	la 2 suflete Iana văduva, ie pe zi câte oca 2, pe Mai 27, Iunie, Iulie, August, Septembre, Octombre, Noembre, Decembre și până la Ghenarie 7.
	2132	»	241	Păunii țigăncii pe zi câte oca 1, Mai 27, Iunie, Iulie, August, Septembre, Octombre, Noembre, Decembre și până la 7 Ghenarie.
		»	95	(loc alb).
		»	76	Sanda lui cârciumaru ce împrumutase pe rĕposata trăind.
		»	57	dat lui Bucur Negrea ot Mănești ce împrumutase pe rĕposata cu oca 114.
		»	19	i pac.
		»	53	sau dat Vierului din sâmbriea lui.
		»	76	s'au dat la 2 păzitori ce păzea via, la leat 1803 Octombre.
			2132	
	716			Aceștia trec mai mult dela mine dat.

Sevastos Dionisie. Gherghe Palada.

www.dacoromanica.ro

Tot porumbul ce s'au adus dela moara Mâneștii, cea nouă, grăunțe, cum în jos se arată:

Banițe	Oca	
42	462	cu banița de oca 11, cu Gheorghe Chelaru i cu Ioniță sin David.
10	190	i pac adus dela moara cea nouă cu Ghiță Ungureanul cu banița de 19.
5	110	i pac dela moara cea nouă ot Mânești.
20	370	i pac adus dela moara cea nouă, cu banița de 18.
2	38	i pac adus cu banița de 19.
12	228	i pac dela moară cu banița de 19.
13	286	cumpărat cu banița de 22.
104	1684	Dintr'acestea ce mertice s'au dat țiganilor însă:

oca	353	Nastasii cu 3 guri dela Martie 19 și până la 8 Iunie.
»	176	la 2 guri Iana țiganca cu soru-sa Ioana, asemenea.
»	192	Nastasii țigăncii cu 4 guri, pe zi câte oca 3, dela Iunie 8 și până la August 10.
»	128	Enii țigăncei i soră-si, i soră-si Ioanii asemenea.
»	110	i pac mertice țiganilor.
»	243	i pac mertice țiganilor, Nastasii cu 3 guri.
»	160	i pac Ienii țigăncei cu soru-sa Ioana.
»	183	i pac Nastasii cu 3 guri dela Noembre și până la Decembrie.
»	122	i pac Ienii cu soru-sa Ioana asemenea.
»	177	i pac Nastasiei cu 3 guri, dela Ghenarie și până la sfârșitul lui Februarie.
»	118	i pac Ienii cu soru-sa Ioana asemenea.
	1962	

1962

280 trec mai mult dela mine.

Sevastios Dositheos theorisis. Gherghe Palada.

Insemnare de banii ce s'au găsit dupe moartea cumnatii *Mariuții Bărbătească-i* atît în casa răposatei cum și dela arendașii moșiilor, care le vânduse răposata în arendă și n'au apucat să ia banii deplin, după cum în diata sa răposata arată cum și prin catagrafia ce din porunca gospod sau făcut, de toată periusia casei, de d-lui Pană Costescu biv vel Stolnic Ispravnicu Dâmboviții i de d-lui Medelniceru Ghiță Palada frate vitreg cu răposata, care bani lasă răposata prin diata sa, scoțând de la cei mai sus numiți arendași, să-i caute sufletul, precum mai jos se arată; 1803 Mai 4.

talere	parale	
38		S'au găsit în naht, în casă, la moartea răposatei.
289	20	Dela Polcovnicul Anastasie, cusurul dupe arenda moșii Mâneștii, bez talere 70 și parale 20 ce arată cheltuiți cu foae la dregerea morii.
11		Dela Ion cârciumaru ot Șolomon.
30	—	Dela Marco ovreiul.
95	—	Dupe o bute cu vin ce sau găsit în pimniță, de vedre 95.
80		Dupe vedre 40, rachiu, vadra po talere 2.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
11		dupe 3 fețe perne vechi umplute cu lână şi 4 i pac perne fețe vechi, sadea făr de lână.
4	—	dupe 4 roate vechi, numai lemnul, de butcă.
120	—	dupe o pereche telegari negri.
1	10	dupe 5 feligene proaste.
	30	dupe 4 zarfuri, de bumbac, vechi.
5	—	dela o femeie dupe nişte amaneturi ce le pusese la răposata, trăind.
—	20	o tavă de lipțca, veche, de cafea.
10	—	dela feciorul lui David moraru ot Măneşti.
26	10	pe oca 70 hier vechiu, dela butca cea veche.
13	—	dela un cârciumar ot Pietroşița, în urma catagrafii.
735	10	

Ieromonah Sevastos Dionisios theorisis. Gherghe Palada.

talere	parale	
735	10	suma din potrivă.
300	—	dupe venitul moşii Bărbăteştilor ce am dat-o într'un an în arendă, la leat 1803 Iunie 18 şi până la leat 1804 Iunie 18.
400	—	dupe venitul moşiei Măneştilor ce o didesem în arendă într'un an lăcuitorilor, dela leat 1804 Iunie 13 şi până la leat 1805 Iunie 13, afară din talere 20 ce au rĕmas sĕ mai 'dea.
32	—	dela Baloteşti.
80	—	dupe venitul moşii Baloteştilor.
100	—	dela Negoiță arendaşul ot Baloteşti ce-mi mai rămăsese sĕ-mi rĕspunză dupe venitul cârciumei.
1647	10	adică una miie şase sute patru zeci şi şapte, parale 10.

Ieromonah Sevastos Dionisie theorisis. Gherghe Palada.

Cheltuiala pomenirilor ce sĕ face pentru răposata i alte cheltueli ale casei, cum sĕ vede, pe leat 1803 Mai 8.

talere	parale	
97	14	pogribania rĕposatei însă:

talere	parale	
28	—	oca 7, făclii, oca po talere 4.
—	20	poleială albă şi galbenă.
—	6	smirnă.
1	—	şervet roşu-albastru.
1	5	zahăr alb pentru colivă.
	20	stafide roşii.
	18	tămâie.
1	12	ocă 2 orez.
—	22	untdelemn.
—	5	piper.
—	10	stafide negre.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
—	30	200 ţinte galbene la îmbrăcatu lemnului.
2	2	41 coţi panglice la îmbrăcatu lemnului.
9		2 bogasii albe pentru slobozit mortul în groapă.
9	35	6 coţi i 5 rupi ... (loc alb) pentru îmbrăcatu lemnului
2	-	un inel argint ce sau pus la moartă.
—	15	la trasul clopotelor la răposarea mortului.
—	10	la Stelea (biserica) ot Târgovişte, asemenea.
10		Prea sf. sale Părintelui Sevastos,
3	—	Părintelui Eclesiarhului.
2		la 2 diaconi ai Arhiereului.
—	10	trasul clopotelor la biserica Doiceşti, când au răposat.
7	20	pentru (indescifrabil).
5	10	la 11 preoţi ce au venit din oraşul Târgovişte.
	20	Preotului ot mânăstirea (indescifrabil).
	20	Vîzitiu lui Vlădica.
1	—	Preotului ot biserica Doiceştii pentru 2 stâlpi ce au citit rĕposatei.
88	10	Ieromonah Sevastos Dionisie theorisis. Gherghe Palada.

talere	parale	
97	14	suma dinapoi.

talere	parale	
88	10	suma ce sĕ vede împotrivă jos
1		Diaconului Radului ot Doiceşti pentru 2 stâlpi, ce au citit răposatei.
	10	Diaconului ce au citit la slujba pogribanii.
	20	Preotului bisericii asemenea.
	20	Duhovnicului Popii Gheorghe citit un stâlp.
	20	la 4 oameni ce au săpat groapa.
1	20	celor ce au făcut lemnul.
	20	la 4 oameni care au adus mortul la groapă.
—	4	la ciară pentru privigătoare.
4	—	2 miei pentru masă.
—	10	dascălului bisericii.
		Un mânzat sau tăiat la pomană.
97	14	

58 la 5 sărindare însă:

12	—	biserica Curţii Domneşti.
12	—	biserica ot Doiceşti.

www.dacoromanica.ro

		talere	parale	
		12		la sf. Ioan ot Târgovişte.
		10	—	la sf. Vineri.
		12		la biserica (indescifrabil).
		58	—	
16				pomenirea de 3 zile însă:
		4		120 făclii.
		5	—	Părintelui eclesiarhu.
		1		2 preoţi ce au slujit.
		—	20	Preotului popa Costandin ce au slujit la biserici.
			10	duhovnicului Popa Gherghe.
		3	5	oca 25 carne pentru pomană.
		1	—	o făclie eclesiarhului.
		—	15	untdelemn.
		—	30	oca jumătate de (indescifrabil).
		16	—	
171	14			Ieremonah Sevastos theorisis. Gherghe Palada.
talere	parale			
171	14			suma din apoi:
13	23			pomenirea de 9 zile însă:
		talere	parale	
		2	20	la 10 liturghii la biserici ot Târgovişte, prin Tănase Tureul băcanul.
			15	o litră untdelemn.
		1	30	3 făclii.
		—	10	zahăr.
		—	5	tămâie.
		·	15	preotului bisericei.
		—	10	duhovnicului.
			10	Popii Matei.
			10	Popii Savului ot Şotânga.
		—	10	diaconului.
		—	5	cântăreţului.
		2	20	44 străchini, 44 urcioare.
			5	diacu ot Şotânga.
		4	13	oca 34 carne pentru pomană.
		—	5	la o săracă.
		13	23	
52	—			pomenirea de 20 de zile însă:
		talere	parale	
		10	--	Prea sf. sale Sevastos

www.dacoromanica.ro

		talere	parale	
		3		Părintelui eclesiarhului
		2	—	la 2 diaconi a prea sf. sale.
		1	20	dascălului Stan ot sf. Vineri, cântăreţul.
			20	Popa Costandin al bisericei
			10	diaconu bisericii.
		1	—	la 2 preoţi ce au slujit
		1	—	slugii părintelui Vlădichii
		19	10	
236	37	Ieromonah Sevastis Dionisie theorisis. Gherghe Palada.		
talere	parale			
236	37	suma ce sĕ vede în drept.		
		talere	parale	
		19	10	suma ce sĕ vede în drept.
		—	20	vizitiului Părintelui Vlădichii
		—	15	cântăreţului
		16	—	oca 4, făclii
		3	—	80 străchini, 80 urcioare
			20	năhut pentru masă.
		—	10	poleială albă - galbenă
		1	30	zahăr alb pentru colivi
			5	tămâie.
			10	zmirnă
		—	10	stafide roşii
			10	stafide negre
			10	ocă 2 ciapă la bucatele de pomană
		—	27	untdelemn
		1	--	oca una orez
			23	50 dramuri cafea
		—	12	oca 2 oţet pentru bucate la pomană
		5	37	3 miei pentru masă
			20	şervet roşu-albastru
		—	10	migdale
		52	1	
65	10	pomenirea de 40 de zile însĕ:		
		10	—	Prea sf. sale Părintelui Sevastos
		3	—	Părintelui eclesiarhului
		2	--	2 diaconi
		1	—	2 preoţi ce au slujit
		—	10	diaconu bisericii
			5	care au citit apostolu
		1	—	cântăreţului.
302.7.		17	15	

www.dacoromanica.ro

talere	parale		talere	parale	
302	7	suma dinapoi.			
			talere	parale	
			17	15	suma dinapoi ce sĕ vede
			—	20	slugii părintelui Vlădichii
			—	5	diaconului eclesiarhului
			—	4	la un sărac
				5	la o călugăriță săracă
			3	6	peşte proaspăt pentru masă
			19	15	oca 4, făclii, oca po taleri 4 parale 10
			2	10	oca 1 untdelemn
			3	20	oca 5 orez
			—	20	măsline
			—	10	stafide roşii
			1	—	ocà pol icre negre
			1	5	zahăr alb pentru colivă
			—	20	şervet albastru roşu
			—	10	poleială albă galbenă
			—	10	smirnă.
			—	20	năhut i stafide pentru masă
			—	5	piper i pac
				10	stafide negre i pac
			—	23	50 dramuri cafea
			2	20	la 10 biserici la Tîrgovişte, dar prin mâna lui Tănase Turcul.
			3	12	oca 12 peşte sărat
			2	10	i pac oca 6 peşte sărat pentru preoți i la pomană.
			4	—	la 80 străchini i 80 urcioare
				5	la tămâie
			—	20	vizitiului Vlădichii.
			65	10	
302	7	suma ce sĕ vede jos împotrivă.			
84	19	pomenirea de o jumătate de an, însĕ:			
			10	—	Prea sf. sale Sevastos
			3	- -	Părintelui eclesiarhului
			2	—	la 2 diaconi ai prea sf. sale
			—	30	diaconului eclesiarhului
			—	20	preotului bisericei
				10	diaconului bisericei
				5	care au citit apostolu
			1		cântărețului
				3	o călugăriță săracă
			—	2	la o săracă

www.dacoromanica.ro

talere	parale	talere	parale	
			20	slugii prea sf. sale
		1		la 2 viziţii ai prea sf. sale
			15	smirnă
		36	10	ocă 7 drahme 100 făclii, ocaua po taleri 5
		1	5	zahăr alb
			30	şervet albastru roşu
		—	10	poleială albă galbenă
			10	stafide roşii
		—	5	piper
			10	tămâie
			24	50 drahme cafea
		2	10	ocă una untdelemn
		3	24	ocă 6 orez la colaci
			10	fidea pentru masă.
			30	ocă 1 miere.
		1	20	vutcă anason pentru masă.
			25	5 lumânări pentru masă.
		1	8	ocă 2 năhut.
			8	i pac stafide roşii.
		—	10	stafide negre pentru masă.
		69	34	
386	26	suma dinapoi.		
		69	34	suma ce sĕ vede în urmă.
			8	i pac stafide roşii pentru colivă.
			35	la migdale pentru masă.
		3	5	oca 25 carne pentru masa săracilor.
		2	20	i pac oca 20 carne tot pentru săraci, pomană.
		4	15	100 străchini, 50 oale, 50 urcioare
			6	praz pentru bucate la masă
			8	morcovi pentru calabalîc
		—	27	gulii la pomană.
		—	8	oca 4 ciapă pentru calabalîc.
		1	11	plata bucătarului ce au făcut bucate.
		1		20 verze pentru bucate la săraci
		84	19	
111	29	pomenirea de un an însĕ:		
		10		prea sf. sale părintelui Sevastos.
		2		la 2 diaconi
		1	35	la 3 preoţi ce au slujit
		1	20	la 2 cântăreţi
			10	diaconului bisericii

www.dacoromanica.ro

talere	parale	talere	parale	
			30	sluga Părintelui Vlădica
		—	20	vizitiului Vlădichii
			10	copilului Părintelui
		39		oca 6 făclii, oca po talere 6
		10	—	oca 60 carne
		7	—	2 miei, de masă
		1	20	oca 3 seu la bucate
		1	32	untdelemn
		3	20	oca 5 orez
		1	16	oca 2 năhut
			36	oca 1 miere
		–	20	arpăcaş pentru masă
			20	stafide roşii » »
			30	migdale » »
		—	12	coconari pentru bucate
		—	18	3 lumini pentru masă
		—	5	piper
		—	20	stafide negre pentru masă
		—	10	tămâie
			15	zmirnă
		—	18	stafide roşii
		—	10	poleială albă-galbenă
			30	şervet albastru-roşu
		1	10	zahăr alb
			10	năhut prăjit pentru masă
		—	20	cafea
		15	—	oca 120 făină pentru pomană, oca po talere 5
		1	—	bucătarului
		—	12	jimblarului ce au făcut jimbla
		1		8 pui de găină
		5	—	100 străchini, 100 urcioare
498	15	111	29	

Adică patru sute nouă zeci şi opt s'au cheltuit la pomenirile răposatei, dela leat 1803 Mai şi până la anul leat 1804 Mai, cum înainte se arată. Ier. Sevastos Dionisie theorisis. Gherghe Palada Medelnicer.

Însemnare de câtă cheltuială s'au făcut dupe moartea răposatei, însă dela leat 1803 Mai până la leat 1804 Mai, cum în jos sě arată:

talere	parale	
5		Sandii preotesii, ce împrumutase pe răposata în vieaţă fiind.
1	30	o pereche (indescifrabil) lui *Mihalache*.
—	24	4 ciutuce ciară tare pentru pecetluitul cămării i al pimniţii i al hambarelor i lăzile, la moartea răposatei.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
	20	hârtie pentru scrisul catagrafii.
1	16	orez i năhut i stafide şi alte cheltueli pentru masa d-lui Stolnicului Pană Costescul, când au venit cu d-lui Medelniceru Ghiţă Palada din porunca gospod, de a făcut catagrafia de tot venitul casei, periusia casei rĕposatei *cumnată-mi Marii Barbătească*.
1	29	un miel pentru masă
—	25	oca 5 carne pentru masă
3		preotului Popa Costandin ot Doiceşti pentru slujba ce făcuse rĕposatei când era bolnavă : 7 acatiste, 4 paraclise, 3 lăturghii.
15	—	Am trimis pe Şerban la Bucureşti la d-lui Medelniceru Ghiţă Palada de au scos pe un ţigan din puşcăria gospod.
1	20	lui Şerban cheltuială.
10		dascălului Stan, pentru *Mihalache*, ce-l învăţase o jumătate de an, faţă fiind şi d-lui Slugeru Panait Matraca.
4		la facerea foilor celor dintâi. care s'au făcut catagrafia.
1	—	40 străchini pentru moşie.
1	20	la 20 doniţi pentru moşie
	10	oale 20 i pac
1		făclioare i pac.
—	14	lui Dumitrache croitoru din talere 16 ce avea să ia dela rĕposata dupe cusutul hainelor i alte cheltueli.
2		lui Stoian ţiganu dupe ce au venit dela Bucureşti aicia.
1	30	o pereche papuci cu meşi lui *Mihalache*, prin mâna lui Niculae sluga.
2	20	Preotului ot sf. Ingeni, 10 lăturghii ce au slujit când era rĕposata bolnavă.
1	3	lui Stoian ţiganu cheltuială la un antiriu al Uţii fetei ce au slujit răposata, prin graiu să-i facă antiriu.
5	—	al doilea la foile ce s'au făcut la Isprăvnicie, de prefacerea catagrafii de Postelnicu Tănase Sameşul judeţului.
60	—	Filodorima d-lor boierilor Ispravnici, prin mâna Postelnicului Tănase
20		Culerarului (sic) ce făcuse nişte hamuri rĕposatei şi n'au apucat să le plătească
5		dat prin mâna *fie-mi-o Iordache*, de au dat pentru pădurea ot Mâneşti de a nu o sfărîma poruncitorii ce tăia, ot Bucureşti, din porunca gospod;
1		Niţă poslujnicului de cheltuială când l'au trimes la Bucureşti la d-lui Medelniceru pentru *Mihalache*.
1	—	dascălului Stan pentru *Mihalache*, pe luna lui Iunie
1	25	o jumătate misadă (?) oae, Lixăndroaii la giubeaua lui *Mihalache*.
	35	2 bucăţi nurcă ce s'au pus la guleru scurteicii lui *Mihalache*.
—	35	plata blănitului.
6	—	lui Dumitrache croitoru, ce avea să ia dela rĕposata dupe cusutul hainelor.
	30	Stoicăi săteanului pentru un capac de lemn ce făcuse la cazanul de rachiu.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
1	35	pereche ieminei lui *Mihalache.*
1	—	i pac dascălului Stan, pentru *Mihalache*, pe luna lui Iulie.
1	10	Bidicescului ot Măneşti ce lucrase la moara cea nòuă şi nu-i plătise rĕposata.
—	18	o candelă la mormîntul rĕposatei.
5	3	2 coţi şi 2 rupi şal pentru ciahciârii lui *Mihalache.*
1	20	5 coţi maraşi la ciahciâri.
5	—	o (loc alb), pentru Uţa, fata, ce lăsase rĕposata prin graiu gurii sale să i-o cumpere.
175	33	Ier. Sevastos Dionisie theorisis. Gherghe Palada.
—	24	gaitane la ciahciârul lui *Mihalache.*
	30	plata cusutului ciahciârilor.
—	8	aţă i şeret.
6	—	o rochie Păunii ţigăncii, ce umblă dupe copil.
4	—	un bogasiu scurteică, Păunii ţigăncii.
—	36	găitan pentru scurteică.
	5	pentru nasturi.
—	8	aţă ibrişin.
1	—	cusutul rochii.
—	30	cusutul scurteicii.
7	-	lui Şerban cârciumar ot Doiceşti din ţalere 17 parale 36 ce trecuse mai mult, daţi bani la rĕposata, din socoteala ce o făcuse cu rĕposata.
5	—	lui Gherghe Chelaru ce avusese sĕ ia simbrie dela rĕposata.
32	—	nepotului Ilie, ce o împrumutase pe reposata cu galbini 4 olandezi, care îi trimisese la d-lui Medelniceru Palada sĕ-i facă 4 (indescifrabil) şi nu i-au făcut, care bani i-am rĕspuns eu din casă, din zisa d lui Medelnicerului.
5	20	lui Dumitru ţiganul, vizitiul rĕposatei, ce-i mai rămăsese rĕposata să-i dea din sîmbria lui ot leat 1802.
1	—	i pac dascălului Stan pe luna lui August, pentru *Mihalache.*
1	8	6 coţi astar la scurteica Păunii ţigăncii.
1	22	o pereche cisme lui *Mihalache.*
1	35	o pereche iemenei lui *Mihaluche.*
4	--	lui Trică pândarul ce era cădar la vie.
5	-	lui Alecu ce au fost iar cădar la vie.
1	2	2 perechi opinci amândoror cădarilor.
15	—	6 coţi şaliu în două, la antereul lui *Mihalache.*
4	—	astar şi alte cheltueli.
	30	plata blănitului scurteicii ţigăncii.
1	30	o pereche iemenei lui *Mihalache.*

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
	10	Cârstei Olaru ot Mâneşti din 50 parale ce-i fusese rêposata datoare nişte vase.
10		Eleni văduvei, sorii cumnati-mi Catincăi, din porunca rêposatei.
7	—	lui Bucur Negrea din datoria ce are să ia dela rêposata, taleri 15 parale 19.
5		i pác lui Şerban cârciumarul tot din datoria lui, ce avea să ia dela rêposata.
27	35	plata vinăriciului vedre 331, vinul ce s'au făcut în via casei.
2	27	o pereche iemenei lui *Mihalache.*
3	12	o pereche cizme femeieşti Păunii ţigăncii.
3	12	o pereche i pac cizme femeieşti Ieni ţigăncii ce poartă grijă la mormîntul rêposatei.
3	5	i pac lui Şerban cârciumaru, tot din datoria ce are să ia dela rêposata.
	35	o pereche tuzluci lui *Mihalache.*
15		coţi 6 şaliu, antereu lui *Mihalache.*
	26	două bucăţi găitan.
	7	nasturi.
—	8	2 coţi şired.
	12	1 dram ibrişin.
	6	1 cot şired.
	2	. . . . .
2	38	8 coţi maram la antereu.
1	10	i pac dascălului Stan ot sf. Vineri, simbriea pe Septembre i Octombre.
19	19	Dimei, ce rămăsese rêposata datoare dupe marfă.
	20	Ieni ţigăncii care poartă grijă la mormînt.
	15	o basma lui *Mihalache.*
7		un işlic lui *Mihalache.*
3	30	10 coţi lui Gheorghe chelaru curţii.
	11	cusutul zeghii lui.
1	27	4 coţi zeghe albă, cioareci lui unchiaşu Stănilă vieru, ce păzeşte via.
—	25	o pereche opinci vierului Stănilă.
	4	hârtie i cerneală lui *Mihalache*, pentru scris.
5		dascălului Negoiţă, când a tocmit pe *Mihalache* la el; Noembre 23.
55	30	cheltuiala copilului *Mihalache*, emeclîcul i rasul, săpunul, spălatul rufelor, ziua po parale 10 dela leat 1803 Mai 28 şi până acum la Ghenarie leat 1804.
3	—	oca 2 untdelemn } la mormîntul rêposatei dela leat 1803 Mai şi până
5		ocă 1 făclii } la leat 1804 Mai.
2	20	un fes lui *Mihalache.*
21		lui Niculae feciorul, ce l-au avut rêposata slugă, ot leat 1802, ce avea să ia din simbria lui.
15	—	i pac lui Niculae feciorul, ce-l tocmisem slugă în urma rêposatei, a purta grija casei rêposatei şi ne mai vrând a sluji, am dat aceşti bani pe cât a slujit.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
20		i pac lui Niculae fecioru, dat pentru casa ce o cumpărase dela văru-mi-o *Barbul Bărbătescul*, nepotul rĕposatei, când sĕ scosese din casă trăind răposata şi dupe moartea rĕposatei l-am adus iar înapoi, fiind prin ştirea d-lui Medelniceru, sfătuindu ne între noi amândoi, dând din sărindarele ce era să le dea pe leat 1803 şi l'am aşezat iar în casă.
150		pentru o pereche cercei balaşuri ce-i avusese rĕposata puşi amanet încă mai dinainte, de 20 de ani
53	18	lui Bucur Negrea ot Măneşti de au lucrat la moara cea nouă, făcând de al doilea zăgazul ce'l rupsese potoapele şi au scăpat iazul din josul morii, cu rudari, stj. 30, pentru că se înecase roatele cele din afară, curăţind iazul de buşteni până în gura zăgazului
3	34	la 2 jălbi pentru trebuinţa casei rĕposatei, Logofătului Iacovache za Divan, una pentru Ţătâienii ot plaiu Ialomiţii, alta pentru Glodenii ce în silnicie tăia pădurea Bărbăteştilor.
3	20	o pereche cizme lui *Mihalache.*
2	10	o pereche papuci lui *Mihalache.*
—	10	potcovitul cizmelor.
11		4 coţi postav Braşov, popii Costandin ot biserica Doiceştii, din porunca rĕposatei.
3	12	Nastasii ţigăncii, când am plecat la Bucureşti, sĕ-şi ia cizmĕ.
15	—	pe zile 60, Ghenarie Februarie. mâncarea lui *Mihalache.*
40		lui Costandin Lipţcanul pentru agabaniul ce'l luase rĕposata în viaţă fiind, precum în diată sĕ arată.
40		4 sărindare ce s'au dat în Bucureşti de d-lui Stolnicul Ghiţă Palada.
58		lui Hristu Diamandi condicaru, ce-i era rĕposata datoare.
11	4	4 coţi postav Braşov, diaconului Radu ot biserica Doiceştii, din porunca răposatei.
3	—	mâncarea copilului *Mihalache* pe zile 12, din Mai 8, până a nu'l lua dascălul în casa lui.
2	—	o pereche iemenei lui *Mihalache.*
—	2	săpun pentru rufe.
4	20	lui Gligore tîmplaru ot Măneşti, care i s'au fost dat lui David morarul prin mâna lui Gligore, care la socoteala lui de datoria ce are sĕ ia dela rĕposata, să am a-i ţinea în seamă.
1	30	lui Lazăr, legatul condicii.
5		Dascălului Negoiţă din talere 10 chiria casei ce am tocmit cu el să ţie copilul în casa lui.
10		i pac dascălului Negoiţă din simbria lui.
4		i pac dascălui pentru iemeclîcul copilului.
5	30	2 coţi şal pentru ciacşîrii lui *Mihalache.*
1	35	5 coţi maraşi.
	25	o bucată găitan.
—	10	ibrişin.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
	2	aţă.
6		o cherbarea, lui *Mihalache*.
13	5	coţi 5 de . . . giubea lui *Mihalache*.
14	—	lui Bucur Negrea pentru căratul pădurii la moară.
	37	coţi 1 bogasiu cuicurlîc la nădragi.
67	20	ce s'au dat prin mâna d-lui Stolnicului Ghiţă Palada de au dat Serdarului Petrache pentru cartea de hotărnicie ce au făcut-o Baloteştilor din sud Ilfov, moşia lui *Mihalache*.
16		ce era datoare cumnata, d-ei cumnati-si Medelniceresii Paladoaei.
3		la 10 oca peşte sărat ce am trimis dela Bucureşti d-lui Stolnicul Palada.
2	20	pe cartea de blestem ce au adus-o d-lui Stolnicul, de s'au citit în Tîrgovişte din porunca gospod, cum şi afară la moşie unde s'au aflat cu şederea rĕposata când s'au făcut catagrafia casei rĕposatei.
5	—	pentru o poruncă gospod dela Vistierie, ca să nu se supere casa de bir.
1	20	dat Logofătului ce au scris catagrafia casei rĕposatei.
3		o poruncă gospod către Ispravnicii aduşi de d-lui Stolnicu de a face catagrafie casei rĕposatei şi cercetară averea.
45	—	dat d-lui Stolnicului, cheltuiala ce au arătat că au făcut cu hotarnicul la Baloteşti, când s'au hotărît moşia.
6		arată d-lui Stolnicul că au dat bacşiş oamenilor ce au pus pietrile hotarĕ la Baloteşti.
2	20	dat d-lui Stolnicului pentru cartea de blestem care au scos pentru moşia Baloteştii, să arate oamenii adevăru.
3	—	bacşiş ce au dat d-lui Stolnicul.
1	10	bacşiş o pereche iemenei, dat d-lui Stolnicul Isprăvnicelului moşii.
2		dat lui Stoian ţiganul când era la Bucureşti.
498	8	cheltuiala pomenirilor rĕposatei dela leat 1803 Mai 4 şi până la leat 1804 Aprilie 14, cum înapoi să arată.
1643,	3	

Perilipsis de adunarea sumelor, însĕ :

talere	parale	
1647	10	venitul casei pe leat 1803.
1643		toată cheltuiala casei pe leat 1803.
4	10	rămâni asupră-mi

Ier. Sevastos Dionisie theorisis. Gheorghe Palada martor.

Socoteala venitului casei ce s'au luat pe anul acesta, adică dela leat 1804 Mai 8 şi până la leat 1805 Iulie 1, cum se arată :

talere	parale	
44		s'au vândut 2 vaci bătrâne.
20	—	i pac o vacă bătrână.
10		i pac o piele de vacă bătrână, ce au murit.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
275	25	dupĕ vin, vedre 315, vadra po parale 33, ot leat 1804.
12	—	dupe livezile dela munte.
2250	—	dupe vînzarea în arendă moşia Măneştii pe 3 ani, ot leat 1805 Iulie 13 şi până la leat 1808 Iulie 13.
80		dela d-lui Stolnicul Palada dupe arenda moşii Baloteştii, ot leat 1804 Mai 25, pe un an.
600		dela Polcovnicu Anastasie dupe moşia Bărbăteştii ce o are în arendă pe 4 ani, pe an câte talere 300.
3291,25		

Cheltuiala ce sĕ face acum dela leat 1804 Aprilie 14 şi până la leat 1805 Iunie 1, cum în jos sĕ arată însĕ:

talere	parale	
9	15	cincisprĕzece sangiape, po talere 25, pentru giubeaua lui *Mihalache*, dela Tănase ot Tîrgovişte.
14	14	o misade, 3 coţi şi 3 sferturi la giubea.
1	20	plata blănitului giubelei.
5	30	o pereche cizme lui *Mihalache*.
1	30	o pereche iemenei lui *Mihalache*.
24	29	ce am lucrat, un pogon de viţă al casei rĕposatei însĕ:

3	—	de cu primăvară, la tăiat, liude 12.
3	10	hărăcitul, ziua po parale 13, liude 10.
4	—	la cercuit, liude 15.
5	24	săpat dupĕ cercuit, liude 16.
8	—	la plevilă, liude 16.
24	29	

4	—	cheltuiala antereului i a altarului şi a cusutului giubelei lui *Mihalache*, care numai faţa este trecută la socoteala ce înapoi sĕ arată.
13	15	am plătit lui Tănase băcanul, ce au fost rĕposata datoare sĕ-i rĕspunză dupĕ hier şi băcănie, precum înainte sĕ arată la socoteala ce am făcut-o pentru toţi datornicii rĕposatei.
—	35	lenii ţigăncii, ce şi-au luat pânză de cămăşi.
58	—	cinci sărindare pe leat 1804 însĕ:

10	—	la sf. Sava ot Bucureşti.
12	—	» biserica ot Doiceşti.
12	—	» » » Pietroşiţa.
12	—	» » » Măneşti.
12	—	» » » Doiceşti.
58	—	

1	10	Câsrtii Olaru ot Măneşti, ce-i fusese rĕposata datoare dupe nişte vase.
7	—	dat lui Buçur Negrea pentru zăgazul morii cei noui, ce'l rupsese apa.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
36	—	Postelnicului Dinul băcanul ce era datoare rěposata să-i dea dupe băcănie i altă marfă.
4	—	dat lui Grigore Isprăvnicelu pentru hier, ce au făcut încuietoarea morii cei noui i cuie ce au șindrilit un șopron la moară.
3		o pereche iemenei lui *Mihalache*.
	4	la hârtie lui *Mihalache*, pentru scris.
1	30	2 perechi ciurapi lui *Mihalache*.
1	35	o pereche iemenei lui *Mihalache*.
—	28	o pereche papuci lenii țigăncii ce poartă grijă lui *Mihalache*.
—	12	la dresul cizmelor lui *Mihalache*.
13		lui Gligore, când s'au rupt la dinții morii din pricina apii.
93	35	sau plătit lui Gligore Isprăvnicelu ce-i rěmăsese rěposata datoare, ce cheltuise la moară dela dânsul, precum și rěposata lasă în diată se-i plătesc.
8	31	lui Bucur Negrea din datoria ce avea să ia dela rěposata.
7	39	lui Mihul morarul, ce lucrase la moara cea nouă și n'au apucat rěposata să-i plătească.
80		lui Lazăr Pârcălabul, ce au fost rěposata datoare să-i dea cum și în diată să arată.
1		dat lui Șerban cârciumarul din datoria lui ce avea să ia dela rěposata.
7		cădarului ce l-am avut la via casei, ot leat 1804 Septembre.
10	3	lui Dumitrache croitoru din datoria ce avea să ia dela rěposata dupe lucrul hainelor, cum socoteala înainte să arată.
	30	o pereche opinci pândarului, ot leat 1804 Septembre.
3		am cheltuit eu când am fost la Mănești, avînd judecată pentru vinul ce'l pusese aproape de hotar, de vindea.
8		dresul roatei morii de afară, la moara cea veche, dat prin mâna arendașului, ot leat 1804.
1	—	o pereche iemenei lui *Mihalache*.
2	20	un fes lui *Mihalache*.
3	20	prefăcutul ișlicului lui *Mihalache*.
1	—	i pac cheltuit eu al doilea rând când am mers cu poruncă Isprăvnicească la Mănești, când am mers de am dat butea afară din cârciumă.
8		cheltuit eu când am fost pentru livezi de am descurcat de către răzași de a oamenilor, care mi-au arătat vechea stăpânire pe unde au fost.
1	10	douě hârdae noui cumpărate la culesul dealului.
	35	am plătit pe rěposata la Maria cârciumăreasa pentru niște vin ce băuse când lucra la moara cea nouă, cât au șezut la Mănești.
1	35	o fotă lenii țigăncii, ce umblă dupe copil.
2	10	am mai plătit tot pentru vase ce luase rěposata dela Tudor olaru ot Mănești.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
4		dat lui Gligore, al doilea, de au făcut iar hiarăle la uşa morii, că le furase i la şindrilit la uşa morii.
10	—	i pac dat lui Gligore Isprăvnicelul de au făcut ieslele la marginea iazului în sus, până la zăgazul cel mare.
5	—	i pac am cheltuit când am fost cu 3 feciori şi cu 3 cai la munte, de am şezut 2 săptămâni, că iar le împresurase rumânii.
—	10	lenii ţigăncii de şi-au dres cizmele.
	15	pentru dresul cizmelor lui *Mihalache*.
2	—	lui Ion moraru pentru legatul unei buţi cu cercurile lui, când am băgat buţile în pimniţă.
2		i pac o fotă lenii ţigăncii, ce poartă grija lui *Mihalache*.
5		o pereche cizme lui *Mihalache*.
2	20	pânză pentru saiteaua lui *Mihalache*.
26	25	o bucată la anteriele lui *Mihalache*.
	10	i pac lenii ţigăncii, dresul cizmelor ei.
—	15	dresul cizmelor lui *Mihalache*.
1	8	o pereche iemenei lui *Mihalache*.
3		8 coţi maraş la antereu lui *Mihalache*.
—	20	2 bucăţi găitan.
—	12	drame unu ibrişin.
	8	2 bucăţi şired.
—	7	nasturi.
	3	aţă.
1	20	plata cusutului.
3		8 coţi maraş la antereu.
	20	2 bucăţi găitane.
	12	1 dram ibrişin.
—	8	2 coţi şired.
	7	nasturi.
—	3	aţă.
1	20	plata cusutului.
—	10	Logofătului Gligoraşcu Canela pentru o poruncă Isprăvnicească către zapciu, iarăş pentru Ion Panţurul, al 3-lea poruncă, că iarăşi se pusese în silnicie de vindea vin la hotaru moşii Măneştilor.
5	8	la plevilă, liude 19, ziua po parale 23.
—	12	pentru dresul çizmelor lui *Mihalache*.
3	10	o pereche călimări lui *Mihalache*.
2	—	lui Manolache, ce'l tocmisem să umble dupe copil.
	15	i pac dresul çizmelor lui *Mihalache*.
8	—	iemeçlîc lui *Mihalache*, dela Martie 1804 până la 14 Mai 1804.
143	10	i pac iemeclîcul lui *Mihalache* dela Maiu 14 leat 1804 şi până la Mai 31 leat 1805, ziua po parale 15.
11		lui Manolache pe 3 luni, ce au slujit copilului, pe lună câte talere 4.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
10		oca 2 ciară, la biserică, faclii, pe leat 1804.
11	15	coţi 7 pentru giubeaua lui *Mihalache.*
6	13	coţi 2 rupi 6, şal » »
4		cheltuiala hainelor.
12	20	chiria casei dascălului Negoiţă, ce au şezut *Mihalache* în casa lui.
29	—	sîmbria dascălului Negoiţă pe luni 14 săptămâni 2.
14	30	işlic lui *Mihalache.*
7	8	16 sangiapi la giubeaua lui *Mihalache.*
6	10	o misade şi jumătate la giubeaua lui *Mihalache.*
4	—	o jumătate misadeą sandrace.
2	25	o pereche papuci lui *Mihalache.*
6	—	o pereche cizmuliţe lui *Mihalache.*
2	20	un fes lui *Mihalache.*
2	16	postav pentru giubea.
—	7	găitan
2	10	6 coţi maraş.
1	—	o pereche ciorapi lui *Mihalache.*
3	8	oca 2 untdelemn la mormîntul rĕposatei, la candele.
19	20	oca 3 făclii la mormînt şi în sfeşnice în biserică.
5		Nastasii văduvii, ce poartă grijă la mormântu rĕposatei.
87	30	oca 1755 mălai sau cumpărat, oca po parale 2, sau dat mertice ţiganilor.
20	—	5000 şindrilă când s'au şindrilit biserica pe unde era stricată.
76	14	pomenirea rĕposatei de 2 ani însĕ:

2	20	zece liturghii la Tîrgovişte.
5	—	părintelui eclesiarhului.
2	20	proestosului că venise cu el.
—	30	diaconului eclesiarhului.
	20	preotului bisericei.
	10	i pac la alt diacon al eclesiarhului.
—	10	diaconului bisericei.
	10	cântăreţului.
33	—	oca 5 făclii şi dramuri 200, cu făclioare 100, ce sau pus la colaci, făclia po dramuri 5.
4	32	oca 6 orez ce sau pus la vase i pentru masă.
1	10	zahăr alb pentru colivi.
	10	zahăr albastru.
—	10	zahăr roşu.
	10	zmirnă.
	10	tămâie.
—	10	poleială.
	10	stafide roşii pentru colivi.
	10	oca 2 ceapă pentru bucate.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
—	32	oca 1 2 untdelemn.
6		oca 3 carne, ce sau pus la colaci i mâncarea săracilor.
8	—	160 pâini ce sau pus în loc de colaci la străchini i pentru masa săracilor.
6	—	100 străchini, 100 urcioare.
76	14.	

talere	parale	
98	15	cheltuiala ce am făcut cu nepotul *Mihalache* la leat 1805 Mai 28 când l'am adus la d-lui Stolnicul Ghiţă Palada la Bucureşti, unchiu nepotului nostru, cum arăt:.

talere	parale	
7	35	patru coţi postav pentru giubea, cotul po talere 1 parale 30, însĕ:
—	15	ibrişin.
	3	găitan.
7	35	coţi 3 ghielmesut pentru scurteică. cotu po talere 2 parale 25.
4	15	coţi 5 bogasiu la scurteică, cotu po parale 35.
	35	dramuri 3 ibrişin.
—	2	aţă.
—	18	50 dramuri...
3		plata cusutului.
1	17	cusutul giubelei.
7	20	o gelbea lui *Mihalache.*
7	20	chiria carului când am dus pe *Mihalache* la Bucureşti la unchiul său.
	30	cheltuiala ce au făcut pe drum.
4	20	cheltuiala fie-mi-o *Iordache* când au fost cu scrisorile i cu zapisile la Pietroşiţa, acum când sau hotărnicit moşia d-lui Medelnicerului Ioniţă, de d-lui Medelnicerul Iancul Glava, aflându-mĕ eu la Bucureşti.
1	—	o pereche ciurapi lui *Mihalache.*
3	20	i pac o pereche papuci.
15	10	oca 305 mălai, Iunie, Iulie; sau dat la 6 guri pe zi câte oca 5.
1	30	o pereche papuci Păunii ţigăncii ce umblă dupe *Mihalache.*
—	10	cheltuială la drum lui Şerban când sau întors cu carul înapoi (dela Bucureşti.)
10	—	o pereche cizme i ciurapi lui *Mihalache*

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
20		ce sau dat arvună pentru slonul dela deal şi locul ce este tocmit talere 40.
98	15	

talere	parale	
549 36		cheltuiţi pe hainele lui *Mihalache* i cu sîmbria dascălului i a feciorului pe leat 1805 Iulie 1, cum în jos sĕ arată, daţi prin mâna Stolnicului Palada însĕ:

talere	parale	
38	30	un biniş postav.
21		un işlic i pac.
90	37	o giubea, zagralile samur, i pac.
16	—	o pereche cizme i pac.
23	18	un antereu şaliu i pac.
10		3 perechi papuci, o pereche iemenei i pac.
30		un cacom postav, cotul po talere 6 i pac.
20		un brâu taclicir i pac.
12	20	i pac o pereche cizme.
4	20	i pac un fes.
4		i pac 2 basmale de nas.
4		4 perechi ciurapi i pac.
1	20	i pac o pereche tusluci.
2	—	o scufie i pac.
3		o fuladă de cele nouă i pac.
26		o scurteică Păunii ţigăncii.
19	38	o rochie ierbechir Păunii ţigăncii.
4	—	2 bazmale Păunii ţigăncii.
	35	o pereche papuci Păunii
3	20	i pac o pereche cizme Păunii ţigăncii.
100		dascălului sîmbriea pe leat 1805.
80		sîmbriea feciorului ce umblă dupe *Mihalache*, pe leat 1805.
16		două perechi cizme lui *Mihalache*.
4	—	2 perechi iemenei feciorului, ot leat 1805.
3		un brâu Păunii ţigăncii.
5		blana ce sau pus la livadeă.
6	-	i pac o pereche cizme lui *Mihalache*.
549	36	

talere	parale	
1822	20	

Perilipsis de adunarea sumelor, însĕ:

talere	parale	
3291	25	venitul pe leat 1804.
1822	20	cheltuiţi pe leat 1804.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
1600	—	sunt dați cu dobîndă, cu talere 600 ce sunt asupră-mi.
131		trec cheltuiți mai mult peste venit.

Socoteala venitului casii cumnati-mi *Mariuții Barbatească*, dela leat 1805 Iunie 1 și până acum la leat 1808 Aprilie, cum în jos arăt :

talere	parale	
15		Bogdanii țigăncii, dat d-lui Paharnicul Pană Costescul pe leat 1804 Mai 15 și până la leat 1805 Mai 15 ; i sau dat răvaș de prinderea birului.
11		i pac Bogdanii țigăncii, dat d-lui Paharnicul pe leat 1805 mai rămâind cusur talere 4 tot din birul țigăncii, dela leat 1805, într'acesta-și chip sau dat răvaș de primire.
15		i pac dat d-lui Paharnicul, Bogdanii țigăncii pe leat 1806 Mai 15, care trăgându-sĕ talere 4 tot din bir Dinii țigăncii dela leat 1805 cum în sus sĕ arată, au rĕmas bani buni dați numai talere 11 ; asemenea sau dat răvaș de primire.
25		dupe iarba livezilor dela munte pe leat 1805, ot. Pietroșița.
36		i pac dupe iarba livezilor dela Pietroșița, dela munte, pe leat 1806.
42		i pac dupe iarba livezilor dela munte, ot Pietroșița, pe leat 1807.
145	—	o butie vin, vedre 116, vadra po parale 50, ot leat 1805 Noembre 1 lui Mihel ovreiul.
155		vedre 155, vadra po talere 1, ot leat 1806.
136	20	i pac vedre 130, vadra po talere 1 parale 2, tot pe leat 1806.
102	36	i pac vedre 98, vadra po talere 1 parale 2, tot pe leat 1806.
240	30	i pac vinul ce s'au făcut ot leat 1807, vedre 214, vadra po tatere 1 parale 5, afară de vedre 4 scăzămîntul, i vedre 6 la 3 buți, iertăciune.
30		venitul Ciocenilor, se sunt asupra mea, pe leatul 1805.
30		i pac venitul moșii, ce sunt asupră-mi, Ciocenii, pe leat 1806.
30		i pac venitul moșii Ciocenii, asupră-mi, pe leat 1807, care sĕ împlinesc sorocul acestei vînzări la acest următor an leat 1808 Mai 28.
600	—	cusurul dela Polcovnicul Anastasie ce mai rămăsese să-i rĕspunză dupe vînzarea moșii Bărbăteștii, în arendă pe 4 ani, pe an câte talere 300, ce la viitoarea lună a lui August 19 i sĕ împlinește sorocul, leat 1808.
2550	—	dupe arenda moșij Mâneștii ce sau dat iarăși pe 3 ani, pe an câte talere 850, care la viitoarea lună a lui Iunie 13 leat 1808 li se împlinește sorocul trecuților ani 3, ce iarăși o avusese în arendă cumpărată și intră cu stăpânirea mergând până la leatu 1811 Iunie 13.
4164,	6	

Ce cheltuială sau făcut cu casa rĕposatei cumnată-mi *Marii Bărbătească*, din leat 1805 Iulie 1 de când mi-am dat socoteala Mitropolitului, la prea sf. sa părintele Sevastis Kir Dionisie, din porunca prea sf. sale părintelui Mitropolitul, față fiind și d-lui Stolnicul Ghiță Palada fratele rĕposatei, unchiul nepotului nostru Mihalache și până acum la acest următor an leat 1808 Aprilie, cum în jos sĕ arată :

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
	20	o jalbă pentru moşia Mâneştii, ce să împresurase de către vecinii răzaşi.
1	20	la pecetea jălbii.
3		o carte de blestem pentru această madea, de a arăta dreptele hotară.
7	20	o ladă lui *Mihalache* când l'am dat la d-lui Stolnicu Ghiţă.
	20	o filada grecească lui Mihalache.
18	20	Logofătului dela departamentu de opt pentru anaforaua ce mi-au făcut, când m'am judecat cu rumânii ot Mâneşti, faţă fiind şi Dumitru arendaşu moşii, cerându-mi protimisis peste soroc.
1	20	Logofătului, de mi-a scos shedionu din condica Divanului pentru protimisis, de am trimes-o înapoi la Ispravnicii Dêmboviţii, ce s au judecat *fie-mi-o Iordache* în locu-mi.
	25	i pac o jalbă al doilea, după ce au venit rumânii dela isprăvnicie şi am eşit la judecata depertamentului.
	25	i pac altă jalbă când au fugit rumânii ne-şăzând să ieşim la d-lor veliţii boieri, care jalbă orînduindu-se la d-lui vel Logofătu de ţara de jos ca să cerceteze de au fugit adevărat.
40		am cheltuit în 20 de zile cât am fost cu rumânii în judecată, eu cu un fecior şi un cal.
6		lui Dumitru pândaru ce era pândar la via răposatei, la leat 1805.
1	20	dat pândarului de şi-au cumpărat mălai.
	30	o pereche opinci i pac lui.
5		dat cumnatii Despii, pomană pentru sufletu răposatei.
14		8 coţi pânză subţire, cămăşi lui *Mihalache*, cotul po parale 70.
	20	două zapise ce sau făcut între noi cu d-lui Stolnicul-Ghiţă Palada, pentru moşia Baloteştii ce am dat-o pentru hrana copilului i a feciorului ce poartă grija copilului i a femeii ce'l spală, pe an câte talere 237 parale 36.
100	—	sîmbriea dascălului pe leat 1806, când să afla copilul la Bucureşti, i a feciorului.
100		i pac sîmbriea dascălului i a feciorului până la 1806.
237	30	dat d-lui Stolnicu Ghiţă pentru venitu moşii Baloteştilor, ce o avea în arendă luată pentru hrana copilului i a slugii i a femeii ce'l spală, pe leat 1807 Iunie, care moşie o au luat-o în silnicie Cluceru Dinul Brăiloiu.
30	—	un parastas de 4 ani sau făcut la Tîrgovişte, răposatei, prin mâna d-lui Stolnicul Ghiţă Palada, cu prea sf. sa părintele Sevastos.
9		o pereche cizme i ciurapi lui *Mihalache*.
155		la sărindare, înse:

50	5 sărindare pe leat 1805.
50	5 » » » 1806.
55	5 » » » 1807.
155	

talere	parale	
2	20	lui Coman Isprăvnicelu dela Pietroşiţa, zeciuiala lui dupe livezile dela munte, ce'l am isprăvnicel acolo, din talere 25 ce sau vîndut.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
3	—	Au cheltuit *fie-mi-o Iordache* în 2 săptămâni la Pietroşiţa, până s'au vîndut livezile.
3	8	o pereche cizme femeieşti, femeii ce poartă grija la mormântul răposatei.
6	26	două perechi cizme femeieşti, ţigancelor rĕposatei : Enii i Nastasii.
2	—	două putini pentru strugurii ce s'au trimis lui *Mihalache.*
1	—	un oftoih grecesc lui *Mihalache.*
3	35	un fes lui *Mihalache.*
1	—	două perechi, lui *Mihalache*, ciurapi.
21	—	am plătit dobânda la talere 310, dela Septembre 21 şi până la Aprilie 19 leat 1805, la sută po talere 1 pe lună, ce sau luat dela Polcovnicul Anastasie, care bani sau cheltuit pentru trebuinţa hainelor copilului i sîmbriea dascălului i a feciorului şi alte cheltueli ale casei.
4		dat d-lui Pitaru Ioniţă Rafail pentru scrisul anaforalei la d-lui vel Logofătu de ţara de jos, pentru împresurarea livezilor dela munte, întărindu-sĕ cu pecetea gospod, poruncind d-lui Cluceru Iancu Glava ca sĕ sforască şi sĕ aleagă dupĕ cum s'a şi urmat.
6	—	la întărirea anaforalei pentru livezile de munte.
7	20	pânză de cămăşi lui *Mihalache.*
1	24	cusutul cămăşii cu mătase.
9	3	unsprezece coţi pânză bumbac cămăşi lui *Mihalache*, cu 2 coţi pânză ce sau dat pentru mahramă să se şteargă.
1	24	cusutul cămăşii.
9	16	coţi 16 pânză cămăşi Păunii ţigăncii.
3		untdelemn pentru mormânt la candela rĕposatei ce au ars dela leat 1805 şi până la leat 1806.
3	5	o carte de blestem Logofătului Mihalache dela Mitropolie pentru ca să arate vecinii răzaşi dreptele hotarĕ ale livezilor dela munte.
—	14	o tistea hârtie pentru *Mihalache* de când sau trimis la dascăl.
258		cheltuiala ce sau făcut la hotărnicia livezilor dela munte, cu Portărel, precum în deosebită catagraihe se arată.
57	24	oca mălai 152 sau dat mertice ţiganilor, însĕ dela leatu 1805 Iulie şi până la leatu 1806 Iulie, la 6 suflete, afară din oca 644 ce sau adus dela 3 clăcaşi ot Măneşti.
18	—	la 2 pândari ce sau pus la vii, ot leat 1806 Septembre.
1	—	2 perechi opinci.
3	20	lui Coman Isprăvnicelu dela munte, dupe livezile dela munte, zeciuiala lui, ot leat 1806 Mai 8.
2	20	2 putini de brad ce s'au trimis lui *Mihalache* cu struguri la Bucureşti.
3		untdelemn la mormântul rĕposatei, dela leat 1806 şi până la leat 1807 Iulie
3	—	i pac untdelemn i făclii, dela leat 1807 şi până la leat 1808, i făclii la biserică.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
4	20	ce mi-au arătat Gligore Isprăvnicelu că au cheltuit la moara cea nouă ot Măneşti, la curăţitul iazului de rădăcini i dresul zăgazului până a nu se vinde moşia în arendă, când mĕ aflam eu la Bucureşti.
16	25	lui Ştefan vieru ce'l aşezasem vier la via rĕposatei, pe 7 luni, leat 1806.
5		cheltuiţi la moartea Ienii ţigăncii a casei rĕposatei.
3		cheltuiţi când am fost la Măneşti de am şezut asupra arendaşilor, au făcut zăgazul morii de l'au făcut de iznoavă.
50	—	sîmbriea dascălului grecesc din sf. Vineri, când au venit d-lui Stolnicul dela Bucureşti cu nepotul *Mihalache*.
78		la cumaşurile ce am luat pentru *Mihalache* acum la Paşti leat 1807, şaliu de antereu şi altele.
4	—	o pereche papuci lui *Mihalache*, leat 1807 Martie.
4	—	un fes i pac.
5		două basmale de cap.
12		un işlic i pac.
4	37	cheltuelile ce sau găsit.
	32	găitan dela Mihale pentru antereu.
	10	şiret pentru legături.
8	25	i pac şal, tot lui *Mihalache*, leat 1807 Martie.
9		lucrul hainelor lui Dumitrache croitoru, leat 1807 Martie.
85	39	oca 1719 mălai sau dat mertice ţiganilor casii rĕposatei, însĕ dela leat 1806 Iunie 1 şi până la Septembre 28 la 6 suflete, pe zi câte oca 5 ; până la leat 1807 sau dat numai câte oca 4 pe zi, lipsind un suflet, cumpărat oca po parale 2.
64	29	pomenirea rĕposatei de 3 ani, leat 1806 August 19 însĕ :

talere	parale	
1	20	la 6 läturghii, ot Tîrgoviste,
5		părintelui eclesiarh.
—	30	popa Gheorghe.
—	20	diaconului eclesiarhului.
	21	preotului bisericii.
	10	diaconului bisericii.
26	—	oca 6 făclii, oca po talere 6 şi jumătate.
	10	slugii eclesiarhului.
2	22	oca 3 orez.
—	20	şervet roşu albastru.
—	8	poleială albă galbenă.
—	10	stafide roşii.
—	15	ciapă pentru bucate.
1	26	untdelem.
15	—	oca 100 grâu, oca po parale 6.
1	8	o jumătate miel.
7		100 străchini, 100 urcioare.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	talere	parale	
		—	20	zmirnă, tămâie.
		-	10	stafide negre.
		64	29	
21				la 2 cearşafuri batiste lui *Mihalache*, unul pe plapomă, altul pe saltea.
1	30			o pereche ieminei lui *Mihalache*, când l'au trimis d-lui Stolnicul acasă la mine în vremea răzvrătirii.
2	30			o pereche ieminei lui *Mihalache*.
2	—			dascălului Costandin, din cât au şezut *Mihalache* la mine de l'au învăţat, însĕ dela Mai 17 şi până la Iulie 11.
	35			o pereche tusluci lui *Mihalache*.
5	25			o faţă saltea lui *Mihalache*.
4	9			pânză cămăşi Păunii ţigăncii.
9	20			coţi pânză zece, cămăşi lui *Mihalache*.
2	20			cămăşi lui Ştefan vieru.
1	5			o pereche papuci Păunii ţigăncii.
—	30			o basma i pac Păunii.
3	20			o pereche ieminei lui *Mihalache*.
2				2 perechi ciurapi, una lui *Mihalache*, una Păunii ţigăncii.
9	20			coţi 9 pânză cămăşi lui *Mihalache*.
4	38			9 coţi zeghe lui Ştefan vieru.
6	—			simbria pândarului ot leat 1807, la vie.
—	30			o pereche opinci pândarului.
10	1			o rochie Stanii slujnicii lui *Mihalache*.
2	10			o pereche papuci i ciurapi tot Stanii fetii slujnicii.
4	20			o cingătoare Stanii fetii slujnicii.
1	20			fetii unchiaşului Oprii ot Piatra, colac când au adus pe Stan la fată.
—	20			dat Pârcălabului când au făcut zapisul, luând pe chezăşiea lui.
—	5			plata zapisului.
20	—			dascălului Dumitrache al Mitropolii pentru învăţătura lui *Mihalache*, pe luni 4, dela Iulie 16 şi până la Noembre 16 leat 1807, cu răvaş.
—	10			Stanii fetii slujnicii, şi-au luat mătase pentru cămăşi.
1				plata rochii Stanii fetii la Dumitrache croitoru.
—	36			coţi 2 pânză mahramă Păunii ţigăncii acum la urmă când mi-au trimis-o înapoi.
9	—			2 perechi ieminei lui *Mihalache*, 2 perechi ciurapi.
2				lui Dumitrache croitoru când am dat binişul lui *Mihalache* a'l face, i giubeaua.
67	12			mertice ţiganilor oca 1340 dela leat 1807 Iulie şi până la leat 1808 Aprilie. la 5 suflete, pe zi câte oca 4.
12	—			Păunii ţigăncii mertice dela Septembre 1807 şi până la leat 1808 Aprilie, pe zi câte oca una.
54	10			cheltuială lui *Mihalache* la blană, plata însĕ:

www.dacoromanica.ro

talere	parale	talere	parale	
		14	25	13 guşi vulpe, guşa po talere 1 parale 5, profilurile giubelei.
			25	un sfîrc blană oae la giubea.
		16	10	10 guşi vulpe, guşa po talere 1 parale 25.
		14	20	o misadă nefea vulpe, roţile înlăuntru.
		3	—	o misadă blană oaė.
		2	10	o misadă blană oae subţire, blănitul mânecilor.
		3	—	plata cusutului la amândouă hainele.
		54	10	Dela Răducan sin Ianache, cu răvaş.

14	20	dat i pac dascălului Dumitrache pentru învăţătura lui *Mihalache*, pe luni 2, dela Noembre 16 leat 1807 şi până la Ghenarie 16 leat 1808, cu răvaş.
1	30	o pereche papuci i o pereche ciurapi Stani slujnicii.
2	—	Logofătului pentru facerea zapisului de vânzarea moşii Măneştilor, ce s'a dat pe 3 ani cum înapoi sě arată.
1	20	o basmà Stanii i pac.
13	20	i pac dascălului Dumitrache pentru învăţătura copilului pe 2 luni, dela Ghenarie 16 leat 1808 şi până la Martie 16 leat 1808, cu răvaş.
3	10	coţi 10 pânză Stanii fetii, cotu po parale 13.
1	30	o fotă Păunii ţigăncii când mi-au trimis-o d-lui Stolnicul înapoi acasă.
215	31	cheltuiala hainelor lui *Mihalache* ce i s'au făcut acum la Paşti, leat 1808 Aprilie, însě:

talere	parale	
2	20	o scufă de noapte.
5		o pereche papuci cu meşi i pac.
3		2 perechi ciurapi.
16	—	un brâu.
5	10	un fes i pac.
5	—	prefăcutul işlicului.
15	—	o jumătate şaliu pentru antereu.
20		un işlic nou.
3		o basma de nas
56	—	coţi 3 postav englezesc biniş lui *Mihalache*.
5	24	şervet la biniş.
2		ibrişim.
4	—	lucrul croitului.
10	20	coţi 3 şaliu
12	10	6 coţi pentru giubea, rupi 5.
12	20	11 coţi citarie proastă, Stanii fetii, rochie.
6	10	5 coţi pentru scurteică Stanii fetii.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	talere	parale	
		22	27	cheltuiala antereului, a giubelei, a ciahcirilor, i a rochii i a scurteicii, ibrişin, aţă, bogasiu, şiret, nasturi.
		9	10	plata cusutului hainelor la Dumitrache croitoru.
		215	31	
8				blănile scurteicii Stanii, însă:
		2	20	cinci iepuri
		4	20	faţa scurteicii
		1	—	plata cusutului
		8		
2	10			papuci Stanii fetii, cu ciurapi.
1				o basma Stanii fetii.
10	—			dat în mână Stanii fetii.
17	20			dat lui Ion sluga copilului din simbriea lui, pe 3 luni.
49	32			oca mălai 996 ce trec mai mult, daţi dela mine, cum socoteala arată, leat 1803.
10				dat cumnatii Despii, pomană pentru sufletul rĕposatei.
2153	6			

Perilipsis de adunarea sumelor, însĕ :

talere	parale	
4164	-	venitul dela leat 1805 până la leat 1808 Aprilie.
2153	6	cheltuiala, cu talere 49 parale 32 dupe mălai, oca 996 ce cumpărasem mai mult la leat 1803.
2010	34	asupră-mi.
1500		sunt daţi cu dobândă.
510	34	rămân asupră-mi.

Perilipsis peste toate socotelile acestei condici, însĕ :

talere	parale	
4	10	rămâne asupră-mi din leat 1803.
510	34	ce rămâne asupră-mi dela leat 1805.
515	4	din care :
131	20	ce trec mai mult cheltuiţi dela mine în leat 1804.
383	24	ce rămân bun asupră-mi a-i rĕspunde în venitul anului viitor.

Al Ungro-Vlahieì Mitropolit Dositeu, încredinţez.

talere	parale	
1000	—	daţi cu dobândă din leat 1804 prea sf. sale Episcopului Sevastis, pe lună câte talere $2\frac{1}{2}$, prin zapis.
600	—	i pac daţi cu dobândă, prin zapis, tot din leat 1804, la talere 13 pe lună talere 3, d-lui *Slugerului Mihai Bărbătescu.*
1500		i pac daţi cu dobîndă, prin zapis, d-lui Stolnicului Ghiţă Palada, leat 1808, la talere 13 pe lună talere 5, cu amanet via dela Greaca.
3100	—	adică trei mii una sută rămân buni capital afară din cheltuelile po-

www.dacoromanica.ro

menirilor ce sau făcut i datoriile ce sau plătit dela leat 1803 Mai și până acum la leat 1808 Aprilie, dupe cum înapoi socoteala arată.

Insĕmnare de tot venitul casii rĕposatei pe acest următor an, însĕ dela leat 1808 Aprilie de, când mi-am dat socoteala la prea sf. sa Episcopul Sevastis chir Dionisie, din porunca prea sf. sale Părintelui Mitropolitul, care socoteli sânt și întărite de prea sf. sa Părintele Mitropolitul, de anii trecuți, cum arată înapoi veniturile i cheltuelile. 1809 Aprilie.

talere	parale	
383	24	iotul ce am rĕmas să-i rĕspunz casii din socotelile trecute ale trecuților ani, cum înapoi sĕ arată.
400		dupe vînzarea venitului moșii Ciocenilor, în arendă, o sforicică din sud Saac, stj. 120, d-lui Polcovnicului Andronie în 5 ani, po an talere 80, însĕ de acum dela leat 1808 Iulie 1 și până la leat 1813 Iulie 1.
30		birul Dinii țigăncii a casei rĕposatei, dat d-lui Paharnicul Pană Costescu pe 2 ani însĕ dela leat 1807 Mai 15 și până acum la leat 1809 Mai 15, pe 2 ani, pe an câte talere 15.
1050		vândut venitul moșii Bărbăteștilor în arendă pe 3 ani d-lui Logofătului Badii, cu zapis, pe an câte taleri 350 i 6 chile porumb grăunțe pe an, însĕ de acum dela leat 1808 August 16 și până la leat 1811 August 16.
246	30	O bute vin din leat 1808 Octombre, vedre 94, vadra po talere 2 parale 25, lui chir Radul ot Tîrgoviște, afară din vedre 2 iertăciune.
50	10	dupe livezile dela munte, ot Pietroșița, iarba până la 1808 August 26 însĕ:

talere	parale	
10	10	două livezi lui Niculae ot Pietroșița.
12	—	două livezi Nițului morarului ot Moräești.
18		siliștea boierească ot Moroeni, tot Nițului i lui Vasile i lui Ion Moroianu.
5	—	o livejuie lui Costandin Moroianu.
50	10	Din toți banii aceștia mai rămăsese cusur să ia talere 12 parale 20 dupe siliște, au trimes neplătit madea pe Șerban și i-a uluit și eu am rĕmas păgubaș, puindu-mi banii toți la încheiala socotelii când mi-am dat.

talere	parale	
118	5	un butoi cu vin i pac dela 1808, vedre 45, vadra po parale 105, lui Dumitru, afară din vedre 3 ce au ieșit drojdie la pritoc i scăzămîntu' i o vadră iertăciune.
2278	29	

Insemnare de banii ce sau cheltuit cu casa rĕposatei pe acest următor an, însĕ dela leat 1808 Aprilie de când mi-am dat socoteala la prea sf. sa Părintele Mitropolitul și până acum la leat 1809 Aprilie, cum în jos anume sĕ arată:

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
30		ce avea rěposata datorie la un Marcul Ovreiul dupe vin să ia, fiind sărac nu i-am luat şi în trecutele socoteli uitând să-i arăt i-am pus bani luaţi, care în sufletul meu mărturisesc că nu i-am luat; de aceşti bani ştie şi prea sf. sa Sevastis că nu i-am luat i d-lui Stolnicul. Apucasem de-i însemnasem la socoteala ce înapoi sě arată şi pentru ca să nu se mai strice socoteala i-am trecut ca luaţi, dar nu i-am luat.
1		Logofătului Gavrilă al sf. sale Episcop Sevastis pentru scrisoarea ce-mi scria Părintele Mitropolitu prea sf. sale Sevastis sě-mi ia socoteala, care trecând acea scrisoare în condică la scoarţă, înainte, i-am dat.
6		cheltuiala condicii ce am luat dela d-lui Stolnicul Ghiţă cumpărată, de am trecut socotelile.
23	20	dat lui Şerban Minciună acum din primăvară leat 1808 Aprilie, un pogon de vie al casei rěposatei ce era al lui Marin posluşnic şi murind au rěmas al lui, cu bani, însě:

talere	parale	
5		de cu primăvară dat eu.
4	-	dat Păunica.
3		i pac dat.
2	-	» » »
4	—	» » »
5	20	» » ».
23	20	

Altă cheltuială ce fac de când am intrat în judecată cu Clucerul Dinul Brăiloiul pentru moşia Baloteştii a copilului, ce o hrăpise cu sâlnicie, cum arăt: 1808 Aprilie 9.

talere	parale	
4	20	oca 60 grăunţe pentru 4 cai când am plecat la Bucureşti la drum, oca po parale 3.
—	25	oca 1 pastramă pe drum feciorului.
1		pâine pe drum.
—	30	cumpărat fân dela Ştefan muscalu, de au mâncat caii noaptea în Tîrgovişte.
—	20	fân Marţi la prînz la cârciuma: puţu cu salcia.
2	15	Marţi seara la cârciumă la Ciocăneşti.
1		Miercuri când am intrat în Bucureşti la streaja nouă Mogoşoaia, *pentru că am tăiat coadele cailor.*
15	—	oca 120, orz, oca po parale 5, în 5 zile, pe zi oca 6 de cal cu zi cu noapte până i-am pornit acasă.
6	—	oca 80 paie, oca po parale 3, tot într'acele 5 zile la 4 cai.
1	20	luat oamenilor pastramă cât i-am ţinut într'aceste 5 zile.
—	20	oca 1 păcură când am trimis căruţa acasă.
—	16	pâine pe drum.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
2	—	dat lui Ioniţă chelaru nepotu lui Matraca când am trimes căruţa la ţară, sĕ dea muscalilor la streajă *ca să nu taie coada cailor*; *banii i-am dat şi coadele cailor tot le-au tăiat la câte 4 telegarii.*
2		cheltuiala pe drum când am trimes căruţa cu Şerban acasă la Doiceşti.
2	10	o jalbă Logofătului Ioniţă Grosul za Divan când am pornit întâi jalba pentru Brăiloiul, că eu am venit în Bucureşti şi Brăiloiul se afla afară la ţară.
2	30	Ceauşului za Divan când am scos jalba către d-lui vel Logofăt de ţara de sus buiurdisită, ca sĕ teorisească acea jalbă şi sĕ înştiinţeze Divanului; teorisindu-se de d-lui vel Logofăt, au scris Brăiloiului cu Copil za Divan ca negreşit la 5 Mai să se afle aicia în Bucureşti, care aceşti bani sau dat zapciului copilului de Divan care au mers cu acea scrisoare la d-lui Brăiloiul.
—	20	altă jalbă tot Logofătului Ioniţă cerând volnicie la luminat Divanul, ca să se facă volnicie să'l aducă, fiindcă şi la acel soroc ce-i scrisese d-lui vel Logofăt, nu venise.
1		Logofătului Zamfirache za Divan pentru buiurdizma volnicii.
—	30	al treilea jalbă Logofătului Iozev pentru a fi scoşi la Divan.
1	5	trei jălbi ce le-am scos dela Logofătul Niţul condicar, buiurdusite.
1	—	al 4-lea jalbă Logofătului Iacovache za Divan, pentru că nu ne scoate la judecată cu vechilul clironomilor Brăiloiului, care această jalbă până a nu i se da la Divan să se citească, mi-au luat-o d-lui Stolnicul Palada, cetindu-o nu i-au plăcut ci au făcut d-lui altă jalbă şi mi-au dat-o de am dat-o la Divan.
—	20	Stegar za Divan pentru mergerea cu jalbă la casa Brăiloiului să se cerceteze cine e vechil clironomilor Brăiloiului răposat.
4	20	i pac Logofătului Ioniţă Grosul pentru 2 còpii ce mi-a scos dupe 2 hotărnicii ce făcuse răposatul Iordache Brăiloiul, pentru partea ce o vînduse, moşia, d-lui Panait Băbeanu vel Căpitan za lefegii, partea ce îi lăsase rĕposata soră-sa prin diată la moartea ei şi o hotărîse d-lui Ştefan Grecianul Şetraru, cum şi moşia rĕposatului Gheorghe Infundăţeanul iarăşi d-lui vel Căpitan za lefegii, care dupe aceste 2 hotărnicii i zapisul ce vînduse mai nainte partea lui ce-i venise de frate răposatului Cămăraşului şi dupĕ hotărniciile cele 2 la judecată, şi-au aflat copilul dreptatea.
—	10	i pac stegarului pentru anafora a fi silitor către boierii judecători, să se facă mai curînd.
20		2 obidiţi dat la anafora d-lui treti Logofăt Gligoraşco ot Departamentul de opt, i d-lui Slugeru Panait Băbeanu, faţă fiind şi d-lui Slugeru.
—	20	i pac o jalbă Logofătului Nicolae za Divan condicar, pentru a fi scoşi la Divan cu d-lui Postelnicul Iamandache Copcia vechil despre partea casii Brăiloiului clironomilor.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
—	20	i pac o jalbă Logofătului Pârvul condicaru ot Departamentul de opt, dupě ce am văzut că se face porunca cinstitului Divan ca să stea anaforaua până la 60 de zile şi când la acel soroc nu va face apelaţie, vechilul având a mai rěspunde, atuncea sě va întări de către slăvitul Divan anaforaua şi am cerut voie dela d-lui vel Logofăt să ies afară la ţară.
—	10	un pitac ce mi-sau făcut, poruncă către d-lui Vatafu za Divan, de d-lui vel Logofăt ca să-mi dea anafora, să nu se prăpădească şi viind de afară dela ţară iarăşi sě fiu chemat de d-lui zapciul.
—	30	al 3 lea jalbă Logofătului Niculae pentru Cluceru Dincă Brăiloiul, că au venit în Bucureşti şi nici apelaţie va să facă, nici în scris va se dea, de l'au mulţumit.
2	—	Ceauşului za Divan zapciul, cerându-mi osteneala pentru ca sě meargă cu anaforaua la d-lui Clucerul Dincă Brăiloiul sě-i arate anaforaua şi să o citească, hotărârea Departamentului şi de sě va mulţămi să dea în scris, iar de nu se mulţumeşte să dea în scris, să facă apelaţie.
5	—	la anaforaua ce s'au făcut dela d-lui vel Logofăt către slăvitul Divan pentru Clucerul Brăiloiul, care aflându-sě într'acea zi, Cluceru Dinul Brăiloiul, la curte când sau citit anaforaua la Divan, l'au şi chemat ca să rěspunză de are sě mai rěspunză. ceva-şi [împotriva judecăţii Departamentului şi au rěspuns înaintea Divanului şi a d-lui vel Logofăt că se mulţumeşte pe judecata Departamentului. Şi iarăşi din josul anaforalei d-lui vel Logofăt arată către luminatul Divan pentru ca să ies afară ; tot într'acea anafora din jos arată că s'a mulţumit pe hotărîrea judecăţii Departamentului, care sau şi întărit de către slăvitul Divan.
16	30	D-lui Pitarului Ioniţă Rafail pentru întărirea anaforalei ce s'au întărit de către adevăratul Divan anaforaua judecăţii boierilor ot opt Departamentul, pentru moşia Baloteştii ce o luase Brăiloiul.
1	20	Logofătului Niculae za Divan căci au trecut în condica Divanului.
1	20	i pac Logofătului Niculae za Divan jalbă, pentru Vatafu za Divan că nu vrea sě-mi dea anaforaua, cerându-mi filodormă talere 500.
—	10	Logofătului Niţu condicaru ce au scris acéstă jalbă, care poruncea Divanul Vatafului za Divan numai talere 50 să primească.
	20	al doilea jalbă tot pentru Vatafu za Divan, Logofătului Niculae, jeluind că nu vrea să primească talere 50, ci cere tot talere 500.
1	20	dat Pitarului Rafail tot pentru acéstă jalbă ce mi-au dat buiurdi ită către zapciu, ca negreşit să primească numai talere 50 iar nu mai mult.
50		dat zapciului, filodormă, dupe porunca slăvitului Divan.
9	—	douě căruţe lemne cumpărate pentru foc când am venit întâi la apelaţie, de am ars în 5 zile.
5	—	mâncarea mea într'aceste 5 zile până am pornit căruţa afară la ţară.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
160	1	cheltuiţi în 40 de zile, cum să arată, dela Aprilie în 16 şi până la sfîrşitul lui Mai, însă :

talere	parale	
45		mâncarea mea pe zi în 45 zile, cu feciorul,
42		căruţe 12, lemne, carul po talere 3 parale 20.
50	21	oca 675 fân, oca po parale 3, pentru cal care umblu pe dînsul, zi cu noapte oca 15.
22	20	oca 180 orz, oca po parale 4, zi cu noapte oca 4 dat.
160	1	

talere	parale	
47	30	cheltuiala mâncării mele i a feciorului, dela Iunie 1 şi până la Iunie 14, însě :

14		mâncarea mea cu feciorul.
11	10	cinci carě maldăr, carul po talere 2 parale 10.
16	10	çinci carě lemne, carul po talere 3 parale 30.
6	10	42 oca orz la cal, oca po parale 5.
47	30	

talere	parale	
137	5	cheltuiala dela Iunie 14 şi până la sfârşitul lui Iulie, zile 47, însă :

talere	parale	
47		mâncarea mea pe zi po talere 1.
46		12 care lemne, carul po talere 3 parale 30.
17	5	oca 141 orz, oca po parale 5, pentru cal într' aceste zile.
137	5	

talere	parale	
12	20	oca 100 orz în 5 zile la 5 cai, ce le-am dat când m'au zăbovit Vataful za Divan de nu vrea să-mi dea anaforaua, cerându-mi talere 500 filodormă, ne-vrând sě mi-o dea fără de poruncă, de cal câte oca 2, cu zi cu noapte, oca po parale 5, August 10.
26	10	oca 350 fân la 5 cai, pe zi cu noapte de cal câte oca 7 în 10 zile, August 10
10	—	mâncarea mea în 10 zile.
5	—	în 10 zile mâncare la 5 oameni, până am plecat.
3	—	cheltuiţi pe drum când am plecat acasă.
1	32	la răvaş dela Spătărie, când am ieşit afară la ţară.
—	30	la poliţie pentru acest răvaş.

Altă cheltuială ce au făcut soţia mea când mě aflam eu în Bucureşti pentru judecata Brăiloiului.

talere	parale	
5	—	la moartea Păunii ţigăncii, a casii rěposatei însě :

1	35	coţi 5 la îngropat.
	20	ceară.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	talere	parale	
			6	mătase.
			20	lemnul.
			9	. . . .
			16	preotului.
			20	i pac ceară.
			6	privigătoarea.
			9	tămâie.
			20	făină,
			10	grâu pentru colivă
		5	5	
13	—	o giubea lui *Mihalache*, de vară.		
1	—	plata cusutului.		
1	—	o pereche ciurapi lui *Mihalache*.		
2	20	o pereche iminei lui *Mihalache*.		
5	—	dat Logofătului. Dumitrache condicaru când mi-au trimis socoteala în condica Mitropolii, din porunca prea Sf. sale.		
	20	o jalbă ce am făcut către prea sf. sa părintele Mitropolitul, pentru că trebue, cele mişcătoare dupe împrejur a sĕ drege, ale casei rĕposatei.		
8	30	un ciaslov nou, de cele bogate, lui *Mihalache*, dela Gherghe Prahoveanu ot Tîrgovişte.		
4	—	un ciaslov vechiu ce'l luasem mai nainte.		
1	20	cheltuială pe drum lui Manolache feciorul, când l'am trimes cu scrisoarea la prea sf. sa părintele Mitropolitul, pentru multele supărări ce-mi făcea Stolnicul Palada, dupe ce am luat copilul din porunca prea sf. sale părintelui Mitropolitul şi l'am dat la dascălul Negoiţă.		
1	—	o pereche ciurapi lui *Mihalache*.		
7	—	sâmbriea pândarului ce au fost tocmit la vie până se va da buţile de vale, 1808 Septembre, feciorului lui Şerban posluşnicului casii.		
3	—	o pereche iemenei lui *Mihalache*.		
1200	—	sîmbriea mea în 6 ani, luat pe an câte talere 200 cu pecetluitul, din porunca sf. sale părintelui Mitropolitului.		
5	20	o pereche cizme lui *Mihalache*, negre.		
8	20	nouă coţi pânză subţire, cămăşi lui *Mihalache*, cotul po parale 38, dela Sanda văduva.		
4	—	o cămaşă lui unchiaşu Ştefan vierul.		
10	20	o pereche cizme lochii, lui *Mihalache*.		
-	25	potcovitul cizmelor.		
2	—	o pereche tusluci lui *Mihalache*.		
		Marfa ce sau luat, dela Dumitru Coţamuş, pentru *Mihalache*.		
31	13	luat, însĕ :		
		10	—	două brâne ne rânzate pentru ciacşiri.
		1	22	şasĕ coţi şi un rup astar sovar.
		1	22	o bucată găitan sacâz.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	talere	parale	
			10	ibrişim.
			2	aţă.
		8	30	patru coţi zuf... pentru scurteică.
		2	28	şapte coţi astar sovas (?) la scurteică.
		1	10	un cot bogasiu la scurteică.
			5	bumbac, sfoară la scurteică.
		1	30	un cot bogasiu, meremet la nădragii cei vechi.
		1	—	plata cusutului ciacşirilor.
		1	20	plata cusutului scurteicii.
		31	13	
22	—			o misadă nefea, vulpe, la scurteică i la meremetul tătarcii înlăuntru.
2	20			o jumătate oae misadă, la spatele scurteicii.
1	20			plata blănitului.
3	10			o pereche cizme femeieşti, femeii cei-ce poartă grijă la mormîntul rĕposatei.
3	30			o oca untdelemn la mormîntul rĕposatei, la çandele.
3	—			oca 1 făclii ceară, la mormîntul rĕposatei i pac.
5				dascălului Negoiţă, una psalterie să cumpere lui *Mihalache*.
16				un işlic nou lui *Mihalache*, acum la Paşte.
3	25			un fes nou i pac.
5	20			o pereche papuci i pac.
2	—			o pereche iemenei negrii i pac.
1	18			o pereche ciurapi lui *Mihalache*.
6	30			cheltuială când am adus pe *Mihalache* la Bucureşti.
12				dat ofiţirului de cazaci când am luat dela Spătărie un cazac, de am mers la Tîrgovişte când am adus pe *Mihalache*, însĕ 6 Vatafului spătăresc, 6 ofiţirului.
3	20			dat cazacului în 6 zile, tocmeala lui.
1				i pac dat lui cheltuială pe drum.
2				pâine, pastramă pentru fecior pe drum.
—	10			străjarilor când am ieşit de am mers să aduc pe *Mihalache*.
	10			i pac străjarilor când am venit cu *Mihalache*.
21	20			oca 4 zahăr ce sau dat la obraze ştiute, pentru pricina acestei judecăţi a moşii Baloteştilor cu Brăiloiul.
16	35			oca 2 cafea i pac sau dat asemenea.
1	10			la răvaşu spătăresc când am ieşit afară de drum.
—	30			dat chirigiului cât au şezut la mine acasă până am plecat la Bucureşti.
10				un sărindar la sf. Sava unde este îngropat socrul rĕposatei i neamul nostru.
10				sărindar la moşia Măneştii, preotului popa Gheorghe.
10	—			Preotului Popa Costandin, sărindar, ot Doiceşti, unde este răposata îngropată.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
128		dascălului Negoiţă din sîmbriea lui, dela leat 1808 Iulie şi până la leat 1809 Martie, însĕ cu iemeclîcul copilului.
6	—	dăscăliţii lui dascălul Negoiţă, care caută copilul şi'l spală, din talere 30 sîmbriea ei ce era tocmită într'un an, tot dela Iulie leat 1808.
46	20	sîmbriea lui Manolache feciorul ce au umblat dupe copil, cu o pereche cizme ce i-am luat.
2293	39	

Perilipsis de adunarea sumelor, însĕ :

talere	parale	
2278	29	venitul dela leat 1808 Aprilie şi până la leat 1809 Aprilie.
2293	39	cheltuiala dela leat 1808 până la leat 1809 Aprilie.
15	10	trecuţi mai mult cheltuiţi.

Perilipsis de dobânda banilor talere 3100 capete ce sunt daţi cu dobândă, precum înapoi sĕ arată trecuţi.

193	24	dobânda la talere 600, dela leat 1804 August 18 şi până acum la leat 1809 August, adică ani 4 luni 6 zile 10, pe lună la talere 600, talere 3 parale 24, care fiind luaţi asupra mea, acum i-am rĕspuns aceşti bani la nunta *nepotului meu Mihalache*, cu dobînda lor, d-lui Serdarului.
230	—	dobînda la talere 1000 ce sunt daţi la prea sf. sa Părintele Episcopul Sevastis, cu dobîndă, dela leat 1805 Iulie şi până acum la leat 1809 la talere 13, pe lună po talere 2 parale 20, adică ani 3 luni 10, la trecuta lună a lui Martie 1.
180	—	dobînda la talere 1500 ce sau dat d-lui Stolnicului Ghiţă Palada, dela leat 1808 Martie 1, care sau împlinit acum la trecuta lună a lui Martie 1809 un an.
603	24	Dositeu al Ungro-Vlahii adeverez.
603	24	suma dimpotrivă.

talere	parale	Sĕ scad, însĕ :
15	10	ce trec mai mult cheltuiţi de mine în trecutul an, precum înapoi sĕ vede.
193	24	dobînda la talere 600 capete, ce au fost asupră-mi cu zapis.
208	34	sau dat împreună cu capetele de s'au cheltuit la nuntă.

394	30	aceştia rămân.
1000	—	capete la părintele Sevastis, cu dobîndă.
1500	—	i pac capete la d-lui Stolnicul Palada, cu dobîndă.
2894	30	aceştia rămân capete, a copilului, adică două mii optsute nouă zeci şi patru parale 30.

S'au însemnat perilipsis, aceste socoteli şi în condica sf. Mitropolii.
Niculae Logofătul Mitropolii.

www.dacoromanica.ro

Copie întocmai după cea adevărată ce este trecută în condica Mitropolii.

Fiindcă cu ajutorul lui D-zeu am căsătorit pe *nepotul Mihalache sin Ioniță Bărbătescul*, după coplia rĕposatului Clucer Manolache Topliceanu, cu foae de zestre iscălită de d-lui Serdarul Antonie Fotino unchiul copilei, i de d-lui Slugerul Dumitrache fratele copilii și are moșii, vii, țigani, bani, iscălite în zapise, scule și alte lucruri mișcătoare, pe care îl fac teslim pe numitul nepotul meu în mâna d-lui, care lucruri îi sunt rĕmase dela părinți.

Moșia Bărbăteștii din sud Dâmbovița a cărei venit este vîndut pe 2 ani, însĕ dela viitorul August 16 cu leat 1809 și până la leat 1811 August 16 și banii fiind luați de mine, sunt trecuți în socoteala ce mi-am dat la sf. Mitropolie:

Moșia Măneștii din sud Dĕmbovița cu 2 mori i piuă, este vîndută pe 2 ani, însĕ dela leat 1809 Iunie 13 și până la leat 1811 Iunie 13 și banii fiind luați de mine, asemenea sînt trecuți în socoteală, cum mai sus sĕ arată.

Moșia Ciocenii din sud Saac a cărei venit este vîndut pe ani 4 însĕ, dela leat 1809 Iunie 1 și până la leat 1813 Iunie 1 și banii fiind luați de mine, asemenea cum mai sĕ vede trecuți în socoteală. Livezile dela munte, de fân, dela Pietroșița sud Dâmbovița i case cu livede de pruni ce este în sat, însĕ 5 livezi și o siliște boierească ot Moroieni.

Viile, cinci pogoane și jumătate ot Bărbătești sud Dâmbovița, cu obrățiile lor, livezi de pruni și de fîn.

Moșia Baloteștii din sud Ilfov cu moșia de peste a tot Vlăsii, a cărei venit are sĕ'l ia copilul dela Aprilie 1, are sĕ'l stăpânească și casele cele mari cu totul, însĕ să întoarcă talere una miie lui chir Petre Lipțcanul dupe judecățile ce au avut, are sĕ ia și venitul pe un an dela casa rĕposatului Clucĕr Costandin Brăiloiul, ce i l'au hrăpit. Are sĕ ia și venitul din anul trecut, din casa unchi-său d-lui Stolnicul Ghiță Palada bez chile 5 grâu, 3 care fîn și 60 banițe porumb știuleți ce sînt acum pe moșie în mâna Isprăvnicelului rĕmase din anul trecut.

Țiganii. Anastașia văduva, Dinul copilul sin ego, Nedela văduva sin Nastasia văduva, Voica sin Nedelea, Tudor Grancea holteiu. Dina fată sin Nastasia la d-lui Paharnicul Pană Costescul, măritată dupe țiganul d-lui și dată în bir po talere 15 pe an. Stoian croitor la d-lui Stolnicul Palada. Adică șapte.

Vitele. Doi boi, o iapă, un cal bătrân ce sĕ află la Șerban poslușnicu, o vacă cu vițel și un cal bătrân la d-lui Stolnicul Palada.

Sculile. O pereche cercei smaragduri, cu aripi, cu câte 8 diamanțele.
1 pereche cercei cu balașuri.
1 inel de aur cu robin.
1 leftișor de aur cu 13 diamanturi.
7 șiruri mărgăritar de mijloc, pe la căpătâie cu de cel mărunt.
1 pereche paftale de argint poleite, cu colanul lor de catifea neagră.
talere 600 ce au fost la mine cu dobîndă din leat 1804 August și până acum la leat 1809 Martie, dobînda la talere 13 pe lună talere 3, pe care i-am și rĕspuns la nunta copilului, talere 193 dobînda la acești talere 600, pe ani 4 luni 6.

Cei prin zapise. Talere 1000 la sf. sa părintele Sevastis ce sunt dați cu dobîndă, po talere 2 la talere 13 pe lună, din leat 1805 Iulie 1 până la leat 1809 Iulie 1.
Talere 240 dobînda la acești talere 1000, dela Părintele Sevastis, pe ani 4.
Talere 1500 la d-lui Stolnicul Ghiță Palada ce sînt dați cu dobîndă po talere 5

www.dacoromanica.ro

la talere 13 pe lună, din leat 1808 Martie 1 şi până la leat 1809 Martie 1, cu amanet zapisele vii d-sale ot Greaca.

Talere 180 dobînda ce face la aceşti talere 1500 dela d-lui Stolnicul Palada pe un an.

3713 — adică trei mii şapte sute trei sprezece talere.

Trecut în condica Mitropolii. 1809 Aprilie 22.

Dumitrache condicaru.

Copie întocmai după cea adevărată, din condica Mitropolii.

Insemnez foaia de zestre a soră-mi Smaragdii, 1809 Martie 1.

talere	parale	
200	—	o rochie albă cu fir.
60	—	o rochie sadea.
70	—	o rochie albastră sadea.
60	—	o rochie malteh albastră.
60	—	o rochie malteh.
50	—	» stambă.
50	—	» malteh hidico.
190	—	» de (indescifrabil).
60	—	2 fuste malteh.
50	—	2 » batistă.
80	—	un antiriu de noaptea.
150	—	» » » postav.
116	—	4 cămăşi
20	—	2 perechi ciurapi mătase.
21	—	3 » » tiriplic.
20	-	2 » mănuşi de mătase.
300	—	3 bodcialâcuri.

Aşternutul dintâi.

180 o pernă mare şi 4 mici şi 2 şi mai mici, cusute cu fir, umplute cu puf şi cu cearşaful lor.

Aşternutul al doilea.

talere	parale	
60	—	o pernă mare şi 4 mici, un cearşaf vărgat.
92	—	o saltea atlas cu 3 perne umplute cu puf.
60	—	o plapomă atlas.
40	—	un cearşaf batistă.
100	—	cinci cearşafuri cu mătăsuri cusute.
80	—	două » cu beteală
2169	—	
50	—	o masă cu 12 şervete şi un prosop.
20	—	12 perechi cuţite cu lingurile lor, de Lipţca.
10	—	un toc de talere } farfurii
12	—	un toc de bucale } farfurii
2261	—	

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
75	—	un şal
60		ibric cu lighianul galben.
22	20	două sfeşnice de alamă.
28		4 perechi (loc alb).
150		un inel cu 9 diamanturi
20	—	o ladă de Braşov.
600		o butcă.
3891	20	
375		300 gălbenaşi po talere 1 parale 30.
50		o pereche paftale, legate cu aur, cu colanul lor.
10	—	o umbrelă.
16	—	4 bucăţi panglice.
4342	20	Acestea sunt dela noi, iar dela D-zeu milă, dar şi blagoslovenie.

1809 Martie 1.

Antonie Fotino Serdar. Dumitrache Topliceanu Clucer.

Trecut în condica Mitropolii : Dumitrache Condicaru.

Insemnare întocmai dupe foaia ce mi-au trimis-o d-lui Stolnicul Ghiţă Palada, de ce bani au cheltuit la hotărnicia moşii Baloteştilor ot leat 1803, care moşie este a *nepotului nostru Mihalache Bărbătescul* nevîrsnicul, ce sĕ află sub epitropia noastră, cum în jos anume sĕ arată, cum şi alte cheltueli :

talere	parale	
40		4 sărindare la 4 biserici în Bucureşti, dat d-lui Stolnicul.
40		lui Costandin Lipţcanul pentru un agabaniu ce sĕ luase de rĕposata în viaţă fiind, precum în diată sĕ arată.
58	20	dat Hristii Diamandiul ce era rĕposata datoare sĕ rĕspunză dupe maloteaua cu samur, care dupĕ moartea rĕposatei, acéstă malotea s'au dat soţii lui Postelnicul Dumitrache Popescul, de pomană.
67	20	dat d-lui Stolnicul hotarnicului, d-lui Petrache biv vel Serdar ce este la veliţii boieri, pentru cartea de hotărnicie ce sau facut pentru moşia Baloteştilor, a copilului *Mihalache*, din sud Ilhov.
16	—	ce era rĕposata datoare d-ei Medelniceresii Marghioalii, cumnată rĕposatei.
3	10	au trimis d-lui oca peşte sărat 10, d-lui Medelnicerului, pentru pomana răposatei.
2	20	au scos d-lui Medelniceru o carte de blestem ce sau citit în Tîrgovişte, din porunca gospod, când sau făcut catagrafia casei rĕposatei.
5		dat d-lui la o poruncă gospod către Ispravnici pentru ca să lase posluşnicii răposatei făr de dajdie.
1	20	Logofătului ce a făcut catagrafia casei rĕposatei.
45	—	zice d-lui Medelniceru că au cheltuit cu hotarnicul ce au ieşit la moşia Baloteştii i la oamenii ce au fost mărturii, sĕ arate dreptele hotarĕ.
6	—	bacşiş oamenilor ce au pus pietrile moşii Baloteştilor.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
2	20	altă carte de blestem celor ce nu vor arăta dreptul adevăr pe unde au fost venit stăpânirea.
3	—	bacşiş Portărelului.
2	10	Isprăvnicelului moşii Baloteştii de şi-au luat o pereche iminei.
2	—	dat lui Stoian, ţiganul casii răposatei, tot d-lui Medelnicerul.
295	30	Această cheltuială mi-au arătat-o d-lui Medelnicerul Palada, unchiul copilului *Mihalache*, că au cheltuit la hotărnicia moşii, cum mai sus sĕ arată, care aceşti bani talere 295 parale 30, i-am şi dat eu în mâna d-lui, de sunt trecuţi înapoi, care mai pe larg i-am trecut aicea, ce i-am rĕspuns eu în leat 1803.

Tot cheltuială, dupe foaia d-lui Stolnicul, ce au făcut cu *nepotul Mihalache*, ot leat 1805 Iulie, dupe foaia d-lui.

talere	parale	
32	10	un biniş nepotului *Mihalache*, postav, coţi 3 şi rupi 1.
3	—	12 coţi şiret.
—	20	ibrişim.
—	20	un daf la guler.
2	20	lucrul.
15	—	la herşiile işlicului.
6	—	făcutul.
50	—	5 perechi samuri Beciu, pentru giubea lui *Mihalache*.
20	—	una nafea, afară din ceea-ce am pus dela mine.
12	20	coţi 5 ghelmesut pentru giubea.
3	10	10 coţi atlas.
—	15	ibrişim.
2	—	lucrul.
2	20	lucrul cojocarului.
10	10	şal de nădragi.
1	38	6 coţi atlas.
1	20	ciucurlîcul.
—	30	găitan.
—	12	ibrişim.
1	—	lucrul croitorului.
15	—	6 coţi şaliu, anteriu lui *Mihalache*.
4	—	10 coţi maraş la antereu.
1	—	4 bucăţi găitan.
—	20	parmaclîcurile la mânici.
	12	doi coţi şiret.
—	25	ibrişinul.
—	11	nasturi.
1	30	plata croitorului.
10	—	4 perechi papuci i o pereche iemenei.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
30		căputul care l'am făcut, să'l aibă pentru vreme rea.
20		un brâu ce l'am luat, la hainele cele mai bune.
12	20	2 perechi cisme.
4	20	un fes.
4	—	2 basmale de nas.
1	20	o pereche tusluci.
2	-	o scufiţă de noapte.
3		o filadă grecească.
4	—	4 perechi ciurapi buni.
8		4 coţi zuf de vară, scurteică.
1	38	astarne.
	12	ibrişinul.
	4	aţă.
—	4	găitan.
1	20	lucrul.
15		blana.
12	20	ierbechir, rochie Păunii ţigăncii.
3	.	maraşul.
1	20	găitan.
	18	nasturi.
—	20	ibrişin.
2		lucrul.
4	—	două basmale ţigăncii.
	35	o pereçhe papuci i pac.
3	20	i pac o pereche însurături ţigăncii.
3		un brîu i pac ţigăncii.
100	—	dascălului într'un an.
80		sîmbriea feciorului ce este pus dupĕ *Mihalache* să-l ducă la dascăl şi sĕ'l aducă.
16		2 perechi cizme feciorului.
4		2 » iemenei feciorului.
5		blănile ce s'au pus la misadea.
544	14	cheltuiţi de d-lui Stolnicul, afară din talere 5 parale 25 ce trec la

d-lui mai mult daţi şi s'au dat la o pereche cisme lui *Mihalache*, care această cheltuială sau făcut de d-lui Stolnicul cum foaia d-lui arată, care foaie este trecută în condica casii la leat 1805, care socoteală este întărită şi de prea sf. sa părintele Mitropolitul dupĕ cum înapoi sĕ arată în socoteală.

Socoteala datornicilor care au avut sĕ ia bani dela rĕposata *Maria Bărbăteasca*, dupe marfa ce au dat rĕposatei în viaţă fiind rĕposata, cum şi banii daţi pentru trebuinţa casei rĕposatei, cum în jos anume sĕ arată, care datoria aceasta am plătit-o eu dupĕ moartea rĕposatei. 1803.

Socoteala lui Gligore Isprăvnicelul la moara cea nouă.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
123	34	arată Gligore cheltuiţi la moara cea nouă, însă:

talere	parale	
10		la parii morii când trăia răposata.
1	35	500 cuie fer la şindrilitul morii.
	22	i pac cuie de fer.
—	24	chiria şindrilii ce au adus la moară.
35		2 perechi pietre la moară, ot leat 1802 Septembre 10.
15		i pac cu răvaşul răposatei, datoare fiind lui Gligore dintr'o socoteală veche ot leat 1801 Octombre 19.
26		i pac o pereche pietre cu adusul lor la moara cea veche, din porunca răposatei când trăia.
7		cumpărat varză răposatei, pentru casă.
4	20	dat rudarilor de au săpat iazul morii cei noui, când trăia răposata.
3	20	făcut un hambar la moară pentru oem.
4	—	cumpărat vase pentru răposatul soţul d-ei, pomană.
3	24	cumpărat răposatei pui de găină, când trăia răposata.
1		Stanii femeii pentru văpsitul fustelor ţigancelor.
10	—	simbriea lui Gligore pentru osteneala lui, ce au şezut după oameni când lucra la moară.
123	25	Dintr'aceştia ce arată Gligore că au primit, însă:

	talere	parale	
20	10	—	dat răposata trăind.
	10		i-am ţinut eu în seamă dupe 2 livezi ce i-am dat eu într'un an.

talere	parale	
103	25	au rămas bani buni să-i răspunz eu, care i am

şi plătit dupe cum şi în diata răposatei arată că soçotindu-l, ce va mai rămânea datoare să-i plătesc, care bani sînt trecuţi înapoi la cheltuiala casei, ce este teorisită cum să vede.

Socoteala lui Bucur Negrea ot Măneşti, ce îl avea răposata Isprăvnicel pe moşie:

talere	parale	
96	34	au cheltuit la moara cea nouă, însă:
81	—	au primit dela răposata.
15	34	au rămas ca să-i răspunz, cari i-am şi răspuns eu după moartea răposatei cum înapoi la socoteală să arată, adică întâi talere 7, dat al doilea talere 8 i parale 34.
		Socoteala lui Şerban cârciumar ot Doiceşti dupe vinul ce au vândut, al răposatei, cum arăt:
69	20	o bute vin vedre 69 oca 5 afară din vedre 2 iertăciune, vadra po talere 1.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
59	8	o bute vin vedre 59 oca 2, vadra po talere 1, afară din vedre 4 ce s'au găsit drojdie.
128	28	face toată suma banilor, ce sĕ scade însă :

3	24	vedre 3 oca 6 dat Cocoanii.
1	20	dat din porunca »
28	20	dat răposatei.
10		i pac dat rĕposatei.
5	—	» » »
7		» » »
20		» » »
19	—	» » »
33	—	» » »
14	—	» » »
5		» » »
146	24	

17	36	trec mai mult daţi de Şerban, rĕposatei, care i-am şi plătit eu cum înapoi la socoteală sĕ arată, la cheltuelile socotelii.
5		Tănase Gogoaşe, arată rĕposata în diată, ne-vrînd sĕ ia banii fiind daţi pentru uluci, i-am dat eu şi i-am făcut ulucile 200.
20	—	La Mihul morar, ce au lucrat la moara cea nouă. Dintr'aceşti bani, ce i-au dat rĕposata, însĕ :

talere	parale	
4	—	dat rĕposata.
1	20	dat Bucur Negrea.
1	33	dat Floarea cârciumăreasa.
2	20	i pac dat Floarea.
2	8	dat rĕposata.
12	1	

(total în margine: 12 talere 1 parale)

7	1	Aceşti bani i-am şi plătit eu dupĕ moartea rĕposatei, care i-am şi plătit eu, cum înapoi socoteala arată. Socoteala lui Tănase Băcanul :
37	15	zice că au dat marfă rĕposatei, însĕ :

12		douĕ perechi cisme voiniceşti.
2	30	o pereche cisme femeieşti.
6	5	oca 5 miere.
16	20	oca 30 fer pentru moară.
37	15	Dintr'aceştia ce au primit :

10	—	dat rĕposata.
4	—	cu Dumitru ţiganu.
10	—	cu Niculae feciorul.
24	—	

www.dacoromanica.ro

talere	parale	talere	parale	
		13	15	Au rĕmas ca să-i rĕspunză, care i-am și plătit eu, cum înapoi arată socoteala cheltuelilor casii.
			Băcanul.	
66	7	Dinul băcanul, pe marfă; dintr'aceștia arată însĕ:		
		45	4	cu 2 răvașe ale rĕposatei.
		15	7	i pac un răvaș rĕposata.
		—	12	fer, cu răvaș.
		5	—	dupe o socoteală veche, ce îi rămăsese răposata, ot leat 1801.
			24	oca una fier, cu răvaș.
		66	7	Dintr'aceștia însĕ talere 30 au primit dela rĕposata trăind.
		36	7	au rĕmas ca sĕ-i rĕspunză, care i-am plătit eu în urma răposatei, dupĕ cum înapoi la cheltuelile casii să arată.
16	14	Au arătat Dumitrache croitorul că are sĕ ia dela rĕposata, dupe lucrul hainelor ce au lucrat când trăia rĕposata, i alte cheltueli ce au făcut la acele haine, însĕ:		
		—	15	dresul unei rochi.
		3	30	trei coți batistă, cotul po parale 50.
		1	3	trei bucăți găitan.
		—	24	șiret, ață la 2 rochi.
		—	6	nasturi.
			28	patru dramuri ibrișin.
		3	30	2 rochi nouă, cusutul.
			14	2 dramuri ibrișin la giubeaua lui *Mihalache.*
		—	30	plata cusutului giubelei lui *Mihalache.*
		—	16	parmaclîcuri la antereul lui *Mihalache.*
		—	8	nasturi la antereu.
		—	10	ibrișin, ață.
		—	30	cusutul.
		—	10	o bucată găitan.
		3	—	alte cusături vechi ce nu i-au plătit.
		16	14	Dintr'aceștia ce i-am dat, cum socoteala înapoi să arată, însă: 6 — 11 dat eu; 10 — 3 i pac dat eu; 16 — 14 plătit.
160	—	Arată Dima că are să ia dela rĕposata dupe marfă, însĕ:		
		60		ot leat 1801 dat marfă.
		29	20	dat postav ot leat 1803.
		10	30	3 coți postav șiret.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	talere	parale	
		21		o bucată citarie erbechir.
		11	35	cinci coţi şal pentru Mihalache.
		3	20	o alagé.
		1	9	coţi 7 atlas şovaz.
		2	—	zece dramuri găitan.
		11	35	coţi 5 ghelmesut, lui *Mihalache* giubea.
		151	19	Dintr'aceşti bani, ce au primit, însĕ:
				56 — o bute vin vedre 88, vadra po parale 38.
		141	—	85 — rĕposatei bani în mână.
				141 —
		19	19	au rămas sĕ-i răspunză casa, care i-am şi rĕspuns, cum socoteala înapoi sĕ arată.
80	—			La Lazăr Părcălabul ot Drăgoeştii - Ungurei, ce îi arată rĕposata în diată că este datoare să-i rĕspunză şi orîndueşte să-i plătesc eu, care i-am şi plătit eu în urmă, cum înapoi socotelile arată.

Adunarea sumelor tuturor datornicilor, ce au avut sĕ ia dela rĕposata şi i-am rĕspuns eu în urmă, cum arăt :

talere	parale	
103	25	Gligore Isprăvnicelu ot Măneşti.
15	34	Bucur Negrea.
17	36	Şerban cârciumarul ot Doiceşti.
7	39	Mihul morar.
13	15	Tănase băcanul.
36	7	Dinul băcanul.
16	14	Dumitrache croitorul.
19	19	Dima.
80		Lazăr Părcălabul.
310	29	Adică trei sute şi zece, parale două zeci şi nouă sau făcut toată datoria răposatei, ce rămăsese să o rĕspunz la numiţii datornici, care în urmă am plătit-o eu cum înapoi la socotelile casei sĕ arată. [1]).

1804 Mai 17. (Condica Bărbăteştilor. actul No. 53.) Io Costandin Alexandru Ipsilant Voevod şi Domn al Valahii.

---

1) Dacă am insistat să dau în extenso actul ce precede, foarte de puţină importanţă în multe părţi, am făcut acest lucru mai mult îndemnat de motivul că prin el se oglindeşte viaţa de toate zilele a boierimii noastre dintr'acele vremi. Adevăraţii cercetători ştiu să preţuiască atari detalii şi de sigur că le vor utiliza, fie când vor trata despre modul cum să făcea comerţul, lucrurile uzitate în comerţ, costul lor având în vedere mijloacele de transport, etc. fie când vor voi sĕ afle obiceiurile timpului, obiceiuri care de sigur că nu sĕ mai potrivesc cu zilele de faţă.

Nu mai vorbesc de modul cum epitropii vr'unui nevîrsnic, ţineau socotelile, instanţele către care erau chemaţi să-şi justifice gestiunea, sistemul de contabilitate şi alte detalii, pe cât de simple în fapt, pe atât de practice.

Faţă cu aceste motive, publicarea actului este cred, pe deplin justificată.

www.dacoromanica.ro

La această anafora, amândouă părţile rămâind odihniţi şi mulţumiţi, au dat şi adeverinţa lor în scris la Logofeţia Divanului, adeverită de zapciul cel orînduit. Intărim şi D-mea şi poruncim D-voastră Ispravnicilor ai Judeţului sĕ faceţi urmarea ce se coprinde mai jos, la care orînduim şi mumbaşir pe sluga D-mele Stanciul copilul din casă, de vistierie. 1804 Mai 19.

Pecetea gospod. Io Costandin Ipsilant Voevod.

Treapădu Judeţului.

Prea Inălţate Doamne,

Din luminata porunca Mării Tale, prin zapciu Vataf de Vistierie, s'au înfăţişat la judecată : Tudor i Bucur i Ion nepoţii rĕposaţilor moşneni Fronie Grişiţescul din sud Dâmboviţa cu jalba ce au dat Inălţimii Tale asupra d-lui *vel Sluger Mihai Bărbătescul*, zicând că împresurându-le o moşie dela 4 mòşi ai lor, ce sĕ numeşte Ludeştii din sud Dâmboviţa, de sunt acum ani 63 şi ca jeluitori sĕ află acelor mòşi, nepoţii şi din pricina necazului şi a birului, risipiţi fiind părinţii lor într'alte părţi până când li sau întâmplat şi moarte şi ei rĕmâind nevârsnici, încă nici bună ştiinţă n'au avut de au moşie sau nu şi acum adunându-se care dupe unde au fost risipiţi, au adeverit din unii-alţii că au moşie rămasă dela mòşii lor, care o stăpâneşte *Bărbătescul* pârâtul.

Şi, mai în trecuta vreme dovedind un văr al lor anume Zamfir, fecior bun al unui mòş dintr'aceşti 4 mòşi care stăpâneşte partea unui mòş adică partea tată-sĕu, iar partea celor l'alţi 3 mòşi, dupe vremea când sau înstreinat părinţii lor, sau cuprins de pârâtul şi o stăpâneşte şi până acum.

Au zis cu meşteşug numitul *Bărbătescu* către vărul lui sĕ nu le descopere lor că au moşie dela mòşii lor, ca să nu se scoale jeluitorii să o ia şi îi făgăduueşte *Bărbătescu* că moşia, partea tată-s'o sĕ şi-o stăpânească în pace ne-bântuit, speriindu-l şi cu acest cuvînt că dacă le va spune lor sĕ va scula pârâtul şi îi va lua moşia lui şi fiind fricos ca un om prost au tăcut până acum şi n'au vrut să le arate. Iar acum ajungând în vîrsta bătrîneţelor şi temându-sĕ de moarte, apucându-l şi ei cu strânsoare ca să le arate prin blestem de au moşie sau nu şi tocmai acum le-au arătat acel văr al lor adevărul, scoţîndu-le un zapis vechiu în care zic că se arată toată moşia a câte 4 mòşii şi care o stăpâneşte pârâtul şi care o stăpâneşte vărul lor, cer dreptate ca prin carte de blestem să fie toate părţile rînduite la d-lor boierii Ispravnici, să le cerceteze pricina la faţa locului spre aşi afla îndestularea şi dreptatea.

S'au întrebat jeluitorii de au niscaiva sineturi sau stăpânire şi au rĕspuns că sineturi n'au nici stăpânire de curînd, iar martori ziseră că au la faţa locului cum că îi ştiu de moşteni.

Faţă fiind şi pârâtul *Slugeru*, au rĕspuns că această moşie ce o cer jeluitorii s'au stăpânit de Stoica Logofătul Ludescul i de moşu-sĕu i de tată-sĕu cum şi de d-lui până acuma neclintit ; ci fiindcă are scrisori i carte de hotărnicie pentru acea moşie pe care sineturi nu le are aicia ci afară la moşie, făr de numai ceru şi pârâtul ca iarăşi la faţa locului să se facă cercetare atât dupe sineturi cât şi dupĕ vechea stăpânire.

Deci fiindcă amîndouĕ părţile s'au mulţumit de a se face cercetarea la faţa locului, găsim cu cale să fie luminata porunca Mării Tale cu mumbaşir către d lor boierii Ispravnici ai judeţului ca să le orînduiască 2 boierinaşi cu praxis la faţa locului şi dupe sineturile şi cartea de hotărnicie ce zice pârâtul că are şi prin carte de blestem, să le facă acei rînduiţi

www.dacoromanica.ro

atît acelor sineturi cât şi de vechea stăpânire şi ori care parte nu se va odihni cu alegerea d-lor Ispravnicilor, să-i sorocească şi la luminat Divanul Mării Tale, iar cea desăvîrşită hotărîre rămâne a sĕ face de către Inălţimea Ta. *1804 Mai 17.* Dumitrache Cluceru Catargiu. Costandin Grecianu. Matei treti Logofăt.

1804 Iulie 10 (Ibidem.) Aicia într'această condică am trecut toate zapisele vechi i hrisoave domneşti i hrisoave mai noui i cărţi de hotărnicie vechi i cărţi de hotărnicie noui, pentru 2 moşii ce am aicia în judeţul Dâmboviţii, anume Doiceştii din plasa Dealului de sus. cum şi moşia Bărbăteştii a d-lui *nepotului meu Mihalache Bărbătescul fiul rĕposatului d-lui vărul meu Ioan Bărbătescul sin Costandin Bărbătescul Postelnicul ce au fost frate bun cu rĕposatul tată-meu Mihai Bărbătescu biv vel Paharnic,* care aceste 2 moşii sunt tot într'un hotar, numai în cartea de hotărnicie ce este făcută din zilele rĕposatului întru fericire Mării Sale Costandin Vodă Brâncoveanul care hotărnicie o am la mine şi într'acéstă hotărnicie le desparte pe amîndouĕ moşiile cu sumă de stânjeni.

Şi la împărţeala fraţilor de către rĕposaţii părinţii d-lor şi mòşii noştri, adică moşia Doiceştii cu tot hotarul ei i sau venit d-lui rĕposatului *tătâne-meu Mihai Bărbătescu biv vel Paharnic,* iar moşia Bărbăteştii i sau dat d-lui *unchiu-meu Postelnicului Costandin Bărbătescu ce au fost frate bun cu tată-meu Paharnicul Mihai Bărbătescu ;* asemenea şi altă moşie a mea ce se chiamă Ludeştii tot în sud Dâmboviţa, ce este în partea Cârcinoavelor, care aceste 2 moşii anume Doiceştii î-mi este rămasă clironomie dela părinţi, mi s'au venit la împărţeală când ne-am împărţit cu rĕposatul *frate-meu Şerban Bărbătescul Postelnicelu,* iar moşia Ludeştii i s'au venit *frăţine-meu lui Şerban Postelnicelu* şi am cumpărat-o dela d-lui *frate-meu Şerban,* cum şi alte moşii, livezi ale *nepotului meu Mihalache Bărbatescul.*

Asemenea şi câte trelele foile de împărţeala tătâni-mi-o i a *rĕposatului unchiu-meu Şerban Bărbătescul fratele tătâni-mi-o Mihai Bărbătescul,* i împărţeala *rĕposatului unchiu meu Costandin Postelnicelu fratele tătâni-mi-o,* cum şi foaia de zestrea răposatei *mumă-mi Saftii Paharnicesii fica rĕposatului Stolnicului Pârvul Cantacuzino,* cum şi de câţi ţigani am de vatră i de lae zlătari. care acestea toate le-am trecut într'acéstă condică ca să se găsească dupĕ vremi, ca întâmplându-sĕ a sĕ pierde vr'o scrisoare din aceste moşii, sau hrisov şi întâmplându-sĕ în câtă viaţă îi va dărui D-zeu a sĕ împresura vreo moşie dintr'acestea de către răzaşii vecini şi fiind şi vre-un zapis pierdut dupe cum mai sus arăt, să se caute într'acéstă condică că se va găsi. Sau întâmplându-se dupĕ petrecania mea niscai judecăţi de către vecinii răzaşi şi cu copii mei sau cu neamul meu, ce vor avea aceste moşii, fiind pierdute zapisele, să se caute aicia în condică că se va găsi, fiindcă le-am trecut toate şi le-am scris cu însuşi mâna mea, din cuvînt în cuvînt i cu slova *fie-meu Naie i a fie-meu Iancul* şi le-am scris toate cu frica lui D-zeu, ne-mai sporind vre-un cuvînt mai mult, ci întocmai şi chiar dupe hrisoave şi cărţi de hotărnicie i zapise ca să se ştie şi spre încredinţare însu-mi m'am iscălit puindu-mi şi pecetea ca să fie de mare credinţă.

Adeverez cu frica lui D-zeu: *Mihai Bărbătescu biv vel Clucer.*

1804 Noembre 21. (Ibidem, actul No. 55). Io Costandin Alexandru Ipsilant Voevod şi Domn.

La această anafora a d-lor veliţilor boieri, rămâind amândouă părţile mulţumiţi şi odihniţi precum şi adeverinţă în scris au dat la Logofeţia Divanului adeverită şi de zapciul cel orînduit, întărim şi D-mea şi poruncim numiţilor ceruţi boieri mergând în faţa locului să faceţi

www.dacoromanica.ro

urmarea ce se coprinde mai jos, pentru care orînduim și mumbașir pe sluga D-mele . . . (loc alb) Portarul. 1804 Noembre 30. Vel Logofăt.

Pecetea gospod. Io Costandin Alexandru Ipsilant Voevod.

Prea Inălțate Doamne,

Pe acéstă alăturată alegere Isprăvnicească ne-rămâind odihnit Bucur Cimpoerul i Tudor ce zic că se trag din moșul Frone Grișițescul și că sunt vechili și unui Tudor dela Ludești sud Dêmbovița ce ar fi tot dintr'un neam cu dînșii, dupe jalba ce au dat Mării Tale, din luminată poruncă Vataful de Vistierie zapciul cel orînduit s'au adus și înaintea noastră față cu d-lui *Slugerul Mihai Bărbătescul*, unde citind mai întâi alegerea Departamentului ce dupe mulțumirea amândurora părților s'au fost întărit și de cătrĕ Inălțimea Ta, văzum scriind ca să le orînduiască 2 boierinași a li se face alegerea la fața locului dupe sineturile și cartea de hotărnicie ce au zis pârâtul că are i dupe vechea stăpânire, prin cartea de blestem.

Iar d-lor Ispravnicii scrie că n'au găsit de trebuință ale orîndui boierinași văzând că *Bărbătescul* are vrednice sineturi i carte de hotărnicie de ani 63, prin care i sĕ dă se stăpânească în Ludești masă stj. 3216 pol, pecum și moșnenii Ludești ce nu și-au vîndut părțile au iarăși dela acei hotarnici carte pe câtă parte le-au rĕmas ne-vîndută, pentru care întrebarăm pe jăluitori la ce nu sunt odihniți și rĕspunseră că cât pentru de a-și stăpâni *Bărbătescul* suma de stânjeni ce i se coprinde în hotărnicie nu se împotrivește. dar au bănuială că stăpânește moșie mai multă împresurând-o din partea lor ce nu este vîndută, precum i-ar fi încredințat acel Zamfir Cazacul vărul lor și de aceea cer ca să facă alegerea la fața locului.

Deci această cerere a jeluitorilor este cu cale de a se da *Bărbătescului* numai dreaptă moșia sa, pe cât îi scrie cartea de hotărnicie, iar împresurarea ce va fi fost să o dea a cui este, la care nici *Bărbătescul* nu putu sĕ aibă cuvînt de împotrivire. Iam întrebat dar pe amîndouĕ părțile pe cine din boieri cer hotarnici și jeluitorii cerură din partea lor pe Răducanul Cojocăreanul, iar *Barbătescul* ceru din partea sa pe Iancul Glava biv Clucer za Arie, ci să fie luminata porunca Mării Tale cu Portarul orînduit, către mai sus numiții ceruți hotarnici ca în vreme cuviincioasă să meargă la fața locului unde să tragă și să împlinească moșia *Bărbătescului*, chiar și întocmai pe unde și pe cât îi scrie cartea de hotărnicie ce are ot leat 7251 1743, Ghenarie 8, ale căreia semne și pietre să se cerceteze și să se adevereze prin carte de blestem și cu mărturii vrednici de credință și de să va dovedi că *Bărbătescul* stăpânește numai drepți stânjenii lui sau cât lipsesc și atuncea dintr'acea lipsă ce va avea, să aibă a i sĕ împlini dela moșnenii cei ce să trag din neamul vînzătorilor, cum și cheltuiala hotărnicii să o răspunză Zamfir Cazacu, ca unul ce el au pus la cale pe jeluitori a face acéstă pornire.

Iar dovedindu-sĕ că *Bărbătescul* stăpânește mai mult decât îi scrie cartea de hotărnicie, atunci nu numai acea călcare ce va fi făcut să o dea moșnenilor ci încă și toată cheltuiala hotărnicii să o rĕspunză dela sine, la care această hotărnicie să se cheme și vecinii răzași de față cu dovezile și scrisorile lor, ca să nu li se facă vre-o împresurare și urmându-sĕ hotărnicia cu mijlocul ce zicem mai sus, să se puie și pietre unde va fi trebuință și să dea hotarnicii cărți de hotărnicie, însĕ de va fi a sĕ da moșnenilor vre-un prisos dela *Bărbătescul*, să se lipească lîngă cea l'altă moșie, iar hotărîrea cea desăvîrșită rămâne a sĕ face de Măria Ta.

www.dacoromanica.ro

Vel Ban, vel Logofăt, Vel Vornic, Nestor Căminar.

Trecut în condică de Gheorghe Logofătul, condicar al Veliţilor.

1805 Mai 6. (Ibidem, actul No. 57.) Prea Inălţate Doamne,

Dupe jalba ce au dat moşnenii Ludeşti din sud Dâmboviţa, de d-lui *biv vel Sluger Mihai Bărbătescul* că ei având moşie *dela Negru Vodă*, li s'au împresurat mijlocul moşii lor, de d-lui, care aflându-se în pricină şi cu alţi moşneni şi din luminata porunca Inălţimii Tale fiind orînduiţi noi prea plecatele Mării Tale slugi, cu Portărel să le facem şi lor alegere şi hotărnicie.

Din luminata porunca Mării Tale fiind fost orînduiţi la d-lui vel Logofăt de ţara de jos, prin anafora găseşte d-lui cu cale ca pe lângă alegerea ce este de a face între d-lui *Slugerul Bărbătescul* cu alţi moşneni de acolo, să facem cercetare şi alegere şi moşii jăluitorilor dupe scrisorile i dovezile ce vor avea, pe care alegere de vor rămânea amîndouĕ părţile mulţumiţi şi odihniţi, să punem semne i hotare, dându-le jăluitorilor carte de alegere arătătoare de suma stânjenilor şi hotară, dupĕ obiceiu. Dar când vreo parte nu vor rămânea odihniţi, hotară să nu punem ci numai semne şi cu cercetarea şi alegerea să-i sorocim la luminatul Divanul Mării Tale, care anafora este întărită şi cu luminata pecetea Mării Tale şi ni sĕ porunceşte ca întocmai să fim următori luminatei Mării Tale porunci.

Unde, mergând la faţa locului, am cerut dela numiţii moşneni să ne arate scrisorile şi a ne aduce dovezile ce vor avea, ca să ne arate pe unde le-au fost stăpânirea mai dinainte, ca să putem cunoaşte ce călcare li sĕ face de d-lui *Slugerul* şi ne dete o carte de hotărnicie ot leat 7251 1743 Ghenarie 8, de- sunt ani 63, a 12 boieri (tot aceia ce au tras şi moşia d-lor boierilor Bărbăteşti), cuprinzătoare pentru moşia partea preoţilor ot Ludeşti şi cu alţi cetaşi ai lor anume : Popa Lixandru cu fraţii lui, Popa Vodă i Pană Logofătul i Mihai i Ion i Grişiţă diaconul cu feciorii lui Toma i Ghinea şi lui Ion diaconul cu fraţii lui : Mihai diaconul i Anghel frate-sĕu, ca să aibă întru a lor stăpânire (din care acum să trag aceşti moşneni ce dau jalba), moşia din hotarul Ludeştilor ce au hotărît-o partea lor, atît de moştenire cât şi de cumpărătoare, stânjenii ce mai jos sĕ vor numi, cu pace de către d-lui *Mihai Bărbătescul vel Paharnic* şi de către tot neamul d-lui, cum şi de către Toma Pitarul şi de către alţii ce au fost moşneni, care acum la această hotărnicie sau adeverit din zapisile de vînzare ce s'au găsit la mâna d-lui *Mihai Bărbătescul vel Paharnic* i a Popi Radului moşul Tomii Pitarului despre jupâneasă, numai câte trele trăsurile.

La trăsura dintâi despre soare apune, s'au venit partea preoţilor cu tot neamul lor, din valea Purcăreţilor dintr'un stejar, dimpotriva unei codiţe de vălcea ce iese în gligănel, în sus pe vale până în hotaru d-lui *vel Paharnic Mihai Bărbătescul* stj. 525.

La trăsura dela mijloc, însĕ din piatra Tomii Pitarului în Frumoasele, la aria cea veche, în sus până în Limeni în hotaru d-lui *vel Paharnic Bărbătescul*, în piatra ce s'au pus, stj. 540.

Şi la trăsura despre soare răsare, în partea preoţilor, din piatra Tomii Pitarului în sus până în curmătura culmii lungi, stj. 520.

Pe care întrebându-i de mai au alte scrisori, ziseră că de cât acéstă carte de hotărnicie şi altă carte de judecată tot de acei 12 boieri, ce au avut pricină preoţii cu rumâni ot Butoi, alte sineturi nu mai au.

Deci văzând că acei 12 boieri au tras moşia întâi despre soare apune, din valea Purcăreţilor, dintr'un stejar ce arătară că au fost împotriva unei vâlcele care iese în gligănel,

www.dacoromanica.ro

dar fiindcă nici pietrii nu să găsiră zicând că s'au nămolit, nici acel stejar fiind tăiat, am pus sfoara de unde ne-au arătat că le este stăpânirea, la cotitura acelei văleele a Purcăreților, ce dă poteca în gligănel și mergând încă pe vale întocmai dupe coprinderea cărții de hotărnicie ce au preoții până în hotaru d-lui *biv vel Sluger Mihai Bărbătescul*, în stejarul de unde au fost pus sfoara de am tras moșia a codrului d-lui și au ieșit stj. 566 palme 7, la care trăsură să vede că iese mai mult stj. 41 palme 7 și vrând a merge și la trăsura dela mijlocul moșii, la mlăci, dupe coprinderea cărții de hotărnicie, n'au primit preoții și moșnenii nici de cum, zicând ca să le dăm moșia masă în siliște până la oltarul bisericii, unde să sfârșește codrul de loc al d-lui *Slugerului Bărbătescul*, adică să'l facem 3 trăsuri, fiindcă acolo avea ei bănuială, că în siliște sunt călcați de *d-lui Slugeru* iar nu la mlăci la mijlocul moșii, unde acei boieri hotarnici au tras trăsurile mijlocu.

Pentru care am cerut să ne arate vre-o dovadă care să ne arate de li s'au făcut vre-o împresurare, sau de au avut vre-o stăpânire și ziseră că nu au, iar d-lui *Slugerul Bărbătescul* cu totul să apără zicând că nici o împresurare nu le-au făcut nici le face, arătând d-lui *Slugerul* încă că la linia pietrilor să împresoară moșia d-lui de către ei, iar stăpânirea d-lui îi este pe unde sau pus pietrile de acei boieri hotarnici și au stăpânit atât moșu-său i tatăl d-lui cum și d-lui până acum neclintit ani 63, precum nici moșnenii nu putură tăgădui zicând și ei că până în pietrile ce sunt le-au fost stăpânirea. Ci fiindcă moșia lor până acolo la biserică le este o parte de moșie din a 3-a parte și stăpânirea să vede de 63 de ani, unde și ei au fost șezând atât moșii și părinții lor cât și ei până acum, stăpânind tot împreună cu boierii Bărbătești, până în acele pietre ce s'au pus de hotarnici, carele pietre sunt netăgăduite și de ei.

Rău dar le este cererea ce fac peste atâția sumă de ani, când și pravilile îi îmbodisește, ci fiindcă d-lui *Slugerul* arată lipsă de stj. 76 și pietrii despărțitoare nu s'au găsit, de se va găsi cu cale de Măria Ta să se tragă atât moșia preoților i a Tomii Pitarului, ce acum să stăpânește de Mitropolie, chiar după cărțile de hotărnicie ce au și de le va ieși prisos, acela să se dea *d-lui Slugerului* la lipsa ce are și fiindcă jeluitorii nu se odihniră cerând a se înfățișa și la luminatul Mării Tale divan, să sorociră amândouă părțile, ca la sfârșitul lui Mai să se afle la București, unde cea desăvârșită hotărâre rămâne a li se face de Măria Ta. 1805 Mai 6.

Iancul Glava biv vel Clucer za Arie.

1805 Mai 6. (Ibidem, actul No. 64). Prea Inălțate Doamne,

La diaforaua[1]) ce a avut d-lui *biv vel Sluger Mihai Barbătescul* cu Bucur Cimpoeru i Tudor ce zic că să trag din Fronie Grișițescul, fiind vechil și unul Tudor dela Ludești sub Dâmbovița, ce să trag tot dintr'un neam cu dânșii, la luminatul divanul Mării Tale ceruți fiind despre partea d-lui *Slugerului* prin anaforaua d-lor veliților boieri, eu prea plecata sluga Inălțimii Tale, biv vel Clucer za Arie Iancul Glava, iar despre partea lăcuitorilor Răducanul Cojocăreanul, întru care anafora găsesc d-lor veliții boieri ca la vremea cuviincioasă să mergem la fața locului unde să tragem și să împlinim moșia d-lui *Slugerului Bărbătescul*, chiar și întocmai pe unde și pe cât îi scrie cartea de hotărnicie ce are ot leat 7251 1743 Ghenarie 8, ale căreia semne și pietre să se cerceteze și să se adevereze prin carte de blestem și cu mărturii vrednici de credință.

1) neînțelegere și judecată.

www.dacoromanica.ro

Şi de le va dovedi că d-lui *Slugerul Bărbătescul* stăpâneşte numai drepţi stânjenii săi, sau că îi lipsesc şi dintru aceştia, atuncea lipsa ce va avea, să aibă a i se împlini dela moşnenii ce să trag dela neamul vânzătorilor, cum şi cheltuiala hotărnicii să i-o răspunză Zamfir Cazacu ca unul ce el au pus la cale pe jeluitori a face această pornire. Iar dovedindu-se că d-lui *Slugerul Bărbătescul* stăpâneşte mai mult decât îi scrie cartea de hotărnicie, atunci nu numai acea călcare ce va fi făcut să o dea moşnenilor ci încă şi toată cheltuiala hotărnicii să o răspunză dela sine-şi, la care hotărnicie să chemăm şi vecinii răzaşi de faţă cu dovezile şi sineturile ce vor avea ca să nu se facă vre-o împresurare şi sforând moşia d-lui *Şlugerului Bărbătescul* să se puie şi pietrii şi când va fi să se dea moşnenilor vre-un prisos de moşie de la d-lui, să li se lipească lângă cea laltă moşie ce au, care anafora de mulţumirea amândurora părţilor, după adeverinţa ce în scris au dat la Logofeţia divanului, este întărită şi cu luminata pecetea Mării Tale prin care ni se porunceşte şi cu numbaşir Ştefan Portărelul să fim următori cu hotărnicia, întocmai după anafora.

Pentru care următori fiind luminatei Mării Tale porunci, adunându-ne amândoi ceruţii şi orânduiţii de Măria Ta hotarnici împreună cu Portărelul, am mers la faţa locului unde mai întâi cerând dela d-lui *Slugerul Bărbătescul* acea carte de hotărnicie, ne-au şi dat-o şi citindu-o am dat de ştire şi tuturor vecinilor răzaşi de au venit fieşi care cu sineturile ce au avut şi unde faţă fiind şi amândouă părţile, dovedind întâi hotarul de unde dintr'un ceput sau fost tras moşia d-lor boierilor Bărbăteşti netăgăduit de toate părţile, am văzut că acei boieri hotarnici la trăsura ce întâi au făcut moşii, fiindcă d-lor boierii Bărbăteşti au avut un codru de loc osibit în silişte unde au şi biserica, care codru de loc este în moşia moşnenilor Ludeşti ce este mai lungă decât cea l'altă moşie a boierilor Bărbăteşti şi văzum că au tras-o numai la capul despre apus fiind acest codru cu o parte mai scurt decât moşia preoţilor şi apoi l-au ocolit de jur împrejur cu semne şi suma stânjenilor i-au ieşit la acel cap al codrului, i-au alăturat la trăsura ce au făcut-o celei l'alte moşii, tot la capul despre apus unde până acolo se sfârşeşte şi lungimea codrului, că de acolo o ia pe dinaintea stăpânirii preoţilor moşneni Ludeşti de merge înjugată cu cea l'altă moşie a boierilor Bărbăteşti spre soare răsare.

Şi pentru ca să urmăm întocmai dupe hotărnicia cea veche pecum de Măria Ta ni se porunceşte, am pus şi noi sfoara de unde ne-au arătat oamenii că şi acei boieri hotarnici au fost pus-o în gligănel lîngă un stejar înfierat, care este despărţitor între Bărbăteşti şi între preoţi, ce să coprinde în cartea de hotărnicie şi am mers în sus pe vale până la vizuini şi de acoalea tot în sus în drept. piste obîrşiia vii ce dă în hotarul Teleştilor până la stejarul ce sau înfierat şi s'au găsit stj. 484 palme 3, până unde şi d-lui *Slugeru* zise că este stăpânirea şi de acolo am mers în lungul acestui codru de loc din semn în semn alăturea cu moşia Teleştilor până în curmătura piscului vii la un stejar lîngă care ziseră că au fost şi piatră, unde să isprăveşte moşia Teleştii şi să începe cea l'altă moşie a boierilor Bărbăteşti, care codru de loc văzându-i toate semnele şi pietrile, fiind întocmai dupĕ cartea de hotărnicie.

Şi dintr'acel stejar am pus iar sfoara mergând pe muche alăturea cu hotarul moşii Teleştilor unde sĕ sfîrşeşte şi merge înainte alături cu moşia Scheilor până unde să împreună hotarul Scheilor cu al Drăgăeştilor, la o rădăcină de fag, unde au arătat atît oamenii din Ludeşti cât şi Isprămnicelu d-lui Vornicului Barbul Ştirbei că au fost pus şi piatră dupĕ nişte foi ce ne-au arătat Isprăvniceii Vornicului şi la acéstă trăsură despre soare apune au ieşit stj. 2927 palme 6

www.dacoromanica.ro

Am mers şi la mijlocul moşii şi am pus sfoara din obîrşiia spânzuratului unde este hotar despărţitor de moşia Drăgăeştii a d-lui Vornicului Ştirbei, dintr'un stejar ce l'am găsit văruit, în jos spre amiază-zi până în capul mlăcilor la o groapă, unde ne-au arătat preoţii că până acolo le este stăpânirea şi s'au găsit stj. 3270.

Mers-am şi la a 3-a trăsură despre soare răsare şi am pus sfoara dintr'un stejar ce este în curmătura culmii lungi, despărţitor între moşia preoţilor şi mergând cu trăsura în tocmai dupe hotărnicie, în sus spre amiază noapte, pe Butoiu, până în moşia Drăgăeştii au ieşit stj. 3224 şi fiindcă la această trăsură nu s'au găsit nici o piatră şi nici hotarnicii nu vorbesc de vre-un semn, faţă fiind şi Ispravnicii d-lui Vornicului Ştirbei dimpreună cu oamenii, unde acolo fiind prigonire pentru hotaru capului moşii Ludeştilor, le-am citit cartea de blestem şi nici unul de ai Vornicului n'au primit-o de a lua, ca să arate până unde le-au fost stăpânirea.

Iar din partea d-lui *Slugerului Bărbătescul* au luat cartea de blestem un Costandin Isprăvnicelu, om ca de ani 50 cum şi un Vasile Cazacu din Ludeşti, zicând că tată-său au fost multă sumă de ani Isprăvnicel şi până acolo i-au arătat şi lui că au fost stăpânirea d-lor boierilor Bărbăteşti şi am pus şi noi semn unde sĕ împreună o vâlcea cu Butoiul, care făcându-sĕ masă rămân stj. 3140 şi palme 4, din care să vede că mai lipseşte d lor boierilor Bărbăteşţi stj. 76, dar nu au prisosit, care moşie sau tras cu stânjenul lui Şerban Vodă răposatul.

Dar fiindcă ni se porunceşte de Măria Ta că de va lipsi moşie d-lui *Slugerului*, să se împlinească dela moşnenii ce să trag din neamul vînzătorilor, pentru care intrând în cercetare, văzum că Tudor i Neagul şi Radul fraţi fiind câte trei, i Bucur Cimpoeru nepotul lor, care să trag din Fronie Grişiţă, i Oprea i vărul-sĕu Lixandrul şi cu alţii ai lor ce le zic Pârleştii, nu au nici o moşie, pentrucă ori câtă moşie vor fi avut sĕ văzu vîndută de moşii lor Preda Piciioruş dimpreună cu alţi moşneni tovarăşi ai lui, cu zapis, la d-lor boierii Bărbăteşti, la leat 7219—1711, de sunt ani 94, dupe cum acum la hotărnicie să ivi un Mihai unchiaşul cu alt frate al sĕu, feciori ai acelui Predii Picioruşu, unchiu acestor jeluitori, ce au tras pe d-lui *Slugerul Bărbătescul* la judecată, cerând ca să le alegem şi lor o delniţă de loc înfundată ce au în moşia preoţilor, din susul pietrii care este pusă hotar moşii d-lor boierilor Bărbăteşti, din dosul holtarului bisericii, arătându-ne şi o carte dată tot dela acei 12 boieri hotarnici pentru acea delniţă şi coprinzătoare : ca să o stăpânească Preda Picioruş cu feciorii lui anume : Ion, Mihai şi Şerban, adică casa cu curtea şi grădina, cât au stăpânit mai nainte şi ori cu ce alt ar fi pe acéstă delniţă înfundată împrejurul casei lui, cu pace de către toţi preoţii i diaconii şi alţi megiaşi, neam de ai lor şi din întâmplarea vremilor pentru multe păsuri ce au avut şi-au vândut partea lor de moşie, din câmp, din pădure şi din apă, părinţii lor, d-lui *Mihai Bărbătescul moşul d-lui Slugerului Bărbatescul* şi la această hotărnicie sau găsit cu cale ca acei ce şi-au vîndut moşia lor să stăpânească numai delniţele lor înfundate, cum şi vitele lor să umble în loc slobod unde şi vitele preoţilor.

Din care să cunoaşte că ei nici o moşie nu au, fiind vîndută, că de ar fi avut li s'ar fi făcut şi lor parte dela hotărnicie, pentru că acei boieri hotarnici când au tras toată moşia Ludeştilor, de moştenire i cumpărătoare, au împărţit-o pe 3 obraze : una la neamul d-lui *Slugerului Bărbătescul*, alta preoţilor unde şi acum sunt alţi stăpânitori din neamul Grişiţeştilor cu neamul lor şi alta a Tomii Pitarul, dupĕ cum se văzură şi cărţile ce li s'au dat la hotărnicie, avându-şi fiecare stăpânire ani 63 neclintit; dar aceştia nici carte nu au de

www.dacoromanica.ro

delniţă, nici la vre-o hotărnicie, neamul lor nu sunt puşi că li sau dat moşie, ci să cunoaşte că au fost vîndute.

Iar pentru lipsa ce are d-lui *Slugeru Bărbătescul* ne-având de unde să i se împlinească dela aceştia, ne-având moşie, nu rămâne alt decât, de să va găsi cu cale de Măria Ta să se tragă atît moşia preoţilor cât şi a Tomii Pitarul ce acum să stăpâneşte de Mitropolie, dupĕ chiar cărţile ce au de hotărnicie şi de va ieşi vre-un prisos, acela sĕ-l ia d-lui *Slugerul* drept lipsă, că alte cumpărători ce mai are fiind vechi de demult, nu să ştie de să trag aceşti preoţi din ei. Dar fiindcă jeluitorii tot nu sunt odihniţi, cerând a sĕ mai înfăţişa la luminatul Mării Tale divan, să sorociră amîndouĕ părţile ca la sfîrşitul lui Mai să se afle la Bucureşti, iar cea desăvîrşită hotărîre rămâne a li sĕ face de către Măria Ţa.

Iancul Glava biv vel Clucer za Arie, hotarnic.

1805 Iunie 10. (Ibidem, actul No. 56.) Io Costandin Alexandru Ipsilant Voevod şi Domn.

Volnicim pe sluga D-mele Ioniţă dela zapciul cel orînduit ca prin marafetul Ipravnicilor judeţului, luând dela Dâmboviţa pe Clucerul Iancul şi dela Vlaşca pe Răducanul Cojocăreanul să-i aducă aci, pe care să-i înfăţişeze cu mai jos numiţii ipotesiari [1]), înaintea d-lor veliţilor boieri, ca să cerceteze de faţă cu toţi aceştia şi să ne facă anafora. 1805 Iunie 13.

Pecetea gospod. Io Costandin Alexandru Ipsilant Voevod.

Vel Logofăt. Treapădu judeţului.

Prea Inălţate Doamne,

Pricina ce curge întrĕ Bucur Cimpoeru şi Tudor dela Ludeşti sud Dêmboviţa cu d-lui *Slugerul Mihai Bărbătescul*, prin luminata buiurdiseala Mării Tale dată la anaforaua noastră, sau fost orînduit a sĕ cerceta la faţa locului, prin boierii hotarnici ce i-au cerut amîndouĕ părţile. Insĕ din partea numiţilor lăcuitori : Răducanul Cojocăreanul ce să află în sud Vlaşca şi din partea *Slugerului Bărbătescul*: Clucerul Iancul Glava dela Tîrgovişte sud Dâmboviţa, care au şi mers la faţa locului de au făcut cerçetare, dar nu s'au unit încă amîndoi la o alegere ci au făcut fie-şi care carte deosebită, purtând celui ce l'au luat, încă Răducanul Cojocăreanul să vede că au urmat şi împotriva poruncii, carele când nu sĕ va putea îndrepta cu cuvînt vrednic, să cuvine a-şi lua cuviincioasa certare.

Ci fiindcă după jălbile ce au dat Mării Tale atît mai sus numiţii lăcuitori i *Slugerul Mihai Bărbătescul* cât şi moşnenii Popeşti ce au parte într'acéstă moşie Ludeştii, sau orînduit de către Măria Ta în cercetarea noastră unde i-au înfăţişat zapciul Vataf za vistierie şi nu putu judecata să facă alegere dreptăţii dupe nepotrivite arătările hotarnicilor până nu vor veni amândoi hotarnicii de faţă ca să arate şi să dea pliroforie fie-şi care de urmarea lui.

Deci dar găsim cu cale să fie luminata porunca Mării Tale, cu mumbaşir dela zapciu cel orînduit, ca să meargă şi luând pe amîndoi numiţii hotarnici să-i aducă aici la luminatul divanul Mării Tale şi înfăţişându-i cu amândouĕ părţile înaintea noastră, atunci vom face osibită anafora de toată curgerea pricinii, de alegerea ce ne vom povăţui dela dreptate, iar hotărârea rămâne la Măria Ta. 1805 Iunie 10.

Vel Ban, R. Golescu vel Vornic, Ştefan Văcărescu vel Vornic, Barbul Ştirbei vel Vornic, Istrate Creţulescu vel Vornic, Nestor Căminar. Trecut în condica veliţilor boieri.

1805 Iulie 22. (Ibidem, actul No. 60). Prea Inălţate Doamne.

Jăluesc Mării Tale că la pricina de judecată ce am avut cu moşnenii Pârleşti i moşnenii Popeşti din sud Dîmboviţa, ot Ludeşti, cerând prin judecată că le stăpânesc moşia lor Ludeştii,

1) împricinaţi.

www.dacoromanica.ro

care după luminata porunca Mării Tale ne-mulţumindu-sĕ mai sus numiţii de hotărnicia ce au făcut-o moşii mele Ludeştii, de d-lui Clucerul Iancul Glava i de d-lui Radul Cojocăreanul, iarăşi am venit aicea.

Prin luminata Mării Tale poruncă, d-lui zapciul vataf za vistierie ne-au înfăţişat pe câte trele părţile înaintea d-lor veliţilor boieri şi judecându-mĕ cu numiţii, mi-am aflat dreptatea, făcând d-lor veliţii boieri şi 2 anaforale cu înştiinţarea Mării Tale de curgerea pricinii

Luminate Doamne. mai sus numiţii sau sculat şi au fugit. ducându-sĕ pe la casele lor, ne-şăzând de faţă până să va izbrăni judecata, după cum am mai jeluit Marii Tale cu deosebită jalbă iarăşi pentru această pricină, mĕ rog milostivirii Mării Tale de a mi sĕ citi anaforalele şi având dreptate să se întărească, că tot aşa m'au purtat numiţii prin judecăţi de sunt acum luni 14, de m'am stins cu cheltuiala, prăpădindu-mi într'această diastimă de vreme toată agoniseala casii mele.

Iar de va hi luminata porunca Mării Tale ca să ieşim şi înaintea luminatului Mări Tale divan, mĕ rog cu milostivire Mării Tale, să te milostiveşti asupra mea prea plecata Mării Tale slugă, să ni sĕ puie un soroc ca după sfîrşitul lui Octombre iarăşi să venim ca sĕ-mi aflu dreptatea dela milostivirea Mării Tale, căci atuncea toată agonisita să strînge după câmp şi nu mai rămâne cuvânt de a mai pricinui, iar care din noi nu ne vom ţinea de acest soroc, cu treapăd să fie adus şi să ne şi pedepseşti şi ce va hi mila Mării Tale.

Prea plecata Mării Tale slugă: *Mihai Bărbătescu Slugeru.*

D-ta vel Logofăt de ţara de sus să cercetezi şi de este precum jălueşte că pârâţii sau dus pe la casele lor, să i se puie şi jeluitorului un cuviincios soroc. 1805 Iulie 22. Biv vel Medelnicer Chiriac.

1805 Iulie 25. (Ibidem, actul No. 61). Io Costandin Alexandru Ipsilant Voevod şi Domn.

Fiindcă pârâţii moşneni făr de ştirea zapciului sau sculat de sau dus afară, cu cale este anaforaua d-lui vel Logofăt, spre a avea jăluitorul sorocul până la sfîrşitul lui Octombre şi poruncim d-vs. Ispravnicilor ai judeţului să urmaţi precum să coprinde mai jos. 1805 Iulie 29. Pecetea gospod. Io Costandin Alexandru Ipsilant Voevod. Vel Logofăt.

Prea Inălţate Doamne,

După luminata porunca Inălţimii Tale ce mi sĕ dă la acestă jalbă a *Slugerului Mihai Bărbătescul,* urmând, am făcut cercetare şi dela zapciul cel orînduit mĕ pliroforisiiŭ că pârâţii moşneni de cum sau hotărît dela d-lor veliţii boieri ca să urmeze dupe hotărnicia veche ce este cu leat 7251 – 1743 Ghenar'e 8 ce o are şi *Bărbătescul* şi Popeştii tot dela o vreme şi din hotărnicia ce sau făcut acum, au ieşit *Bărbătescului* lipsă stj. 76, iar Popeştilor le-au ieşit prisos stj. 41 şi au găsit d-lor boierii cu cale să se tragă parea moşnenilor şi la 2 trăsuri unde n'au îngăduit şi dintr'acel prisos să se împlinească lipsa *Bărbătescului.*

Pârâţii moşneni s'au arătat ne-mulţumiţi zicând că au apelaţie şi nici apelaţie n'au stătut sĕ facă, ci sau sculat de s'au dus.

Găsesc cu cale, să aibă jeluitorul sorocul ce cere, pentru care să fie luminata porunca Inălţimii Tale către d-lor Ispravnicii judeţului, ca la sfîrşitul lui Octombre să i trimiţă pe pârâţii moşneni i pe Zamfir Cazacul ce este îndatorat a plăti cheltuelile dimpreună cu jăluitorul, la luminat divanul Mării Tale a sĕ izbrăni pricina; iar zicând că sau lăsat de divan şi nu mai cer cu judecăţi, să dea în scris, care acea în scris mulţumire a lor ade-

www.dacoromanica.ro

verîndu-o şi Ispravnicii Judeţului, să o aducă aicia, a se da şi luminata Mării Tale întărire, ca să i se facă urmarea după anaforalele d-lor veliţilor boieri. 1805 Iulie 25. Isac Ralet vel Logofăt.

1805 Noembre. (Ibidem, actul No. 62.) Cu frăţească dragoste şi cu plecăciune ne închinăm d-voastră.

După luminata întărirea Mării Sale lui Vodă ce de la trecutul Iulie 29 să dă la anaforaua pentru pricina de judecată ce are d-lui *biv vel Sluger Mihai Bărbătescu* cu moşnenii Ludeşti dintr'acest judeţ Dâmboviţii, următori fiind, am trimes de au adus pe aceşti moşneni de care d-lui *Slugeru* s'au jăluit Mării Sale. Cărora le-am citit întru auzul atît jalba cât şi anaforaua d-lui, cum şi luminata Mării Sale întărire ce s'au dat asupra pricinii aceştiia şi dupe poruncă zicându-le că de sunt mulţumiţi pe judecata d-lor veliţilor boieri să dea adeverinţă în scris, care adeverindu-sě şi de noi să o trimetem la luminatul Divan, ca dupe aceea să dea şi luminata Mării Sale lui Vodă întărire la anaforaua d-lor veliţilor boieri ce are d-lui *Slugerul Bărbătescul* şi ei toţi cu un cuvînt ne deteră răspunsu zicând că, nu sunt odihniţi pe judecata d-lor veliţilor boieri până nu vor ieşi la luminatul Divan şi înaintea Mării Sale lui Vodă, cum vei lua d-ta pliroforie din zapisul lor ce au dat aici la Ispravnicat, care'l trimetem a sě vedea, puind şi soroc de 3 zile, a se afla amîndouě părţile la Bucureşti spre izbrănirea judecăţii şi de urmarea luminatei porunci ce s'au făcut nu lipsim a înştiinţa d-voastră.

Osebit de acésta, pe lângă pricina judecăţii aceştia iarăşi ştiut să fie că d-lui *Slugerul Bărbătescul* au făcut arătare la Isprăvnicat plângându-sě tot pentru aceşti moşneni Ludeşti zicând că ei avînd rîmătorii lor mulţi şi fără de paznici la dînşii, cu puţina moşie ce au şi ei, bagă rîmătorii şi în pădurea moşii d-lui ce este mai mare cu 100 de stj. de cât a lor şi să hrănesc mâncând ghinda şi jirul în toţi anii şi nici ghindărit nu vor să plătească, nici nu-i cumpără hotaru moşii d-lui cu preţul ce dau alţii streini, ci în silnicie îşi hrănesc rîmătorii lor făr de plată, păgubindu-sě d-lui. Pe care moşneni întrebându-i sě ne arate de este arătarea d-lui adevărată, nici însuşi ei nu putură tăgădui, decât cu un cuvînt ziseră că nici păzitori nu pot a-şi pune la rîmătorii lor, nici hotaru moşii d-lui nu'l pot cumpăra cu preţul ce dau alţii, având şi ei moşie cu pădure şi nici râmătorii lor nu intră în hotarul moşii d-lui ci să hrănesc pe a lor, zicând că nu sunt datori a plăti ghindărit, ci fiindcă tot sunt în judecată pentru cea l'altă pricină a moşii şi invederat este dreptatea d-lui *Slugerului* ce are şi la această madea a ghinzii, de să va găsi cu cale şi de către d-voastră, să va face cunoscută Mării Sale lui Vodă şi rămâne ca ori cum duhu sfînt va lumina pe Măria Sa să va da hotărîre şi la aceasta rămâind ai d-tale ca nişte fraţi plecaţi: Grigore Hrisosculeu Cluceru, Ştefan Colceag Stolnicul.

Atît şi nouě mai mari ca un frate d-voastră vel Logăfăt de ţara de sus, cu cinste şi frăţească plecăciune.

Scrisă de Chivul Postelnicel, condicaru judeţului Dâmboviţii.

1805 Noembre. (Ibidem, actul No. 63). Zapisul Popeştilor pentru pricina de judecată ce am avut cu d-lui *Slugerul Mihai Bărbătescul,* dupě jalba ce au dat Mării Sale lui Vodă, arătând că dupě judecăţile ce am avut cu d-lui înaintea d-lor veliţilor boieri ne-rămâind odihniţi, am fost să ieşim şi la luminatul Divan înaintea Mării Sale lui Vodă, nu am fost următori a şedea să ne judecăm ci am dosit la casele noastre şi dupě luminata porunca Mării Sale lui Vodă ce au adus d-lui către d-lor boierii Ispravnici ai acestui judeţ

www.dacoromanica.ro

Dâmbovița, la jalba ce au dat, aduși fiind de iznoavă, ni s'au citit jalba și anaforaua d-lui vel Logofăt cum și luminata Mării Sale poruncă.

Intrebându-ne judecata de suntem mulțumiți pe judecata d-lor veliților boieri, să dăm adeverință în scris, iar de nu suntem mulțumiți și avem a ne mai judeca și înaintea Mării Sale lui Vodă, să dăm răspunsul.

Noi dădem răspunsul d-lor boierilor Ispravnici că nu suntem odihniți pe judecata d lor veliților boieri, ci cerem să ne mai judecăm cu d-lui *Sugeru* și înaintea Mării Sale lui Vodă și atunci cum să va hotărâ, așa va rămânea; pentru care ne-am și pus sorocul înaintea d-lor boierilor Ispravnici ca acum Luni ce vine să plecăm a merge la București să ne judecăm cu d-lui, iar când la acest soroc n'am fi urmăritori a merge la București să ne izbrănim de Măria Sa Vodă, atuncea să ne trimiță mumbașir domnesc cu talere 50 treapăd, să ne ducă la București făr de voia noastră, ca să ne judecăm și să ne izbrănim și pentru credință ne-am iscălit.

Popa Ianache adeverez. Popa Ion adeverez. Diaconu Gherghe adeverez. Diaconu Ion sin Ghina. Ion sin Toma Gogonea.

Acest zapis este făcut de d-lui Postelnicelu Chivul condicaru județului, cu învățătura mai sus numiților ce chiar cu mâinile lor sau iscălit.

1805 Decembre 11. (Ibidem, actul No. 59). Io Costandin Alexandru Ipsilant Voevod și Domn.

După anaforaua d-lor veliților, orînduim pe slugă D-mele (loc alb) zapciul cel orînduit, cu carele poruncim d-voastră Ispravnicilor ai Județului Dâmboviții, după sărbătorile sf. Nașteri, să aveți a face urmarea întocmai precum să coprinde mai jos. 1805 Decembre 15.

Pecetea gospod. Io Costandin Alexandru Ipsilant Voevod. Vel Logofăt. Treapădul județului.

Prea Inălțate Doamne,

După luminata porunca Mării Tale ce mi să dă la această jalbă a d-lui *Slugerului Mihai Bărbătescul,* am făcut cercetare, pentru care î-mi arătă 2 anaforale ale d-lor veliților boieri; cea dintâi dela 14 ale trecutei luni lui Iulie că la d-lor sau judecat un Tudor i Bucur și Ion ce le zic Grișiteștii, i un Oprea uncheașu i Radul uncheașul i Tudor, i Radul i Neagul și Preda ce le zic Pârleștii dela Ludești sud Dâmbovița, zicând numiții cum-că le-au împresurat *Slugeru* din moșia Ludeștii partea a 4 moși, după arătarea ce le-au făcut un văr al lor anume Zamfir Cazacu, spuindu-le că au moșie pe care o stăpânește *Slugeru* și d-lor boierii au găsit cu cale a se face tragere moșii Popeștilor la fața locului de către hotarnicul ce au fost orînduit și la cele-l-alte 2 trăsuri ce au rămas ne-trase.

Iar cea de al 2-lea anafora scrisă dela 15 ale trecutului Iulie, cuprinzătoare că sau judecat la d-lor și moșnenii Popești, anume Zamfir i Popa Ianache i Diaconul Gheorghe i Diaconul Ion i Ion și Mirea dela Ludeștii sud Dâmbovița, pără făcând cum-că având moșie ce se numește Ludeștii alăturea cu moșia *Slugerului,* le-au făcut *Slugeru* împresurarea unui codru de loc și d-lor boierii asemenea au găsit cu cale a se face tragere moșii jăluitorilor Popești și la acele 2 trăsuri ce nu s'au tras și de va ieși prisos, cu acel prisos să se împlinească stj. 76 ce are *Slugerul* lipsă, ca o împresurare ce sau găsit făcută din moșia sa, din care aceste 3 cete de moșneni: Grișiteștii și Pârleștii viind aicia, au dat jalbă Mării Tale și sau orînduit ca să iasă la Divanul Mării Tale cu cea din urmă anafora a d-lor veliților boieri.

www.dacoromanica.ro

Iar *Slugerul*, printr'acestă jalbă cere a să aduce cu mumbaşir acel Zamfir Cazacul cu vărul numiţilor moşneni, fiindcă el lipseşte de n'au venit cu dânşii şi d-lor boierii îl osîndeşte prin anafora ca să plătească el cheltuiala la hotărnicia ce s'au făcut acum, ca unul ce au dat pricină moşnenilor de au pornit pîră făr de nici un cuvînt drept.

Aşijderea cere *Slugerul* a sĕ aduce şi moşnenii Popeşti dupĕ zapisul ce au dat la Ispravnici, că de nu vor veni la sorocul ce l'au pus, să fie aduşi cu treapăd talere 50, care zapis îl văzui şi eu adeverit prin înştiinţarea ce face Ispravnicii şi apoi zise ca să iasă cu toţii la Divan de a sĕ da izbrănire de către Inălţimea Ta, pentru care am zis Grişiţeştilor i Pârleştilor că de vreme ce Zamfir Cazacul nu l'au adus cu dînşii şi lipseşte atît el cât şi moşnenii Popeşti, să dea zapisu atât ei cu soroc până dupĕ sărbători, ca să se aducă şi să vie atuncea împreună şi cu acel Zamfir Cazacu, cât şi cu moşnenii Popeşti, fiindcă n'au venit dupĕ sorocul ce şi-au pus.

Asemenea să dea zapis şi *Slugerul* tot cu acest fel de soroc, până dupĕ sărbători şi cu legătură ca, acei ce nu sĕ vor afla aici dupĕ sărbători să fie aduşi cu treapăd şi cu mumbaşir şi *Slugeru* fu primitor, iar pârâţii moşneni nu primiră ci cerură să iasă la Divan, a cărora cerere nu este primită fiindcă lipseşte dintrĕ dînşii Zamfir Cazacul ce este mai trebuincios, cum şi moşnenii Popeşti şi fiindcă a sĕ aduce de acum înainte acel Zamfir Cazacu i moşnenii Popeşti cu mumbaşir, vreme de judecată nu este căci s'au apropiat sărbătorile sf. Naşteri, găsesc cu cale ca pârâţii moşneni Grişiţeşti i Pârleşti să se ducă acum pe la casele lor şi după sf. sărbători să meargă mumbaşir şi prin marafetul d-lor boierilor Ispravnici să aducă aici pe toţi aceştia câţi au a face într'această pricină, adică pe 2 din moşnenii Grişiţeşti, pe 2 din moşnenii Pârleşti, pe care să nu-i supere mumbaşiru de treapăd fiindcă ei au venit aici, i pe acel Zamfir Cazacul cum şi pe 2 din moşnenii Popeşti care vor fi cu ştiinţă mai bună a pricinei, pe care să-i înfăţişeze cu *Slugeru* la luminatul divan, iar care dintr'aceste 3 cete de moşneni nu vor vrea să vie cu mumbaşir, să înştiinţeze d-lor Ispravnicii Mării Tale, ca în urmă să nu mai fie ascultaţi de vor da vre-o jalbă, de care numai arăt Mării Tale, iar hotărîrea rămâne la Inălţimea Ta.

Costache Bălăçeanu vel Logofăt. Rafail biv vel Pitar.

1806 Aprilie 8. (Ibidem, actul No. 19.) Jalbă ce am dat în zilele Mării Sale Costandin Vodă Ipsilant, la leat 1806 Aprilie 8, ce am dat pentru pricina livezilor dela munte care le împresurase vecinii răzaşi, cum în jos arăt.

Prea Inălţate Doamne,

Jăluesc Mării Tale că sunt acum 3 ani trecuţi mai bine de când sau întâmplat moarte unei cumnate a mea : *Marii Bărbătească-i* ce au ţinut întru căsătorie pe rĕposatu văru-meu *Ion Bărbătescul*, care la moartea mai sus numitei rămâind un copil ne-vîrsnic anume *Mihalache*, prin diata sa lasă pe acest copil subt epitropia mea şi a d-lui Stolnicului Ghiţă Palada, pentru creşterea şi purtarea de grijă, cum şi pentru învăţătura şi pricopseala lui. Iar pentru toată casa ce au rămas dela rĕposatu văru-meu : mişcătoare şi nemişcătoare, mĕ lasă numai pe mine epitrop pe toată casa, de a purta grija cu orînduială, până va veni copilul în vîrstă şi atunci să i le fac toate teslim în mâna sa iar pentru ori-ce venit s'ar agonisi din casa aceasta, ori mult sau puţin, să am socoteală pe tot anul la prea sf. sa Părintele Mitropolitul, atît de luat cât şi de cheltuiala ce voi face cu casa şi de va mai prisosi bani, să am a-i da prea sf. sale a-i avea subt păstrare până va veni copilul în vîrstă şi atunci şi-i va lua.

www.dacoromanica.ro

Care, următor fiind precum în diată mĕ lasă, pe tot anul mi-am și dat socoteala la prea sf. sa, dar rămâind copilului niște petice de livezi la munte în plaiul Ialomiții sud Dâmbovița, cu zapise de stăpânire încă în viață fiind rĕposata, să împresurase de vecinii răzași, care după pristăvirea rĕposatei mergând la numitele livezi și văzându-le împresurate de numiții răzași, am și jăluit Inălțimii Tale de această pricină, făcându-mi-se și luminata porunca Inălțimii Tale către d-lor boierii Ispravnici că de va fi jalba prea plecata slugii Mării Tale adevărat, cu cuvîntu să facă să înțeleagă pe numiții răzași ca să nu-mi mai calce acele livezi și citindu-le numiților luminata porunca Inălțimii Tale, sau și tras de acea împresurare, iar în trecutul an iar au început a face urmările lor cele de mai nainte, încât la vremea coasei iarăși le-au călcat și le-au tăiat și tot d'auna avem prigonire și gâlcevuri întrĕ noi.

Mă rog Mării Tale, fiindcă d-lui Clucerul Iancul Glava este orînduit din luminata porunca Mării Tale hotarnic într'acel plaiu ca să hotărască o moșie a d-lui Medelniceru Ioniță Boerescu, să fie luminata porunca Mării Tale către d-lui Cluceru, ca după zapisele ce am de stăpânire, vechi, și prin mărturii vrednici cum și prin carte de blestem dovedindu-sĕ și lămurindu-sĕ bune și adevărate, să le și stăpânească, puindu-le și pietre spre a nu sĕ mai întinde veçinii răzași și socotesc că avându-le cu sumă de stj. vor lipsi pricinile și gâlcevurile dintrĕ noi și ce va fi mila Mării Tale.

Prea plecata sluga Mării Tale *Mihai Bărbătescul Slugerul* epitropul casei rĕposatei *Marii Bărbătească-i*.

D-ta vel Logofăt de țara de jos să cercetezi jalba aceasta și la cererea ce face să ne arĕți în scris. 1806 Aprilie 8, Biv vel Medelnicer.

1806 Aprilie 10. (Ibidem, actul No. 20.) Io Costandin Alexandru Ipsilant Voevod și Domn al țării Românești.

După anaforaua d-lui vel Logofăt, poruncim credincios boierului al D-mele biv Clucer za Arie Iancul Glava, mergând la fața locului să faci urmarea ce să coprinde mai jos. 1806 Aprilie 12.

Pecetea gospod. Io Costandin Alexandru Ipsilant Voevod.

Vel Logofăt.

Prea Inălțate Doamne,

Dupe luminata porunca Mării Tale ce mi sĕ dă la această jalbă a *Slugerului Mihai Bărbătescul* epitropul casii *Marii Bărbăteascăi* răposatei cumnată-sa, am făcut cercetare și fiindcă jăluitorul arată cum-că casa acestei răposate ce i-au rĕmas copil moștenitor și este nevîrsnic, are niște petece de livezi la munte în plaiul Ialomiții sud Dâmbovița care sĕ împresoară de vecinii răzași, cerând a sĕ alege și precum arăt este orînduit în partea locului hotarnic d-lui Clucerul Iancul Glava ca să aleagă moșia Fiienii ce este de prigonire întrĕ Medelniceru Ioniță Boerescu cu moșnenii de acolo.

Cererea ce face jeluitorul este primită și găsesc cu cale să fie luminata porunca Inălțimii Tale către d-lui numitul Clucer ca să meargă și la livezile acestea, unde aducând de față și pe acei vecini răzași să facă cercetare atât după scrisorile i dovezile ce vor avea și o parte și alta, cât și prin carte de blestem, fiind trebuință. Și de va dovedi numitele livezi împresurate de cătrĕ acei vecini răzași, să urmeze apoi a le sfori și a le alege în sumă de stj., la care alegere de vor rămânea cu toții mulțumiți și odihniți, să le hotărască cu semne i hotară prin carte înscris de alegere, arătătoare de suma stânjenilor, a semnelor și al hotarălor ce le va pune; iar când vre-o parte nu vor rămânea odihnită, hotară să nu

www.dacoromanica.ro

puie la locurile de pricină ci numai semne să facă și cu înscris la cercetare și alegere, va face să-i sorocească la luminatul Divan. 1806 Aprilie 10.

Dumitrache Racoviță vel Logofăt. biv vel Pitar.

Trecut în condica Divanului : Andrei Logofătul.

1806 Aprilie 10. (Ibidem, actul No. 15.) Io Costandin Alexandru Ipsilant Voevod și Domn al Valahii.

D-voastră Ispravnicilor ai județului veți vedea jalba aceasta pentru care poruncim să cercetați pricina atît prin judecată înaintea d-voastră, cât și la fața locului cu boierinași alegători și prin carte de blestem de va fi trebuință și asupra dreptății urmând; să hotărâți în scris și să îndreptați, iar de nu se vor odihni de acolo vre-o parte, cu carte de judecată să-i trimeteți la divanul D-mele după sfîrșitul lunii lui Octombre. 1805 Iulie 30.

Pecetea gospod. Io Costandin Alexandru Ipsilant Voevod. Vel Logofăt.

Dositheu cu mila lui D-zeu Arhiepiscop și Mitropolit al Ungro-Vlahii.

După cererea ce au făcut prin jalbă către Măria Sa Vodă, d-lui *Slugeru Mihai Bărbătescu* ca să i se aleagă moșia Măneasca din sud Dâmbovița ce este dată sub epitropia sa și să se hotărască după zapisile ce le are, fiindcă s'ar fi călcând și pe din sus și pe din jos de către vecinătatea moșii, să dă luminata porunca Mării Sale lui Vodă către d-lor boierii Ispravnici ca să se facă cercetare prin boierinași alegători, la fața locului, cu carte de blestem.

Deci scriem cartea smerenii noastre cu înfricoșat blestem și groaznică afurisanie asupra celor ce vor ști semnele hotarălor moșii, ca să arate întru adevăr pe unde din vechime i s'au urmat și pe unde, cât să calcă de către moșiile de prinprejur și așa arătând adevărul, iertați vor fi și blagoslovit, iar care va ști și pentru lăcomie sau zavistie nu va vrea să arate adevărul, unul ca acela, ca un ne-temător de D-zeu și de al său suflet, proclet și afurisit să fie de Domnul nostru Isus Hristos și de toate sfintele soboare. Așijderea și de smerenia noastră, hierul, pietrile să putrezească și să se risipească, iar trupul aceluia, după moarte să rămâie întreg și nedeslegat; parte și lăcaș să aibă la un loc cu Iuda și cu afurisitul Aria și de toată agoniseala lui să nu se aleagă ca praful în veci și până nu va mărturisi adevărul, iertăciune nu va avea. Aceasta scriem. 1805 Iulie 26.

Dositeu al Ungro-Vlahii.

De copia aceasta de jalbă ce au dat-o Mării Sale lui Vodă, d-lui *Slugeru Mihai Bărbătescul*, vei lua înțelegere de ceea-ce să jăluește pentru împresurarea moșii Măneasca, pentru care-ți scriem, întâi să mergi cu d-lui acolo la fața locului și să faci perierghie de să face vre o împresurare de către noi și să ne înștiințezi. Iar fiind pricină numai de prigonire, arătând numai cu cuvîntul că i se împresoară această moșie de către noi, să te înfățișezi și la judecată și orînduindu-se hotarnici, să păzești a nu se călca semnele moșii noastre vechi și ori-ce urmare să va face, să ne înștiințezi de toate pe larg și rămân al d-voastră de bine voitor. 1806 Aprilie 10. Manolache Brâncoveanu vel Ban.

Această scrisoare ce mai sus se numește, a d-lui Manolache Brâncoveanu, după ce au dat jalbă la Măria Sa Vodă că se împresoară moșia Măneasca a nepotu-meu *Mihalache* și după ce am scos jalba cu întărirea Mării Sale lui Vodă, am mers și la d-lui vel Ban Brâncoveanu și arătându-i jalba, mi-au făcut acest răspuns către orînduitul boierul cum mai sus să numește și am însemnat să se știe.

1806 Aprilie 24. (Ibidem, actul No. 17.) Al doilea carte de blestem, tot a prea sf. sale Părintelui Mitropolitului Dositheu; tot pentru pricina livezilor din plaiul Ialomiții, pentru vecinii răzași, ce împresoară aceste livezi, din sătenii Pietroșani.

www.dacoromanica.ro

Dositheu cu mila lui D-zeu Arhiepiscop şi Mitropolit a ţării Ungro-Vlahii.

Fiindcă d-lui *Slugerul Mihai Bărbătescul* epitropul casii rĕposatei ***Marii Bărbăteascăi*** *cumnată-sa*, au jăluit Mării Sale lui Vodă arătând cum-că casa numitei rĕposatei are nişte petece de livezi la munte în plaiu Ialomiţii sud Dâmboviţa, carele i s'ar fi împresurat de către vecinii răzaşi de acolo, cerând a se face alegere la faţa locului, asupra căreia pricini văzum şi luminata porunca dată la întărirea anaforalei d-lui vél Logofăt către orânduitul boier alegător d-lui biv Clucer Iancul Glava, ca la faţa locului mergând să facă urmarea cercetării întocmai dupe coprinderea anaforalii.

Deci dupe luminata poruncă şi spre a sĕ descoperi adevărul, scrie în cartea smerenii noastre cu înfricoşat şi groaznic blestem asupra vecinilor răzaşi şi împrejuraşi care să numesc mai jos şi altora ce vor şti că atît să se nevoiască fieşte-şi carele din ei, ori ce sineturi şi scrisori vor avea cuprinzătoare de acele livezi şi delniţe, a le da la arătare numitului boier alegător, cât şi sĕ mărturisească fieşte-şi carele din ei, dreapta ştiinţa sa, prin grai în frica lui D-zeu, adică de către cine au pomenit ei din vechime stăpânirea acestor livezi ce să dă pricinii şi pe unde le-au urmat coprinderea lor şi ce semne au avut ele, cum sau numit din vechime acele semne şi până la câtă vreme sau urmat stăpânirea de către casa numitei rĕposatei şi aşa la acestea toate mărturisitori adevărului, aşa vor fi iertaţi şi blagosloviţi.

Iar de care cumva-şi, cât pentru vre-o pizmă sau zavistie ori pentru lăcomie sau alte mijlociri de mituiri, vor cugeta întru sine a face voie veghiată, socotind că la urmă sĕ vor alege cu ceva-şi şi nu vor arăta adevărul chiar întocmai dupĕ cum va fi şi precum vor şti, ci vor tăinui, atuncea carele din ei va fi acela ne-temătoriul de D-zeu şi de al sĕu suflet, legat să fie cu blestemu Domnului nostru Isus Hristos şi a celor 318 sf. părinţi dela Nikeia; aşijderea şi cu arhierescul blestemul smerenii noastre, hierul, pietrile să se topească, iar trupul aceluia să rămâie dupĕ moarte întreg şi nedezlegat, odihna şi lăcaşul aceluia să fie la un loc cu Iuda vînzătorul şi cu afurisitul Arie şi de toate agoniselile casii aceluia să nu se aleagă ca praful în faţa vîntului şi până nu va mărturisi chiar adevărul întocmai, iertăciune nu va avea. Aceasta scriem.

Cei-ce au luat zăloage dupe livezi, sunt aceştia însĕ:

Ion sin Radul Vatafu, Dinul brat ego, Rizii brat ego, Ion Călinescul, ot Pietroşiţa.

Dicul dascălul sin Marin Vatafu, Marin brat ego, Dinu sin Popa Duhovnicu, Voica preoteasa, Vasiloae, Marin sin Găzdoae, Pavel Bulbue, Radu Voicu Găzdoae, Pomen isprăvnicelu, Radul Nichii, Radu holteiul şi Pascul însurat feciorii Ciocănii, Dragomir Robodan brat sin Popa Ion cel bătrîn, Cârstea Făurescu, Ion Făurescu, Oprea Făurescu, Ion Bănescu, Stanciul Samur, Aldea Chieali.

1806 Iulie 10 (Ibidem, actul No. 18) Copie întocmai dupĕ cea adevărată, scoasă din cuvînt în cuvînt, de *fie-meu Iancul* scrisă această copie.

Prea Inălţate Doamne,

Dupĕ jalba ce au dat Inălţimii Tale d-lui *Slugerul Mihai Bărbătescul* epitropul casii nevîrsnicului *nepotu-său Mihai Bărbătescu, fecioru văru-său Ioan Bărbătescul*, că rămâind copilului nişte delniţe de livezi la munte în plaiu Ialomiţii sud Dĕmboviţa, cu zapise de stăpânire, în viaţă încă fiind rĕposaţii părinţii copilului, să împresurase de vecinii răzaşi, care dupĕ ce au luat subt a d-lui epitropie casa, mergând şi la aceste livezi şi găsindu-le împresurate, au jăluit Inălţimii Tale, la care i s'au făcut şi luminata Mării Tale poruncă către

www.dacoromanica.ro

d-lor boierii Ispravnici ca se aducă pe acei răzaşi arătându-le ca să nu mai calce acele livezi, care văzând acea luminată poruncă sau şi părăsit de açea împresurare câtă-va vreme.

Iar în trecutul an au început iarăşi a face urmările lor cele de mai înainte încât la vremea coasei le-au călcat tăindu-le, de care având totdeauna prigoniri şi gâlcevuri cu răzaşiiĭ pentru aceste livezi, să roagă Inălţimii Tale ca să fie luminată poruncă către mine prea plecata sluga Mării Tale (fiindcă mă aflu orînduit din luminata porunca Inălţimii Tale, hotarnic într'acest plaiu, spre a hotărî moşia d-lui Medelnicerului Ioniţă Boerescu), să merg şi la aceste livezi, ca dupe zapisile i vechea stăpânire ce are şi prin martori vrednici cum şi prin carte de blestem, dovedindu-sĕ şi lămurindu-sĕ bune şi adevărate, să le stânjănesc puind şi pietre spre a nu sĕ mai întinde vecinii răzaşi.

Din luminata porunca Inălţimii Tale fiind fost orînduită la d-lui vel Logofăt de ţara de jos, prin anafora către Inălţimea Ta, găseşte d-lui cu cale ca să mergi şi la aceste livezi unde aducând faţă şi pe vecinii răzaşi să faci cercetare atît dupĕ scrisorile i dovezile ce vor avea şi o parte şi alta cât şi prin carte de blestem fiind trebuinţă şi de se vor dovedi numitele livezi împresurate de către acei vecini răzaşi, să urmezi a le sfori şi a le alege in sumă de stânjeni, la care alegere de vor rămânea cu toţii mulţumiţi şi odihniţi să le hotărăsc cu semne i hotarĕ, prin carte înscris de alegere, arătătoare cu suma stânjenilor i semnele i hotarăle ce voi pune, iar când vre-o parte nu vor rămânea odihniţi, hotar să nu pui la locurile de pricină ci numai semne să fac şi cu cercetarea şi alegerea ce voi face în scris, să-i sorocesc la luminatul Mării Tale divan, care anafora fiind întărită şi cu luminata pecetea Inălţimii Tale, mi se porunceşte ca mergând în faţa locului să fac urmarea ce sĕ coprinde în anaforaua d-lui vel Logofăt.

Dupĕ luminata porunca Mării Tale următor fiind, mergând în faţa locului, am dat întâi de ştire tuturor vecinilor răzaşi cerând şi la d-lui *Slugerul Mihai Bărbătescul* epitropul casii nepotu-său, copilului, ca să ne arate zapisele acelor livezi, ne-au arătat un zapis cu leat 7220 = 1712 Iulie 6, de sunt ani 94, al Radului cu frate-său Oprea sin Banu ot Pietroşiţa şi a lui Pădure fecioru lui Stan Bordii din Comarnic, ce-l dau la mâna d-lui *Comisului Mihai Bărbătescu,* că făcând părinţii lor un furtişag de talere 1400 şi trecând multă vreme la mijloc, care murind părinţii lor cum şi *Comisul Costandin,* iar d-lui *Comisul Mihai* dovedind că cu adevărat au furat părinţii lor, prinzându-i i-au adus la puşcărie unde mărturisind adevărul cum că părinţii lor au făcut acest furtişag, găsindu-sĕ şi din scule în casele lor îngropate şi scoţîndu-ĭ la divanul Mării Sale răposatului întru fericire Costandin Vodă, i-au hotărât de a plăti toată paguba şi când nu vor avea cu ce plăti, să fie rumâni cu toţii, d-lui *Comisului.*

Deci ne-având cu ce plăti, au căzut cu mare rugăciune ca să-i ierte din rumânie dându-ĭ numai nişte moşii care moşii sunt în Dâmboviţa pe apa Ialomiţii la satul Pietroşiţa la Muscel, la valea cu trestia, funii douĕ, latul moşiĭ stj. 129, latul stj. 229 şi la Ruşăţul stj. 50, latul şi lungul stj. 345, mai jos la apa Ialomiţii, în sus până în plai şi alăturea cu satul, funii douĕ şi vaduri de moară douĕ.

Şi alt zapis cu leat 7222 = 1714 Mai 21, de sunt aniĭ 92, al Radului cu frate-său Oprea ot Pietroşiţa, ce-ĭ dă la mâna Dobriĭ i al feciorilor ei că i-au vîndut o moşie în gura plaiului drept talere 90 $^1/_2$; însă moşia să se ştie de lată din fântână până în piatră.

Şi alt zapis 7225 = 1717 August 26, de sunt ani 89, a lui Dumitrul Pârjol cu fraţii lui: Radu Cimpoia ĭ Irimia feciorii lui Văsiiu, la mâna d-lui *Mihai Bărbătescu vtori Vistier,*

www.dacoromanica.ro

că i-au vândut o livade înfundată la poieniţa din jghiaburi, în sus spre piscul fetii, pe d'asupra rîpilor, pe plaiul muntelui în sus până d'asupra teiului şi în jos alăturea cu funiia Biţinii până în apa Ialomicioarii, în talere 20.

Şi alt zapis cu leat 7225 = 1717 August 21, de sunt ani 89, al Stanciului ot Pietroşiţa, feciorul lui Ion Vlădiloiu, la mâna d-lui *Mihai Bărbătescu vtori Vistier*, că au vîndut poiana de subt plai cu faţă cu tot şi cu faţa despre jghiaburi până în petecul lui Purice.

Şi alt zapis cu leat 7248 = 1740, de ani 66, a lui Tudor i Stoica ot Pietroşiţa, la mâna d-lui *Mihai Bărbătescu vel Comis*, că fiind zălog o delniţă de moşie din gura plaiului, dela nişte rumâni ai d-lui anume Oprea Bercea, Radu Ciocănea ot Pietroşiţa, drept talere 90 $^1/_2$ vechi, care această delniţă să hotăraşte cu Popa Dobre, însă în lat din fântână până în piatră şi în sus drept iar în piatră şi alăturea până în muche în drum şi peste muche în jos până în Făureşti iar în fântână, care mai având d-lui moşie dela aceşti rumâni şi între alte părţi şi dovedind că este zălog la ei, le-au dat aceşti talere 90 $^1/_2$ vechi şi au luat subt stăpânire dupĕ cum stăpâneşte şi alte moşii ale acestor rumâni.

Şi alt zapis cu leat 7225 = 1717 August în 26, de sunt ani 89, al Stanciului ot Pietroşiţa, la mâna d-lui *Mihai Bărbătescu vtori Vistier* că împrumutând acest Stanciul pe Radul Ciochinea ot Pietroşiţa cu talere 4 de şi-a făcut casă şi fiindcă acest Radu Ciochinea dovedindu-sĕ cu furtişag, încă şi nişte scule ale d-lui *Mihai Bărbătescu vtori Vistier* la dînşii şi ducându-l la divanul Mării Sale Costandin Vodă, au hotărât ca să-i fie Radul Ciocănea cu toţi feciorii lui i cu toate moşiile şi casele din Pietroşiţa, rumâni la d-lui şi arătând acest Stanciul de acei talere 4 ce au împrumutat pe Radu, i-au plătit d-lui aceşti bani şi i-au dat şi el acest zapis ca să stăpânească casa cu pimniţa şi cu pometul şi cu toate ale Radului, cu bună pace de cătrĕ el, căci banii i-au luat.

Şi alt zapis cu leat 7161 = 1652 Octombre, de sunt ani 153, a lui Pantazi la mâna Manii Vlădiloaii că i-au vîndut o sfoară de moşie anume din surpături în sus, dupe piatră până în valea Colonului şi până în vîrful coastei Ţâţii şi până în Ialomiţa şi le-au vîndut cu apă cu tot, să fie volnic a face şi moară pe acea moşie, cât sĕ va alege partea sa, al 6-lea, în bani gata ughi 12.

Şi alt zapis cu leat 7160 = 1651 Noembre 20, de sunt ani 154, al Stanciului Vatafu la mâna Manii Vlădiloiu că i-au vîndut o funie de loc din valea Colonului în sus, în apa Ialomiţii până în valea Ţâţii şi de lată până în valea cu lutu roşu şi în vârf în săpături, şi-au vândut-o tot în ughi 9.

De care, dupĕ ce am citit aceste zapise am cerut dela d-lui de a ne aduce acei oameni, cei-ce au cosit aceste livezi şi ne aduse pe un Ion Berligă, om ca de ani 65 i pe Radul Bulbue ot Pietroşiţa om ca de ani 50 i pe Coman Pârjolea om ca de ani 45 i pe Ion sin Radul Vatafu om ca de ani 50, faţă fiind şi toţi vecinii răzaşi cum şi Ion Portărelu ce era venit cu poruncă a sforî moşia moşnenilor Ţâţâieni i Fiieni; am cetit cartea de blestem şi ne-au arătat fieşi-carele livade, de unde şi până unde au fost stăpânirea boierilor Bărbăteşti (ci fiindcă unele din livezi era cam amestecate şi ca să nu le mai rămâie pricinuire de prigonire, le-am tras şi pe acelea) şi mai întâi mergând la livadea din faţa Ruşăţului ce este spre mează-zi şi până în apa Ruşăţului, am pus sfoara măsurând cu stânjenul lui Şerban Vodă, în lat pe malul apii Ruşăţului dintr'o livade a Mitropoliei ce au arătat-o Vătăşeştii, luată de Radul Bulbue, mergând în sus spre răsărit până în altă livade iar a Mitro-

www.dacoromanica.ro

polii şi-au arătat-o Vătăşeştii, în dreptul scursurii unei vălcele ce vine în dosul Ruşăţului, care vălcea este peste apa Ruşăţului şi au ieşit stj, 60 unde sau făcut groapă să se puie piatră.

Am pus sfoara şi în lung de apa Ruşăţului despre miază-zi mergând mai spre miază-noapte, alăturea cu livedea Mitropolii, ce sau luat de la Radul Bulbue' până în muchia botului Ruşăţului şi au ieşit stj. 267 şi sau făcut groapă de a sĕ pune piatră.

Am dat şi la capu acesta în lat, din groapa aceasta ce este alăturea cu livadea Mitropolii ce au luat-o dela Radul Bulbue şi am mers despre apus spre răsărit până în cealaltă livade iar a Mitropolii ce au arătat-o Vătăşeştii, tot într'acel drept de vălcea şi au ieşit stj. 52.

Am mers şi la livadea care sĕ numeşte cu firegă pe care sunt şi nişte pruni şi am pus sfoara în lat despre apus, din muchiuliţa cu pietricele i cu un alun ce stă în marginea funii ce stăpânea Pavel Bulbue şi am mers în sus pe malul apii Ruşăţului spre răsărit, până într'o scursură a unei vălcele ce este pe lîngă muchea cu alunişu şi curge în apa Rusăţului şi au ieşit stj 64, unde această vălcea este despărţitoare întrĕ livadea Mitropolii şi între aceasta unde sau făcut şi groapă; am pus sfoara şi în lung pe marginea livezii despre a Mitropolii din apa Ruşăţului despre miază-zi şi am mers la mal spre miază noapte pe vălcel până în vîrful muscelului, unde au ieşit stj. 345 şi au făcut iar groapă. Şi latul la capul acesta de sus, din livedea ce o stăpâneşte Pavel Bulbue, despre apus până în livadea Mitropolii despre răsărit, la care pentru această livade n'au avut nici o prigonire şi nici un vecin.

Mers-am şi la 2 funii ce sunt în zapisile Radului ot Pietroşiţa ce să numeşte valea cu trestia şi am pus sfoara în lat despre răsărit din valea cu trestia, unde să hotăraşte cu livadea d-lui Stolnicului Costandin Cioranu şi am mers spre apus pe malul apii Ruşăţului până într'o livade a Logofătului Badii zet Caliţa Cocoşoae şi au ieşit stj. 129, între 2 pietre ce sunt între 2 aluni, puse de D-zeu lîngă un fag ce este într'o ţîlfă. Pus-am sfoara şi în lungul acestei livezi din apa Ruşăţului despre miază-zi, mergând la mal spre miază-noapte pe lîngă un stejar ars jumătate, având pietre pe lîngă rădăcină, tot în sus prin pietrile cele 2 dintre aluni, la mal, unde sau împlinit stj. 299 şi latul la acest cap de sus puind sfoara din valea cu trestia pe de la vale de nişte cătini, mergând până în piscul cu calea, au ieşit stj. 93 unde sau făcut groapă de a sĕ pune piatră, întrĕ livadea d-lui Stolnicului Cioranu şi întrĕ aceasta.

Am mers şi la livadea dela stâlp din gura plaiului şi am pus sfoara în lat despre răsărit, din obîrşia vălcelii ce este spre miază noapte, ce să hotăraşte cu fundul lui Tămâie şi am mers spre miază-zi la mal drept pe lângă scursura unei vălcele mici până în livezile Coţofăneştilor a lui Ion Bărlica, unde am dat de piatra lor şi au ieşit stj. 93; am mers şi la capul despre apus şi am pus sfoara iar în latul moşii din salcia ce este lîngă ştiubeiu Leotescului despre miază-noapte şi am mers în sus la mal spre miază-zi până într'o piatră ce sau găsit pusă la mijlocul ţălfii şi au ieşit stj. 93. Am pus sfoara şi în lungul moşii despre miază-noapte spre apus (în jumătatea unei sălcii ce este lîngă ştiubeiul Leotescului), mergând spre răsărit în sus, până în scursoarea unei vălcele mici unde să hotăraşte cu Făureştii şi au ieşit stj. 142 *şi o şchioapă,* unde s'au făcut groapă în scursura vălceluşii ca să se puie piatră, care sĕ hotăraşte cu fundul lui Tămâie. Am dat şi în lung despre miază-zi puind sfoara din piatra ce au fost pusă în mijlocul ţălfii, despre apus, mergând spre răsărit

www.dacoromanica.ro

şi au ieşit stj. 149 unde s'au făcut iar groapă de a sĕ pune piatră, care caută drept iar în groapa ce este hotar despre miază-noapte, care în trupu acestei livezi are a stăpâni nevîrsnicul nepotul d-lui *Slugerului Bărbătescu* 2 părţi şi Făureştii o parte, dupĕ cum şi până acum au stăpânit.

Mers-am şi la livadea din gura plaiului şi am pus sfoara în lat la capul dela vale despre apus unde să hotăraşte cu Radul Făurescul, din vălcelul colnicului unde zise că au fost fântână, mergând în sus spre răsărit până într'o piatră mare risipită ce este pusă de D-zeu, într'alte 2 pietre mari unde este şi un frasin ce sau înfierat şi au ieşit stj. 46 [1] [8]; am pus sfoara şi în lung din piatra aceia dela frasin drept la mal mergând despre miază noapte spre miază-zi prin altă piatră iar mare, ascuţită, i prin altă piatră mai mică ce este aproape de gura plaiului alături cu livadea Mitropolii şi am ieşit în gura plaiului drept în muche în drum în capu livezii d-lui Stolnicului Cioranu i a Făureştilor şi din drum din muche de vale pre apa Ruşăţului tot spre miază-zi până unde dă în scursura văii trestii alăturea cu livadea Făureştilor prin surpătură în secătură, până într'o lespede de piatră, mare, unde au ieşit stj. 248. Am dat şi latul la capul despre valea Ruşăţului puind sfoara din lespedea aceia de piatră, despre răsărit mergând spre apus prin cătini în muchea mazîlului, alături în cap cu altă livadă a d-lui, trestia, unde au ieşit stj. 56 fără 2 palme şi s'au făcut groapă să se puie piatră şi de acolea am mers iarăşi în lung despre miază-zi spre miază-noapte pe muchea mazîlului, la mal alăturea cu livadea d-lui Stolnicului Cioranu, ieşind drept d'asupra în vîrful muşcelului unde sau făcut iar groapă în capul livezii d-lui Stolnicului Cioranu şi din gămilia aceia am coborît la vale spre siliştea Făureştilor alături cu livadea Cârstii Făurescul şi dă iar în vălcelul colnicului unde zice că au fost fântână, de unde au început a sĕ trage şi au ieşit stj. 205, făcând şi groapă în marginea vălcelului pentru aceste livezi, din Ruşăţul ce mai sus sunt arătate că s'au tras.

Viind moşnenii Bezdădeni au făcut strigare zicând că acestea toate sunt în hotarul moşii Bezdeadului dupĕ hrisovu Mării Tale, dupe anaforaua ce li s'au dat întărită cu luminata pecetea Mării Tale şi de vor scoate d-lor zapise cum-că aceste livezi le-au cumpărat dela neamu lor, aşa vor îngădui de a stăpâni, pentru care li s'au zis că la d-lor boierii Bărbăteşti dupe zapisele, ce au, să vede stăpânire unele de câte 90 şi 94 de ani, altele de câte 89 de ani dupe cum mai sus să coprinde şi ei împotrivă ziseră că nu sunt dela neamul lor cumpărate şi alt de a sĕ judeca la luminatul Mării Tale divan, ci ca un lucru ce este prigonire, de aceia, dupĕ poruncă, pietrii n'am pus ci numai semne am făcut.

Mers-am şi la livadea ce să numeşte poiana teiului care este cu 2 zapise, unul cu leat 7225=1717 şi altul cu leatu tot acesta, cum să coprinde mai sus, care o au arătat atît Ion sin Radul Vatafu ot Pietroşiţa i Ion Bărlica cu alţi Făureşti ot satul Muscelul, de unde şi până unde au fost stăpânirea boierilor Bărbăteşti, de care am pus sfoara în lat la capul dela vale spre Ialomicioara dintr'un fag înfierat ce este hotar despărţitor întrĕ funia Mitropolii şi întrĕ acesta şi am mers despre soare răsare în dosul apii pe mal spre soare apune unde au ieşit stj. 260 în capu Piscului drept în şîpotul dela vale de marginea prundului Ialomicioarii, unde să hotăraşte despre Ialomicioara cu al Pietroşanilor i cu plaiul domnesc al Mitropolii şi în lung merge în apa Ialomicioarei prin şipot în sus la mal prin cobae, pe pisc drept la mal pe plaiu domnesc pe la crucea Iughii şi pe plai în sus până în marginea poienii teiului unde să ascute puţintel, care merge despre răsărit cu a Mitropolii alăturea din jos din apă până în sus, unde a Mitropolii să ascute mai mult.

www.dacoromanica.ro

Și am mers și la locul unde au fost casa Radului Ciochinea în sat în Pietroșița dupe cum să coprinde zapisul ce este cu leat 7225 = 1717 al Stanciului ot Pietroșița și am pus sfoara (după arătarea Vătășeștilor i altor oameni ce au fost) din bolovanul ce este în dosul grajdului lui Vasile sin Radul Vatafu despre miază-zi mergând spre miază-noapte în lat, drept în apa Ialomiții și au ieșit stj. 22 palme 3 și în lung am pus sfoara din acele semne la vale pe marginea apii și au ieșit stj. 30 și iarăși în lung despre apus mergând spre răsărit până în bolovanu din dosul grajdului stj. 19, de unde am pus sfoara întâi, care vine acest loc cam în 3 colțuri, iar pentru 2 vaduri de moară ce sunt puse în zapisele Radului, cu leat 7220 = 1712, au arătat Pietroșanii că vadurile au fost, dar sau stricat de apă și acum este prund.

Mers-am și la funia de moșie ce are peste apa Ialomiții în hotarul Țâțâienilor, față fiind atît moșnenii Țâțâieni cât și Vătășeștii și prin arătarea lui Dragomir Lobodan, om ca de ani 70 i a lui Coman Pârjol și de pe 2 zapise ce sunt unul cu leatul 7161 = 1653 și altul cu leat 7160 = 1652 care să coprinde mai sus, care zapise zise d-lui *Slugerul Mihai Bărbătescu* epitropul casei nevîrsnicului nepotă-său că au fost al rumânilor d-lor Ciochineștii, care când i-au iertat de rumânie, moșiile lor au rămas pe seama moșilor d-lui, de care mai întâi am tras sfoara de moșie ce este a zapisului cu leat 7160 = 1652, puind sfoara la capul despre răsărit în lat din vâlceaua scurtă, cu lutul roșu, măcar că aici au fost multă prigonire între d-lui *Slugerul Bărbătescul* și între Dinul i Marin feciorii Vatafului Marin ot Pietroșița, fiindcă cerea d-lui *Slugerul* până în altă vâlcea care zicea că aceia este cu lutul roșu, ce este din susul morii ce au numiții, dar fiindcă nu avea d-lui martori care adevărat să arate valea cu lutul roșu ce scrie în zapis și numiții arată prin zapis acéstă vâlcea, de aceia am pus sfoara din acéstă vâlcea scurtă și am mers pe malul Ialomiții despre miază noapte spre miază zi pe dinaintea casii Aldii Chehaia până în valea Colonului și au ieșit stj. 78.

La al 2-lea trăsură, la mijloc, am pus sfoara iar în lat din săpături dintr'un fag ce sau înfierat cu cruce care este în marginea drumului ce vine dela Sălătruc și iese în drumul Pietroșiții, mergând despre miază-noapte unde mi-au arătat că până acolea au fost stăpânire și au ieșit stj. 95.

A treia trăsură despre soare apune în valea Țâții am pus sfoara dintr'un fag ce sau facut cruce și am mers despre miază-noapte spre miază-zi în lat trecând drumul până unde au arătat Dragomir și Coman că au avut stăpânire boierii Bărbătești și au ieșit stj. 75 unde am făcut groapă de a pune piatră.

Mers-am și la sfoara dela Pantazi ce este cu leat 7161 = 1653 și am pus sfoara în lat din valea Colonului despre miază-noapte spre miază-zi, la capu despre răsărit, mergând pe malul Ialomiții pe podul morii până într'o vâlcea ce este din josu podului morii și a ieșit stj. 150; mers-am și la mijloc puind sfoara din drumul ce vine dela fântână și am mers despre miază-zi spre miază-noapte până în valea Colonului până în cea l'altă funie iar a d-lui și au ieșit stj. 195; a treia trăsură pe vîrful coastei sau pus sfoara din piatra ce este hotar la cei l'altă sfoară tot a d-lui, viind despre miază-noapte spre miază-zi tot pe muche pe drum până într'o fântână ce este împotriva pietrii Colonului și au ieșit stj. 395, ci fiindcă pentru această funie ziseră moșnenii Țâțâieni i boierești i Chiricioi că părinții lor au avut și moară împotriva acestei funii și d-lui trebue să stăpânească a 6-a parte după cum scrie zapisul cum și cei l'altă funie dela Stanciul Vatafu, care este cu zapis ot leat 7160 = 1652

www.dacoromanica.ro

trebuia să stăpânească d-lui numai a 3-a parte fiindcă toată moşia Ţâţâienilor au fost la 3 mòşi adică: boiereşti, Precupeşti şi Chiricioi şi acest Stanciu trăgându-să din moşu Precupeştilor, avea să vînză numai a 3-a parte din această funie, iar d-lui *Slugerul* să împotrivi zicând că sunt ani 60 de când au iertat rumânii din rumânie şi rămâind moşiile lor pe seama neamului d-lui, au stăpânit de atunci şi până acum, dupe mărturia ce au dat Dragomir Lobodan, arătându-ne d-lui şi o foae cu leat 7254=1746, de sunt ani 60, fiind iscălită de Radul Ciocănea i Oprea, i Stoica, i Stan i Ion Falcă şi de alţi 2 i de Popa Ion, i Marin Vatafu i Pascu brat Marin şi alţii care să iscăliră marturi, arătând că au descoperit delniţele de moşie ale Ciochineştilor de când i-au iertat de rumânie şi au rĕmas mòşii lor pe seama neamului d-lui, întru care foae este pusă şi această delniţă ce să vede a fi cumpărată dela Pantazi, arătând că au fost şi moara popilor din Ţâţa, dar nu să coprinde cum scrie zapisu ci mai mult.

Ci fiindcă zapisul este de faţă, nu putui pune temeiu la acea foae de a măsura mai mult decât dupe coprinderea zapisului că şi de să văd iscăliţi cu slovă streină într'acea foae, dar titiuluşu d asupra să coprinde ca când ar fi copie şi fiindcă moşnenii Ţâţâieni ziseră că până nu sĕ vor judeca şi la luminatul Mării Tale divan, nu să mulţumesc măcar că pentru acéstă foae s'au arătat şi Dinul cu fraţii lui, feciorii Popii lui Ion i Dinu cu frate-s'o feciorii Vatafului Marin ot Pietroşiţa, cerând cu un zapis ot leat 7178=1670 al unui Stan sin Manea ot Ţâţa ce'l dă la mâna cuscră-său Manea vânătoriului că i-au vîndut o moşie drept Pietroşiţa, din sus în valea Colonului, în jos până în surpătură în vălcea, până unde şi-au vîndut şi frăţine-său lui Pantazi şi de lată merge din vîrful coastei Ţâţii până în apa Ialomiţii şi cu apă cu tot, partea ce să va alege a 3-a parte coprinzând şi alte delniţe de moşie într'acest zapis, dar fiindcă zapisul acesta sĕ cunoscu dres, adecă unde este a 3-a parte a fost a 6 al şi al 2-lea că zapis la mâna părinţilor nu să văzu dela acel Manea, care zise d-lui *Slugerul* că este tot zapisu d-lui, că cum au dres la 6 de au făcut 3, aşa poate să'l fi dres şi la nume adică unde a fost în zapisul d-lui *Slugerului*: Manea Vlădiloiul, el au făcut Manea vînătorul şi ca un zapis ce se cunoscu dres, nu putui pune temeiu, care şi ei ziseră că până nu sĕ vor judeca la luminatul Divan nu sĕ mulţumesc.

De care să sorociră atît moşnenii i moşnenii Ţâţâieni şi numiţii Pietroşani, ca la sfîrşitul lui Octombre să se afle cu toţii a sĕ judeca la luminatul Mării Tale divan ; drept aceia, dupĕ cercetarea ce am făcut cu amăruntul dupĕ cum să coprinde mai sus, nu lipsim a înştiinţa Mării Tale şi cea desăvîrşită hotărâre rămâne a se face de către Inălţimea Ta.

Iancul Glava biv vel Clucer za Arie.

1808 Iunie 4. (Ibidem, actul No. 1.) Copie scoasă întocmai dupĕ condică, cum arăt:

Cartea de judecată, ce m'am judecat cu clironomii rĕposatului Clucer Dinul Brăiloiul, pentru moşia Baloteştii ce o luase în silnicie, a *nepotu-meu Mihalache Bărbătescul*, ce ne-am judecat la departamentul de opt.

Prin zapcilîcul vatafului de Divan sau înfăţişat la judecată înaintea noastră, d-lui Stolnicul Palada i d-lui *Slugeru Mihai Bărbătescu* cu jalba ce au dat cinstitului divan, zicând că la pricina judecăţii ce au avut cu rĕposatul Clucerul Dinul Brăiloiul pentru moşia Baloteştii a nevîrsnicului copil, nepotul d-lui, care moşie s'au stăpânit de neamul Bărbăteştilor peste 45 de ani, iar în anul trecut ne-fiind nici unul din d lor sau pus de au hrăpit-o numitul Brăiloiul făr de nici o judecată, luând venitul, bătând pe Isprăvnicel cum şi pe arendaş, ce le vînduse venitul cârciumii i heleşteul dela acéstă moşie, l'au izgonit, puindu sĕ de au vîndut

www.dacoromanica.ro

şi venitul acelii cârciumi i al heleşteului la un Panait Iuga, ce era moşia alăturea lângă aceasta,

Şi fiindcă acum Brăiloiul au murit rămâind nevîrsnici copii, cer ca cu epitrop vechil lăsat să iasă de faţă toţi în cercetarea acestui departament unde s'au mai cercetat pricina întrĕ arendaşi, să se judece spre a sĕ da izbrănire pricinii.

Asemenea cer de a sĕ aduce de faţă înaintea noastră şi acel Panait Iuga ca să se cerceteze cu ce cuvînt de temeiu au cumpărat acest venit dela Brăiloiul în vreme când ştia stăpânirea d lor, spre a sĕ face din stăpânire dupe hotărârea noastră care sau dat la judecată faţă cu arendaşu moşii pentru venit, faţă fiind şi nevîrsnicii copii i d-lui biv vel Clucer Costandin Brăiloiul ce sau arătat de rudenie numiţilor copii ai rĕposatului Costandin Brăiloiul biv vel Clucer za Arie prin vechil Iamandi Copcea şi ne arătă o jalbă dată către cinstitul divan dela 21 ale trecutului Februarie, al rĕposatului Clucer Brăiloiul părintele nevîrsnicilor copii, din care zice către moşu-sĕu Dumitraşco Brăiloiul ce pe călugărie sau numit Dositeos, fiul Banului Cornea Brăiloiul, la sfîrşitul vieţii sale prin diata tătâne-său Iordache Brăiloiul, o moşie Baloteştii sud Ilhov, ce o avea dela soacră-sa Băneasa Mileasca i cu stj. 800 ce-i avea cumpăraţi, scriind în diată curat aşa că nimeni să nu se amestece, nici părinţii lui, nici fraţii, nici alţi nepoţi, iar moşu-s'o Toma, tatăl tătâne-s'o călcând porunca şi diata tătâne-său, au dat dintr'această moşie pe jumătate fie-si Sandii, surorii tătâne-său, ce au ţinut-o în căsătorie *Costandin Bărbătescul* şi dupĕ moartea Sandii au rămas la un copil al ei *Ioniţă Bărbătescul* ce au ţinut întru căsătorie pe o Marie fiica Stolnicului Ienache Hiotul, făcută cu soţia cea dintâi, iar după ce au murit şi Marii rămâindu-i un copil, i-au pus mâna pe moşia Stolnicului Gheorghe Palada ce sĕ numeşte că este frate cu Maria fata Stolnicului Ianache şi că l-au lăsat epitrop, care i-au şi vândut arenda cârciumii şi a heleşteului pe 4 ani şi ne-putând suferi a-i vinde moşia lui părintească, stăpânindu-sĕ de alţii, au luat-o în zaptul său şi i-au vîndut venitul altui arendaş, pentrucă moşul său Toma n'au avut nici o treabă cu moşia, ne-fiind a sa, ci bună şi dreaptă a tătâne-sĕu, lăsată danie de moşu-sĕu Dumitrache, pe care rău au dat-o zestre fiicei-sale Luxandrii şi rău au clironomisit-o *Ioniţă Bărbătescul feciorul Luxandrii, cum şi copilul lui, feciorul Marii,* adică nepotul jăluitorilor.

Fiindcă tată-sĕu n'au putut să-şi caute diata spre moşu-sĕu, ne-având-o în mâna lor şi după moartea tătâne-sĕu, de sunt ca vre-o 7—8 ani, unele scrisori au găsit la casa răposatului Scarlat Fălcoianul, altele la Matei Fundăţeanu şi cerea de a fi înfăţişate la judecată spre a-şi afla dreptatea, arătându-ne şi acea diată a lui Dumitraşco Brăiloiul ce pe călugărie sau numit Dositeu, strămoşul lui Costandin Brăiloiul care acum au murit cu leat 1752 Iunie 28, de sunt acum peste 60 trecuţi şi într'alte rândueli ce face dărueşte şi nepotă-sĕu Iordache sin Toma, fiu-său, moşia Baloteştii care este dela soacră-sa şi cu stj. 800 ce i-au cumpărat acel Dositeu.

Dupe care am cerut dela epitropii lui *Mihalache Bărbătescul* nevîrsnicul să ne arate cu ce sineturi stăpâneşte acéstă moşie din Baloteşti şi mai întâi ne arătă o foiţă cu leat 1778 Septembre 26 scrisă cu slova rĕposatului biv vel Paharnic Scarlat Fălcoianu cu tituluş i foae scoasă dupĕ diata *Ruxandrii Bărbăteascăi moaşa nevîrsnicului* de cele ce lasă lui *Ioniţă Bărbătescul adică tatăl nevîrsnicului,* întru care se coprinde că întrĕ cele l'alte îi lasă din zestrea ei 366 stj. de moşie în Baloteşti cu casa şi cu heleşteu şi cu căminu, un hotar de moşie tot din Baloteşti ce este peste apa Vlăsii, împietrită şi că lasă epitrop pe

www.dacoromanica.ro

frate-sĕu Iordache tatăl Clucerului Brăiloiul ce au murit, ca să aibă toate întru stăpânirea sa până când sĕ va căsători fie-sĕu *Ioniţă Bărbătescul* şi atuncea să i le dea deplin, iar murind Ioniţă fie-sĕu neînsurat, ori însurat, au tînăr, să rămâie stăpân pe acelea frate-său Iordache, zicând d-lui epitropul că diata Luxandrii încă până acum sĕ află la casa Brăiloiului care diată sĕ ceru dela vechilul copiilor Brăiloiului, ne arătă o diată cu leat 1778 Septembre 26 cu isçălitura şi pecetea *Luxandrii Bărbătescului* dreasă şi îndreptată la partea moşii din Baloteşti, ce lasă *fiu-său Ioniţă Bărbătescul*, cum şi partea frăţine-său Iordache i altele, care nu le primiră d-lor boierii epitropi de adevărate dar potrivi cu foaia de mai sus arătată şi tot cu acea slovă au fost scrisă îndreptarea şi dregerea.

Ne mai arătă boierii epitropi şi un zapis al lui Iordache Brăiloiul fratele Ruxandrii şi tatăl Clucerului Costandin Brăiloiul şi cu alte mărturii veliţi boieri, în care este iscălită şi *Ruxandra moaşa nevîrsnicului Mihalache* jăluitorul, ce'l dă la mâna lui Zamfirache Cămăraşul, prin care îi vinde o moşie ce să numeşte Baloteştii i Mărceştii din sud Ilhov, ce i-au fost şi lui dată dela tată-sĕu pentru lipsa zestrilor maicii sale, însă cu o pivniţă i cu beciurile de piatră precum să vĕd, partea lui jumătate, că cei l'altă jumătate dupe cum este hotărâtă şi împietrită osebită de partea lui de moşie jumătate, i un zapis cu leat 1782 Iulie 17 iar al lui Iordache Brăiloiul întru care este iscălit şi Cluceru Costandin Brăiloiul i fie-său *Ioniţă Bărbătescul tatăl nevîrsnicului copil* şi cu alţi boieri mulţi mărturii, prin care vinde stj. 700 din moşia Baloteştii, d-lui Slugerului Panait Băbeanul, ce i-au fost şi lui dată danie dela soru-sa *Luxandra Bărbătească* prin diata sa, i dela un Gherghe cumnată sĕu stj. 370, i 2 cărţi de hotărnicie cu leat 1787 Iunie 15 ale lui Ştefan Grecianu biv vel Sluger prin care iarăşi dovedeşte că moşia Baloteştii au fost de zestre a *Ruxandrii Bărbăteascăi*, sora lui Iordache Brăiloiul.

Dupe care sineturi s'au întrebat vechilul cu ce cuvînt a intrat în stăpânirea moşii şi cere şi acum prin jalbă de a stăpâni, când nici Costandin Brăiloiul nici tatăl sĕu Iordache, tata lui Costandin Brăiloiul mărturiseşte chiar iscăliturile sale, că moşia Baloteştii au fost a soru-si Ruxandrii dat de zestre de tată-sĕu Toma Brăiloiul fiul lui Dositeu şi în urmă primeşte şi danie dintr'această moşie dela soru-sa şi alt cuvînt vrednic nu avu a rĕspunde decât că Iordache Brăiloiul n'au ştiut acea diată a lui Dositeu, nici că-i lasă moşu-s'o prin diata sa moşia Baloteştii şi că tată-sĕu Toma Brăiloiul l'au năpăstuit dându-i moşia Baloteştii ce era lui lăsată dela moşu-sĕu, zestre soră-si Luxandrii şi ne ştiind de aceia adeverează prin mai sus numitele sineturi, dar acum fiindcă de 7 8 ani au găsit diata prin care sĕ arată năpăstuirea ce i-au făcut moşu-sĕu Toma Brăiloiul, cere de a-şi afla dreptatea şi a i sĕ da moşia întru stăpânire, răzimându-sĕ atît la neştiinţa lui Iordache cât şi la a lui Costandin fie-său, de acéstă diată.

I s'au zis că cu toate că nu i să dă crezământ la arătarea neştiinţii de acea diată pentru că Dositeu Brăiloiul lasă clironom prin diata sa pe fie său Toma şi clironomii lor, au rămas Iordache, şi dela Iordache la Costandin Brăiloiul ce acum au murit şi diata urma a afla clironomia ; dar şi de i s'ar da crezământ că n'au ştiut acea diată a moşu-sĕu, stăpânirea Ruxandrii pe moşia Baloteştii de 50 şi mai bine de ani neclintit cu adâncă tăcere, depărtează pe Costandin Brăiloiul i pe copii de ori-ce dreptate ar fi putut avea cu acea diată şi iarăşi răspunse că de cât neştiinţa alt cuvînt la dreptatea sa nu are a mai provalisi.

Deci moşia Baloteştii de să şi vede dată danie lui Iordache Brăiloiul de moşu-sĕu Dositeu prin mai sus numita diată, dar jumătate dintr'acéstă moşie fiind dovedit prin mai

www.dacoromanica.ro

sus numitele sineturi când sau dat zestre Ruxandrii sora lui Iordache, de tată-său Toma Brăiloiul şi mărturisită de însuşi Iordache frate-său cu iscăliturile sale, primind şi însuşi dintr'acéstă jumătate de moşie stj. 360 danie dela soru-sa Ruxandra prin diata sa şi Ruxandra stăpânind partea ei de moşie din Baloteşti cu titlul de zestre adică cu bună credinţă şi cu adîncă tăcere de frate-sĕu Iordache până la moartea sa i *Ioniţă fiul Luxandrii*, dupĕ moartea ei, partea ce i-au lăsat mumă-sa prin diată i *Mihalache nevîrsnicul fiul lui Ioniţă şi nepotul Luxandrii*, dupĕ moartea tătâne-sĕu, în diastimă de 50 de ani şi mai bine cum şi dintr'acéstă moşie, cuvînt dar al ne-ştiinţii a lui Costandin Brăiloiul, dupĕ pravilă cuprinde loc pentru că pravila dă sorocul celui ce nu ştie că au înstreinat lucrul său şi că au fost al sĕu 30 de ani, de a-şi cere lucru prin judecată şi acest soroc al pravilii să vede trecut încă de când trăia Iordache Brăiloiul tatăl lui Costandin Brăiloiul ce acum şi el au murit, dar şi de n'ar fi trecut soroc de 30 de ani şi ar fi luat acéstă moşie cu judecata, iarăşi Iordache Brăiloiul ca un clironom al tătâne-său Toma Brăiloiul care înzestrase pe fie-sa Luxandra, era dator a da soră-si altă moşie în locul acesteia.

Drept aceia, dupĕ povăţuirea pravilelor, hotărîm ca *Mihalache nevîrsnicul feciorul lui Ioniţă Bărbătescul*, *nepotul Luxandrii Bărbătească*, să stăpânească partea de moşie din Baloteşti de stj. 360, cu jumătatea de pimniţă i beciurile şi acest hotar de moşie ce este peste apa Vlăsii, împietrită, cu bună pace de cătrĕ d-lui Costandin Brăiloiul, după cum au stăpânit *tată-său Ioniţă i moaşă-sa Luxandra* şi clironomii lui Costandin Brăiloiul să întoarcă venitul moşii i al cârciumii i al heleşteului, la d-lui *Slugeru Mihai Bărbătescu* epitropu casii nevîrsnicului, dupĕ cum văzum şi diata *Maru Bărbătească muma nevîrsnicului*, cu leat 1803, ce în silnicie i-au luat tatăl lor Costandin Brăiloiul, ce dupe coprinderea osebitei anafora a noastră sau găsit cu cale încă dela Ghenarie trecut şi n'au fost următor. Iar hotărîrea cea desăvîrşită rămâne a să face de către slăvitul Divan.

Nestor Căminar, Ioan Stolnic, Gheorghe Sluger, Stroe Serdar, Costandin Sluger Lupea.

Acestă copie fiind scoasă din cuvînt în cuvînt întocmai dupe cea adevărată ce este trecută în condica acestui departament, s'au adeverit şi cu iscălitura mea. 1809 Iulie 31.

Radu treti Logofăt. Pârvul Condicaru.

Acéstă carte de judecată care sau întărit şi de slăvitul Divan şi am uitat să o trec într'acéstă condică, care dupĕ ce am căsătorit pe *nepotu-meu Mihalache*, între alte scrisori şi zapise ce am dat în mâna d-lui Serdaru Michea epitropul copilului, am dat şi această carte de judecată care cerându-i-o n'au vrut să mi-o dea şi aşa am mers iar la acest departament unde mĕ aflu şi judecat acum la leat 1809 Iulie 31, am dat talere 2 condicarului de mi-au scos întocmai, care am trecut-o într'acéstă condică, dupĕ cea adevărată copie ce mi-au scos condicaru, fiind şi iscălită acésta.

1814 Mai 25. (Ibidem, actul No. 54.) Prea Inălţate Doamne,

Din luminata porunca Mării Tale ce cu luminată pecete să dă la acéstă alăturată anafora a d-lor boierilor judecători ai departamentului de opt, pentru diaforaua ce au avut din luminata porunca Mării Tale, Tudor i Bucur şi Ion nepoţii moşnenilor Fronie Grişiţă dintr'-acest judeţ Dâmboviţa, cu d-lui *biv vel Slugeru Mihai Bărbătescul* tot de aicia, pretenderisind numiţii jăluitori că au şi ei moşie în hotaru Ludeştilor peste moşia lor dupĕ arătarea ce le-au făcut vărul lor Zamfir Cazacul şi pârâtul *Bărbătescul* le-au împresurat moşia partea lor stăpânind-o în silnicie, cerând să aibă dreptate dela Măria Ta cu a li se descoperi moşia să o ia întru stăpânire, la care cercetare faţă fiind şi d-lui pârâtul *Slugeru Bărbătescul*,

www.dacoromanica.ro

au răspuns că acea moşie Ludeştii o are de moştenire şi de cumpărătoare cu sineturi şi hotărnicie din vechime dela moşii şi părinţii d-lui şi că n'au avut sineturi lîngă d-lui să le arate, cum şi jăluitorii au zis că au mărturii aici la faţa locului care pot a-i dovedi şi pe ei că sunt moşneni.

Ni se porunceşte de Măria Ta ca să le orînduim 2 boierinaşi cu praxis la faţa locului, să le facă cercetare atît sineturilor ce are d-lui pârâtul *Bărbătescul* cât şi vechea stăpânire prin cartea de blestem şi ori care parte nu sĕ va odihni de aici cu alegerea noastră, să-i sorocim la luminatul Divan, pentru care următori fiind luminatei Mării Tale porunci şi nefăcând trebuinţă a li se orîndui boierinaşi la faţa locului, nici de carte de blestem, înşi-ne noi prea plecatele Mării Tale slugi am făcut amărunt cercetare.

Intâi, mărturia ce au adus-o jeluitorii pe un Zamfir vărul lor şi cu alţi cetaşi ai lui ce stăpânesc moşie în Ludeşti, pe un moş anume Popa Stan care ii arătară cum-că îi ştie şi pe ei că se trag dintr'acei trei moşi şi că s'ar cuveni a stăpâni şi moşie în hotaru Ludeştii fiind fost tovarăşi cu toţii, arătându-ne Zamfir Cazacul şi o carte de hotărnicie ot leat 7251 = 1743 Ghenarie 8, de ani 63, a 12 boieri hotarnici, coprinzătoare partea preoţilor ot Ludeşti şi cu alţi cetaşi ai lor anume Popa Alexandru şi fraţilor lui: Popa Radul i Papa Logofătul i Mihai i Ion i Grişiţă diaconul cu feciorii lui Toma i Ghinea şi un Ion Diaconu cu fraţii lui Mihai Diaconul şi Anghel frate-s'o partea lor pe un moş întreg ce mai sus sĕ arată din care acum sĕ coboară Zamfir Cazacul şi cu cetaşii lui ce sĕ află trăind, numind trăsurile, părţile de moşie pe anume, care dupĕ coprinderea hotărnicii, zise Zamfir, că moşia lor cu toţi cetaşii o stăpâneşte şi acum ne-bântuită de nimeni, nici nu este împresurată de către d-lui *Slugerul Bărbătescul.*

Pentru care intrând în cercetare cu ce cuvînt au jeluitorii bănuială asupra *Bărbătescului* că le-au împresurat moşia lor, ne arătară că Zamfir Cazacul vĕrul lor i-au pus la cale să dea jalbă Mării Tale şi să zică că moşia lor o stăpâneşte în silnicie *Bărbătescul* şi după a lui ficleană arătare ziseră că au pornit şi jalbă, pentru carele mai cerându-le jăluitorilor să ne arate şi alte osebite sineturi de vor avea, ziseră că nu mai au decât mai sus numita hotărnicie ce sau găsit la vărul lor Zamfir.

Intrebând şi pe d-lui pârâtul *Bărbătescul* ce are împotrivă să răspunză zise că d-lui mai multă moşie în hotarul Ludeştilor nu stăpâneşte decât stj. 3216 pol, masă, cu codrul de loc al siliştii satului în care este pusă şi biserica, atît de cumpărătoare cu zapise dela moşnenii Ludeşti cât şi de moştenire, arătându-ne atât zapisele de cumpărătoarea moşii ce are dela moşnenii Ludeşti, cât şi hrisoave domneşti pentru punerea bisericii, cuprinzătoare că este bine pusă biserica pe moşia d-lui, cât şi o carte de hotărnicie ot leat 7251=1743 Ghenarie 8, de ani 63, a 12 boieri hotarnici, făcută tot d'odată cu mai sus numita hotărnicie a moşii moşnenilor Ludeşti cuprinzătoare pentru suma acestor stj. 3216 pol, masă, ce are d-lui a stăpâni în Ludeşti de cumpărătoare dela moşnenii i moştenire dela strămoşii şi moşii d-lui.

Pentru care atît dupĕ acéstă hotărnicie cât şi dupĕ alte vrednice sineturi ce ne arătă d-lui *Slugerul Bărbătescul*, trĕbueşte a stăpâni în Ludeşti această sumă de stânjeni ce mai sus să coprinde şi jăluitorii aceştia au a sĕ împărtăşi şi a lua partea din moşia preoţilor şi moşnenilor ce acum o stăpânesc parte pe un moş întreg, să le dea şi lor moşie când moşii lor cei trei nu-şi vor fi vîndut toate părţile lor la boierii Bărbăteşti şi mai mult pe d-lui *Slugerul Bărbătescul* nu au a'l supăra cu a cere să le dea moşie din ocolnica d-lui; iar

www.dacoromanica.ro

de au ei bănuială că d-lui *Slugerul* le-au împresurat moşia şi stăpâneşte mai multă decât îi coprinde cartea de hotărnicie, am găsit cu cale ca jăluitorii cu luminata porunca Mării Tale să ia boieri hotarnici, să tragă moşia d-lui *Slugerului* tot prin locurile pe unde sau tras la hotărnicia dintâi a 12 boieri ot leat 7251 = 1743 şi când va prisosi moşie mai multă peste suma stânjenilor de 3216 pol, masă, împresurată de *Slugerul*, acel prisos să se ia dela jeluitori şi să se alăture lângă partea preoţilor i moşnenii ce stăpânesc parte pe un moş şi să o împărţească cu toţii, atît acel prisos cât şi cei l'altă ce au stăpânit-o până acum, de vreme-ce Zamfir mărturisi înaintea judecăţii, arătând că şi jeluitorii sunt buni moşneni împreună cu toţii.

Iar când d-lui *Slugerul* nu va stăpâni mai mult sau îi va lipsi moşie, din suma stânjenilor ce se coprinde în hotărnicie, datori sunt moşnenii să-i împlinească dela dânşii, după care cercetare rămâind neodihniţi jăluitorii, zicând că au a mai face apelaţie la luminatul Divan, să sorociră amîndouĕ părţile ca dupĕ 15 zile ale viitorului August să se afle la Bucureşti, unde cea desavîrşită hotărîre rămâne a sĕ face de către Măria Ta.

Iordache Cantacuzino. Scarlat Mihălescul Serdar.

1814 Decembre 27. (Ibidem.) Aflându-mĕ eu robul lui D-zeu foarte bolnav aicia în sud Muşcel, fiind judecător, am însemnat însu-mi cu mâna mea ce mai sunt dator zestre să dau *fie-mi Marghioliţii Slugeresii Boldeascăi*, dupĕ foaia de zestre ce am dat d-lui ginere-meu Gheorghe Boldescu biv vel Sluger, cum în jos sĕ arată anume:

Rînduiala al 3-lea aşternut, cum şi în foaia ce i-am dat sĕ arată:

1 covor de cele bune, 1 scoarţă de Ţarigrad, nouă, 12 talere farfurii marmură, 12 tipsii asemenea, 12 zarfuri de argint cu feligenele lor.

Acestea sunt dator să le răspunz ginere-meu, iar de cele l'alte ce scrie în foaia de zestre ce i-am dat-o d-lui, de toate sunt plătit, de haine, de scule, de argintărie, de 12 perechi cuţite de argint cu lingurile lor i de ţigani i de alte mărunţăi ce foaia arată, măcar că d-lui ginere-meu din câte să vede arătate în foaia de zestre nimic nu le-au ocolit să se ştie, de care eu le arăt în frica lui D-zeu şi cu sufletul meu că i le-am răspuns toate, cum şi moşia Ludeştii toată dupĕ cum am stăpânit-o eu, asemenea i-am dat-o şi d-lui subt stăpânire, dar fiindcă am şi copie scoasă întocmai dupĕ foaia de zestre ce i-am dat şi neaflându-sĕ lângă mine fiind rămasă acasă în alte hârtii, am însemnat într'acéstă condică ca să se ştie şi să ştiţi şi d-voastră fiu-meu şi fetii-miei: *Iordache i Iancule* că acéstă datorie sunt să o răspunz ce mai sus sĕ arată. Incă la logodnă mai prisosind un suflet mai mult de ţigan, la Bondoaca, fiind de ţâţă, eu împreună cu *muma voastră răposata sf. sa maica Pelaghia monahia*, i l'am dăruit de a noastră bună voinţă.

Ci pentru ca să ştiţi şi d-voastră de toate cele mai sus arătate, cum curge, le-am însemnat şi cu însu-mi mâna mea m'am iscălit spre a fi de credinţă şi pecetea.

Mihai Bărbătescu judecător ot sud Muşcel.

Fiindcă ne aflăm către sfârşitul publicării documentelor ce cunoaştem despre neamul boierilor Bărbăteşti, am crezut util să dăm şi trei còpii dupĕ nişte hotărnicii ce posedăm în condica de care facem menţiune. Prin publicarea lor, voim să arătăm modul cum îşi exprimau pe vremuri, hotarnicii noştri, în plan, măsurătorile lor; atari acte le putem considera ca începutul operaţiunilor în materie de inginerie hotarnică şi acei ce ar dori să facă vr'un studiu amănunţit în sensul acesta, găsesc în còpiile de faţă primele încercări de a aşterne pe hârtie rezultatul măsurătorilor de pe teren.

www.dacoromanica.ro

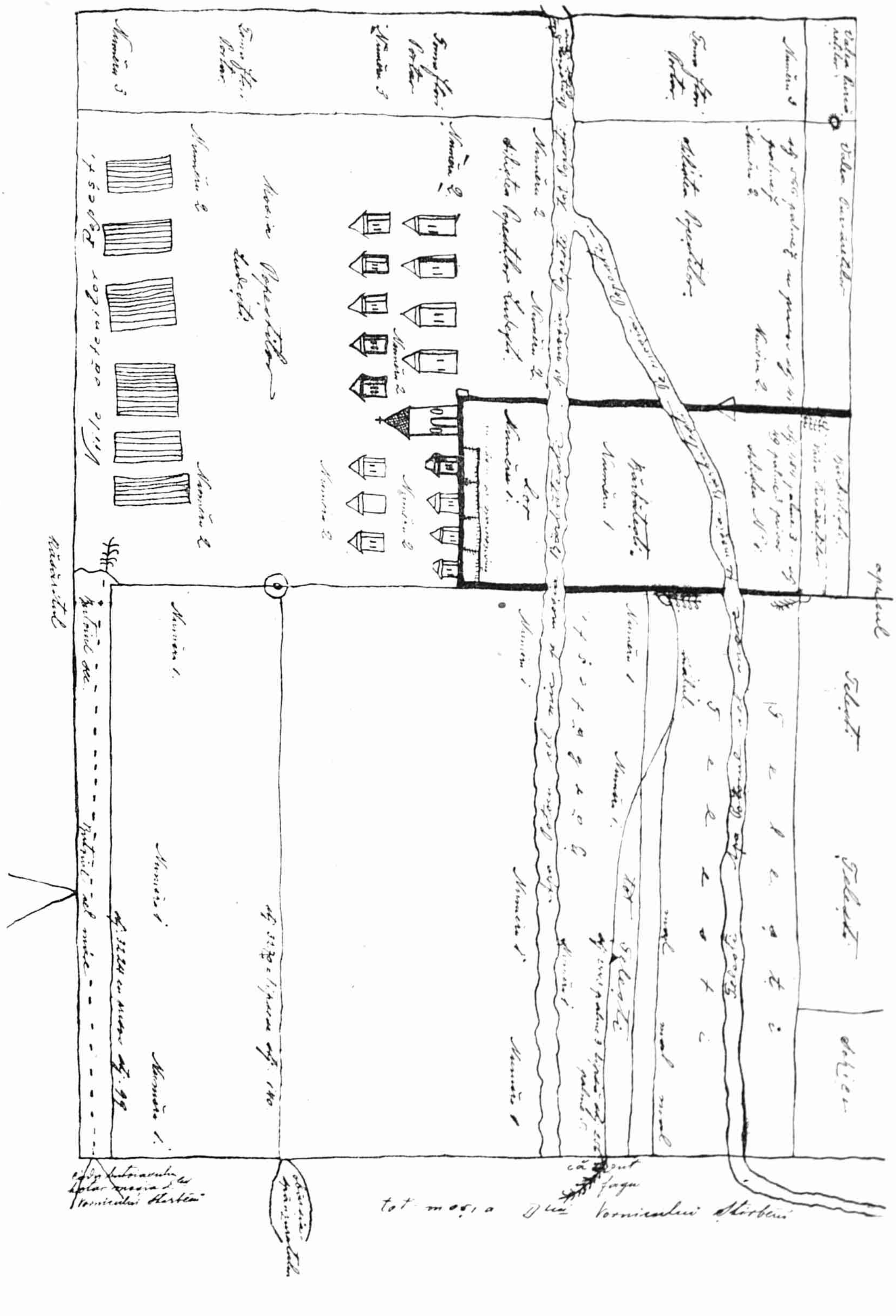

www.dacoromanica.ro

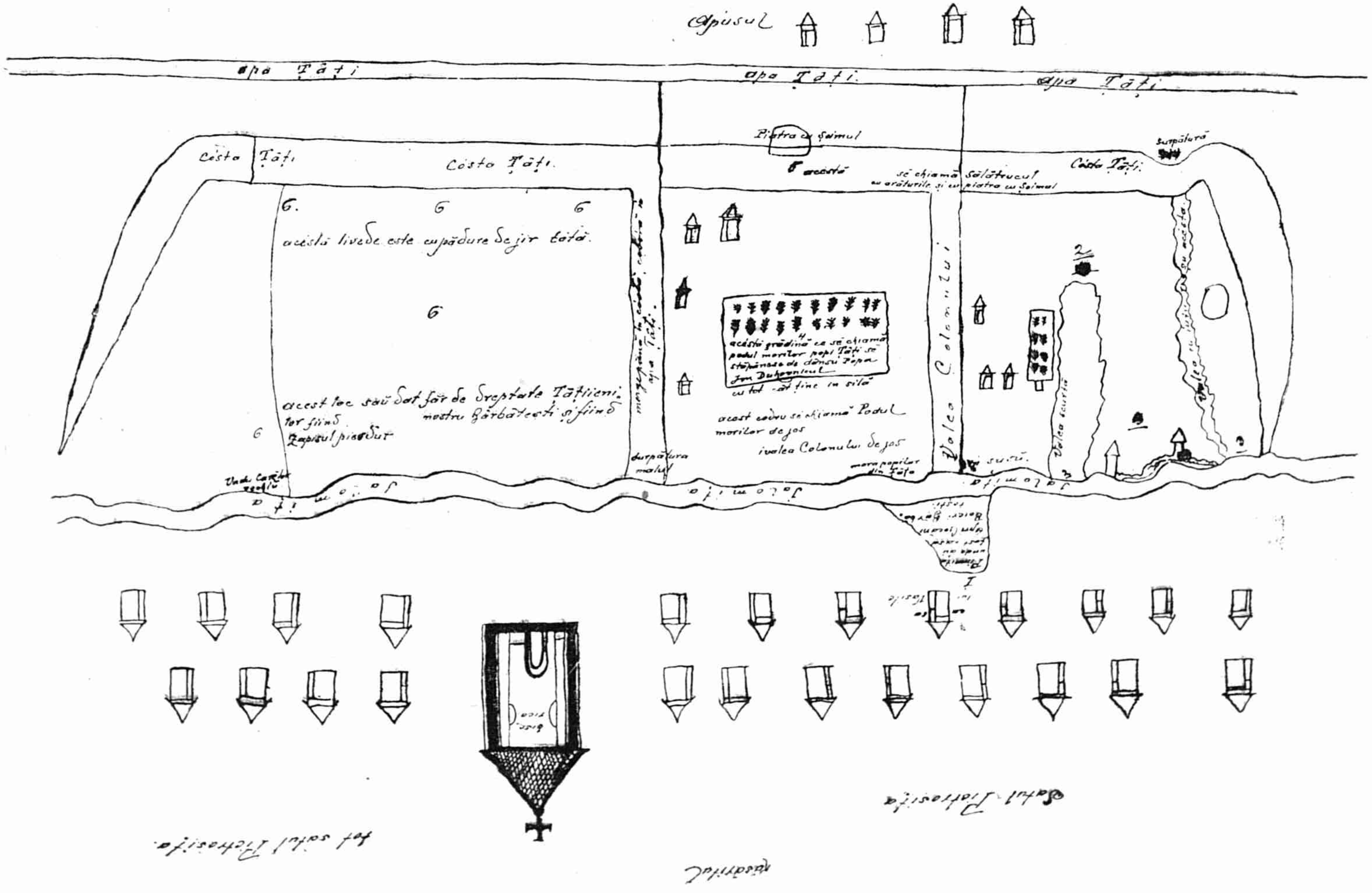

www.dacoromanica.ro

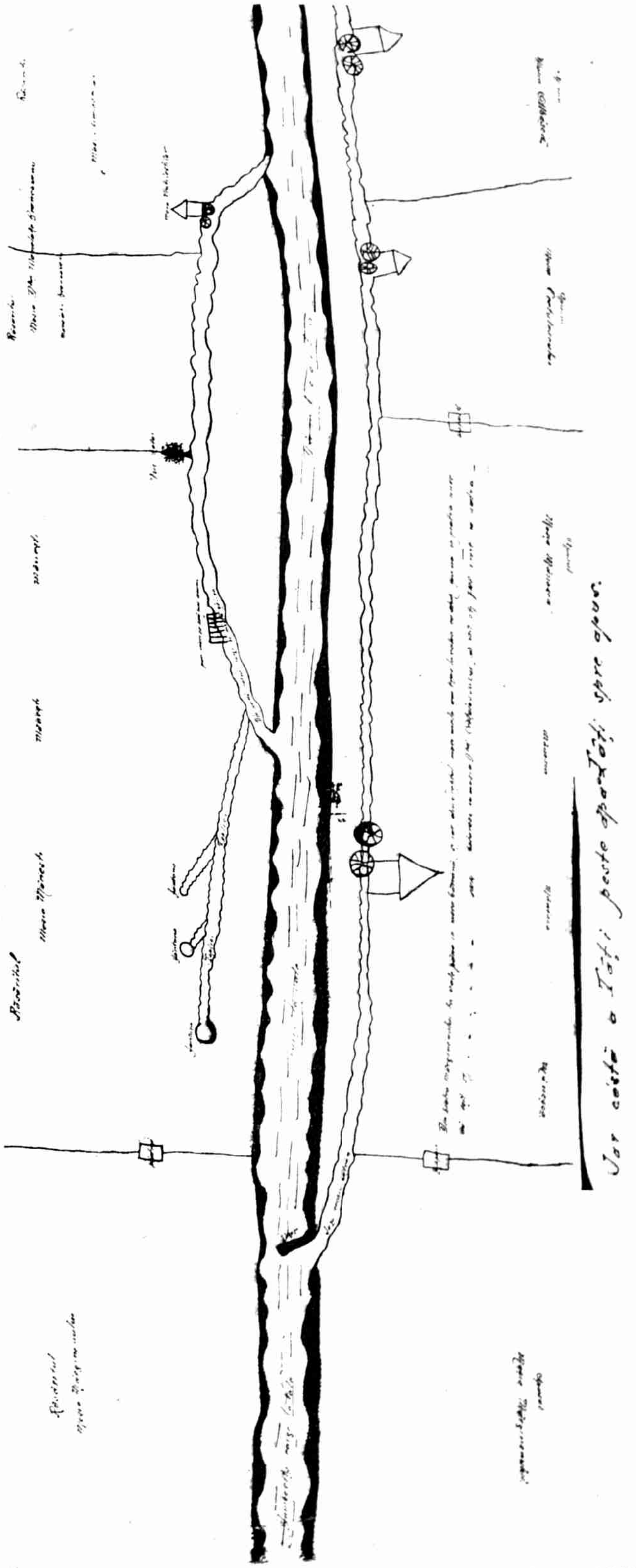

www.dacoromanica.ro

1815 Mai 15. (Ibidem.) Prea Inălţate Doamne,

Cu această alăturată jalbă ce au dat Mării Tale cuvioşia sa Ieromonahul chir Nicandru epitropul sf. mânăstiri Mărginenii din sud Prahova, jăluindu-să pentru d-lui *biv vel Sluger Mihai Bărbătescul* ot Doiceşti dintr'acest judeţ Dâmboviţii, zicând că sunt 12 ani de când stăpâneşte d-lui 11 suflete de ţigani robi ai sf. mânăstiri, cerând mânăstirea a-i lua întru stăpânire fiind dovediţi cu mărturii de buni robi ai mânăstirii şi cu luminata porunca Inălţimii Tale orînduindu-se în cercetarea Ispravnicatului, amîndouă prigonitoarele părţi sau înfăţişat la judecată şi citind jalba şi luminata porunca, am şi intrat în cercetarea pricinii.

De care întrebându-se d-lui *Slugeru* ce are împotrivă a provalisi la cererea ce jăluitoru monah prin jalbă face, răspunse cum că aceşti ţigani ce mânăstirea îi pretenderiseşte a-i lua ca să-i aibă întru stăpânire, sunt buni robi ai d-sale, trăgându-se din neam şi neamul d-lui dar fiind dosiţi în ţara Moldovii de mulţi ani şi întorcându-se iarăşi la locul lor aicia în ţara aceasta a se sălăşlui şi ştiindu-se şi ei că sunt buni robi ai neamului d-lui boierilor Bărbăteşti, singuri au cercetat şi au dovedit că d-lui *Slugeru* le este stăpânu şi aşa singuri ei viind, l'au şi găsit aicia în oraşul Tîrgovişte şi arătându-se spuind că sunt buni robi ai d-lui; i-au şi căutat la catastihul de numele lor ce'l are rămas dela părinţi şi găsindu-i trecuţi pe toţi, aşa după a lor cerere, fiind ţigani zlătari, i-au aşezat în bir care şi-au şi urmat răspunderea birului lor în curgere de ani 14, de atunci şi până acum şi cu nici o împotrivire nu sau mai arătat, pentru care ne arătă d-lui *Slugerul* şi aceste vechi sineturi de stăpânirea acestor ţigani, ce le arătăm în perilipsis însă:

1) Foae de zestre a răposatului Pârvului Cantacuzino ce să văzu cu leat 7249=1741 Ghenarie 25, ce o dă fie-si Saftii, între care zestrii îi dă şi 40 suflete de ţigani de vatră şi 2 fete de ţigani în casă.

2) Foaia răposatului Pârvul Cantacuzino cu leat 7251=1743 Ghenarie 14, de ani 73, coprinzătoare pentru ţiganii ce i-au adus Paraschiva Vatafu, 9 suflete, i au dat zestre fie-si Safti, vorbind întru acea foae că de va fugi vre-unul dintre aceşti ţigani să dea poruncă Paraschivii Vatafului să-i găsească şi să-i aducă, să i dea iarăşi în mâna gineri-său.

3) Carte a Pârvului Cantacuzino cu leat 7251=1743 Martie 11, de ani 73, ce scrie către *gineri-său Mincul Şetrarul* coprinzătoare că au văzut cele ce-i scrie pentru Nicola ţiganul de care au scris carte la d-lui vel Vornic ce să i-o dea, în care carte să roagă ca să facă un răvaş al d-lui către Sandul sluga d-lui dela Cătun ca să-i dea ţiganca, că au şi d-lor ţigance multe, luate după ţiganii d-lui ce-i are dela Toma Spătaru şi poate va fi având şi d-lui ţigance după ţiganii d-lui şi cum că îi va face foae şi-i va trimete d-lui şi de vor trece ţigance mai multe dela d-lui în ţigănia d-lui, se va da schimb, iar de vor trece dela d-lui la d-lui, le va da schimb, iar sălaşele nu pot să se despartă fiind luaţi cu cununie.

4) Foae a Pârvului Cantacuzino Stolnicul cu leat 7254=1746 Ghenarie 15, de ani 70, pentru 16 suflete de ţigani ce au rămas să-i dea de zestre fie-si Safti, orânduind pe Paraschiva Vatafu ca să-i dea aceste sălaşe de ţigani, însă:

7 suflete Dumitrul Macovei
5 » Stanciul Gurguiescul
4 » Niţul Negoiţescul
16 pe care să aibă a-i lua Paraschiva Globănescul, să-i ducă la *gineri-său Mincul* şi văzându i pe ţiganii cei mari, ţigancele şi copii să rămâie la salaşul lor şi să-i dea iarăşi în seama Paraschivii Vatafu şi să rămâie în bir.

www.dacoromanica.ro

5) Catastihu cu leat 1777 Februarie 3, de ani 38, al *maicii d-lui Slugeru*, *Safta*, ne iscălit, de numele tuturor robilor ce i-au avut daţi de zestre şi sunt fugiţi în Moldova de ani 30 şi mai bine, atât cei de vatră din Răduleşti cât şi cei de laie de bir, care atunci sau aflat toţi subt stăpânirea nepotu-său Ianache feciorul cumnată-si Costandin Cantacuzino, precum i-au arătat Radul ţiganul Şoimescul ce au murit după ce au trecut aicia în ţară cu tot salaşul lui, la acest mai sus arătat leat.

6) Carte de judecată cu leat 1777 Martie 29, de ani 38, a 5 boieri judecători ai departamentului de cremenalion, coprinzătoare că după jalba ce au dat la Domn *rĕposatul Paharnicul Mihai Bărbătescul* făcând pâră asupra nepotu-sĕu Iordache Cantacuzino biv Polcovnic za Tîrgovişte cerându-i pe un Radul ţiganul Şoimescul ce-l are dat de zestre de rĕposatul Stolnicul Pârvul Cantacuzino moşul pârâtului, cu foae iscălită pe anume a toţi ţiganii ce-i sunt daţi de zestre, prin'care sĕ şi dă hotărîre dela acea judecată ca d lui *Paharnicul Mihai Bărbătescul* să-şi stăpânească pe acest Radul ţiganul Şoimescul cu tot sălaşul lui în bună pace, fiind ţigan al d-lui dat de zestre.

7) Anafora făcută către Domn a 6 boieri judecători cu leat 1778 Februarie 16 de ani 37, coprinzătoare că prin zapciîcul d-lui vel Armaş sau adus la judecată d-lui *biv vel Paharnic Mihai Bărbătescul* cu Alexie Neculescul biv Logofăt za Vistierie fiind şi vechil în locul frăţine-s'o, iar dacă Niculescul biv vel Medelnicer dela care au cerut d lui Paharnicul să i dea Neculeştii schimb pentru o Safta ţiganca ce au zis că este născută dintr'un ţigan din zestrile jupânesei d-lui, anume Dumitraşco Macovei carele fiind fugit în Moldova sau fost cununat pe lege dupĕ o ţigancă anume Paraschiva ce şi pe aceia au numit-o *Paharnicul* ca a d-sale şi aceia au născut pe acéstă mai sus numită Saftă ce iarăşi în Moldova sau cununat dupĕ un Sandul ţiganul de laie, ce i-au cumpărat Neculeştii dela Ghinăraru Mihai Cantacuzino la care au rĕspuns şi Alexie Logofătul că acea Safta ţiganca măcar că este cununată dupe numitul Sandul ţiganul, dar bani pe dânsa n'au dat fiind ţigancă streină a mănăstirii Prescurii din Iaşi, care acea judecată au găsit-o cu cale ca d lui *Paharnicul* să dea numiţilor Neculeşti ori schimb de potriva acelui Sandul ţiganul sau să l plătească cu bani, ca într'acesta-şi chip să poată stăpâni d-lui *Paharnicu* pe Safta ţiganca cu bărbatul ei, iar de va pogorî vre-o pricină dupe zisul lui Alexie Neculescul dela mai sus numita mânăstire, atunci d-lui *Paharnicul* sĕ răspunză.

8) Copie de diată a *rĕposatului Paharnic Mihai Bărbătescul* tatăl d-lui *Slugerului Mihai Bărbătescul*, făr de leat şi lună, încă şi ne-iscălită, coprinzătoare că îşi orîndueşte toată periusia casii întru împărţire, a şti copii d-sale ce au să stăpânească şi să facă şi pomenirile pentru sufletul d-sale şi sĕ împlinească şi lipsa zestrilor fie-si Păunii, numind pe anume şi pe ţiganii ce i-au avut atît ai d-sale cât şi ai soţii d sale Safta, ce i-au avut luaţi de zestre, cei de vatră şi cei de lae, dela Pârvul Cantacuzino socru s'o.

9) Foae scrisă de *rĕposatul Paharnicul Mihai Bărbătescul* cu a sa slovă, ne i călită, făr de lună şi leat, fiind numai ca o însemnare pentru ştiinţă, numind într'însa că dupĕ seama ce au luat-o Dănăilă ţiganul d-lui, au arătat că Dumitraşco ţiganul d lui au ţinut pe Paraschiva ţiganca a Deleanului celui bătrîn, pe care Paraschiva o didese, Deleanul danie la mânăstirea Frumuşica ce este afară din Iaşi, şi fiindcă stăpâneşte cumnată-sĕu Dinul Măgureanul toţi ţiganii d-sale ce sunt fugiţi în Moldova dela dînsul, de atuncea au dat schimb mânăstirii altă ţigancă anume Ilinca fata Stanciului lăutarul ce este fugar tot în Moldova, care Dumitraşco ţiganul d-lui au făcut cu acéstă Paraschiva ţigan a 3 fete anume.

www.dacoromanica.ro

Maria I Ancuța i Safta ce o ține Sandul, țiganul Neculeștilor, i un copil anume Pavel, care Maria i Ancuța și Pavel sĕ află lîngă tatăl sĕu la Moldova, iar Safta au trecut cu țiganul ei Sandul aicia în țară.

Dupĕ ce am văzut coprinderea acestor de mai sus arătate sineturi ce le are d-lui *Slugerul Mihai Bărbătescul* pentru stăpânirea țiganilor zlătari ai d-sale ce au fost dosiți în Moldova, încă zise că dintr'înșii mai sunt și acum, bez cei-ce sunt acum veniți în țara aceasta pe care îi și stăpânește în curgere de ani 14.

Am întrebat și pe chir Nicandru Ieromonahul jăluitor că de are și mânăst rea niscare-va sineturi pentru stăpânirea acestor țigani ce mânăstirea îi cere a-i avea întru stăpânire, să le arate și zise că mânăstirea alte sineturi nu are decât ne arătă un zapis al unei Aniții Doicescu pentru un Decul țiganul sin Vlad țiganul, trecut în condica mânăstirii cu leat 1780 Noembre 21, de ani 35, pentru prigonirea acestui țigan ce au avut Doiceasca aceia și cu mânăstirea, răfuindu-se între sine-și printr'acest arătat zapis, de care ne-au arătat monahul jăluitor și catagrafia rĕposatului Arhimandritul Meletie ce au fost năstavnic mânăstirii aceștiia mulți ani, de se văzu cu leat 1781 Noembre 20, de ani 34, în care văzum trecute numele acestor țigani Hrizea și Pascul brat ego, ce au fost frați cu acel Decul țiganul, ce mânăstirea l'au luat dela Anița Doiceasca.

Ne mai arătă jăluitorul și o adeverință a vatașilor de țigani ai d-ei Logofetesii Bărcănească-i împreună și scrisoarea d-ei, coprinzătoare: fiindcă Nițul Negoițescul sau aflat rob al d-ei, carele sau numit între țiganii d-ei: Nițul Dadoiescul și că este tată vitreg lui Martin și Stan, născuti fiind când au luat Nițul pe Dobra țiganca mănăstirii, întru căsătorie.

La aceste douĕ de mai sus arătate sineturi împotrivă răspunse d-lui *Slugeru Mihai Bărbătescul*, zicând întâi că pe acea Nița Doiceasca nu o știe cine este și de va fi avut vre-o pricină de judecată cu mânăstirea pentru acest de mai sus numitul Decul țiganul iarăși nu știe și nici n'au avut nici părintele d-sale nici d-lui vre-o treabă cu acest țigan, fiind prin ne-știință la sinetul vatașilor de țigani ai d-ei Logofetesii Bărcănească-i, cum și la scrisoarea d-ei împotrivindu-se iarăși dete răspuns că și de se va fi numit acest țigan întrĕ robii d-ei: Nițul Dadoiescul, dar în catagrahia d-lui ce i-au rĕmas dela părinți să numește Nițul Negoițescul și cum-că acești țigani ai d-sale fiind zlătari și umblați prin țară, ori cum voiesc î-și schimbă porecla lor (precum și alți mulți țigani o obișnuesc acésta), făcându-o cu o proastă socoteală, vrând a fi neștiuți și necunoscuți, cu gându să înșale pe stăpâni și să se alimănească ori-unde vor vrea ei să fie întru stăpânire, lăcuitori prin streini țigani și că poate și acești țigani ai d-lui să fi urmat într'acesta-și chip, la care provlimă a d-lui *Slugeru* și jăluitorul epitropul al mânăstirii rămâne fără de cuvînt.

Deci făcându-sĕ rubar-catastih și foile de numele țiganilor ce le are d-lui *Slugerul Bărbătescul* și cu cei însemnați țigani din dosul jălbii, ce mânăstirea îi cere, să găsiră numele părinților lor trecuți în sineturile dlu-i *Slugerului Bărbătescul*, arătând în catastih cu leat 1777 Februarie 3 al maicii d-lui *Saftii*, ce ieste scris cu slova *taică-său Paharnicul Mihai Bărbătescul*: Nițul Negoițescul cu țiganca lui Dobra i cu feciorii lor anume Martin zlătarul ce au ținut pe Creața țiganca a lui Stan Gurguiescul. Stan zlătarul au ținut pe Tofana țiganca fata lui Dumitru Broga care au avut 2 feciori, Marin holteiul neînsurat i dupĕ aceștia și toți cei l'alți țigani. trecuți în catagrahia maicii d-lui, având dați zestre dela Pârvul Cantacuzino părintele său și mânăstirea ne-avînd mai vechi sineturi decât ale d-lui *Slugerului Bărbătescul*, să vede că sau răzimat numai în proastă și ne-temeinică mărturie și arătările

www.dacoromanica.ro

ce fac țiganii numindu-se că sunt ai mânăstirii unde zic că și neamurile lor sě află și se trag după acele neamurile lor a fi cu toți la un loc și într'o stăpânire, de aceia și mânăstirea îi cere, judecata au rěmas răzimându-sě în puterea vrednicelor și vechi sineturi ce are d-lui *Slugerul.*

Am și găsit cu cale ca d-lui *Slugerul Mihai Bărbătescul* sě-și stăpânească acești țigani zlătari în bună pace și ne-supărat de către sf. mânăstire precum și până acum i au stăpânit în curgere de ani 14, dupě venirea lor din Moldova aicia, cum nici țiganii nu putură tăgădui, dar fiindcă epitropu Ieromonah jăluitorul nu rămase odihnit pe cercetarea și alegerea ce sau făcut aicia, cerând de a se mai judeca și la luminatul Mării Tale divan, au și dat în scris la condica Județului, puindu-și soroc ca la toamnă dupe culesul viilor să vie a sta în judecată, care soroc primit fiind și de d-lui pârâtul *Sluger*, pentru aceia se și sorociră amîndouě prigonitoarele părți ca la sorocul ce și-au pus să se afle la București, unde cea desăvîrșită hotărîre rămâne a li sě face de către prea înalta înțelepciunea Mării Tale.

1815 Mai 15. Ioan Fălcoianu Cluceru. Niculae Văcărescu Căminar.

Trecut în condica județului, Iancu Popescu condicar.

Acéstă copie am scos eu dupe anaforaua de judecată, chiar și întocmai din cuvînt în cuvînt, în frica lui D-zeu în adevăr arăt și spre încredințare m'am iscălit însu mi.

Prea Inălțate Doamne,

Cu prea plecată jalbă jăluesc Mării Tale ca cei de mai jos însemnați robi ai sf. mânăstiri Mărginenii aflându-sě fugari în țara Moldovii, mai de mult, sau tras de au venit iarăși aicia în țara rumânească; mulțimea anilor dar i-au făcut a nu-și cunoaște stăpânirea strămoșilor lor și alăturându-sě la unul *Mihai Bărbătescul* ce să află boierinaș cu șederea în plaiul Cârcinoavelor sud Dâmbovița, i-au stăpânit acum de sunt 12 ani, care vădindu-sě rudeniile lor că li sě trage neamul din robii sf. mânăstiri precum au fost strămoșii lor, însuși au venit supuindu-sě cu rugăciune ca să nu-și piarză vechea lor stăpânire, pentru care făcând cu dě amăruntul cercetare sau vedit drepți robi ai mânăstirii, cu vrednice mărturii și dovezi ale tuturor vatașilor ce sě află, că sunt robii mânăstirii Mărginenilor. Ci dar fierbinte mě rog milei Mării Tale ca să fie luminată poruncă de a nu se împotrivi, numitul *Bărbătescul*, că îndestul i-au stăpânit 12 ani făr de cuviință și cum va hi mila Mării Tale.

Al Mării Tale către D-zeu rugător plecat: Nicandru epitropu mânăstirii Mărginenilor ot sud Prahova.

Robii sf. mânăstiri Mărginenii: Stan sin Dincă, Dobre sin Stan, Sandul brat Dobre, Gherghe brat Sandul, Pavel brat Gherghe, Ion brat Pavel, Nanica brat Ion, Gligore zet Stan sin Dincă, Costandin nepotu lui Stan, Ghiță brat Costandin, feciorii lui Martin brat Stan.

Ioan Gheorghe Caragea Voevod și Domn al Valahii,

D-voastră Ispravnicilor ai județului veți vedea jalba acésta, pentru care poruncim să cercetați și la dreptatea ce va avea jăluitorul să-și afle îndestularea și să îndreptați, iar ne-odihnindu-se vre-o parte, de acolo cu cercetarea d-voastră, în scris să-i sorociți la Divanul D-mele. 1815 Ghenarie 24. Pecetea gospod. vel Logofăt.

Fără dată. (Ibidem, actul No. 16.) Aicia arăt pricina morii cei noi dela Mănești pla a Dâmboviții, că întâmplându-sě rěposata cumnata *Mariuța Bărbăteasca* sě mai facă încă și altă moară, chemând meșterii, sau și găsit loc dincoace de gârlă unde este o vâlcea, pe lîngă care acea vâlcea venea și din apa cea mare oare-și ce apă, dar mai multă curgea pe acea vâlcea din fântâni (loc alb) adică Toplici, care Știrbei Vornicul Barbul nu o îngădua

www.dacoromanica.ro

a se face moară, zicând că-i îneacă moara d-lui şi a pus ca să des-bată parii şi sta lucrul baltă.

Apoi, dând rĕposata jalbă la Măria Sa Alexandru Muruz Vodă pentru moară, că nu o îngădueşte mai sus numitul boier şi aşa fiind vremea vii şi vremea lucrului, au ieşit afară la ţară şi viind aicia sau rugat de mine să o sfătuesc ce sĕ facă, că au cheltuit atîţia bani şi nu poate folosi nimic, ci sĕ-mi fac pomană să merg la faţa locului să vedem şi eu pricina şi pricepându-mĕ ceva-şi să o învăţ şi aşa m'am sculat cu d-ei împreună şi am mers la Măneşti şi mergând mai întâi la moara cea veche, cu d-ei i cu Gligore şi alţi vecini, de am văzut, am făcut întâi o perierghie zăgazului cum este de lung şi câtă sumă de stj. este de unde sĕ abate apa pe iaz şi de acolo până la dinţii morii cei vechi câte sute de stj. este lungul şi din moara cea veche până la hotar şi până la moara d-lui Barbului Ştirbei câţi stj. sunt şi aşa făcând din ochi perierghie, pe urmă am şi tras suma stj-nilor cu sfoara, întru acestaşi chip :

stj. 144 dela gura iazului unde să abate apa pe iaz până la dinţii morii, lungul cum curge apa.
« 748 din dreptul morii cei vechi la vale şi până în hotaru lui Ştirbei, afară ce mai are maidan mult din hotaru d-lui până la moara d-lui.

Am mers şi din coace peste gârlă unde e pricina cu parii bătuţi şi nu o lasă d-lui Vornicul Ştirbei sĕ facă moară şi mergând pe acea vâlcea în sus cum curge apa, am văzut că se scurge oare-şi ce din apa cea mare pe acea vâlcea, dar mai mult se cură apa din 3 fîntâni, ce venea dintr'o poplăcea, care făcând trebuinţa privegherii şi o perierghie, m'am apucat şi am făcut această hartă întocmai cum sĕ arată (a sĕ vedea mai sus la pag. 135), nimica greşală făcând şi aşa puind într'acéstă hartă moşiile fieşte-căruia boier, cu morile pe cât le ţine moşia cu hotarele lor, moşia Mărgineanului i megieşască, apoi făcând acéstă hartă am dat-o d-ei *cumnatii Mariuţii* şi mergând la Bucureşti au dat jalbă Mării Sale lui Vodă, arătând în jalbă şi harta moşii.

Care din porunca gospod, d-lui Scarlat Câmpineanu vel Logofăt de ţara de sus luând jalba, au cerut şi această hartă, care au şi pus pe Petrache de divan de au iscălit în dos ca nu care cumva-şi să se schimbe şi aşa sau făcut porunca gospod către boierii Ispravnici de Dâmboviţa, ca negreşit unu din doi să meargă la faţa locului, cerând şi harta, să facă dupe hartă cercetarea şi de va hi întocmai, să aibă toată voia sĕ-şi facă moara, care viind cu acéstă poruncă la boierii Ispravnici au mers unul din d-lor Ispravnicii la faţa locului şi făcând cercetare atît prin vecinii răzaşi şi oameni bătrîni cum şi dupe harta ce să vede, întocmai asemenea sau găsit cu dreptate şi dupĕ dreptate au găsit cu cale d-lor Ispravnicii, i-au dat şi voie sĕ-şi facă moara şi aşa sau apucat rĕposata de moară de au făcut-o şi pentru că nimeni nu ştie pricina acestei mori ci numai eu, de aceia am însemnat să se ştie.

Fără dată. (Ibidem, actul No. 14.) Prea Inălţate Doamne,

Jăluesc Mării Tale că eu aflându-mĕ epitrop lăsat prin diată de rĕposata cumnată-mea *Mariuţa Bărbătească* pe toată casa rĕposatului *văru-meu Ioniţă Bărbătescu* ce au ţinut-o în căsătorie pe mai sus numita, la pristăvirea d-ei m'au lăsat epitrop dupe cum mai sus arăt Mării Tale, rămâind şi un copil nevîrsnic anume *Mihalache* sub epitropia mea şi a d-lui Stolnicului Gheorghe Palada pentru creşterea şi procopseala copilului, care rămâindu-i o moşioară ce sĕ chiamă Măneasca din sud Dâmboviţa, dupĕ vreme fusese împresurată de vecinii răzaşi şi încă în viaţă fiind *Maria Bărbătească*, era sĕ-şi caute pentru acéstă împresurare ce i se făcea la moşie, dar întâmplândui-sĕ moarte, n'au apucat sĕ-şi facă.

www.dacoromanica.ro

Luminate Doamne, acéstă moşie se află prin mijlocul a douĕ moşii, care prin susul acestei moşii să hotăraşte cu moşia Căpriorul a mânăstirii Mărgineanu şi pe din jos se hotăraşte cu moşia d-lor boierilor Brâncoveni, la care acéstă împresurare ce sĕ face moşii nu că au vre-o ştiinţă d-lor boierii Brâncoveni sau egumenul Mărgineanul ci numai din arendaşi şi din isprăvnicei se făcu acéstă împresurare pentru agonisita lor; mĕ rog Mării Tale să fie luminata porunca Mării Tale către d-lor boierii Ispravnici ca în vremea cuviincioasă să orînduiască 2 boierinaşi cu praxis să vie la faţa locului, prin cartea de blestem, a arăta bătrânii împrejureni care va şti din vechime hotarăle vechi atît din sus cât şi din jos şi dupĕ ce sĕ vor dovedi semnele, să mi sĕ aleagă cu sumă de stânjeni dupĕ vechea stăpânire şi dupe hotarăle ce se vor dovedi bune şi adevărate, de a mi sĕ împlini stj. 886 dupĕ cum zapisele ce le am adeverează şi ce va fi mila Mării Tale.

Prea plecata sluga Mării Tale *Mihai Bărbătescul Sluger* epitrop.

Fără dată. (Ibidem, actul No. 58.) Prea Inălţate Doamne.

Jăluesc Mării Tale pentru pricina de judecată ce am avut cu un Tudor sin Bucur şi Ion din sud Dâmboviţa ot satu Ludeştii, nepoţii rĕposaţilor moşneni ce le zic că se trag dintr'un Fronie Grişiţescul, puindu-l la cale un Zamfir Cazacul vărul lor cum-că eu le stă pânesc moşia numiţilor şi în trecutul an leat 1804 Mai 17 prin jalba ce au jăluit numiţii Inălţimii Tale de prea plecata sluga Mării Tale.

Dupe luminata porunca Mării Tale prin Zapciul vataf za Vistierie ne-au înfăţişat la judecata departamentului de opt şi arătând eu judecăţii că pentru acéstă moşie ce jăluesc numiţii, lîngă mine n'am nici o scrisoare ci toate hrisoavele domneşti i zapisele şi cartea de hotărnicie ce am pentru acéstă moşie, le am afară la ţară unde mĕ aflu cu şederea şi d-lor boierii judecători dupe arătarea mea, prin anafora arată Mării Tale curgerea pricinii, care anafora sau şi întărit cu luminata pecetea Mării Tale cu mumbaşir către d-lor boierii Ispravnici ca de va face trebuinţă, să cerceteze la faţa locului de acéstă împresurare de moşie ce au jĕluit numiţii Mării Tale că le stăpânesc eu în silnicie moşia lor.

Şi următori fiind luminatei Mării Tale porunci, d-lui Scarlat Mihălescul biv vel Paharnic ne-au înfăţişat pe amîndouĕ părţile orînduitul zapciu înaintea d-lui şi mai întâi întrebat fiind la judecată cu ce sineturi săpânesc acéstă moşie ce acum mai sus numiţii o şi cer arătând 7 hrisoave domneşti i carte de hotărnicie de sunt acum ani 62, cum şi zapise de cumpărătoarea acestei moşii şi pliroforisindu-se judecata atât din hrisoave domneşti, de sunt acum ani 191, cum şi cartea de hotărnicie ce o am veche dupe cum mai sus arăt.

D-lor boierii Ispravnici cu anafora arată Inălţimii Tale toată curgerea pricinii acestei moşii ce acum o pretenderisesc numiţii şi apoi viind iarăşi la luminatul divanul Marii Tale, din luminata porunca Mării Tale, prin zapciul cel orînduit înfăţişându-ne înaintea d-lor veliţilor boieri, au rĕspuns numiţii că ei nu sĕ împotrivesc hotărnicii ce o am de ani 62, nici că cer ei din suma stânjenilor moşii mele ce sunt numiţi în cartea de hotărnicie, ci au numai o bănuială dupĕ arătarea acelui Zamfir Cazacu vărul lor ce i-au pus la cale că stăpâne c eu mai multă moşie decât scrie în cartea de hotărnicie, adică şi partea lor de moşie, cerând numiţii înaintea d-lor veliţilor boieri ca să li se dea şi om domnesc Portărel, ca cu luminata porunca Mării Tale să meargă şi boierii hotarnici să tragă moşia şi de va ieşi pri os sĕ şi'l ia că este al lor.

La a cărora cerere mulţumit fiind şi eu, am cerut din partea mea hotarnic pe d lui Clucerul Iancul Glava, iar numiţii moşneni au cerut din partea lor hotarnic pe d lui Radu

www.dacoromanica.ro

Cojocăreanul, care dupe mulţumirea amîndurora părţilor, cu anafora arată d-lor boierii veliţi Mării Tale ca să fie luminata porunca Inălţimii Tale către aceşti 2 boieri hotarnici ceruţi de amîndouĕ părţile şi cu Portărel să meargă şi să o tragă moşia prin 3 locuri dupe obiceiu, întâi dupe cartea de hotărnicie, care anafora sau şi întărit de Inălţimea Ta, poruncind boierilor hotarnici să urmeze întocmai dupe anaforaua d-lor veliţilor boieri, dupĕ care, următori fiind d-lor boierii hotarnici, au tras-o toată moşia întocmai dupe cartea de hotărnicie ce am şi dupĕ ce au tras moşia pe 3 locuri dupe obiceiu, dar numiţii nu sau mulţumit zicând ca să o tragă până unde ştie ei hotarul.

Şi văzând boierii hotarnici că cu lăcomie cer să intre cu sforîrea moşii în hotarul moşii d-lui vel Vornicul Barbul Ştirbei, nu le-au dat ascultarea, care prin anafora arătând Mării Tale d-lui Clucerul atât de câtă sumă de stj. au ieşit şi câtă sumă de stj. îi lipsesc din moşie, iar Cojocăreanul hotarnicul din partea numiţilor n'au vrut ca sĕ iscălească acea anafora, ţiind în partea lor, ci le-au făcut numiţilor deosebită anafora dupe mulţumirea lor, iarăşi am venit la luminatul divanul Mării Tale, unde zapciul cel orînduit înfăţişându-ne iarăşi înaintea d-lor veliţilor boieri, dădu şi o parte şi alta anaforalele de alegere ce au făcut la faţa locului şi văzând d-lor veliţii boieri 2 hotărnicii, iar nu una unde să fie iscăliţi amîndoi hotarnicii, cu anaforaua d-lor, cu cale s'a găsit ca să fie luminata porunca Mării Tale să se aducă amîndoi hotarnicii ca să dea pliroforie judecăţii pentru această pricină, care anafora s'au întărit de Măria Ta ca să-i aducă cu mumbaşir pe amîndoi hotarnicii spre a da rĕspunsul, pentru ce nu s'au iscălit amîndoi într'o anafora.

La trecuta lună a lui Iulie 14, dupe luminata porunca Mării Tale, s'au adus de mumbaşir şi cercetându sĕ de d-lor veliţii boieri, mi-am aflat dreptatea dupĕ vechea stăpânire şi arătând Inălţimii Tale prin anafora de toată curgerea dreptăţii mele iar numiţii n'au vrut sĕ şază până ne vom izbrăni şi înaintea milostivirii Mării Tale, ci dintr'acea zi au şi dosit ducându-sĕ pe la casele lor dupe cum am şi jăluit Inălţimii Tale, cerând şi soroc ca dupĕ sfîrşitul lui Octombrie iarăşi să venim, care jalbă din luminata porunca Inălţimii Tale fiind orînduită la d-lui vel Logofăt de ţara de sus spre cercetare, de au fugit numiţii sau nu, cu anafora arată Mării Tale că au dosit şi găseşte cu cale d-lui să fie luminata porunca Mării Tale către d-lor boierii Ispravnici ca la acel soroc să-i aducă la Ispravnicat şi să dea în scris de sunt mulţumiţi pe judecata d-lor veliţilor boieri, care adeverinţă să o iscălească şi d-lor boierii Ispravnici şi să o trimiţă aicia la luminat divanul Mării Tale pentru a sĕ întări anaforaua d-lor veliţilor boieri de Măria Ta, iar de nu se mulţumesc, să înştiinţeze d-lor Ispravnicii trimiţându-i şi pe numiţii aicia la luminat divanul Mării Tale.

Următori fiind d-lor Ispravnicii luminatei Mării Tale porunci, au adus pe numiţii, găsind dintrînşii, care cu un cuvînt au dat răspunsul d-lor că nu se mulţumesc numiţii la anaforaua d-lor veliţilor boieri, ci vor veni la luminat divanul Mării Tale să se judece, dând şi zapis la Ispravnicat cu soroc de 3 zile să se afle aicia, care zapis împreună şi cu înştiinţarea d-lor boierilor Ispravnici ce-i scrie către d-lui vel Logofăt, i-am şi adus la D-sa.

Milostive Doamne, 18 luni sunt de când mă tot judec cu aceşti mai sus numiţi din din pricina acelui Zamfir Cazacul vărul lor, de m'am stins cu cheltuiala, că el au fost organul şi pricinuitorul dintru întâiaşi-dată de sau sculat asupra mea şi acum au venit din tr'înşii aici şi pe acel Zamfir care face trebuinţa să se aducă spre a da răspuns înaintea Mării Tale, ce l-au dat pe dupĕ spate, care acel Zamfir are toate cărţile i scrisorile de moşia lor şi nu l'au adus. Eu ce ştiu să dau răspunsu peste 5 neamuri de oameni.

www.dacoromanica.ro

Mă rog Mării Tale, să fie luminata porunca Mării Tale cu mumbaşir, a sĕ aduce şi acest Zamfir, să stea faţă iar să nu dosească, prelungindu-mĕ şi stingându-mă cu cheltu iala; asemenea mĕ rog Mării Tale şi pentru moşnenii Popeşti care au dat zapis la Ispravnicat, ca de nu va veni până în 3 zile să se afle aicia, să fie aduşi cu treapăd talere 50 care zapis sĕ văzu şi de către d-lui vel Logofăt şi ce va hi mila Mării Tale.

Prea plecata sluga Mării Tale: *Mihai Bărbătescul Slugerul.*

D-ta vel Logofăt de ţara de jos să cercetezi jalba acésta, văzând anaforalele d lor veliţilor boieri şi la cererea ce face să ne arăţi în scris. Biv Medelnicer Chiriac.

Fără dată (Ibidem, actul No. 68). Aicia arăt suma stânjinilor moşii mele Ludeştii, cum sau tras moşia de d-lui Clucerul Iancul Glava, din porunca gospod, după cum harta arată ce am făcut-o, a moşii, cum este moşia cum şi trăsurile moşii cu hotarăle lor după cum în hartă arăt, care hartă este făcută de mine, care o arăt cu numere, atît moşia mea cât şi ale vecinilor mei.

Numărul 1, în lat merge din hotaru bisericii despre soare răsare, despre amiază-zi în sus spre amiază noapte până în hotarul Drăgăieştilor în moşia d lui Vornicului Barbul Ştirbei, iar din hotarul bisericii în jos pre amiază-zi este a moşnenilor Ludeşţi ce le zic Popeşti. La capul moşii mele despre apus în valea Purcăreţilor, în lat din hotarul meu care este despre moşia Popeştilor încă pe vale spre amiază-noapte, merge în sus până în hotarul Teleştilor unde mĕ hotărăsc eu cu dînşii şi de aceasta din hotar scoboară în vale în piscul văii, merge tot în sus până în hotaru Drăgăieştilor a d-lui Vornicului Ştirbei, la fagu căzut, care la câte trele trăsurile moşii mele tot cu hotaru Drăgăieştilor în sus spre amiază-noapte mĕ hotărăsc.

Numărul 2. Moşia Popeştilor, din hotarul bisericii în jos la vale pre amiază zi, în lat merge până în hotaru Tomii vel Pitar şi la capul despre apus iar la vale în curmeziş, tot până în hotaru Tomii vel Pitar, pe valea Purcăreţilor şi din Frumoasele dela aria cea veche la vale în hotaru pus în piatră şi la capul despre răsărit până în mlăci în hotarul *Paharnicului Mihai Bărbătescul* şi la capul despre răsărit din piatra Tomii Pitarului din hotar, dintr'un stejar, din matca văii puturoasii până în curmătura culmii lungi în hotarul *Bărbătescului.*

Numărul 3. Moşia Pitarului Tomii din hotaru Popeştilor la vale până în hotaru Hulubeştilor, la câte trele trăsurile câte stj. 400 masă.

Aicia arăt trăsurile moşii mele câte trele, după cum se arată în hartă; însă tră ura dintâi despre soare apune din hotarul Popeştilor din gligănel din valea Purcăreţilor în sus pre amiază-noapte până în hotaru Teleştilor stj. 484 palme 3 cu stj. 69 palme 3 prisos mai mult.

A 2-a trăsură dela mijloc din obîrşiia spânzuratului la vale din hotarul Drăgăieştilor Vornicului Ştirbei până în mlăci în hotar, de către moşnenii Popeşti stj. 3270 până la uma ce scrie în hotărnicia veche lipsesc stj. 140.

La a 3 a trăsură despre răsărit, din hotaru meu de către moşnenii Popeşti în su pe valea Butoiului până în hotaru Drăgăieştilor ce se chiamă coada Butoiaşului tj. 3224 cu prisos stj. 99, la care făcându-se masă î-mi lipsesc stj. 76 palme 7 care e te ă mi se împlinească din moşia Popeştilor, ieşind prisos acum că va face Clucerul Iancul să tragă moşia Popeştilor din porunca gospod.

Fără dată. (Ibidem). Aicia am însemnat toate prigonirile ale dreptăţii ce am pentru

www.dacoromanica.ro

aceste 3 petice ce am, cum arăt cu număr fieşte care pricină când am tras moşia cu boieru hotarnic d-lui Iancul Glava, care am însemnat cu număr la harta satului Pietroşiţii, ca să aflu starea caselor şi biserica, cum mai jos anume arăt fieşte care pricină cu numărul lor şi care va vrea să caute pricina, să o caute pe număr că atunci să dovedeşte la toate.

Număru 1. In sat în Pietroşiţa despre Ialomiţa în dreapta lui Vasile sin Radul Vatafu este pimniţa boierească a Radului Ciochinii care merge până în apă, care sau şi tras de d-lui Clucerul Iancul Glava, sau făcut şi semne.

2. Valea scurtă peste gârlă din colo de Colonul de sus în dreptu satului Pietroşiţii ce o zic feciorii lui Marin Vatafu că aceia sĕ chiamă valea cu lutul roşu care îi zic valea scurtă şi aceea au dat-o hotar d-lui Cluceru Iancul Glava dupĕ arătarea lor, dupĕ cum la numărul al 3-lea arăt pricina pe larg.

3. Aceasta este valea cu lutul roşu, care vale vine în dreptul în Ialomiţa, dar până a coborî în apa Ialomiţii unde stă în şeţ (şes) scurgerea văii este lutul roşu pământul cum şi muchea malului care să vede ascuţită, până în valea cu pămîntul roşu, încă tot pe acéstă vale având şi o fărâmă de maidanaş cu pomii ei: nuci şi pruni, unde au fost casa Ciochinii rumânul nostru, este şi acum siliştea şi groapa casei care o ţine tot fecioru lui Marin Vatafu şi de aceea au dat hotar valea scurtă ce este cu lutul roşu, fiindcă pe acest loc de unde au arătat ei că valea scurtă este hotar, are moară cu 2 roate în apa Ialomiţii i cu piuă pe cum sĕ arată la hartă şi merge în sus până în valea lutului roşu la număru 3, care eu unul nu m'am mulţumit, ci este a'l trage la Divan că rău stăpâneşte acest loc şi este moara pusă pe moşia *nepotului meu Mihalache*; numai îndreptându-sĕ vremile, căci cu adevărat toţi Pietroşanii şi tot satul zic că moara este pusă pe moşia nepotului nostru: Bărbăteştii şi că rău fac şi zic că este pământul lor.

4. Pe valea Colonului de jos, pe podul ce să zice al morii, cu mare obrăznicie sau întins rĕposatul Popa Ion duhovnicul de au făcut ogradă, au pus şi pruni cu o tocmeală prea proastă, cu un zapis ficlean şi şters, slovele drese, care în multe rînduri trăind *răposata cumnata Mariuţa* î-mi zicea că n'au făcut bine ce au făcut şi el văzând că au greşit cu feluri de meşteşuguri au făcut până i-au apucat zapisul dela mâna rĕposatei, care eu dupĕ moartea rĕposatei rămâind în urmă epitrop casii aceştiia, n'am îngăduit ci am arătat hotarnicului şi mi-au zis şi d-lui sĕ-mi caut că am dreptate, dar fiind vremile împotrivă n'am mers până sĕ va îndrepta şi sĕ-mi caut, să nu las locul copilului împresurat.

5. La piatra cu şoimul unde să chiamă Sălătruc, piscul cu arăturile cu nedreptatea, după hotarul din capul Ialomiţii ce s'au pus acolo d'asupra, l'a călcat d-lui Ioniţă Boerescu cu cuvânt că are şi el să ia parte fiind fraţi (de moşie) cu Ţăţăienii şi pe noi ne-au scos afară şovăindu-sĕ sfoara după arături, iar piatra cu şoimu şi Sălătrucu au rămas al Ţăţăienilor şi cu moşoroiu boierescului şi nu m'am mulţumit precum în hotărnicia ce mi-au făcut Iancul Glava biv vel Clucer za Arie că nu mă mulţumesc atât eu cât şi Ţăţăienii, ci voi jelui la vreme.

6. Un codru de loc din surpături şi până în vadul carelor cum merge în jos pe apa Ialomiţii, ce acest codru de loc este cu pădure şi până în vîrful coastei Ţăţii, în lat va hi 400 stj. mai bine; neavând zapisul fiind pierdut, cu totul l'au dat Ţăţăienilor hotarnicul zicând că dacă nu este zapisul nici locu nu este al nostru şi nu l'au uitat hotărnicia ce au făcut-o Vataşii de plaiu dupe acea vreme de sunt ani 60 mai bine, ci zice că de va fi zapisul este şi moşia noastră, care va sĕ zică că au luat în silă şi au dat-o şi nu mă mulţumesc pe aceasta.

www.dacoromanica.ro

1806 Noembre 21. (Ibidem, actul No. 11.) Foiţă de mosiile care sau dovedit acum, ale Radului Ciochinii, care au dovedit Ion cu carte de blestem, cum va arăta.

1 funie la muscel la stîlp, livade bună ca de vre-o 10 care de fîn.

1 » » glodul mare, să o împărţim cu *văru Ion* în două; este toată ca de 11 care de fîn toată.

1 codru de loc în Ialomicioara, alăturea cu moşia d-lui boierului, ca de o claie de fîn.

1 funie unde este moara popilor din Ţâţa, afară din locul d'asupra podului, din vâlceaua Colonului din sus până în vâlceaua de jos cu pod cu tot, până în Sălătruc, cu locurile de arătură din vîrf şi până la valea Ţîţii cu piatra cu şoimul; aceasta este mare.

Altă funie din jos alăturea cu cea l'altă funie cu şoimul, este iar mare, din vâlceaua cu podul morii până în altă vâlcea unde sĕ chiamă vadul morilor şi este tot pădure de jir, amîndouĕ funiile pe jumătate şi este loc mult.

Acéstă foiţă mi-au adus-o Pascul Ciochinea acum când am mers la munte cu hotarnicul, d-lui Clucerul Iancul Glava i cu Portărel şi acéstă foae este scrisă cu mâna popi lui Dobre cel bătrîn ot Pietroşiţa, dar veleat nu are, dar să vede că tot atuncea au scris o când sau făcut alegerea, care să vede în dos tituluş făcut către moşu-mi-o scrie. Să vede că au fost carte făcută şi atunci dupe vremi s'au rupt cămaşa şi au rĕmas numai însemnarea livezilor.

Tituluşu în dos către *moşu-mi-o* «întru cinstita mâna *d-lui Paharnicul* cu plecăciune să se dea».

1806 Septembre 28. (Ibidem, actul No. 1.) Aicia într'această condică am trecut toate zapisile i scrisorile i jălbile domneşti noui de acum pentru acéstă moşie ce se chiamă Mâneştii, a *nepotu-meu Mihalache Bărbătescul sin Ion Bărbătescu, fiul rĕposatului unchiu meu Postelnicelu Costandin Bărbătescul ce au fost frate bun cu rĕposatul tată-meu Mihai Bărbătescul Paharnicul*, care moşie este în sud Dâmboviţa plasa Dâmboviţii, care cu frica lui D-zeu şi cu suflet nevătămat că întocmai dupe cele adevărate zapise şi scrisori le-am trecut într'acéstă condică, ca dupĕ vremi pierzîndu-sĕ vreuna din scrisori sau zapise sau din anaforale domneşti, aicia căutându-sĕ să va găsi pentru a nu se împresura *nepotul meu Mihalache* de cătrĕ vecinii răzaşi, le-am trecut toate pe rînd şi întocmai cum mai sus se arată.

Această moşie Mâneştii în curmeziş să răzoreşte cu d-lor boierii Brâncoveni spre amiază-zi, iar spre amiază-noapte în curmezişul moşii sĕ răzoreşte cu moşia Mărgineanca, iar la cap spre răsărit cu moşia d-lui Stoica Cioranul, iar la capul despre apus să răzoreşte cu moşia mea Ludeştii i cu alte moşii şi pentru mai adevărată credinţă m'am iscălit în u-mi cu a mea iscălitură şi pecetea mea ca să se crează, cum mai înainte arăt.

Scara de toate zapisile i scrisori vechi i cărţi domneşti de moşia Mâneştilor a *văru-meu Ioniţă răposatul Bărbătescul*, ce este în sud Dâmboviţa ot plasa Dâmboviţii, cum înainte sĕ arată, s'au trecut acum de mine într'acéstă condică, ce sunt trecute şi alte zapise i hrisoave domneşti îndărăt, de alte moşii. 1806 Septembre 28.

1. O copie de zapis a lui Drăghici Bălăceanu cu leat 7220 1708 Martie 2 pentru moşia Mâneştii i alte ce scrie tot în dosul acestei còpii cu leat 7239 — 1731 August, i altele ce scrie Costandin Obedeanu vel Comisar dela Craiova, cu leat 7239 1731 August 27.

2. Zapisul Barbului Cluceru Bălăceanu pentru moşia Mâneştii ce vinde d-lui Radului Dudescul vel Paharnic cu leat 7221 = 1713 Februarie 11. Tot într'acest zapis vinde Radul

www.dacoromanica.ro

Dudescul lui Pătraşco Brezoianul vel Serdar, d-sale lui Drăghici Bălăceanu, mai căzându-i-se d-lui această moşie, le-au vîndut la leat 7221 = 1713 Martie 30.

3. Zapisul lui Drăghici Bălăceanu, cel adevărat, către Pătru Obedeanu vel Armaş, pentru Măneşti cu leat 7221 = 1713 Martie 28.

4. Zapisul lui Drăghici Bălăceanul biv vel Pitar ce vinde partea lui de moşie din sud Dâmboviţa, Măneştii, stj. 500 *rĕposatului moşu-meu Mihai Bărbătescul vel Şetrar*, Iulie 26 leat 7228 = 1720.

5. Zapisul Catrinii Bălăceancăi ce vinde *moşu-meu Serdarului Mihai Bărbătescul* stj. 387 din Măneşti, dupe pristăvirea soţii sale, leat 7243 = 1735 Martie 29.

6. Zapisul lui Costandin Bălăceanul ce dă moşie în Măneşti lui Tănase, pentru moşia Ciocoveni. Mai 3 leat 7250 = 1742.

7. Zapisul lui Tănase (?) Hasan biv vel Serdar ce vinde rĕposatului *moşu-meu Mihai Bărbatescul biv vel Paharnic*, moşie la Măneşti. Ghenarie 21 leat 7253 = 1745.

8. Zapisul lui Hasan biv vel Serdar ce vinde *moşu-mi-o* i pac în Măneşti. Februarie 9 leat 7253 = 1745.

9. O scrisoare ce scrie Hasan biv vel Serdar către *moşu-meu Paharnicul Mihai Bărbătescul*, să-i dea banii pentru moşia ce vînduse, Măneştii i pentru o sabie ce-i dedese în trecutele vremi. 7256 = 1748.

10. Anaforaua d-lor veliţilor boieri întărită, pentru pricina morii ce n'o lăsa Vistierul Ştirbei să o facă.

11. Jalbă ce dă răposata *cumnată-mea Mariuţa Bărbăteasca* pentru d-lui Vistieru Ştirbei, pentru d lui Stolnicul Tomiţa Creţulescu, pentru moară pe moşia d-ei Măneştii. Răspunsuri în dosul jălbii leat 1801 Iulie 23. Hotărîrea Mării Sale cu pecete, leat 1801 August 30. Anaforaua d-lui vel Logofăt de ţara de sus pentru această pricină, leat 1801 Iulie 29.

13. Jalba ce am dat Mării Sale Costandin Vodă Ipsilant, pentru moşia Măneasca, pentru împresurarea moşii. Pecetea cu întărirea Mării Sale lui Vodă către Ispravnici. 1805 Iunie 30. Cartea de blestem a prea sf. sale Părintelui Vlădichii kir Dositeu tot pentru împresurare, 1805 Iulie 26.

14. Cartea d-lui vel Ban Manolache Brâncoveanu care scrie d-lui Clucerului za Arie Costandin episiatul moşiilor d-lor boierilor Brâncoveni pentru ca să meargă la faţa locului a fi de faţă când sĕ va trage moşia, făcându-sĕ cercetare, 1806 Aprilie 10.

1806 Noembrie 12. (Ibidem.) Aicia într'această condică am trecut toate zapisele vechi i cărţi domneşti i hotărnicia, ale acestor livezi ale *nepotului Mihalache Bărbătescul* ce le are la munte, ce le are la sud Dâmboviţa în plaiu Ialomiţii, ot Pietroşiţa, care le-am scos din cuvânt în cuvînt întocmai dupĕ acele zapise i hotărnicia, care în trecutul an leat 1806 din porunca gospod cu Portărel sau hotărnicit de d-lui Clucerul Iancul Glava fieşte care livede cu trăsurile ei, de suma de stj , care în frica lui D-zeu mărturisesc că întocmai le-am scos, cu sufletu nevătămat dupĕ cum înainte scara arată, anume livezile, ca dupĕ vremi întâmplându-se a sĕ pierde vre-o scrisoare, aici să se caute în condică că se va găsi, pentru a nu se năpăstui vreodată *nepotul meu Mihalache* de către vecinii răzaşi şi pentru mai adevărată credinţă am iscălit puindu-mi şi pecetea.

Scara de zapisile livezilor ot plaiu Pietroşiţii, Ialomiţii din sud Dâmboviţa i alte scrisori, care livezi sunt ale casii răposatului *văru-meu Ion Bărbătescul*, cum înainte arăt.

1. Zapisul Stanciului Vatafu pentru Manea Vlădiloiul când au vândut o funie de loc

www.dacoromanica.ro

în sus de valea Colonului până în valea Ţăţii şi de lat în valea cu lutu roşu. 7160 1651 Noembre 20.

1. Zapisul lui Pantazi ce au vândut Manii Vlădiloiului o moşie după piatra din surpături în sus până în valea Colonului. Octombre 30 leat 7191 — 1682.

2. Zapisul hoţilor ce au furat banii i scule, ale *strămoşu-meu Comisu Costandin Bărbătescu*, din satul Pietroşiţa. Iulie 6 leat 7220 = 1712.

3. Zapisul Radului i al frăţine-său Oprea ot Pietroşiţa, ce au vândut Dobriţii i feciorilor lui o livadie în gura plaiului. leat 7222 = 1714 Mai 31.

3. Zapisul Stanciului ot Pietroşiţa pentru Radul Ciochinea, adică pentru casa lui din Pietroşiţa. August 26 leat 7225 = 1717.

4. Zapisul Pârvului i al frăţine-său, feciorii lui Pârjol, pentru o livade înfundată în Pietroşiţa, la Poieniţa. August 26 leat 7225 = 1717.

4. Zapisul Stanciului pentru livadea ot Pietroşiţa ce au vândut-o *moşi mi o*, poiana de sub plaiu. August 31 leat 7225 = 1717.

5. O carte de blestem a răposatului părintelui Vlădichii Mitropolitului kir Neofit, ce scrie pentru moara care sau făcut de Pietroşani, pe al cui pământ este. Ghenarie 18 leat 7248 = 1740.

6. Zapisul lui Ion Falcă pentru 2 roate de moară ce făcuse în sat în Pietroşiţa în apa Ialomiţii pe delniţa Ciochinii rumânul nostru. Februarie 10 leat 7248 1740.

7. O scrisoare a Pietroşanilor ce scrie către *moşu-mi o Mihai Bărbătescul Comisul*, pentru moara lui Ion Falcă ce sau făcut pe locul Ciochinii rumânului nostru. Februarie 7 leat 7248 = 1740.

7. Zapisul lui Tudor i al Stoicăi ot Pietroşiţa pentru delniţa ce vinde în Pietroşiţa în gura plaiului, *moşu-meu Mihai Bărbătescul Comisul*. August 4 leat 7248 1740.

8. Zapisul lui Marcu i al Logofătului Ion pentru venitul morii ce au cumpărat din Pietroşiţa dela *moşu-meu Comisul Mihai Barbutescul*. Iunie 27 leat 7249 1741.

8. O foae pentru furtişagul care au furat scule. lui *stramoşu-meu Costandin Comisul Bărbătescul*. Iulie 1 leat 7198 = 1690.

10. Copie de zapisul ce'l dă *moşu-meu* la mâna neamului Ciocăneştilor ce au fost rumâni ai noştri, pentru rumânie că i-au iertat, care zapis acum să află la Logofătul Ion sin Radul Vataful. August 26 leat 7225 = 1717.

11. Copie i pac de alt zapis ce s'au găsit la mâna lui Pascul Ciocănescul ot Pietroşiţa fratele Neagăi nevasta lui Stanciul Samur, care îl dă la mâna Ciocăneştilor că i-au iertat de rumânie însă numai capetele lor, iar toate moşiile lor câte le-au avut numiţii Ciocăneşti tot în Pietroşiţa cum şi în Ţăţa cât au avut mai sus numiţii şi ei au rămas în pace de rumânie. Aprilie 22 leat 7254 = 1746.

13. O foae de alegerea ce au făcut-o Vataşii din plaiul Ialomiţii ot Pietroşiţa cu alţi megiaşi ot tam de acolo, când au iertat moşu-meu pe Ciocăneşti de rumânie şi le au făcut zapis la mâna lor şi au luat livezile lor şi au făcut această alegere de toate livezile lor din Pietroşiţa şi din Ţăţa. Aprilie 22 leat 7254 = 1746.

14. O foiţă de alegerea ce au făcut-o cu însuşi mâna popi Dobre celui bătrân ot Pietroşiţa, făr de veleat.

15. Zapis al lui Oprea Bălboe ot Pietroşiţa ce au dat la mâna răposatei *Mariuţii Bărbăteascăi* pentru livezile ce le împresurase la muscel în plaiu Ialomiţii. leat 1795 Octombrie 15.

www.dacoromanica.ro

16. Zapisul i pac a lui Ion Bălboe tot pentru aceste livezi, leat 1799 August 16.

16. Zapisul popi Ion duhovnicul ot Pietroşiţa, de învoiala ce au făcut cu înşălăciune cu răposata cumnata *Mariuţa Bărbăteasca*. August 18 leat 1799.

17. Zapisul lui Căpitan Vasile sin Radul Vatafu ot Pietroşiţa pentru învoirea ce au făcut cu rěposata *cumnata Mariuţa* pentru un loc de grădină al Radului Ciocănii, să dea pe an câte talere unul. leat 1799 August 18.

18. O carte de blestem a prea sf. sale părintelui Mitropolit Kirio Kir Dositeu ce o scosese rěposata trăind, pentru împresurarea livezilor dela munte ot plaiu Ialomiţii. 1798 Septembre 26.

19. O carte de blestem i pac a prea sf. sale Mitropolitul Kirio Kir Dositeu cu groaznic blestem tot pentru livezile dela munte ot Pietroşiţa, asupra vecinilor răzaşi pentru iorbagii ce au luat zăloagile, să arate adevăr hotarele. 1806 Aprilie 24.

21. O carte de hotărnicie ce au făcut din porunca Mării Sale Costandin Vodă Ipsilant, d-lui biv vel Clucer Iancul Glava către Măria Sa Vodă, pentru livezile dela munte din plaiu Ialomiţii, ot Pietroşiţa sud Dâmboviţa. 1806 Iunie 10.

19. O jalbă, ce am jăluit Mării Sale Costandin Vodă Ipsilant pentru livezile ce se împresura de vecinii răzaşi, *ale nepotului-meu Mihalache Bărbătescul*, în plaiu Ialomiţii judeţul Dâmboviţa, care jalbă orînduindu-se la d-lui vel Logofăt de ţara de jos, dupe anaforaua d-lui vel Logofăt Dumitrache Racoviţă de ţara de jos, s'au şi întărit cu pecetea gospod, ca d-lui biv vel Clucer Iancul Glava să le hotărască. 1806 Aprilie 12.

Cartea de judecată ce m'am judecat cu clironomii răposatului Costandin Cluceru Brăiloiu la leat 1808, ce o luase, moşia Baloteştii din sud Dâmboviţa a *nepotu-meu Mihalache Bărbătescul* şi judecându-mě la departamentul de opt, mi-am aflat dreptatea care dupe hotărîrea departamentului au şi întărit slăvitul Divan că am dreptate, care sau luat iar sub stăpânirea lui *Mihalache nepotul meu* şi o stăpâneşte. leat 1808 Iunie 4.

1804 Iulie 13. (Ibidem.) Scara de câte zapise şi cărţi domneşti i hrisoave domneşti, care sunt trecute într'această condică pentru a se găsi mai în grabă la vre-o cercetare, sau însemnat aicia cum înainte se arată.

1. Un zapis al Milii Râpa ce vinde jupânesii lui, un loc în câmpul Bărbăteştilor, cu leat 7166 = 1658.

2. Un zapis al lui *Petriman Logofătul ot Bărbăteşti* ce vinde un loc în Bărbăteşti lui Socol Logofătul, cu leat 7172 = 1664 Februarie1 1.

3. Un zapis al lui Ivan cu fraţii lui: Gheorghe i Radul ot Bărbăteşti ce vinde o casă lui Socol vel Postelnic cu pimniţă şi cu livade de prunĭ în sat în Bărbăteşti, cu leat 7173= 1665 Iunie 8.

4. O carte sârbească ot leat 7108 = 1599 Decembre 18, ce scrie pentru Bărbăteşti i vinăriciu, pentru popa Tudoran.

5. Un zapis a lui *Mihai Postelnicul* ce'l dă la mâna lui Pătru Logofătul pentru o vie ce au făcut schimb aci în Bărbăteşti şi i-au dat lui Pătru altă vie la Nucet, cu leat 7150 = 1642 Ghenarie 23.

6. Un zapis a lui Drăghici Postelnicul sin Tănase Postelnicul ce vinde naşă-său Simii un loc în câmpul Bărbăteştilor, din josul satului, leat 7167 = 1659 Mai 22.

7. O copie scoasă dupà cartea lui Matei Vodă Basarab ce dă jumătate moşia Bărbăteştii lui *Tănase Postelnicul i fraţine-său Stoichiţă Postelnicul* ot Bărbăteşti, scoasă dupě sîrbie, leat 7150 = 1642 Aprilie 20.

www.dacoromanica.ro

8. O carte a lui Matei Vodă Basarab, sîrbească, pentru partea de moşie din Bărbăteşti i din obârşia Vălenilor, leat 7161 = 1653 Martie 10, care dă Kir Foti eclesiarhu ot Bărbăteşti să stăpânească.

9. Un zapis al Stoienii pentru Bărbăteşti, leat 7151 1643.

10. Un zapis al lui *Tănase Postelnicul i al frăţine-său Stoichiţii* cu feciorii lor din Bărbăteşti, ce'l dă la mâna popi kir Fotie eclesiarhu dela b'serica domnească, ce vinde un codru de loc de pădure în Bărbăteşti. Octombre 10 leat 7152 — 1643.

11. I pac alt zapis tot a lui *Tanase Postelnicul i al Stoichiţii frate-sau*, tot pentru acest codru de loc de pădure ot Bărbăteşti, ce arată zapisul cu leat 7152 — 1644 care să vinde tot popi kir Foti, leat 7153 = 1645.

12. Un zapis al popi kir Fotie eclesiarhul dela biserica domnească, ce dă ginere-său Procăi, o livede în Bărbăteşti, zestre fie si. Februarie 2 leat 7162 = 1654.

7. O carte a lui Costandin sin Şerban Vodă, sîrbească, ce dă Stoicăi Logofătul Ludescul moşie în satul Bărbăteştii, dela Tudora i alţi cetaşi ai ei, leat 7163—1655 Martie 10.

8. Zapis a lui Drăghici sin Tănase Cluceru, vinde parte de moşie în Bărbăteşti lui Socol Cluceru, leat 7171 = 1663 Ghenarie 17.

Zapisul lui Drăghici Postelnicul ce vinde locuri în Bărbăteşti lui Socol Logofătul, la leat 7172 = 1664 Februarie 29 dupĕ cum arată iscăliturile lor.

Zapisul lui Parasco i Hrizan i Ştefan ce vinde nişte locuri în moşia Bărbăteştii lui Socol Logofătu, Decembrie 30 leat 7172 = 1663.

9. Zapisul lui Dumitru Logofătul cu femeia sa Neacşa vinde locuri în Bărbăteşti lui Miron, Martie 11 leat 7185 = 1677.

9. Leat 7186 = 1678 August 5 un zapis al Niculii Râpii i al frate-s'o Tănase ce vinde Jupânesii Chirii Slugeresii, silişte din sat.

10. Cartea Mării Sale lui Şerban Vodă ce scrie lui Matei Căpitanu Bălăceanu să dea banii lui Isar, cu om domnesc, ce-i rămăsese de pe moşia Bărbăteştilor madea, talere 10 şi nu vrea să-i dea, leat 7190 = 1681 Septembre 9.

10. Zapisul lui Partenie monahul ce vinde în Bărbăteşti lui Jupan Anastasie cupeţu ot Târgovişte, Mai 19 leat 7196 = 1688.

11. Zapisul Tudorii femeia lui Vintilă Logofătul ce vinde lui Matei Bălăceanu Ceauş de Aprozi, moşie în Bărbăteşti, Noembre 17 leat 7196 = 1687.

12. Zapisul Lixandrii ce vinde lui Matei Vatafu Bălăceanu moşie în Bărbăteşti, livezi şi în câmpu Bărbăteştii, Mai 15 leat 7197 = 1689.

13. Mai 4 leat 7199 = 1691, zapisul lui Socol Medelniceru, toată partea de moşie din Bărbăteşti.

14. Zapisul Mihalcii sin Mihalcii vnuc Pană Boldici ot Bărbăteşti ce dă la mâna naşului, Matei Vatafu Bălăceanul, ce i-au vândut moşie în Bărbăteşti şi alte locurii i vii i de arătură, 7203 = 1695.

25. Octombre 12 leat 7204 = 1695, zapisul Tudori fie-mea, lui Vintilă Logofătul din Bărbăteşti cu fie-său Vintilă şi cu fie-sa Ana, feciorii popi Kir Fotie ecle iarhul al bi ericii domneşti din Tîrgovişte, ce vinde moşie în Bărbăteşti lui Matei Bălăceanu.

26. Mai 28 leat 7226=1718 o carte de blestem a părintelui Vlădîchii Mitrofan pentru preţuirea lucrurilor, cheltueli ce au făcut Costandin Vodă Brân oveanu la Bărbăteşti, cu groaznic blestem asupra a 4 boieri ce au fost orânduiţi să preţuiască acea cheltuială.

www.dacoromanica.ro

27. Aprilie 5 leat 7249 = 1741 zapisul preotesii Dobrii pentru o livade ce vinde d-lui *Comisului Mihai Bărbătescul*, în Bărbăteşti ce-i zice gornia.

28. Februarie 13 leat 7164 = 1656 un zapis al lui Stan Bloschiu, mai vechiu, care vinde preotesii Dobrii ce sĕ vede fata Costii, o livede ce-i zice gornia în Bărbăteşti şi făcându-sĕ greşeală de sau scris cel nou zapis înainte, al preotesii Dobrii şi acesta sau pus din josul zapisului preotesii, fiind cu leat mai vechiu, am scris aicia ca să se ştie cum era întâi acest zapis, să se puie înainte şi apoi al preotesii din jos.

29. Decembre 16 leat 7117 = 1608 zapisul Oprei femeia lui Bucur Călăraşu, vinde lui Petriman în Bărbăteşti, curături.

30. Martie 30 l'eat 7259 = 1751 zapisul Sandii fata popi lui Paul din Târgovişte, ce'l dă la mâna *Marii Bărbăteaschii* pentru o livade de fîn dupĕ Văleni.

31. Martie 7 leat 7259 = 1751, zapisul popii lui Soare i a frăţine-său Stan, feciorul lui Pătru Părcălabul ce vinde *Marii Bărbăteaschii* vie în dealul Bărbăteştilor i cu livade în Bărbăteşti.

32. Iulie 29 leat 7225 = 1717, zapisul Ilinchii ce vinde o vie în dealul Bărbăteştilor, popi Bucur.

33. Zapise i scrisori domneşti i hrisoave domneşti pentru Doiceşti i Bărbăteşti, cum se arată înainte.

Hrisovul Mării Sale Matei Vodă Basarab, sîrbesc, care sau scos dupe sîrbie de Pârvul Logofătul în Bucureşti, pentru moşia din Doiceşti i cu mori i cu vii, ce le dă Radului vel Vistier, 7147 = 1639 Iulie 2.

34. O carte a lui Matei Vodă Basarab ce scrie pentru Obileşti i pentru sculile ce i le-au vîndut *Nan Postelnicul*, ale *Salomii* şi i-au fost făcut zapis pentru toate acestea, să ţie partea lui din Doiceşti i din Şotânga i din Măneşti, pentru moşiile ce le vînduse. Noembre 11 leat 7153 = 1644.

35. Martie 3 leat 7158=1650, zapisul Şotângenilor ce vinde ocina lui Matei Voevod Basarab la Priboiu peste gârlă, care acest codru de loc îl stăpâneşte mânăstirea ce au făcut Măria Sa; pentru acest zapis eu am intrat în judecată în zilele Mării Sale Alexandru Vodă Ipsilant în domnia dintâi şi s'au găsit pe seama schituiui, din fântînă în sus din valea cu trestia în sus spre moara schitului.

24. Leat 7160 = 1652 o carte a 4 boieri hotarnici ce sau luat ca să aleagă morile lui Pătraşco Bălăceanu, ot Doiceşti, unde au fost, cum şi 2 livezi înfundate ale popi chir Fotie eclesiarhul, unde le-au adeverit.

24. O carte a lui Costandin Vodă, leat 7163 = 1655 ce scrie pentru moşiile lui *Hrizan Postelnicul* i ale lui Pătraşco Cuparu.

28. O carte a 12 boieri hotarnici, leat 7166 = 1658 din zilele Mării Sale Costandin Vodă feciorul lui Şerban Vodă, ce au ales moşie în Priboi: Cârstei Căpitanu i Ana . . . Clucerului de către mânăstirea schitu Bărbăteştii ot Priboi.

29. Cartea a 6 boieri ce au fost orînduiţi de Şerban Vodă să aleagă ierile (?) Jupânesii Stancăi ce au ţinut-o Ignatie în căsătorie, pentru Comisul Costandin ot Doiceşti.

29. Zapisul lui Drăghici Bălăceanu ce vinde frăţine-său Barbului, partea lui din Doiceşti cu leat 7207 = 1699.

30. Zapisul lui Matei Vatafu Bălăceanu cu frate-său, ce pune moşia Doiceştii i Bărbăteştii zălog la Banul Cornea Brăiloiul.

www.dacoromanica.ro

31. Zapisul al 2-lea a lui Matei Vatafu ce şi-au vîndut moşia Bărbăteştii, Banului Cornea Brăiloiului i vii în Doiceşti, leat 7210 = 1702.

Zapisul lui Drăghici Bălăceanu ce vinde frăţine-său Barbului Bălăceanu moşie în Doiceşti i cu dealul cu vinăriciu i cu vaduri de moară. Ghenarie 11 leat 7210 = 1702.

33. Zapisul Barbului Bălăceanu Cluceru ce vinde partea lui, Banului Cornii Brăiloiul, din Doiceşti i din Bărbăteşti i din Priboiu. Martie 20 leat 7210 = 1702.

35. Zapisul Banului Cornea Brăiloiului ce vinde moşia Doiceştii i Bărbăteştii i Priboiul, Mării Sale Costandin Vodă Basarab. Mai 1 leat 7210 = 1702.

36. Zapisul Aghii Ienache Văcărescul ce vinde Mării Sale Costandin Vodă Basarab, moşie în dealul Doiceştilor, cu vii făcătoare şi cu 5 locuri la vale. Octombre 7 leat 7211 1702.

37. Zapisul Marii monahia stariţa, ce vinde stj. 236 pol Mării Sale Costandin Vodă Basarab, în Doiceşti, care i-au dat Măria Sa schimb altă moşie în judeţul Ialomiţa la Broş teni, stj. 150, a lui Drăghici Iuzbaşa din Holeşti, în locu acestor stj. 236 pol din Doiceşti, leat 7211 = 1703 Ghenarie 20

48. Zapisul lui *Mihai sin Costandin Vornicul ot Doiceşti* ce vinde Mării Sale Costandin Vodă Basarab, moşie în Doiceşti i în Bărbăteşti. Octombre 16 leat 7214 — 1705.

49. Hrisovul Mării Sale Ştefan Vodă Cantacuzino ce dă întru stăpânire moşia Bărbăteştii ce o luase Măria Sa Costandin Vodă Basarab.

50. Hrisovul Mării Sale Niculae Vodă ce prin judecată dând jalbă la Maria Sa, *Mihai Bărbătescu Cluceru* pentru moşia Doiceştii i Bărbăteştii ce i-au luat făr de voie răposatul Măria Sa Costandin Vodă Brâncoveanul. Martie 8 leat 7224 = 1716.

51. Hrisovul Mării Sale Neculae Vodă ce dă subt stăpânirea lui Drăghici Bălăceanu vel Căpitan za Dorobanţi i lui Mihai Cluceru tot satul Doiceştii i Bărbăteştii, heleşteiele amîndouĕ, ca să le stăpânească cu pace, Martie 10 leat 7224 = 1716.

52. O carte a Mării Sale Neculae Vodă ce dă în stăpânire satul Bărbăteştii i Doiceştii la leat 7232 = 1723 Decembre 19.

53. Cartea prea sf. sale părintelui Vlădichii chir Daniil Mitropolitul ţării împreună cu toţi boierii cei mari, ce dă la mâna lui *Mihai Şetrarul* şi adeverează că cu sila i-au fost luat Măria Sa rĕposatul Costandin Vodă, Doiceştii i Bărbăteştii. Decembre 24 leat 7232—1723.

54. Cartea Mării Sale Neculae Vodă ce dă întru stăpânire satul Bărbăteştii lui *Mihai Bărbătescul biv vel Şetrar*. Aprilie 24 leat 7238 = 1730.

55. Cartea Mării Sale Neculae Vodă i pac ce-i dă întru stăpânire lui Drăghici Bălăceanu biv vel Pitar, satul Doiceştii ot sud Dâmboviţa, Aprilie 24 leat 7238 = 1730.

56. Hrisovu Mării Sale Mihai Vodă Racoviţa ce dă întru stăpânire d-lui *Mihai Bărbătescul vel Serdar*, Doiceştii i Bărbăteştii, cu casele, cu viile, cu heleşteul de jos.

51. Zapisul lui Pătraşco Bălăceanul Logofăt za Vistierie i a lui Hrizan Postelnicul frăţine-său, ce vinde părţile lor de moşie din Doiceşti i din Bărbăteşti, d-lui *Mihai Bărbătescul biv vel Serdar*, Mai 26 leat 7240 = 1732.

52. Zapisul lui Drăghici Bălăceanul i a lui Hrizan Postelnicul Bălăceanul ce dă lui *Mihai Bărbătescu* pentru părţile lor ce au vândut în Doiceşti i în Bărbăteşti, zapis care când sĕ va scula nepotul Mării Sale Costandin Vodă Brâncoveanu, să aib a răspunde eu. Mai 25 leat 7240 = 1732.

52. Zapisul Catrinii Bălăceancăi pentru vânzarea moşii Doiceştii ce vinde lui Costandin Postelnicul sin Hasan biv vel Pitar. Mai 1 leat 7241 = 1733.

www.dacoromanica.ro

53. Zapisul lui Costandin Postelnicul sin Hasan biv vel Sluger pentru toată partea lui de moşie din Doiceşti i din Bărbăteşti, ce-i vinde lui *Mihai Bărbătescul biv vel Serdar*. Februarie 1 leat 7242 = 1734.

55. Zapisul lui Costandin Postelnicul sin Hasan biv vel Sluger ce dă la mâna lui *Mihai Bărbătescul biv vel Serdar* pentru moşia ce i-au vândut în Doiceşti şi în Bărbăteşti. Februarie 1 leat 7242 = 1734.

56. Cartea Doamnii Păunii ce dă cu mărturisanie d-lui *Mihai Bărbătescul biv vel Comis*, de câte pagube i sau făcut când au venit oştirile împărăteşti aicia în ţară de au spart ostaşii la sf. Mitropolie a Târgoviştii ziduri şi ascunzătoarea şi i-au luat tot, cum şi de moşia Bărbăteştii i Doiceştii că i le-au fost luat Costandin Vodă Brâncoveanu în silă. Ghenarie 1 leat 7246 = 1738.

58. Zapisul Jupânesii Stanchii ce vinde bărbatului sĕu cel de al doilea lui Ignatie Cluceru toată partea de moşie din Doiceşti cu tot satul. Mai 20 leat 7175 = 1667.

59. O foiţă veche de cumpărătoare a moşii lor Bărbăteştii, de Nan Logofătul i Stroe brat ego.

59. 1 pac o foae veche de cumpărătoare în satul Bărbăteştii, de Nan Logofătul i de Stroe Spătaru frate-său.

60. O copie scoasă dupĕ cartea de hotărnicie a Bărbăteştilor i a Doiceştilor în chiar şi tocmai adevărat dupĕ cartea de hotărnicie a 12 boieri hotarnici, ce alege partea lui Drăghici i a Barbului i a lui Matei Vatafu, cea din Bărbăteşti i în Doiceşti i lui *Costandin Vornicul* asemenea în Doiceşti şi în Bărbăteşti. Iulie 30 leat 7210 = 1702.

61. Foiţă a lui Nan Logofătul ce au lăsat frăţine-său lui Costandin Vornicul moşie în Doiceşti i în Bărbăteşti i Cioceni i din ţigani i din vii ot Nucetul. 7204—1696.

68. O anafora a d-lor veliţilor boieri ce m'am judecat cu popa David în zilele Mării Sale Alexandru Vodă Ipsilant cu popa David pentru via ce o are pe valea Priboiului ot moşia Bărbăteştilor cu otaştină, puindu-sĕ în pricină să nu dea otaştină. 1781 Ghenarie 24.

69. Un zapis a lui Drăghici Bălăceanul ce vinde partea lui din Doiceşti i din Bărbăteşti, frăţine-său Matei Bălăceanu. 7250 = 1742.

70. O carte domnească a lui Ştefan Vodă sin Mihai Racoviţă ce scrie tătâne-mi-o *Mihai Bărbătescul Stolnicul* pentru moşia Doiceştii că o cere să o ia Costandin Şetraru Bălăceanul, că este a părinţilor lui. 1765.

71. O carte de judecată ce sau judecat din porunca gospod înaintea prea sf. sale părintelui Vlădicăi Grigorie cu Şetrarul Costandin Bălăceanul pentru moşia Doiceştii i Bărbăteştii, ce cerea dela *tată-mi-o Mihai Bărbatescul Stolnicul* că este moşia unchiu-sĕu Drăghici Bălăceanu, cu un răvaş de talere 500 care au ieşit mincinos. Mai 1 leat 1765.

72. O anafora dela veliţii boieri ce sau judecat rĕposatul tată-mi-o *Mihai Bărbătescul Paharnicul* cu Costandin Şetrarul Bălăceanul în zilele lui Ştefan Vodă Racoviţă pentru moşia Doiceştii i Bărbăteştii, care anafora sau şi întărit de Măria Sa Ştefan Vodă, dându-i dreptate de stăpânire. 1765.

73. Carte de judecată ce m'am judecat cu Stariţile ot schitul Lăculeţelor ce-i zic Bărbăteştii, pentru moşia mea Doiceştii, în zilele Mării Sale Alexandru Vodă Ipsilant, m'am judecat aicia la d-lui Banul Ianache Hrisosculeul când era Ispravnic judeţului Dâmboviţii. 1781.

74. O carte de alegere ce au făcut 2 boierinaşi ce au fost orânduiţi de d-lui Dumitrache Fălcoianul fiind Ispravnic judeţului Dâmboviţii, pentru împresurarea ce făcea lui *Ioniţă Bărbătescul văru-mi-o i vărului Şerban i Radul*, de-i călca hotarele moşii lui Bărbăteştii, care sau şi întărit acea alegere de d-lui Stolnicul Fălcoianul. 1783 Octombre 17.

www.dacoromanica.ro

75. O carte de hotărnicie a d-lui Cluceru Costandin Ştirbei Ispravnicu Dâmboviţii pentru moşia Bărbăteştii, ce zicea Grămăticu Matei Cazoti, soţia Marii Vistieresii, că-i împresoară *rĕposatul văru-mi-o Ioniţă Bărbătescul*, moşia lui Sătenii. 1784.

83. O carte a Mării Sale Costandin Vodă Şuţul ce sau judecat Grămăticul Matei Cazoti cu Pană Logofătul vechil al *rĕposatei cumnati-mi Mariuţii Bărbăteaschii* înaintea d-lor veliţilor boieri, arătând că sau împresurat moşia Sătenii a soţii lui Matei Cazoti, Marii Vistieresii, de către *Maria Bărbăteasca*, care se porunceşte de Măria Sa Vodă cu Portărel către d-lui biv vel Clucer Costandin Ştirbei Ispravnicu Dâmboviţii ca dupĕ alegerea d-lor veliţilor boieri să urmeze cu hotărnicia. 1782.

85. Zapisul de învoială al rĕposatei *Marii Bărbuteaschii* cu Matei Gazoti Grămăticul i cu soţia lui de a 2-a Maria Vistiereasa pentru împăciuiala ce au făcut între dînşii, avînd multă prigonire de judecăţi pe la Domni pentru hotarele moşii Sătenilor, ce zicea Matei Gazoti că-i calcă *Maria Bărbăteasca* moşia lui Sătenii, care zapis este întărit şi de d lor boierii Ispravnici ai Dâmboviţii, d-lui Grigorie Grecianu biv vel Paharnic i d-lui Ioniţă Florescul biv vel Paharnic. 1787 Iulie 14.

87. O carte a 12 boieri hotarnici de hotărnicia Bărbăteştii moşii, i Doiceştii a lui Matei Vatafu i a frăţine-său Drăghici Bălăceanu i a *Vornicului Costandin sin Postelnicul Ghiţă Bărbătescul*, din sud Dâmboviţa, ce sau hotărît în zilele lui Costandin Vodă Brâncoveanu Basarab. Leat 7210 = 1701 Noembre 8.

90. O foae de împărţeală a *rĕposatului tătâne-mi-o Mihai Bărbătescul Paharnicul pe când să afla Stolnic*, de câtă parte i'au dat din casa răposatei moaşă mea, jupâneasa rĕposatului *moşi-mi-o Mihai Bărbătescul Paharnicul* ce i-au împărţit trăind rĕposata *mumă-sa Paharniceasa Maria Bărbăteasca*. 1762 Noembre 30.

92. O foae de împărţeală a *unchiu-mi-o Şerban Barbătescul*, care l'au împărţit cu frate *moaşi-mea Maria Bărbăteasca*, în viaţă fiind. 1762 Noembre 30.

94. O foae a *unchi-mi-o Costandin i pac Bărbătescul*, de câtă parte i-au dat la împărţeală din casa părintească de rĕposata *moaşi-mea Maria Paharniceasa Barbuteasca* când i-au imparţit, în viaţă trăind. 1762 Noembre 30.

82. O foae de zestre a rĕposatului *Medelnicer Ianache Lazu ce înzestrează pe fica d-lui Maria*, dând-o întru căsătorie rĕposatului *văru-mi-o Ioniţă Bărbătescul sin Costandin Bărbătescul frate cu răposatul tată-mi-o Mihai Bărbătescul Paharnicu*, care foae (1779 Ghenarie 19) se află azi în mâna mea epitropul casei rĕposatului *varu-mi o Ioniţă* şi d ei rămâind şi un copil nevîrsnic anume *Mihalache*, asupra mea şi asupra frăţine-său Ghiţă Palada Stolnicul numai pe nevîrsnicul copil, iar pe casă mĕ lasă numai pe mine epitrop pe cum în diată mĕ lasă rĕposata când sau pristăvit la leat 1802 Mai

83. O foae de zestre a rĕposatei *mumi Saftii Bărbăteascăi Paharnicesii* ce i-au dat zestre rĕposatul moşu-mi-o Stolnicul Pârvul Cantacuzino. 7249 = 1741 Ghenarie 25.

84. Foae de împărţeală ce m'am împărţit cu *frate-mi-o Şerban Bărbătescul* de clironomia ce ne-au rĕmas dupĕ moartea *răposatului părintele nostru d lui Mihai Bărbătescul biv vel Paharnic*. 1781 Iulie 5.

85. Cartea Mării Sale Ştefan Vodă Cantacuzino ce le-au făcut pentru satul Doiceştii, ce'l luase Costandin Vodă Brâncoveanul în silă dela Matei Vatafu i Drăghici vel Căpitan za Dorobanţi, Bălăcenii. Iulie 3 leat 7222 = 1714.

86. Cartea lui Mihai Vodă pentru partea *Mujii din Bărbăteşti* ce o dă moaşa lui *Mogoe*

www.dacoromanica.ro

Paharnicul i Stoică şi Jupâneselor lor Dobrii şi Momii care carte este slovenească şi scoasă dupĕ slovenie de Vladul Logofătul în scaunul Tîrgoviştii, scrisă cartea pe memvrană de iepure la 7107 = 1599.

87. Un hrisov pe memvrană, slovenesc, al Radului Voevod sin Mihnea Voevod, pentru Bărbăteşti, ce au fost al *Mujii* şi la moartea lui îl dă ca o danie lui *Mogoe Paharnicul şi jupânesii lui*, care sau scris dupe copie românească ce sau scos de un Logofătul Neagul, pe rumânie, în oraşul Tîrgoviştii tălmăcit. Mai 15 leat 7121 = 1613.

109. Copie scoasă dupĕ hrisovul lui Matei Vodă Basarab care este slovenesc şi scos de Costandin Logofătul în oraşul Tîrgoviştii ; hrisovul este pe memvrană, slovenesc, ce scrie pentru partea lui *Hrizan Postelnicul din Bărbăteşti* i din Şotânga. Martie 10 leat 7149=1641.

112. Leat 7232 = 1724 Ghenarie 10, hrisovul Mării Sale Niculae Vodă Alexandru pentru satul Bărbăteştii i Doiceştii ce i le-au dat cu hrisov Măria Sa, *moşi-mi-o Mihai Bărbătescul vel Şetrar*, dupĕ moartea lui Costandin Vodă Brâncoveanul, fiind luat în silnicie ; dar fiind cam şters slovele hrisovului fiind vechiu de demult, abia l'am trecut în condica aceastạ cum înainte arăt.

116. Leat 7232 = 1724 Ghenarie 20, hrisovul Mării Sale Neculae Alexandru Vodă ce dă Bălăcenilor, lui Drăghici vel Pitar, Doiceştii i Bărbăteştii întru stăpânire dupĕ pristăvirea lui Costandin Vodă Brâncoveanul, cu casele, cu viile, cu morile, să le stăpânească cum le au stăpânit şi mai nainte vreme. Sau trecut în condică de mine la 1805 Octombre 10.

119. Copie scoasă dupe hrisovul lui Matei Vodă Basarab, scris de Stan Logofătul în oraşul Tîrgoviştii, dupe sîrbie, ce dă locuri multe în Bărbăteşti părintelui eclesiarhului bisericii domneşti ot oraşul Tîrgoviştii, cumpărate dela Tănase Cluceru. Martie 1 leat 7161 = 1653.

Noui isvoare cu privire la acest neam de boieri :

1628. (Arh. St. M-rea Câmpu-Lung, pach. 4 netrebnic.) Act pentru satul Grădiştea de jos. Din el extrag următorul arbore genealogic :

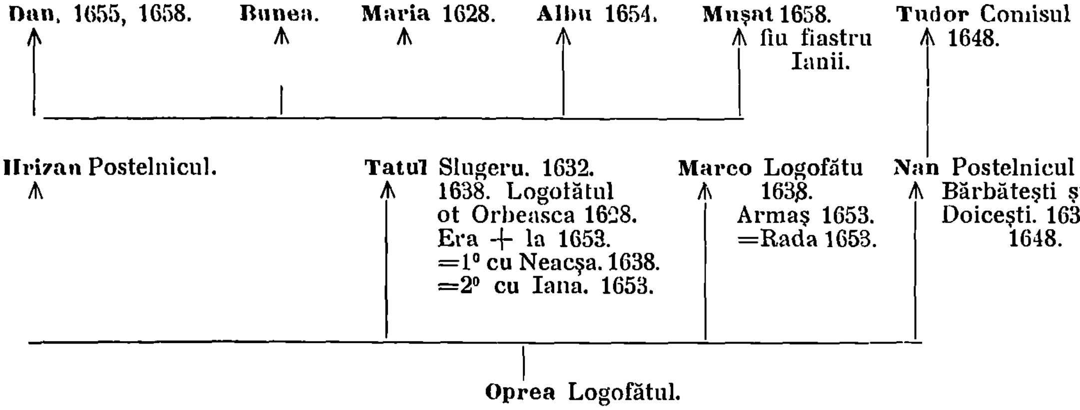

1628 Iulie 6. (Acad. Rom. condica M-rei Câmpu-Lung, II, pg. 12) Alexandru Vodă Iliaş dă *Tatului Logofatul din Orbeasca şi ficei sale Jupâneasa Maria*, ca să ţie moşie în Grădiştea de jos şi de sus, partea lui *Hrizan Postelnicul fiul Oprii Logofătul din Măneşti.*

Tatul Logofătul era nepot lui Hrizan Postelnicul. Maria fata Tatului Logofătu a fost lui Hrizan nepoată de frate dintâi şi Naş din botez. Hrizan avea frate la data acésta *pe Nan Postelnicul* pe care îl scoate din moştenire fiindcă nu l'a îngrijit la nevoile lui.

www.dacoromanica.ro

In acest hrisov se mai pomeneşte de Mavrodin Paharnicul şi soţia sa jupaniţa Maria din Bucov.

1630 Iunie 14. (Studii şi doc. Vol. II pg. 227. de N. Iorga, 1901.) Hrisov către Mihu dela Şotânga ca să fie în pace de rumânie de către *Hrizan Postelnicul din Barbăteşti* şi de către fraţii lui, căci *Hrizan* l'a slobozit de rumânie încă din zilele Radului Voevod sin Mihnea Voevod, în a doua domnie.

1634 Mai 20. (Arh. St. M-rea Câmpu-Lung pach. 4 netr.) La data aceasta era *Dumitru Logofătul sin Pană Postelnicul ot Bărbăteşti.*

1636 Iulie 31. (Arh. St. Episc. Buzău, pach. 6, doc. 2). Hrisov prin care să întăresc mai multe moşii Jupanului Radu vtori Postelnic... şi iar să ţie moşie în Podbeleşti partea Radului Slugeru Frijureanul şi a soţii lui Marii şi a lui *Nan Postelnicul din Bărbăteşti* cari aceştí boieri o aveau de moştenire dela mòşi dela strămoşi, de mai nainte vreme, dela *moşul lor Dragul Robul,* dela cari boieri a cumpărat-o Radu Postelnicul drept aspri gata 40.000'

1637 Iunie 20. Document din care extrag:

Bunea a avut Naş pe Bunea vel Vistier. 1654. — **Muşat**, 1652. — **Dan** 1656. — **Tudor** Comisu 1648.

Tatul ot Orbeasca, A fost Sluger. Era + la 1653.

Nan Postelnicul din Doiceşti şi Bărbăteşti. La 1632 Ianuarie 10 s'a înfrăţit cu Tatul Slugeru ot Orbeasca.

Hrizan Postelnicul

Oprea Logofătul în zilele lui Ştefan Vodă sin Ioan Vodă.

Tatul Logofătul avea Jupâneasă pe Neacşa. Tătul Logofătul a fost nepotul lui Hrizan Postelnicul, la 1630.

1638 August 28. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 50, doc. 12). *Nan Postelnicul ot Bărbăteşti* împreună cu alţi boieri, 12 la număr, au fost daţi din Divan pentru a judeca prigonirea ce avea Oprea Postelnicul şi frate-s'o Cârstea din Săteni, fii lui Vintilă Logofătul, pentru moşia Vălcana sud Dâmboviţa.

1646 Aprilie 20. (Acad. Rom. cond. M-rii Dealu, I, pg. 109 . *Tănase Postelnicul ot Bărbăteşti* era la data aceasta martor la diata lui Vintilă Postelnicul ot Săteni.

1650 Septembre 28. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 142 doc. 4). Hrisov dat lui Neagu Vataf de Aprozi şi de Postelnici, din satul Vai-de-ei, judeţul Prahova, ca să i fie moşie în satul Băcălescii judeţul Olt, căci l'a cumpărat Dumitru Ochea dela *Nan Postelnicul din Bărbăteşti şi dela Jupâneasa sa Zamfira* fica lui Tudor Rudeanul din Curţişoara. Imbolnăvindu-sĕ Dumitru Ochea s'a împrumutat cu bani dela Neagu Vatafu nepotul lui Dumitru Ochea; pe urmă i-a cedat moşia. A lăsat Dumitru Ochea 100 ughi la sf cetate a Ierusalimului, la mormântul lui Is. Hrs., pentru sufletul lui, în mâinile lui Paisie Patriarhul de Ierusalim.

1656 Iunie 18. (Acad. Rom. condica M-rii Câmpu-Lung. II, pg. 29). Costandin Vodă

www.dacoromanica.ro

dă mănăstirii Câmpu Lung ca să ţie satu Grădiştea sud Muşcel, ce au fost de moştenire a lui *Nan Postelnicul din Doiceşti şi a frăţine-său Hrizan Postelnicul.*

1658 Mai 26. (Ibidem, pg. 33). Hrisovul lui Mihnea Radul Vodă către mănăstirea Câmpu-Lung pentru moşia Grădiştea din jos, din judeţul Muscel, 5 părţi cât au fost închinat mănăstirii *Tatul Slugeru*, iar a 6-a parte să o ţie *Nan Postelnicul din Doiceşti.*

In hrisov se pomeneşte de Jupan Stroe biv vel Logofăt Leurdeanul, de Alexandru Postelnicul fiul lui Ghiorma Banul şi de Mareş Logofătul Câmpu-Lungeanul, cari au fost mărturie la facerea zapisului de vânzare a lui *Nan Postelnicul*, din 12 Ianuarie 7156 = 1648, care zapis e scris de Mareş Logofătul Gheorghiuvici.

1661. (Arh. St. M-rea Bistriţa, pach. 6 netr.). La data aceasta era *Tudor Logofătul ot Bărbăteşti.*

1666 Ianuarie 16. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 331/150 netr. doc. 2) Să dă hrisov unor rumâni ca să fie în pace de rumânie de către *Tudosie şi fraţii lui, feciorii lui Tudor Comisul, nepoţii lui Nan Postelnicul ot Bărbăteşti.*

1666 Ianuarie 16. (Ibidem, pach. 57, doc. 19). Isvod după hrisovul lui Radu Leon Voevod, dat Popii lui Stan şi fratelui său Vlaicul (fii lui Dragomir şi nepoţii lui Popii Stan Bobecă) şi lui Miloş şi fratelui său Dumitru şi lui Lupu i Stoica feciorii lui Stan Vataful, ca să fie liberi de către *Tudosie şi de fraţii lui, feciorii lui Tudor Comisul feciorul lui Nan Postelnicul din Bărbăteşti.*

1667 Octombre 1. (Arh. St. M-rea Cotroceni, pach. 2, doc. 10). Document pentru moşie la Grădeşti, mănăstirii lui Mihai Vodă, lângă Dinţeşti.

Mihai — **Ilie** Paharnicul ot Bărbăteşti sud Dâmboviţa.

Iordache Căpitanul ot Bărbăteşti.

1674 Noembre 2. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 258/77, doc. 4). Act pentru loc de vie în dealul Bucureştilor.

Costandin *vel Căpitan za Margine* [1]) Acest Costandin era *moşul lui Mihai Bărbătescul vel Şetrar* dela 7229 = 1721 Februarie 8.

Stoica Logofătul Ludescul

1681 Octombre 28. (Ibidem. pach. 34 doc. 12). Carte de hotărnicie a moşiei Aninoasa făcută de 6 boieri: Vasilie Căpitanul (din Răzvad), Udrişte Postelnicul în locul frăţine-meu Stoichiţii Paharnicul (din Lazuri) şi Preda Căpitanul din Bucşani fiul lui Vintilă Banul in locul lui *Petriman Logofătul din Bărbăteşti* şi din Târgovişte Dumitru Căpitanul şi Gherghe Logofătul fiul Popii Irimiei din sf. Petca şi din Poeniţi Ivan Logofătul. Iscăliţi toţi şi Stoica Logofătul Ludescul puse şi pecetea sa. Puşi de Şerban Vodă şi de Theodosie Mitropolitul a hotărnici moşia dăruită Mitropolii Târgoviştii, anume Aninoasa.

1690 Iulie 1. (Condica Bărbăteştilor, actul No. 8). Copie adevărată după foaia cea bună cum în jos arăt:

1) Fără îndoială acest Costandin e socru lui Costandin Comisu Bărbătescu şi prin fica lui Păuna, el era moşul lui Mihai vel Şetrar Bărbătescu.

www.dacoromanica.ro

Aicia semnăm sçulele cu preţul lor şi bani gata care au dat *Costandin Comisul Bărbătescul împreună cu femeia lui Păuna*, în mâna lui Drăgoi feciorul popi Tatului ot Bezdead şi el să le fi pus la o ascunzătoare a lor şi de acolo a treîa noapte s'au furat.

1	pereche cercei de aur cu picioarele de balaşuri şi scaun cu robinuri .	talere	18	bani	
1	» » frînceşti cu 4 robinuri, cu picioarele de mărgăritar . .	›	10		
1	» » de aur cu zmaragduri		15	»	—
1	» » » » cu robinuri şi mărgăritar	»	15	»	
1	inel de aur cu 8 robinuri	»	8	»	—
1	» » » bătut, drahme 6, cu făptura lui	›	15		—
9	perechi cercei de argint cu mărgăritar	›	13	pol.	
12	inele de argint, 10 cu portase, 2 bătute.	»	7	pol.	8
1	pereche brăţări de argint, sîrbeşti, drahme 30.	»	2	bani	33
1	cunună de argint poleită cu terchiaze şi cu mărgăritar	»	10	»	
1	pereche brăţări de argint cu terchiază	»	7	›	
7	teci ferecate.	»	21	»	—
2	ace de aur	»	5	»	
4	ace de argint	»	2	»	
24	dramuri de argint	»	?	»	
5	linguri de argint.	»	6	»	—
1	păhar mare de argint, poleit.	›	15	»	
1	păhar mic de rachiu, poleit	»	1	»	
4	perechi de spinci, de argint	»	4	»	
3	perechi de nacfăr, de argint	»	1	pol.	
1	raft, drahme 350 şi cu făptura lui	»	34	bani	
2	bucăţi de fir.	»		»	—
1	bucată de sîrmă.	»	8	»	—
	bani pre cap	»	3	pol.	
12	şiruri mărgăritar.	»	18	bani	
	bani gata	»	375	»	
1	salbă cu bani ungureşti, leul cu parale $2^1/_2$ parale 33	»	35	»	—
3	galbeni venetici	»	7	pol.	—

1699 Mai 7. (Acad. Rom. pach. 20, doc. 73). La data aceasta era *Costandin Comisul Bărbătescu* = *cu Păuna sin Costandin Căpitanu Ludescu. Ei avură fiu pe Mihai.*

1699 Mai 28. (Pg. 488 Rev. Ist. Arch. Rom. C. Aricescu, cheît. Vistierii) La data acésta erau boieri mazîli: Cârstea Vistieru, *Costandin Bărbătescu* i Balea ot Chiojd.

1721 Martie 5. (Coll. mea de documente). *Mihai Bărbătescu vel Şetrar* este martor la zapisul lui Pătraşco Postelnicul Bălăceanu prin care vinde Barbului Merişanu moşie în Hieria. Aceasta îi este iscălitura:

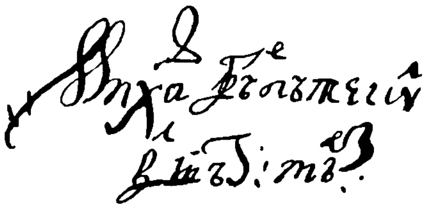

www.dacoromanica.ro

1721 Octombre 21. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 258/77 netr. doc. 6). Hrisovul lui Niculae Alexandru Voevod către credincios boierul D-sale *Mihai Bărbătescu vel Şetrar* ca să ţie un loc de vie din dealul Bucureştilor, care loc de vie l'au fost cumpărat *Costandin biv vel Căpitan za Margine feciorul Stoicăi Logofătul Ludescul, moşul d-lui Mihai Bărbătescu vel Şetrar* dela Ivaşco Peaveţul şi dela frate-s'o Popa Nica, feciorii lui Popa Gherghe ce au fost cliseriu la biserica domnească din Bucureşti, la leat 7183 = 1675, drept bani gata talere 114.

Mărturiile Domnului: Radul Popescul vel Vornic, Iordache Creţulescu vel Logofăt, Dumitrache Ramadan vel Spătar, Grigore vel Vistier, Manolache vel Clucer, Ianache Stama vel Postelnic, Nicolae Ruseto vel Paharnic, Matei Creţulescul vel Stolnic, Ioan Dediulescul vel Comis, Grigorie Grecianul vel Serdar, Panaiotache vel Sluger, Barbul Merişanul vel Pitar, Ispravnic Costandin Văcărescul vtori Logofăt. S'au scris hrisovul întru al (loc alb) an dintru a 2-a domnie a D-sale în Bucureşti de Ion Logofeţelul dela d-lui vtori Logofăt.

1730? (Acad. Rom. Mss. 1152 fila 322 4) *Mihai Bărbătescul biv vel Serdar* a plătit taleri 19,30 pentru pogonăritul viilor.

1731 Martie 6. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 258/77 netr. doc. 7). Hrisovul lui Mihai Racoviţă Vodă către cinstit şi credincios boierul D-sale *Mihai Bărbătescul vel Serdar* ca să ţie un loc de vie din dealul Bucureştilor. Mărturiile Domnului: Iordache Creţulescul vel Vornic, Matei Fălcoianul vel Logofăt, Costandin Dudescul vel Spătar, Grigorie Grecianul vel Vistier, Barbul Merişanul vel Clucer, Manolache vel Postelnic, Costandin Năsturel vel Paharnic, Matei Fărcăşanul vel Stolnic, Costandin Brâncoveanul vel Comis, *Mihai Bărbătescul vel Serdar*, Iordache vel Sluger, Grigorie Filipescul vel Pitar, Ispravnic (loc alb) vtori Logofăt. S'au scris cartea aceasta în anul dintâi al D-nii sale, în Bucureşti de Anghelache Logofeţelul ot Tîrgovişte.

1736 Ianuarie 12. (Arh. St. M-rea Mărginenii, dosar 9/852 fila 38). Act din care extrag:

Ilinca = Şerban Postelnicul Grecianu
↑
Mihai Bărbătescu vel Comis.

1737 Iunie 10. (Coll mea de acte). *Mihai Bărbătescu biv vel Comis* este mator la zapisul lui Radu Fălcoianu prin care face schimb de moşii cu Andronache vel Pitar. Aceasta îi este iscălitura:

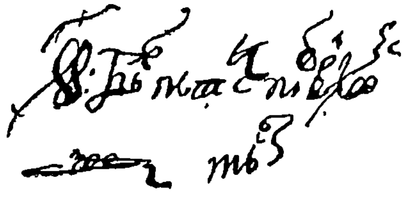

1740 Mai 8. (Arh. St. M-rea Nucetu, dosar 22 (roşu). *Mihai Bărbătescu biv vel Comis* este martor la un zapis.

1741 Ianuarie 15. (Arh. St. Schitu de un lemn, pach. 5, doc. 71) *Mihai Bărbă-*

www.dacoromanica.ro

tescu împreună cu alţi 5 boieri sunt luaţi sub Costandin Niculae Vodă ca să caute câtă moşie au moşnenii din Păuşeşti.

1745 Septembre 15. (Arh. St. condica veliţilor boieri, No. 5, fila 60, caiet 6). *Mihai Bărbătescu biv vel Paharnic* mărturiseşte că Stoica Dâlgeanu (dela Dâlga) Pârcălabu i-au zis şi Lupescu, nu Dâlgeanu.

1746 Martie 13. (Coll, mea de acte). *Mihai Bărbătescu biv vel Paharnic* este martor în cartea Mitropolitului Neofit prin care iartă de rumânie pe toţi rumânii sf. Mitropolii dela Tîrgovişte şi de aci din Bucureşti, dând în schimb pentru a mări veniturile Mitropolii, moşia Pătroaia cumpărată de Mitropolit cu însuşi banii lui. Acésta îi este iscălitura :

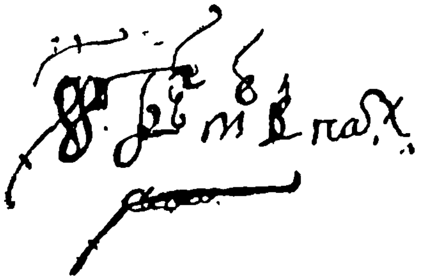

1754 Octombre 20. (Vol. II pg. 233—4 Studii şi Doc. de N. Iorga, 1901). Noi 24 de boieri: Costandin Catargiu biv vel Serdar Ispravnic Dâmboviţii drept 12 boieri şi împreună cu Costandin Polcovnicul Lipoveanul i Andrei Căpitanu Stănescu . . . . ce suntem orînduiţi hotarnici ca să alegem moşia Şotânga, partea d-lui Iordache Postelnicul Văcărescul de către moşneni i pateri baraţi.

Să pomeneşte de Ivan Vatafu Văcărescu şi vărul d-lui *Costandin Bărbutescul.*

1757 Aprilie 10. (Coll. mea suplimentară de acte), *Mihai biv vel Medelnicer Bărbutescul* este martor la un zapis. Aceasta îi este iscălitura:

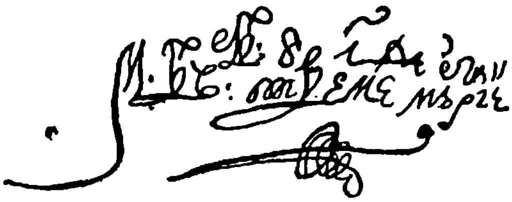

1762 Decembre 1. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 258/77 netr. doc. 9). Dintr'ace t act extrag :

Mihai Bărbătescu biv vel Stolnic. **Şerban** Bărbătescu.

Mihai Postelnicul Bărbătescu era + la data aceasta. El fu cu Maria.

www.dacoromanica.ro

1764 Mai 10. (Arh. St. condica veliţilor boieri No. 5, fila 3, caiet 3). Extrag:

Bălaşa cu foae de zestre din 1788 Februarie 7.
↑ Ea = cu Slugerul Panait Matraca. 1801 Aprilie 20.
|
Răducan, 1764 — Zoiţa Cantacuzini.
↑
|
Mihai Bărbătescu Stolnic.
↑
|
. . . . Paharnicu. El = Maria care dă la 1764 Mai 10 ***nepotului ei Răducanu sin Mihai Stolnicul***, 2 vii în dealul Doiceştilor.

1765 Ianuarie 4. (Condica moşii Crătuneştii.) *Mihai Bărbătescu biv vel Stolnic* este la data aceasta luat ca hotarnic la moşia Crătuneştii.

Aceasta îi este iscălitura:

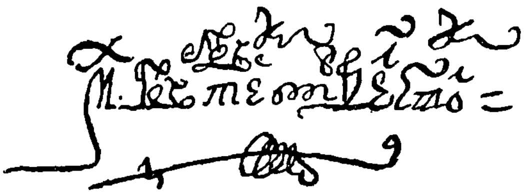

1779 Aprilie 28. (Arh. St. condica domnească No. 8, fila 122, roşu). La triminia viitoare dela Aprilie 1779, orînduitul mijloc dupe condica peçetluită. La departamentul de cremenalion. Taleri 270 *biv vel Paharnic Mihai Bărbătescu, judecător la Spătărie.*

1784 Ianuarie 11. (Acad. Rom. Mss. 638, fila 196, verso). Cartea Mitropolitului, de despărţire între *Şerban Bărbătescu Postelnicelu de către soţia sa Despina fica lui Scarlat Varipati biv vel Sluger*, pentru pricină de neunire şi altele încât dintr'o prepunere ce i-au scornit asupră-i cum că ar fi umblat în fapte netrebnice cu alţii, căci n'au putut-o dovedi prin vrednice mărturii de credinţă, sau despărţit unul de altul încă dela leat 1782 Februarie 17...

Deci numitu *Bărbătescu* cerându-ne de a pururea voie ca sĕ-şi ia altă soţie zicând că nu poate lăcui singur fiind în vîrsta tinereţelor şi văzând şi noi că nici cum întru lăcuinţă nu vor mai veni, l'am despărţit pe numitul *Şerban Bărbătescul* de soţia sa Despina. . . .

1796 Ianuarie 30. (Arh. St. condica domnească No. 30, fila 93 verso (192). Jalba lui *Mihai Bărbătescu biv Ceauş za Aprozi* către Domn în pricina a 3 suflete de ţigani ale răposatei ***mumei sale Saftii Paharnicesii***, ce are sĕ-i iea dela casa rĕposatului moşului nostru Pârvul Cantacuzino biv vel Stolnic, care în urma rĕposatului moşului nostru rămâind toată casa d-lor verilor mei : d-lui Costandin Cantacuzino vel Paharnic i d-lui văru-meu Iordache biv vel Serdar şi în multe rînduri prin jălbi domneşti cerându-i dela d-lor n'am putut de a-i scoate dela d-lor, iar în zilele trecutei războiri aflându-mă eu afară la ţară, am vorbit cu ***frate-meu Bănică*** ca să se judece d-lui în locul meu cu unul din d-lor şi scoţîndu-le acele suflete de ţigani, să avem a le împărţi frăţeşte, un ţigan mie şi altul d-lui şi altul ***nepoata-mi Bălaşii din frate*** . . . . . şi aşa judecându-sĕ i-au dat drept să avem a le lua

www.dacoromanica.ro

şi neputându-ne scoate nici atunci, au rămas acea carte de judecată la mine; acum .... prin jalba acésta să roagă *Mihai Ceauşul*, de Domn, ca să-i dea ţiganii, să-i dea şi el zestre ficei-sale, fiind zestre părintească.

1797 Martie 7. (Arh. St. Condica Domnească No. 35, fila 225 (248).

Act pentru ţigani; din el rezum:

Bălaşa Slugereasa.

.... (frate). Şerban Bărbătescu. Mihai Bărbătescu biv Ceauş za Aprozi.

....

1798. (Ibidem, No. 38 fila 297 verso). Extrag:

Iordache, fiul cel mai mare.

Mihai Bărbătescu biv Ceauş za Aprozi. Păuna Serdăreasa Băjasca, a fost înzestrată de fratele ei Mihai. Ea = cu Pantazi Băjescu Serdaru. El era † la 1798 şi era rudenie cu vel Vornicul Radu Golescu.

.....

1799 Ianuarie 10. (Acad. Rom. Mss. 611 fila 88.) La data aceasta trăia *Şetrăreasa Păuna Bărbăteasca* care a fost soţia rĕposatului Pantazi Băjescu.

1812—1813. (Arh. St. condica No. 1 a departamentului de şapte, fila 123 verso) Extrag:

Luxandra Bărbăteasca la 15 Iunie leat 1813 era fată ajunsă la moartea tatălui ei care a murit sărac şi nu i-a lăsat altă avere decât 4 sălaşe de ţigani.

Bănică Cluceru Bărbătescu era mort la 1813. La 1812 Mai trăia şi era Sluger.

1813 Aprilie 4. (Arh. St. condica domnească No. 76 fila 390.) Prea Inălţate Doamne,

Manda Bărbăteasca au jeluit că soţul său Mihalache Bărbătescul să află neîntreg la măsurile minţii şi nevrednic de a-şi cumpăni trebuinţa şi păsul său şi că din pricină că nu au casă de odihnă, plătesc chirie la case streine până la taleri 400 pe an; de aceia au socotit să vînză stj. 120 moşie ot Cioceni sud Saac, ai soţului său, dela care i-au venit pe an talere 80, ca sĕ-şi cumpere casă de odihnă şi să scape de plata chirii, de taleri 400 pe an, dar ca să fie şi cu ştirea unchilor soţului sĕu, cere să-i aducă de faţă să se întrebe.

Intru a căriia jalbă fiindcă ni se porunceşte de către Măria Ta ca să cercetăm, sau chemat înaintea noastră d-lui Stolnicul Ghiţă Palada unchiul lui *Mihalache Bărbătescu*, ce este rudă mai de aproape fiindu-i nepot de soră şi întrebându-sĕ zise că este cu cale cererea

www.dacoromanica.ro

jăluitoarii ca să se vînză acel petec de moşie spre a sĕ cumpăra casă de odihnă . . . deci să se strige la mezat acel stj. de moşie.

La 1813 Iunie 16, anaforaua de mai sus este întărită şi de Domn.

1814 Noembre 28. (Arh. St. condica No. 2 fila 165.) Incuviinţarea dată de departament la jalba *Luxandrii Bărbătească* şi a soţului ei Neculii Polcovnicului de a vinde cu mezat 4 sălaşe de ţigani, adică 20 suflete ţigani zlătari ce-i are de zestre, ca din preţul ce va lua asupra lor să cumpere o pereche de case în mahalaua Dimii Tabacu, drept taleri 2800·

1830 Februarie 4. (Doc. orig. la Arh. St.) Jalba lui Costache Vilara biv vel Căminar către cinstitul judecătoresc Divan al Prinţipatului Valahii, în pricina a 2 perechi de case cu împrejmuirile lor ce le are aici în Bucureşti în mahalaua sf. Niculae din Şălari, ce vrea să le vînză la mezat, cerând ca să se dea poruncă către d-lui vel Logofătul de ţara de sus ca pe d'oparte să se cerceteze sineturile acelor case, iară pe de alta cu porunca cinstitului Divan să se şi dea pitac cu orînduiala ce se cuvine către d-lui Starostea za neguţători ca în sorocul cel hotărît să se strige la mezat ca să ia săvîrşire şi haraciledizma.

Pentru aceste case au arătat Căminarul următoarele sineturi :

7242 = 1734. Hrisovul lui Grigorie Vodă Ghica ce'l dă Afendulii biv vel Căpitan za Margine, ca să ţie casele lui Mihai Postăvarul din mahalaua Colţii, care i-au rĕmas dela soţia sa Ilinca şi dela fiul sĕu Andronache.

1776 Martie 2. Zapisul lui Gheorghe Saul Serdaru şi Hristea Saul Şetraru coprinzător că casele ce le-au avut cumpărate dela *Paharniceasa Maria a Paharnicului Niculae (?) Bărbătescul* care şi numiţii le-au fost avut luate cu schimb dela Clucerul Ioan Racoviţă, sau sinfonisit cu d-lui Căminarul Ştefan Vilara văru-sĕu de i-au vîndut locul, căci casele s'au stricat, drept lei 1350.

1780 Aprilie 10. Cartea Vornicilor Badea Ştirbei şi Dumitrache Racoviţă adeveritor de semnele locului Paharnicului Dimitrie Cioranu care loc să învecineşte cu locul Serdarului Saul ce l'au vîndut văru-sĕu Cămăraşu Ştefan Vilara. Dela acest Cămăraşu Ştefan Vilara au rămas numitul loc clironomie la d-lui Căminarul Costache Vilara fiul rĕposatului Cămăraş Ştefan Vilara. Aceste case care sunt peste drum dela d-lui Doftorul Arsache sau haraciladisit cu preţ de taleri 35.500 la 16 Mai 1831.

1809 Decembre 30. Foae de zestre a *Marioarii sin Mihai Bărbătescu*, ce a luat în căsătorie pe Gheorghe Boldescu Cluceru ce era văduv dupĕ întâia căsătorie şi ei nu făcură copii.

Zestrea ei era : 1 pereche paftale, 1 pereche cercei, 1 inel, 9 şire mărgăritar, aşternutul, rufărie, gevrele, boccialîc, scoarţe, covor, şcatulcă, sipet, mese, şervete, prosoape şi altele.

Apoi, 19 suflete de ţigani de vatră şi zlătari ; 1500 stj. moşie la Ludeşti sud Dâmboviţa, cu case şi cu moară şi moşie la satul Sătenii ; 10 pogoane vie lucrătoare în dealul Doiceştilor, şi moşia Strâmba jumătate.

Iscălit : *Mihai Bărbatescu.*

1844 Iulie 13. Insemnare de lucrurile rămase dela rĕposatul *Iordache Bărbătescu* dupĕ moartea lui şi date în primirea lui *Iancu Bărbătescu*, anume haine, scule etc.

1844 Noembre 20. In diata făcută de soţul *Marioarii sin Mihai Bărbătescu*, de Clucerul Gheorghe Boldescu, îi lasă :

Bani gata 32.000 să se dea din suma banilor daţi cu împrumutare cum şi zestrea ce a primit-o el.

www.dacoromanica.ro

Caleaşca cu 2 telegari, cu hamuri, apoi aşternutul etc.

Livedea de vişini din mahalaua sf. Spiridon cu pământul ei.

Nişte case în Bucureşti cumpărate dela Mardagiu fără drept a le vinde sau a face schimb, iar moştenitorii lui să-şi tragă preţul lor din avutul lui.

Tot ceea ce lasă Gheorghe Boldescu în diată, sĕ zice că moştenitorii nu au dreptul a vinde, a zălogi, a dărui, a schimba sau a pune amanet, căci astfel să se bucure copii lor.

1845 Mai 7. In diata bărbatului ei, Gheorghe Clucerul Boldescu îi lasă casele ce le a cumpărat cu zapis, dela Ecaterina Căpleasca şi cu care e în judecată, dacă însă le va câştiga; iar după moartea soţii lui să stăpânească fică-sa Smărăndiţa şi soţul ei Costache Florescu.

La 25 Mai acelaşi an, soţul ei, Gheorghe Clucerul Boldescu făcând jalbă la Măria Sa pentru banii împrumutaţi la casa Căminarului Ştefan Hagi Moscu, îl orândui la cinstita marea Logofeţie şi fiind neputincios, însărcină pe fie-sa Smărăndiţa şi ginere-sĕu Costache Florescu să ia dela Moscu suma de 32.000 lei, să-i dea *soţii lui Marghioliţa* cum şi 2000 lei la cinstita eforie; iar de nu să va împlini suma de 34000 lei, să o împlinească dela alte datorii.

La 11 Decemvrie 1845, ea a dat jalbă că la moartea soţului ei sau ridicat toate lucrurile bărbatului ei care se afla în casa lui Matei Cantacuzino unde Boldescu a murit şi le-au dus la Ploeşti şi ei i-a dat drumu fără lucrurile din diată; rezultatul Judecătorii de Prahova apără pe Boldeasca de pretenţiile Florescului.

La 1846 Februarie 19 Prezidentu Pol. jud. Ilfov trimete copie *Cluceresii Maria Boldeasca* dupe jalba cu care s'au arătat Serdarul Costache Florescu, sorocind la 19 Martie. Iată în scurt jalba Serdarului Florescu prin vechilul N. Bălăceanu către departamentul dreptăţii: că *soacră-sa Boldeasca* să vie înaintea judecătorii să-şi dea seama de lucrurile luate la ciasul morţii bărbatului ei fără ştirea nimănui. Din această jalbă reese că soacra acestui Florescu era vitregă şi că Boldescu a murit în casa ginerelui lui Costache Florescu adică Matei Cantacuzino. Această jalbă e făcută la 1845 Octombre 18. La 1845 Noembre 2, şeful departamentului dreptăţii anume Catargiu, recomandă jalba judecătorii Ilfov pentru a o cerceta.

La 1846 Martie 28, Prezidentu judecătorii Ilfov C. Fălcoianu pofteşte pe *Clucereasa Marghioala Boldescu* ca la 24 Aprilie să vie de faţă cu gineri-s'o Costache Florescu şi sau înfăţişat hotărându-se ca Serdarul C. Florescu să fie osîndit la toate cheltuelile judecăţii, ca unul ce a pierdut judecata.

La 1846 Iulie 3 se dă jalba Paharnicului Costache Florescu către Domn în pricina ce are cu *soacră-sa Marghioala Boldeasca;* în textul jălbii se arată că *Marghioala era a doua soţie a lui Gheorghe Clucerul Boldescu*, ne-făcând copii.

La 1847 Martie 7, vechilul *Cluceresii Boldeasca:* Andonie Baronţi cere judecătorii a fixa un termen de înfăţişare cu Florescu Serdaru.

La 1847 Iunie 10, *Clucereasa Marioara Boldeasca* cere Tribunalului din nou, a hotărî o zi pentru înfăţişare cu ginere-său Costache Florescu.

La 1847 Iunie 16, Prezidentul Curţii apelative civile, Grigorie Grădişteanu, prin citaţie soroceşte pe *Clucereasa Maria Boldeasca* ca la 27 luna corentă să se înfăţişeze cu Paharnicul Costache Florescu. El la 1846 Iunie 22 făcuse apelaţie.

La 1847 Noembre 29, Curtea apelativă hotăraşte în pricina aceasta în favoarea *Marii Boldeasca.*

www.dacoromanica.ro

La 1849 August 26, *Marghioala Boldeasca* cere d-lui Baronţi ca să-i dea foaia de zestre, trebuindu-i la judecătorie în pricina ce are cu vecinii răzaşi.

La 1852 găsim o notă că pricina este amânată la 22 Februarie, apoi la 11 Martie, apoi la 22 Aprilie viitor, din pricina întâmplatei morţi răposatului Paharnicului Costache Florescu. Apoi mai găsim 27 Mai, prin cărţile de împăciuire întărite şi de cinstita Inalta Curte s'a precurmat pricina pentru totd'auna în veci.

La 1854 Martie 20 s'a făcut un act de învoială între epitropii răposatului Costache Florescu şi *Marghioala Boldescu* care este întărită şi de Inalta Curte.

Marghioala Boldeasca trăia pe la 1861. O copie după jalbă din partea soţii Clucerului Gheorghe Boldescu către Prezidentul politiceştii judecătorii a Ilfovului, fără dată, prin care cere a fi sorocită dimpreună cu ginerele ei Costache Florescu Serdarul, pentru a-şi câştiga lucrurile lăsate prin diata bărbatului ei, pe care ginere-său nu voeşte a i le da. In jalba aceasta se arată că Gheorghe Boldescu a murit în casa ginerelui lui, d-lui Matei Cantacuzino în ziua de 25 Iunie de unde corpul lui a fost transportat la Ploeşti.

Din Genealogia fotografiată dată mie de D-l Arhitect Berindei extrag că Costandin Logofătu sin Şerban Paharnicul Cândescu a fost căsătorit cu *Maria Bărbătescu.*

Mihai Ceauşul a avut de tată pe răposatul Paharnic Mihai Bărbătescu, care acesta era ginere răposatului Stolnic Pârvu Cantacuzino. (Arh. St. condica domnească No. 30 fila 94 verso, 194).

Fără dată. (Arh. St. condica veliţilor boieri No. 9 fila 79 caiet 1). Extragem:

Bălaşa = Matraca Slugeru. **Mihai** Slugerul Bărbătescu avea cumnat pe Serdarul Hristodor Niculescu.

Radu Bărbătescu

Mihai Bărbătescu = Safta sin Pârvu Stolnicu Cantacuzino.

Din arborul familii Cândeşti-Mihălceşti extrag:

Ilinca = **Costandin** Logofătu.

Bărbătescu **Şerban** Şetraru Cândescu. [1]).

Din arborul boierilor Rudeni extrag că:

Sultana = Iordache Rudeanu.

Mincu Stolnicu.
Bărbătescu.

Ea a avut 3 fraţi pe: Şerban, Mihai şi Radu.

---

1) Din acelaş arbor genealogic avem că Ilinca Bărbăteasca a avut o fiică al cărei nume nu'l cunosc şi care în acest caz face parte din familia Cândescu-Mihălcescu.

www.dacoromanica.ro

— Adaug la arborul genealogic dela pg. 160 că Zoiţa soţia lui Răducan Bărbătescu era fiica Şetrarului Toma Cantacuzino.

1794 Ianuarie 10. (Act original în coll. mea.) Din luminata porunca Mării Sale prea înălţatului nostru Domn Io Alexandru Costandin Moruz Voevod ce să porunceşte către d-lor boierii Ispravnici ai acestui Judeţ Saac ca d-lor să orînduiască boierinaşi oameni cu praxis ca să meargă la moşiile d-ei Paharnicesii Marii Cantacuzina ce are la acest judeţ, însĕ Ciocenii de Cricov, Afumăţeanca, Crângu şi Amaru ca să facă alegere şi sforire acestor numite moşii de câtă sumă stânjeni va ieşi la fieşte care moşie, să arate în scris supt iscălitură.

D-lor dupe poruncă ne-au orînduit pe noi cei mai jos iscăliţi, unde fiind şi d-lui Cluceru Ioniţă Brezoianu epitropu casii d-ei Paharnicesii cum şi Vasile Vatafu dela curte al d-lui biv vel Spătar Neculae Cantacuzino fratele d ei Paharnicesii, mumbaşir fiind orînduit Costandin Paharnicul. Dupĕ poruncă, la sorocul cel orînduit adunându-sĕ în faţa locului unde fiind mulţi oameni din cei lăcuitori prin prejur care au ştiut semnele şi pietrile şi vechea stăpânire a acelor mai sus numite moşii, care mergând mai întâi la capu moşii Ciocenii de Cricov i Afumăţeanca ce sînt tot într'un hotar în malu Cricovului despre satu Ciocenii unde s'a găsit şi o piatră care despărţeşte mai sus numitele moşii de moşia *Paharnicului Costandin Bărbătescu* şi dintr'această piatră puind şi noi sfoara am mers drept prin capu moşii până lîngă apa Cricovului până în hotaru moşii Crângului unde este piatră şi s'au găsit stj. 560.

Tras-am şi la mijloc iarăşi din piatra d-lui *Paharnicului Costandin Bărbătescul* până în marginea moşii Crângului în capu moşii Polcovnicului Costandin Parepa unde am pus şi piatră şi au ieşit stj. 540.

Tras-am şi la capu din jos tot din piatra *Bărbătescului* unde să loveşte în cap cu moşia Vlădicească până în moşia Polcovnicului Parepi, unde am pus şi piatră şi au ieşit stj. 220, care făcându-sĕ masă dupĕ obiceiu sau ales stj. 440, care sumă de stânjeni sau potrivit şi cu o carte de hotărnicie a 12 boieri ce au hotărît aceste numite moşii din porunca Mării Sale lui Vodă, Ştefan Racoviţă Voevod.

Tras-am şi moşia Crângului pe unde puind sfoara din piatra din capu moşii dela apa Cricovului care este în marginea moşii Ciocenii şi Afumăţeanca, mergând în sus cu sfoara până în hotaru moşii Tomiţii Paleologu ce sĕ numeşte acum moşia Albească-i unde sau pus şi piatră în dreptu unui soc semn vechiu şi au ieşit stj. 1224 ; tras-am şi la mijloc iarăşi din piatra numitei moşii în curmeziş tot până în marginea moşii Albească-i până la un zăloji semn vechiu unde am pus şi piatră şi au ieşit stj. 1122 ; tras-am şi la capu din jos unde este o vâlcea şi stă moşia Crângului în curgerea apei acelei vâlcele, lovindu să în cap cu moşia d-lui Diaconului ot Tomşani i cu a Polcovnicului Parepi şi puind sfoara din piatra Polizului ce este în colţul moşii Crângului din sus şi mergând pe curgerea apei acelei vâlcele în jos până în piatra ce este în marginea moşii Ciocenii i Afumăţeanca dela mijloc şi au ieşit stj. 720 care făcându-sĕ masă dupe obiceiu, sau ales stj. 1022 şi spre întărirea acestei hotărnicii am întărit cu iscăliturile.

1794 Ghenarie 10. (ss) Iordache Cărpenişanu şi încă un nume indescifrabil.

Sud Saac,

Dupe luminata porunca Mării Sale Domnului nostru Io Alexandru Costandin Moruz Voevod ce ni sau poruncit ca să orînduim 2 boierinaşi cu praxis, să hotărască şi să aleagă

www.dacoromanica.ro

moşiile d-lui Spătarului Niculae Cantacuzino ce le are cumpărate dela mezat ale d-ei cocoanii Marluţii sora d-lui; deci după poruncă următori fiind, sau orînduit boierinaşii cei mai sus arătaţi şi au hotărît şi au împietrit dupe cum să vede în cartea lor de hotărnicie şi din Ghenarie leat 94 până acum nu sau arătat nimenea din vecini că sunt năpăstuiţi cu hotărnicia acestor moşii. Deci să vede că nu au făcut năpăstuire vecinilor acestor moşii şi o adevărăm şi noi după poruncă. Aceasta. 1794 Mai 22.

(Urmează 2 iscălituri indescifrabile).

1813 Iunie 25. (Ibidem). Adeverim cu această scrisoare a noastră că având un petec de moşie în hotaru Ciocenilor sud Saac, care moşie nu ne-au dat venit nici odată mai mult de 80 de lei şi fiindcă noi nu avem case de lăcuinţă aici în Bucureşti ci şădem cu chirie scumpă, am socotit să vindem această moşie şi cu acei bani să cumpărăm case.

Pentru aceasta, cu jalbă către Măria Sa Vodă ne-am rugat să ne dea voie să o vindem şi orânduindu-ne la prea sf. sa Părintele Mitropolitu şi la d-lor cinstiţii veliţi boieri ca să cerceteze şi d-lor cercetând şi cunoscând că avem multă pagubă cu plata chirii pentru case de locuinţă, au găsit cu cale ca să se vînză această moşie cu mezat şi a d-lor anafora au şi întărit-o Măria Sa Vodă.

Deci noi pentru ca să scăpăm de cheltuelile ce se urmează la vânzare cu mezat, am rugat pe d-lor veliţii boieri ca să ne căutăm muşteriu cu Riza-Pazar şi dând de ştire la vecinii moşii şi la alţi boieri şi neguţători aici în Bucureşti, sau găsit d-lui Ioan Grecianu Slugeru şi ne-au dat pe stj. către talere 40, preţ care nu ne-au mai dat alţii şi am vîndut-o d-lui mai sus numitului boier însă stj. (după hotărnicia ce sau făcut acum faţă cu noi) şi primindu-ne banii toţi deplin, am dat d-lui împreună cu acest zapis al nostru ce este iscălit de d-lor cinstiţii veliţi boieri şi de rude şi cartea de hotărnicie şi anaforaua întărită de Măria Sa Vodă, căci alte scrisori mai vechi nu sunt, fără numai o foae de împărţeală care coprinde şi alte acareturi ce le stăpânim şi am oprit-o şi să aibă d lui a stăpâni această moşie în veci.

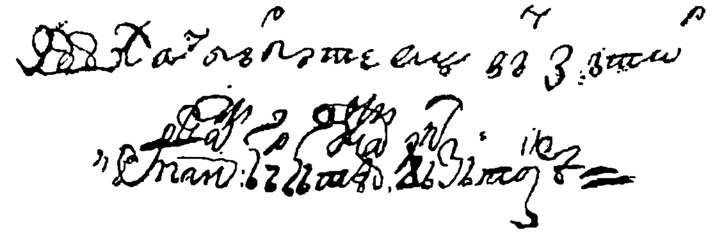

Găsim ca martori iscăliţi într'acest zapis pe un Arhimandrit şi un nume indescifrabil cum şi pe Dumitrache Topliceanu biv vel Sluger.

Cu acest zapis de vânzare viind înaintea noastră d-lui Slugeru Dumitrache Topliceanu fratele şi vechilul vânzătoarii şi al soţului său şi arătându-ne că vânzătorii de a lor bună voie nesiliţi, prin învoită tocmeală au vândut aceşti stj. 120 ot Cioceni, la Slugeru Ioan Grecianu, ca să-şi cumpere casă de lăcuinţă ne-având unde şedea, după voia ce li sau dat prin anaforaua noastră întărită de Măria Sa Vodă; aşijderea viind şi Slugeru Grecianu şi arătându-ne că au cumpărat stj. po talere 40, după rugăciunea ce ne făcură amândouă părţile, le-am adeverit şi noi cu iscăliturile noastre spre a fi statornic şi nestrămutat. 1813 Iunie 26.

Gligorie Ghica vel Ban, Barbu Văcărescu vel Vornic, Dumitrache vel Vornic.

www.dacoromanica.ro

1813 Iunie 30. (Ibidem). Fiindcă cu găsirea cu cale a d-lor veliţilor boieri şi cu întărirea stăpânirii, am vândut d-lui Slugerului Ioan Grecianu stj. 120 ot Cioceni sud Saac, ca să-mi cumpăr casă aici în Bucureşti, de lăcuinţă, dar fiindcă nu-i vindem 120 după ştiinţa noastră şi cumpărătoru sau sfiit că nu vor ieşi aceşti stânjeni deplin şi pentru aceia au numărat acum talere 4.400 pe stânjeni 110, poprind d-lui 400 pe stânjeni 10 până ce va face hotărnicie acestor stânjeni şi la acea alegere, de vor ieşi stj. mai mulţi să fie d-lui dator a-mi plăti stânjenu po talere 40 după tocmeala ce am avut, iar ieşind mai puţin să-i intorc eu asemenea şi pentru credinţă am iscălit.

Aceasta este iscălitura ei :

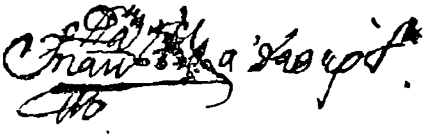

Dumitrache Topliceanu vechil şi martor, Niculae Logofătu Mitropolii martor.

1813 Iunie 30. (Ibidem). Cu jalbă cerând *Cocoana Manda Bărbăteasca* să şi vinză un petec de moşie Ciocenii. cu anafora dela d-lor veliţii boieri întărită de Măria Sa Vodă, i sau dat voie, pe care am cumpărat-o eu, numai fiindcă vânzătorii zic că sunt stj. 120 şi eu fiind în bănuială că nu vor fi, ne-am învoit şi acum am dat talere 4400 pe stânjeni 110, iar talere 400 pe 10 stânjeni i am oprit până vor face hotărnicia şi atunci pe câţi stânjeni vor ieşi sunt dator să număr banii, pe stânjen câte talere 40 adică patru zeci, iar ieşind stânjeni mai puţini de 110 pe câţi am numărat acum banii, d lor să fie datori a-mi întoarce banii înapoi.

(ss) Ioan Grecianu Slugeru.

Niculae Logofătu Mitropolii martor.

1843 Noembre 21. Cu frăţească dragoste cumnată Catinco.

Cu dragoste primind a d-tale dorită scrisoare, m'am bucurat foarte mult că te afli sănătoasă şi noi slavă Domnului petrecem cu sănătate. Am înţeles şi cele scrise pentru casele nepoatei Elencăi şi bine ai făcut d-ta de ai îngrijit pentru dînsele şi dacă nu se va găsi alt chiriaş ca să sporească la preţ, să le dai d-ta tot la chiriaşul care le ţine şi ceia-ce au cheltuit întru adevăr la merementul acelor case, vor fi ţinute în seamă din chirie; iar pentru stâlpii porţii de vreme ce au căzut, alţi stâlpi noui să nu se puie ci tot stâlpii aceia să-i bage în pământ cât se va cuveni dupe potriva înălţimii lor şi să rămâie aceia ca să fie stâlpi până când vor putea ţinea.

Iar pentru lei una miie două sute cinci zeci dela răposatul frate-meu, să vor da în mâna acestui Dragomir ca să-i aducă şi sunt al d-tale dorită cumnată.

Maria Boldeasca.

Eu subt iscălitu trimis cu această scrisoare ca să primesc mai sus arătaţi bani, i-am şi primit toţi deplin în mâna mea însă lei 1000 pe seama cocoanii *Elencăi nepoata r posatului d-lui Iancu Bărbătescu* şi lei 250 pe seama d-ei cocoanei *Marghioalii Baolleasc sora răposatului* pe care îl lasă d-lui în diată, i-am primit ducându-i soţului cocoanii d lui *răposatului Bărbătescu* ca să-i dau după adresul; spre dovadă am rugat şi cinstita poliţie a oraşului Târgovişte de au adeverit, iar eu mi-am pus degetul. 1843 Noembre 23.

Eu Dragomir sin Niculae Vlăscianu.

www.dacoromanica.ro

Poliţia Târgoviştii,

Pomenitul din dos viind la poliţie însuşi în persoană, au făcut rugăciune a se adeveri aceasta, arătând prin viul său graiu că şi-au primit însemnaţii bani. Drept aceia sau adeverit şi de poliţie spre adeverinţă. 1843 Noembre 23.

No. 640. Pecetea. (ss) Poliţai N. Popescu.

1708 Octombre 25. (Original în coll. mea) Adecă eu Ghiorghiţă vel Căpitan za Cazaci ot Tîrgovişte, dat-am zapisul meu ca să fie de bună credinţă la mâna d-lui *Mihai Paharnicu sin Costandin Vornicul Bărbătescul* cum să se ştie că având eu un loc de casă aicia în Tîrgovişte care loc î mi este şi mie de cumpărătoare dela (loc alb) şi este acest loc lîngă locul popi lui Neagoe în mahalaua lui sf. Niculae, din ulicioara care merge spre şant în jos până în locul popi lui Neagoe şi tot l'am ţinut pre seama mea până acum.

Iar, când au fost acuma am făcut schimb cu d-lui de i-am dat acest loc al meu d-sale şi d-lui mi-au dat alt loc al d-sale în tîrgul de jos, care loc este pe lângă locul lui Lazăr Cocoş şi al lui Ion Răspopul, cât să va alege locul peste tot.

Deci să aibă a-şi stăpâni d-lui acest loc de acum înainte pe seama d-sale cu bună pace, să-i fie de moştenire în veaci, şi când am făcut acéstă tocmeală şi schimb, fost-au boieri mărturie care se vor iscăli în zapis şi eu pentru mai adevărată credinţă am iscălit cu mâna mea mai jos ca să se crează şi am scris eu Negoiţă Logofătu Tîrgovişteanul cu învăţătura d-lui.

(ss) Gheorghiţă vel Căpitan za Cazaci ot Tîrgovişte, Neagul Vatah za Copii mărturie.

— Manda, soţia lui Mihalache Bărbătescu, dupĕ ce a văduvit, s'a căsătorit a 2-a oară cu Prijbeanu. Manda cu primul ei soţ a avut o fică pe Anica care fu căsătorită cu Doctoru Ioan Rasti.

La 1765 Februarie 26, Mihai Bărbătescu era Stolnic în Divanele domneşti. (Vezi Divanele»).

— Din Divanele domneşti extrag că Mihai Bărbătescu era la 1701 Comis.

1763 Octombre 24. (Ibidem în coll. mea.) Io Costandin Mihai Gehan Voevod şi Domn al Valahii.

D-ta Ispravnice al judeţului, dupe cum să coprinde mai jos că au găsit d-lor velîţii boieri cu cale printr'această anafora, aşa să urmezi. 1763 Octombre 25. Pecetea gospod.

Prea Inălţate Doamne,

D-lui Iordache Creţulescul biv vel Clucer za Arie prin răvaş au jeluit Mării Tale pentru Dobra Diaconeasa şi pentru nepotă-sĕu Matei, zice d-lui Cluceru Creţulescul că numita Diaconeasa şi cu Matei nepotă-sĕu împresoară partea d-lui de moşie ce are în Cioceni ot Cricov luându-i şi venitul, pe care scoţându-i d-lui Vatafu de Aprozi înaintea noastră le-am luat seama foarte cu amăruntul şi din 2 cărţi de hotărnicie a 12 boieri, amîndouă ot leat 7204 = 1696 Iulie 6 ce le-au scos Dobra Diconeasa şi cu nepoţă-său Matei înaintea noastră s'a dovedit că numai 80 de stj. este să stăpânească numita Diconeasa, însă partea ce au fost a lui Ene grecul, măcar că dintr'acele 2 cărţi una o văzum dreasă la suma stânjenilor, dar fiindcă mai jos la acea carte au fost cinuit acei boieri hotarnici suma stânjenilor şi de acolo mai bine am dovedit că numai stj. 80 are a stăpâni Dobra Diconeasa cu Matei nepotă-său.

I-am mai luat aşijderea, am luat şi a d-lui *Postelnicul Costandin Bărbătescu* pentru 120 de stj. ce zice că-i are în Cioceni şi nu'l îngădueşte acéstă Dobră Diconeasă cu nepotă-său Matei să-şi ia dijma dupe aceşti stânjeni de moşie şi întrebându-sĕ *Postelnicul*

www.dacoromanica.ro

Bărbătescul cu ce dovadă poate să ne arate că are şi d-lui parte în Cioceni, d-lui au scos o carte a Mării Sale rĕposatu Costandin Vodă Brâncoveanul ot leat 7199 1681 care carte scrie că are 150 stj. în Cioceni, dar zice în carte că are la sud Prahova, care pentru aceste 2 pricini găsim cu cale să fie luminata poruncă a Mării Tale la d-lui Ispravnicul judeţului ca să le orînduiască 6 boierinaşi pe care vor pohti amândouă părţile să tragă toată moşia Ciocenii şi întâi să dea de oparte 80 stj. Dobrii Diconesii i nepotă său Matei fiindcă atît să dovedeşte că au şi să dea şi *Postelnicului Barbătescului* stj. 120 dupe cum îi scrie în cartea rĕposatului Costandin Vodă Brâncoveanul şi să-i deosibească unul de către altul şi câte atâţia stj. să stăpânească atît *Postelnicul Barbatescul* cât şi Dobra Diaconeasa cu nepotă-său Matei, iar afar dintr'aceşti stj. ce va mai rămânea să stăpânească d-lui Clucerul Iordache Creţulescul singur, dar de vor mai fi şi alţi moşneni să va da şi acelora dupe scrisorile ce vor avea. Noi aşa am găsit cu cale şi cu dreptate, iar hotărîrea rămâne la Măria Ta.

Costandin biv vel Ban, Costandin Cândescu vel Logofăt, Radu vel Vornic.

1764 Iulie 20. (Original în coll. mea.) Din luminata porunca prea înălţatului nostru Domn, Io Ştefan Mihai Racoviţă Voevod, am fost orînduiţi noi 12 boieri hotarnici ca să alegem şi să hotărîm moşia Ciocenii de Cricov, sud Saac, ce este a d-lui Iordache Creţulescu biv vel Clucer za Arie i a d-lui *rĕposatului Postelnicul Costandin Bărbătescul* de către Dobra Diconeasa cu cetaşii ei ot tam. Când au fost la zi şi la soroc strânsu-ne-am cu toţi în faţa locului după poruncă dimpreună şi cu Stan vtori Portar, unde fiind faţă atât d lui Cluceru Iordache Creţulescu cât şi vechilul d-ei *Sandii jupâneasa răposatului Postelnic Costandin Bărbătescul* şi Dobra Diconeasa cu cetaşii ei.

Am tras moşia prin 3 locuri dupĕ obiceiu şi făcându-o masă, au rămas sumă bună stj. 560 din care ales-am d-ei *Jupânesii Sandii Bărbăteasca* stj. 120 după cartea ce are a Mării Sale răposatului Costandin Vodă Brâncoveanul, care stânjeni sînt printre moşia Alexeanului şi printre moşia Dobri Diconesii şi i-am împietrit ; ales-am şi Dobri Diconesii stj. 130 după cum să coprinde în cartea ei ce i-am dat noi de hotărnicie şi au rĕmas şi d-lui Clucerului Iordache Creţulescul cu stj. 310, după cum i sĕ coprinde în cartea de hotărnicie ce i-am dat-o la mâna d-lui.

Deci să aibă a stăpâni d-ei *Jupâneasa Sanda Bărbăteasca* aceşti stj. 120 ce să coprinde mai sus, cu bună pace.

Alexandru Cluceru Ispravnic cum şi numele celor l'alţi boieri hotarnici — indescifrabil.

1838 Iunie 17. (Ibidem) Incredinţez cu acest zapis al meu pe d-lui *frate-meu Iordache Bărbătescu* spre a fi ştiut că din toate socotelile ce am avut cu d-lui pentru banii ce m'au fost împrumutat în rînduri, i-am mai rĕmas bun dator lei 524, care bani ne-avîndu-i acum ca sĕ-i dau, mi-am pus soroc de un an adică dela leat 1838 Iunie 17 şi până la leat 1839 iarăşi Iunie 17 când atunci să am a-i rĕspunde d-lui negreşit făr de nici un cuvînt de pricinuire împreună şi cu a lor socoteală şi spre încredinţare m'am iscălit mai jos însu-mi, iar alte zapise sau scrisori ale mele de să va mai găsi la d-lui în pricina acestor bani, să nu se ţie în seamă ci să rămâie ca nişte hârtii albe.

Iordache Bărbătescu platnic.
Aceasta îi este iscălitura: 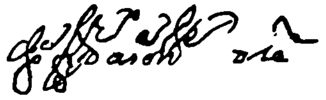

Acestea fiind actele ce cunosc despre neamul boierilor Bărbăteşti, voi rezuma arborul lor genealogic.

www.dacoromanica.ro

BĂRBULEŞTII.

Pârvu 1610, 1619.

Hiera Logofătul 1592

Ştefan Logofătul din Bărbuleşti. 1580. 1582

Ioana 1610. Ea=cu Marco Logofătul sin Antonie din Bâţicoveni.

Chera Logofătul din Bărbuleşti 1592.

. . . . .

1580 Iulie 10. (Arh St. M-rea sf. Ioan din Bucureşti, dosar 28 bis, 845, fila 29.) Hrisov dat lui *Ştefan Logofătul* ca să fie lui moşie la Dadilov, partea Oprii ot Rătivoeşti sin Drăghici Paharnicul ot Şuici, cu vad de moară din apa Neajlovului până în drumul lui Berivoe.

1582 Martie 7. (Arh. St. M-rea Radu Vodă pach. 35, doc. 1.) Să dă hrisov lui Jupan Stelea Spătaru ca să ţie moşie la Răceni partea Danciului şi partea Oprii. ce s'au cumpărat dela *Ştefan Logofătul din Bărbuleşti* drept 7000 de aspri ; şi altă parte cumpărată dela Leţea şi dela fata lui Şerban drept 8000 de aspri de argint ; şi altă parte cumpărată dela Mihnea ginerile Jupaniţii Zlatii din Pietroşani drept 3000 de aspri de argint.

1589 Iunie 13. (Arh. St. M-rea Radu Vodă pach. 13, doc. 2) Hrisov pentru moşiile Bora şi Untenii, care sate au fost de baştină ale Jupânesii Elinei, Jupâneasa lui Ivaşco Vornicul, care Elină Vorniceasă şi cu feciorul ei Tudoran vel Sluger să împrumutase dela Domn (Mihnea Vodă sin Alexandru Vodă) cu 200.000 aspri şi neputând să-i plătească, i-a vîndut aceste sate D-sale (Domnului). iar D-sa au trimes boieri bătrîni între cari şi pe *Ştefan Logofătul ot Bărbuleşti* ca să vază şi sĕ puie preţ acestor 2 sate şi au pus preţul de 150.000 aspri şi astfel cu acest preţ au vîndut Elina Vorniceasa şi cu fiul ei Tudoran vel Sluger....

1592. La data acésta trăia *Chera Logofătul din Bărbuleşti.* La Arh. St. condica Brâncovenească No. 4 pg. 439 găsim că la : *1592 Noembre 27, Hiera Logofătul din Bărbuleşti* este martor la zapisu prin care boierii Buzeşti închină satul Vianul la mânăstirea din Cepturoaia. Credem că Chera sau Hiera e tot un nume sau în caz contrar, e greşit descifrat numele de Hiera, adevăratul nume de boier întâlnit pe acele timpuri.

1610 August 2. Zapisul lui *Pârvu feciorul lui Stefan Logofătul, cu mătuşă-sa Ioana*, dimpreună cu *Marcu Logofătul* feciorul lui Antonie din Bâţicoveni, *bărbatul Ioanei* prin care vînd lui Radu Vodă satul Dadilovu.

1610 August 2. Hrisovul Radului Vodă nepotul lui Basarab Vodă dat mânăstirii Comana ca să-i fie satul Dadilovul, partea lui *Ştefan Logofătul* toată, cu baltă cu tot şi cu un metoh care le este la Valea adîncă, care acéstă parte a lui *Ştefan Logofătul* toată ori câtă să va alege a vîndut-o D-sale după moartea lui *Ştefan Logofătul, feciorul lui anume Pârvul* şi cu *mătuşa lui anume Ioana* şi cu *Marcu Logofătul* feciorul lui Antonie dela Bâţicoveni, *bărbatul Ioanii*, şi după aceea D-sa au dăruit acest sat mânăstirii Comana.

1619 Ianuarie 12. Hrisovul lui Gavril Movilă Vodă către mânăstirea dela Valea —

www.dacoromanica.ro

adâncă ca să ţie moşia Dadilovul care au fost de baştină a lui *Ştefan Logofătul dela Bărbuleşti* şi după moarte-i, *feciorul lui anume Pârvul şi cu Ioana mătuşa sa, sora lui Ştefan Logofătul*, au dat-o acestei mânăstiri.

BĂRCĂNEŞTII.

Din dorinţa, ce tânărul Dan, fiul lui Mitică Bărcanescu, a avut de a cunoaşte trecutul familiei sale, d-sa a adunat numeroase documente, pe cari mi-a fost dat şi mie, în anul 1907, să le studiez. Am cercetat acele documente, după care am oprit chiar şi cópii şi m'am convins că cele mai multe cu adevărat să ating de moşia Bărcăneştii, din judeţul Prahova. Am găsit chiar că acea moşie, Bărcăneştii, a fost în stăpânirea Basarabilor — Pârvuleşti şi altor persoane demne de citat, ca vestitul Coresie Logofătul, acela care a tipărit Biblia pe la sfârşitul veacului al XVI-lea şi alţii, dar printr'aceasta nu pot deduce că acei proprietari ai moşii Bărcăneştii sunt şi strămoşii boierilor cunoscuţi sub numele de Bărcăneşti. Aceasta va rezulta din chiar citirea acelor documente pe care le voi înşira mai la vale într'un scurt extras cronologic.

Eu însă, — după alte izvoare , găsesc că Bărcăneştii, ca boieri, au legătură cu un alt neam vestit, neaoş pământean, anume acela al *Mogoşeştilor* şi numele de *Bărcănescu* î-mi este cunoscut d'abia prin veacul al XVIII-lea.

Alţi Bărcăneşti mai vechi nu cunosc decât pe un Pârvu Spătaru care a pierit în 1658, ucis de Mihnea Vodă sin Radu Vodă şi pe care singur *Blaremberg in Instit de Roum. pg. 368* îl face a fi Bărcănesc deşi eu mă îndoiesc căci printr'alte Cronici mai detaliate nu-i găsesc numele familii şi apoi, din documente, ştiu positiv că acel Pârvu ocupa rangul de mare Vistier sub Costandin Şerban Vodă, iar nu pe acela de Spătar. Deosebit de aceasta urmaşi de ai lui eu n'am întâmpinat şi de aceea în studiul de faţă voi cerca să arăt cu «Divanele» în mână, cine poate să fie acel Pârvu.

Bărcăneşti mai vechi cum zic, nu cunosc şi cauza o atribui faptului că ei ar fi o ramură din vestita familie a Mogoşeştilor; prin urmare — daca membrii acestei familii doresc să-şi cunoască strămoşii —, trebue după mine să-şi îndrepteze cercetările spre neamul Mogoşeştilor.

Ţiu dela început să fac atent publicul doritor să cunoască adevăratele începuturi ale Bărcăneştilor că moşia pe care au stăpânit-o ei, nu este numai *Bărcăneştii din Prahova ci şi una cu acelaş nume din Ialomiţa.*

Voi cerceta deci întâi istoricul moşii Bărcăneştii din Prahova şi voi rezuma fie care document în câte un arbor genealogic.

In urmă voi reveni la moşia cea din Ialomiţa, pentru a proba temeinicia celor afirmate de mine.

1471 Ianuarie 25. (Col. D-lui Dan Bărcănescu.) Hrisovul lui Radu Voevod sin Vlad marele Voevod... către Onea şi fiilor săi, lui Stan şi Vlăcsan şi Stanciului şi nepoţilor lui, lui Nan şi Tatului şi Şerbului ca să le fie din Ghegheu partea Stanului şi partea lui Maxim şi din Ungheni partea lui Stan şi partea lui Maxim, pentru că au cumpărat dela Lepădatu

www.dacoromanica.ro

fiul lui Maxim și dela Vladul și dela Vlaicul fii Stanului, drept 1000 aspre și d-mele au dat cal bun... urmează martorii Divanului. Scris hrisovul în Gherghița.

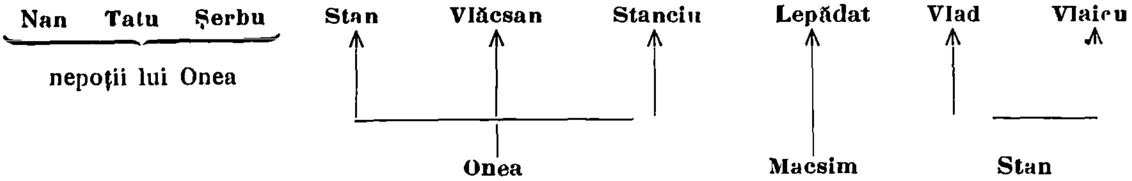

1476 Iulie 4. (Ibidem) Hrisovul lui Basarab Voevod sin Dan marele Voevod... către Onea și fiilor săi: Stan și Stancu ca să le fie în Bărcănești ori cât a ținut Corălat și Nan, pentru că au cumpărat dela Corălat și dela Nan drept 500 de aspri și d-mele au dat un cal... urmează martorii Divanului. Scris hrisovul în Gherghița.

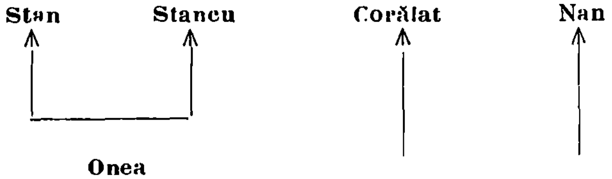

1511 Iulie 10. (Ibidem.) Hrisovul lui Vlad Voevod sin Vlad Voevod către Jupan Nechifor . . . ca să-i fie moșie în Rogozești cumpărată dela Jupanița Mânzei și dela fii ei: Neagu, Mânza și dela Bărbătescu și Stan și dela ginerile ei Coman, drept 2200 aspri și d-mele au dat un cal . . .

Și iarăși a slobozit D-mea mai sus zisul sat Jupanului Nichifor ca să fie Rogozeștii slobozi și în pace de toate slujbele și dăjdiile câte să află în țara și stăpânirea D-mele și nimeni să nu îndrăznească a-i bântui; și iarăși veri câți vecini vor veni să se așeze în Rogozești, să fie ei slobozi de toate slujbele și dăjdiile și mari și mici pe 7 ani, numai să dea birul și să facă oastea, altceva nimic . . . urmează martorii Divanului. Scris hrisovul în Dridi.

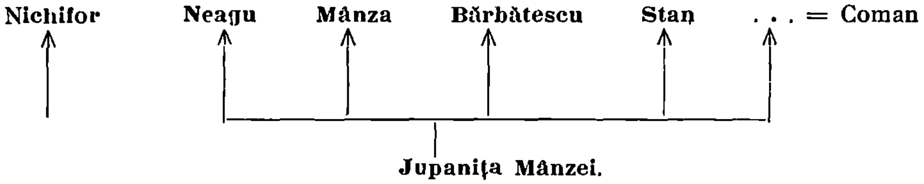

1513 Septembre 20. (Ibidem). Hrisovul lui Basarab Voevod sin Basarab Voevod . . . către Șerban Spătaru . . . ca să-i fie Băcleșul tot și poienile dela furca Băcleșului verde [1]) și Smedovița toată dela gură până la Furcă, pentru că a câștigat-o cu dreaptă și credincioasă slujbă dela D-mea și *cu vărsare de sînge cu sulița* . . . . urmează martorii Divanului. Scris hrisovul în Tîrgoviște [2]).

1) Urmează mai multe nume de moșii și hotară, tăiate la leatul 7165 = 1657: *și Cădila Pietrii toată și Drăgoicea toată și Fârca până la gură și Bălegarsca toată dela gura Băcleșului verde până la hotarul Piriei.*

2) Data hrisovului o găsim 7012 = 1503. Controlând însă Divanul Domnesc și numele Voevodului, găsim că la acest an n'a domnit Basarab Voevod ci Radu Voevod. Atît Voevodul cât și bo-

www.dacoromanica.ro

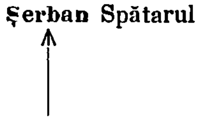

1525 Decembre 17. (Ibidem) Hrisovul lui Radu Voevod fiul lui Radu Voevod către Jupan Fătul şi cu fii sĕi anume : Gherghe, Ianache, Chiriacos şi Neagoe ca să le fie lor în Erăcimari . . . veri câtă a fost partea lui Radu Covlătiriu . . . Şi iar să le fie la Băbenii de Teleajen veri câtă a fost partea lui Radul Covlătiriu . . . pentru că a cumpărat Jupan Fătul dela Radul Covlătiriu drept 2600 aspri încă din zilele lui Basarab Voevod şi am văzut însu-mi D-mea şi cartea rĕposatului Basarab Voevod, de cumpărătură. Şi iarăşi să le fie în Albeştii, din Rătunda şi la Negovani, din partea lui Dan fiul Manii, jumătate veri câtă să va alege din moşiile lui Dan, din toate să aibă Jupan Fătul jumătate, pentru că a pus Dan fiul Manii pe Jupan Fătul peste toată moşia . . . de a lui bună voie încă în zilele lui Basarab Voevod şi am văzut D-mea şi cartea lui. Basarab Voevod de aşezământ, cum l'a aşezat . . . şi daca să va întâmpla vre-unuia mai nainte moarte, vînzare să nu fie, ci să fie celor rămaşi . . . urmează martorii Divanului.

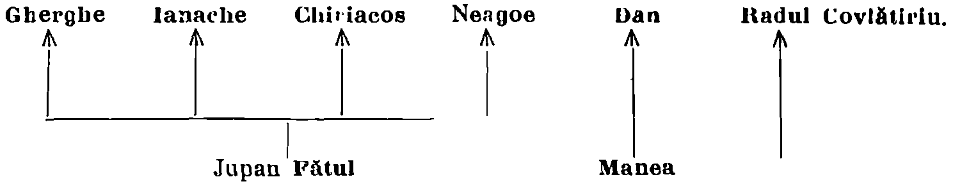

1545 Martie 25. (Ibidem.) Hrisovul lui Mircea Voevod sin Radul Voevod către Oancea, Nan şi fraţii sĕi Stoica, Dobrotă şi Cârstea ca să le fie moşie în Popeşti . . . pentru că este a lor bătrînă şi dreaptă moşie şi moştenire.

Dar apoi au avut cotropire de către Dragul Stolnicul şi le-au luat moşia ce scrie mai sus fără nici o vină şi fără lege ; şi aşa au căutat D-mea cu cinstiţii dregătorii D-mele şi am aflat . . . că n'au avut (acei oameni) nici o vină către Dragul Stolnicul şi Dragul Stolnicul n'au avut nici un amestec cu moşia acestor oameni . . . urmează martorii Divanului.

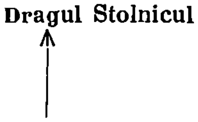

1555 Octombre 24. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Pătraşco Voevod şi Domn a toată ţara românească, feciorul marelui şi prea bunului Radului Voevod, dat-am D-mea această poruncă a D-mele slugii D-mele Dragului Spătaru ca să-i fie lui moşie la Bărcăneşti partea frate-său Radului toată du-pretutindenea şi du-preste tot hotarul, pentru că este a lor bătrînă şi dreaptă moşie şi de baştină pentru că i-au dat-o frate-său Radul de a lui bună voie. Iar dupĕ aceia avut-au pîră înaintea D-mele cu Craea şi cu frate-sĕu şi aşa pîra Craea şi cu frate-său ca să ţie moşia Radului fiindcă le-au fost văr bun.

Intru aceea D-mea am luat seama şi am judecat dupĕ dreptate şi după lege cu toţi

ierii lui sînt exact cei din anul 1513, prin urmare aci avem de a face cu un document care are data greşit descifrată de traducător, puind 7012 în loc de 7022 sau în caz contrariu, chiar leatul din documentul original este greşit cu o zecime.

www.dacoromanica.ro

cinstiţii boierii D-mele şi am dat D-mea Dragului lege 12 boieri, din sus şi din jos dinprejurul locului şi aşa au mărturisit cu sufletele lor cum ca să ţie Dragul moşia frate-său Radului fiindcă i-au dat-o frate-său Radu de a lui bună voie, pentru că au rămas Craea şi cu fraţii lui de lege dinaintea D-mele cum-că nu are nici un amestec cu moşia Radului, nici de-cum.

Drept aceia am dat şi D-mea Dragului cu feciorii lui ca să le fie moşie ohavnică, lor şi feciorilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată şi mărturii am pus D-mea : Jupan Socol vel Dvornic i Jupan Tudor vel Logofăt i Dragomir Vistier i Stanciul Spătar i Vlad Comis i Radu Paharnic i Radu Stolnic i Ianiu vel Postelnic, Ispravnic Tudor vel Logofăt. Am scris eu Crăstian Grămăticu la Gherghiţa.

Acest izvod sau tălmăcit în limba rumânească întocmai dupe uricu cel slovenesc, la şcoala domnească ot sf. Gheorghe vechiu din Bucureşti, 1818 Mai 22. Az Kiriţă dascălul slovenesc ispisah. [1]).

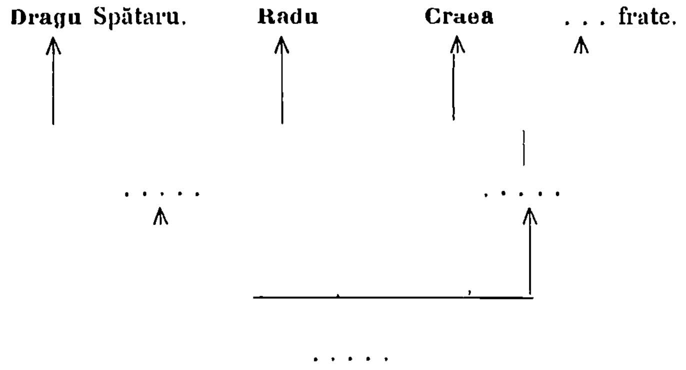

1557, fără lună, ziua 13. (Ibidem.) Hrisovul lui Pătraşco Voevod sin Radu Voevod către sora mea (zice Voevodul) Jupaniţa Maria fosta soţie a lui Balea Paharnicul din Pietroşani şi ficei sale Dobra ca să le fie toate bucatele rĕposatei Jupaniţii Neacşa fata lui Jupan Balea Paharnicul, pentru că când s'a întâmplat moarte Jupaniţii Neacşii ea a adunat oameni buni, pe Popa Dumitru din Tîrgşor şi Jupaniţa Stana Măndeasca şi noru-sa Jupaniţa Ana şi Stan Părcălabul din (loc alb) şi Popa (loc alb) din Stănceşti şi Badea Comisul din Buciumeni şi Oprişan şi Drăguşin şi a vorbit Jupaniţa Neacşa . . . că dupĕ moartea ei a dat toate bucatele ei maicii sale Jupaniţa Maria şi surorii sale Dobrii şi satele şi ţiganii şi veri ce sĕ va alege bucate ale tatălui ei Balei şi altul nimeni din fraţii sau neamurile Balii Paharnicul, amestec să n'aibă cu aceste bucate ale Jupaniţii Neacşei fata lui Balea Paharnicul, ci să le ţie şi să le stăpânească maica Neacşei, Jupaniţa Maria şi sora Neacşei, Dobra . . . căci ea însă-şi Neacşa a blestemat . . . ca să fie de 3 ori blestemat de 318 părinţi dela Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu cei l'alţi Iudei care au strigat asupra Domnului nostru Isus Hristos . . . urmează boierii Divanului.

1) Acest document cum şi altele în număr total de 26 bucăţi, din colecţia D-lui Dan Bărcănescu, fiind scrise cu litere vechi, am crezut că fac un serviciu publicându-le în extenso şi motivul care m'a îndemnat să fac acest lucru este că, documentele originale ca şi cŏpiile cu cirilice cari fac parte din colecţii particulare, nu se pot cunoaşte cu înlesnire de publicul cititor.

www.dacoromanica.ro

Dobra **Neacşa**

Balea Paharnicul din
Pietroşani = **Maria** **Pătraşcu Voevod**

Radu Voevod.

1557 August 23. (Ibidem.) Hrisovul lui Pătraşcu Voevod sin Radu Voevod către Popa Dumitru şi frate-sĕu Neagul . . . ca să le fie moşie în Rogozeşti din partea lui Şandru toată funia . . . pentru că ei au cumpărat dela Şandru drept 750 aspri gata şi drept o dulamă de 200 aspri. Şi iarăşi să le fie din acea moară din partea lui Călin jumătate, pentru că au cumpărat dela Călin cu 150 aspri gata , . . urmează martorii Divanului.

Popa **Dumitru** **Neagul**

. . . . .

Fără an (de sigur între 1560—1568), luna Iulie 9. (Ibidem.) Cartea lui Pătru Voevod către *Dragul din Bărcăneşti* ca să fie în pace şi slobod pentru o pâră ce a avut-o cu Corlat socrul-său şi cu nepotul-său iarăşi Corlat înaintea D-mele pentru un omor ce a plătit el Corlat, pentru un om osândit ce a fugit din mâna lui Corlat încă din zilele lui Radu Voevod. Şi aşa pârau ei înaintea D-mele pe Dragul ca să plătească şi Dragul ginerile lui Corlat din acel omor împreună cu ei, iar Dragul aşa se jeluia... când s'a luat acel omor (deşugubina) din zilele răposatului Radului Voevod, pe fata lui Corlat anume Neacşa nu o luase Dragul atunci de loc?

La aceasta am căutat şi am judecat... şi am dat lui Dragul lege... 6 oameni boieri ca să jure când s'a luat deşugubina atunci, mai sus zisa fată a lui Corlat anume Neacşa n'a fost a lui Dragul? Şi-a jurat cu acei 6 boieri de 2 ori: întâi au jurat cu nepotul lui Corlat, apoi însuşi Corlat cu bătrâni săi şi au rămas dinaintea d-mele Corlat cu nepotul său iarăşi Corlat.

Drept aceia am dat... lui Dragul ginerile lui Corlat ca să fie în pace şi slobod pentru acea pâră... şi nimeni să nu se ispitească a-l bântui sau a'l dosădi... căci pe acela om, mare ocară va primi dela d-mea...

Corlat

. . . **Neacşa** = **Dragul din Bărcăneşti.**

Corlat

www.dacoromanica.ro

1561 Iunie 22. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Pătru Voevod şi Domn a toată ţara românească, feciorul marelui şi prea bunului Mircea Voevod, dat-am d-mea această poruncă a D-mele slugii D-mele Ştefan Tătaru ca să-i fie lui moşie la Bărcăneşti ori cât se va alege *cumpărătoare dela Pârvuleşti* şi un loc de case care i l'au fost dăruit *Pârvuleştii,* pentru că au fost cumpărat această mai sus zisă moşie a *Pârvuleştilor* încă du-prin zilele Radului Voevod cel Bun, drept 370 de aspri.

Iar după aceia, au avut Ştefan pâră înaintea D-mele cu Vlăcsan şi cu ceata lui i Mihăilescul cu ceata lui i cu Craea cu ceata lui şi aşa pâra el înaintea D-mele ca să întoarcă mai sus zişii bani, lui Ştefan, ce-au dat *Pârvuleştilor* pe acea mai sus zisă cumpărătoare, iar Ştefan au adus 12 boieri înaintea D-mele de au jurat şi au mărturisit cum că au fost acea moşie cumpărată de Pârvuleşti, însă dela Stănişor din Bărcăneşti şi au vândut-o de a lui bună voe. Drept aceia am dat şi D-mea lui Ştefan şi cu feciorii lui ca să le fie moşie ohavnică şi feciorilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de către nimeni să nu se clătească după zisa D-mele.

Iată mărturii am pus D-mea: Jupan Neagoe vel Ban al Craiovei i Jupan Nedelco vel Vornic, i Jupan Bogdan vel Logofăt i Jane Vistier i Stan Grosul Spătar i Bărcan Comis i Ureche Stolnic i Balomir Paharnic i Ivancea Postelnic, Ispravnic Nedelco vel Vornic şi eu Badea care am scris în oraşu Bucureşti.

Acest izvod s'au tălmăcit în limba românească întocmai după hrisovul cel slovenesc, la şcoala domnească ot. sf. Gheorghe vechiu din Bucureşti. 1818 Mai 22. Az Kiriţă dascălul slovenesc ispisah. [1])

Stănişor din Bărcăneşti, din neamul Pârvuleştilor.	**Ştefan Tătaru.**	**Boierii Pârvuleşti din zilele Radului Voevod cel Bun.**	**Vlăcsan.**	**Mihăilescul.**	**Craea.**

1563 Aprilie 18. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Pătru Voevod şi Domn a toată ţara românească, feciorul marelui şi prea bunului Mircea Voevod, dat-am D-mea această poruncă a D-mele, slugii D-mele Vintilă Logofătul şi cu feciorii lui câţi D-zeu îi va dărui, ca să-i fie lui moşie la Bărcăneşti partea popi Radului toată şi din câmp şi din pădure şi din apă şi din siliştea satului şi du-pretutindenea, pentru că această mai sus zisă moşie fost-au birnică şi Popa Radu au murit; apoi feciorii popi Radului ei au fost mici şi au rămas în sărăcie de n'au putut să plătească această mai sus zisă moşie de bir şi de dăjdii, ci s'au întrebat ei toţi fraţii şi ceata lor de vor ca se ia această mai sus zisă moşie cu birul şi cu toate dăjdiile, ca să o plătească de bir şi de dăjdii şi să le fie lor moşie de baştină, iar ei s'au lepădat toţi de această mai sus zisă moşie şi n'au vrut să o plătească de bir şi de dăjdii şi să le fie moşie. Iar mai sus zisul sluga D-mele, el aşijderea i-au întrebat pe ceata Popi Radului, apoi de vreme ce au văzut că se lepădă de această mai sus zisă moşie şi de dăjdii, el o au cumpărat dela feciorii popi Radului drept 100 de aspri turceşti şi drept 150 de aspri bani şi au fost această mai sus zisă moşie birnică, apoi până când o au scos el din bir, s'au făcut preţul ei 390 aspri turceşti şi feciorii popi Radului au vândut de a lor bună voe şi cu ştirea tuturor megiaşilor.

Şi iar să fie lui Vintilă Logofătul moşie la Bărcăneşti, din partea Dragului, pământuri

1). Publicat întreg după copia veche.

www.dacoromanica.ro

două, unul la podul Gheagheu şi altul la câmp care este de către Tătaru, pentru că le-au cumpărat dela Dragu drept un tămbariu de mătase, blănit şi drept o şea moldovenească cu curelile nouă, preţul tămbariului şi al şălii aspri 260.

Şi iar au cumpărat Vintilă Logofătul dela feciorii lui Neagoe feciorul Creştinului moşie la Bărcăneşti într'amîndouĕ câmpurile 2 pământuri drept 250 aspri turceşti. Şi iar au cumpărat dela Stan Săinul pământuri 2 drept 250 aspri turceşti. Şi iar au cumpărat Vintilă Logofătul dela feciorii lui Stan Creştinului un pământ în câmp şi un răzor lîngă sat drept 250 de aspri turceşti şi el au dat şi au vîndut de a lor bună voe şi cu ştirea tuturor megiaşilor.

Drept aceea am dat şi D-mea slugii D-mele Vintilă Logofătul ca să-i fie lui mai sus zisele moşii de moştenire şi ohavnice lui şi feciorilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată dar şi mărturii am pus D-mea: Jupan Neagoe biv vel Ban i Jupan Nedelco vel Vornic i Jupan Bogdan vel Logofăt i Stan Spătar i Bărcan Comis i Iane Vistier i Pană Stolnic i Manea Paharnic i Jupan Ivan vel Postelnic, Ispravnic Nedelco vel Vornic şi eu Micul care am scris şi am învăţat în scaunul oraşului Bucureşti, Aprilie 18, dela Adam până într'acest an, cursul anilor leat 7071. Pecetea gospod.

Acest izvod s'au tălmăcit în limba rumânească întocmai dupe hrisovul cel slovenesc, la şcoala domnească ot sfîntu Gheorghe vechiu din Bucureşti. Az Kiriţă dascălul slovenesc ispisah. 1818 Mai 24.

Vintilă Logofătul ↑ — Neagoe ↑ Stan Creştinul.

1563 Noembre 17. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Pătru Voevod şi Domn a toată ţara rumânească, feciorul marelui Mircea Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele slugii D-mele Vintilă Logofătul şi cu feciorii lui câţi D-zeu îi va da, ca să le fie lor moşie la Bărcăneşti din partea lui Vălsan răzoare 4, pentru-că le-au cumpărat socră-său Bunea, dela Vălsan şi dela femeia lui drept 250 aspri turceşti încă du-pre când *foametea cea rea* şi au vîndut Vălsan şi femeia lui de a lor bună voe.

Iar dupĕ aceea, Vintilă Logofătul el au avut pîră înaintea D-mele cu feciorul lui Vălsan anume Stan şi cu nepotă-său Radul Mihăilescul şi cu ceata lor şi aşa pâra ei cum-că nu au fost vîndut aceste mai sus zise răzoare de Vălsan, ci au fost puse zălog.

Intru aceia, D-mea am luat seama şi am judeçat dupĕ dreptate şi dupĕ lege şi cu toţi cinstiţii boierii D-mele şi am dat lui Stan şi Radului lege 12 boieri să jure aşa cum-că nu au fost vîndută ci au fost pusă zălog, iar ei nici de cum n'au putut să jure ci au rĕmas de lege dinaintea D-mele, cum în veac amestec să nu aibă cu aceste mai sus zise răzoare.

Drept aceea am dat şi D-mea lui Vintilă Logofătu ca să-i fie lui moşie ohavnică şi feciorilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată şi mărturii am pus D-mea: Jupan Nedelco vel Vornic i Jupan Bogdan vel Logofăt i Stan Spătar i Bărcan Comis i Iane Vistier i Pană Stolnic i Manea Paharnic i Ivan vel Postelnic, Ispravnic Nedelco vel Vornic. Am scris eu Codreş.

www.dacoromanica.ro

Acest izvod sau tălmăcit în limba rumânească întocmai dupe hrisovúl cel slovenesc, la şcoala domnească ot sfântu Gheorghe vechiu din Bucureşti. Az Kiriţă dascălul slovenesc ispisah. 1818 Mai 22.

Vintilă Logofatul = ... **Stan** **Radu** Mihăilescul, nepotul lui Vălsan.

Bunea **Vălsan**

1566 Septembre 7. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Pătru Voevod şi Domn a toată ţara rumânească feciorul marelui şi prea bunului Mircei Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele lui Ştefan ca să-i fie lui moşie la Bărcăneşti partea *Doamnii Luxandrii*, toată ori cât sĕ va alege du-pretutindenea, pentru că l'au miluit la nuntă *Doamna Luxandra* pe sluga ei Ştefan pentru slujba ce i-au slujit, mai vîrtos ca să-i fie ei pomană întru vecinică pomenire şi au dat şi au miluit de a ei bună voe.

Iar dupĕ aceea Ştefan au născut copii cu fămeea lui Dobra, apoi toţi copii au murit şi n'au rămas nici un copil dintru dînşii, ci au dat singur Ştefan moşia dela Bărcăneşti fămeii sale Dobrii, cum-că dupĕ moartea lui nimeni amestec să nu aibă cu acea mai sus zisă moşie, fără numai să o ţie şi să o stăpânească femeia lui Dobra, iar ea să aibă a-î face pomenile şi sărăcustele cum să cade omului bun, iar cine va strica acéstă tocmeală dupĕ moartea lui, iar acela să fie blestemat de 318 ce au fost la cetatea Nikeii.

Drept aceea am dat însu-mi şi D-mea, Dobrii ca să-i fie ei moşie ohavnică ei şi feciorilor ei şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată şi mărturii am pus D-mea : Jupan Nedelco vel Vornic, i Jupan Ivan vel Logofăt, i Stan Spătar i Ianiu Vistier, i Bărcan Comis i Pană Stolnic, i Manea Paharnic i Jupan Ghiorman vel Postelnic, Ispravnic Ivan vel Logofăt. Am scris eu Stan Logofătu în scaunul oraşului Bucureşti. Pecetea gospod.

Acest izvod sau tălmăcit în limba rumânească întocmai dupe hrisovul cel slovenesc, la şcoala domnească ot sf. Gheorghe vechiu din Bucureşti. 1818 Mai 21. Az Kiriţă dascălul slovenesc ispisah.

Ştefan = Dobra. Doamna **Luxandra**

1567 Iulie 2. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Pătru Voevod şi Domn a toată ţara rumânească, feciorul marelui şi prea bunului Mircei Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele slugii D-mele Coresi Logofătul şi cu feciorii lui câţi D-zeu îi va da ca să-i fie lui moşie la Bărcăneşti, din partea Manii un loc de case şi un pământ lîngă sat, pentru că au cumpărat Coresi Logofătu dela feciorii Manii, anume Voica i Tatul drept 700 aspri, pentru că au fost moşia Manii birnică, apoi cu birul ce au plătit Coresi Logofătul şi cu ce au scos din bir, o au preţuit banii ce se arată mai sus 700.

Şi iar să fie lui Coresi Logofăt moşie la Vlăduleşti răzoare 5, ce au fost vîndut de Avrut din Ploeşti lui Bârcă drept 300 aspri, pentru că de vreme ce au înfrăţit şi au vîndut

www.dacoromanica.ro

Bârcă toată partea lui de moşie lui Coresi Logofăt, întru aceia au cumpărat Coresi Logofăt şi acele 5 răzoare dela Avrut drept 300 de aspri gata şi au vîndut Avrut de a lui bună voe şi cu ştirea tuturor megiaşilor.

Drept aceia am dat şi D-mea lui Coresi Logofăt ca să-i fie lui moşie ohavnică i feciorilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D mele. Iată şi mărturii am pus D-mea : Jupan Nedelco vel Vornic i Jupan Ivan vel Logofăt i Iano Vistier i Stan Spătar i Bărcan Comis i Pană Stolnic i Manea Paharnic i Jupan Ghiorma vel Postelnic. Ispravnic Ivan vel Logofăt.

Acest izvod etc. etc. întocmai ca şi la cele precedente. 1818 Mai 22.

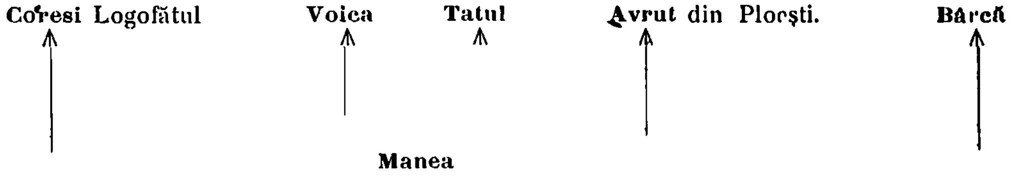

1567 Octombre 12. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Pătru Voevod şi Domn a toată ţara rumânească, feciorul marelui Mircea Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele slugii D-mele Coresi Logofăt cu feciorii lui câţi D-zeu îi va da, ca să le fie moşie la Bărcăneşti parţea cumnatelor lui : Stana i Neacşa i Dobra i Maria, toată ori cât să va alege şi din câmp şi din apă şi din pădure şi din siliştea satului şi de pretutindenea, pentru că o au cumpărat Coresi Logofăt dela cumnatele lui : Neacşa şi Stana şi Dobra şi Maria drept 1400 aspri gata şi au vîndut ele de a lor bună voie şi cu ştirea tuturor megiaşilor, ca de acum Stana i Neacşa i Dobra şi Maria amestec nici de cum să nu aibă la Bărcăneşti în veci.

Drept aceia am dat şi D-mea lui Coresi Logofăt pentru ca să le fie de moşie şi ohavnică lui şi feciorilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată şi mărturii am pus D-mea : Jupan Nedelco vel Vornic i Jupan Ivan vel Logofăt, i Iano Vistier i Stan Spătar i Bărcan Comis i Pană Stolnic i Ionaşco Paharnic i Ghiorman vel Postelnic. Ispravnic Nedelco vel Vornic. Am scris eu Codreş :

Acest izvod etc. etc. întocmai ca şi la documentele anterioare.

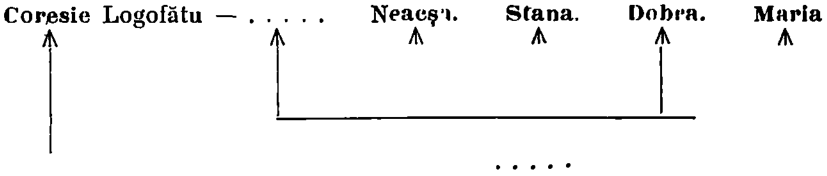

1568 Ianuarie 23. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Pătru Voevod şi Domn a toată ţara rumânească, feciorul marelui şi prea bunului Mircei Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele Albului şi cu feciorii lui câţi D-zeu îi va dărui ca să-i fie lui moşie la Bărcăneşti din partea feciorilor lui celor vitregi anume Tudoran şi Radu, a 3-a parte din câmp şi din pădure şi din siliştea satului şi de pretutindenea, pentru că au venit însuşi vitregii Albului înaintea D-mele : Tudoran i Radu de au dat şi au înfrăţit pe Albul peste mai sus zisa moşie peste a 3-a parte, însă de a lor bună voe, cu ştirea tuturor megiaşilor.

www.dacoromanica.ro

Drept aceia am dat şi D-mea mai sus numiţilor oameni ca să le fie lor moşie ohavnică şi feciorilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată şi mărturii am pus D-mea : Jupan Nedelco vel Vornic i Jupan Ivan vel Logofăt i Iano vel Vistier i Stan vel Spătar i Bărcan vel Comis i Pană vel Stolnic i Ionaşco vel Paharnic i Jupan Ghiorman vel Postelnic. Ispravnic Ivan vel Logofăt. Am scris eu Gago în vestitul oraş Bucureşti.

Acest izvod etc. etc. ca mai sus . . . tălmăcit la 1818 Maĭ 23.

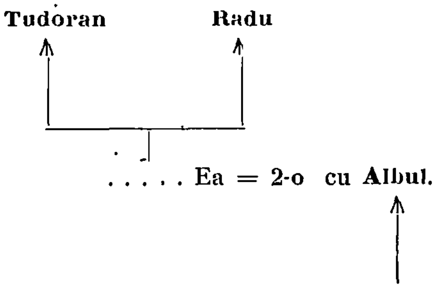

1568 Iulie 2. (Ibidem.) Hrisovul lui Alexandru Voevod sin Mircea Voevod nepotul lui Mihnea Voevod . . . către Jupaniţa Maria jupaniţa lui Balea Paharnicul, sora lui Pătraşco Voevod şi fetei sale Dobrei . . . ca să-i fie satul Pietroşanii . . . şi din Loloeşti . . . partea lui Balea Paharnicul. Şi din Negoeşti . . . din bucatele Baleĭ Paharnicul şi ţigani anume . . . pentru că aceste . . . moşii, sate şi ţigani au fost batrîne şi drepte şi bucate de moştenire ale lui Balea Paharnicul bărbatul Jupaniţii Marii.

Dar dupĕ moartea lui Balea Paharnicul a rămas din trupul lui numai o fată, dupĕ numele ei Neacşa făcută cu Jupaniţa Maria, iar aceste mai sus numite bucate toate au rĕmas în mâna ei. Iar când a fost dupĕ moartea Neacşei fata lui Balea Paharnicul, ea a dat toate . . . acele bucate, sate şi ţigani, mamei sale Jupaniţii Marii şi sorei ei Dobrii, ca să fie ale mamei sale Maria şi sorei ei Dobrii şî să fie ele volnice a stăpâni şi a ţine toate în timpul vieţii şi altul să nu aibă amestec la aceste . . . bucate.

Aşa am aflat D-mea . . . şi a întocmit însăşi Neacşa cu limba ei la moartea ei şi a dat toate bucatele ei mamei sale Maria şi sorei sale Dobra . . . şi am văzut şi cartea Neacşei fata lui Balea că a dat toate bucatele ei . . . mamei sale Maria şi sorei sale Dobra şi încă am aflat D-mea de zestrea Jupaniţii Maria câte vite şi moşii i-a dat ei răposatul Radul Voevod, 30.000 aspri gata şi alte multe vite galbene [1]) şi altele multe şi cu aceşti aspri a rĕscumpărat Balea Paharnicul aceste . . . bucate şi a plătit toate datoriile ei şi satele cu voia lui Balea Paharnicul ca să-i fie ei în locul zestrii şi în odihnă în viaţa ei şi a fetei ei Dobra.

Drept aceia am dat şi D-mea Jupaniţii Marii şi fetei ei Dobra aceste sate, moşii şi ţigani . . . . . .

1) Şi astăzi în Gorj să aduc vite galbine din Transilvania (nota traducătorului acestui document.)

www.dacoromanica.ro

Dobra (născută din prima căsătorie a mamei sale.) — **Neacşa** (născută din Balea Paharnicul.)

Maria = 1° . . .
= 2° Balea Paharnicul — **Pătraşco Voevod**

Radu Voevod.

1570 Iunie 17. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Alexandru Voevod şi Domn a toată ţara rumânească, feciorul marelui şi prea bunului Mircei Voevod sin Mihnei Voevod, dat-am D-mea acèstă poruncă a D-mele slugii D-mele Coresi Logofăt, şi cu feciorii lui câţi D-zeu îi va dărui, ca să-i fie lui moşie la Bărcăneşti, partea cumnatu-său Stan Creştinu, toată şi din câmp şi din pădure şi din siliştea satului şi du-pretutindenea, pentru că o au cumpărat dela Ursul din Pucheni nepotu lui Stan drept 630 aspri bani şi turceşti aspri 200 şi au vîndut Ursul de a lui bună voie şi cu ştirea tuturor megiaşilor. Insă să se ştie, să ţie feciorii lui Vălsan : Stan şi Vlad răzoare 3 dintr'această moşie, 2 răzoare în câmpul de jos şi 1 răzor în câmpul de sus, pentru că au dat şi ei 150 de aspri de o au cumpărat dela Ursul iar de acum nimeni altul amestec să nu aibă cu acea mai sus zisă moşie ci singur Coresi Logofătu să aibă a o stăpâni toată moşia lui Stan Creştinu.

Şi iară să fie lui Coresi Logofătu un răzor care dă cu capu în grădina lui Coresi Logofăt, ce este din partea Stoicănească i Mihălească, pentru că au schimbat Coresi Logofăt cu Dragul şi Stancul şi Bica şi Bostea şi ceata lor de au dat lui Coresi Logofătu acel răzor, iar Coresi Logofătu au dat lor alt răzor la livedea de pomi a Stancului. Şi iar au schimbat Coresi Logofăt un răzor de preste rîu ce este la puntea fetelor, cu naşi-său Barbul, de au dat Coresi Logofăt acel răzor, iar Barbul au dat alt răzor care dă cu capul la aria lui Coresi Logofăt, răzor pentru răzor şi au schimbat de a lor bună voe cu ştirea tuturor megiaşilor şi dinaintea D-mele.

Drept aceia am dat şi D-mea slugii D-mele ce sau zis mai sus ca să-i fie de moşie şi ohavnice, lui şi feciorilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi de către nimeni să nu se clătească dupĕ zisa D-mele. Iată şi mărturii am pus D-mea: Jupan Neagoe vel Vornic i Jupan Ioan vel Logofăt i Bratu Vistier i Stan Spătar i Mitrea Comis i Badea Stolnic i Gonţea Paharnic i Jupan Stoica vel Postelnic. Ispravnic Ioan vel Logofăt şi am scris eu Fiera Grămăticu în scaunul oraşului Bucureşti.

Acest izvod etc. etc. scris . . . ca în textele cele l'alte, la 1818 Mai 24.

Coresi Logofăt, cumnat cu Stan Creştinu.
El are naş pe Barbul.

Ursul din Pucheni era nĕpot lui Stan

Stan — **Vlad**

Vălsan.

www.dacoromanica.ro

1570 Iunie 26. (Ibidem.) Hrisovul lui Alexandru Voevod sin Mircea Voevod vnuc Mihnea Voevod . . . către Vasile bătrînul din Tîrgşor . . . ca să-i fie moşie în Rogozeşti a 4-a parte . . . cumpărată dela Maria din Glăvăneşti cu 1400 aspri gata. Să-i fie şi un ţigan... cumpărat dela Cârstian din Stănceşti cu 1000 aspri gata... urmează martorii Divanului.

Vasile bătrânul din Tîrgşor. **Maria** din Glăvăneşti. **Cârstian** din Stănceşti.

1571 Iunie 15. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Alexandru Voevod şi Domn a toată ţara rumânească, feciorul marelui şi bunului Mircei Voevod sin Mihnei Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele Dobrii femeia lui Ştefan din Bărcăneşti şi cu feciorii ei câţi D-zeu îi va dărui ca să-i fie ei moşie la Bărcăneşti a ei parte şi a bărbatu-său Ştefan, care le-au dat şi i-au miluit *Doamna Luxandra* la cununia lor, toată partea ori cât să va alege din pădure şi din câmp şi din siliştea satului du-pretutindenea şi de peste tot hotarul, pentru că este a ei bătrână şi dreaptă moşie şi moştenire dată şi miluită de *Doamna Luxandra.*

Iar după moartea bărbatului ei Ştefan, iar Dobra ea au avut pîră înaintea D-mele de către Coresi Logofătul pentru acéstă moşie şi aşa pîrà Coresi Logofătul pe Dobra femeia lui Ştefan Logofătul pentru ca să-i întoarcă pe acea moşie 600 aspri, pentru căci n'au avut Dobra nici feciori nici fete cu bărbatul ei Ştefan. Intru aceia, D-mea am luat seama şi am judecat dupĕ dreptate si dupĕ lege cu toţi cinstiţii boierii D-mele şi am văzut D-mea şi am citit şi cartea rĕposatei *Doamnii Roxandrii* cum au fost dat şi au miluit pe Ştefan şi pe femeia lui Dobra cu acea mai sus zisă moşie ; apoi D-mea nu am vrut ca să stric pomana şi tocmeala Domnii sale *Doamnii Roxandrii,* ci aşijderea am dat şi D-mea şi am miluit ca să ţie şi să stăpânească Dobra femeia lui Ştefan acéstă mai sus zisă moşie.

Drept aceia am dat şi D-mea Dobrii ca să-i fie de moşie şi ohavnică ei şi feciorilor ei şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de către nimeni să nu se clătească dupĕ zisa D-mele. Iată dar şi mărturii am pus D-mea : Jupan Dragomir vel Vornic i Jupan Ivaşco vel Logofăt i Dumitru Vistier i Stan Spătar i Badea Stolnic i Gonţea Paharnic i Mitrea Comis i Stoica vel Postelnic. Ispravnic Dragomir vel Vornic. Am scris eu Mihnea în vestita cetate Bucureşti. Pecetea gospod.

Acest izvod sau tălmăcit . . . etc. la 1818 Mai 24.

Ştefan din Bărcăneşti = Dobra **Coresi** Logofătul. Doamna **Luxandra** (Roxandra.)

1571 August 29. (Ibidem.) Hrisovul lui Alexandru Voevod sin Mircea Voevod cătrĕ Gherghina fata lui Gherghe ca să-i fie moşie în Băbeni şi Crăcimari . . . şi din Tîrgşor...

Gherghina fata lui Gherghe a avut pîră cu unchiul ei Chiriac . . . şi am cercetat şi am văzut D-mea şi cartea judeţului şi a 12 pîrgari din oraşul D-mele din Tîrgşor . . . şi a rĕmas Chiriac de lege . . .

www.dacoromanica.ro

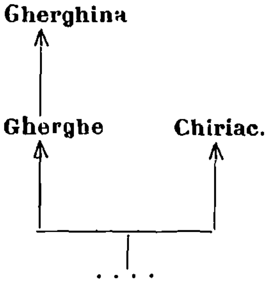

1572 Aprilie 5. (Ibidem.) Cartea lui Alexandru Voevod sin Mircèa Voevod fiul Mihnei Voevod către Istrate călugăru ca să-i fie un loc în pădurea Bărcăneştilor, pentru că l'a cumpărat călugărul Istrate dela Tudoran şi dela fratele său Radul, 54 stj. în lung iar în lat 28, drept 65 aspri gata . . . iar după moartea călugărului Istratie . . . să rămâie călugărilor cari vor fi sărmani . . [1])

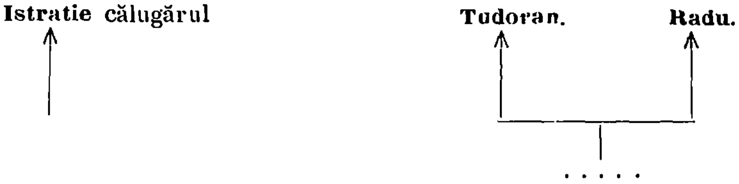

1572 Aprilie 18. (Ibidem.) Hrisovul lui Alexandru Voevod sin Mircea Voevod fiul Mihnei Voevod către Jupaniţa Maria ca să-i fie satul Pietroşanii, Negoeştii, Băteştii . . .

Jupaniţa Maria a avut pîră cu Tatul Logofătul ginerile Barbului Vornicul şi aşa pîră Tatul Logofătul . . . că sînt ale socrului său Barbului Vornic de moştenire . . . şi i-am dat lege 12 boieri ca să jure cu ei . . . dar nu a putut lua acésta după lege, ci a rămas Tatul de lege dinaintea D-mele.

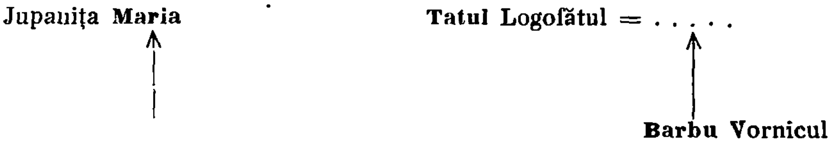

1572 Iunie 30. (Ibidem.) Hrisovul lui Alexandru Voevod sin Mircea Voevod către boierul D-sale Jupan Coresi Logofătul ca să-i fie moşie în Vlăduleşti din partea bătrînului Corlat, jumătate . . . cumpărată dela bătrînul Corlat drept 1760 aspri. Şi iarăşi a cumpărat Jupan Coresi Logofătul la Vlăduleşti, 9 locuri de muncă şi răzor unu şi 2 locuri de casă dela tânărul Corlat şi dela Vlaicul cu 1700 aspri . . .

Apoi tot în Vlăduleşti partea lui Brăcă . . . cumpărată dela Brăcă şi dela fiul său, Stanciul drept 3035 aspri . . . şi încă l'au înfrăţit de a lor bună voie şi pentru frăţie, Jupan Coresi Logofătu a îmbrăcat pe Stanciul cu dulamă şi haine şi l'a miluit mult cu cinste. Şi a cumpărat în Vlăduleşti 2 locuri de muncă dela Dragul cu 175 aspri şi să-i fie lui în

1) Avem aşa dar asigurare de primele începuturi ale schitului de lîngă Bărcăneştii din Prahova cunoscut azi sub numele de Ghighiu.

www.dacoromanica.ro

Vlăduleşti un vad de moară, pentru că jumătate din acest vad l'a cumpărat dela Brăcă . . iar altă jumătate i-a fost dăruită şi l'a înfrăţit Stanciul pe Jupan Coresi Logofătul pentru cheltuială când s'a hotărnicit cu 24 de boieri de către Stana fata lui Coadă, pentrucă a dat şi a cheltuit Coresi Logofătul pe partea Stancăi 700 aspri şi în timp de foamete şi a cumpărat partea lui Stanciu cât a ţinut Cândea pe din jos de moară, dela Cândea drept 130 de aspri.

Şi iară să fie lui Coresi Logofătu la Miroslăveşti 9 răzoare . . . cumpărate dela Staia fiul Stoicăi Mustaţă cu 450 aspri ; şi să-i fie lui Coresi Logofătul partea lui Staia, din apa Prahovei şi din apa Neajlovu, care curge prin mijlocul satului Miroslăveştilor . . . pentru că l'a înfrăţit Staia . . . iar Coresi Logofătul pentru frăţie a dăruit pe Staia cu un cavat (haină femeiască pe d'asupra) şi cu mulţi bani şi milă. Şi iar să-i fie în Miroslăveşti din partea unchiului său Stoicăi fiul lui Jelezu 1/2 din sat . . . pentru că a înfrăţit Stoica pe soră-sa Diica mama lui Coresi Logofătul încă în zilele Radului Voevod Călugărul . . .

Şi iar să-i fie în Miroslăveşti din partea lui Jelezu fiul lui Stanciul . . . şi la Ruşi din partea lui Jelezu . . . cumpărată de Coresi Logofătu tatăl lui Coresi Logofătul, dela Jelezu drept 1650 aspri . . . în zilele rĕposatului Radul Voevod Călugărul. Să-i fie în Miroslăveşti un vad de moară la Rupta, pentru că 1/2 i-a fost de moştenire, iar cea l'altă jumătate a cumpărat-o tatăl lui Coresi Logofătul în zilele rĕposatului Radu Voevod Călugărul dela Stoica al lui Stae şi dela frate-său Mircea şi dela Badea şi dela Ghinciul şi dela Jelez şi dela cumnatu-său Stoica drept 150 de aspri . . . însă să aibă Drăgan fratele lui Coresi Logofătul din acest vad a 4-a parte, însă din moştenire din partea mamei lor, iar din cumpărătură să nu aibă nici un amestec, pentru că a avut Jupan Coresi pără cu fratele său Drăgan în zilele rĕposatului Pătru Voevod şi a luat Drăgan lege 12 boieri . . . dar a rămas de lege...

Şi a cumpărat Coresi Logofătul un loc de muncă dela Stoica al Staiului drept 10 aspri . . . şi la Ruşi 7 locuri de muncă drept un cal murg preţul lui 250 şi gata 120 aspri ; şi a cumpărat la Ruşi 2 locuri de muncă dela Ghinciul drept 120 aspri şi a cumpărat la Ruşi un loc de casă dela Stoica al Staiului şi dela frate-său Mircea drept 200 aspri.

Apoi să-i fie lui Coresi Logofătu moşie la Brăcăneşti, partea socrului său Bunea . . . pentru că a aşezat Bunea pe Jupan Coresi Logofătu în casă la fata lui, Jupaniţa Slăviţa ca să-i fie în loc de fiu, iar cele lalte fete ale Bunii anume Stana şi Dobra şi Neacşa şi Maria nici un amestec să nu aibă, pentru că le-a dat zestre din bucate ; iar dupĕ aceia Coresi Logofătul le-a dat lor . . . pe părţile lor de moşie din Brăcăneşti 1400 aspri. Şi iar să fie lui Jupan Coresi Logofătu în Brăcăneşti partea cumnatului său Stan Creştinu... pentru că a cumpărat-o dela Ursul nepotul lui Stan drept 980 aspri, însă să aibă din acéstă parte dela Stan şi Stan fiul lui Vlăsan 3 răzoare pentru că a dat la preţ 150 aspri. Şi iar să-i fie lui Coresi Logofătu în Brăcăneşti partea lui Ştefan . . . pentru că a cumpărat-o dela femeia lui Ştefan anume Dobra fata lui Cuibă şi dela bărbatul ei Stan drept 2450 aspri, pentru că acéstă moşie a fost a Doamnei Roxandra a lui Basarab Voevod şi a miluit pe Ştefan pentru slujba cu care i-a slujit ; apoi Ştefan copii n'a avut . . . şi a dat acéstă moşie la moartea lui, femeii lui Dobra . . . apoi Dobra a vîndut-o lui Coresi Logofătu . . .

Şi iar să fie lui Coresi Logofăt în Brăcăneşti, din partea lui Vlăsan 4 locuri de muncă, pentru că le-a cumpărat socrul său Bunea cu 250 de aspri şi a cumpărat dela Dragomir 2 locuri de muncă cu 140 de aspri şi a cumpărat dela Manţura 1 loc de muncă drept 50 de aspri . . şi dela Moşul un loc de muncă drept 60 de aspri. Şi iar să fie lui Coresi Lo-

www.dacoromanica.ro

gofătu în Brăcăneşti din partea popi Stan a 4-a parte din sat . . . cumpărată de'a fii popi Radul, nepoţii popi Stan anume Neagoe şi Zlat, drept 400 aspri gata, însă şi cu birurile pentru că a fost birnică. Şi iarăşi a cumpărat dela fii lui Manea anume Tatul şi Voinea în Brăcăneşti un loc de casă şi un loc de muncă cu 400 aspri.

Şi iarăşi a cumpărat în Vlăduleşti 5 răzoare dela Avrut drept 300 de aspri, ce au fost din partea lui Brăcă . . . apoi să-i fie în Popeşti partea lui Oancea . . . cumpărată dela fii Oancei şi dela femeia lui Bolca cu 600 aspri. Şi a cumpărat în Brăcăneşti din partea Dragului 2 locuri de arătură cu 260 aspri . . . şi să-i fie tot în Brăcăneşti partea lui Dragul... din partea unchiului său Radul . . . pentru că a cumpărat-o dela Rada fata lui Dragul şi dela Radul cu 2000 aspri însă cu birul ce este scos pe Rada şi pe bărbatul ei Manea şi a cumpărat dela fii lui Neagoe 2 locuri de muncă cu 250 aspri.

Şi iar a cumpărat dela Stan Săinul 2 locuri de muncă cu 250 aspri. Şi iar să fie lui Coresi Logofătu la Brăniştori lângă hotarul Vlăduleştilor, partea Stanei fata lui Coadă Vornicul . . . din apa Dâmbului în lung până în hotarul Şopleştilor şi în lat din hotarul Vlăduleştilor până în hotarul Băneştilor până unde a luat Stana fata lui Coadă cu 24 de boieri în zilele rĕposatului Pătru Voevod. dela bătrînul Corlat şi dela nepotul său Corlăţel...pentru că a cumpărat Coresi Logofătul dela Stana fata lui Coadă drept 3000 aspri gata . . . însă acéstă moşie a luat-o Corlat cu ceata lui dela Jupaniţa Stana cu 12 boieri în zilele rĕposatului Mircea Voevod când a fost Stana pribeagă peste munţi. Iar după aceia, în zilele rĕposatului Pătru Voevod, Jupaniţa Stana a jurat cu 24 de boieri şi a luat moşia dela Corlat... şi a luat şi boii acelor 12 boieri ai lui Corlat.

Şi iar să fie lui Coresi Logofătul în Urlaţi din moşia Broşteneascã . . . din partea Strezei a 8-a parte . . . pentru că a înfrăţit Streze . . . pe Coresi Logofătul . . . iar el pentru frăţie a dăruit pe Streze cu 300 aspri . . . Şi a cumpărat dela Tudor în Broşteneasca un loc de casă . . . şi un loc de muncă cu 300 aspri . . . şi dela Neacşa Bildea 3 răzoare drept 130 aspri şi dela Neagul Grănot în dealul Broştenilor 2 pogoane de vie . . . cu 1400 aspri gata şi drept 400 de aspri turceşti . . . şi să-i fie lui Coresi Logofătul în dealul Broştenilor din partea lui Fătul şi a fiilor lui anume: Radul şi Dobre şi Durduc loc de 4 pogoane cu vie, pentru că a înfrăţit Fătul pe tatăl lui Coresi Logofătul încă în zilele rĕposatului Radul Voevod Călugărul . . . şi iar să-i fie în dealul Broştenilor dela Deatco Logofătul din Vlădeni 3 pogoane de vie şi un loc drept 290 aspri. iar locul i s'a dat de Fătul şi de fii lui.

Şi iar să fie lui Coresi Logofătul în Vlăduleşti, din partea lui Stan Sperlea, un vecin . . . cumpărat cu 490 aspri. Şi iar a cumpărat Coresi Logofăt în Brăcăneşti partea lui Albul.. cu 450 de aspri . . . şi iar în Brăcăneşti peste apă, lîngă Braniştea, dela Tudoran . . . şi a mai cumpărat un vad de moară mai sus de moşia Râhovului . . . dela Stroe şi dela frate-său Dragul drept 1030 aspri gata . . .

Şi iar să-i fie moşie în satul Leoteştii din partea lui Tatul Logofătul şi a Jupânesii lui Caplea fata Barbului Vornic, jumătate din sat . . . Şi iar să-i fie moşie în Leoteşti, partea lui Tatul Logofătul şi a Jupaniţii lui Caplea iarăşi jumătate câtă sĕ va alege moşie Tomească câştigată dela Toma-Banul moşul Jupaniţii Caplea, pentru că a cumpărat-o Jupan Coresi Logofătul . . . dela Tatul Logofătul şi dela Jupaniţa lui Caplea drept 7000 aspri gata însĕ... 2 părţi le-a cumpărat cu preţul de mai sus, iar pe a 3-a parte a venit însuşi Tatul Logofătul şi Jupaniţa lui Caplea . . . şi au înfrăţit pe Coresi Logofătul iar el . . . pentru frăţie i-a dăruit cu 2600 aspri gata şi o haină de şocralată, preţul ei, 600 de aspri . . . apoi a avut Coresi Logofătul pîră pentru aceste moşii . . . şi au cheltuit 4000 aspri gata.

www.dacoromanica.ro

Și iar să-i fie un țigan . . . cumpărat dela Calotă din Răhov cu 1000 aspri gata; și a cumpărat dela Ursul din Mănotești un țigan . . . faur drept 1300 aspri gata . . . . . . și dela Augustin și dela femeia lui Frănghita un țigan . . . drept 1200 aspri gata . . . și dela Balea din Românești o țigancă drept 800 de aspri . . .

Și iar să fie lui Coresi Logofătul o țigancă . . . pentru că i-a dat o Jupanița Maria din Pietroșani când l'a cununat . . .

Și iar să-i fie 2 țigance . . . pentru că a dat Sahat din Greci . . . tatălui lui Coresi Logofătul, pentru că i-a făcut și i-a scris niște cărți de moșie și ohabă . . . Și iar să-i fie o țigancă cu fii ei . . . pentru că acești țigani au fost de moștenire lui Radul Logofătul din Drăgoești și fiului lui Radu: Tudor Postelnicul și a dat însăși Jupanița Neacșa Logofetovița lui Radul Logofăt din Drăgoești, pe acești țigani . . . lui Jupan Coresi Logofătul, pentru sufletul lui Jupan Radul Logofătul și pentru sufletul ei și pentru sufletul fiului ei Tudor Postelnicul . . . iar Coresi Logofătul a dăruit pe Jupanița Neacșa a lui Radul Logofătul și pe nepoții ei: Radul fiul lui Tudor Postelnicul și Radul fiul lui Radul cu o haină de purpură bună și aleasă și pe slugile lor cu încălțăminte și cu frânuri și cu alte daruri la un loc fac aspri 3600. Și au dat Jupanița Neacșa și nepoții ei acești țigani de bună voie . . .

Și iar să-i fie o țigancă . . . pentru că a dăruit-o Radul și Moșul și Dobrotă și Vladul... fii și nepoții lui Vladul Orbul . . . pentru că le-a făcut niște cărți de moșie și ohabă . . .

Dintr'acest document extrag următoarele note genealogice:

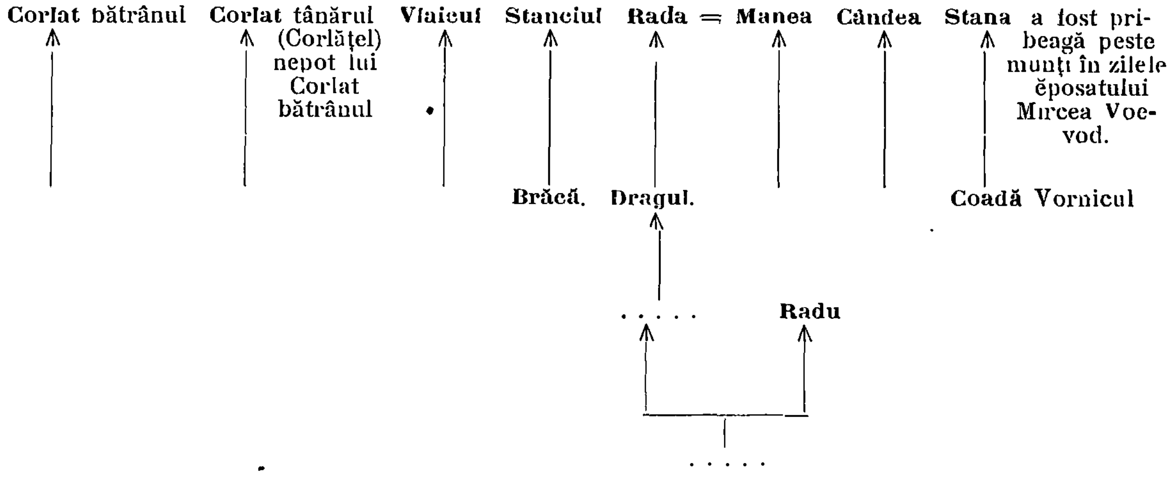

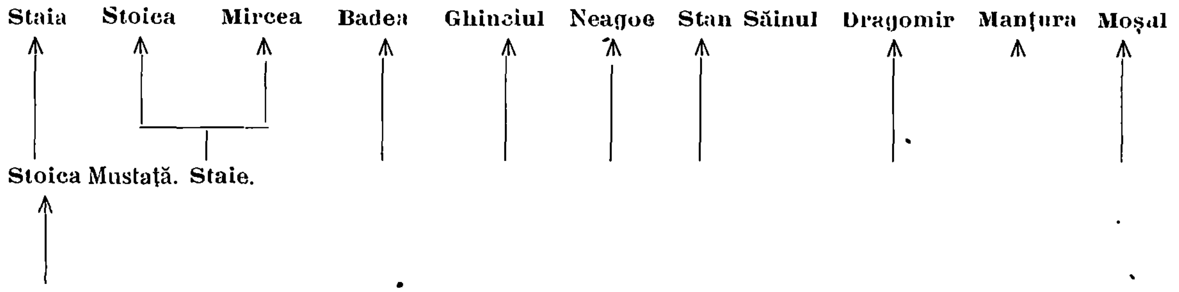

www.dacoromanica.ro

Neagoe **Zlat** **Tatul** **Voinea** **Avrut** **Oancea** = Bolca **Stan.** **Stan**

Popa **Radu** **Manea** **Vlăsan**

Popa **Stan**

Streze **Tudor** Neacşa Bildea **Jelezu** **Neagul** Grănot **Ştefan** = **Dobra**

Stanciul **Stan**=Cuiba

Doamna Roxandra **Radu** **Dobre** **Durduc** **Détco** Logofătul din Vlădeni

Basarab Voevod **Fătul**

Stan Sperlea **Albul** **Tudoran** **Stroe** **Dragul** **Tatul** Logofătul = **Caplea**

. . .

Barbu Vornic

Toma Banul

Calotă din Râhov **Ursul** din Mănoteşti **Augustin** = Frănghita **Balea** din Româneşti

www.dacoromanica.ro

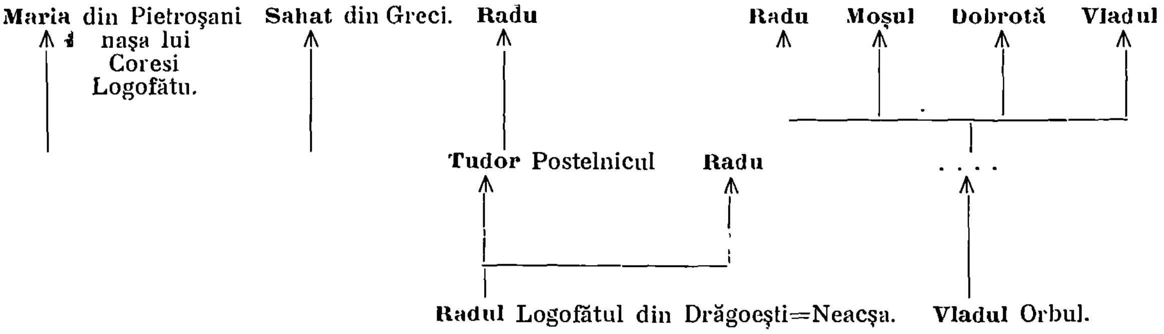

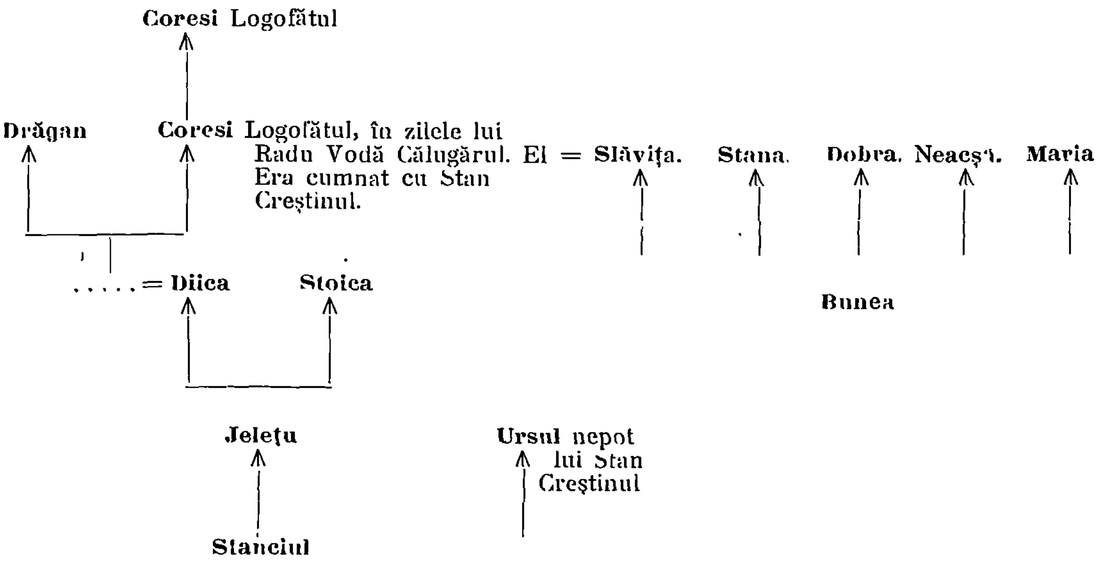

1572 Iulie 23. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Alexandru Voevod şi Domn a toată ţara rumânească, feciorul marelui şi prea bunului Mircea Voevod sin Mihnea Voevod, dat-am D-mea această poruncă a D mele Jupanului Coresi vtori Logofăt şi cu feciorii lui câţi D-zeu îi va dărui, ca să-i fie lui moşie la Bărcăneşti partea lui Ştefan toată ori cât să va alege din sat şi din câmp şi din pădure şi din apă şi de pretutindenea, pentru că au cumpărat boierul D-mele Coresi Logofăt dela femeia lui Ştefan anume Dobra fata Cuibei şi dela bărbatul ei anume Stan drept 2050 aspri gata, pentru că acéstă mai sus zisă moşie fost au cumpărătoare a *Doamnei Băsărăboaii.*

Intru aceia *Doamna Băsărăboae* au miluit pe a ei slugă anume Ştefan ce sau scris mai sus cu acea moşie ce sau zis mai sus pentru slujba lui ce au fost slujit de mic copil până la bătrâneţe; iar la moartea lui Ştefan au lăsat acéstă moşie la mâna fămeii lui Dobrii ca să-i facă pomană şi sărăcuste 10 şi să-i facă câte i să cade lui. Apoi Ştefan fiind slugă domnească, Spătar cu slujba şi căzând pe acea vreme biruri şi dăjdii grele de da câte po 300 aspri şi câte po 400 aspri pe toată ţara, apoi Dobra au plătit până când au avut şi ajungând vremea de a sărăcit de tot şi ne-avînd de unde mai plăti, ea au vîndut boierului D-mele Coresi Logofăt pentru mai sus zişi bani, de a ei bună voie dinaintea D mele şi

www.dacoromanica.ro

dinaintea tuturor boierilor D-mele şi cu ştirea tuturor megiaşilor, ca altul amestec să nu aibă cu acea moşie, ci singur Coresi Logofătul să o stăpânească mai sus zisa moşie în vecii-vecilor.

Drept aceea şi D-mea am dat boierului D-mele Coresi Logofătul ca să-i fie acéstă mai sus zisă moşie de baştină şi ohavnică lui şi feciorilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată şi mărturii am pus D-mea: Jupan Dragomir vel Vornic. i Jupan Ivaşco vel Logofăt i Dumitru Vistier i Stan Spătar i Mitrea Comis i Badea Stolnic i Gonţea Paharnic i Stoica vel Postelnic şi Ispravnic Dragomir vel Vornic. Şi am scris eu Miroslav în Tîrgovişte. Pecetea gospod.

Acest izvod etc . . . sau tălmăcit la 1818 Mai 23.

Coresi vtori Logofăt — Ştefan Spătaru = **Dobra** — **Doamna Băsărăboaia.**

Cuiba = Stan.

1573 Septembre 1. (Ibidem.) Hrisovul lui Alexandru Voevod sin Mircea Voevod vnuc Mihnea Voevod către popa Dumitru ca să-i fie moşie în Rogozeşti . . . cumpărată dela Şandru cu 750 aspri şi cu o dulamă de 250 aspri. Apoi Popa Dumitru a avut pâră cu Nenfor fiul lui Şandru . . . dar a rĕmas de lege . . .

Popa **Dumitru** — **Nenfor**

Şandru

1574 Ianuarie 24. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Alexandru Voevod şi Domn a toată ţara rumânească, feciorul marelui şi prea bunului Mircii Voevod sin Mihnii Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele Neagului şi cu feciorii lui ca să-i fie lui moşie la Bărcăneşti, pentru că au înfrăţit Stanciul pe Neagul tatăl său cel vitreg peste moşiile lui să fie doi fraţi, iar Neagul el au înfrăţit pe Stanciul fiu-său cel vitreg peste ale lui bucate peste toate, peste scule şi preste vii, pentru ca să fie doi fraţi nedespărţiţi preste moşie şi preste toate.

Iar dupĕ aceia, Negoslovi şi Stan, ei au cumpărat dela Badea şi dela frate-său Baicu partea lor de moşie toată ori cât să va alege du-pretutindenea, din câmp şi din apă şi din pădure şi din sat drept 700 aspri gata şi au vîndut Badea şi frate-său Baicu de a lui bună voie şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus şi din jos şi dinaintea D-mele.

Drept aceia am dat şi D-mea Neagului şi Stanciului ca să le fie lor de moşie şi ohavnică şi lor şi feciorilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată şi mărturii am pus D-mea: Jupan Dragomir vel Vornic i Jupan Ivaşco vel Logofăt i Stan vel Spătar i Dumitru vel Vistier i Mitrea vel Comis i Badea vel Stolnic i Gonţea vel Paharnic i Jupan Stoica vel Postelnic Ispravnic Dragomir vel Vornic. Am scris eu Stoian care am învăţat în oraşul Bucureşti.

www.dacoromanica.ro

Acest izvod sau tălmăcit... (ca mai sus) la 1818 Mai 22.

Neagu avu fiu vitreg pe Stanciu **Badea** **Baicu**

.....

1575 Mai 28. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Alexandru Voevod şi Domn a toată ţara rumânească, feciorul marelui şi prea bunului Mircea Voevod sin Mihnea Voevod, dat am D-mea acéstă poruncă a D-mele popi Cernat şi feciorilor lui câţi D-zeu îi va da ca să-i fie lui moşie la Bărcăneşti partea călugăriţii Vitalii, toată ori cât să va alege din sat şi din câmp şi din apă şi din pădure şi din mori şi du-pretutindenea pentru că o au dat călugăriţa Vitalia partea ei de moşie popi Cernat de a ei bună voie şi au venit singură călugăriţa Vitalia înaintea D-mele de au dat partea ei de moşie popi, dinaintea D-mele şi cu ştirea tuturor megiaşilor ca să-i fie ei pomană în veci şi popa să aibă a o pomeni la sf. şi D-zeiasca liturghie şi încă au fost acéstă mai sus zisă parte de moşie a monahii Vitalii birnică cu alţi birnici şi au fost monahia datoare 240 de aspri; apoi feciorii ei şi alţi din neamul ei, ei sau lepădat de acéstă moşie ce sau zis mai sus partea Vitalii şi de datoria Vitalii, ca să nu plătească birul şi toate dăjdiile şi datoriile monahii Vitalii. Iar popa Cernat el au plătit birul şi toate dăjdiile moşii, monahii Vitalii şi toate belelele monahii şi au lăsat călugăriţa Vitalia cu blestem şi dupĕ moartea ei nimeni din feciorii ei şi din neamul ei amestec să nu aibă la partea ei de moşie, iar care va vrea să strice acéstă tocmeală să fie blestemat de 318 părinţi care au fost la Nikeia.

Şi iar au cumpărat popa Cernat moşie la Bărcăneşti, un loc de casă cu casă dela Stan Bostea din sat, drept 370 aspri, pentru că au fost furat feciorii lui Stan nişte bani dela Coresi vtori Logofăt, iar popa Cernat el i-au plătit capul pentru acel furtişag de către Coresi Logofătu şi au vîndut de a lui bună voie popi Cernat ca să-i fie lui moşie ohavnică cu ştirea tuturor megiaşilor din sus şi din jos şi dinaintea D-mele. Şi aldămăşari încă să se ştie cine au fost atuncea când sau cumpărat: din sat Neagul i Stan i Albul i Nicodim călugărul i Stoica.

Drept aceia am dat şi D-mea popi Cernat ca să-i fie lui moşie ohavnică şi feciorilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată şi mărturii am pus D-mea: Jupan Dragomir biv vel Vornic i Jupan Ivaşco vel Vornic i Jupan Neagoe vel Logofăt i Stan Spătar i Mitrea Vistier i Bratu Comis i Badea Stolnic i Gonţea Paharnic i Jupan Stoica vel Postelnic. Ispravnic Ivaşco vel Vornic. Am scris eu Cârstian în scaunul oraşului Bucureşti. Pecetea gospod.

Acest izvod s'au tălmăcit... etc. (ca mai sus) la 1818 Mai 24.

Popa Cernat **Vitalia călugăriţa.** **Coresi vtori Logofăt.**

www.dacoromanica.ro

1575 August 11. (Ibidem.) Hrisovul lui Alexandru Voevod sin Mircea Voevod vnuc Mihnea Voevod către popa Dumitru și fratelui său Neagul . . . ca să le fie moșie în Rogozești, partea Jupaniții Marii și partea unchiului ei Gherghe. Vistierul . . . cumpărate cu 4000 aspri . . . .

Iar după aceia Jupanița Maria a avut pîră cu Răducul și cu Gago nepoții lui Cazan și așa pîrau ei . . . că a miluit Gherghe Vistierul pe moșul lor Cazan cu a 3-a parte din acéstă moșie, pentru că i-a fost slugă și l'a slujit prin țări streine. Insă D-mea așa au întrebat pe Răducul și pe Gago : au ei carte de miluire că au miluit Gherghe Vistierul pe moșul lor Cazan sau nu, și ei așa au înșelat pe D-mea și au mințit că au avut carte de miluire făcută de Gherghe Vistierul, moșului lor Cazan pe a 3-a parte din moșia lui Rogozeștii . . . și am dat lege Jupaniții Marii, 12 boieri ca să jure . . . și am adevărat că...n'a miluit Gherghe Vistierul pe Cazan cu a 3-a parte din moșia lui ci numai l'a miluit Gherghe Vistierul pe Cazan cu un loc de casă în Rogozești pentru slujba cu care i-a slujit.

Apoi Cazan a omorît un om din sat, din vecinii lui Gherghe Vistierul și Gherghe Vistierul i-a dat lui Cazan 2200 aspri și l'a gonit din sat ca să-și cumpere altă moșie în alt loc ; ci au mințit nepoții lui Cazan : Răducul și Gago și au înșelat pe D-mea pentru că n'a fost lege ca să ia Jupanița Maria 12 boieri, ci sau sculat din Divanul D-mele cu mare rușine și am rupt . . . și răvașele acestor 12 boieri și au rămas Răducul și Gago de lege,..

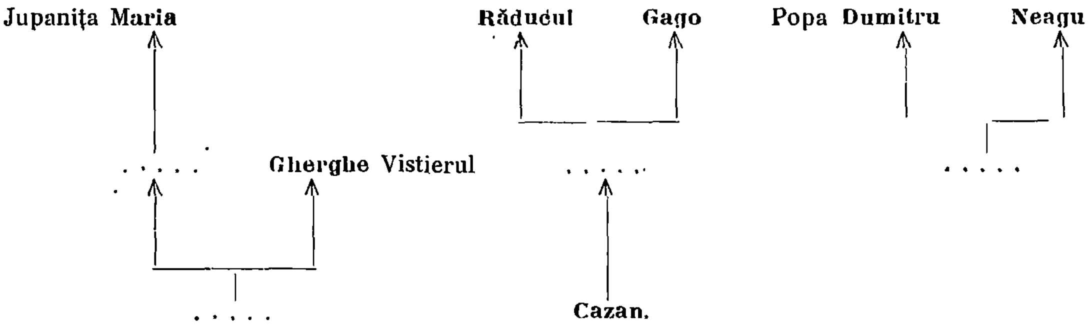

1576 Martie 27. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Alexandru Voevod și Domn a toată țara rumânească, feciorul marelui și prea bunului Mircea Voevod feciorul marelui Mihnea Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele popi Cernat și cu feciorii câți D-zeu îi va dărui, ca să-i fie lui moșie la Bărcănești partea Albului și a vitrigilor lui anume Tudoran cu frații lui, toată ori cât să va alege, din câmp și din apă și din pădure și du-pretutindenea din hotar până în hotar pentru că au cumpărat popa Cernat dela Albul și dela feciorii lui cei vitregi drept 370 aspri și au vîndut Albul și feciorii lui cei vitregi anume Tudoran cu frații lui, de a lor bună voie cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dinaintea D-mele.

Drept aceia am dat și D-mea popi Cernat pentru ca să-i fie lui moșie și ohavnică și feciorilor și nepoților și strănepoților și de către nimeni să nu se clătească după zisa D-mele. Iată dar și mărturii am pus D-mea : Jupan Ivașco vel Vornic i Jupan Neagoe vel Logofăt, i Stan Spătar i Mitrea Vistier i Bratu Comis i Harvat Stolnic i Gonțea Paharnic i Stoica vel Postelnic și Ispravnic Neagoe vel Logofăt. Am scris eu Stan în București, Pecetea gospod.

www.dacoromanica.ro

Acest izvod sau tălmăcit .... la 1818 Mai 22.

Popa Cernat — **Tudoran fiu vitreg.**

↑ ↑

Albul.

1576 Noembre 9. (Ibidem.) Hrisovul lui Mihnea Voevod sin Alexandru Voevod către Neagoe Postelnicul ginerile Jupaniţii Marii din Pietroşani . . . ca să-i fie moşie în Pietroşani, Băteşti şi Negoeşti, partea Jupaniţii Neacşei fata lui Balea Paharnicul . . . pe care le-a lăsat Jupaniţa Neacşa cu a ei limbă şi cu al ei suflet mamei sale Jupaniţii Marii şi sorei sale Dobra, la moartea ei, cu blestem.

Iar apoi Neagoe Postelnicul bărbatul Jupaniţii Dobra şi ginerile Jupaniţii Maria . . . a avut pîră cu Păcală din Cepturile şi aşa pîra Păcală . . . că n'a dat Jupaniţa Neacşa fata lui Balea Paharnicul satele ei . . . mamei sale Marii şi sorei sale Dobra . . . şi am dat D-mea lui Păcală 12 boieri ca să jure cu ei că n'a dat Jupaniţa Neacşa . . . satele ei . . . sorei sale Dobra şi mamei sale Jupaniţa Maria . . . iar el n'a putut să aducă pe aceşti 12 boieri la zi şi la soroc . . . şi a rĕmas Păcală de lege . . .

Neagoe Postelnicul = Dobra — **Neacşa** — **Păcală din Cepturile**

↑ ↑ ↑ ↑

Maria din Pietroşani = Balea Paharnicul.

Fără an, luna Iunie 10. (Probabil 1577—1583.) Cartea lui Mihnea Voevod către 12 boieri, daţi lui Coresi Logofătul . . . care are 2 funii de moşie, iar Coţămbacii anume: Ivan şi Cârstian şi Popa, ei au o funie.

Dar . . . Coresi Logofătul încă are cumpărătură din partea lor a 5-a parte . . . şi nu voiesc Coţămbacii . . . să facă aceste 3 funii, blană, să hotărască . . . toată moşia, iar ei *să-şi aleagă ori din sus ori din jos cum este lege veche*, iar ei nu voiesc să hotărască decât 2 funii şi o funie a boierului D-mele, care este la Ghigheu. Ei voiesc să rămâie nehotărîtă, ca *să facă moşia . . . dăsagi.*

Deci D-mea . . . am căutat . . . şi am aflat că *nu este lege a face . . . moşie dăsagi* ci să aleagă una . . . dintr'alta . . .

Deci (voi boieri) . . . să luaţi această moşie din hotarul Râhovului până la Rudul, să hotărniciţi toată moşia şi s'o faceţi o blană (masă), iar aceşti oameni . . . să-şi aleagă dintr'o parte, sau din sus sau din jos, iar moşia boierului D-mele, *dăsagi să nu o faceţi...*

Coresi Logofătul

↑

www.dacoromanica.ro

1577 Februarie 6. (Ibidem) Cu mila lui D-zeu Io Alexandru Voevod şi Domn a toată ţara rumânească, feciorul marelui şi prea bunului Mircei Voevod sin Mihnii Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele, Radii şi cu feciorii ei câţi D-zeu îi va da ca să-i fie ei moşie la Bărcăneşti partea tată-său Dragului toată şi din partea unchi-său Radului toată ori-cât să va alege du-pretutindenea, din câmp şi din apă şi din pădure şi din siliştea satului şi din grădini. Iar dupĕ aceea, Rada fata Dragului nepoata Radului, ea au avut pîră înaintea D-mele, dela femeia Dragului anume Maria şi dela feciorii cei vitregi ai Dragului anume Stoica şi Radu şi aşa pîră ei înaintea D-mele cum-că le-au dat lor Dragul la moartea lui, toată partea lui de moşie şi bucatele.

Intru aceia, D-mea am luat seama şi am judecat dupĕ dreptate şi dupĕ lege cu toţi boierii D-mele şi am întrebat însu-mi D-mea pe femeia Dragului anume Maria şi pe vitregii Dragului anume Stoica şi Radu : făcutu-le-au Dragul carte pe moşie, iar ei n'au avut carte făcută dela vitregul lor Dragul nici de-cum ca să scoaţă înaintea D-mele, apoi aflat-am D mea foarte bine şi am adevărat cum-că n'au avut Maria şi feciorii ei, vitregii Dragului, nici un amestec cu acéstă mai sus zisă moşie pentru că nu le-au dat vitregul lor Dragul nici o palmă de pămînt şi bucate şi nici un cap de aţă, ci am dat D-mea Marii şi feciorilor ei Stoicăi şi Radului, vitregii Dragului, 4 megiaşi ca să le ia seama de rîndul lor mai bine şi aşa acei 4 megiaşi au luat seama cu sufletele lor şi iar au dat şi ei Radii fata Dragului, toată moşia şi bucatele tătâni-său Dragului şi aşa au mărturisit acei 4 megiaşi înaintea D-mele cum că Maria femeia Dragului şi feciorii ei nici-de cum amestec să nu aibă nici odată şi aşa au rămas Maria de lege dinaintea D-mele.

Drept aceia am dat şi D-mea Radii ca să-i fie ei moşie ohavnică, ei şi feciorilor ei şi nepoţilor ei şi strănepoţilor ei şi de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată şi mărturii am pus D-mea ; Jupan Ivaşco vel Vornic i Jupan Miroslav vel Logofăt i Stan vel Spătar i Mitrea Vistier i Bratu Comis i Harvat Stolnic i Gonţea Paharnic i Stoica vel Postelnic şi Ispravnic Neagoe biv vel Logofăt. Şi eu Vîlcul sin Popi Neagului şi cu învăţătura lui Coresi Logofătu am scris în scaunul cetăţii Bucureşti. Pecetea gospod.

Acest izvod sau tălmăcit . . . la 1818 Mai 22.

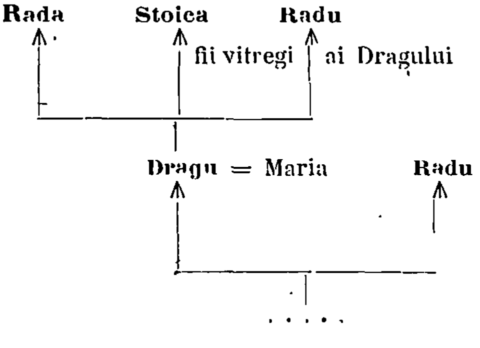

1577 Martie 24. (Ibidem) Cartea dată de egumenul mânăstirii Mislea lui Coresi Logofătul ca să-i fie moşie partea Jupaniţi Marii fata fierarului Clircea din Miroslăveşti . . . cum părată dela mânăstirea Mislea . . . drept un vas de argint aurit de 51 aspri, o ţigancă şi un ţigan . . . din moştenirea şi averea lui . . .

www.dacoromanica.ro

Drept aceia, nimeni să nu aibă amestec cu acéstă moşie din Miroslăveşti afară de Coresi Logofătul şi fiul sĕu . . . . .

Acestea le-am tocmit eu Manole Logofătul şi Coresi Logofătul şi cu egumenul . . . ca nimeni . . . . să nu o strice.

. . . . . fiu — Maria — Manole Logofătul.

Coresi Logofătul — Circea fieraru.

1577 Martie 27. (Ibidem.) Cu mila lui D zeu Io Alexandru Voevod şi Domn a toată ţara rumânească, feciorul marelui şi prea bunului Mircea Voevod sin Mihnei Voevod, dat am D-mea acéstă poruncă a D-mele, boierului D-mele Jupan Coresi vtori Logofăt şi cu feciorii lui câţi D-zeu îi va dărui ca să-i fie lui moşie la Bărcăneşti, partea lui Stan al Prohirii toată ori cât sĕ va alege din amîndouĕ părţile şi de preste rîu şi casele şi din câmp şi din apă şi din pădure şi de pretutindenea, pentru că au cumpărat boierul D-mele Coresi Logofăt acéstă mai sus zisă moşie dela femeia lui Stan şi dela feciorii lui drept 2000 aspri gata.

Şi iar să fie boierului D-mele Jupan Coresi Logofăt moşie la Bărcăneşti partea Craii toată ori cât să va alege din amîndouă părţile şi de preste rîu şi din câmp şi din apă şi din pădure şi de pretutindenea şi nişte pămînturi ce au fost cumpărate dela Băjana i casele şi cu pometurile, pentru că au cumpărat boierul D-mele Jupan Coresi vtori Logofăt acéstă mai sus numită moşie dela fetele Craii anume Maria şi Stana drept 1500 aspri gata.

Şi iar să fie boierului D-mele Jupan Coresi vtori Logofăt moşie la Bărcăneşti partea Tătuleştilor, partea lui Stan Săinul şi partea Manţi şi partea Stanciului toată ori cât să va alege du-pretutindenea pentru-că au cumpărat boierul D-mele Coresi Logofăt acéstă moşie dela femeia Stanciului : Sava călugăriţa şi dela feciorii lor : Voica i Stan i Tatul drept 70 aspri gata.

Şi iar să fie boierului D-mele Jupan Coresi Logofăt moşie la Bărcăneşti partea Albului şi a vitregilor feciori ai lui anume Tudoran i fraţilor lui, toată ori cât să va alege din câmp şi din apă şi din pădure şi de pretutindenea, pentru că acéstă mai sus zisă moşie fost-au cumpărată dela popa Cernat drept 350 aspri, însĕ acei aspri au fost iar milă dela mâna Jupanului Coresi Logofăt, popi lui Cernat, iar dupĕ aceia Coresi Logofăt, dupĕ moartea popi Cernat, el încă au cumpărat acéstă mai sus zisă moşie dela preoteasa popi Cernat şi dela fetele lui drept 380 aspri.

Şi iar să fie boierului D-mele Jupan Coresi Logofătul moşie la Bărcăneşti din partea Arbocească partea Vitalii toată ori cât să va alege, pentru că iar au fost cumpărat popa Cernat mai dinainte vreme dela Coresi Logofăt, iar pe urmă Coresi Logofăt dupĕ moartea popi Cernat iar o au cumpărat dela preoteasa şi dela fetele popi Cernat drept 250 aspri.

Şi iar să fie boierului D-mele Jupan Coresi Logofăt un loc de case, din rîu în curmeziş până în gardul casei lui Stan al Prohirei şi în lung din drum până în moara Manţurăştilor, pentru că au schimbat cu Albul şi cu femeia lui anume Sora şi cu feciorii lor, de au dat Coresi Logofăt din apa Manţurăştilor pe lîngă sat, loc pentru loc şi i-au dat Albului şi drum pe lîngă gardurile câmpului satului.

www.dacoromanica.ro

Drept aceia am dat şi D-mea boierului D-mele Jupan Coresi Logofătul ca să-i fie lui mai sus zisa moşie de baştină şi ohavnică, lui şi feciorilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată dar şi mărturii am pus D-mea: Jupan Ivaşco vel Vornic i Jupan Miroslav vel Logofăt i Stan Spătar i Mitrea Vistier i Bratul Comis i Badea Stolnic i Gonţea Paharnic i Stoica vel Postelnic. Ispravnic Miroslav vel Logofăt şi eu Gherghe care am scris în scaunul oraşului Bucureşti. Pecetea gospod.

Acest hrisov s'au tălmăcit . . . la 1818 Mai 24.

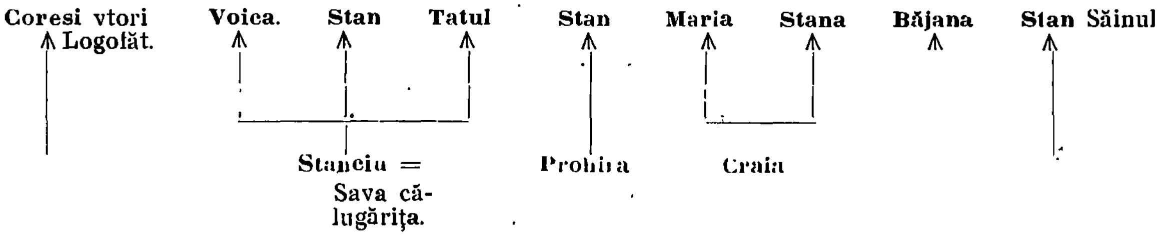

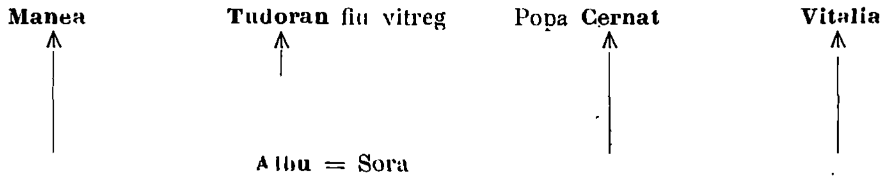

1577 Iulie 26. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Alexandru Voevod şi Domn a toată ţara rumânească, feciorul marelui şi prea bunului Mircea Voevod sin Mihnea Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele boierului D-mele Jupan Coresi vtori Logofăt şi cu feciorii lui câţi D-zeu îi va da, ca să-i fie lui moşie la Bărcăneşti partea Badii şi a femeii lui Frâncăi toată de moştenire şi de cumpărătoare, toată partea Radului Creştinul din sat, ce o au cumpărat Badea. Şi pămînturi în câmp toate ori câte să va alege, cumpărate de Badea şi de femeia lui, cumpărătoare şi de moştenire şi toată partea Badii de pretutindenea, din sat şi din apă şi din câmp, pentru că au cumpărat Coresi vtori Logofăt dela feciorii Badii şi dela femeia lui drept 600 aspri gata şi au vîndut ei de a lor bună voe şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus şi din jos şi dinaintea D-mele.

Iată dar am dat şi D-mea boierului D-mele Coresi Logofăt al doilea, ca să-i fie lui de moşie şi ohavnică lui şi feciorilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Şi mărturii am pus D-mea: Jupan Ivaşco vel Vornic i Jupan Miroslav vel Logofăt i Stan Spătar i Mitrea Vistier i Bratul Comis i Harvat Stolnic i Gonţea Paharnic i Jupan Stoica vel Postelnic şi Ispravnic Miroslav vel Logofăt şi am scris eu Stan Logofătul în oraşul Bucureşti. Pecetea gospod.

Acest izvod etc . . . tălmăcit la 1818 Mai 23.

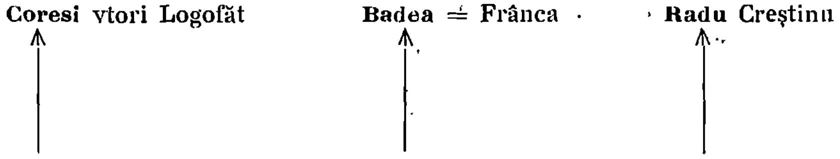

www.dacoromanica.ro

1578 Noembre 25. (Ibidem.) Hrisovul lui Mihnea Voevod sin Alexandru Voevod nepot Mircei Voevod către Lupșan că să-i fie moșie în Băbeni partea socrului său Gherghe . . . Acéstă moșie a fost pusă zălog la Coman din Buzău drept 3000 de aspri . . . dar a răscumpărat o dela Gherghe fiul lui Coman din Buzău . . .

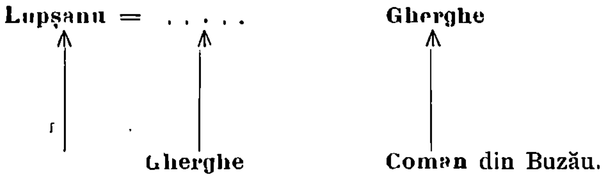

1581 fără lună și zi. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Mihnea Voevod și Domn a toată țara rumânească, feciorul marelui și prea bunului Alexandru Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele boierului D-mele Jupan Coresi Logofăt și cu feciorii lui câți D-zeu îi va da ca să-i fie lui moșie la Bărcănești partea lui Tudoran ori cât să va alege din câmp și din apă și din pădure și din siliștea satului și du-pretutindenea, pentru că jumătate dintr'acéstă mai sus zisă moșie o au schimbat boierul D-mele Coresi Logofăt cu Slăvița fata Barbului, de au dat Slăvița partea tată-său Barbului din Bărcănești ori cât să va alege du preste tot hotarul, boierului D-mele Coresi Logofăt, iar boierul D-mele Coresi Logofăt el au dat moșia lui din Popești care o au cumpărat dela femeia Oançei anume Bolca, toată ori cât să va alege din câmp și din apă și din siliștea satului și din pădure și du-pretutindenea Slăviții fetii Barbului și încă i-au dat boierul D-mele Coresi Logofăt și bani gata 600 aspri. Iar cei-laltă jumătate o au cumpărat boierul D-mele Coresi Logofăt dela Radu sin Tudoran drept 2400 aspri gata și au vîndut și au schimbat Radu sin Tudoran i Slăvița fata Barbului de a lor bună voe și cu știrea tuturor megiașilor și dinaintea D-mele.

Drept aceia am dat și D-mea boierului D-mele Coresi Logofăt ca să-i fie lui toată partea lui Tudoran moșie ohavnică și feciorilor și nepoților și strănepoților și de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată și mărturii am pus D-mea : Jupan Mitrea vel Vornic i Jupan Ivan vel Logofăt i Costandin Vistier i Radu Comis i Harvat Stolnic i Gonțea Paharnic i Danciul Postelnic. Ispravnic Jupan Ivan vel Logofăt și eu Dan am scris în orașul București. Pecetea gospod.

Acest izvod sau tălmăcit . . . la 1818 Mai 23.

1581 Iunie 22. (Ibidem.) Hrisovul lui Mihnea Voevod sin Alexandru Voevod către Jupan Coresi Logofăt ca să fie moșie la Bărcănești . . .

Apoi când am luat D-mea în toată țara D-mele moșiile a fi domnești și am orînduit D-mea de sau plătit, atuncea au plătit și boierul D-mele aceste toate mai sus zise părți de moșie, una cu câte po 300 aspri de argint, de către D-mea.

www.dacoromanica.ro

Martorii Divanului: Jupan Mitrea vel Vornic i Jupan Ivan vel Logofăt i Dumitru Spătar, Costandin Vistier, Radu Comis, Harvat Stolnic, Gonţea Paharnic, Jupan Stanciul vel Postelnic, Ispravnic Mitrea vel Vornic. Scris de Tăuraş cel mic în Bucureşti.

Coresi Logofătu

1582 Iunie 9. (Ibidem). Hrisovul lui Mihnea Voevod sin Alexandru Voevod către Coresi Logofătul ca să-i fie moşie în Bărcăneşti . . . pentru care au avut pîră cu Coţămbacii anume: Ivan, Cârstian, Albul i Stan şi cu ceata lor şi a luat Coresi Logofătu 12 boieri . . . şi hotarnic sluga D-mele Bărcan Postelnicul . . . şi au ales moşia.

Insă . . . Coţămbacii . . . le-a plăcut şi au luat din jos de unde le-a fost voia şi aceşti 12 boieri au ales , . . lui Coresi Logofătul din sus de ei . . . şi astfel i-au împărţit şi au rěmas Coţămbacii de lege . . .

Coresi Logofătul

Bărcan Postelnicul boier hotarnic.

1582 August 1. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Mihnea Voevod şi Domn a toată ţara rumânească, feciorul marelui şi prea bunului Alexandru Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele boierului D-mele Jupan Coresi Logofătul şi cu feciorii lui câţi D-zeu îi va da, ca să-i fie lui un vad de moară care este în satu Bărcăneştii pentru că jumătate dintr'-acest vad îi este lui de baştină şi cumpărătoare, iar cea laltă jumătate de moară o au schimbat cu Albul şi Mircea şi Stan de le-au dat altă jumătate din alt vad ce este mai din sus de sat şi aspri gata 80. Şi au schimbat ei de a lor bună voie şi cu ştirea tuturor megiaşilor şi dinaintea D-mele, cum să ţie Coresi Logofătu singur moara din sat, iar alt nimeni amestec să nu aibă.

Drept aceia şi D-mea am dat lui Coresi Logofătu şi feciorilor lui ca să-i fie acel vad de moară ce sau zis mai sus, de moşie şi ohavnic şi feciorilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele.

Iată şi mărturii am pus D-mea: Jupan Ivaşco vel Vornic i Jupan Ivan vel Logofăt şi Dumitru Spătar şi Costandin Vistier şi Radu Comis i Danciul Stolnic i Gonţea Paharnic i Mânea vel Postelnic. Ispravnic Ivaşco vel Vornic. Am scris eu Varnava cel mic în oraşu Tîrgoviştii. Pecetea gospod.

Acest izvod s'au tălmăcit . . . la 1818 Mai 22.

Coresi Logofătul

www.dacoromanica.ro

1584 Decembre 22. (Ibidem.) Hrisovul lui Pătru Voevod fiul lui Pătraşco Voevod şi nepot slăvitului Radul Voevod către Coresi Logofătul . . . ca să-i fie moşie în Bărcăneşti câtă s'a hotărnicit cu 12 boieri . . . (să arată hotarăle moşii şi să vorbeşte de satul Tătarilor, fântâna călugărului, marginea muntelui, rîul Ghiagheu, etc.) Urmează o judecată cu o ceată de oameni . . . le dă 24 de boieri . . . dar nu pot jură şi rămân de lege.

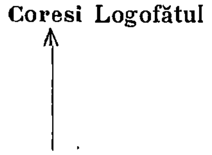

1585 August 21. (Ibidem.) Hrisovul lui Mihnea Voevod sin Alexandru Voevod către *Mihai din oraşul Tîrgşor* [1]) ca să-i fie moşie în Fâstâcii Radului, partea lui Neagul fiul lui Răducu Logofătul . . . cumpărată cu 2410 aspri gata de argint.

Şi iar a cumpărat moşie dela Cristian fratele lui Neagoe . . . cu 860 aspri gata de argint. Apoi a mai cumpărat *Mihai* moşie din partea lui Cristian fiul lui Stanciul . . . drept 440 de aspri . . . şi din partea lui Drăghici ginerile lui Răducu Logofătul . . . a cumpărat cu 420 aspri . . . şi vii . . . dela Stanciul nepotul lui Stanciul drept 600 aspri.

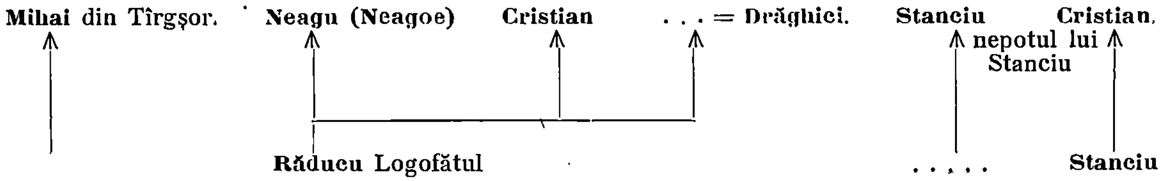

Fără dată (probabil 1586—1591.) (Ibidem.) Cartea lui Mihnea Voevod fiul lui Alecsandru Voevod către Fătul din Târgşor ca să i fie lui moşie în Scăuianii-Calivitului, din partea Badii, stânjeni doi . . . pentru că a înfrăţit Badea pe Fătul pe 1 stj. iar alt stj. l'a cumpărat Fătul dela Badea cu 80 aspri.

Şi a mai cumpărat Fătul un pogon de vie . . . dela Surdul cu 600 aspri . . .

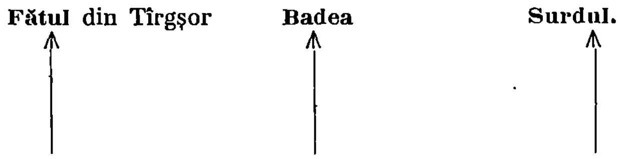

Fără an (probabil 1586—1591.) Iulie 27. (Ibidem.) Cartea lui Mihnea Voevod către Mihai din Târgşor ca să fie în pace şi slobod de către Poian (?) Comisul, că a năpăstuit Poian Comisul pe Mihai pentru un inel de aur şi Mihai a jurat cu 4 oameni buni, că nu este vinovat nimic Mihai . . .

1) Strămoşul boierilor — Basarabi, cunoscuţi sub numele de *Negoeşti* şi *Popeşti*.

www.dacoromanica.ro

Fără an (probabil între 1590—600.) Mai 28. (Ibidem.) Cartea județului și a 12 pîrgari și toți preoții și oamenii buni din oraș din Târgșor către Jupan Mihai ca să fie volnic a ține casele Grecei și cu locul, că a cumpărat Jupan Mihai casele și cu locul dela Grecea drept 3200 aspri . . . și să-i fie de ocină și ohabă . . .

Jupan Mihai **Grecea**

Fără an (probabil 1590—1600) Septembre 15. (Ibidem) Cartea județului Rădil și 12 pîrgari și toți preoții și toți oamenii buni din Târgșor către Jupan Mihai ginerile Dumitrii di Iacoța (?) ca să-i fie lui, casele Dumitranei nora Miclei . . . cumpărate dela Mitrana drept 2250 aspri . . .

Jupan **Mihai** = ...

Dumitra di Iacoța

Fără an (sigur 1593 1601) Ianuarie 14. (Ibidem.) Cartea lui Mihail Voevod către Mihai Grecul și Dumitru și Buza, fii Petricăi Roșul din Târgșor ca să fie în pace pentru niște sipete și săbii ferecate, pentru că a venit Borcea Logofătul și a luat aceste 2 sipete dela Mihai Grecul și o sabie ferecată dela Dumitru și Buza și a dat Borcea Logofătul aceste sipete și săbii în mâna D mele . . .

Și să se știe ce a fost în sipete: un covor alb, un cort roșu, o scoarță, 4 dulame de coftirie, un zăbun de coftirie, 2 dulame roșii cu sîngéf și un frîu cu ținte de argint și cu presica galbină și șalvarii . . . (lucruri care erau ale lui Mihail Voevod).

Mihai Grecul. **Dumitru** **Buza** **Borcea** Logofătul

Petrică Roșul din Târgșor

Fără an. (sigur 1593 1601.) Aprile 22. (Ibidem.) Porunca lui Mihail Voevod . . . acestui grec anume Mihai din oraș din Târgșor ca să fie în pace și slobod de oaste, pentru că trebue la slujba D-mele . . .

Mihai grecul din Tîrgșor [1])

1) Să nu se confunde acest Mihai grecul cu Jupan Mihai tot din Târgșor, strămoșul boierilor Negoești — Popești, fiind 2 persoane cu totul deosebite una de alta.

www.dacoromanica.ro

Fără an (*sigur 1593—1601*) *Iunie 14*. (Ibidem.) Porunca lui Mihail Voevod . . . acestui om anume Mihai din oraş din Târgşor, ca să fie în pace şi slobod de oştire, ca să nu'l ia la oştirea D-mele, pentru că însu-mi D-mea l'a iertat, pentru voia dregătorului D-mele, Jupan Hrist Pitar.

Mihai din Târgşor **Hrist** Pitaru

1595 August 11. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Mihail Voevod şi Domn a toată ţara rumânească, feciorul marelui şi prea bunului Pătraşco Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele slugii D-mele Bunij Logofătul şi cu feciorii lui câţi D-zeu îi va da, ca să-i fie lui moşie la Bărcăneşti partea Şerbului şi a Radului toată ori cât să va alege, din câmp şi din apă şi din pădure şi de pretutindenea şi partea Bostii iar toată, însă din câmp şi din silişte şi din vadul de moară, pentru că Şerbu fost-au bolnav foarte şi stricat şi n'au avut feciori, nici pre alt nimeni ca să'l caute, ci au dat Şerbu singur partea lui de moşie toată nepotă-s'o Bicului, de a lui bună voe pentru ca să'l aibă la cinste şi să'l caute în viaţa lui, iar dupĕ moarte să-i facă pomene şi sărăcuste, iar partea Bostii, însĕ din câmp şi din apă şi din siliştea satului o au cumpărat Bica dela Bostea drept 200 aspri şi l'au plătit de bir pe Radul în multă vreme, cu 500 aspri. Apoi au cumpărat Bunea Logofătul mai sus zisa moşie dela Bica drept 1500 aspri gata.

Şi iar să fie Bunii Logofătul la Bărcăneşti, partea Bostii, însă din pădure toată du-preste tot hotarul ori-cât să va alege, pentru că au căzut Vlaicu feciorul Bostii şi toţi fraţii lui în rea greşeală de au spart jitniţa Bunii Logofătul şi i-au furat lui pâine grâu şi meiu, pre foametea cea mare, preţ de 500 de aspri şi au apucat furii de faţa Bunii Logofătul, apoi cu alt n'au avut cu ce să se plătească ci au dat Vlaicul şi cu fraţii lui, feciorii Bostii, partea lor de pădure toată, Bunii Logofătului pentru această mai sus zisă pagubă.

Şi iar să fie Bunii Logofătului la Bărcăneşti, partea Stancăi şi partea Bunii, maică-i, toată ori cât să va alege din câmp şi din apă şi din pădure şi du-pretutindenea, pentru că partea Bunii o au fost cumpărat Stanca cu bărbatul ei Vlahu, dela soru-sa Buna şi dela bărbatul său Dragomir drept (loc gol) aspri, iar partea Ancăi ea o au dat singură Anca soru-si Stancăi la moartea ei pentru ca să cheltuiască şi să-i facă toate pomenile şi sără-custele, apoi o au cumpărat Bunea Logofătul acéstă mai sus zisă moşie dela Stanca drept 700 aspri gata.

Şi iar să fie Bunii Logofătul partea Dobrii fata Mihăilescului toată ori cât să va alege, pentru că au cumpărat Bunea Logofătul dela Slavna fata Dobrii drept 100 aspri gata.

Şi iar să fie Bunii Logofătul la Bărcăneşti partea lui Stoican toată şi partea Ţigulii toată şi partea lui Vlad toată, pentru că partea Ţigulii o au cumpărat Stoican dela frate-său Ţigulea drept (loc gol) aspri, iar partea Vladului au lăsat-o singur Vlad la moartea lui cu limbă, lui Stoican frati-său ca să-l pomenească şi să-i facă sărăcustele şi să-i plătească birurile, apoi o au cumpărat Bunea Logofătul dela Stoican drept 750 aspri.

Şi iar să fie Bunii Logofătului partea lui Stan lapate feciorul lui Vălsan toată ori cât să va alege şi de moştenire şi de cumpărătoare du-pretutindenea şi du-preste tot hotaru

www.dacoromanica.ro

pentrucă au cumpărat-o Bunea Logofătul dela Voinea sin Stan drept 250 aspri gata şi au vîndut aceşti mai sus zişi oameni de a lor bună voe şi cu ştirea tuturor megiaşilor dimprejurul locului şi dinaintea D-mele.

Drept aceia am dat şi D-mea Bunii Logofătului aceste mai sus zise moşii, ohavnice lui şi feciorilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele.

Iată şi mărturii am pus D-mea : Jupan Ivan vel Vornic i Jupan Miroslav vel Logofăt i (loc alb) Spătar i Tudose Vistier i Calotă Stolnic i Şărban Paharnic i (loc alb) Postelnic. Ispravnic Miroslav vel Logofăt. Au scris Stan Logofătul. Pecetea gospod.

Acest izvod etc. (ca la cele de mai sus) tălmăcit la 1818 Mai 22.

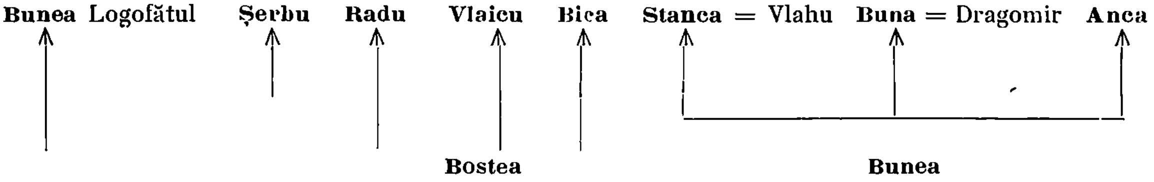

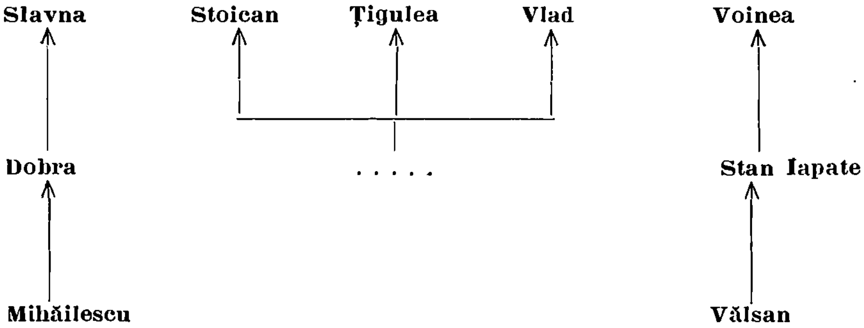

1598 Mai 10. (Ibidem.) Hrisovul lui Mihail Voevod sin Pătraşco Voevod către Mihai din Târgşor . . . ca să-i fie lui moşie în Fâstâcii (lui Radul ?) (rupt) . . . fiul lui Răducul . . . însă 13 stj. . . . pentru că a cumpărat Mihaiu . . . dela Neagoe fiul lui Răducul drept 2000 aspri de argint.

Şi iarăşi a cumpărat moşie dela Cârstian fratele lui Neagoe . . . cu 860 aspri . . . Şi iarăşi a cumpărat . . . din partea lui Cârstian fiul lui Stanciul un pogon de vie drept 440 aspri de argint . . . Şi iar a cumpărat moşie din partea lui Drăghici ginerile lui Rădoae, 3 stj. . . . drept 420 aspri de argint şi . . . 2 pogoane vie drept 420 aspri de argint . . . şi alt pogon şi jumătate dela Stanciul nepotul lui Stanciul, drept 600 aspri.

Apoi . . . a cumpărat moşie în Fâstâci 17 stj. şi 1 pogon de vie dela Stanciul fiul lui Răduc Logofătul drept 1900 aspri . . .

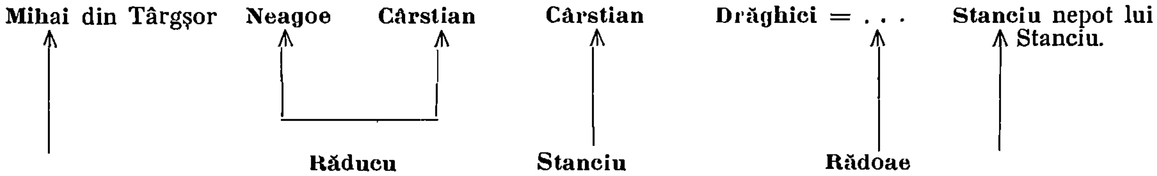

www.dacoromanica.ro

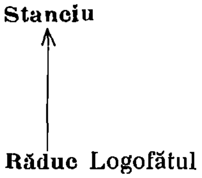

1598 Iulie 4. (Ibidem). Hrisovul lui Mihail Voovod sin Pătraşco Voevod către Mihai din Târgşor ca să-i fie moşie în Rogozeşti partea Oprinii şi cu 2 pogoane de vie, pentru că a cumpărat Mihai şi Ion Logofătul . . . dela Ion fiul Oprinei şi dela mama ei Călina cu 3600 aspri . . .

Apoi au mai cumpărat Mihai şi Ion Logofătul moşie în Rogozeşti părţile lui Petriman, dela Stanca fata lui Petriman şi dela mama ei Costanda drept 15 taleri gata . . . şi partea lui Dobromir . . . dela Irina femeia lui Dobromir şi dela Bunaica fata lui Drobromir drept 1600 aspri.

Şi iar să-i fie lui Ion Logofătul moşie în Rogozeşti partea fratelui său Apostol . . . pentru că a plătit Ion Logofătul birul fratelui său Apostol în 3 ani, partea lui, taleri 15.

Şi iar a cumpărat Ion Logofătul moşia Scăianii partea lui Năvrapoe . . . dela Ion fiul Dobrotesei cu 600 aspri . . . Apoi partea lui Dan . . . drept 2 galbini, pe vremea de foamete . . . Apoi ograda Bulicăi . . . cumpărată dela Stoian fiul lui Dobrotă drept 1000 aspri.

Şi iar a cumpărat Ion Logofătul ograda Milei fiul lui Radul, lîngă Bulica, dela Radul fiul Milei . . . drept 2 galbeni, la vreme de nevoe, la Bădil din Ţigăneşti . . . Apoi a cumpărat partea lui Badiul care este dela tatăl lui Stoica Bârzăunele, din funia numită Sut . . . drept 1200 aspri, încă pe vremea de foamete . . . Apoi a mai cumpărat vie . . . dela Şteful... drept 2000 aspri . . . şi altă vie . . . dela Stana fata lui Măniţă şi dela fratele său Ion, cu 13 taleri gata . . .

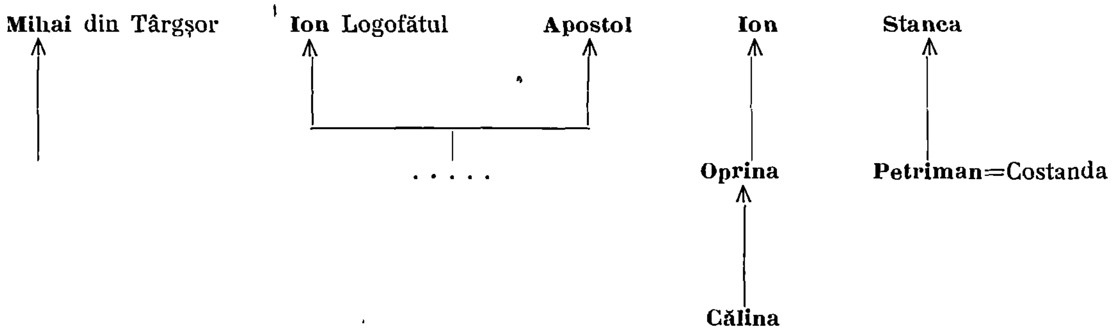

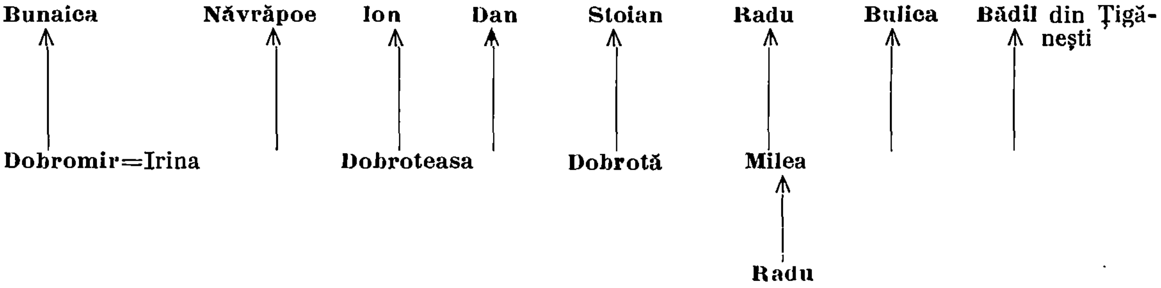

www.dacoromanica.ro

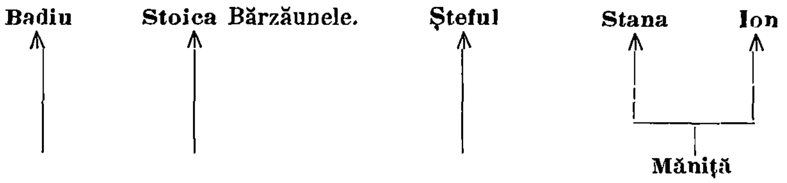

Fără dată (probabil către 1600). (Idem.) Cartea judeţului şi a 12 pârgari către Coadă, ca să-i fie o vie a Grecei, . . . pentru că a fost Coadă şi Grecea *tovarăşi la miere* şi au păgubit dela miere aspri 1900, şi a plătit Coadă. . . la turcul 1900 aspri, partea lui 950 aspri şi partea Grecei 950 aspri . . . deci să-i fie lui acea vie.

Fără an, Martie 15. (Ibidem.) Cartea judeţului şi a 12 pârgari din oraş din Târgşor către Jupan Mihai ca să ţie nişte vie şi moşie în dealul Fâstâcilor . . cumpărate dela Pătru ginerile lui Pădure cu 1700 aspri . . .

Fără an, Iunie 13 (Ibidem.) Zapis prin care Jupan Mihai Cupeţul a cumpărat 2 fete de ţigan dela mânăstirea *boierilor Stănceşti* [1]) din jos de Măneşti . . . dela Radu Postelnicul şi Negre fii lui Cârstian Postelnicul, dela Tâncea şi mama lui jupaniţa Neacşa . . . cu 730 aspri şi ei au plătit de bir mânăstirea cu aceşti bani . . .

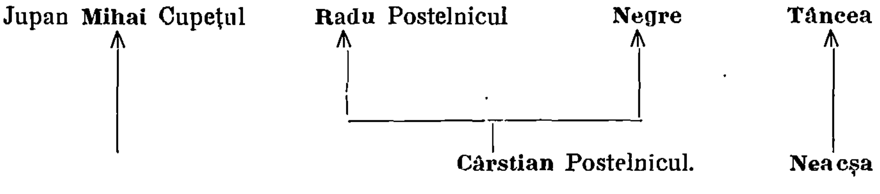

1600 Mai 15. (Ibidem) Hrisovul lui Nicolae Voevod sin Mihail Voevod către Stanciu şi Buză ca să le fie moşie în Fâstâci . . . cumpărată dela Oprea Tălpădan cu 2000 aspri ... şi vie cumpărată dela Sinu fiul lui Dadu cu 1400 aspri . . .

---

1) Cu multă probabilitate, ei sunt strămoşii boierilor cunoscuţi mai târziu sub numele de *Filipeşti.*

www.dacoromanica.ro

Stanciu **Buză** **Oprea** Tălpădan **Sinu**
↑ ↑ ↑ ↑
Dadu

Fără an (probabil prin 1600) Februarie 1. (Ibidem.) Inscrisul lui Bunea Logofătul către Jupan Mihai şi gineri-s'o Jupan Stanciul ca să-i fie din Bărcăneşti 3 părţi . . . iar a 4-a parte să o stăpânesc eu Bunea Logofătul . . .

Insă pentru rîndul sf. mânăstiri eu m'am temut, pentru că a lăsat tatăl meu Coresi Logofătul cu mare blestem ca să nu aibă nimeni din neamul nostru voe să vînză, ci aşa am întocmit cu Jupan Mihai şi cu Jupan Stanciul ca să ţiu eu şi să stăpânesc însu-mi mânăstirea, cu grădini şi cu livezi şi cu ogrăzi, iar ei să aibă alte funii pentru acest loc, mai în jos de mânăstire sau mai în sus, unde le va plăcea lor.

Insă să se ştie lămurit că 2 părţi . . . din acéstă moşie, eu însu-mi le-am vîndut lui Jupan Stanciul ginerile lui Jupan Mihai şi lui Jupan Mihai drept 8100 aspri, iar pe a 3-a parte eu i-am înfrăţit pe ei, iar Jupan Mihai şi Jupan Stanciul ei m'au dăruit cu 2 boi şi cu 2000 aspri . . .

. . . . . = Stanciul **Bunea** Logofătul
↑ ↑
Jupan **Mihai** **Coresi** Logofătul

Fără an (probabil prin 1600) Aprilie 9. (Ibidem.) Scriu eu Bunea Logofătul această carte a mea, pentru ca să fie Jupanului Mihai şi gineri-său Jupan Stanciului, din partea mea de moşie din Bărcăneşti 11 părţi, din câmp şi din apă şi din toate vadurile de moară şi din mori i du-pretutindenea du-preste tot hotaru, iar a 12-a parte de moşie du-pretutindenea şi du-preste tot hotarul eu singur să o ţiu şi să o stăpânesc Bunea Logofătul, pentru că am lăsat-o a-mi fi mie pentru vieţuire şi odihnă.

Iar pentru rîndul sf. şi D-zeieştii mânăstiri, iată fac legătură : pentru că ne-au lăsat tată-meu Coresi Logofătu cu mare blestem ca să nu fie volnic din neamul nostru să o vînză, ci aşa m'am tocmit cu Jupan Mihai şi Jupan Stanciul pentru ca să o ţiu şi să o stăpânesc eu singur mânăstirea, cu grădinile şi cu livezile şi cu pometurile iar ei să-şi ia altă funie pentru acel loc, din sus sau din jos de mânăstire, unde le va plăcea.

Insă fac cunoscut ca să se ştie, pentru că 2 părţi din mai sus zisa moşie, eu singur am vîndut lui Jupan Mihai şi Jupan Stanciului drept 12500 aspri, iar a 3-a parte eu singur i-am înfrăţit ; iar Jupan Mihai şi Jupan Stanciul pentru frăţie, el m'au dăruit pă mine cu 2 boi şi i-am înfrăţit şi am vîndut de a mea bună voe şi mărturii au fost anume Boica Şetraru i Voicilă ot Băteşti şi din Târgşor Fătul i Petrică. Aşa precum este scris ne-am întocmit, într'alt chip să nu fie. Pecetea.

Acest izvod sau tălmăcit . . . la 1818 Mai 22.

www.dacoromanica.ro

Bunea Logofătul . . . . . = Jupan Stanciul
↑ ↑
Coresi Logofătul. Jupan Mihai

Fără an (de sigur 1601—1602) Noembre 22. (Ibidem) Cartea lui Simion Moghilă Voevod către Mihai din Târgșor . . . *că am înțeles că sînt la tine cai domnești* 8 . . . *să-i dai în mâna lui Dumitru Postelnicul ca să-i aducă la Domnia mea* . . .

Mihai din Târgșor.
↑

Fără an (probabil 1601 – 1602) Noembre 30 (Ibidem.) Zapisul lui Bunea Logofătul... că am vîndut lui Jupan Mihai și gineri-său Jupan Stanciul . . . moșie în Bărcănești, jumătate . . . să împărțim frățește până la un picior de pământ.

Iar pentru rîndul sf. mânăstiri eu m'am temut, pentru că a lăsat tatăl meu Coresi Logofătul cu blestem mare, ca să nu aibă voe nimeni din neamul nostru să vînză ; însă așa am întocmit cu Jupan Mihai și cu Jupan Stanciul ca să stăpânesc și să țin însu-mi mânăstirea . . . iar Jupan Mihai și Stanciul să țină alte funii pentru locul sf. mânăstiri . . .

Două părți din jumătate . . . am vîndut-o însu-mi . . . drept 6000 aspri, iar peste a 3-a parte . . . i-am înfrățit drept 2 boi și 600 aspri . . .

. . . = Jupan Stanciul Bunea Logofătul
↑ ↑
Jupan Mihai Coresi Logofătul

Fără an (sigur între 1602 –1611) Mai 22. (Ibidem.) Cartea lui Radu Voevod către Mihai din Tîrgșor ca să fie în pace de bir, de găleată, de fîn, de boi . . . etc. . . . pentru că l'am iertat D-mea . . . și l'a pus D-mea ca să fie la cerveni ales . . ; poruncește și județului și celor 12 pîrgari din oraș, ca să nu să atingă de bucatele . . . lui Mihai.

Mihai din Tîrgșor.
↑

Fără an (sigur între 1602—1611) August 20. (Ibidem.) Cartea lui Radu Voevod către Stoica și alți sărmani din Bărcănești ca să fie în pace de către Bolești, Sulești și Șirin, pentru că nu sunt scriși în catastih la Vistierul D-mele . . . ci am lăsat ca să aștepte pe Bunea, la multa și greaua datorie a lui.

www.dacoromanica.ro

1604 Februarie 10. (Ibidem.) Zapisul lui Bunea Logofătul către Jupan Mihai ca să-i fie din Miroslăveşti partea mea de moşie . . . pe care a cumpărat-o Jupan Mihai drept 15000 aspri . . .

1608 Iunie 6. (Ibidem.) Hrisovul lui Radu Voevod nepot răposatului Basarab Voevod către Neagul fiul lui Mihai, să-i fie moşie în Fâstâci, partea lui Chicul . . . cumpărată delà Stoica şi Bucur şi Neacşa vară primară a Chicului, cu 3600 aspri . . .

Şi iar a cumpărat Neagul dela Stoiana, moşie . . . drept 675 aspri.

Şi iar a cumpărat Neagul partea Stoianei, de moară dela Teleajen, cu 900 aspri.

Şi iar a cumpărat Neagul dela Stanciul Frăngulea . . . partea lui de moară . . . drept 900 aspri . . . şi partea lui Stanciul Ţărcar . . . drept 900 aspri . . . Să-i fie un pogon de vie în dealul Fâstâcilor . . . cumpărat dela Anca cu 610 aspri . . . şi altă parte tot a ei, cumpărată cu 900 aspri.

Şi iar a cumpărat Neagul partea lui Radul Părcălăboiul, din moară, cu 900 aspri şi un pogon de vie cu 300 aspri . . . şi din moşie cu 2000 aspri.

Şi iarăşi a cumpărat dela Gherghe Petrecescul 6 stj. cu 200 aspri . . . şi dela Pârvul 4 pogoane de vie şi 12 stj. de moşie cu 4100 aspri . . . şi dela Stana fata Petriceştilor $2^1/_2$ pogoane şi 5 stj. de moşie cu 3000 aspri . . . şi dela Bobea 2 pogoane şi 2 stj. de moşie cu 700 aspri . . . şi dela Radul fiul lui Cârstea Banul 2 pogoane de vie şi 2 stj. de moşie cu 5000 aspri . . . şi via popii Balotă $2^1/_2$ pogoane cu 3600 aspri . . . pentru că a cumpărat Neagul aceste vii dela Stan Grama nepotul popii şi dela Brumar fratele lui Păpădie . . .

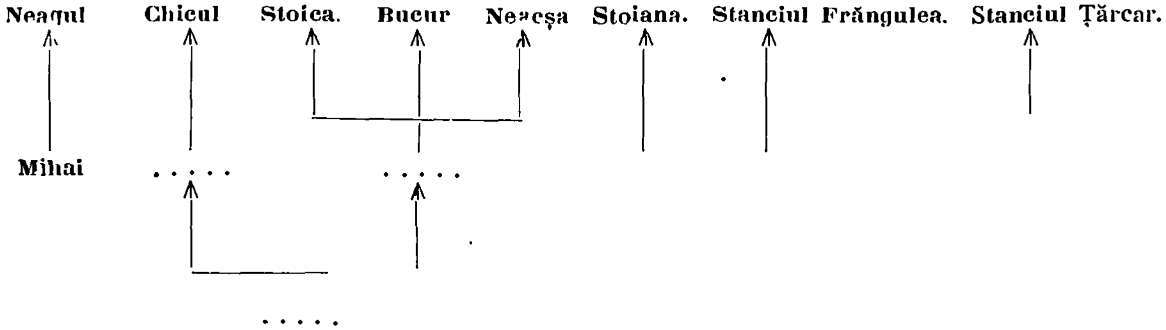

www.dacoromanica.ro

Anca — **Radul Purcălăboiul** — **Stana** — **Pârvul** — **Bobea** — **Radul**

Gherghe Petrecescu — **Cârstea Banul**

Stan Grama — **Brumar** — **Păpădie**

. . . . . — . . . . .

Popa Balotă

1610 Noembre 26. (Ibidem.) Hrisovul lui Radu Voevod nepot lui Basarab Voevod către Neagul . . . ca să-i fie un ţigan . . . ce a fost al Jupaniţii Elina, Jupaniţa Palaloghii Logofătul din Câmpina . . . şi pe care l'au vîndut ei . . . la care vînzare au fost aldămăşari: Costandin şi Nastea din Târgşor şi Stoica Vataful din Bădeni şi Petrican din Câmpina şi Dumitru brat Coman.

Neagul — **Palaloga** Logofătul din Câmpina = Elina.

1612 Octombre 20. (Ibidem.) Hrisovul lui Radu Voevod sin Mihnea Voevod către Ghinea Postelnicul al doilea . . . ca să-i fie satul Şoprîliga din judeţul Saac . . . pentru că acest sat . . . au fost cnezi mai dinainte vreme . . . iar in zilele rĕposatului Mihail Voevod, ei sau vîndut cu tot satul ca să fie vecini . . . am întărit şi D-mea lui Ghinea al doilea Postelnic . . . ca să-i fie lui de moştenire, pentru multa, buna şi credincioasa slujbă cu care a slujit D-mele în multă vreme . . .

Ghinea al doilea Postelnic.

1614 Ianuarie 27. (Ibidem.) Hrisovul lui Radu Voevod sin Mihnea Voevod nepot lui Alexandru Voevod . . . către Jupan Mihai, Nastea, Neagul, Cornea, Lazăr, Drăghici, Stănil

www.dacoromanica.ro

şi Stoica . . . ca toţi cei ce vor veni [1]) în sat la Negoeştii de lîngă Stănceşti, să fie în pace şi slobozi de bir [2]) . . . numai să dea pe an câte 100 galbeni . . . însă 50 galbini la sf. Dimitrie şi 50 galbini la sf. Gheorghe . . . [3])

Jupan Mihai. Nastea. Neagul. Cornea. Lazăr. Drăghici. Stănil. Stoica.

1614 Decembre 11. (Ibidem.) Hrisovul lui Radu Voevod fiul Mihnii Voevod, nepot răposatului Alexandru Voevod bătrînul, către nişte săteni — Dobrin, Drăghici, Măican, Iarul, Popa Drăghici cu ceata lor — , ca să le fie moşie în satul Zăvoiu . . . pentru că aceşti oameni au fost mai nainte vreme knezi, însă ei sau închinat şi sau vîndut răposatului Mihai Voevod ca să-i fie vecini. Insă după scurtă vreme, răposatul Mihail Voevod s'a ridicat cu oastea sa asupra Ungarii şi i-a biruit şi aşa a dobîndit toată ţara Ardealului şi a stat D-nia-lui Craiu în Scaunul Albei-Iulia şi a toată ţara Ardealului.

---

1) . . încă şi altor oameni cari vor fi streini din altă ţară, ori din ţara Moldovei, sau de peste Dunăre, sau din ţara Ungurească, fie ori de unde vor fi, numai să fie ei fără dăjdii şi vor veni în sat . . . .

2) şi de găleată şi de fân şi de oi, şi de oae-seacă şi de dijmă şi de albine şi de goştina de porci şi pentru miere şi pentru cai de olac şi pentru clacă domnească şi pentru vinăriciu şi pentru bani din judeţ să nu impună în satul lor şi pentru toate slujbele şi dăjdiile câte sînt peste an în ţara D-mele, pentru că însu-mi D-mea am făcut întocmire şi am preţuit cu aceşti boieri ce sau zis mai sus, dinaintea tuturor cinstiţilor dregători ai D-mele din divan şi din curtea D-mele şi mari şi mici, ca să aibă ei bună pace şi linişte de către toţi boierii şi de către toate slugile D-mele cari vor fi în slujbă în acel judeţ, să fie în linişte şi încă în bună pace cu toţi oamenii lor câţi vor putea aduna în acel sat din altă parte, oameni streini fie ori de unde vor fi, numai să fie fără dăjdii şi aceştia toţi să fie în pace de toate câte sau zis mai sus.

Şi pentru oaste iarăşi să fie liniştiţi în zilele vieţii D-mele şi încă şi în zilele altor bătrîni şi bine-cinstitori Domni care vor fi după moartea noastră, numai să aibă ei a plăti şi a da D-mele dăjdii, pe an câte 100 galbinì, aceşti boieri ce sau zis mai sus, cu satele lor şi cu toţi oamenii lor câţi vor răscumpăra din altă parte, oameni streini, fără dăjdii . . . .

3) Şi să aducă ei aici la D-mea acei galbeni cari sau zis mai sus, deplin la Vistieria D-mele, iar ei însă-şi dela sine să aducă aceşti galbini.

Iar pentru judecată şi dacă nu să poate face cu bătrînii din sat, ori cum ar fi judecata lor, cu dreptate, alţi boieri sau împliniri să nu să impună satului lor în nici o parte, ci să vină ei aici la scaunul D-mele unde să judecă toată ţara românească. Insă alţii să nu fie volnici a se aşeza în acel sat mai sus zis; aşa a întocmit D-mea cu aceşti boieri mai sus zişi dinaintea întregului Divan al D-mele.

Incă şi blestem a pus D-mea: după moartea D-mele pe cine va bine-voi Domnul Dumnezeu să fie Domn al ţării româneşti, sau din rodul inimii noastre sau din neamul nostru, sau după păcatele noastre pe un altul din Domnii pravoslavnici, dacă va cinsti şi va înoi şi va întări acest hrisov al D-mele, pe acela Domnul Dumnezeu să'l cinstească şi să'l întărească în domnia lui şi în veacul viitor sufletul lui. Daca însă nu va cinsti şi nu va întări acest hrisov al D-mele, ci'l va călca şi'l va lua în rîs şi-l va sparge, aceluia Domnul D-zeu să-i bată trupul lui aici, iar în veacul viitor sufletul lui şi ori-ce om s'ar ispiti să spargă acest hrisov al D-mele, acela să fie blestemat şi afurisit de Vlădica Domnul nostru Isus Hristos şi de 318 sf. părinţi dela Nikeia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Aria şi cu ceil'alţi necredincioşi Iudei şi au strigat sînge asupra Domnului Dumnezeului Hristosul său şi au zis: ia'l, ia'l şi'l răstigneşte şi sîngele lui asupra lor şi a copiilor lor, care este şi va fi în veci . . .

www.dacoromanica.ro

Apoi în urmă, în principatul sĕu a trimes pe prea iubitul și din inimă fiu al D-lui, Nicolae Voevod ca să fie Domn al țării românești și cinstitul Impărat încă i-a trimis lui schiptru dela cinstita Poartă și cu mare smerenie și a trecut multă vreme până când s'a milostivit însuși Nicolae Voevod și i-a dat și l'a miluit pe sluga D-mele Radul Logofătul din Boari cu : . . satul Zăvoiul . . . pentru buna și credincioasa slujbă cu care a slujit ziua și noaptea în viața D-lui, mai cu seamă la grajdurile ce le făcuse el de piatră și i-a făcut lui și carte de moștenire . . .

Iar dupĕ moartea D-lui, domnul D-zeu a dăruit pe rĕposatul Simion Voevod și a venit Domn în țara rumânească și iarăși cu schiptru dela cinstitul Impărat turc și cu bună pace din toate părțile ; asemenea și d-lui rĕposatul Simion Voevod s'a milostivit . . . și l'a miluit cu acest sat . . . . pentru buna și credincioasa slujbă cu care a slujit d-lui în țări streine și cu vărsare de sînge și i-a făcut lui carte . . .

Asemenea și D-mea . . . am dat și am miluit . . . pe Radul Logofătul . . . cu satul Zăvoiul . . . iarăși pentru buna și credincioasa slujbă cu care a slujit și prin țări streine...

Iar acum , . . acești oameni din Zăvoiu câți au rĕmas din robia păgânilor turci și tătari, sărmani și goi . . . ei au căzut cu rugăciune . . . la Radul Logofătul ca să-i ierte de vecinie, pentru D-zeu și să se răscumpere de el cu ce vor putea . . . iar Radul Logofătul.., a judecat din inima lui . . . și sau rĕscumpărat de vecinie . . . cu 19000 de bani, ca niște sărmani care n'au avut putere și i-au iertat Radul Logofătul . . . de vecinie, să fie cnezi... și să ție 2 funii și cât a dat fiecare, atât să țină pe aceste 2 funii, iar Radul Logofătul el să ție singur o funie întreagă de peste toată moșia din Zăvoiu , . .

Radul Logofătul din Boari.

1615 August 25. (Ibidem.) Zapis . . . că s'a înfrățit Nenul cu soru-sa Tudora și a dat Nenul fiul lui Neagoe un bou, prețul a fost 1000 aspri, sorii-sale Tudorii, iar Tudora a dat pentru frăție, fratelui său Nenul un pogon de vie în dealul Cândeștilor, cu loc cu tot, să-i fie lui nedajnic . . . și s'au înfrățit pe sf. evanghelie în sf. biserică a popi Nistor în Buzău. Martori au fost : chir Episcopu Kiril și din Cândești Neagul și Mușat și din Mărăcineni Ilie . . .

Nenul **Tudora**

Neagoe

1615 Noembre 5. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Radu Voevod și Domn a toată țara românească, feciorul marelui și prea bunului rĕposatului Mihnii Voevod, nepotul bătrînului și pururea pomenitului rĕposatului Alexandru Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a

www.dacoromanica.ro

D-mele slugilor D-mele Neagului Postelnic şi cu fraţii lui: Gherghe şi Antonie [1]) feciorii lui Jupan Mihai ot Târgşor şi cu feciorii lor câţi D-zeu le va dărui, ca să le fie lor satul Bărcăneştii cu tot hotarul şi cu toţi rumânii şi cu tot venitul, din câmp şi din pădure şi din apă şi din vadurile de moară du-pretutindenea ori cât să va alege du-preste tot hotaru, pentru că l'au cumpărat acest sat ce sau scris mai sus Jupan Mihai tatu (sic) Neagului şi al lui Gherghe şi al lui Anton, însă numai partea Bunii Logofătului sin Coresie, câtă au avut-o în sat, dela Bunea Logofătul drept 20.000 aspri gata în zilele lui Simeon Voevod.

Insă să se ştie că au fost lăsat Bunea Logofătul ne-vîndut din partea lui numai locul de mânăstire şi cu grădina dimprejur; iar dupĕ aceia când au fost în zilele Radului Voevod Şerban, după moartea Bunii Logofătul iar Jupâneasa lui Caplea şi cu feciorii lor anume Coresie şi . . . (loc gol). ei au vîndut lui Jupan Mihai şi acel loc de mânăstire cu grădina drept 2500 aspri gata.

Şi iar au cumpărat sluga D-mele Neagu i Gherghe şi Antonie moşie iar la Bărcăneşti partea Badii cu feciorii lui, câtă au avut şi ei cu Bunea Logofătul acolea într'acel sat, dela Badea din Şkei, drept 1500 aspri în zilele D-mele, de au fost satu cumpărat deplin.

Şi iar au cumpărat Neagul i Gherghe şi Antonie sin Mihai, moşie la Miroslăveşti partea Bunii Logofătul toată, sin Coresie Logofătul, din câmp şi din pădure şi din apă şi cu vad de moară şi cu silişte în sat, ori câtă sĕ va alege.

Şi iar au cumpărat Neagul i Gherghe şi Antonie moşie la Ruşi iar partea Bunii Logofătu, toată, sin Coresie, care au fost aleasă de către alţi săteni, du-preste tot hotaru şi cu rumânii, pentru că le-au cumpărat aceste mai sus zise moşii dela Bunea Logofătu drept 17000 aspri gata în zilele lui Simeon Voevod.

Şi iar să fie slugilor D-mele Neagului Postelnic i Gherghe şi Antonie moşie la Blejoii de jos ce să chiamă Alunişu, însă partea Pribeagului toată şi a Radului toată, din câmp şi din pădure şi din apă şi cu silişte în sat şi cu pomet ori cât să va alege din apa Teleajinului până în Dâmbul, pentru că au cumpărat Jupan Mihai această mai sus zisă moşie dela Pribeagul şi dela Radul drept 2000 aspri gata, pe vremea de foamete. Şi iar au cumpărat Jupan Mihai moşie la Blejoii de jos însă partea Stancăi fata Irinii i a lui Drăghici i a tot neamului lor, partea lor toată ori cât să va alege de preste tot hotaru drept 2000 aspri, din apa Teleajinului până în Dâmbul. Şi iar au cumpărat Jupan Mihai moşie la Blejoii de jos partea Pribeagului şi a Radului toată câtă au fost rămas nevândută, drept 1500 aspri.

Şi iar au cumpărat Mihai moşii la Blejoii de jos, partea Neagului Lolii toată ori cât se va alege, care au fost dela Voinea unchiul Radului, drept 250 aspri gata. Şi iar au cumpărat Jupan Mihai moşie la Blejoii de jos, partea Câmpeanului toată ori cât să va alege de pretutindenea, dela Oana, drept 700 aspri gata.

Şi iar au cumpărat Mihai partea Pribeagului i a nepoată-si Dumitrii, toată câtă au avut deosebi între Gonţaţi şi între Inănuleşti şi merge moşia din apa Dâmbului până în hotaru Târgşoru, dela Pribeagul şi dela nepoată-sa Dumitra, drept 820 aspri.

Şi iar au cumpărat Mihai moşie la Blejoi care este între hotar, dela Radu sin Drăgănel şi cu 3 pogoane de vii şi cu obraţie şi cu branişte şi cu vad de moară în Teleajăn, partea lui toată drept 1400 aspri gata şi să fie şi Radul rumân.

Şi iar au cumpărat Jupan Mihai moşie la Gonţaţi însă partea Oprii Denghii toată,

---

1) Acest Antonie este viitorul Voevod care a domnit între 1669—1672.

www.dacoromanica.ro

dela Oprea drept 700 aspri, de peste tot hotaru și s'au vîndut și el să fie rumân, pe vreme de foamete.

Și iar au cumpărat Jupan Mihai moșie la Pietroșani, însă partea Gherghinii și a lui Udriște a *4*-a parte din sat, din câmp și din pădure și din apă și cu rumâni și cu siliște în sat, du-peste tot hotaru, părțile lor, drept 6200 aspri gata în zilele răposatului Simeon Voevod și au vîndut acești mai sus ziși și numiți oameni ale lor moșii de a lor bună voe și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din împrejurul locului.

Drept aceia am dat și D-mea slugilor D-mele Neagului Postelnic i Gherghe și Antonie ca să le fie lor moșie ohavnică, feciorilor și nepoților și strănepoților și de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată dar și mărturii am pus D-mea: Jupan Ianache vel Ban al Craiovei i Jupan Gherghe vel Vornic i Jupan Vintilă vel Logofăt i Jupan Dedul vel Vistier i Jupan Leca vel Spătar i Mihalache vel Stolnic i Bratul vel Comis i Lupul vel Paharnic i Jupan Bernad vel Postelnic și Ispravnic Vintilă vel Logofăt. Și am scris eu Lepădat Logofătul în Scaunul cetății Târgoiștii (sic). Pecetea gospod.

Acest izvod sau tălmăcit ... la 1818 Mai 23.

Neagul Postelnic — **Gherghe** — **Antonie**
Jupan **Mihai** ot Tîrgșor

Coresie
Bunea Logofătul=Caplea
El + în zilele lui Radu Șerban Voevod.
Coresie Logofătul.

Badea din Șkei

Pribeagu. — **Radu.** — **Stanca.** — **Drăghici.** — **Neagu** Lolea — **Voinea** era unchiu Radului — **Oana** Câmpeanu

Irina (din Stanca)

Dumitra era nepoata Pribeagului — **Radu** — **Oprea** Denghea — **Gherghina.** — **Udriște**

Drăganel (din Radu)

1619 Iunie 28. (Ibidem.) Hrisovul lui Gavril Moghilă Voevod fiul lui Io Moghilă Voevod către .... mai mulți megiași .... ca să le fie moșie în Bereșci, ce să chiamă toată partea călugărească .... însă ce a cumpărat Ivașcu Vornicul dela un frate al lor de moșie încă în zilele lui Mihnea Voevod și Ivașcu Vornicul .... a miluit cu această parte de mo-

www.dacoromanica.ro

şie pe sf. mănăstire din Bucureşti cu hramul sf. Ecaterina care este metohul sf. mănăstiri dela Sinaia . . . . şi au ţinut călugării moşia până în zilele lui Radu Voevod fiul lui Mihnea Voevod şi n'au avut nici un folos dela ea, fiind moşie pustie . . . . .

Şi călugării . . . . dela Sinaia au trimes aci la metohul lor din Bucureşti . . . . la egumen şi la Vasile Vistierul ginerile lui Pană Vistierul care era ctitor în locul lui Pană Vistierul socrul său . . . . la această mănăstire din Bucuresci, . . . să vînză . . . moşia dela Bereşti . . . şi să facă morile dela Svrăceşti . . . ca să fie folos mănăstirii.

. . . . şi aceşti oameni . . . . au cumpărat moşia pustie dela Beresci . . . . şi a fost ispravnic Vasile ginerile lui Pană Vistierul . . . . cu 10000 aspri, pentru că să cuvenea ca să cumpere ei decât alţi oameni streini din altă parte, pentru că le-a fost moşia de moştenire lor . . . .

Să detaliază câte câţi bani a dat fie-care în parte . . . . şi au ţinut aceşti oameni moşia până acum în zilele D-mele, iar acum . . . . egumenul dela mănăstirea sf. Ecaterina, el n'a ştiut . . . . de vânzarea moşii din Bereşti . . . . că a vîndut-o egumenul (cel de mai nainte) şi cu Vasile Vistierul ginerile lui Pană Vistierul . . . . şi a ridicat pîră . . . . şi a venit aici în oraşul Tîrgovişte şi a dat de ştire tuturor dregătorilor D-mele şi între aceştia sau găsit din acei pristăviţi vechi ctitori, din bătrînul Ivaşcu Vornicul, noui ctitori şi Jupan Ivaşcu marele Vornic Băleanul nepotul lui Ivaşcu bătrînul Vornic Golescul şi Nicola marele Pitar nepotul lui Pană Vistierul . . . . şi au venit la pîră . . . . şi aşa am judecat . . . . ca egumenul şi cu ctitorii Ivaşcu marele Vornic şi Nicola marele Pitar, să dea înapoi toţi banii sus numiţilor oameni pe această moşie.

Insă . . . . am mai judecat . . . . că ar fi mare blestem şi păcat . . . . pentru truda şi munca acestor oameni, a să risipi şi a se sparge casele şi curţile lor şi ogradele lor cu poame câte au sădit şi viile lor ce au făcut pe acest loc pustiu şi au săpat toată pădurea cu sapa şi mulţi mărăcini cu mare muncă şi nevoe grea, cu multă şi mare trudă, toate pentru hrana lor, de când ei de atîta vreme sau trudit şi acum într'un ceas repede să se calce şi să peardă munca lor ca şi cum n'ar fi fost nici odată.

Insă . . . . D-mea am făcut tocmeala lor ca să se liniştească ei şi copii lor, ca să dea aceşti oameni . . . . încă 10000 de aspri şi încă să dea şi la sf. mănăstire câţi-va aspri sau scule de argint sau ţigani . . . . iar ei să ţie această moşie . . . . şi a rămas în acéstă tocmeală şi Ivaşcu marele Vornic şi Nicola Pitarul . . . . şi au făcut zapis cu mare legătură ca de acum înainte . . . . să fie a lor moşia. Şi au fost de faţă, următorii boieri : Tudosie Spătarul fiul lui Vintilă Vornicul, Radul Logofătul văr primar al Papei marele Logofăt, Nedelcu Comisul nepotul Cernicăi Vornicul, Stancul Logofătul, Radul Logofătul din Zloteşti, Manea Logofătul din Dărăşti, Badea Paharnicul din Detcoi, Nedelco Postelnicul din Mrăşi, Ilie fratele lui Lazăr. Paharnicul, Ştefan Logofătul din Ţigăneşti, Neculcea fiul lui Neagoe din Curte, Calotă Vataful din Popeşti, Ivan din Novaci, Ionaşco din Novaci, Nedelco Căpitanul din Dărăşti, Şerban fiul lui Semanoe din Bucureşti, Dumitru Caliţii, popa Anghel, popa Fiera, popa Constandin, Dumitru Turcul şi din Creţeşti Bârcă, Ionaşco Comisul fiul lui Negrea Spătarul . . . . urmează martorii Divanului.

Vasile Vistierul = ...	**Ivaşco**	**Nicola marele Pitar**
↑	↑ marele Vornic Băleanul nepotul lui Ivaşco bătrînul Vornic Golescul.	↑ nepotu lui Pană Vistierul.
Pană Vistierul.		

www.dacoromanica.ro

1623 Aprilie 23. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Radu Voevod şi Domn a toată ţara rumânească, feciorul marelui şi prea bunului răposatului Mihnei Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele lui Vasilie Vistieru şi Jupanesei lui Dumitrii şi cu feciorii câţi D-zeu îi va dărui, pentru ca să-i fie lui moşie la Româneştii din Mociorăţi, însă partea Radului Broşteanului toată din câmp şi din apă şi din pădure şi de peste tot hotarul ori cât să va alege şi cu rumânii anume Dobre (loc alb), pentru că au cumpărat dela Radul Broşteanul drept 3000 aspri gata încă du-prin zilele lui Mihai Voevod.

Şi iar au cumpărat Vasilie Vistierul şi Jupâneasa lui Dumitra moşie la Româneştii din Mociorăţi 2 părţi dela Moş şi dela Voicilă şi cu un rumân anume Stan Boţoc drept 2000 aspri gata şi să fie şi el rumân, încă din zilele lui Şerban Voevod.

Şi iar a cumpărat Vasilie Vistieru şi Jupâneasa lui Dumitra, moşie la Româneşti, dela Radu din partea popi Dragotă a 3-a parte, drept 1000 aspri gata. Şi iar au cumpărat Vasilie Vistieru moşie la Româneşti dela Boga din partea Tatului 2 părţi du-preste tot hotarul şi cu rumânii anume Dragne şi Ion şi Călin drept 6000 aspri. Şi iar au cumpărat Vasilie Vistieru şi Jupâneasa lui Dumitra moşie la Româneşti, dela Jupâneasa Voica din partea Tatului a 3-a parte, drept 3000 aspri gata.

Şi iar să fie lui Vasilie Vistieru un rumân anume Toader, pentru că i l'au dăruit *Doamna Neaga* încă de când era în viaţă. Şi iar să fie lui Vasilie Vistieru un rumân anume Grozea, pentru că i l'au dat şi i l'au dăruit *Doamna Elina*. Şi iar să fie lui Vasilie Vistieru un rumân anume Stoica, pentru că i l'au dat şi i l'au dăruit Dumitru Comisul.

Şi au vîndut aceşti numiţi oameni ce sînt mai sus zişi, aceste moşii care s'au zis mai sus, de a lor bună voe şi cu ştirea tuturor megiaşilor dimprejurul locului şi din sus şi din jos şi cu mărturii anume (loc alb) şi Cârstea Logofătul şi din Târgşor Stoica şi din Poiana Bogdan, cari au mărturisit cum-că au cumpărat Vasilie Vistieru aceste mai sus zise moşii. Drept aceia am dat şi D-mea lui Vasilie Vistieru şi Jupânesii lui Dumitrii, pentru ca să le fie lor de moşie şi ohavnică lor şi feciorilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată şi mărturii am pus D-mea : Jupan Vintilă vel Vornic i Jupan Papa vel Logofăt i Jupan Hrizea vel Vistier i Jupan Necula vel Spătar i Bertolomei vel Stolnic i Furtuna vel Comis i (loc alb) vel Paharnic i Jupan Trufanda vel Postelnic şi Ispravnic Papa vel Logofăt. Şi am scris eu Staicul (sau Stancul ?) Logofătul în scaunul cetăţii Tîrgoviştii. Pecetea gospod.

Acest izvod sau tălmăcit . . . la 1818 Mai 23.

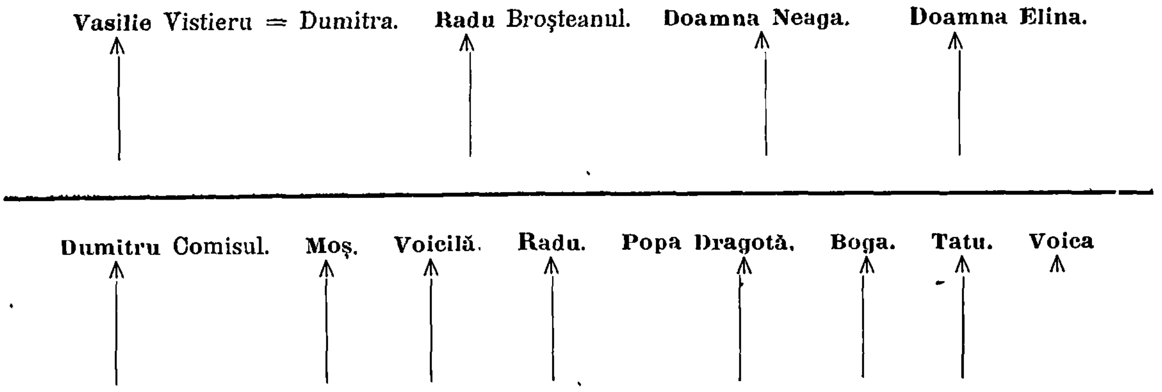

www.dacoromanica.ro

1623 Iunie 15. (Ibidem.) Hrisovul lui Radu Voevod sin Mihnea Voevod către Neagu și frații lui Gherghe și Antonie . . . ca să le fie $6^1/_2$ pogoane de vie în dealul Trăstianul... cumpărată dela Vâlcul și Oană cu 12300 aspri.

Și iar a cumpărat Gherghe și fratele lui: Neagul și Antonie, din moșia Popeștilor . . . o funie . . . cu 1200 aspri. Apoi să le fie lor o țigancă . . . cumpărată cu știrea lui Radul Logofătul din Frijureni, dela Șteful din Stăncești cu 3000 aspri . . . Apoi să le fie un copil de țigan . . . schimbat cu Băstian ? Clucerul, cu știrea lui Radu Paharnicul din Frijureni...

Și iar să le fie o țigancă . . . schimbată cu *mânăstirea Mislea* . . . cu știrea *ctitorilor: boierii din Cocorăști* . . . dând în schimb 2 boi.

Și aldămășari au fost : din Trăstiani Voinea, Negre, Elez, Brătian, Drăgan și din Cioceni Stan, din Negovani Dragul, Daneș, Radul, Cârstian și din Pucheni Radul și din Brăgrești Voicu și bătrînul Milea și din Popești popa Jitian și Răuțu . . . urmează martorii Divanului.

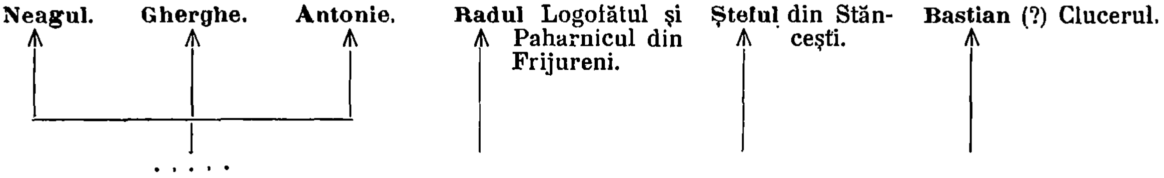

1623 Noembre 10. (Ibidem.) Hrisovul lui Alexandru Voevod sin Radu Voevod către Radul Logofătul ca să-i fie moșie în Ojogenii din județul Ialomița, $^1/_2$ de sat, partea lui Dragul Postelnicul din Slătioare . . . cumpărată cu 14000 aspri. Apoi să-i fie moșie în Dădulești . . . cumpărată dela Barbul Postelnicul și dela fratele-sĕu Ivan din Mănești, cu 12.000 aspri.

Apoi, moșie în Stroești, din partea ce a fost domnească, cumpărată de Mihail Voevod, pentru că a cumpărat Radul Logofătul dela megiași . . . pe vremea când s'au rĕscumpărat ei de vecinie dela Gavril Vodă, cu 20.000 aspri. Apoi să-i fie tot în Stroești, partea Stoicăi Toței . . . cumpărată dela Stan și dela femeia sa Calea, cu 1000 aspri. Apoi, tot în Stroești partea lui Matei fiul lui Barbul din Lipărești . . . cumpărată cu 600 aspri.

Apoi să-i fie și o familie de țigani . . . cumpărată dela Mihart Postelnicul din Văgiulești și dela Stroe Postelnicul din Oteteliș cu 11.000 aspri. Să-i mai fie . . . alți țigani . . . cumpărați de Danciul Vataful Doicescu, dela Banciul și dela femeia sa Stana fata lui Staicu din Suslănești cu 33 de galbeni, iar Danciul Vataful . . . i-a vîndut lui Radul Logofătul . . . tot cu 33 de galbeni.

Și iar să-i fie o țigancă cu 2 fete . . . cumpărate dela Jupanița Voica și dela fii ei : Udrea, Bogdan și Pană . . . cu 4000 aspri. Apoi, alt țigan . . . cumpărat dela Iane Spătarul și dela Jupanița lui Elina din Mărgineni, cu 30 de ughi. Apoi, altă țigancă . . . pe care a dat-o Nedelco Comisul din Bucov, pentru niște bani ce i-a împrumutat Radul Logofătul, cu care a plătit alți țigani dela Necula Slugerul ce i-a vîndut soacră-sa Jupanița Maria; apoi când a voit să-i plătească Nedelco Comisul banii, Radul Logofătul l'a iertat de acești bani, 7 galbini . . . pentru acea țigancă. Și au fost boieri mărturii : Jupan Cernica fost mare

www.dacoromanica.ro

Vornic, Ionaşco Comisul din Borus, când i-a iertat Radul Logofătul aceşti 7 galbeni lui Nedelco Comisul, şi alţi boieri . . . urmează mărturiile Divanului.

Radul Logofătul. **Dragul** Postelnicul din Slătioare. **Barbul** Postelnicul. **Ivan** din Măneşti.

. . . . .

Mihart Postelnicul din Văgiuleşti. **Stroe** Postelnicul din Oteteliş. **Danciul** Vataful Doicescu. **Iane** Spătarul = Elina din Mărgineni.

Nedelco Comisul din Bucov. **Necula** Slugerul = ... **Matei.** Banciul = **Stana**

Jupaniţa **Maria.** **Barbul** din Lipăreşti. **Staicu** din Suslăneşti.

Udrea. **Bogdan.** **Pană.** Jupan **Cernica** fost mare Vornic. **Ionaşco** Comisul din Borus.

Jupaniţa **Voica**

1624 Martie 2. (Ibidem.) Hrisovul lui Alexandru Voevod sin Radu Voevod către Neagul Postelnicul cu fraţii sĕi Gherghe şi Antonie . . . ca sĕ le fie moşie în Fundul Dodei care este pe lângă hotarul Popeştilor . . . cumpărată de ei dela Jupaniţa Elena fata Jupaniţii Frusinii din Brătileşti şi dela fii ei Dumitru şi Neacşa cu 4000 aspri gata şi cu 50 vedre de vin, pentru că a fost datoare Jupaniţa Frusina mama Jupaniţii Elina, Neagului Postelnicul şi lui Gherghe şi lui Antonie, un covor şi un răclit, preţul lor 2000 novţi bani şi aşa s'au tocmit Jupaniţa Elina şi cu feciorii ei . . . şi au dat această moşie pentru datoria mamei sale . . . şi le-au mai dat lor 4000 de bani şi fac împreună 6000 de bani şi 50 vedre de vin . . . şi s'au tocmit ei . . . încă în zilele părintelui D-mele Io Radul Voevod când s'a dus în ţara Moldovii . . .

Şi au fost mărturii: din Negoeşti Fătul şi Albul şi din Brătileşti Stoica, Pascul, Tudor, Coman, Dima şi Stan fiul lui Danco . . . urmează martorii Divanului.

www.dacoromanica.ro

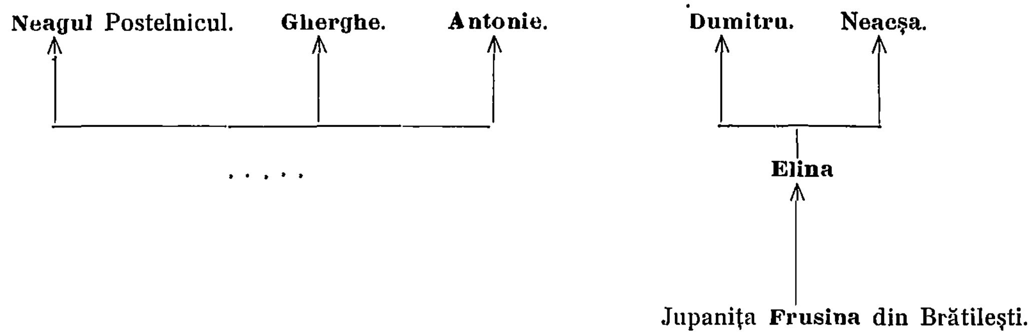

1625 Ianuarie 25, (Ibidem, còpie veche.) Cu mila lui D-zeu Io Alexandru Voevod şi Domn a toată ţara rumânească, feciorul marelui şi prea bunului şi milostivului Io Radul Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele slugilor D-mele Neagului şi frate-sĕu Gherghe, feciorii lui Mihai din Tîrgşor şi cu feciorii lor câţi D-zeu le va da ca să le fie lor moşie la Bărcăneşti, însă moşia ce au fost cumpărat-o cumnată-său Stanciul împreună cu Neacşa sora Neagului şi a lui Gherghe, fămeia Stanciului.

Apoi când au măritat Neagul şi Gherghe pe soru-sa Neacşa dupe Stançiul, i-au dat zestre 80 de galbeni şi un păhar de argint şi 6 brăţări de argint şi 3 conteşe de postav şi 2 mintii de postav şi 3 cai şi 4 boi şi 4 vaci; apoi când au fost pe urmă, Neacşa sora Neagului şi a lui Gherghe, ea au murit cu copii cu tot. Intru aceia, după moartea ei, iar Neagul şi Gherghe ei şi-au cerut zestrile soră-si Neacşii dela cumnată-sĕu Stanciul, iar el n'au vrut să dea zestrile ce s'au zis mai sus ci au fugit Stanciul la Braşov, iar dela Braşov au fugit la Moldova, apoi de acolo el s'au dus la Brăila de s'au însurat. Apoi dupĕ ce s'au însurat, iar Stançiul el au venit să ţie moşia din Bărcăneşti ce o au cumpărat, iar Neagul şi Gherghe ei şi-au cerut zestrile dela cumnată-său Stanciul.

Apoi au venit la pîră de s'au pârât de faţă înaintea lui Alexandru Voevod sin Iliaş Voevod, iar dupĕ aceia, Alexandru Voevod, D-sa au judecat şi au dat 4 megiaşi între dînşii ca să-i tocmească, iar megiaşii i-au tocmit cu sufletele lor cum să ţie Stanciul din moşie a 4-a parte şi să întoarcă zestrile înapoi.

Iar dupĕ aceia, cumnată-său Stanciul el au murit, iar când au fost în zilele lui Gavriil Voevod, dupĕ moartea Stanciului, iar fămeia lui, ea au venit la pâră cu Neagul şi cu Gherghe pentru moşia din Bărcăneşti. Apoi întru aceia, Gavriil Voevod d-sa au judecat ca să întoarcă femeia Stanciului zestrea Neacşii sora Neagului şi a lui Gherghe şi să ţie moşia. Apoi femeia Stanciului, ea sau lăsat şi de zestre şi de moşie şi am văzut D-mea şi cartea lui Gavriil Voevod, cum este mai sus scris.

Drept aceia, am dat D-mea Neagului şi lui Gherghe ca să fie în pace de către femeia Stanciului şi să le fie lor moşia din Bărcăneşti, de baştină şi ohavnică feciorilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată şi mărturii am pus D-mea: Jupan Papa vel Vornic şi Jupan Fiera vel Logofăt i Jupan Vlad vel Vistier i Miho vel Spătar i Vartolomi vel Stolnic i Jupan Bratul vel Comis i Gherghe vel Paharniç i Jupan Dumitrache vel Postelnic şi Ispravnic Fiera vel Logofăt. Şi am scris Lepădat în cetatea Tîrgoviştii.

www.dacoromanica.ro

Acest izvod s'au tălmăcit . . . la 1818 Mai 23.

Neagu. Gherghe. Neacşa = Stanciu = 2° . . . la Brăila. El + în zilele lui Gavril Vodă (Movilă).

Mihai din Tîrgşor.

1628 Iulie 18. (Ibidem.) Hrisovul lui Alexandru Voevod sin Iliaş Voevod către Neagul şi cu fraţii sĕi Gherghe şi Antonie din Negoeştii lîngă Târgşor . . . ca sĕ le fie nişte ţigani . . . pentru că i-a cumpărat ei, fii lui Mihai, . . . dela Mihai Postelnicul din Sărata cu 14.000 aspri.

Şi iar au cumpărat ei dela Nenciul Vornic şi dela Jupaniţa sa Neacşa din Măneşti o ţigancă cu 3400 aspri . . . şi au fost atuncea la tocmeală boieri mărturii: din Vai de iei Costandin şi din Negoeşti Nastea şi din Gortoeşti Dima.

Şi iar au cumpărat ei . . . vie cu 3400 aspri . . . şi altă vie tot cu 3400 aspri . . . şi altă vie cu 2000 de aspri.

Şi iar au cumpărat dela ei Necula fiul lui Mihai din Popeşti şi dela femeia sa Slăviţa, partea lor de moşie cu 1000 aspri . . . şi dela alţi megiaşi tot în Popeşti, cu 800 de aspri . . . urmează martorii Divanului.

Neagul. Gherghe. Antonie din Negoeştii de lîngă Tîrgşor. **Mihai** Postelnicul din Sărata. **Nenciul** Vornic = Neacşa din Măneşti.

Mihai.

1631 Iulie 6. (Ibidem.) Hrisovul lui Leon Voevod sin Ştefan Voevod către Mihalcea Vornicul din Pătărlage . . . ca să-i fie moşie în Cândeşti din judeţul Buzău . . . mai multe părţi de moşie . . . cumpărate dela mai mulţi moşneni . . . cu 1000, 2000, 2000, 1800 de aspri . . . Şi au fost mărturii la acele vînzări : Cernat Logofătul din Puţintei, Armega din Potoceni, din Verneşti Jipa . . . şi alţi . . . urmează martorii Divanului.

Mihalcea Vornicul din Pătărlage.

1631 August 17. (Ibidem.) Hrisovul lui Leon Voevod sin Ştefan Voevod către popa Şerbu din Odobeni . . . ca să-i fie nişte vii . . . în Cândeşti . . .

Popa **Şerbu** din Odobeni.

www.dacoromanica.ro

Fără dată (sigur 1633 1654.) (Ibidem.) Hrisovul (rupt în multe părţi) lui Matei Vodă către Radu mare Logofăt . . . ca să-i fie moşie în Mărăcineni din judeţul Ialomiţa, între Ojogeni şi Lipăreşti . . . care moşie a fost pustie, fără bir, încă de mai nainte vreme din zilele altor Domni, ne-scrisă în catastih la vistieria domnească . . . pentru dreapta şi credincioasa slujbă, ce a slujit D-mele şi ţării . . .

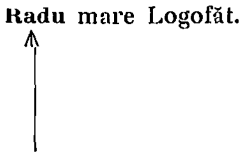

1634 August 3. (Ibidem.) Hrisovul lui Matei Voevod . . . către Jupan Ivaşco marele Vornic . . . ca să-i fie moşie la Ojogeni, la Slătioarele de jos şi Mărăţi însă partea verii sale Jupaniţii Stancăi fata Borcii Postelnicul din Slătioare . . .

Insă, acum în zilele D-mele, Jupaniţa Stanca fiind singură Jupaniţă fără copii şi i-au rĕmas toate ei şi alte rudenii de sînge ale Jupaniţii Stancăi mai de aproape nu sunt afară de vărul ei Jupan Ivaşco marele Vornic şi nepotul ei Pătraşco Postelnicul fiul sorei sale Jupaniţa Neacşa.

Intru aceasta . . . Jupaniţa Stanca însă-şi . . . a dat Jupanului Ivaşco marele Vornic... jumătate din Ojogeni şi din Slătioarele de jos şi din Măraţi . . . iar altă jumătate din partea Jupaniţii Stancăi a rĕmas ca să fie la mâna nepotului ei Pătraşco Postelnicul. Insĕ Jupan Ivaşco marele Vornic, până când va fi Jupaniţa Stanca vie şi cu suflet, să aibă a o căuta şi la bine şi la rău . . . iar dupĕ moartea ei . . . să o pomenească . . .

Altă întocmire a făcut iarăşi Jupaniţa Stanca . . . cu Jupan Ivaşco marele Vornic împreună cu nepotul ei Pătraşco Postelnicul pentru moşiile ce avea cotropite de către alţi... ca să scoaţă vărul ei Jupan Ivaşco . . . acele moşii cotropite . . . şi să le ţină pe toate Jupan Ivaşco marele Vornic singur jumătate, iar Jupaniţa Stanca cu nepotul ei Pătraşco Postelnicul să ţie ei amîndoi cea l'altă jumătate . . . şi au făcut şi zapis cu boieri mărturii anume : Jupan Hrizea marele Ban, Radul Năsturel fost mare Logofăt, Gligorie mare Logofăt, Dumitru Dudescul mare Vistier, Mihai mare Spătar, Vasilie mare Stolnic, Buzinca mare Comis, Vucina mare Paharnic, Costandin mare Postelnic, Radul al doilea Vistier, Nenciul Vornic, Mavrodin Vornic, Dumitru Vornic, din Togozeni Paraschiva Vornic, Bunea Logofătu, Şerban Logofătu, Iane al doilea Sluger, Andrei Rudeanul Sluger, Drăgoi Logofătul . . . urmează martorii Divanului.

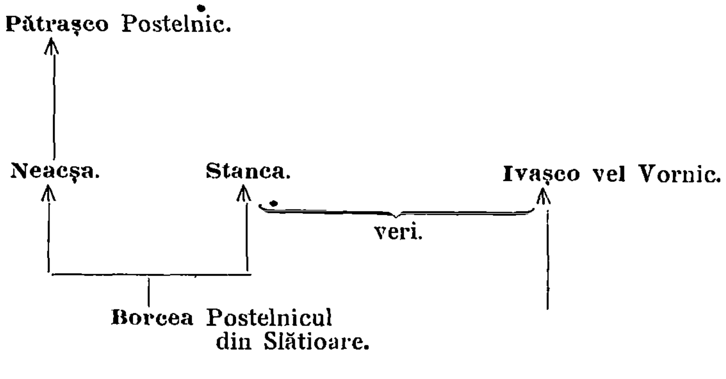

www.dacoromanica.ro

1634 August 12. (Ibidem) Hrisovul lui Matei Basarab Voevod către Popa Neniţă din Fundeni ca să-i fie moşie la Găujeni din judeţul Slam—Rîmnic şi Brăila . . .

Apoi . . . în zilele lui Leon Vodă, în anul 7139 — 1631 sau omorît patru oameni pe moşia satului Bălţaţii şi a trimes Leon Vodă acolo pe Mircea al doilea Armaş ca să ia deşugubină dela toate hotarăle din împrejurul locului şi au ajuns şi hotarăle satului Găujanii la acèstă deşugubină, ughi 20 şi toţi locuitorii satului Găujanii au fugit în altă parte. Insă au luat Roşii din Slam-Rîmnic, dela Bărcan fiul popii Danciului din Gârbovi un cal bun şi au pus preţul lui ughi 20 pentru deşugubina Găujenilor şi el nu era de acolo şi n'a avut nici o treabă cu ei.

După aceia, Bărcan a găsit un om locuitor în Găujeni . . . şi a luat dela el 2 boi şi ughi 10 pentru calul său. După aceia, Coman, să duce la locuitorii satului Găujenii, părtaşii lui de moşie, în oraşul Brăila . . . şi i-a întrebat pe ei şi le-a zis : ca să plătească moşia lor, toţi împreună, de acèstă deşugubină ; ei toţi au zis cu gurile lor că de acum înainte nu le trebue moşie, nici nu voiesc a da nici un ban şi cui trebue moşie să dea banii şi să o ţină . . . iar Coman a pus mulţi oameni mărturie . . .

Deci Coman a făcut moşia din Găujani vînzătoare ca să plătească deşugubina şi . . . a cumpărat-o popa Neniţă . . . cu o iapă cu mânzul ei ughi 10, bani gata ughi 10 şi camăta lor ughi 10, fac 30 ughi . . . urmează martorii Divanului.

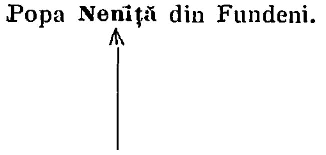

1640 Martie 10. (Ibidem.) Hrisovul lui Matei Basarab Voevod către Jupan Bunea al doilea Vistier ca să-i fie 202 pogoane vie în satul Bozianii în judeţul Saac . . . cumpărate dela Vintilă Iuzbaşa de Cerveni din Tătuleşti şi dela fii sèi: Calotă, Dragomir şi Mihalaşco drept 26.000 aspri şi o haină de purpură 5 coţi, foarte bună . . . şi alte vii . . . cumpărate dela Ivan al doilea Postelnic fiul lui Nedelco Boteanul Clucerul drept 21.000 aspri . . . . . urmează martorii Divanului.

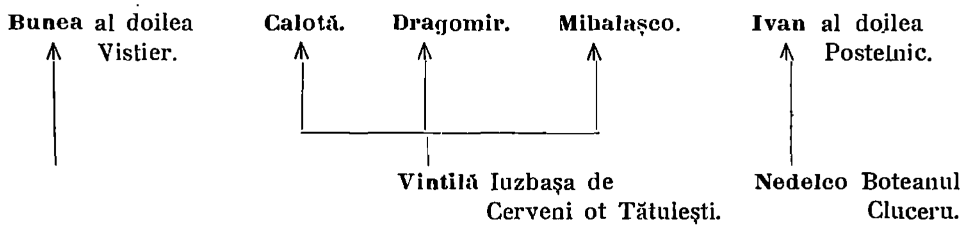

1642 Ianuarie 15. (Ibidem.) Zapis pentru vânzarea unui stj. de moşie şi vie în Cândeşti, între moşneni, cu 1400 aspri . . .

1644 Noembre 18. (Ibidem.) Hrisovul lui Mateī Basarab Voevod . . . către mai mulţi oameni, ca să le fie moşie în satul Burciuleştii din judeţul Slam-Rîmnic . . , şi în Stăeşti

www.dacoromanica.ro

. . . Căpoteşti . . . care sate şi moşii au fost mai dinainte vreme ale Burciului Vistieru . . . [1]).

Dintr'acest document extragem: **Iorga** Ciauşul

↑

. . . . .

↑

Muşa + acum sub Matei Vodă.

↑

Anca + în zilele lui Şerban Voevod.

↑

Popa Neagoe.

↑

Burciu Vistieru.

1647 fără lună şi zi. (Ibidem.) Hrisovul lui Matei Vodă Basarab către Jupan Gherghe Vistierul şi Jupan Bunea Vistierul . . . ca să le fie moşie în Dârzea din judeţul Vlaşca . . care moşie au fost de moştenire megieşască birnică la catastihul vistierii D-mele . . .

---

1) . . . şi sau plîns (Anca şi Muşa, în zilele lui Şerban Voevod) şi s'au jeluit pentru nevoia şi sărăcia lor, că sînt cutropite moşiile lor şi moştenirile lor pe limba altor oameni înşălători, de către rěposatul Mihail Voevod; iar Şerban Vodă pe acea vreme era d-lui la Mihai Vodă, mare Paharnic şi ştia foarte bine d-lui că s'a cotropit din aceste moşteniri, de către rěposatul Mihail Voevod, pe gura altor oameni înşelători şi fără nici o plată, pentru că mai nainte vreme, în zilele lui Mihail Voevod, multă greutate şi nevoe au avut de către Mihalcea Banul, ca sě-şi vînză moşiile, iar ele n'au vrut să le vînză nici răposatului Mihail Voevod, nici nimănui.

Pentru că a văzut D-lui Şerban Vodă şi cartea răposatului *Negru Voevod,* vecinica pomenire şi cartea rěposatului Vlad Voevod şi cartea răposatului Alexandru Voevod tatăl Mihnii Voevod şi cartea lui Mihail Voevod, că n'au fost vînduţi Stăeştii, nici Burciuleştii, nici Căpoteştii . . .

La acésta, rěposatul Şerban Voevod cum a văzut aceste bătrâne cărţi . . . vechi, rupte, înegrite şi îngăurite . . . D-lui au făcut cartea D-lui la mâna Ancăi şi cu fata ei Muşa şi a înoit . . . ca sě ţie ele . . . aceste moşii . . .

Iar când am fost acum în zilele D-mele, Muşei fata Ancăi, i s'a întâmplat moarte . . . şi a lăsat ea aceste sate, nepotului ei Iorga Ceauşul şi lui Stanciul Ceaprazarul . . . Să vorbeşte de cartea lui Alexandru Voevod dela leat 7081=1573 şi a lui Şerban Voevod dela leat 7111=1603.

Apoi acum, nişte oameni (urmează numele lor) . . . ei au ridicat pîră a doua oară că n'au putut să jure 12 boieri . . . şi că au avut şi ei parte în aceaste moşii . . . şi au scos o carte a lui Alexandru Voevod Iliaş cu leatul 7137=1629, al doilea rînd, rea şi mincinoasă, pe numele Neagului biv vel Agă şi Andrei Iuzbaşa fratele lui şi alţi oameni . . . şi o carte a lui Leon Vodă, pe numele lui, rea şi mincinoasă, iar altul . . . zicea că a cumpărat şi n'are zapis şi a scos o carte a lui Radu Voevod Mihnea, rea şi mincinoasă, cu leat 7100 = 1592.

Insă D-mea am citit toate cărţile . . . şi am osibit pe cele rele şi mincinoase ce le-au făcut cei fără minte şi înşelători şi . . . le-am rupt în marele divan . . . şi n'au avut gură să deschidă, nici cu limba lor vre-un cuvînt să zică pentru sate şi moşii . . .

www.dacoromanica.ro

Iar acum . . . megiașii din Dârzea, ei ca niște oameni răi și vicleni, s'au ridicat și au fugit din sat în altă parte și a rĕmas birul domnesc și haraciul cinstitului Impărat jos și nici un obraz n'a voit să se întoarcă la moșia lor și la bir. Deci . . . văzând D-mea așa viclenie a lor . . . am dat toată moșia Dârzii . . . paharnicilor și mazililor și cervenilor din Cucuruzii din Vlașca, să le fie de moșie . . . și să aibă a plăti ei birul și toate dările lor la vistieria domnească și la nevoia țării.

Drept aceia, paharnicii și cei l'alți slujitori de acolo, ei au plătit birul și . . . darile Dârzenilor într'un an și jumătate, iar sătenii din Dârza n'au voit să plătească birul la moșia lor. La acésta, paharnicii . . . au vîndut toată moșia Dârzii . . . lui Jupan Gherghe Vistierul și Bunea Vistierul cu 14600 aspri . . .

Apoi . . . ei au avut pîră . . . zicând oamenii că au vîndut acéstă moșie cu bir cu tot . . . iar mai sus numiții boieri au mărturisit că ei, au vîndut moșia statornică, iar pentru bir nu este cu știrea lor . . .

Li sĕ dă paharnicilor . . . lege 12 boieri ca să jure . . . dar au rĕmas de lege . . . urmează martorii Divanului.

Gherghe Vistieru. Bunea Vistieru.

1650 Mai 5. (Ibidem, copie veche.) Adecă noi 12 boieri anume: ot Vernești Jipa i Stanciul Grecul i ot Zorești Manea i Vasilache Juzbașa, i ot Mărăcineni Sava Binghiul i Bratul Coetescul i ot Râmnec Neagoe Căpitanul i ot Bărbulești Pătru Iuzbașa i ot Obidiți Murgea i ot Rîmnic Neniță dascăl i Răzmiriță Juzbașa ot Mărtinești, noi toți împreună acești boieri cari ne-au luat Negoiță Paharnicu ca să-i hotărîm niște moșii dela județu Slam-Rîmnic i Brăila, strânsu-ne-am și am mers acolo la Balta Albă și i-am hotărît moșiile ce au avut de cumpărătoare și de milă, pre cărți și pre zapise.

Alesu-i-am satul Găojanii tot și cu tot hotarul, pre semnele și pre hotarăle cele bătrîne și satul Căpoteștii tot și cu tot hotarul și satul Bărbuleștii tot și cu tot hotarul și satul Blehăneii tot și cu tot hotarul și să fie 557 de stânjeni din satul Epureștii iar alăturea cu moșia lui de lîngă Găujani, pentru că acéstă moșie cumpăratu-o-au dela Stana fata lui Roman și dela Manea nepotu Mierăului Vataf și dela Stănislava și dela Tudoran ot Epurești și am alăturat acéstă moșie alăturea cu Găojanii, pe din sus.

Pus-am piatră în muchea Călmățuiului și am pus un bolovan în drumul Brăilii și în drumul Odăii în piatră și în drumul Găojanilor în capul moșii iar în piatră. De acoalea înainte să mai lungesc moșiile Găojanilor și a Căputeștilor și a Burciuleștilor și a Blehanilor de merg până în crucea lui Talpeț, iar hotarul aestor sate pre din jos să se știe în Galicia în drumul Gradiștii, în piatră și lîngă Suligatul iar în piatră, pre hotarul cel bătrîn sau pus 6 pietrii până în Balta-Albă.

Și iar să fie lui Negoiță Pahărnicul o moșie ce se chiamă Steasca, care să începe din capul ocinii Burciuleasca, din crucea lui Talpeș până în apa Siretului, care moșie îi este de cumpărătoare dela moșnenii satului și au lepădat și banii Dii ot Brăila și o am ales toată la un loc și am pus pietrii despre Crângeni și despre Moscureni, de o parte câte 3 pietrii

www.dacoromanica.ro

şi când sau hotărît această moşie fost-au ispravnic Stanciul vtori Portar. Aceasta am scris, să se ştie. (Urmează numele lor.)

Această copie sau scos . . . de Kiriţă dascălul slovenesc, la şcoala domnească ot sf. Gheorghe vechiu din Bucureşti.

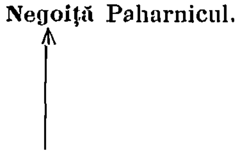

1650 Decembre 5. (Ibidem.) Hrisovul lui Matei Basarab Voevod . . . către Bălaci şi Stanciul din Bâcleşul-sec din judeţul Mehedinţi, strănepoţii lui Bucur şi Stoian, ca să le fie moşie în Bâcleşul-sec . . . şi în Padina . . . şi Poiana dela furca Bâcleşului şi Băglasca, din Câmpul mare din Zăgojeni, şi Smedoviţa . . . care le-au fost moşii de moştenire stăpânite dela rěposatul strămoş al D-mele Io Basarab Voevod fiul lui Basarab Voevod, cu dreaptă şi credincioasă slujbă ce a slujit D-lui şi cu vărsare de sînge prin ţări streine . . . urmează martorii Divanului.

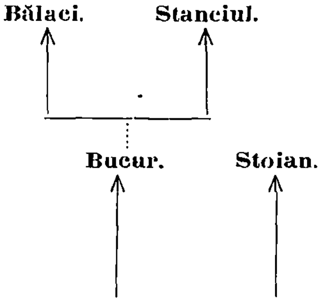

1651 Iulie 12. (Ibidem.) Hrisovul lui Matei Basarab Voevod . . . către Moise Spătarul din Cândeşti din judeţul Buzău, fiul Mihalcii Vornicul din Pătârlage . . . ca să-i fie moşie în Odobeni în judeţul Buzău . . . cumpărată dela Lefter din Odobeni şi dela fii lui : Antonie şi Lefter şi Matei drept 600 lei bătuţi gata . . . cu zapis ot leat 7158 = 1650, cu Părintele Serafim episcopul de Buzău mărturie . . .

Apoi . . . a luat 12 boieri hotarnici pe răvaşe domneşti anume : din Buzău Vasilie Iuzbaşa, din Mărăcineni Mircan Ceauşul şi Alexie Ceauşul şi Sava Căpitanul şi Radul fiul cel mare al lui Sava şi din Puţintei Necula fiul Lupşei Iuzbaşa şi din Zoreşti Badea şi Zota şi din Verneşti Lefter Ceauşul şi din Pleşcoi Radul şi Sira şi din Cârlomăneşti Mihul şi omul domnesc hotarnic Stoian al doilea Portar, ca să o hotărnicească . . .

Apoi Lefter, dupě vînzarea moşii şi dupě hotărnicie . . . sau plâns în divan că Moise Spătarul a hotărnicit cu aceşti 12 boieri, rău şi a călcat moşia lui . . . şi a luat el 24 de boieri ca să calce pe aceşti 12 boieri hotarnici ai lui Moise Spătarul . . . dar a rămas de lege.

Insă Lefter nici aşa nu s'a lăsat . . . ci a venit din nou de faţă cu Moise Spătaru în divan . . . şi i-am dat D-mea şi pe aceşti 12 boieri şi pe acei 24 ai lui Lefter . . . dar Lefter cum a văzut aşa . . . n'a voit să meargă . . . ci a rămas de lege . . . urmează martorii Divanului :

www.dacoromanica.ro

Moise Spătarul din Cândeşti, din judeţul Buzău.
↑
Mihalcea Vornicul din Pătărlage.

Antonie. **Lefter.** **Matei.**
↑ ↑ ↑
Lefter din Odobeni.

1654 Septembre 8. (Ibidem.) Hrisovul lui Costandin Şerban Voevod către Negoiţă Clucerul fiul Mihalcii Vornicul din Pătărlage . . . ca să-i fie moşia satului Găojanii din judeţul Slam-Rîmnic şi Brăila . . .

In zilele lui Leon Voevod în anul 7139 — 1631, sau omorît 4 oameni pe moşia satului Bălţaţii şi a trimes Leon Vodă pe Mircea al 2-lea Armaş ca să ia deşugubina dela toate hotarele dela locurile dimprejur şi a ajuns şi hotarului satului Găojanii la acéstă deşugubină ughi 20 şi toţi locuitorii satului Găojanii au fugit în altă parte.

Insă au luat Roşii din Slam-Rîmnic dela Bărcan sin popa Danciu din Gârbovi, un cal bun . . . (urmează întocmai la fel cu textul publicat mai sus în documentul cu data din 1634 August 12.)

Neniţă răspopul . . . a vîndut acéstă moşie lui Negoiţă Clucerul . . . cu ughi 40 . . . urmează martorii Divanului.

Negoiţă Clucerul.
↑
Mihalcea Vornicul din Pătărlage.

1659 Aprilie 13. (Ibidem.) Hrisovul lui Mihail Radul Voevod către Iancul Căpitanul şi fraţii lui : Mihai Căpitanu şi Negoiţă Slugerul fii lui Oancea Logofătul din Cuştereni (sic !) din judeţul Ilfov şi nepoţilor lor Oancea Spătarul cu fraţii lui . . . ca să le fie moşie în Epureşcii din judeţul Slam-Rîmnic şi Brăila . . . mai multe părţi . . . pe care le-a cumpărat rĕposatul Mihail Voevod cu bani gata dela locuitorii satului Epureşcii şi a miluit pe Oancea Logofătul . . . pentru dreapta şi credincioasa slujbă ce a slujit şi toate le-a ţinut Oancea Logofătul . . . şi s'a întâmplat pribegie cu Şerban Vodă în ţara . . . (loc alb); apoi când a venit din pribegia lui . . . oamenii au cotropit . . . moşia . . . de atunci şi până acum.

Apoi acum, Iancul Căpitanu cu fraţii lui Mihai Căpitanu şi Negoiţă Slugerul şi nepotul lor Oancea Spătarul cu fraţii lui . . . s'au părît în divan cu locuitorii satului Epureştii . . . şi le-am dat la mijlocul lor 12 boieri, anume: Mihul Spătarul din Voiateni, Gligore Vataful din Cârlige, Dumitraşco Vornicul din Jilişte, Dumitraşco Dimian Logofătul din Scăuiani, Pătrăşcan din Gâlbovi, Anghel Roşu din Dragoslăveni, Sîrbul Roşu din Mihneşti, Bădică Roşu din Cândeşti, Oancea Paharnicul din Rătezaţi, Stan Roşu din Obediţi, Niţă dascălul din Rîmnec, Gârbu din Brăileşti ca să adevereze că au fost vîndut moşiile lui Mihail Voevod şi că şi-au rĕscumpărat moşiile lor dela Oancea Logofătul . . . şi s'au împăcat între ei . . . care cât să ţină . . . urmează martorii divanului.

www.dacoromanica.ro

Oancea Spătarul cu fraţii lui, erau nepoţi celor 3 fraţi Cuştiureni.

Ianeul Căpitanu. **Mihai** Căpitanu. **Negoiţă** Slugeru

Oancea Logofătul din Cuştiureni, sud Ilfov.

1659 Septembre 11. (Ibidem.) Hrisovul lui Mihail Radul Voevod către Bălaci Postelnicul cu fiul sĕu Drăghici din Băcleşul-sec din judeţul Mehedinţi . . . ca să le fie lor satul Smedoviţa . . . care a fost bătrînă şi dreaptă moşie de moştenire, câştigată de moşul lor Ştoroban Spătarul . . . dela rĕposatul Basarab Voevod cu dreaptă slujbă şi cu vărsare de sânge prin ţĕri streine . . . şi am văzut D-mea şi cartea de miluire . . . dela anul 7112 = 1604[1]).

Iar . . . în zilele lui Costandin Vodă, ei au avut pîră cu Albuleştii . . . dar au rĕmas ei de lege.

Iar acum în zilele D-mele, Albuleştii s'au sculat din nou cu pîră . . . pentru acest sat . . . şi le-am dat la mijlocul lor 12 boieri, anume: din Cernaia Costandin Paharnicul şi Balica Paharnicul, din Sămărineşti Pârvul Stegarul, din Iablaniţa Crăciun Pârcălabul, din Padina Ionaşco Paharnicul, din Gogoşi Dumitru, din Flămânda Radul, din Bâcleş Barbul Pârcălabul, din Gârleni Necula Cerven, din Pieriea Barbul, din Cocîcodia Drăghici, din Lac Pârvul Ruja şi Ispravnic Preda Logofătul Bucşeanul din scaunul D-mele din Craiova . . . şi iarăşi au rĕmas Albuleştii de lege . . . urmează martorii Divanului.

Drăghici.

Bălaci Postelnicul.

Ştoroban Spătarul.

1711 Decembre 3. (Ibidem.) Cartea Mitropolitului Antim al Ungro-Vlahii împreună cu boierii Şerban Bujoreanul vel Vistier i Radul Dudescul vel Paharnic, de judecată şi de împărţeală la mâna d-sale Ducăi Cupariul şi a frăţine-sĕu Pană Negoescu vel Stolnic, pentru că întâmplându-se de au murit fraţii d-lor după împărţeala ce s'au fost împărţit mai nainte şi vrând d-lor ca să se împartă acum a doua oară de iznoavă şi neputindu-sĕ învoi între d-lor . . . Deci Măria Sa . . . i-au dat pre seama noastră... ca sĕ-i împărţim de toate ce ar fi rămas dela părintele d-lor Neagul Postelnicul.

Deci viind d-lor . . . aici în Tîrgovişte . . . i-am tocmit . . . potrivind moşiile bună cu bună şi rea cu rea şi am socotit ca să ţină d-lui Pană Negoescul vel Stolnic, moşia ce au fost dela părintele d-lor Neagul Postelnicul însă : în Negoeşti stj. 400 şi toată partea ce au avut în sat în Popeşti stj. 569 şi la Orboeşti toată partea ce au avut stj. 330 şi iar partea d-lor ce au avut în Oroşanca i la Scârnav stj. 259, care fac peste tot stj. 1558.

1) E vorba dar aci, de Radu Şerban Vodă.

www.dacoromanica.ro

Ales-am şi d-lui Ducăi Cuparului ca să ţie din moşiile ce au avut dela părintele d-lor Neagul Postelnicul : la Bărcăneşti stj. 947 şi la Miroslăveşti i Ruşi i Pucheni stj. 759 care se fac stj. 1706, care trecând la d-lui Duca Cuparu moşie mai multă stj. 148, i-au lăsat d-lui vel Stolnic cu voia d-lui ; iar moşia Plaşcovului care este stj. 1866, fiind moşie de câmp, am socotit ca să o ţie d-lor împreună pân două.

Aşijderea pentru un vad de moară ce este pe moşia Miroslăveştii ot sud Dâmboviţa, care l'au fost cumpărat Drosul dela Nencul Căpitan drept taleri 120, acel vad fie pe moşia Miroslăveştii care s'au venit Ducăi Cuparu, să aibă d-lor a'l cumpăra dimpreună, Pană vel Stolnic i Duca Cuparu şi să-l ţie Duca Cuparu vadul.

Aşijderea şi pentru viile ce au rěmas dela părintele d-lor Neagul Postelnicul, la Scăeni pogoane 16, la Budureşti pogoane 9, la Cernăteşti pogoane 5 care sau cumpărat aceste 5 pogoane dela Cernăteşti cu banii ce sau luat dupe viile dela Orlea ; dintr'aceste vii sau ales să ţie d-lui Pană Negoescul vel Stolnic viile dela Budureşti pogoane 9 şi din viile dela Scăeni pogoane 6. Ales-am şi d-lui Ducăi Cuparu la Scăeni pogoane 10 şi la Cernăteşti pogoane 5.

Aşijderea şi pentru cheltuelile ce au făcut Duca Cuparu la pomenile fratelui d-lor: Costandin Postelnicul şi nişte datorii ce au plătit iar Duca Cuparu, sau făcut peste tot taleri 312 ; dintr'aceştia sau scos banii ce sau luat pe bucatele lui Costandin Postelnicul, talere 150, dupe cum ne-au arătat Duca Cuparu o foae de preţul acelor bucate şi au rěmas talere 162 daţi dela Duca Cuparu. Deci dintr'aceşti bani am socotit ca să întoarcă Pană vel Stolnic, Ducăi Cuparu, pe jumătate, talere 81, care sě fac aceşti talere 81 şi cu cei talere 60 ce face ca să dea Pană vel Stolnic la răscumpărarea vadului de moară dela Miroslăveşti . . . fac talere 141. Pentru aceşti bani s'au învoit Duca Cuparu cu d-lui Pană vel Stolnic ca să lase Pană Stolnicul cele 6 pogoane de vie dela Scăeni să le ţie Duca Cuparu şi s'au preţuit pogonul pe talere $32^1/_2$ care fac talere 195 şi după preţuire au mai dat Duca Cuparu d-lui Pană vel Stolnic talere 54 şi au rěmas să le ţie Duca Cuparu şi acele 6 pogoane de vie dela Scăeni.

Aşijderea şi pentru 3 vaduri de moară ce sînt la Scăieni, vadul cel dela mijloc ce să chiamă Flămânda, s'au căzut să'l ţie Pană vel Stolnic, iar vadul cel din jos ce este la Boldeşti să'l ţie Duca Cuparu ; iar vadul cel din sus fiind vad înfundat şi ca să'l ţie d-lor împreună, sau rugat Duca Cuparu la d-lui Pană vel Stolnic de au lăsat să-l ţie tot Duca Cuparu.

Iar pentru ţiganii care vor fi rămas dela părintele d-lor Neagul Postelnicul, să aibă a-i scrie pe toţi câţi sě vor afla la Duca Cuparu şi la cine ar trece mai mult, să aibă a-i întoarce unul altuia . . .

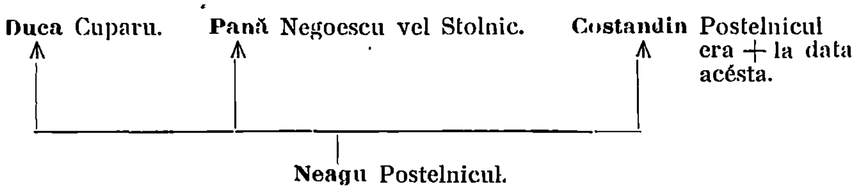

1738 Iunie. (Ibidem.) Zapisul lui Costandin Mănescu feciorul Barbului Comisul . . . la mâna Barbului Văcărescul vel Stolnic . . . prin care îi vinde moşia lui Adâncata ot sud

www.dacoromanica.ro

Prahova, stj. 500, stj. po bani 120, care fac taleri 500 (?). . pentru că acéstă moşie au fost veche a neamului nostru, iar apoi încăpând la mână streină, d-lui rĕposatul unchiu-meu Ianache Văcărescul vel Clucer părintele d-lui Barbului Văcărescul vel Stolnic, nu au îngăduit, ci cu judecată în Divan la rĕposatul Costandin Vodă Basarab au dat d-lui banii acelor cumpărători şi o au luat sub stăpânirea d-lui . . .

Insă mai pe urmă, tatăl meu Barbul Comisul au mers cu rugăciune la d-lui unchiul meu Ianache Văcărescul vel Clucer şi sau rugat ca să-i dea d-sale acéstă moşie şi să-i întoarcă banii, pentru-că d-lui mai avea şi alte moşii bune şi dupĕ rugăciunea tătâni-meu au primit d-lui de i-au dat banii şi i-au dat moşia şi de atuncea încoace şi tată-meu şi eu o am stăpânit.

Iar acum având păs, am mers la d-lui de i-am vîndut din moşie pre jumătate, stj. 500 . . . mai căzându-i-se d-lui . . .

(ss) Costandin Mănescu vînzător. Martori iscăliţi în zapis: Costandin Năsturel vel Vistier, Ion Roset, Şerban Cantacuzino vel Comis, Costandin Cioranu, Matei Cantacuzino biv vel Serdar, Pârvul Cantacuzino biv vel Serdar, Grigorie Topliceanu biv vel Medelnicer, Ştefan Văcărescul al 2 lea Vistier, Badea Văcărescul, Radul Văcărescul al 3-lea Postelnic.

Costandin Mănescu. **Barbu** Văcărescu vel Stolnic
↑ ↑
Barbu Comisu. **Ianache** Văcărescu vel Clucer.

1739 August 29. (Ibidem.) Zapisul lui Costandin Mănescu feciorul Barbului Comisul . . . către Barbu Văcărescu vel Stolnic . . . că avînd moştenire dela tată-meu Barbul Comisul moşia dela Adâncata ot sud Prahova . . . în trecutul an . . . am mers la d-lui Barbul Văcărescul vel Stolnic, de am vîndut . . . 500 stj., stj. po taleri 1, fac talere 500.

Iar acum . . . i-am vîndut şi cea l'altă parte de moşie dela Adâncata . . . 500 stj. po 120 bani stj. fac talere 500 ? . . . . dupĕ cum adeverează şi hrisovul lui Costandin Vodă Basarab, care ne-fiind la pârlej . . . fiind pus la loc ascuns, fiind vremile împerechiate.. pentru că i sĕ mai cuvine d-lui a cumpăra acéstă moşie, întâi pentru rudenie de vreme-ce părintele d-lui vel Stolnic, Ianache Văcărescu vel Clucer au fost văr primare cu tatăl meu Barbul Comisul şi tot dela neamul nostru s'au tras moşia acésta ; apoi eşind dela mâna neamului nostru iar d-lui unchiu meu Ianache Văcărescu vel Clucer nu au fost îngăduit să încapă la mână streină . . . şi s'au judecat . . . şi d lui au fost dat tată-meu, pentru care cu toată dreptatea altul mai volnic decât d-lui, nu au fost să cumpere acéstă moşie . . .

Costandin Mănescu vînzător. Martorii iscăliţi în zapis sunt : Costandin Dudescu vel Logofăt, Grigorie Grecianu vel Vistier, Costandin Năsturel biv vel Vistier, Pârvul Cantacuzino biv vel Serdar, Ioan Roset biv vel Stolnic, Andronachi Pană vel Vornic za Tîrgovişte, Ştefan Văcărescu al 2-lea Logofăt.

Costandin Mănescu **Barbu** Văcărescu vel Stolnic
↑ ↑
Barbu Comisu **Ianache** Văcărescu vel Clucer
veri primari.

www.dacoromanica.ro

1748 Mai 20. (Ibidem.) Zapisul lui Stoian sin Ghioca Logofețelu Firimițescul . . . către Barbu Văcărescu vel Vistier . . . prin care îi vinde moșie la Boldești în hotarul ce să numește partea Vladului Tătaru . . . stj. 180, stj. câte talere 1 . . .

(ss) Stoian Logofețelu za Divan sin Ghioca Fărămițescul, vînzător. Martori : Preda sin Ghioca Fărămițescul, Dumitrașco vel Vameș, Alexandru biv Logofăt za Vistierie, Costandin Tzigaras Logofăt za Vistierie.

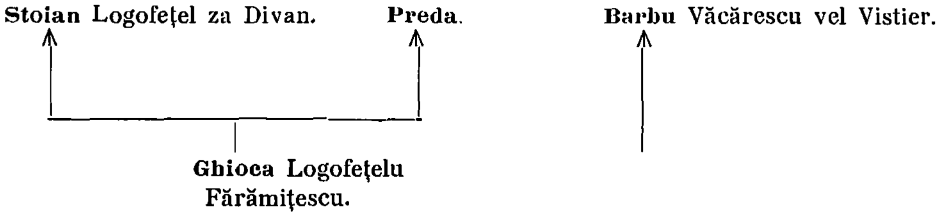

1786 Martie 8. (Ibidem.) Diata Roxandrii Văcăreasca, adeverită de Grigorie al Ungro-Vlahii.

. . . dintr'a mea zestre și din cele rămase dela soțul meu, rĕposatul Barbul Văcărescul biv vel Ban, mulțumind . . . pe nepoții și nepoatele . . . născuți din fiica mea Maria Ghiculeasa Băneasa ce o ține în căsătorie Dumitrache Ghica biv vel Ban . . .

Rămâindu mi o moșie . . . Adâncata cu 2 sate pe dînsa : Adâncata zis și Rășanii, și Sălciile, din care am dat zestre nepoată-mi Elenco Vornicesii ce o ține în căsătorie Ianache Moruz vel Vornic . . . îi dă toată moșia să o ție ea . . . fiindcă este botezată de noi . . . care moșie este cumpărată . . . cu banii miei, că având eu o pereche de cercei de zmarand din zestrea mea prețuiți drept taleri 800, când au cumpărat acéstă moșie, am vîndut acești cercei ai miei de zestre și sau cumpărat moșia aceasta dela Mănescul, cu banii cerceilor . . .

Dar cu banii care mai rămăsese au mai cumpărat alăturea . . . și alte părți . . . dela mai mulți inși . . . și dela rĕposatul cumnatul Radul Văcărescul biv vel Vornic . . .

Martori în diată : Costandin Niculescu biv vel Pitar.

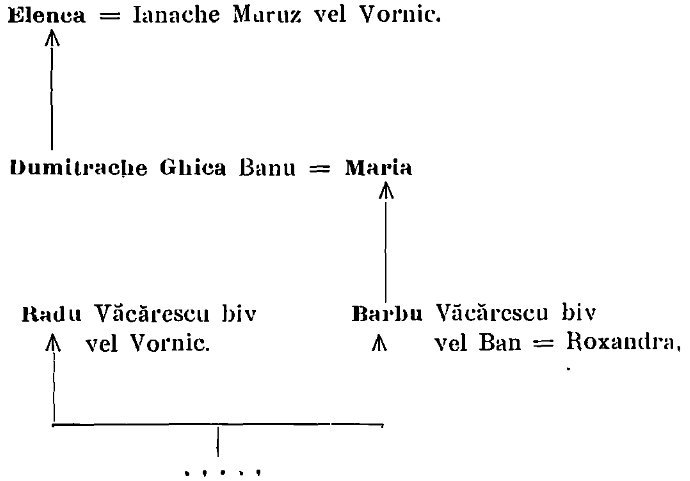

www.dacoromanica.ro

1794 Decembre 2. (Ibidem.) Anaforaua a 2 boieri: Costachis Caliarhis şi Ştefan Alexeanu Medelniceru, întărită de Alexandru Costandin Muruz Voevod, la 7 Decembre 1794, dată în pricina de judecată dintre Gligorie Medelniceru Grecianu şi Vistiereasa Moruzoaia, pentru o cârciumă pe moşia Sălciile vecină cu Slătioarele, a d-lui Medelnicerului Grecianu.

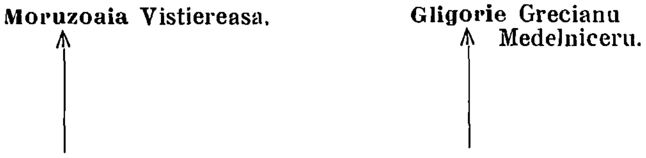

1795 Februarie 17. (Ibidem.) Zapisul lui Matei Lupoianul împreună cu fraţii lui: Toma i Niculae, feciorii lui Milco Postelnicul Lupoianul . . . către Barbu Văcărescu vel Ban . . . că având noi moşia Lunca Slătioarii în sud Prahova . . . alăturea cu moşia Adâncata a d-lui vel Ban, lăsată danie dela cumnata noastră Bălaşa, fratelui nostru rĕposatului Costandin Lupoianu soţul d-ei, ca să o stăpânească . . . şi la moarte să o lase cui va vrea.

Care moşie, mai nainte au fost a d-ei Ancuţii Rudeancăi muma d-ei cumnata noastră Bălaşa şi avîndu-o pusă zălog la ginerile d-ei, soţul cumnată-mea Bălaşii cel dîntâi, Şerban Grecianul, drept talere 300 şi ne-dându-i mâna de a o mai scoate de sub zălogire, au rĕmas sub stăpânirea d-lui Şerban Grecianul drept banii ce era zălogită şi au stăpânit-o Şerban Grecianul cât au fost cu viaţă, iar la moartea d-lui au lăsat-o cumnatii noastre Bălaşii şi măritându-sĕ cumnata noastră de al doilea rînd de au luat pe fratele nostru Costandin Lupoianu, au stăpânit-o amîndoi cât au fost cu viaţă. Apoi întâmplându-se şi cumnatii noastre Bălaşii moarte, au lăsat-o danie frăţine-nostru Costandin dupĕ cum arată în diata d-ei şi au stăpânit-o şi d-lui cât au fost cu viaţă şi încă trăind ne-au zis că întâmplându-i-se . . . moarte, ne-isprăvindu-şi diata ce o începuse — dupĕ cum sau şi întâmplat de n'au isprăvit-o, să ştim că acéstă moşie . . . să avem a vinde dintr'însa stj. 600, să-i facem pomenirile . . . iar ce va prisosi, să-i dăm mânăstirii Colţii unde au lăsat d-lui să se îngroape.

Deci, această moşie fiind alăturea cu moşia d-lui vel Ban, Adânçata . . . şi mai căzându-sĕ a cumpăra . . . am vîndut-o cu 90 bani po stj. . . . care fac talere 450 ? . . . .

(ss) Matei Lupoianu Postelnic vînzător, Toma Lupoianu Postelnic vînzător, Nicolae Lupoianu Postelnic vînzător.

Martori în zapis: Costandin Dudescu vel Vornic, Costandin Brâncoveanu vel Logofăt, Andrei biv vel Stolnic.

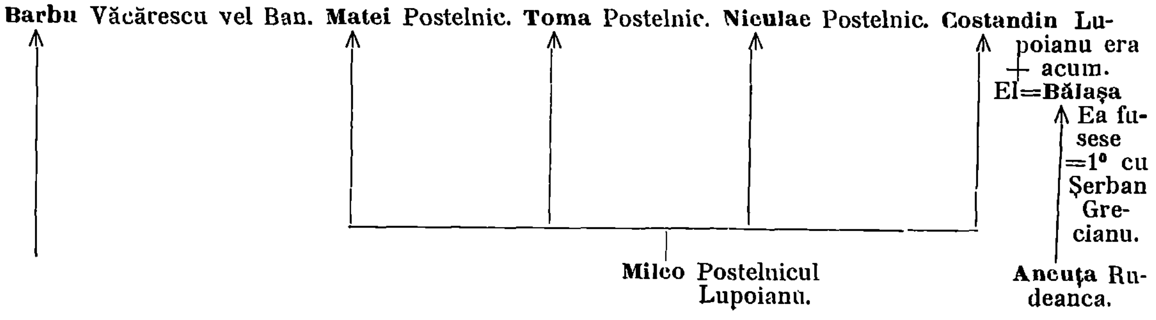

www.dacoromanica.ro

Fără dată (de sigur după 1800) Luminate Beizadea Costache Caragea, fierbinte mĕ jăluesc milostivirii Mării Tale, că eu la oraşu Ploeştii am o prăvălioară cumpărată în care mĕ neguţătoresc cu marfă de braşovenie şi fiind-că acum d-lui caftangiu epistatu ce'l ai Măria Ta, va să-mi închiză locu dinaintea prăvălii (fiind locu Mării Tale) ca să facă o prăvălie lui Ion Cercel potcovar ţigan ;

Pentru aceia, cu lăcrămi caz la milostivirea Mării Tale şi mĕ rog să fie luminată poruncă către d-lui caftangiu a-mi lăsa dinaintea prăvălii locul numit de un stj., ca sĕ-mi fac şi eu obişnuita neguţătorie şi fiind locu Mării Tale, să am a plăti havaet, din an în an, ori ce sĕ va găsi cu cale şi cum duhu sfînt va lumina pe Măria Ta.

Robu Mării Tale : Hagi Mihai Braşoveanu ot Ploeşti sud Prahova.

Beizadea Costache Caragea.
↑

1808 Iulie 13. (Ibidem.) Jalba fraţilor Ghiculeşti : Costandin vel Ban, Grigorie Ghica şi Mihalache Vornicu, către Divan . . . că la jalba d-ei nepoatii Ralu Moruzi, de a sta venitul moşii Adâncata, depoziton, până să va hotărâ . . . cine rămâne a o stăpâni şi atunci acela va lua şi venitul . . . să nu fie primită.

Dintr'acest act extrag : **Ralu Moruzi.**
↑
Mihalache Vornicul. . . . . Băneasa Moruzi. **Costandin** vel Ban. **Grigorie.**
↑ ↑ ↑ ↑
Dimitrie Ghica Banu = ...
era + la data acésta. ↑
Roxandra Văcăreasca.

1809 Ianuarie 26. (Ibidem.) Anaforaua veliţilor boieri dată în pricina de judecată dintre boierii Ghiculeşti, pentru moşia Adâncata.

Boierii care fac anaforaua sunt : Costandin Dudescu vel Logofăt, Nestor Căminar, Andonie Fotino şi Ştefan Văcărescu.

www.dacoromanica.ro

Dintr'acéstă anafora extrag următorul arbore genealogic:

Ralu = Caragea Beizadea Costache.

Grigorie vel Spătar. — **Elena** = Moruzi Banul. el era + la data acésta. — **Costache** biv vel Ban. — **Manolache** sau (Mihalache ?)

Dimitrie Banul Ghica = **Maria** — **Scarlat** Banu Ghica.
era + la data acésta.

Barbul Văcărescul = Luxandra.
Banul.

Anaforaua acésta este întărită apoi şi de: D. al Ungro-Vlahii, Iosif (episcopul) Argeşiu, Dionisie (episcopu) Buzĕului, Scarlat B. Banu, Costandin Filipescu Vistieru, Radu Golescu Vornicu, Ştefan Văcărescu Vornicu, Isaac Ralet Logofătu şi Barbu Văcărescu Vornic.

1823 Iunie 1. (Ibidem.) Zapisul unor oameni, dat la mâna dascălului Chiriţă . . . prin care îi vinde un petec de loc, cu 120 talere . . . în judeţul Prahova. In josul zapisului găsim că la 1824 Februarie 4 s'a întărit de Iordache Florescu şi alţii, pentru bună stăpânire.

Apoi la 1824 Aprilie 12 mai găsesc scris: ne-îngăduindu-mĕ d-lui Costache Corlătescu biv vel Sluger a stăpâni locul acesta, fiind alăturea cu locul d-lui ce'l are cumpărat dela Serdaru Tomiţa, mi-am primit banii dela d-lui . . . şi am iscălit: Eu Chiriţă dascălul adeverez. Eu Enache Logofătu socru numitului adeverez.

* * *

Acestea sunt actele ce mi-au fost puse la disposiţie,—spre studiere de către tânărul Dan, fiul lui Mitică Bărcănescu, în anul 1907.

Dupe cum am zis şi mai sus la pag. 171, în întreg şirul acesta de documente, eu nu găsesc o indicaţie sigură — despre nici un membru al acestei familii; ba ceva mai mult, parte din aceste acte nu sunt nici măcar referitoare la moşia Bărcăneştii, şi cu atît mai puţin la membrii familii Bărcănescu, aşa că colecţionarea lor nu interesează de loc neamul acesta de boieri din punctul de vedere al genealogiei.

Insă, în ce priveşte moşia Bărcăneştii constat detalii foarte interesante asupra istoricului ei, din cele mai depărtate timpuri; aşa, să dovedeşte că, pe la jumătatea veacului al XVI-lea, ea era în parte cel puţin stăpânită de un oare-care Stănişor care era din neamul Basarabilor — Pârvuleşti şi că tot în sus zisa moşie mai avea parte şi Doamna Luxandra (Roxandra), care foarte probabil este fata lui Neagoe Vodă Basarab şi soţia lui Radu Vodă dela Afumaţi.

Cam de pe la anul 1560 însă şi până pe la începutul secolului al XVII-lea găsesc că

www.dacoromanica.ro

stăpân al moşii pe Coresie Logofătul şi pe urmaşii lui. Ceia-ce e demn de remarcat este că atît tatăl cât şi fiul şi nepotul de fiu, adică 3 generaţii neîntrerupt daca nu ne înşală documentele —, stăpânii Bărcăneştilor şi-au păstrat numele de Coresie. Punând în legătură numele acesta cu al lui Coresie diaconul, acela care a tipărit o biblie la Braşov, tot cam pe aceste vremi, mi-se pare întemeiat a crede că nu poate fi vorba decât de una şi aceiaşi persoană, mai ales că primul Coresie înfiinţează chiar o mânăstioară la Bărcăneşti ; apoi satul şi moşia aceasta erau în drumul Braşovului, unde relaţiile de comerţ ca şi calea pribegii în vremi de restrişte, ştim că duceau prea des boierimea noastră printr'acel oraş, în care de sigur că exista tipografie, aşa că identificarea lui Coresie diaconul cu Coresie boierul, întemeietor de mânăstire, pare destul de apropiată.

Către convingerea acésta mĕ duce chiar şi faptul că alt nume de Coresie eu n'am întâlnit prin documente şi mai ales pe acea vreme decât pe aceşti stăpâni ai Bărcăneştilor şi cred că tot unul din ei trebue să fie şi *Coresie diacu* scriitor de hrisoave prin anul 1560 şi următorii şi că toată deosebirea între *diacu* din hrisoave şi *diaconu din biblie* este pricina că nu să ştia dacă avem de a face cu una şi aceiaşi persoană. Afirmarea mea însă, nu poate lua un caracter definitiv, dar în ori ce caz probabilitatea nu este exclusă.

Moşia Bărcăneştii o găsim apoi pe la începutul anilor 1600 şi următorii, că trece în stăpânirea Jupanului Mihai ot Târgşor, tatăl lui Antonie Vodă din 1669 1672. Dela tată trece apoi la fiul sĕu Neagu şi cu fraţii lui, aşa că pe la 1711 Decembre 3 moşia acésta era în stăpânirea lui Duca Cuparu din Negoeşti, fiul lui Neagoe Postelnicul după cum să dovedeşte din actul de împărţeală rezumat mai sus la pag. 224 5.

Restul de acte dela data acésta spre zilele noastre, nu să mai ating nici măcar de moşia şi cu atât mai puţin de fii neamului «*Lărcăneştii.*»

Ca conclusiune, încheiem prin a fixa în mod hotărîtor că până aci, moşia Bărcăneştii n'a fost în stăpânirea acestui neam de boieri şi că ultimul stăpân al ei – cu dovezi de acte —, este Duca Cuparul din Negoeşti.

* * *

Voi da loc în partea finală, la actele ce cunosc despre adevăraţii boieri cunoscuţi de mine sub numele de «*Bărcăneşti*» şi voi dovedi tot odată că, moşia cu acest nume este adusă în casa boierilor Mogoşeşti, *ca zestre*, prin Maria fiica lui Duca Cuparul din Negoeşti, nepoată prin urmare — de frate — lui Antonie Vodă din Popeşti.

In acest scop, voi înşira actele ce cunosc despre ei, tot în ordin cronologic, iar la urmă voi figura sub formă de tablou, arborul lor genealogic.

1738 Iunie 29. (Arh. St. M-rea Radu Vodă, pach. 78, doc. 1) Zapisul *Jupânesei Maria Bărcăneasca fiica d-lui Duţu Cuparu, ce au fost soţie Postelnicului Vasilie Mogoşescul şi al fiilor ei: Costandin, Mihai şi Radul*, prin care vinde lui Gligorie Topliceanu biv vel Medelnicer, un loc în Bucureşti, în mahalaua Oltenilor, alăturea cu locul d-lui Costandin Năsturel vel Vistier şi cu locul Savii Portarul şi care loc e dinaintea porţii d-lui *unchiului lor Matei Mogoşescul biv vel Serdar*, care loc au fost cumpărat de părinţii soţului ei, dela Jupâneasa Moisica, care loc l'au tocmit drept bani gata taleri 155 noui.

Iscăliţi sunt : *Maria Bărcăneasca*, *Costandin Mogoşăscul Postelnicul, Mihai Mogoşăscul*, *Radul Mogoşăscul*, *Matei biv vel Serdar Mogoşăscul*, C. Năsturel vel Paharnic, Şt. Dudescul vel Medelnicer, D. Grecianu treti Vistier.

www.dacoromanica.ro

Dintr'acest act extrag :

Costandin Postelnicul Mogoşăscul. — **Mihai** Mogoşăscul. — **Radul** Mogoşăscul.

Vasile Mogoşăscul Postelnic.
= **Maria** Bărcăneasca

Duţu Cuparul.

1743 Mai 20. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 263|82, doc. 4.) Copia zapisului *Jupânesei Maria Bărcăneasca fiica rĕposatului Duca Cuparu, şi al fiilor ei : Costandin, Mihai, Radu şi Maria*, către biserica din mahalaua . . . (loc alb) cu hramul sf. Niculae, care biserică este făcută de *moaşa lor : Safta Logofeteasa a d-lui rĕposatului unchiului lor Pană Negoescu biv vel Logofăt, fratele părintelui ei Duca Cuparul*, precum să se ştie că *având ea o moşioară în judeţul Ialomiţa ce să numeşte Bărcăneasca*, care moşie îi este dată de zestre dela părintele ei, care şi d-lui i-au fost de baştină dela moşi dela strămoşi, în care moşie avînd şi d-ei, *mătuşa lor Safta*, a treia parte, care moşie este pe lângă moşia Bătlanu a d-lui Mihai Bărbătescu şi între moşia Acsentia ce o ţine Alexenii, — care moşie o dăruesc acum acei biserici, de vreme ce şi *rĕposatul soţul ei Vasilie Mogoşăscul* este îngropat într'acèstă sf. biserică.

Dintr'acest act extrag :

Costandin. — **Mihai.** — **Radu.** — **Maria.**

Maria Bărcăneasca = **Vasile Mogoşăscul** era + la 1743.

Duca Cuparul era + la 1743. — **Pană** Negoescu biv vel Logofăt era + la 1743. El = Safta.

. . . . .

1749 Aprilie 15. (Arh St. M-rea Radu Vodă pach. 78, doc. 3.) Zapisul lui Gligorie Topliceanu vel Stolnic către d-lui Andronache Polcovnicul, cum să se ştie că avînd el de cumpărătoare 2 locuri de casă în mahalaua Popescului, dinaintea curţii *cumnatului sĕu Matei Mogoşescul biv vel Serdar*, însă lungul din uliţa cea mare până în gardul curţii d-ei

www.dacoromanica.ro

cumnatii sale Chiajna, iar latul din gardul d-lui Costandin Filipescu până în ulicioara apei, care loc fiindu-i şi lui cumpărător, unul dela coconu d-lui vĕrului sĕu *Vasilie Bărcănescu* 1) iar alt loc dela Domache sin Savei Portarul, le-a vîndut amîndouĕ aceste locuri, d-lui Andronache Polcovnicului, drept taleri noui 240 (urmează iscăliturile multor boieri.)

1764 Octombre 25. (Acad. Rom. Mss. 634, fila 65 verso.) Diata lui *Costandin Bărcănescu Postelnicul* prin care rîndueşte . . . ca moşia dela Popeşti, care o am tocmit cu d-lui Costandin Brâncoveanu biv vel Logofăt . . . şi au rĕmas ca să isçălească zapisu *frate-meu Răducanu* . . .

Moşiile Miroslăveştii, Bughenii, Mogoşeştii şi Căldăreştii să se împartă între *fraţii sĕi*: *Mincul şi Răducanul.*

Partea sa de moşie dela Lăceni şi Măneşti să se vînză; partea din Ioneşti şi Călugăreni şi casele lui din Bucureşti, le lasă mănăstirii Comana, iar partea sa din Nucşoara o lasă vărului sĕu Paharnicul Pantazi; partea din Zăvoi o lasă Stolnicului Petre fiind-că d-lui m'au căutat şi la sănătatea mea de când am venit în Vlaşca de sunt 17 ani . . . şi acum la boală . . ., iar fraţii mei nici cum nu au vrut să ştie de mine, nici m'au cercetat, ci când au auzit că-mi este rău mai mult, sau bucurat ca să mor cu un ceas mai nainte ca sĕ-mi ia toate, cum au luat şi *sori-mi* . . .

Iar moşiile care au fost ale *tati Papii* . . . le-am scos fiind zălogite . . . plătind şi datoriile *tati Papii* . . .

El a ocupat rangul de Postelnic, iar *fratele lui Radu*, era la data acésta *biv vel Medelnicer*.

Avem aşa dar:

Costandin Bărcănescu Postelnic. **Minca.** **Radu** (Răducan) biv vel Medelnicer. . . . . (soră)

Vasile zis şi Papa.

1) Avem aşa dar probă pipăită că Vasilie Mogoşăscu s'a numit — în viaţă fiind —, şi *Vasilie Bărcănescu.*

Plecând dela constatarea acésta, vom releva că *Vasile Bărcănescu* despre care să vorbeşte în Cronica lui Radu Popescu (Mag. Ist. T. IV, pg. 150) este una şi aceiaşi persoană cu Vasile Mogoşescu.

. . . „iar cei l'alţi soţi ai lor ce rămăsese în Ardeal, văzând că pare multă zăbavă şi nu să „alege nimica de nebunia lor, găsesc dintre dînşii pe un *Vasilie Bărcănescu* şi'l trimet la Ţarigrad „la casa unui Fotache. I'l află dela Poartă şi numai decât cu ferman împărătesc, trimete . . . de'l „prinde şi'l bagă în lanţ, în fiare şi'l trimite cu un Ceauş împărătesc tocmai în mâinile Mării Sale „lui Niculae Vodă (Mavrocordat).

„Şi cum îl aduce în mâna Domnului, coprins de cutremur şi de multă groază pentru vinovăţia „lui, o! minune, de atîta milostivire a Domnului, în loc să'l mustre, în loc să'l pedepsească, aude „întâiaşi dată un cuvînt din gura Domnului: iată că te-am iertat, mergi la casa ta de te hodineşte, „poruncindu-i să nu-i facă nimeni supărare . . .

„Deci cei doi ce erau ascunşi la Ţarigrad dacă înţeleg de patima *Bărcănescului* că l'au prins „şi cum îi căuta dela Poartă şi pe dânşii, ies pe ascun[illegible] Ţarigrad . . . să îmbracă în haine mă„celăreşti şi pleacă de acolo să vie iarăşi la cuibul lor [illegible] .".

www.dacoromanica.ro

1765 Noembre 12. (Acad. Rom. Mss. 634, fila 67.) Impărţeala *fraţilor rĕposatului Costandin Bărcănescu*, adică *: Radul Medelnicerul şi nepoţii d-sale din frate-său Mihai anume: Şerban (iscălit Şerban Filişanu), Matei (iscălit Matei Filişanu) şi Grigoraşco (iscălit Grigoraşco Filişanu).*

Actul e iscălit şi de Aniţa Filişanca şi de Ioniţă Polcovnicu. Avem dintr'acest act următorul arbore genealogic :

Şerban Filişanu. **Matei** Filişanu. **Grigoraşco** Filişanu.

Mihai Bărcănescu Medelniceru = Aniţa Păianca [1]

Radu Bărcănescu biv vel Medelnicer.

Costandin Bărcănescu Postelnic + la 25 Octombre 1764.

Papa (Vasilie).

1781 Octombre 24. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 375/194 netr. doc. 37.) Diata lui Ion Cândescu biv vel Paharnic, în care arată cât a cheltuit din zestrile soţii sale Maria ; apoi mai e dator soţii sale şi talere 300 ce-i luase Ion, *dela nenea Răducanul Bărcănescu*, dupe moşia Grădiştea şi i-au cheltuit la trebuinţele ce au avut.

De aceia, pentru acéstă lipsă, îi lasă : viia dela Sărata sud Buzău pogoane $22^1/_2$; moşia Moisica i Salcia din sud Buzău, casele din Bucureşti şi alte lucruri de casă.

Apoi, în zilele ruşilor, la un oierit ce a cumpărat, a fost făcut tovarăşi şi pe rĕposatul vărul-său Pantazi Câmpineanu.

Apoi, moşiile Scârnavii, Policiorii şi Brăeştii din sud Buzău, dupĕ moartea sa, să se vînză şi să i se caute sufletul. Apoi nepoatei sale de frate, Ilincuţii Lehloaică-i îi lasă moşia Muşăteştii din sud Slam-Rîmnic. Lasă şi celei l'alte nepoate iar de frate, ce o ţine Stolnicul Scarlat Câmpineanu, moşia Schiaul din sud Slam-Rîmnic. Patru-spre-zece pogoane de vie ce le are la Mocioara în sud Buzău, de lasă danie la sf. mânăstire Sinaia, la care mânăstire (de-i va mai da D-zeu viaţă) iaste să-şi puie metania, că vrea să se călugărească şi acolo vrea să se şi îngroape ; iar grăbindu-i-se moartea, să se călugărească la moarte şi aşa călugăr voeşte să se îngroape la Colţea unde şi danie au dat mai nainte, moşia Borduşanii.

Roagă pe d-lui Banul Dimitrache Ghica ce-i este rudă, de ţine pe d-ei vară-sa Mariuţa, ca să fie purtător de grijă, spre a sĕ împlini toate orînduelile sale din acéstă diată.

1782 Decembre 29. (Acad. Rom. condica moşii Iablaniţa.) La o judecată ce are d-lui Cluceru Păianu, fiind întrebat pentru moartea *frăţine-meu rĕposatul Milco Filieşanul (Mihai Bărcănescu)* şi ne-ştiind pe ce vreme au murit, aflându-sĕ nevîrsnic, i-am dat acéstă adeve-

1) Aniţa Păianca cu bărbatul ei Ioniţă Polcovnicul trăiau la 1765. Mihai Bărcănescu a ţinut părţile de peste Olt, din averea tătâne-său. Probabil el şi copii lui, sau aşezat la Filiaşi, de unde şi numele urmaşilor lui.

La Arh. St. Episc. Rîmnic, 104 găsesc : La 1786, Aniţa Filişanca soţia rĕposatului Filişanul Medelnicerul (de sigur e vorba de Mihai Bărcănescu), lasă jumătate din moşia Tatomireştii din Mehedinţi, celui de al doilea bărbat al ei, anume Ion biv vel Vistier, pe care l'a luat june.

www.dacoromanica.ro

rinţă că, frate-meu *Milco* ce au fost epitrop casii rĕposatului Medelnicer Barbu Păianul, au murit la leat 1761, care adeverinţă am luat-o dupe diata *frăţine-meu celui mare: Costandin Mogoşescul,* fiindcă, tot într'un an au murit amîndoi fraţii.

(ss) *Radu Bărcănescu Cluceru.*

1784 Septembre 5. (Original în coll. mea de acte.) Incredinţez cu acest zapis al meu la mâna d-lui frate-meu Ianache Muruz vel Vornic, precum să se ştie că avînd eu cumpărat dela d-lui cumnatul Manolache Brâncoveanu biv vel Logofăt, două hotară de moşie ce să numeşte Popeştii de jos i Stăneştii ot sud Ilfov, care moşie avîndu-o şi d-lui cumnatul de cumpărătoare dela un Costache Popescu şi s'au rugat d-lui frate-meu ca să o vînz d-lui.

Şi eu, dupe a d-sale rugăciune am bine voit de am vîndut-o d-lui, cu tocmeală stj. po talere 4 bani 105, însĕ stj. 1026 pol, adică stj. una mie două zeci şi şasĕ şi jumătate, pe care sumă a stj-lor primind dela d-lui banii toţi deplin care fac talere 5004 şi bani 21, adică talere cinci mii patru şi bani două zeci şi unul, i-am dat şi toate scrisorile de coprinsul acestei moşii la mâna d-lui.

Deci să aibă d-lui a o stăpâni cu bună pace de către mine şi de către tot neamul meu, d-lui şi coconii d-lui câţi D-zeu îi va dărui şi tot neamul d-lui în veci şi nestrămutat şi pentru încredinţare am iscălit mai jos, rugând şi pe d-lor boierii care sau întâmplat faţă, de sau iscălit marturi.

Dau în fac-simil iscăliturile dintr'acest zapis (din care 2 indescifrabile).

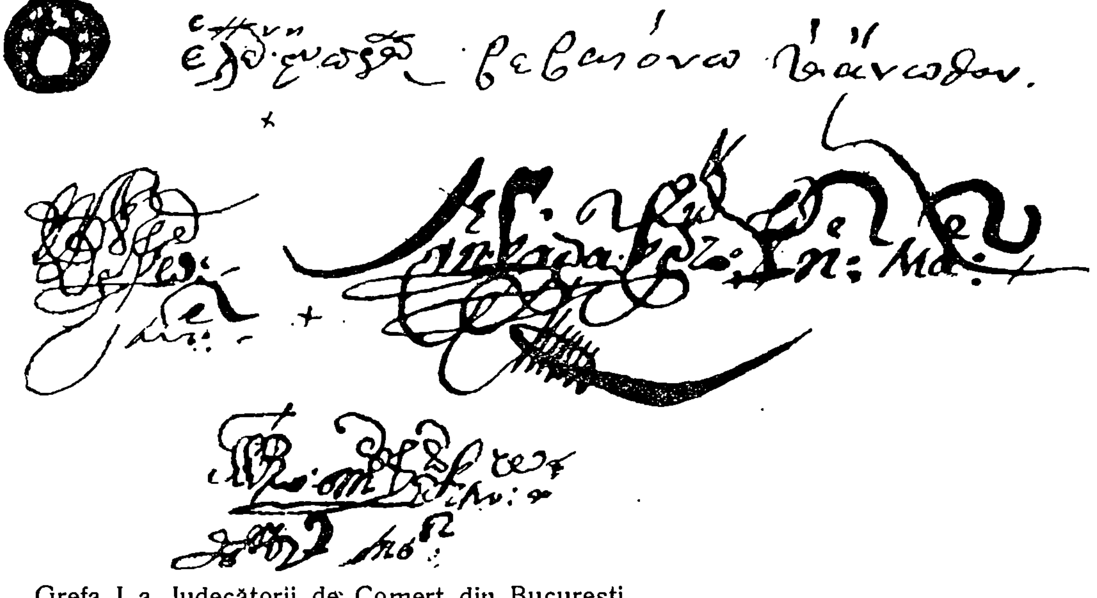

Grefa I a Judecătorii de Comerţ din Bucureşti.

Moşia Popeştii de care este vorba aci, s'a vîndut de d-ei *Agesa Elena Bărcănească*[1], către d-lui Paharnicul şi Cavaler Ioan Alexandru Filipescu, prin zapis adeverit astăzi de acèstă judecătorie sub No. 310, astăzi la 9 Noembre leat 1845.

Şeful Grefii (ss) N. Cămărăşescu.

1794 Mai 23. (Copie în coll. mea.) Cu mila lui D-zeu Io Alexandru Ioan Ipsilant Voevod şi Domn al ţării româneşti.

1) Acèstă Elenă Agesă Bărcănescu, bănuim a fi soţia lui Scarlat vel Comis Bărcănescu, care probabil a ocupat şi rangul de Agă.

www.dacoromanica.ro

lubiţi şi credincioşi boieri ai D-mele : biv vel Paharnic Dimitrache Fălcoene i biv vel Paharnic Grigorie Hrisoscoleule, sănătate. Vĕ facem în ştire că la D-mea au dat jalbă d-ei Vorniceasa Ecaterina Grecianca, cum că în judeţul Prahovii are moşie cĕ să numeşte Tătărănii, care moşie să vecineşte cu d-lui biv vel Vornicul Manolache Brâncoveanul, cu d-ei Băneasa Muruzoae, cu *Căminarul Bărcănescul*, cu Sărdarul Ioniţă Fălcoianu şi cu Ianache Rîfoveanul biv vtori Vistier şi de multă vreme ne-făcându-se hotărnicie aceştii moşii, i să face împresuvare de către vecini, cerându-vĕ pe d-vs. hotarnici, ca să o alegeţi şi să o hotărîţi. Care jalbă rînduindu-o D-mea la d-lui vel Logofăt de ţara de jos, ne arată că întrebând şi pe vecinii ce sau aflat aci, n'au avut nici un cuvînt de împotrivire la cererea d ei Vornicesii.

Deci iată vĕ rînduim D-mea hotarnici şi vĕ poruncim, primind porunca acésta cu sluga D-mele Mircea Portarul, să mergeţi în faţa locului, unde faţă fiind toţi vecinii împrejuraşi sau vechili din parte-le, cu scrisorile şi dovezile ce le vor avea, să faceţi hotărnicia numitei moşii dupe obiceiŭ şi alegând suma stj-lor dupe dovezi de martori şi dupe stăpânirea veche, să puneţi pietre şi să daţi în scris prin carte de hotărnicie ; iar fiind pricină despre vre-o parte, pietre să nu puneţi ci numai semne şi să înştiinţaţi D-mele.

Io Alexandru Ioan Ipsilant. Pecetea domnească.

1797 Februarie 24. (Arh. St. condica domnească No. 33, fila 263, verso.)

Prea Inălţate Doamne,

Jăluesc Mării Tale că am o moşie în sud Vlaşca ce să numeşte Maniţa, ce este tot într'un hotar cu a d-lui *Căminarului Bărcănescu* şi fiindcă am mare trebuinţă de bani, mĕ rog Mării Tale să fie luminata porunca Mării Tale către d-lui Starostea de neguţători ca să o vînz cu mezat, ca cu banii ce-i voi prinde pe dînsa, să mĕ pociu ajutora la păsurile ce am, mai vîrtos aflându-mĕ şi sub jugu datorii şi cum va fi mila Mării Tale.

Al Mării Tale prea plecat slugă : Ianache Fălcoianu biv vel Clucer za Arie. [1])

1797 Aprilie 25. La data aceasta găsim pe *Ianache Bărcănescu ca Ispravnic în Vlaşca*, dimpreună cu Dimitrie Slugeru.

1798 Martie 9. (Acad. Rom. Mss. 611, fila 62.) Diata Marii Obedeanca fosta soţie a rĕposatului Nicolae Obedeanu biv vel Serdar, cu care au făcut feciori şi fete şi dupĕ sfîrşitul rĕposatului soţului ei, i-au rĕmas numai 3 copii, însă 2 fete anume Sanda şi Marica şi un fecior anume Iancu, care fete pe amîndouĕ le-au măritat cu zestre din casă . . .

Iar ce mi-au mai rămas periusie, poprisem pentru copilul ce l'am avut clironomul meu cel dupe urmă, carele peste 8 ani în urmă, dupĕ măritatul fetelor, au murit . . . rămâind aşa dar clironoame ficele mele, din care., fiindcă-că fie-mea Sanda ce au ţinut-o d-lui Medelnicerul Manolache Hrisoscoleu, au murit, a rĕmas dintr'însa nepoată-mea Mariuţa care împreună cu fie-mea Mariuţa sînt clironomii mei.

---

1) D-voastră boierilor Judecători dela departamentul de şapte, să cercetaţi dupĕ orînduiala pravilniceştii condici şi să ne faceţi anatora în scris.

In anaforaua departamentului de şapte, iscălită de Dumitrache Varlaam, Bănică Grecianu Serdaru, Andoni Fotino Serdar şi Costandin Filipescu, din 26 Februarie 1797, către Domnul Alexandru Ioan Ipsilant Voevod, să zice că la cercetarea ce au făcut d-lor pentru acéstă moşie, s'a dovedit bună d-lui Fălcoianului, rămasă dela părinţi, luată în schimb dela Clucerul Cornea Brăiloiu drept o moşie Ciocăneştii din sud Romanaţi, precum zapisul de schimb adeverează, care este scris dela leat 1782 Iunie 11.

www.dacoromanica.ro

Maria Obedeanca avea frate pe Stolnicu Iordache Colfescu și nepot pe Paharnicul Alecu Cocorăscu. Bărbatul ei și fii ei sînt îngropați la mânăstirea sf. Gheorghe.

Moșia Vizureștii, stj. 1833, a lăsat să o stăpânească pe din două: fie-sa Maricuța și nepoată-sa Mariuța . . . Fică-sa Maricuța avea fică pe Ilinca.

Maria Obedeanca avea nepoată pe Joița fica Stolnicului Palada, și nepoată pe Catinca a *Joiții Bărcănească-i.*

Pela 1800. (Istoria Bucureștilor pg. 697 de Ionescu Gion.) La începutul secolului nostru (1800), să povestește despre iubirea . . . unui Bălăceanu pentru o *Bărcănească*...

1806 August 6. (Copie în coll. mea de acte) *Ioan Bărcănescu vel Logofăt* face împreună cu alți boieri, o anafora.

1807 Noembre 14. (Acad. Rom. M-ss. 612, fila 167.) Diata Medelnicerului Ioan Colfescu. Din ea extrag că el avea *nepot pe Ienăchiță Bărcănescu biv vel Vornic*, la data de mai sus.

1808 Octombre 7. (Arh. St. condica domnească No. 59 fila 48, verso.) La data acésta era *Ecaterina Logofeteasa Bărcăneasca, soția rĕposatului biv vel Logofăt Enache Bărcănescu*, avînd moșia Bărcăneștii care să învecinește cu moșia Pășcanii a Murgășeanului.

1815 Februarie 9. (Arh. St. condica veliților boieri, No, 4, fila 82). Act pentru moșie în hotarul Strâmbenii și în Aluniș. Din el extrag:

Ioan Bărcănescu Logofăt, a avut strămoș pe Duca Cuparul,
↑ care trăia la 1712 Februarie 18.
El = Ecaterina.

Radu biv vel Clucer Bărcănescu trăia la 1786 Martie 28.
↑

Vasile Postelnicul 1719, 1722 = ...
↑

Duca Cuparul 1712.

Din condica veliților boieri, No. 5, fila 14, la Arh. St. extrag:

Ianache Logofătu Bărcănescu = Ecaterina Logofeteasa.
↑ El să trage din Negoiță Clucerul Mihălcescu
și din soția lui Despa, care trăiau înainte de
1672, la 1655. [1]

Radu Bărcănescu biv vel Clucer.

1818 Iunie 9. (Acad. Rom. Mss. 648, fila 145 verso.) Cartea Mitropolitului țării, de despărțirea Stolnicului Niculae Iuliano de către soția sa *Luxandra Bărcăneasca.*

1) Fără îndoială că acéstă filiație, e socotită prin femei, nu în linie bărbătească.

www.dacoromanica.ro

1819 Iunie 6. (Arh. St. condica domnească No. 92, fila 222) La data acésta era *Ecaterina Bărcăneasca soţia rěposatului biv vel Logofăt Ioan Bărcănescu*, cu parte de moşie în Mamiţa (?) sud Vlaşca.

Ecaterina era văduvă de ani de zile ; ea avea 3 fete din cari pe una a măritat-o, iar 2 erau încă nemăritate la 1819, cum şi 2 copii parte bărbătească, pentru cari au cheltuit cu plată la dascăli pentru învăţătura lor.

1830 1840. (Acad. Rom. Mss. 1065 fila 275—6 şi 289, act deja pomenit şi la pg. 333 din Vol. I etc.)

Din el extrag:

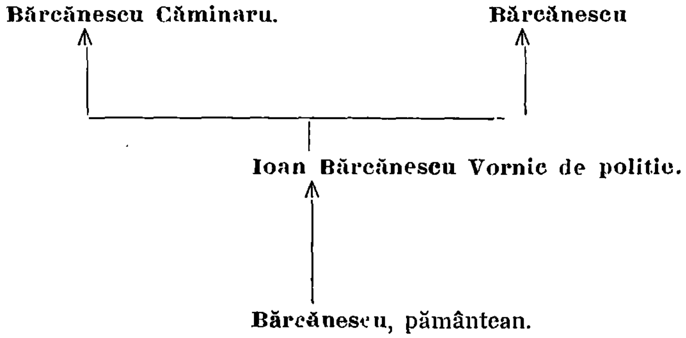

1832 Aprilie 27. (Acad. Rom. Mss. 1078 fila 186).

Prea sfinte Stăpâne,

Cu prea plecata noastră înştiinţare fac cunoscut prea osfinţii tale, fiindcă în trecuta Duminică la 24 ale lunii Aprilie, d-lui *biv vel Comis Scarlat Bărcănescu* venind aici la moşia d-lui ce să numeşte satu Bărcăneştii şi fără ştirea noastră au chemat pe preotu bisericiĭ de acolea, popa Ion şi cu măgliseli apucându-l şi numitul preot sfiindu-sě de dînşiĭ, ĭ-au şi cununat, faţă fiind şi alte epochimene mari acolea ; pentru care spre mai bună pliroforie trimisei şi condica bisericii a sě vedea de către prea osfinţia ta iscăliturile chiar ale d-lor, cum şi preotu iscălit şi de urmare nu lipsiu a înştiinţa prea osfinţii tale. Al prea osfinţii tale prea plecată slugă, Protopopu Dimitrie, sud Prahova. [1])

De asemenea, la fila 188 (A sě vedea şi Arh. St. dosaru No. 128/1832,) găsim şi rěspunsul sf. Mitropoliĭ :

Către Logofeţia mare a Dreptăţii,

Spre rěspuns la otnoşenia ce ni s'au trimis, cu No. 10910, atingătoare de *cununia d-ei Elenchi Caragea cu d-lui Comisul Scarlat Bărcănescu*, s'alătură copie dupe raportul cucernicului Protopop Dimitrie, sud Prahova, dela 27 Aprilie trecut, sub No. 13, din care sě va lua îndestulată pliroforie de chipul cu care sau săvîrşit cununia, iar condica în care sunt trecute acele obraze ce se coprind în înştiinţarea Protopopului, dupě ce s'au văzut de noi, i s'au întors înapoi 1832 Septembre 29. No. 1170 Ocârmuitorul Mitropolii : Neofit al Rîmnicului.

La fila 187 maĭ găsim: adresa Logofeţii mari a dreptăţii, anul 1832 Septembre 16, No. 10910, către prea osfinţia sa părintele Episcopu Rîmnicului otcârmuitorul sf. Mitropolii. Primită la Septembre 16, anul 1832 No. 337.

Prea osfinţii sale Episcopului Rîmnicului otcârmuitorul sf. Mitropolii.

1) Acest raport a fost primit la 29 Aprilie 1832, sub No. 103.

www.dacoromanica.ro

Dupĕ întrebarea cinstitei canţelarii a înaltului Excelenţii sale. să bine voeşti prea sf. ta a înştiinţa Logofeţia dacă d-ei *Eleni Caragea* s'au cununat cu d-lui *Comisul Scarlat Bărcănescu*, prin slobozirea prea osfinţii voastre. (ss) Marele Logofăt al Dreptăţii: Alexandru Filipescu. Procitit C. Persiceanu.

In afară de aceste acte care să ating de boierii Bărcăneşti, eu care am trăit cu ei, pot adăoga că:

Scarlat 1) *vel Comis Bărcănescu cu Elena Caragea* a avut 3 fete 2 băieţi.

a) *Efrosina* care a răposat la Odesa într'un pensionat nou franţuzesc şi de bun renume pentru educaţiune, avînd vîrsta de vre-o 16 ani (acésta să petrece cam prin 1846.)

b) *Anica*, care s'a măritat cu un văr bun al ei, anume Oscar Elliat (Eliatte) şi au avut copii; acest măritiş a fost contra voinţii părinţilor lor.

c) *Alexandrina* căsătorită întâi cu Iorgu sin Costin Catargi şi apoi a 2-a oară cu Niculae sin Petre Rosetti vel Logofăt. Niculae a fost şi Ministru sub Cuza Vodă; el e din Moldova, din ramura Roseteştilor-Bălăneşti. Nicu Bălănescu, fost primul soţ al Olgăi sin Costin Catargiu, apoi măritată cu Petre Mavrogheni şi devenită Damă de Onoare a Reginei Elisabeta în un lung curs de ani, el, Nicu, să reînsură şi el de a 2-a oară, cu cumnată-sa adică cu acéstă (*Didină*) *Alexandrina Bărcăneasca* care avea bărbat (şi 2 fete mici) pe Iorgu sin Costin Catargiu, fratele Olgăi sus menţionate.

Didina, din a 2-a căsătorie a avut 2 fii şi anume: Petre Rosetti-Bălănescu şi Nicu [2] sin Nicu Rosetti-Bălănescu.

d) *Scarlat Colonelu* care a fost însurat cu Cecilia d'Uxcules. Aceşti soţi au avut un singur fiu *Ioan* [3]). Scarlat a încetat din viaţă în urma unui accident de cal.

e) *Dumitru* (*Mitică*) *Căpitanu*, fost Prefect, care este mai tînăr decât frate-său Scarlat. El s'a căsătorit cu Eliza (Lica) sin Emanoil Băleanu şi din a lor căsătorie sau născut 2 copii: *Radu* încetat din viaţă la 1905 *şi Dan* născut în 1883 şi căsătorit cu M. Grădişteanu, cum şi o fată, pe *Elena* căsătorită cu George Cretzianu.

In afară de aceşti Bărcăneşti mai cunosc:

Din arborul familii *Fălcoieni*—pe o fată de Bărcănesc, care a fost căsătorită cu Donie. Ei avură fiică pe Anastasia care fu = 1° cu Ştefan Paharnicu şi 2° cu Costandin Văcărescu.

Din arborul familii *Comăneni* extrag că Vornicul Comăneanu sin Ion Paharnicu şi vel Cluceru Comăneanu, a ţinut în căsătorie pe *Sultana Bărcănescu*.

— Despre *Bărcăneşti*, a se consulta şi Ist. lit. rom. de N. Iorga, Vol. II pg. 521.

— In sfârşit, avem dupĕ cum am zis şi la pag. 171 — dupĕ Blaremberg, Instit. de Roum. pg. 368 , pe *Pârvu Spătaru Bărcănescu*, mort ucis la 1658 de Mihnea Vodă sin Radu Vodă; în privinţa acestei persoane, eu mĕ îndoesc că ar face parte din familia Bărcănescu şi iată pentru ce:

---

1) In arborul familii *Caragea* găsesc că acest Bărcănescu, care a ţinut în căsătorie pe Elena sin Gheorghe Caragea, s'a numit: *Ioan Spătaru Bărcănescu;* documentele însă ne probează o greşală, el fiind numit Scarlat, nu Ioan.

2) Aceştia amîndoi s'au însurat devenind cumnaţi, căci s'au cununat cu 2 fiice ale lui Costică Cornescu, surori drepte: Zoe şi Eliza.

3) Acesta, de tânăr s'a arătat, la Paris şi apoi la Bucureşti, puţin dispus la studiu. A făcut voluntariatu şi, pare-mi-se şi ceva mai mult timp a stat în miliţie, dar fără nici o aptitudine; moartea lui a fost dintr'un accident, prin anul 1892.

www.dacoromanica.ro

1°) Din documentele deja publicate, eu nu cunosc alţi Bărcăneşti decât cei născuţi din Mogoşeşti şi acest fapt s'a petrecut după 1700, adică după ce Maria fata lui Duca Cuparu din Negoeşti a luat în căsătorie pe Vasile Mogoşescu, aducând ca zestre — între altele — şi moşia Bărcăneştii, dela care, parte din urmaşii lor şi-au luat numele de Bărcăneşti ;

2°) Din «Divanele Domneşti», lucrare care este deja pusă sub tipar, constat următoarele :

In anul 1654, într'un hrisov al lui Costandin Şerban Voevod, găsesc pe Jupan Pârvul, figurând în Divan, ca *vel Vistier* ;

In 1655 îl găsesc tot ca *vel Vistier* ;

In 1656 idem.

In 1657 idem.

In 1658 idem sub acelaş Voevod.

Tot în 1658, sub domnia lui Mihail Voevod sin Radu Voevod, găsesc la începutul domnii lui, pe Jupan Pârvu ocupând rangul de mare Vistier, dar chiar în cursul acestui an, pe la Mai, găsesc că slujba de mare Vistier este ocupată de Jupan Barbu, apoi de Stroe Fiera adică Stroe Leurdeanu, dovadă că Jupanul Pârvu a fost ucis la începutul anului 1658, dacă e adevărat ce ne spune cronica. In ori ce caz însă, el n'a ocupat rangul de Spătar ci de Vistier.

3°) Pentru ca să dovedim din ce familie face parte acest Pârvu — şi care în nici un caz nu poate fi Bărcănesc —, căutând cronicile timpului, găsim de pildă în «Costandin Căpitanul» ediţia N. Iorga 1902, pg. 143 că acel Pârvu ucis de Mihnea Vodă, era Vistier— după cum şi noi am dovedit cu Divanele, şi că el face parte din familia *Vlădescu*, nu Bărcănescu.

Prin urmare, dovedit fiind că Pârvu nu face parte din familia Bărcănescu, noi nici nu'l vom figura în arborul genealogic ce vom da aci, mai la vale, căci alte acte despre ei, decât cele rezumate mai sus, eu nu cunosc.

De altfel, Bărcăneştii — din câte dovedim sunt urmaşii unui mare neam, neaoş pământean, anume acela al Mogoşeştilor, înrudiţi după cât constatăm cu Basarabii (din neamul lui Antonie Vodă), cu Bălenii, Caragea şi alte neamuri mari şi de frunte şi că dacă membrii actuali ai familiei Bărcăneştilor doresc să-şi cunoască pe strămoşii lor *Mogoşeşti*, trebue să-şi îndrepte cercetările spre acéstă familie.

Dau loc acum arborului genealogic, având ca rădăcină pe *Mogoşeşti*.

www.dacoromanica.ro

BĂRCĂNEȘTII.

Radu + 1905.

Dan = M. Grădișteanu.

Elena = George Cretzianu.

Ioan + în 1892.

Dumitru (Mitică) Căpitan, fost Prefect. = Eliza (Lica) sin Emanoil Băleanu.

Scarlat Colonelu = Cecilia d'Uxcules. El + dintr'un accident de cal.

Eufrosina + la 1846.

Anica = Oscar Elliat. (Eliatte.) Odesa

Alexandrina = 1° Iorgu sin Costin Catargi. = 2° Niculae sin Petre Rosetti.

Scarlat Bărcănescu vel Comis, vel Agă. El = la 1832 cu Elena sin Gh. Caragea.

. . . Bărcănescu Căminaru. 1840.

. . . fată era = la 1819

. . . fată mare la 1819.

. . . fată mare la 1819.

Catinca 1798.

Luxandra Bărcănescu = Niculae Iuliano Stolnicul, 1818.

Ioan (**Ianache**) Bărcănescu. Căminar 1794, Ispravnic la Vlașca în 1797. Spătar Vel Logofăt 1806. Vel Vornic de politie 1807. El = cu Ecaterina. El la 1808 era +.

Șerban Filișanu. 1765.

Matei Filișanu. 1765.

Gligorașco Filișanu 1765.

Joița Bărcănescu 1798.

. . . Bărcănescu = Donie.

Sultana Bărcănescu = Vornicul Comăneanu sin Ioan Paharnic și vel Clucer Comăneanu.

Maria 1743.

Radu (**Răducanu**) Bărcănescu. velMedelnicer, vel Clucer. 1764. 1791. Trăia la 1796.

Costandin Postelnicul Mogoșescu. El + în 1764.

Milco (**Micu**, **Mincu**, **Mihai**). Medelniceru Filișanu El = cu Anița Păianca. El + în 1761. (sau 1764?)

Vasile (**Papa**) Postelnicul Mogoșescu, Bărcănescu. Trăia la 1728, iar la 1738 era +. El = **Maria**

MOGOȘEȘTII.

Duca Cuparu. Trăia la 1712 febr. 18.

www.dacoromanica.ro

BAROŢII — BARONŢII

Andonie Baronţi. 1847.

Alecu Baroţi 1824

Iancu Baroţi 1811. — **Niculae**. La 1805 trăia, iar la 1811 era mort. — ..... Baroţi = Casandra. Ea fusese = 1° cu Stolnicul Tănase Colfescu † la 1814.

Anton Baroţi Serdaru. Era † la 1811.

1811 Iulie. (Arh. St. condica No. 3 a departamentului de opt. fila 80). Găsim pe *Iancul Baroţi sin rěposatul Anton Baroţi Serdaru. Iancu a mai avut frate pe Niculae* care era mort acum la 1811 şi trăia la 1805.

1815 Martie 10. (Arh. St. condica domnească No. 108 fila 318). Moşiile Agiasca, Mârşa şi Mogoşul din Vlaşca, la 1824 Ianuarie 28.

Alecu Baroţi la 1815 Martie 10 avea mamă pe Casandra, care în prima ei căsătorie a ţinut pe Stolnicul Tănase Colfescu mort la 1814, iar în a 2-a căsătorie a ei a ţinut pe un Baroţi. Ea a avut copii şi cu primul ei bărbat.

1845 Decembre 11. (Copie în coll. mea.) *Andonie Baronţi* era vechilul Marii Boldeasca în pricina ce avea pentru locurile rěmase dela soţul ei Gheorghe Cluceru Boldescu care a murit în casa lui Matei Cantacuzino, cu gineri-său Costache Florescu Serdarul, dând ea jalbă la data acésta.

1847 Martie 7. (Ibidem) Vechilul Cluceresii Boldeasca, anume *Andonie Baronţi* cere judecătorii a fixa un termen de înfăţişare cu Florescu gineri-său.

Aceasta îi este iscălitura :

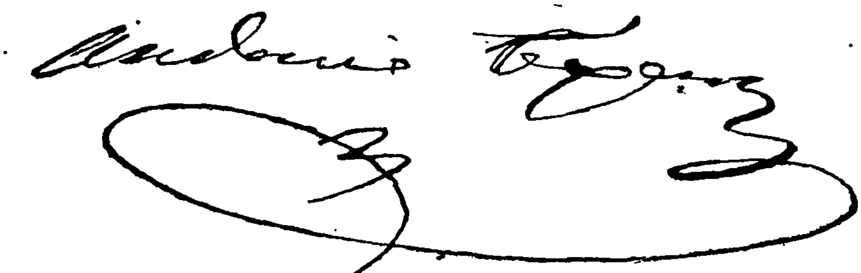

1849 August 26. (Ibidem). O cerere a Marghioalii Boldeasca către domnul *Baronţi*, ca să-i dea foaia de zestre, trebuindu-i la judecătorie în pricină ce are cu vecinii răzaşi.

www.dacoromanica.ro

BÂRSEŞTII.

Ca posesori ai moşii Bârseştii găsesc, din vremi destul de depărtate, mai multe nume de boieri ; ca continuitate de familie însă nu mi-aş putea lua un angajament precis asupra acestora şi rămâne ca noui izvoare să confirme indicaţiile mele. De pe la anul 1600 însă încoace spre zilele noastre, materialul e ceva mai bogat şi găsesc câte 2 şi chiar 3 generaţii neîntrerupt, dovadă că boierii cu acest nume au existat.

Ei erau înrudiţi cu diferite case de boieri ca de pildă : Vlădeanu, Buzoianu, Bilcirescu etc., ba găsim chiar că unii din ei deşi în totalitate luată familia n'a prea jucat un rol mare în trecutul istoric al ţării — au fost sacrificaţi pe altarul patrii.

Pentru o mai exactă oglindă asupra celor susţinute de mine, dau mai la vale rezumatul documentelor ce mi-au căzut în mână cu privire la acest neam de boieri, aranjat tot în ordin cronologic şi la urmă voi da sub formă de tablou genealogic pe fii neamului acestuia.

1523. La data acésta găsesc pe *Barbu Postelnicul din Bârseşti.*

1538 Iulie 2. (Arh. St. M-rea Govora pach. 4, doc. 5.) Hrisov către mânăstirea Govora ca să ţie Curtişoara dupe Olt care au fost cumpărat-o părintele său Radul Voevod (zice Radu Voevod) delà Corlat Cluceru, drept 5000 de aspri. Apoi Radu Voevod au făcut schimb cu *Neagoe Spătaru*, de au dat satu Curtişoara, iar *Neagoe Spătarul*, el au dat mânăstirii, *satul Bârseştii.*

1569 Noembre 20. (Acad. Rom. doc. 5|LXXII.) Hrisov către *Badea Piseţul* ca să ţie moşie în *Bârseşti*, partea Dragului feciorul lui Stan ot Măneşti.

Acest Dragul, în zilele lui Mircea Voevod a pribegit în ţara Moldovii şi atunci Stana mama Dragului a vîndut acest sat lui Stan Debel Părcălabul, drept 14000 de aspri, care bani Stana i-a dat în mâna lui Hasan Turcul de şi-au scos pe fie-său Dragul din temniţă. Apoi Stan Părcălabul l'au vîndut acum lui Badea Logofătul drept 14000 de aspri.

1578 Aprilie 14. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 37 doc. 2.) Hrisov dat Mitropolii din Târgovişte . . . ca să ţie satul Lucianii . . . care a fost bătrînă şi dreaptă moşie şi de moştenire a boierilor din Mărgineni. Ci au venit înşi-şi Jupanii Drăghici şi Udrişte Postelnicii înaintea . . . lui Alexandru Voevod de au închinat . . . satu Lucianii de pe Dâmboviţa, Jupanului Dragomir mare Vornic . . . iar Dragomir Vornicul . . . l'a adăogat la sf. Mitropolie . . . iar Jupanului Dragomir şi boierilor din Mărgineni : Drăghici şi Udrişte, să fie vecinică pomenire . . .

Şi iar să fie sf. Mitropolii . . . satul Mogoşeştii de pe Dâmboviţa, toţi cu tot hotarul şi cu morile şi cu viile, căci acest sat Mogoşeştii au fost de moştenire al *Vladului din Bârseşti, ci l'au vîndut* Jupânesii Cherii din Rumciani *pe vremea fugirii în ţara ungurească*, drept 7000 aspri. Iar dupĕ aceia, Chera a . . . miluit acest sat Mogoşeştii, sf. Mitropolii . . .

1593 Decembre 2. (Arh. St. condica zisă Brâncov. No. 4, fila 453 (roşu) 867 (negru). M-rea Căluiu.) Hrisov către Jupan Radul ce au fost mare Spătar ca să-i fie moşie în Cioroi, partea lui Miroslav Vistieru din Râhov, pentru că a cumpărat-o dela Jupan Miroslav Vistierul şi dela Jupâneasa lui Calea drept 7000 aspri, iar Miroslav Vistierul, el a cumpărat cu aceşti bani *o parte de moşie de Bârseşti, dela Chirco.*

www.dacoromanica.ro

Insă, acéstă moşie din Cioroi, au fost schimbat în zilele rĕposatului Pătru Voevod, Miroslav Vistierul cu Radul Spătarul, de i-au dat Miroslav Vistierul partea lui din Cioroi, Jupanului Radului Spătaru, iar Jupan Radu Spătaru, el au dat Jupanului Miroslav Vistierul, partea lui din Boldeşti şi din Pestrea, toată. Apoi, în zilele Mihnei Voevod, ei au fost schimbat de au luat Radu Spătarul partea lui din Boldeşti ca să fie la mâna lui, iar Miroslav Vistierul să ţie partea lui din Cioroi.

Dar apoi Miroslav Vistierul el au vîndut partea lui din Cioroi, Radului Spătaru drept 700 aspri, în zilele Mihnii Voevod ; iar după aceia, Radul Spătaru el au dat partea lui din Boldeşti : Hieră-i Logofătul şi Jupânesei lui Stanei. Aşa sau tocmit Jupan Radul Spătarul şi cu Jupan Miroslav Vistierul şi cu Hiera Logofătu de a lor bună voie şi cu ştirea tuturor boierilor şi dinaintea D-mele.

Drept aceia am dat şi D-mea, Jupan Radului Spătaru ca să-i fie lui acéstă moşie din Cioroi partea lui Miroslav Vistierul . . . să-i fie ohavnică.

1599 Februarie 13. (Arh. St. M-rea Tismana, pach. 82 doc. 4.) *Jupan Radul Postelnicul din Bârseşti*, împreună cu alţi 9 boieri, este martor la zapisul prin care Jupan Dragomir Spătarul (fratele lui Radu Vistierul, tatăl lui Preda vel Sluger Floricoiu, ot Greci) închină mânăstirii Tismana, partea lui toată din satul Mişina.

Fără an (probabil înainte de 1600) Septembre 14. (Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 3, netrebnic, doc. 206). Zapis [1]) slovenesc în care *Preda Logofătul ot Bârseşti*, este martor.

1600 Iulie 6. (Arh. St. condica Brâncov. II pg. 779|831.) La data aceasta întâlnim fraţii : *Iane şi Preda Logofătul din Bârseşti*, cu moşie în satul Mănăileştii.

1608. La data aceasta întâlnim pe *Preda Logofătul ot Bârseşti.*

1610 Ianuarie 20. (Arh. St. Episc. Argeş pach. 3, doc. 2.) Cartea lui Radu Voevod nepot lui Basarab Voevod către Jupâneasa Maria fata Calei, nepoata lui Dragomir din Berceşti şi feciorilor ei : Voicu şi Neaga ca să le fie satul Leurdenii jumătate . . . şi satul Muşeteştii dupe rîul Vianului iar jumătate, însă fără 6 delniţe, pentru că sunt ale lor bătrîne şi drepte moşii de moştenire, dupe mumă-sa Calea, sora lui Lăudat şi a Tatului şi a Voicului şi a lui Ivaşco.

Apoi, în zilele bătrînului Alexandru Voevod, iar Jupâneasa Maria cu frate-său Gherghina, au avut pîră cu al 2-lea văr, cu Radul Postelnicul şi cu Dragomir Postelnicul feciorii Paşadii, cum-că fraţii Calei cei mai sus zişi, ei au fost închinat ale lor părţi de aceste sate, la tatăl lor Radul Paharnicul şi încă au mai zis cum-că au jurat în zilele lui Pătraşco Voevod cu 24 de boieri. Intru aceia, Alexandru Voevod nu i-au volnicit ca să aducă dintr'acei 24 de boieri ca să mărturisească cum-că au jurat pe aceste moşii, ci au aflat în Curtea domnească dintr'acei boieri : Furduiul Părcălabul din Orăşti şi frate-său Badea din Floceşti şi Stan Băzoe din Dănciuleşti şi Micul Comisul din Bucşani şi Drăgan Armaşul din Neagra şi au mărturisit cum-că ei au jurat numai pe partea lui Lăudat din satul Berceştii, iar pe alte părţi din Leurdeni şi din Muşeteşti, însă fără 6 delniţe, n'au jurat nici mult, nici puţin.

Deci Jupâneasa Maria şi cu frate-său Gherghina ei sau împăcat cu al 2-lea veri ai lor cu Radul Postelnicul şi cu Dragomir Postelnicul ca să ţie Radul Postelnicul şi Dragomir Postelnicul satul Berceştii ce au fost partea lui Lăudat şi au jurat pe el, iar cu părţile Tatului şi a Voicului şi a lui Ivaşco, din Leurdeni pe jumătate şi din Muşeteşti iar jumătate, fără 6 delniţe, Radul Postelnicul şi Dragomir Postelnicul nici o treabă să n'aibă, pentru că n'au jurat nici mult nici puţin.

1) După hârtie şi după caracterul literilor, acest zapis dovedeşte a fi scris înainte de anul 1600.

www.dacoromanica.ro

Iar acum în zilele D-mele iarăşi au ridicat pîră Drosul şi Radul Postelnicul, feciorii Radului Postelnicul şi ai lui Dragomir Postelnicul, cu nişte cărţi de pîră care au avut, ca să ia dela Jupâneasa Maria şi dela feciorii ei Voico şi Neaga, acele părţi de sate din Leurdeni şi din Muşeteşti pe jumătate.

Intr'aceia, D-mea le-am dat lor . . . 6 boieri bătrâni anume : Zaharia Vornic din Stăneşti şi frate-său, Şerban Vornicu din Roşii şi Radul Crăciunul Vornic şi *Udrişte Logofătul ot Bârseşti* şi Badea Paharnicul din Grădişte şi Preda Paharnicul din Tîrgovişte, ca să caute pentru rândul acestor cărţi de pîră, cum vor găsi ei să mărturisească înaintea D-mele.

Deci acei 6 boieri aşa au adevărat dupe cum i-au fost aşezat şi acei bătrîni boieri din zilele lui Alexandru Voevod, aşa i-au aşezat şi ei, ca să ţie Radul şi Drosul Postelnicii, satul Berceştii tot, iar cu alte părţi din Leurdeni şi din Muşeteşti pe jumătate, dintr'amîndouă satele, nici o treabă să n'aibă cum n'au avut nici până acum, ci să ţie Jupâneasa Maria cu feciorii ei Voico şi Neaga. Şi s'au spart toate cărţile ce au avut ei de pîră şi ale Drosului Postelnicul şi ale Radului Postelnicul şi ale Jupânesii Marii şi ei s'au împăcat de bună voie precum pâră între dînşii să nu se mai ridice nici odată . . . şi cărţile ce le vor fi avînd să nu se crează . . .

Urmează apoi blestem . . . Pentru aceia am dat D-mea Jupânesii Marii şi feciorilor ei Voico şi Neagăi ca să fie ale lor aceste părţi de sate, de moştenire şi ohavnice.

1612. La data acésta găsesc pe *Udrişte Logofătul dela Bârseşti.*

1613 Ianuarie 9. (Arh. St. M-rea Cozia pach. 22, doc. 4.) Hrisov către mânăstirea Cozia . . . ca să ţie balta Mamina . . . şi alte părţi . . . pentru care au fost avut pîră mânăstirea cu Mihailă Postelnicul ot Văleni, când, Voevodul le-a dat la mijloc 6 boieri ca să-i judece, printre cari era şi *Udrişte Logofătul ot Bârseşti.*

1615 Iulie 14. (Arh. St. condica Brâncov. No. 1, fila 583 (cerneală) 24 (creion), Mitrop. Buc.) Hrisov către Mitropolia din Tîrgovişte ca să ţie satul Aninoasa dat de rěposatul Basarab Voevod ; apoi satul Mogoşeştii dat de *Jupâneasa Chera şi de Vlad Comisul din Bârseşti,* apoi satul Lucienii dat de boierii din Mărgineni ; satul Băneştii din Ruia dat de rěposatul Basarab Voevod ; satul Sârbii cumpărat jumătate de rěposatul Pătru Voevod cu 33000 aspri de argint şi l'au dat Mitropolii, iar cea l-altă jumătate au cumpărat-o Vlădica Anania ce au fost Mitropolit, dela Jupâneasa Marga fata Chircăi Vistieru cu 10.000 de aspri.

Apoi satul Văräştii lui Moş cu Balta Albă şi Periaţii şi Călugărenii ot sud Brăila date de Jupâneasa Preda Clucereasa şi sau îngropat la sf. Mitropolie, ce au fost al ei de zestre ; apoi satul Mehedinţii anume : Oreviţa şi Bolboşanii foste ale Jupânesii Marii de Floreşti şi ale fiu-său Jupan Radul Clucerul, care le-au dat, de s'au îngropat în sf. Mitropolie. Moşia din Drăgăneşti partea Jupânesii Stanii a lui Tudor Logofătul şi a fiu-său lui Staico Postelnicul şi partea Jupânesii Caplei fata lui Tudosie Banul ; apoi satele Fotoaia şi Cursusul date de Jupan Preda Banul cel bătrîn de sau îngropat în sf. Mitropolie ; satul Timşanii dela Răstoacă dat de Miroslav Logofătul de sau îngropat în sf. Mitropolie împreună cu fie-său Avram Postelnicul ; moşie în Şerbăneşti partea lui Cernica Vornicul, pentru că au fost cumpărat Radul Şerban Vodă un sat anume Râca drept 24.000 de aspri de l'au dat sf. Mitropolii pentru că au îngropat pe mama D-lui, Doamna Maria şi pe un Cocon al D-lui Io Basarab Voevod, la sf. Mitropolie, care sat jumătate din Râca, l'au vîndût acum Vlădica Luca drept 12000 de aspri, cu care bani au cumpărat moşia din Şerbăneşti, dela Jupan Cernica fost vel Vornic.

www.dacoromanica.ro

1618 Ianuarie 12. (Pg. 39 din doc. rom. publicate de Acad. Rom. T. I. faşc. din 1907.) *Preda de în Bârseşti* împreună cu alţi 3 boieri erau la data acésta ca boieri adeveritori în pricina unui rumân.

1619 Aprilie 14. (Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 23, doc. 1.) Act din care extrag că *Tudor Comisu din Bârseşti* este martor când au vîndut feciorii lui Dumitru Logofătul moşie în Băbeni, lui Pârvu Postelnicul şi fratelui său Radu, în zilele lui Radu Voevod sin Mihnea Voevod.

1619 Aprilie 14. (Ibidem.) Tot într'acest act găsesc că *Ianiu Logofătul ot Bârseşti* fusese martor la vînzarea moşii Stoicenii.

Pot rezuma dar următorul arbore genealogic :

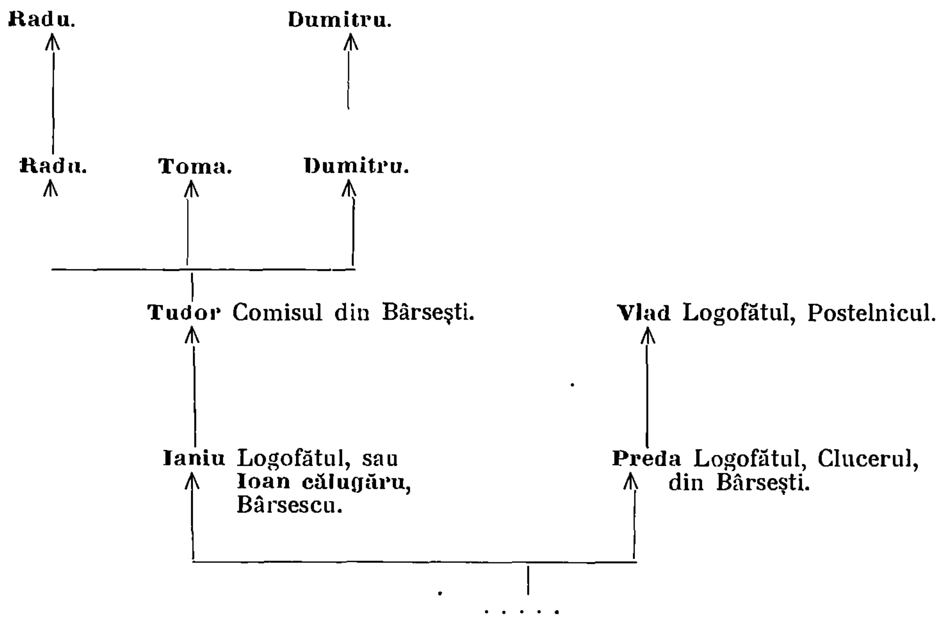

1620. Inainte de data acésta trăiau:

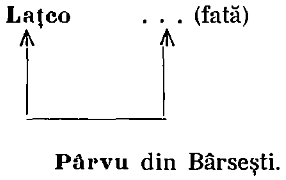

1620 Ianuarie 21. (Arh. St. Episc. Rîmnic, pach. 100, doc. 19.) *Mihart din Bârseşti* era martor când a schimbat Pătru Armaşu din Fărcăşeşti, satu Stejaru, cu Stoica vel Vistier.

1620 Mai 22. (Arh. St. Episc. Rîmnic pach. 104, doc. 2.) Hrisov către Dumitru Postelnicul din Filiaşi ca să ţie 2 părţi din Piria cumpărate dela Matei Paharnicul din Brâncoveni cu 32.000 aspri. A treia parte din Piria a cumpărat-o Vârjoghe din Argintoaia.

Să-i mai fie moşie în Ciorani din care o parte a cumpărat-o dela *Jupaniţa Voica fata Datcului Cluceru din Bârseşti*, iar altă parte dela *Iacov ginerile Pârvului din Bârseşti şi dela feciorul lui Laţco.*

Apoi un ţigan cumpărat dela Radu Paharnicul din Cernaia, socru lui Dumitru Pos-

www.dacoromanica.ro

-telnicul, dela Iscru din Roşia fratele lui Udrişte. Apoi un ţigan ce au fost al lui Preda feciorul lui David Postelnicul din Brâncoveni, cu care au fost făcut schimb Dumitru Postelnicul.

Apoi o ţigancă cumpărată dela Mihart ginerile Lupului Paharnicul.

1623 Iunie 18. (Indice, Aricescu, br. I pg. 97) Hrisov întărind fraţilor Vladul şi Staico Paharnicul, stăpânire pe satele : Slătioarele, Foleştii, Popeştii şi Firmoteştii.

1623 August 20. (Arh. St. schitu de un lemn, pach. 5, doc 5.) *Preda Logofătul ot Bârseşti* şi cu *Iani Logofătu* sunt martori în zapisul lui Preda sin Oprea Logofătul, prin care vinde lui Sima Logofătul casele din Păuşeşti.

1635 Noembre 10. (Arh. St. Episc. Argeş pach. 3, doc. 14.) *Tudor Stolnicul din Bârseşti* împreună cu alţi boieri, este martor la un zapis.

Fără dată. In documentele Buzeştilor la d-l Ionel Grădişteanu, am găsit că sub domnia lui Matei Vodă Basarab, trăia *Preda Cluceru Bârsescu şi a avut fiu pe Vlad Logofătul Bârsescu.*

1642 August 23. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 152, doc. 10.) Hrisov în care să zice că *Vlad Postelnicul din Bârseşti* era iscălit ca martor în zapisul pentru vînzarea moşii Priseaca din judeţul Olt.

1642 Septembre 4. (Acad. Rom. condica M-rii Arnota, 3, pg. 17.) *Vlad Postelnicul ot Bârseşti* împreună cu alţi mulţi boieri, dau cartea lor pentru alegerea părţilor de moşii a oamenilor din satu Bărbăteştii şi Dobricenii.

1644 Martie 20. (Gorjul istoric de Al. Ştefulescu pg. 7 şi 8.) La data acésta trăia *Vlad Bârsescu.* Apoi tot de acolo reconstituim următorul arbore genealogic :

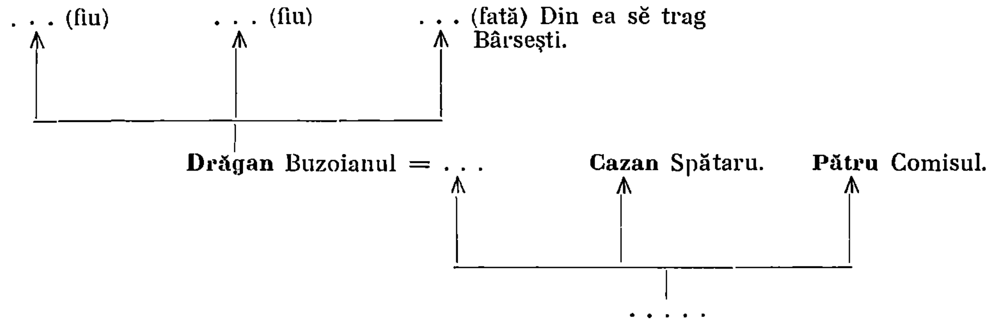

1644 Mai 13. (Indice, Aricescu br. I. pg. 97.) Hrisov dat Doamnei Mării Sale (a lui Matei Vodă) Elinii, arătând că a dăruit Doamna, moşie împrejur, mânăstirii Slătioara, cumpărată de Doamna Elina din moşia *Vladului Postelnicul fiul lui Preda Clucerul din Bârseşti, din judeţul Vâlcea*, toată funia, din mânăstire în sus până în drumul Mehedinţilor...

1645 Iunie 4. (Arh. St. schitu de un lemn, pach. 12, doc. 1.) *Ioan călugăru Bârsescu şi cu fiul său Tudor Logofătu şi cu nepoţii sĕi : Radul şi Dumitru*, dau zapisul lor către Jupâneasa Elina a Radului Banu Buzescu pentru satu Doba de sus.

1645. (Arh. St. schitu de un lemn, pach. 12, doc. 14) In cartea Ispravnicului jud. Vâlcea — cu data de 1763 Octombre 23 , în pricina moşiei Colibaşii, să zice că, la 1645, *Ion călugăru Bârsescu şi cu fiul său Tudor Logofătu şi cu nepoţii lui : Toma, Radu şi Dumitru*, vând satu Doba de sus.

1646 Mai 28. (Gorjul istoric, citat pag. 11). La data acésta era *Preda Cluceru din Bârseşti.*

www.dacoromanica.ro

1651 Iunie 12. (Arh. St. M-rea Bistriţa, pach. 2 netrebnic, doc. 188). Hrisov dat unor rumâni ca să fie în pace de către *Vlad Iuzbaşa Barsescu.*

1658. (Cronica anonimă în Mag. Ist.) *Preda Bârsescu vel Agă* a fost ucis de Mihnea Vodă, în 1658, împreună cu alţii, pe un simplu prepus, însă nefiind vinovaţi nimic.

După pg. 154 din Gorjul istoric citat, a fost ucis *Stroe Cluceru Bârsescu.* Se naşte întrebarea: au fost ucişi 2 Bârseşti sau e o eroare? De altfel e de notat că şi Geneal. Cantac. publicată de N. Iorga, 1902, pg. LXVIII pretinde că cel ucis împreună cu alţii este *Stroe Cluceru Bârsescu.*

1668 Aprilie 29. (Arh. St. condica Brâncov. No. 3 pg. 189 (52) Hrisov către *Jupâneasa Dobra care a fost jupâneasa Agăi Vladului Bârsescu şi către feciorii ei: Vladul, Dumitraşco, Radul şi Pârvul* ca să ţie $^{1}/_{2}$ din satul Genunenii.

1673 Aprilie 23. (Arh. St. M-rea Tismana pach. 4 netr. doc. 30). Carte domnească către mânăstirea Tismana ca să ţie nişte ţigani daţi mânăstirii de Dumitru feciorul lui Bran din Corbeni din judeţul Jiului de sus, pentru care ţigani, acum s'a sculat cu pâră *feciorii lui Stan Corbeanul din Bârseşti, anume: Lupu şi Iane nepoţii lui Dumitru.*

1674 (Arh. St. Mitrop. Buc. pach 346/165 netr. doc. 71). Act din care extrag:

Lazăr
↑

Tudosie Căpitanul ot Bârseşti = Neaga.

1678. (Arh. St. M-rea Bistriţa, pach. 23.) Act din care extrag că la data acésta erau: *Drăghici Postelnicul ot Bârseşti, Dumitru Iuzbaşa ot Bârseşti. Preda Logofătul i brat ego Vintilă ot tam.*

1680. La data acésta erau: Tudor feciorul Jupânesii Marii fata Paharnicului Tudor Vlădeanu. El avea văr pe Costandin sin Dimei Căpitanu Bujoreanu; apoi a mai avut văr pe Matei Stoiceanu. A avut şi o soră, pe *Ancuţa pe care a dat-o dupě Pârvul Bârsescu.*

1685 August 22. (Arh. St. Episc. Rîmnic, pach. 59, doc. 26.) Act din care extrag:

Costandin 1686 Iulie 10. — **Matei** = Neacşa. 1685 August 22 şi 1691 August 17.

Tudosie Căpitanu ot Ruda şi ot Bârseşti (doc. 29).

1687 Martie 15. (Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 29.) *Vlad Căpitanul Bârsescu* este la data acésta martor într'un zapis.

1694 Martie 5. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 137|318 netr.) Zapisul lui Hriza şi a fratelui său Postolachi sin Dumitraşco Cluceru ot Murgeşti şi a lui *Costandin sin Tudosie Căpitanu Bârsescul,* care sunt ctitori la mânăstirea Flămânda, către vărul lor Costandin Bojoreanul . . . cum să se ştie că avînd d-lui o moşie în hotarul Pleşoilor, care este din zidul mânăstirii Flămânda în sus, care îi este şi d-lui cumpărată dela Tudor Vlădeanul; deci noi, fiind acea moşie lîngă mânăstire, am poftit pe d-lui de am făcut schimb de ne-au dat d-lui acéstă moşie din Pleşoi şi noi i-am dat d-lui altă moşie din hotarul Bârseştilor:

www.dacoromanica.ro

despre albia Oltului, din Ruda în sus, care moşie au fost a Predei Paharnicul Rudeanu şi apoi a fost dată noru-sa Voichiţa, zestre gineri-său lui Ion sin Stoicăi Armaşul ot Cocul.

Deci noi i-am dat ginere-său lui Ion altă moşie din ale mânăstirii, din hotarul Călineştilor, pentru acéstă moşie a lui din Bârseşti, însă stj. 300.

1695. (Vezi Cronica de A. T. Laurian şi N. Bălcescu, 1847, pag. 86, cap. 37.) *Barbu Pitaru Bârsescu* împreună cu boierii : Bunea vel Armaş şi Pârvu Logofătul Fărcăşanu fură însărcinaţi de Costandin Vodă Brâncoveanu, cu facerea podului stătător de pe apa Oltului, pe care pod a trecut oastea împărătească (turcească) la Turnu.

1699 Martie 8. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 138 doc. 5.) Cartea a 12 boieri... luaţi de Drăguşin Vistierul ot Merişani şi de Şerban Slugerul dela Dedeşti... ca să le adevereze hotarul Tecucianilor unde să împreună cu hotarul Merişanilor.

Deci noi... împreună cu Racoviţă vtori Portar.... am citit cărţile lui Şerban Slugeru ce au avut de la socru-său Ivaşcu Clucerul Băleanul de zestre.... şi s'au făcut şi cărţi de afurisanie.... a părintelui Dionisie Patriarhul, Iacob Patriarhul. părintele Vlădica Teodosie Mitropolitul ţării noastre....

Aceşti 2 boieri sau mai fost judecat mai înainte pentru pricina hotarului în mai multe rânduri.... şi le-au dat (atunci) şi doi boieri mari, pe Pârvul Logofătul Fărcăşanul şi *Barbul Pitarul Bârsescu* ca să fie într'aceştia, să-i aşeze.... *să nu veaghe voe* nici unuia nici altuia.... (urmează desluşirile hotarělor acestor moşii şi se vorbeşte de Vediţa, Vedea cea mare, apa Tecuciului, drumul Ruşilor, colnicul pribeagilor, gârniţă cu 2 gemănări, apa Călmăţuiului, hotarul Novacilor, etc) Pătru Logofătul a fost moşul lui Drăguşin Vistierul.

Iscăliţi găsim pe: Pârvul Logofătul Fărcăşanu, Papa Căpitanul Drăgănescul şi Danciul de Ungurei.

1699 Mai 28. (Pag. 488 Rev. Ist. Arh. Rom. C. Aricescu, chelt. Vistierii.) La data acésta, erau boieri mazîli: Costandin Cluceru Ciorogârleanu şi *Barbu Bârsescu*.

1703 Octombre 28. (Arh St. M-rea Clocociov, pach. 2 doc. 6) *Barbu Pitaru Bârsescu* împreună cu alţi 11 boieri judecă pricina dintre boierii Baloteşti şi Istrate Florescu pentru moşia Ulmuleţu.

1719. In «Hurmuzache» (vezi rapoartele) găsim că la data acésta trăia în Craiova: *Chirca şi Nan Bârsescul.*

1743 Iunie 8. (Arh. St. M-rea Bistriţa, pach. 5 netr. doc. 485) Hrisov către M-rea Bistriţa.... ca să ţie 20 suflete de ţigani daţi de răposatul ctitorul Banul Barbul Craiovescul; apoi acuma s'au sculat cu pără Mirică ginerile Hrizii Murgescul din sud Argeş şi cu unchiul său Luca Cărpenisanul vtori Pitar, pretinzând un ţigan.

In hrisov se pomeneşte de următorul act: *1665*. Zapisul lui *Tudosie Căpitanul Bârsescul* prin care vinde *nepotului său lui Matei* (acest Matei e tatăl lui Hrizea Murgescul) un ţigan.

1777. La data acésta găsesc pe *Niţul Bârsescul biv Logofăt za Vistierie şi Pârvul Bârsescul biv Logofăt za Vistierie.*

1777 Mai 6. (Arh. St. condica No. 2 a M-rei Bistriţa pg. 724). Caimacam Craiovii era Teodorache Negri biv vel Clucer şi el da poruncă către d-lui *Pârvul Bârsescul biv Logofăt za Vistierie* şi d-lui Ilie Olănescu, de urmare într'o pricină a unor săteni ot satul Costeştii din sud Vâlcea, ce aveau ei cu egumenul mânăstirii Bistriţa.

1777 Iulie 7. Inainte de data acésta erau: *fraţii Stolnicul Niculae şi Iordache Bârsescu*. La data aceasta ei încetase din viaţă.

www.dacoromanica.ro

1779 August 5. (Acad. Rom. Hotărniciile). *Costandin Postelnicelu Bârsescu* împreună cu alţi boieri, face hotărnicia moşiei Obârşia sud Mehedinţi.

1809 Aprilie 26. (Arh. St. condica domnească No. 59 fila 24.) Anafora [1]) iscălită de Ştefan Costescu Vornicul obştirilor şi de Athanasie starostea, către Divan, în pricina cumpărării de la mezat a moşii Bilcireştii din sud Ialomiţa, de slăvitul Dragoman Manuc.

In restul fragmentar al anaforalei din condică, să văd enumerate actele vechi de stăpânire ale acestei moşii şi anume.... în Cuneşti sud Ialomiţa ce acum se chiamă Bilcireştii, stânjinu po talere 1 parale 20, ce zice că i-au rĕmas şi lui *Costandin de la soru-sa Maria ce au ţinut-o Stolnicul Radu Bilcirescu. Maria avea frate pe Costandin Bârsescu* [2]).

Acestea sunt actele ce cunosc despre Bârseşti, şi din ele pot stabili următorul arbore genealogic:

1) Inceputul ei lipseşte, adică întreaga filă 23 a sus zisei condici.

2) Găsim apoi enumerate următoarele acte:

1776 Ianuarie 9. Zapisul preotesei Ancăi soţia popi Radului, zicând că având şi ea de la soţul ei stj. 219 moşie în Cuneştii de jos, îi vinde Niţului şi lui Ene Mănciuleştii, stj. po taleri 1.

1778 Noembre 13. Anaforaua departamentului când sau judecat rĕposatul Clucer State Bucşenescu cu soţul jeluitoarei (de acum 1809), cerând atunci Bucşenescu acéstă moşie cu cuvânt că se trage (moşia) din neamul său.

1786 Septembre 13. Anaforaua veliţilor boieri, de judecata ce au avut Bucşenescu cu Mănciuleştii. Această moşie ce se numeşte Bilcireştii de sus, sud Ialomiţa, a Mănciuleştilor (acum la 1809) cu locuri de arătură şi fâneţe, de stj. 956, strigându-se la mezat în soroc de 2 luni şi artârdisind din muşterii, după obicei la preţul cel din urmă, au rămas asupra d-lui slăvitului Dragoman Manuc, stj. po taleri 12, peste care preţ ne-mai ieşind alt muşteriu ca să mai înalţe, nici din cei-ce li se cuvin protimisis nici din alţi streini şi fiindcă sau mulţumit şi numita vânzătoare dimpreună cu fii ei şi cu noru-sa, a da moşia cu aces' preţ, sau şi haraciladisit mezatul pe seama slăvitului Dragoman drept taleri 12 stânjenul.

www.dacoromanica.ro

Anexă la pg. 250.

BÂRSEŞTII

Costandin Bârsescu. 1809.

Maria 1809. = Radu Stolnicul Bilcirescu.

Costandin Postelnicelu Bârsescu 1779. . . . .

Niţul Bârsescu biv Logofăt za Vistierie. 1777.

Pârvul Bârsescu biv Logofăt za Vistierie. 1777.

Niculae Stolnicu Bârsescu. 1777.

Iordache Bârsescu. 1777.

. . . . .

Cuirca Bârsescu. 1719.

Nan Bârsescu. 1719.

Barbu Pitaru Bârsescu 1695. 1699. 1703.

Vlad Căpitanu Bârsescu. 1687.

Drăghici Postelnicul ot Bârseşti. 1678.

Dumitru Izbaşa ot Bârseşti 1678.

Preda Logofătul ot Bârseşti. 1678.

Vintilă ot Bârseşti. 1678.

. . . . .

Costandin 1686. 1687.

Lazăr 1674.

Matei = Neacşa 1685. 1691. . . . = Murgescu, tatăl lui Matei şi moşul lui Hrizea Murgescu din 1743.

Tudosie Căpitanul ot Bârseşti = Neaga. 1665. 1674.

Radu.

Dumitru.

Vlad. 1668.

Dumitraşco. 1668.

Radu. 1668.

Pârvu. 1668=Aucuţa sin Tudor Paharnicul Vlădeanu. 1680.

Radu. 1645.

Toma. 1645.

Dumitru 1645

Lupu 1673.

Iane 1673.

Vlad Logofătul, Postelnicul, Iuzbaşa, Aga = Dobra. 1640. 1642. 1644. 1651. 1668.

Tudor Comisu, Logofătu, Stolnicu. 1619 1635. 1645.

Voica

Stan Corbeanu ot Bârseşti.

Preda vel Agă + ucis la 1658 de Mihnea Vodă.

Stroe Cluceru. + ucis la 1658 de Mihnea Vodă.

. . . **Bârsescu** 1644. = . . . cu fata lui Drăgan Buzoianu.

Vlad Comisul din Bârseşti = Chera. 1615.

Preda Logofătul, Clucerul, ot Bârseşti. 1600. 1608. 1618. 1619. 1623. 1646.

Iane (Ianiu, Ioan Călugărul la 1645), Logofătul ot Bârseşti. 1600. 1619. 1623.

. . . . .

Mihart din Bârseşti. 1620.

Udrişte Logofătul ot Bârseşti. 1610. 1612. 1613.

Datco Clucerudin Bârseşti. 1620.

Dumitru.

Laţco 1620

. . . = Iacov. 1620.

Pârvu din Bârseşti.

Radu Postelnicul din Bârseşti. 1599.

Chirco 1593.

Vladul din Bârseşti 1578. A fugit în ţara ungurească.

Badea Piseţul 1569.

Neagoe Spătarul 1538.

Barbu Postelnicul din Bârseşti. 1523.

www.dacoromanica.ro

BÂRZA (ot), BÂRZANU, BÂRZEŞTI (ot)

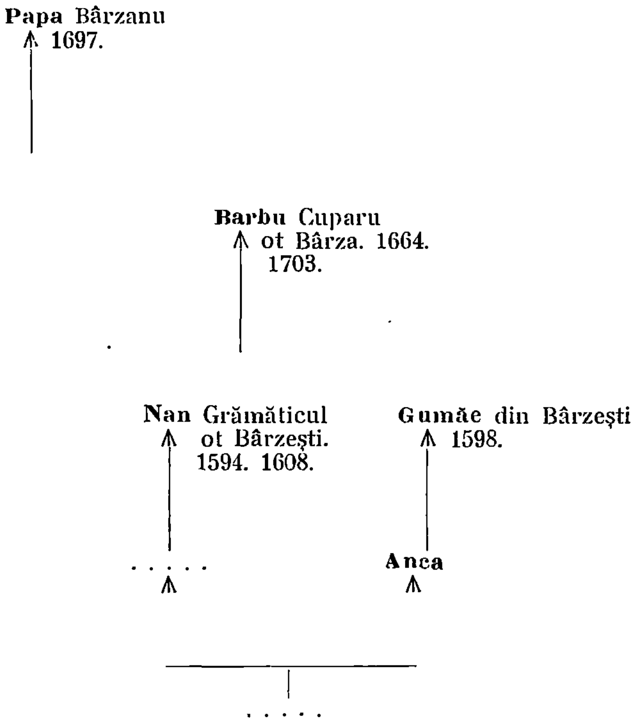

1594 Iulie 12. (Acad. Rom. doc. 76/XL). Hrisov către *Nan Grămăticu ot Bârzeşti nepot de soră Ancăi*, ca să ţie moşie în satul Bârzeştii—Homocei.

1598 Aprilie 24. (Ibidem, doc. 82) Hrisov pentru moşia Văcăreştii de jos. . . . pentru care a avut pîră cu mânăstirea sf. Troiţa. . . . dându-le la mijlocul lor 4 megiaşi, între care era şi *Gumăe din Bârzeşti.*

1608 Octombre 29. (Acad. Rom. doc. 12/XLI). Carte către *Nan din Bârzeşti* ca să stăpânească o vie.

1664 Ianuarie 14. (Arh. St. condica Brâncov. No. 4 pg. 879 (479). *Barbu Cuparu ot Bârza* este martor la un zapis.

1697 August 3. Papa Bârzanu împreună cu alţi boieri, face hotărnicia moşii Câmpenii sud Romanaţi.

1799 Decembrie 1. (Arh. St. condica domnească No. 42 fila 124). Anaforaua veliţilor boieri în pricina unor ţigani. La judecată s'au arătat mai multe zapise printre care găsim:

1703 Martie 10. Porunca lui Costandin Vodă Brâncoveanu către Gheorghiţă Postelnicul ca să-i dea nişte ţigani. . . . căci el a arătat zapisul moşului său Iacov Căpitanul de Cernaia tatăl lui Mihart Iuzbaşa, de vânzarea unui ţigan la *Barbul Cuparul ot Bârza* şi alt zapis al feciorilor *Barbului Cuparul* iar pe acest ţigan vândut la Tatomirescul cumnatul lui Gheorghiţă . . . .

www.dacoromanica.ro

BASARABII

Ca să putem vorbi despre familia Basarabilor, ar fi nevoe să împărţim materialul în mai multe părţi, bine distincte una de alta.

Am avea aşa dar să vorbim în prima linie despre membrii familiei care au domnit în Muntenia. Aceştia sunt Voevozii noştri. Ar trebui să descriem pe fiecare în parte. Ar urma să ne referim la cronicile timpului, să intrăm în amănunte despre viaţa şi faptele fie-căruia, lucru care negreşit că interesează *istoria ţării*; dar noi nu ne-am propus să facem un asemenea studiu. Sarcina aceasta cade asupra istoriografilor, sau a dascălilor cari de pe catedră predă elevilor cursul de istorie.

Rămâne totuşi un singur lucru de care trebue să se ocupe *genealogia* şi anume de a cunoaşte din tată în fiu pe toţi Voevozii care au domnit; însă şi aci, materialul documentar este neîndestulător şi toţi câţi sau încercat să facă acest studiu n'au putut reuşi pe deplin; toate lucrările făcute în sensul acesta sunt incomplecte. Să luăm un exemplu: Pătraşco Vodă cel bun este fiul lui Radu Vodă şi nepot de fiu unui altui Radu Vodă. Ei bine, să naşte întrebarea: care Radu Vodă este tatăl său? Radu Paisie, Radu dela Afumaţi sau Radu cel mare? Precis nu să poate răspunde şi încă mai puţin precis te poţi pronunţa cine este acel Radu Vodă, moşul său.

Alt exemplu: unii susţin că Alexandru Vodă este fiul lui Mircea Vodă Ciobanu, prin urmare frate cu Pătru Vodă cel şchiop; au venit alţi cercetători care au dovedit că el e fiul lui Mircea Vodă şi nepot lui Mihnea Vodă şi că acel Mircea Vodă, tatăl, nu e *Ciobanu* ci altul. Să naşte acum întrebarea: cine e Mircea Vodă tatăl sĕu şi când a domnit, căci în *istorie* nu cunoaştem în acea epocă pe un alt Mircea ça Voevod decât pe acela care a fost poreclit *Ciobanu*. Şi exemple de acestea să pot da multe.

După cum vedem dar, chiar din punct de vedere pur genealogic, e cât să poate de greu să stabilim date *sigure*, fără nici o greşală şi chiar *genealogia Basarabilor care au domnit în Scaunul ţării*, este grea de făcut în mod exact.

Nu vom intra prin urmare în cercetarea unor controverse, cari sunt de domeniul istoriei şi se află în consecinţă studiate în operele speciale, cu toate amănuntele trebuitoare.

Urmează apoi categoria membrilor din familia Basarabilor, care din diferite împrejurări n'au putut sui treptele tronului sau cel mult sau încercat să domnească un ceas — o zi — o lună şi de multe ori numai în o anumită parte a ţării; pe unii ca aceştia îi cunoaştem sub denumirea de «*Domnişori*». Să naşte dar întrebarea: cine sunt fii şi urmaşii Basarabilor, care deşi Basarabi de sânge, totuşi nu aparţin istoriei ţărei ci istoriei familiilor boiereşti?

Nu e mai puţin important şi studiul Doamnelor, căci multora din Voevozi nici nu le cunoaştem măcar numele Doamnelor, ne-cum să ştim familia din care au descins ele.

Vine apoi rîndul fetelor — a Domniţelor , cu cine au fost căsătorite? Ce înrudiri au avut cu familiile nobile din ţară şi de peste hotare? Aceste înrudiri au o mare importanţă din toate punctele de vedere, căci de multe ori chiar rostul şi soarta ţării noastre a atîrnat de aceste alianţe.

Nimic mai util, decât de a şti toate aceste detalii, căci numai atunci când vom fi ajuns să le cunoaştem în mare parte — daca nu pe toate — numai atunci vom fi în stare să prezintăm marele arbor genealogic al familii domnitoare «*Basarabii*». In acéstă privinţă, mĕ grăbesc a insista asupra unui fapt cu deosebire interesant, anume că familia

www.dacoromanica.ro

Hohenzollern, care domneşte astăzi şi conduce destinele statului în România, a fost pe vremuri înrudită cu Basarabii, astfel că în vinele actualului Cap al Statului nostru curg şi picături de sânge din vechea familie domnitoare a Basarabilor noştri.

Şi încă cine ştie ce surprize plăcute ne poate rezerva viitorul, în cazul când am cunoaşte toate aceste legături de familie!

In privinţa Basarabilor Voevozi, ca chestie de genealogie, eu m'am ocupat puţin, în 1900, într'un studiu despre *Eraldică.* Am scris despre rostul acestei ştiinţe în ce ne priveşte pe noi locuitorii din Muntenia. De atunci şi până azi am mai citit hrisoave, am dat peste noui izvoare şi prin urmare studiul genealogic al tuturor Basarabilor, evident că îl posed mai complect decât atunci. Totuşi lucrarea nu pot zice că este perfectă şi întreagă; chiar astăzi nu numai că nu am pretenţia aceasta, dar pot adăoga că de sigur lucrarea mea are erori cari rezultă din lipsă de izvoare.

Eu nu consider întreaga mea lucrare decât ca o contribuţie la studiul ce am început, şi nu aş avea alt vis mai fericit, decât acela, ca alţii în urma mea să continue lucrarea tot în sensul acesta, adică nimic să nu adaoge ne-controlat, ne-confirmat pe baze de acte autentice şi pentru acest sfârşit voi rezuma ce am cules, cu privire la Basarabi, cu dorinţa ca notele şi cercetările mele să servească altora de o bună călăuză, spre a duce mai departe lucrarea de faţă.

* * *

Avem în istoria Muntenii o dată mai mult sau mai puţin precisă, data de 1290, ca an al aşa zisei «descălicători».

Mai nainte de data acésta, studiul genealogii cu privire la Basarabi este cu desăvîrşire nesigur. Avem izvoare autentice dar insuficiente, prin care ni sĕ spune de pildă că prin 1241 domnea un *Basarab Ban.*

Ceva mai târziu, dăm peste fraţii *Lytuon Voevod şi Bărbat Voevod,* stăpânind, primul, partea din dreapta Oltului, dela 1247 la 1272; el începe unirea Voevodatului, care a continuat sub urmaşii lui până pe la 1330—după d-l Onciul—.Ca urmaş al lui, găsim pe *Bărbat Voevod, fratele lui Lytuon,* domnind dela 1272 la 1288, cu adnotare că el domneşte în ambele laturi ale Oltului.

Paralel cu aceşti Basarabi, găsim prin anul 1247 stăpânind în stânga Oltului, pe un *Seneslav, Voevod român,* sub suzeranitatea Regilor Ungarii.

Chestia de fapt este prin urmare că Basarabi au existat şi mai înainte de 1290, că ei erau casta care domnea, dar genealogiceşte vorbind, noi nu-i putem urmări din tată în fiu, din lipsă de documente.

Tocmai către 1290 găsim — dupe cronici, ba chiar şi după menţiuni din documente — pe *Radu Negru* [1]) cunoscut şi sub numele de *Thocomer (Tugomir).* Dela acest Voevod înainte, genealogia începe să-şi aibă fiinţă, relativ apropiată de adevăr.

1) „Documentul din 1644 Noembre 18 (copie în coll. mea de acte) zice „. . şi au văzut Şerban „Vodă (Radu) şi *cartea răposatului Negru Vodă,* vecinică pomenire . . . şi ale altor Domni . . . „date pentru mai multe moşii."

Adevărat că printr'acest act nu ni se dă şi anul, dar dupĕ cum vom vedea ulterior, din alte acte, denumirea de *Negru Vodă* s'a dat şi unui Voevod Basarab care a domnit cu mult mai nainte de Radu Vodă, tatăl lui Mircea cel mare, pe care unii istorici vor să-l identifice cu cel de prin 1290.

www.dacoromanica.ro

Despre el, pretind unele izvoare că el ar fi fost căsătorit cu *Doamna Marghita* [1]), catolică de religie şi că el ar fi fost îngropat în biserica lui din Argeş.

Aceşti soţi, spun cronicile, că ar fi avut 2 fii şi anume pe *Ivancu şi Alexandru.*

Ivancu zis şi Ioan, a domnit înaintea fratelui sĕu Alexandru, probă până la un punct oare care, că el era frate mai mare. Nu-i cunoaştem soţia, dar avem relaţie că *el a avut o fică* [2]) *căsătorită cu Tzarul Alexandru fiul Tzarului Mihail al Bulgarilor.* Dintr'această fică de Basarab s'a născut Straşimir care e cunoscut sub denumirea de Tzar de Vidin şi despre care ne vom ocupa mai la vale.

Alexandru Basarab, cel lalt fiu al lui Radu Negru Vodă, îl găsim domnind în urma lui Ioan (Ivancu). El a fost căsătorit 1° cu o catolică bulgară [3]) şi 2° cu Clara, ortodoxă, (apoi convertită la catolicism) fata lui Ianoş de Doboka; această Clara era nepoata lui Ştefan Micud, Ban unguresc al Severinului, din familia Kukenus.

Prin 1370, *Doamna Clara era văduvă* şi Papa Urban V o felicită pentru convertirea la catolicism *a ficei sale—Impărăteasa Bulgarilor* [4])—şi o roagă să întoarcă la aceiaşi credinţă şi pe *cea laltă fiică a ei, pe Anca regina Serbiei.* Anca, dupe unii. a fost căsătorită cu Simeon Tzarul (Despotul) Serbiei, frate cu Tzarul Ştefan Duşan ; iar dupĕ alţii, cu Uroş iar nu cu Vucaşin [5]). Cert este dar, că aceste 2 fiice sunt născute din Doamna Clara.

Mai nainte de a trece la cei 3 fii ai lui Alexandru Vodă, avem de adăogat că documentul [6]) din 1327, ne spune că Papa să adresează lui *Basarab Voevod Muntean*, recomandând pe predicatorii catolici. La 1345 [7]) din aceleaşi izvoare, domnea *Alexandru Vodă, fiul lui Basarab.* Profit dar de ocazia de faţă pentru a semnala şi conţinutul unui document intern şi anume, hrisovul din 1618 Noembre 13 al lui Gavril Movilă Voevod [8]) dat pentru moşia

---

1) In „Convorbiri Literare" anul XXXVI, No. 12 Buc. 1 Dec. 1902 pag. 1114, vorbind de nişte documente ale Băraţilor din Câmpulung, găsim pentru pricina unui loc că: pe la 1656 sĕ judecă Băraţii pentru acel loc, proprietate a catolicilor, arătând că acel loc îl *are biserica de milă dela rĕposata Doamna Marghita, care au fost catolică, a rĕposatului Negrului Vodă.*

Bătrânii oraşului Câmpulung, cercetéză pricina acésta — conform poruncii Domneşti de mai sus, şi la 1656 Mai 20 zic, *cum această biserică, ce sĕ chiamă cloşter, fostu-o-au făcut Doamna Marghita, Doamna Negrului Voevod, şi acea Doamnă fost-au catolică, care sĕ chiamă papişte, şi atr'acea (sic) beserică când au fost, multe ciude s'au făcut şi minuni, şi mulţi bolnavi se-au tămăduit, şi de în toate laturile au venit oameni bolnavi şi se-au vendecat.*

D-l Alex. Lăpĕdatu autoru articolului care tratéză acest subiect, crede că este numai o legendă existenţa acestei Marghita Doamna.

2) După „Arhiva Genealogică" Anul I, No. 2 şi 3 din Februarie şi Martie 1912, ea s'ar fi numind: *Theodora (Theofana călugăriţa) şi ar fi soră cu el şi prin urmare şi cu fratele său Alexandru Vodă, iar nu fiică.*

3) Dupĕ Al. Ştefulescu pg. 251 o. c. ea s'ar fi numit Marghita. Dupĕ alţi, ea ar fi fost *greco-ortodoxă.*

4) Despre ea şi urmaşii ei, ne vom ocupa în detaliu în relaţiile ce vom da mai la vale adică mai nainte de a păşi la studiul genealogic al celor 2 mari branşe de Basarabi: *Dăneştii şi Drăculeştii*, căci printr'acéstă Impărăteasă s'a făcut şi legătura de sînge cu Hohenzollernii, Principii de Wied, din care face parte Augusta noastră Regină, familia S. C. Gotha, Ţarul Rusii, Impăratul Germanii, Impăratul Austrii etc. etc.

5) Pg. LXII Vol. III. Studii şi Doc. de N. Iorga, 1901.

6) Pg. XXIII Vol. I. din Studii şi doc. de N. Iorga, 1901.

7) Ibidem. pg. XXIV.

8) Acad. Rom. condica M-rei Câmpu-Lung pg. 203.

www.dacoromanica.ro

Bădeştii, în care să zice că a văzut pentru acelaş sat şi hrisovul din 6860—1352 al lui *Niculae Alexandru Voevod feciorul bătrînului rĕposatului Basarab Voevod, nepot răposatului Negrului Radului Voevod.* Acelaş fapt să mai reciteazâ şi în hrisovul lui Ştefan Voevod Cantacuzino dela 1714 Aprilie 20, dat în Bucureşti, prin care să întăreşte aceiaşi moşie Bădeştii. [1])

Ce credem că reiese de aci? Puse în concordanţă aceste 2 hrisoave din urmă, cu acele de mai sus din 1327 şi 1345, am avea — fără îndoială — un nou Voevod, anume pe *Basarab, fiul lui Radu Negru Vodă, tatăl lui Alexandru Vodă.* Mie cel puţin mi sĕ pare acest lucru cert şi prin urmare, în arborul genealogic al Basarabilor — până la probă contrarie , voi figura pe acest Basarab ca fiu al lui Radu Negru Vodă, iar pe cei 2 fraţi : Ivancu [2]) şi Alexandru Voevozii, îi voi prevede ca fii ai acestuia.

In favoarea afirmării mele, mai vine apoi şi alt document şi anume, cartea egumenului M-rii Câmpu-Lung cu data din 1745 Iunie 20, unde să zice că rumânii acelei mânăstiri au fost închinaţi de *Necula Alixandru Voevod, feciorul bătrânului Basarab Voevod* şi nepot *Radului Voevod* [3]), încă de când au fost sf. mânăstire, biserică de mir, *căruia îi odihnesc oasele şi acum în sf. mânăstire.*

Actul despre care să vorbeşte, este fără îndoială mai nainte de anul 1365 Noembre 16, ştiut fiind că acest Voevod încetează din viaţă la data aceasta, iar nu Alexandru Vodă Basarab—dupĕ cum greşit afirmă «Arhiva Genealogică» în numărul din Februarie — Martie 1912, că sub acea lespede de piatră zac oasele lui Alexandru Vodă. Este fiul sĕu, Nicula Voevod îngropat, nu tatăl.

Cei 3 fii ai lui Alexandru Vodă sunt : *Niculae, Vladislav (Vlad, Laicu) şi Radu.*

Admiţând ordinea vîrstei lor în raport cu timpul domnii fie-căruia şi ştiind că Vladislav era fiu vitreg al Doamnei Clara, am avea dar şi pe frate-so Niculae, tot ca fiu vitreg, adică amîndoi născuţi din prima soţie a tatălui lor. Cât despre Radu nu am putea să ne pronunţăm nici într'un fel al cui fiu dintr'aceste 2 soţii era.

Despre Niculae Vodă n'am nici o relaţie alta decât că el a domnit şi în 1359 ; a înfiinţat primul scaun de Mitropolit, numind pe Iachint Critopol ; a clădit biserica sf. Nicoară din Curtea de Argeş şi a încetat din viaţă la 1365 Noembre 16, fiind îngropat în mânăstirea dela Câmpu-Lung. Nu ştim cine i-a fost Doamnă, nici dacă a avut urmaşi.

Despre al 2-lea fiu al lui Alexandru Vodă, anume Vlad Vodă (Vladislav Vodă şi Laicu Vodă) ştim—dupĕ cronici—că a avut o fiică anume pe Slava măritată dupĕ Şt. Uroş Despot al Serbiei. El a avut socru pe Ştefan al Bosniei [4]). După «*Arhiva Genealogică*» citată mai sus, această *Slava* ar fi fiica lui *Alexandru Vodă Basarab* născută din prima lui soţie, nu a lui *Vlad Vodă.* Pentru a lămuri chestiunea aceasta. ar trebui un studiu mai aprofundat.

El înfiinţează al 2-lea Scaun Mitropolitan cu Daniil Critopol, în Severin; a zidit mâ-

1) Acad. Rom. condica M-rei Câmpu-Lung pg. 235.

2) Afirmarea unora, că Alexandru e fiu lui Ioan (Ivancu) Basarab, iar nu frate, nu mi să pare întemeiată. Fraţi poate să nu fie unul cu altul, dar în nici un caz însă—faţă cu actele ce le-am văzut mai sus —, tată nu-i poate fi, de vreme ce găsim ca tată pe *Basarab Voevod,* sau după cronici pe Radu Negru Vodă, afară numai dacă nu l'a chemat pe acest Basarab Vodă, şi Ioan.

3) Notez că leatul nu'l arată. Arh. St. M-rea Câmpu Lung, pach. 1 netr.

4) Fotino şi cronica lui Luccari.

www.dacoromanica.ro

năstirea Vodiţa [1]; a avut mai multe războae cu Ungaria, şi a încetat din viaţă la 1372. Din documentul 148 «Hurmuzaki» el are rudă pe magistrul Ladislau, căruia îi dărueşte tîrgul Şercaia din ţara Făgăraşului, dimpreună cu satele Vineţia, Cuciulata, etc.

Cel de al 3-lea fiu al lui Alexandru Vodă, este Radu Voevod. Acesta a fost căsătorit cu *Doamna Calinichia.*

Din Mss. lui Radu Grecianu, constat menţiune despre un document din 1439, din care extrag:

Vlad Voevod.

Dan Voevod. Mircea Cozianu = Ana. Vlad (Vladislav) Voevod.

Radu Voevod = Calinichia.

adică: Vlad Voevod Basarab sin Mircea Voevod feciorul Radului Voevod, dat-am M-rei Tismenii acest hrisov, să se ştie că este zidită de *tatăl tatălui D-nii mele*, *Radul Voevod*, întărind dania *Calinichii*, *Doamna Radului Voevod*, *moaşa D-nii mele*, de satu Posticiu şi Şăgoina şi dania ce au închinat *unchiul D-mele Vladislav Voevod:* Jedovstiţa.

Aşa dar atît dintr'acest document cât şi din altele multe, avem asigurare că el a zidit mânăstirea Tismana. El era mort la 1387.

Dintre toţi aceşti 3 fraţi, numai despre Radu ştim că a avut copii şi anume pe: Dan Vlad şi Mircea Voevozii.

Despre *Dan Vodă* ştim că a domnit şi cronicile ne spun că a fost ucis de Şişman Voevod, Domnul Sîrbilor în lupta ce a avut-o cu acesta la anul 1386. In anul 1387 îl găsim decedat; a fost cel mai mare între cei 3 fraţi [2]. A fost căsătorit cu Miliţa sin Lazăr Gârblianovici.

Din el a izvorît branşa cunoscută în istoria Muntenii sub-denumirea de «*Dăneştii*», iar din urmaşii lui Mircea cel Mare, «*Drăculeştii*». Pentru ca să fim mai bine înţeleşi, vom urmări dar a parte pe fie-care din aceste 2 ramuri, reunind toate branşele bine înţeles, în arborul ce vom da la sfîrşit.

Despre *Vlad*, al 2-lea fiu al lui Radu Vodă (Tismăneanu) ştim din hrisovul cu data din 1388 Mai 20 al fratelui său Mircea, că [3]) întărind mânăstirii Cozia stăpânire peste mai multe danii făcute acestei mânăstiri de diferite persoane şi în care menţionează de *Dan Voevod*, de un *frate al D-sale cu numele Vladul şi de părintele D-sale Radul Voevod.*

Tot despre acest *Vlad* cred că este vorba şi în documentul din 1396, act prin care se declară vasal al Regatului Polonilor, amintind totodată că Vladislav Iagello regele Polonii şi Hedviga soţia sa, i-au dăruit ţara Basarabilor şi domeniile care să aflau în regatul Ungarii [4]).

1) Unii susţin că biserica *Sărindărul*, din Bucureşti a fost clădită de el în 1362 şi să numea *biserica Coconilor*; alţii susţin că s'a zidit la 1354 de 2 frati mai mari ai lui Mircea Basarab . . . (Vezi Dicţionaru Geografic pg. 723—4.)

2) După Mss. inedit aflat în casa mea, Dan'a mai avut încă un frate, pe Radu, dar despre e alte urme, n'am dovedit.

3) Aricescu, Indice br. 2 pag. 108, No. 2251, din cele considerate de Comisia documentală ca netrebuincioase pentru stat, pach. lit. A, doc. 173.

4) „Hurmuzaki“, Vol. I, partea II, No. 316. pag. 374.

www.dacoromanica.ro

Tot despre acest *Vlad fratele lui Mircea cel mare* cred că este vorba şi în actele din 1395—1396, când reuşise cu ajutorul Turcilor şi al Polonilor, să domnească în locul lui Mircea şi că, tot lui i se atribue şi bătălia dela Posada (Pazata) contra lui Sigismund Regele Ungarii când acesta să întorcea din bătălia dela Nicopole mic (Turnu-Măgurele) ca aliat al lui Mircea cel mare. Se pare că a fost prins şi dus ca prizonier—dar când şi cum nu prea rezultă în mod cert , unde va fi şi pierit, căci alte urme despre existenţa lui sau a urmaşilor lui, noi n'am găsit nici una.

Despre *Radu*, un alt frate al lor, pomenit şi mai sus în Mss. inedit aflat în casa mea, eu n'am dat de asemenea de nici o altă urmă, nici măcar despre existenţa lui, nici prin cronici nici prin documente, şi în consecinţă cred că la mijloc este o *eroare*.

In sfârşit avem pe *Mircea cel mare* (cel bătrân, Cozianu). El a zidit mănăstirile Cozia, Cotmeana [1]) şi Călimăneştii [2]) cum şi biserica din Râmnic cu hramul Buna Vestire [3]).

Mircea cel mare a fost căsătorit cu Doamna Ana; fii lor sunt: Mihail Voevod şi Vlad Voevod (zis şi Dracul).

Mircea a încheiat diferite tratate de alianţă: la 1389, 1390 cu Vladislav regele Polonii în contra lui Sigismund Regele Ungarii; în 1391 reconfirmarea aceluiaşi tratat; în 1395 Martie 7 cu Sigismund Regele Ungarii, alianţă ofensivă şi defensivă în contra Turcilor; în 1411 idem de defensivă cu Vladislav Regele Poloniei în contra Regelui Ungarii, etc.

A purtat mai multe războae: în 1389 bătălia dela Câmpul-mierlii; la 1394 Octombre 10 lupta dela Argeş; în 1395 Mai 17 lupta dela Rovine; în 1396 acea dela Nicopole; la 1404 iarăşi cu Turcii când pierde Nicopolul mic; în 1416 Iunie 1 lupta cu Turcii la Giurgiu [4]).

A murit [5]) în anul 1418 Ianuarie 31 şi a fost îngropat în mănăstirea Cozia.

* * *

Ne oprim puţin aci ca să vedem ce putem folosi — în ce priveşte genealogia Basarabilor—, dintr'un întreg secol, care este cel mai sărac de documente autentice.

Din excursul de mai sus, se vede că noi n'am pus în primul rând anii domniilor, pentru că pe d'o parte nici nu ne-am propus acest lucru şi apoi, pe de altă parte, e aşa de greu de stabilit, încât a anticipa ceva precis este peste putinţă. Daca nu putem stabili copii şi fraţii, ai cui sunt, dar când e vorba de a preciza timpul cât a domnit fiecare, e încă şi mai greu. In majoritatea cazurilor — pentru acest secol , anii domniţi sunt mai mult conjecturi sau date reproduse după cronici şi variind după cum s'a utilizat un izvor sau altul. Ceva documentat e peste putinţă de dobândit.

Chiar războaele ce le-au avut cu turcii, Regii Ungarii etc. în acest interval de timp de un secol, noi nu le-am prea notat tot din pricina nesiguranţei.

N'am făcut dar altceva decât să legăm din tată în fiu pe membrii familii de care ne ocupăm, pe cât izvoarele ne-au permis şi în consecinţă, voi cerca să leg pe Basarabii de care am vorbit până aci şi să-i figurez în arborul genealogic dela pagina următoare (258).

1) Cronicile ţării.

2) *Anul 1388 Mai 20.* (Arh. St. condica domnească No. 2 fila 114). Hrisovul lui *Io Mircea Voevod*, Domn a toată Ungro-Vlahia . . . *am ridicat din temelie mănăstirea Călimăneştii la Olt* . . . şi îi întăreşte mai mult moşii. Şi alt loc iar acolo, care l'au dat Dude,-din porunca lui *Dan Voevod* . . . Şi la Râmnic: moara care au dat-o *Dan Voevod* . . . şi iar vii acolo au închinat, dela Jupan Budă, dupe voia *părintelui D-mele Radu Voevod* . . .

3) In pisania bisericii din Râmnic, cu hramu Buna-Vestire şi sf. Niculae, rezidită în 1747 Iunie 27, să zice că ea a fost zidită mai dinainte de *Mircea Voevod* . . .

E drept că nu se spune care Mircea: *cel mare sau Ciobanu*? In orice caz, noi nu trecem cu vederea de a semnala acest fapt, rămâind, ca noui izvoare să-l lumineze.

4) Vezi pisania bisericii „Bucur" din Bucureşti.

5) N. Iorga, p. VII, vol. III, Studii şi Doc.

www.dacoromanica.ro

Mihail Voevod. **Vlad** Voevod (Dracul).

Mircea Voevod cel mare (cel bătrân, Cozianu) = Ana. La 1388 domnea. Zidi M-rile Cozia, Cotmeana și Călimăneștii și alte biserici. † în 1418 Ianuarie 31 și fu îngropat în mânăstirea Cozia.

Vlad (Vladislav) Voevod 1396. Probabil † prizonier.

Radu

Dan Voevod = Milița sin Lazăr Gârblianovici. † ucis de Șișman Domnul Sârbilor în 1386. Intemeietorul branșei „*Dăneștilor*".

Slava = St. Uroș Despot al Serbii. După unii, ea ar fi fiica lui Alexandru Vodă Basarab.

Strașimir Tzar de Vidin.

Radu Voevod (Negru) = Doamna Calinichia. Zidește M-rea Tismana. Era † la 1387.

Niculae Voevod. Fiu vitreg al Doamnei Clara. 1352. 1359.—† la 1365 Noembre 16 îngropat în M-rea din Câmpu-Lung. A clădit bis. sf. Nicoară din Curtea de Argeș.

Vladislav Voevod (Vlad, Vlaicu, Laicu) fiu vitreg al Doamnei Clara. = ... sin Stefan al Bosnii. El zidi mânăstirea Vodița. † 1372. El zidi Sărindarul (biserica coconilor)?

Anca născută din Clara. = Simeon Tzaru Serbii, frate cu Tzaru Ștefan Dușan. Dupe alții = cu Uroș, nu cu Vucașin.

. . . . născută din Clara. = Strașimir. (Sracimir) Tzar de Vidin, apoi Impăratu Bulgarilor, fiul lui Alecsandru Tzarul Bulgarilor.

Theodora (Theofana călugărița). = Alecsandru Tzarul sin Mihail Tzarul Bulgarilor.

Alexandru Voevod 1345. = 1° catolică bulgară (Marghita greco-ortodoxă). = 2° Clara (ortodoxă apoi catolică) sin Ianoș de Doboka, nepoată lui Ștefan Micud Ban unguresc al Severinului, din familia Kukenus. Probabil că era † la 1352.

Ivancu (Ioan) Voevod.

Basarab Voevod. 1327. (Era † la 1352.)

Radu Negru Voevod. 1290. (Thocomer, Tugomir.) = Doamna Marghita (?) catolică. El fu îngropat în biserica din Argeș.

Lytuon Voevod. 1247-1272.

Bărbat Voevod. 1272-1288.

Basarab Ban, 1241.

. . . . .

Seneslav Voevod. 1247.

www.dacoromanica.ro

Pentru a termina acest secol, voi adăoga că el este cel mai important din punct de vedere al înrudirilor la care a dat naştere, cu diferite case mari domnitoare şi anume că din *fiica lui Alexandru Vodă* al căreia nume nu ne este cunoscut — şi *care a fost căsătorită cu Ioan Straşimir* (Sracimir) au urmat o mulţime de alianţe, şi că urmaşii lor—prin femei şi apoi în linie bărbătească—, s'au continuat până în zilele noastre.

Printr'această fică de Basarab vom ajunge a stabili că de pildă Hohenzollernii de azi, sunt coborîtori prin femei — , din Basarabii noştri Voevozi.

Studiul acesta îl bazez în deosebi pe lucrarea mea, dejà publicată încă în anul 1866, — când am vorbit despre familia Hohenzollern şi m'am urcat cu genealogia ei până la Tasillon care trăià în veacul al IX-lea, — cum şi pe cercetările D-lui Dr. Otto Freiherr von Dungern, publicată în «Die Bischöfliche Klosterkirche zu Curtea de Argeş in Rumänien» de Franz Iaffé! Am mers pe aceleaşi urme semnalate ca să mă conving de adevăr şi ce e drept lucrul se adevereşte clar şi pe deplin.

Sunt dator să fac numai o mică adnotare şi anume aceia că în ce priveşte anul naşterii şi al morţii lui Alexandru Vodă Basarab, arătat în «Arhiva Genealogică» unde s'a comentat cu pricepere, nu-mi par aceste date adevărate, căci în prima linie, moartea lui Alexandru Vodă Basarab nu a avut loc în 1365, ci desigur mai nainte; ori, în cazul acesta toate presupunerile cu privire la anul naşterii şi la data căsătorii lui, trebuesc suprimate căci nu concordă cu adevărul. Ca consecinţă, bine înţeles că şi conjecturile în ce priveşte data căsătorii fiicei sale cu Sracimir Tzarul Vidinului, trebuesc puse în legătură cu o altă dată decât anul 1365.

Am avea aşa dară — în baza sus ziselor lucrări —, arborii genealogici ce urmează la pag. 260 şi 261.

DĂNEŞTII.

Dupĕ cum am amintit şi mai sus, *din Dan Voevod*, *fiul lui Radu Voevod* zis şi Negru şi Tismăneanu, cronicile şi mai ales istoricii de prin zilele noastre, au denumit pe urmaşii acestuia, sub porecla de «*Dăneşti*» spre a-i deosebi de branşa izvorâtă din *Vlad zis şi Dracu*, *fiul lui Mircea cel mare*, şi pe care au poreclit-o *Drăculeştii*. Antagonismul dintr'aceste 2 mari branşe, pentru a-şi disputà drepturile la tron, i-a făcut pe cei ce le-au descris faptele ca să-i poreclească astfel.

Ca sânge vorbind, nu era nici o deosebire între ei, căci Basarabi erau şi unii şi alţii; ar fi putut să-şi dispute dreptul la tron în virtutea dreptului de primul născut, dar a invoca — în familia noastră domnitoare de atunci —, acest drept de primogenitură, ar fi hazardat, căci, dupe cât cunoaştem, el n'a existat şi mai de grabă aş înclina a crede că *destoinicia*, adică calităţile intelectuale se aveau în primul rând în vedere, pentru ca să fie ales cutare fiu de Basarab ca Voevod.

Ori cum va fi fost, lucrul acesta e de mai puţină importanţă pentru a fi discutat aci şi vom trece peste el cu adăogirea numai că—din documentele noastre interne—, pe aceşti fii de Basarabi, noi îi mai cunoaştem şi sub denumirea de *Pârvuleşti*, ceia ce ne întăreşte în convingerea că trebue să fi existat ulterior acestui secol, în branşa aceasta *un Pârvu* de la care, urmaşii lui, au fost cunoscuţi prin chiar actele oficiale, adică prin titlurile de proprietate, ca *Pârvuleşti*, adică coborâtori din acel Pârvu.

www.dacoromanica.ro

Ferdinand, Principe moştenitor al Românii,
născut la 24 August 1865.

↑

Leopold, Principe de Hohenzollern,
+ la 8 Iunie st. n. 1905.

Carol I Regele Românii
născut la 8/20 Aprilie 1839.

↑

Carol Anton.

↑

Carol.

↑

Anton Aloys.

↑

Carol.

↑

Iosif.

↑

Meinhard (Meinrad) II.

↑

Maximilian.

↑

Meinhard (Meinrad) I.

↑

Ioan, înălţat la demnitatea de Principe de Hohenzollern.

↑

Carol II.

↑

Carol I. Contele de Hohenzollern = **Ana**

↑

Ernest Marchizul de Baden

(A se vedea continuarea filiaţii în planşa următoare).

www.dacoromanica.ro

Ernest Marchizul de Baden = **Elisaveta.** **Albrecht.**

Vladislav Regele Bohemii şi al Ungarii.

Sofia = **Frederich** Marchizul de Brandenburg — Ansbach.

Kasimir IV Regele Polonii = **Elisaveta.**

Elisaveta = **Albrecht II** de Habsburg, Impăratul Sf. Imperiu şi Regele Ungarii.

Barbara = **Sigismund** Impăratul sf. Imperiu şi Regele Ungarii.

Herman II.

Herman I Conte de Cilli, Baron de Sonneg. = **Ecaterina.**

Dragoslava (Dorothea) = **Ştefan Tvrtko I**, Regele Bosnii.

. . . . (fică) = **Ioan Sracimir** Tzar de Vidin.

Alexandru Tzarul Bulgarilor = **Theodora** (călugăriţa Theofana).

Alexandru Voevod Basarab [1]). **Ivancu** (Ioan Voevod)

Basarab Voevod.

Radu Negru Voevod.

1) Adaug că, legătura directă cu fiicele de Basarabi e în afară de orice îndoială; singurul lucru ce mai are nevoe de studiu este acela de a se şti dacă Alexandru Vodă Basarab era frate cu Ivancu (Ioan) sau îi era fiu şi prins odată firul acesta exact, restul co-ordonează.

www.dacoromanica.ro

Cronicile ca şi documentele, mai cunosc încă o denumire pe care o dau acestei branşe de Basarabi, pentru a-i deosebi de cea laltă ramură, şi anume pe aceea de *Craioveşti.* Explicaţia cea mai bună care s'ar putea da acestui denominativ ar fi aceia că, ramura Dăneştilor cu prea multă siguranţă şi-a fixat reşedinţa şi prin urmare puterea de acţiune în amestecul domniilor noastre pământene la care aveau drept, în partea Craiovii, adică în dreapta Oltului. Aci aveau întinse moşii, clădind cele mai de seamă aşezăminte bisericeşti rămase până în ziua de azi ca o mărturie vie a puterii lor şi de aci ridicau pretenţiunile lor la tronul Muntenii.

Cu aceste linii generale asupra Dăneştilor, voi intra în cercetarea actelor pe cât î'mi sunt cunoscute , care să ating de urmaşii acestor Basarabi.

Din câte cunoaştem, Dan Voevod întemeietorul branşei de care ne ocupăm, a avut 2 fii şi anume pe *Ioan şi Dan.*

Despre *Ioan* ştim numai atât că era orb şi că era bastard [1]).

Despre *Dan* [2]) (*Danciu*) ştim atît după cronici, ca şi după documente, că a domnit în 2 rînduri şi că era susţinut de Regii Ungarii. Aşa, să aminteşte că în 1426, ca Voevod, el ar fi încheiat o alianţă defensivă cu Sigismund Regele Ungarii [3]); în 1427 el a fost alungat de pe tron şi înlocuit de turci cu Radu Praznaglava (Kelu), însă cu ajutorul lui Sigismund regele Ungarii, el reocupă Scaunul [4]).

Documentele noastre interne ne spun că Calinichia Doamna îi era mătuşă şi lele [5]), deş ea îi era moaşă, Vladislav Vodă îi era unchiu, iar *moş avea pe Radu Vodă* [6]).

După cum vom vedea din alte acte, el a fost căsătorit cu *Doamna Maria*; au avu fii pe Danciu, Basarab [7]), Vladislav Vodă şi pe Vlad Vodă zis şi Laiotă. Probabil că el a murit prin anul 1431.

---

1) Pg. VIII, Vol. III, Studii şi Doc. de N. Iorga.

2) A sĕ vedea despre el şi documentul publicat la pg. 29 din Vol. I al lucrării de faţă.

3) „Hurmuzaki" No. 445 pg. 534 V. I partea II.

4) Ibidem, No. 456 pg. 544 ; No. 457 pg. 546 ; No. 458 pg. 547 şi No. 460 pg. 550.

5) Cuvîntul de *mătuşă* sau de *lele* trebue să'l luăm în alt sens, căci ştim că *Calinichia Doamna îi era moaşă.* De sigur că traducerea ne-exactă a cuvîntului din slavoneşte, a făcut confuzia aceasta.

In adevăr, documentul din 1424 August 3 (I. Brezoianu, Apendice etc. citat, pg. 233) ne spune că : *Dan Voevod sin Dan Voevod*, dă hrisov întărind daniile făcute către mânăstirea Tismana, de către *moşul sĕu Radu Voevod*, de către *tatăl sĕu Dan Voevod*, precum şi dania satului Pesticevul, ce l'a închinat *Doamna Calinichia, lelea D-sale*, şi :

Documentul din 1424 August 5 (Al. Ştefulescu, M-rea Tismana, pg. 44) al lui *Dan Voevod sin Dan Voevod vnuc Radu Voevod*, zice iarăşi că el a avut *mătuşă pe Doamna Calinichia* şi *unchiu pe Vladislav Voevod*, dar cum am zis, noi nu trebue să luăm decât tot în sensul că traducerea cuvintelor *mătuşă* şi *lele*, este greşită, în loc să se fi tradus *moaşă.*

6) In hrisovul lui Duca Vodă, dela 1677 Ianuarie 2 (Arh. St. condica Brâncov. No. 2 pg. 151.) dat pentru satul Comana pe care îl întăreşte mânăstirei Tismana, să zice că a vĕzut şi *cartea lui Dan Vodă dela leatul 6932 (1424) şi că acest Dan Vodă a avut moş pe Radu Voevod.*

Acest hrisov este reîntărit şi de Şerban Vodă Cantacuzino la 1681 Mai 8 (Ibidem pg. 147) şi să face aceiaşi menţiune, că Şerban Vodă Cantacuzino a văzut cartea lui *Dan Voevod* dela leatul 6932 (1424).

7) Hrisovul din 1421 Septembre 10 (Pg. 233 din Apendice etc. de I. Brezoianu l. c. şi Arh. St. M-rea Tismana pach. 1 doc. 3.) ne spune : *Dan Voevod sin Dan Voevod*, dă hrisov ... mai multora ... ca să le fie moşie ohavnică (un loc oare care, indescifrabil, actul fiind rupt), în viaţa D-sale şi în viaţa fiilor D-sale : *Danciul şi Basarab.* Actul e scris în Argeş.

www.dacoromanica.ro

Trec acum la copii lui.

Despre *Basarab* nici o cronică nu'l arată să fi domnit; noi însă avem motiv să bănuim contrariul căci după pg. 235—6 Apendice etc. de I. Brezoianu avem documentul din 1442 Martie 23 prin care, *Basarab Voevod sin Basarab Voevod*, dă hrisov scris în Gherghiţa, relativ la moşiile Frănchişanii, Izvoranii şi altele (Condica M-rii Sneagovul). Acest hrisov, după Mss. inedit aflat în casa mea, sună astfel: «*Basaraba Voevod sin Basaraba* «*Voevod*, Sneagovului pentru morile dela Drid, să le ţie cum le-a ţinut şi sub Vlad Voevod. «Scris în oraşul Gherghiţa. (Acest Domn a început a deosebi judeţele.)»

Hrisovul pare a fi acelaşi, văzut şi prin 1690 adică cam pe timpul când probabil s'a scris sus zisul Mss. şi l'a găsit şi Brezoianu de vreme ce îl citează şi spune în ce condică l'a găsit şi l'a rezumat în citata sa lucrare.

Chestia este numai de a să şti daca cu adevărat avem de a face cu acest Basarab care e fiul lui Dan Vodă sau e un alt Basarab fiu unui alt Basarab Voevod care să nu fie tot una cu Dan Voevod. Ar mai fi tot odată interesant şi de a şti, de ce el numeşte pe tatăl său Basarab Voevod, pe câtă vreme—prin documente sau cronici—noi nu'l găsim nici de cum să se fi intitulat astfel. Toate acestea însă, nu să pot preciza numai din izvoarele ce ne sunt cunoscute până azi.

Să poate bănui că doc. 143 dela pg. 288 din Doc. şi regeste etc. de d-l I. Bogdan, care în adevăr vorbeşte de un *Basarab Voevod*, să referă chiar la acest Basarab.

Despre *Danciu*, un alt fiu al lui Dan Vodă, cunoscut şi sub numele de Dan Voevod Furteş [1]) nu ştim să fi domnit. E pretendent prin 1460 contra lui Ţepeş Vodă dar e prins şi ucis de acesta.

Documentul dela pg. 67 din Doc. etc. de I. Bogdan o. c. fără îndoială că se atinge de persoana lui, act în care zice: *Ioan Dan Voevod fiul lui Dan marele Voevod şi dela Doamna lui Dan Voevod* [2])...

S'ar putea, până la un punct oare care, pune temeiu pe afirmarea lui Şincai (T II pg. 16 şi Apendice etc. de I. Brezoianu o. c. pg. 236) că, la bătălia dela Cosoba (Câmpul-mierlei) dată între creştini şi Turci, în anul 1448 Octombre, a luat parte şi *Dan Basarab Domnul Ţării Româneşti*, în care caz, domnia lui ar fi afară de orice îndoială şi el n'ar fi fost numai un simplu «Domnişor»

Un alt fiu al lui Dan Voevod, am zis că este şi *Vladislav Voevod* [3]). După cronici găsim că el domneşte şi în 1448 şi 1452 la 1456, dar şi el are aceiaşi soartă ca şi fratele lui, Dan, ucis fiind de Vlad Vodă Ţepeş.

Ţin să adaug că primul an în care acest Dan Vodă vine ca Domn, este anul 1421. Pentru detaliu, notez că avem acte cu data de 7 Mai, (I. Bogdan, lucrare citată pg. 7—8) 1 Iunie (Arh. St. condica Brâncov. No. 2 pg. 367) şi 21 Noembre 1421 (I. Bogdan. o. c. pg. 9—10) date de Radu Vodă (Praznaglava) fiul lui Mircea Voevod. Punând acum în legătură aceste acte cu acela deja pomenit mai sus al lui Dan Voevod tot din 1421, luna Septembre 10, şi având în vedere că actul lui Dan Vodă e scris în Argeş, avem probă pipăită că Dan Vodă cu ajutor unguresc să cobora prin Argeş, pentru a ocupa tronul. Găsim că chiar în anul următor 1422 Septembre 16, acest Voevod da hrisov tot în Argeş, (Vezi I. Brezoianu, Apendice etc. pg. 233) dovadă că aci îşi fixase reşedinţa fiind mai departe şi mai ferit de Turci şi tot odată mai aproape de Suzeranul cu a cărui ajutor a venit la domnie.

1) Io Dan Voevod, Furteş . . . act în care pomeneşte de tatăl său, *Dan Voevod* (Vezi I. Bogdan o. c. pg. 68—70).

2) Nu să arată numele Doamnei şi tot odată nu să ştie dacă e vorba de Doamna lui, sau de mama lui al căreia soţ tot un Dan Voevod fusese.

3) Pg. 68—70. I. Bogdan o. c.

www.dacoromanica.ro

Din actele noastre interne, găsim că el domneşte şi în anul 1451, căci găsim de exemplu hrisovul dela 14 Iulie [1]; apoi dela 28 Martie, 1 August, 3 August, 5 August, Septembre 30 (nu 31), diferite acte date pentru moşii şi în care găsim iscăliţi şi boierii Divanului, dovadă că domnia lui începe, fără îndoială, dintr'acest an 1451 şi urmează fără întrerupere până în anul 1456.

Cum-că în adevăr el este fiu lui Dan Vodă, avem probe şi în actele din :

1453 Aprilie 29 în care el se intitulează *Vladislav Voevod sin Dan Voevod* [2]; apoi documentul din 1456 Aprilie 15 prin care întăreşte boierului Mogoş, satele : Corbii de jos pe Argeş, Corbii de piatră, Miceştii şi Mălurenii [3].

Avem în fine, pe cel de al 4-lea fiu al lui Dan Vodă cunoscut sub numele de *Vlad Vodă* (*Laiotă*), numit dupě unii şi *Basarab Voevod cel bătrân* [4]. Domnia lui este cuprinsă între anii 1473—1477.

Despre el să pretinde că ar fi omorît pe Vlad Ţepeş Vodă şi că tot el pare că ar fi întreprins călătoria la Impăratul turcesc în Asia mică, prin Februarie—Mai 1474, când foarte probabil că a închinat ţara Turcilor, cum ne spun şi cronicile.

Pretind unii că el este cunoscut şi sub numele de Vlad Vodă cel tînăr, dar eu n'am dat peste astfel de urme, demne de crezare [5].

Dupě pag. 238, Apendice etc. de I. Brezoianu avem un hrisov al lui *Basarab Voevod*

---

1) Mss. 1322 pg. 18 la Acad. Rom. „Şi tot la acest văleat 6959 (1451) Iulie 14, iar Vădislav Voevod, „mânăstirei Dealul, să le fie satul Jugurenii i proci".

„Şi iar la acest văleat 6959, iar Vădislav Voevod, cu hrisov au iertat mânăstirea Cozia de vamă".

Menţiune cam la fel o găsesc şi în Mss. inedit aflat în casa mea şi anume:

„1451 Iulie 14. Vladislav Voevod, mânăstirei Dealului pentru satul Jugurenii şi

„1451. Vladislav Voevod, hrisov mânăstirei Cozia, pentru iertare de vamă."

In Mss. mieu însă mai găsesc :

„1451 Mai 1. Vladislav Voevod. Lui Jupan Mihai şi lui Jupan Stan fiul lui, pentru moşia lor „Ruşii. Scris în Tîrgovişte. (Dintr'acest neam să trag boierii Băleni.)"

2) Pg. 236 Apendice etc. de I. Brezoianu, dupě actul din condica M-rii Mihai Vodă pg. 210.

3) Pg. 142, No. 18|1864 Decembre 18 Arh. Ist. de Hasdeu ; vezi şi originalul hrisov la Arh. St. doc. 1 pach. 16 Episc. Argeş.

4) Documentu din 1476, pg. 243 Vol. II partea II, No. 217 „Hurmuzaki" îl numeşte *Basarab* şi că a fost alungat din ţara românească.

Cum-că el *este fiul lui Dan Voevod* şi să intitula *Io Basarab Voevod*, avem probă şi în documentul din 1475 Iulie 11, publicat de d-l I. Bogdan la pg. 82—3, lucrare citată.

5) In adevăr, Mss. inedit din colecţia mea zice :

„1475 Iulie 8. *Basaraba Voevod cel tînăr sin Dan Voevod fiul Mircei Voevod*, Jupanului Calciul „şi fii şi Jupanului cu fii lui, pentru satul Făgeţelul. (Dintr'aceştia să trag boierii Leurdeni). Acestui „Domn s'a zis şi Laiotă. El a închinat ţara la Turci".

Mai găsesc în hrisovul lui Niculae Alexandru Voevod, dela 1716 Aprilie 8 (vezi Arh. St. condica Brâncov. No. 2 pg. 559, mânăstirea Cozia) dat mânăstirii Cozii pentru venit din vamă şi bălţi, hrisov în care să zice că el (Niculae Alexandru Mavrocordat Vodă) a văzut *cartea lui Basarab Voevod dela leatul 6983—1475*.

Despre acelaş Domn şi leat să vorbeşte şi în hrisovul lui Costandin Vodă (Brâncoveanu) dela 1691 Mai 16 (vezi aceiaşi sorginte, la pg. 557.)

Dar totuşi eu nu cred, că aceste acte să referă la el căci în acest caz, nu este el ci altul, care desigur e nepot lui Mircea Cozianu şi astfel, am avea într'acest an o nouă turburare de domnie necunoscută încă.

www.dacoromanica.ro

sin Dan Voevod (extras din condica M-rii Mihai Vodă) din 1474 Septembre 4. Documentul din 1475 Iunie 1 ne dă exact acelaşi titlu de : *Basarab Voevod sin Dan Voevod* [1]).

După D-l N. Iorga [2]), Laiotă Vodă moare prin anul 1480 ; era pribeag în Ardeal fiind alungat din domnie chiar de către Basarab Vodă cel tînăr, fiul său. El a avut socru pe Sinadin Capitanov.

Urmaşi dintr' aceşti 4 fraţi nu cunoaştem decât din Vlad Vodă (Laiotă) şi din Basarab Voevod.

Din Vlad Vodă (Laiotă), singurul urmaş de linie bărbătească [3]) este *Vlad Basarab Vodă* cunoscut şi sub numele de *Ţepeluş, şi Basarab Vodă cel tânăr*, iar în linie femeiască nu cunoaştem decât o fată anume pe *Anca căsătorită cu Jupan Stanciu.* [4]) Asupra acestor 2 fraţi însă, eu mă îndoiesc că ăr fi copii lui Vlad Vodă Laiotă şi voi arăta mai la vale temeiurile care mă îndreptăţesc a crede contrariu.

Despre *Ţepeluş Vodă* ştim că a fost căsătorit cu *Doamna Maria*; domneşte [5]) din anul 1479—1481 ; în iarna anului 1482 e prins de Mehedinţeni şi ucis, în satul Glogova. A fost rivalul lui Ştefan Vodă cel mare al Moldovei; a fost ajutat de Turci cu sprijinul cărora a venit la domnie.

Scrisorile publicate de d-l I. Bogdan în «Doc. şi regeste privitoare la relaţiile Ţării Rom. cu Braşovul şi Ungaria în secolul XV şi XVI, Buc. 1902» sunt pline de interes cu privire la acest Voevod ; aflăm din documentul publicat la pg. 101—2 că pe bunica lui, adică soţia lui Dan Voevod moşul său, o chema *Doamna Maria* şi că atât ea cât şi Doamna lui care tot *Maria* se numea, erau pribege în Ardeal la curtea lui Ştefan Batori. Mai constatăm din aceleaşi izvoare că Laiotă Vodă a avut o fată care şi ea fusese prinsă şi reţinută ca ostatică de către Ţepeluş Vodă.

Ceia-ce este surprinzător şi demn de relevat este aceia că daça cu adevărat el este fiul legitim al lui Laiotă, nu ne putem explica marele antagonism pentru domnie dintre tată şi fiu, în aşa fel încât să fie duşmani de moarte, pribegind tatăl din pricina fiului, ba luându-i ostatic chiar soţia şi pe propria lui mamă; ori câtă explicaţie s'ar da, eu totuşi înclin a crede că nu Laiotă îi este tată, ci mai de grabă a-şi crede că tatăl său e Basarab Vodă, adică acela despre care am vorbit mai sus la pg. 263. De altfel, acest lucru îl întemeiem şi pe chiar documentele lui, în care, fără excepţie, găsim că el se intitula în tot d'auna, *sin Basarab Voevod,* chiar în timpul când duşmanul lui, Laiotă, era pribeag în Ardeal. Putem dar bănui că daca ar fi fost părintele său, măcar din spirit de răutate, e nu s'ar fi intitulat prin documente ca fiu al unui tată care îi era ostil, gata a pune în ori ce

1) Acad. Rom. condica M-rei Glavaciog pg. 168 ; vezi şi originalul document la Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 16 doc. 1 ; vezi şi pg. 238, Apendice etc. de I. Brezoianu, rezumat acelaş act, dat pentru moşia Făgeţelu.

2) Pg. XXXVII—XXXVIII Vol. III, Studii şi Doc.

3) I. Bogdan, o. c. şi alţii.

4) După pg. 33 din Gorjul istoric de Al. Ştefulescu, el ar fi din neamul boierilor Bengeşti.

Documentul din 1479 Noembrie 17 la Acad. Rom. 252/XI ne spune :

„Cu mila lui D-zeu *Io Basarab cel tânăr Voevod* (mlad Basarab) . . . către mânăstirea Tis-„mana . . . , ca să-i fie 3 sălaşe de ţigani . . . . pentru că le-a dat *cumnată-meu Jupan Stanciul şi „sora mea Anca* . . , .

5) Asupra anilor domniţi de el, ca şi de alţi, părerile sunt cu totul diferite Aşa, d-l Iorga îl pune dela 1479—1482; d-l Tocilescu dela 1478—1483; d-l Onciul dela 1478—1482 etc.

www.dacoromanica.ro

clipă mâna pe el; nu am găsi expresii ca cele ştiute prin publicaţia d-lui I. Bogdan [1]) că . . . *fata lui Laiot e fată de Domn* . . . voi slobozi şi eu *pe fata lui Laiot*, iar mai departe [2]) adaogă . . . şi daca i-aş şti D-mea când vor să vie, şi până la Cluj i-aş lovi şi i-aş risipi . . .

Nu cred posibil un astfel de limbagiu să'l poată ţinea un fiu faţă de tatăl său, ori câtă rivalitate va fi fost între ei.

Dar în afară de acésta, cercetând documentele noastre interne găsim că Basarab Vodă cel tînăr, domneşte încă din anul 1478. Titulatura lui este: *Vlad Basarab cel tînăr sin Basarab Voevod cel bun*; găsim şi *Basarab Voevod cel tânăr sin Basarab Voevod cel bătrîn*, apoi *Basarab Vlad Voevod.*

In 1479 găsim *Basarab Voevod cel tânăr sin Basarab Voevod* şi tot astfel şi în 1480 şi 1481; în 1482 nu mai găsim hrisoave date de el, dovadă că în iarna anului 1482 a fost prins şi ucis la satul Glogova. [3]).

Singura confuzie dar, care cred că a dat naştere la afirmarea că el ar fi fiul lui Laiotă Vodă, este aceia că el se intitulase *ca fiu al lui Basarab Voevod cel bătrân* şi până azi nu s'a cunoscut în istorie că ar fi existat un alt Voevod cu titulatura aceasta, decât Laiotă. Dar paternitatea aceasta, cum zic, eu nu o cred întemeiată şi de aceia, în arborul meu asupra Basarabilor, îl voi figura pe Laiotă ca având o fică cu nume necunoscut, iar pe Basarab Vodă cel tînăr (Ţepeluş) ca fiu al lui Basarab Vodă, adică al aceluia pe care îl bănuesc că a domnit prin anul 1442, după cum am arătat şi mai sus.

Un alt frate cu Ţepeluş Vodă ar fi şi *Pârvu*, adică acela dela care, fără îndoială, s'a dat porecla urmaşilor lui, *Pârvuleştii*. El a fost mare Ban al Craiovii.

Cronicile ne spun că el ar fi fiul unui Dan Vodă, că 'a avut 5 fii, pe *Barbu Banu Craiovii, călugărit la Bistriţa, Pârvu Vornic şi Ban, Danciu, Radu Stratornic şi Negoiţă.*

Documentat nu ştim ceva precis şi până la probă contrarie, credem că el trebue să fie fiu de un Voevod oare-care şi mai de grabă credem că e frate cu Basarab Vodă cel tînăr, referindu-ne la evenimentele istorice petrecute după anul 1482 până la sfîrşitul domniei lui Vlad Vodă Călugărul, sub a căruia domnie ei clădesc faimoasa lor mănăstire dela Bistriţa.

Documentele posterioare acestei epoce ca de pildă acela din 1531 Ianuarie 9 (Arh. St. M-rea Bistriţa, pach. 42 doc. 2) ne spune că «întărindu-se mănăstirii Bistriţa satul «Gârcovul, zice. . . . . pentru că a miluit *Jupan Pârvul Banul* pe sf. mănăstire . . . . . «iar după moartea *Jupanului Pârvul Banul*, încă l-au adăogat şi Jupanul Şerban marele «Vornic şi Jupan Vlăsan marele Logofăt, cu ale lor Jupaniţe anume, Jupaniţa Marga şi Jupaniţa Vlădaia. . . .»

Documentul din 1541 Februarie 10 (Arh. St. M-rea Brâncovenii pach. 28 doc. 1) zice că se întăreşte Jupanului Deatcu marele Armaş, moşia Piscul Voevod, cumpărată dela Dragomir şi dela Danciul, care au fost de moştenire mai dinainte a răposatului Harvat Logofătul, ce l'a dat *Pârvului Banu*, iar *Pârvul Banul* a miluit pe slugile lui, Dragomir şi Danciul, pentru slujbele ce i-au slujit.

1) Pg. 97—9 l. c.

2) „ 94—5 l. c.

3) Documentul din 1483 Mai 12 (Acad. Rom. doc. Episc. Ghenadie) ne spune că Vlad Vodă sin Vlad Vodă, întăreşte boierului d-sale Jupan Dragomir Stolnicul şi fratelui său, ca să ţie un sălaş de ţigani, pe care l'a cumpărat dela *mladoga Basaraba*, drept 2 cai; deci actul ne-ar indica că el nu mai trăia.

www.dacoromanica.ro

Am avea aşa dară din aceste 2 documente, pe *primul Pârvu* şi pe *fiul său tot Pârvu*, care evident că trăia cam pe aceste vremuri (1541). Documentele nu specifică aievea că avem de a face cu Pârvu tatăl şi Pârvu fiul, dar bănuială poate exista având în vedere anii care să referă atât la unul cât şi la cel-lalt.

Documentul din 1633 Aprilie 30 (Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 1 doc. 20) al lui Matei Vodă Basarab, dat pentru satul Costeştii din judeţul Vâlcea, zice:

«pentru că a îngropat *răposatul Jupan Pârvu Banul*, pe tatăl moşilor D-mele, *Io «Basarab Voevod*, aici în sf. mănăstire Bistriţa, care au fost făcută de către d-lui (adică «de Pârvu Banu).

Este în afară de ori ce îndoială că Matei Vodă [1]) să trăgea din acel Basarab Vodă şi că el nu poate fi altul decât *cel tînăr* căci numai lui ar fi avut interesul Pârvu Banu să-i îngroape oasele în mănăstirea clădită de ei, iar nu despre Laiotă sau altul, dovediţi ca înamicii lui Ţepeluş Vodă, care în bună parte au contribuit şi la scurtarea zilelor lui, în 1482.

Pârvu Banul, primul, a avut soţie pe jupaniţa Neaga.

Despre urmaşii lui, m'am ocupat în treacăt şi în «Eraldica Română, pg. XXX—XXXI» când am dat şi un fac-simile după un tablou a cărui copie ziceam că reprezintă plecarea lui Barbu Craiovescu la mânăstirea lor Bistriţa ca să se călugărească; deşi tratam atunci chestiunea reprezintării acelui tablou dintr'un alt punct de vedere, totuşi nu mă pot opri de a nu releva aceia ce am afirmat că, Barbu, unul din fii lui Pârvu Banul, cu barba albă, îmbrăcat în costumul timpului, ţine capul aplecat pe mâna dreaptă, la ureche, în semn de adio pentru toate cele lumeşti, ne-mai voind nimic să asculte, ci cu sufletul întristat de lumea acésta vicleană să duce să se îngroape de viu în ctitoria lui, părăsind lumea plină de deşertăçiuni. Trebue necontestabil, să se fi petrecut acte mari, într'acele vremi, căci dacă observăm bine istoria, pretenţiile Dăneştilor la scaunul Muntenii nu sunt abandonate cu totul, însă pare că, luptele înverşunate au început a mai scădea şi nu-şi puneau candidatura pentru a recâştiga tronul decât în cazuri când ţara era în mare pericol. Cam în felul acesta trebue să privim chiar venirea la domnie a lui Neagoe Vodă Basarab, a lui Radu Vodă Şerban etc, deşi ori-ce altă venire la tron din partida Drăculeştilor, nu era temeinică dacă nu avea şi aprobarea şi sprijinul aşa zişilor Pârvuleşti.

Vom urmări acum pe descendenţii acestor 2 persoane, pe care cum am zis îi vom reprezinta în arborul genealogic ca fraţi, cum de fapt e probabil că au şi fost, pe temeiul actelor ce am rezumat deja mai sus.

Din *Basarab Vodă cel tînăr*, avem ca fiu legitim pe *Danciu*, care probabil că este cel care ucide, în 1510, pe Mihnea Vodă cel rău. Alte detalii despre ei nu mai cunosc şi nici despre alţi urmaşi de ai lor, eu nu am mai dat.

Despre *Pârvu Banul*, ştim după cum am afirmat şi mai sus că a avut 5 fii; din documente însă eu constat 6 fii şi o fică. Ei sunt următorii: *Barbu*, *Danciu*, *Radu*, *Pârvu*, *Preda şi Negoiţă*, *iar pe sora lor o chema Maria*. [2])

a) *Despre Barbu* ştim că a fost mare Ban al Craiovei [3]) şi călugărit în anul 1494

1) Dacă e în linie bărbătească sau femeiască, asupra acestui lucru ne vom pronunţa când vom vorbi despre *Brâncoveni*.

2) In pomelnicul lor mai găsim şi pe: Muşa, Neagoe, Tudor, Neagoe, Bratul, Danciul, Radul, etc. dar noi credem că sunt numai rude, nu fraţi.

3) 1492 Aprilie 1 era mare Ban, doc. orig. în coll. mea.

www.dacoromanica.ro

la mânastirea Bistriţa, sub numele de Pahomie monahul; soţia lui, care şi ea s'a călugărit se numea Monahia Salomia.

Pentru ca să putem ajunge şi mai bine la stabilirea filiaţiei acestei branşe de Basarabi, voi rezuma în ordin cronologic actele ce cunosc.

1506. August 16, (Arh. St. condica Brâncov. No. 2 pg. 499 ; vezi şi originalu la Arh. St. M-rea. Bistriţa doc. 1 pach. 32). El şi cu fraţi lui cumpără, o vie, pe care tot printr'acel zapiz o dăruesc mânăstirei Bistriţa (nu Cozia?) ; dăm în rezumat şi coprinsul acestui zapiz.

«Noi *Jupan Barbu Banul şi Jupan Pârvu Vornicul şi Jupan Danciul Comisul şi* «*Jupan Radu Postelnicul fraţi fiind*, ne-am sfătuit şi am cumpărat dela . . . . o viie cu «o livade şi cu tot locul ei şi am dăruit-o M-rii Cozia, şi martori orăşeni dela Râmnic «Protopopul Dragomir şi Popa Ştepan şi orăşeanul Bănilă şi Ştefina, şi Toros, Sarkez, «Carabet, Stoica Ştefoveiul, Stoica Galianoiul, Oprea Ghergoiul, Tatul Ianuloiul, Buda şi «Radul Ivancoiul, Scris înM-rea Bistriţa Aug. 16, $\frac{7014}{1506}$ de mine Ştepan mult păcătosul.

1512 Iulie 30. (Aricescu, Indice, br. II pg. 87) Hrisov întărind mânăstirei Bistriţa, satul Mălurenii toţi, pe care a schimbat-o *Jupan Barbul Banu*, contra moşii Grădiştea, cu morile ei, a lui Oancea Părcălabul.

1512 Octombre 11. (Ibidem pg. 77.) Carte prin care să întăreşte lui *Jupan Barbu Banu, întâiul sfetnic*, stăpânire pe toată moşia Târsa, luată în schimb pentru moşia sa Slătioara.

1520 Aprilie 10. (Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 1 doc. 4.) Hrisov către mânăstirea Bistriţa, care este zidită din temelie de ctitorii : *Jupan Barbul Banul Craiovei* şi cu fraţii lui : *Jupan Pârvul marele Vornic, şi Jupan Danciul marele Armaş şi Jupan Radul*, cari au dat mânăstirii, satele Plăvicenii la Şăoaş, Gândenii, Vădastra, Potelul cu Balta Albă, jumătate din Celeiu, Tupşa, Muşcelul tot, Răzlovul, Răchita, Mălenii, Gura Comăneştilor, Mălurenii, Bogdăneştii dela Codmeana, Milostea, iar din Sârbeşti partea lui Dan, jumătate din Băbeni, jumătate din Tismana şi Târsa.

In hrisov să zice că *Jupâneasa Negoslava a Banului Jupâneasă* au dat mânăstirei 2 ţigani.

Apoi, Staico Logofătul încă au dat o vie la Căzăneşti, în zilele lui *Vlad Voevod cel bătrân* . . .

1526 Mai 20. (Aricescu, Indice br. II pg. 90 ; vezi şi Arh. St. condica Brâncov. No. 2 pg. 680.) Carte prin care întăreşte stăpânire *Jupaniţei lui Barbu Banu*, pe toată moşia Stroeştii, fiind a ei dreaptă şi moştenească, pe care apoi numita Jupaniţă a lăsat-o dupĕ moartea ei, să fie a mânăstirei Bistriţa, împreună şi cu 3 sălaşe de ţigani. La *1533 Aprilie 16*, (Ibidem.) să dă carte cu aceiaşi cuprindere ca mai sus.

— Despre *Barbu Banu dela Craiova*, cronicile ne spun că pieri în războiu ce a avut Moise Voevod cu Vlad Voevod, la Viişoara, prin 1530 - 1532.

1531 Ianuarie 9. (Aricescu, Indice br. II pg. 81.) Carte prin care să întăreşte stăpânire mânăstirii Bistriţa pe jumătate din satul Băbenii pe care l'a pierdut Stae prin vicleşug încă din zilele vechiului Vlad Voevod Călugărul ; şi apoi a mai adăogat şi *Barbu Banul*, mânăstirii Bistriţii.

1533 (?) Aprilie 16. (Actul nu are leat. Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 56 doc. 2). Hrisov dat . . . *cinstitei Jupaniţe a Barbului Banul* ca să-i fie Stroeştii toţi . . .

www.dacoromanica.ro

Iar dupĕ aceia, au avut *Jupaniţa Băneasa* pâră cu Tabaci şi cu ceata lui, de pârau ei . . . cum-că sunt cotropiţi încă de *Jupan Barbul Banul* . . . şi am dat lui Tabaci cu ceata lui, lege 12 boieri . . . ca să jure . . . dupĕ lege . . . cum-că este cotropit . . . de *Jupan Barbul Banul* . . . dar n'au putut jurà şi au rĕmas de lege. Pentru aceia, D-mea am dat *Jupaniţii Bănesei* ca să-i fie moşie ohavnică.

Dupĕ aceia, au adăogat Stroeştii toţi şi 3 sălaşe de ţigani sf. mănăstiri ce se chiamă Bistriţa . . . însă până când va fi vie *Jupaniţa* mai sus zisă, singură să-şi stăpânească satul şi ţiganii . . . iar dupĕ moartea ei să fie sf. mânăstiri . . .

1533. Documentul dela Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 56 doc. 7 vorbeşte de *Jupâneasa Negoslava care erà soţia lui Barbu Banul Craiovescul.*

1547 Mai 8. (Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 55, doc. 1.) Se dă hrisov către mânăstirea Bistriţa pentru satul Vădastra cea mare, dăruit mânăstirei, în zilele lui Vlad Vodă Călugărul, de boierii *Pârvuleşti-Craioveşti.*

1558 Noembre 23. (Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 14, doc. 4.) Se dă hrisov către mânăstirea Bistriţa ca să ţie Balta Albă, dată de *Banul Barbu Craiovenesc* şi de fii sĕi şi de fraţii sĕi: *Jupan Pârvu, Danciu, Negoiţă şi Radu* cu fii lor, cari şi ei au fost cumpărat-o dela fii lui Durduc, dela Stăncilă, în zilele lui Basarab Voevod.

1633 Aprilie 30. (Aricescu, Indice br. II pg. 79.) Hrisov prin care Matei Vodă Basarab recunoaşte şi întăreşte şi D-sa, toate hrisoavele privitoare la mânăstirea Bistriţa, unde zice că *a fost îngropat tatăl moşilor Mării-Sale, adică Basarab Voevod, de către Jupan Barbu Banu fondatorul mânăstirii.*

1634 Mai 13. (Ibidem pg. 84.) Cartea lui Matei Vodă întărind mânăstirei Bistriţa stăpânirea satului Gândenii, care a fost adăogat la zisa mânăstire de *moşul D-mele, Barbul Banul Craiovenesc cu fraţii lui: Pârvu Vornicu i Danciu Armaşu şi Radu Postelnicul*, ctitorii acestei mânăstiri.

1641 Iunie 12. (Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 56, doc. 7) Hrisov dat către mânăstirea Bistriţa pentru satul Stroeştii ot sud Argeş, care sat au fost dăruit mânăstirei de cinstita *Jupâneasa Neagoslava Băneasa a Barbului Banul*, pentru pomană, căci au fost a ei bătrână şi dreaptă moşie. Dupe aceia, au avut şi pâră *Jupâneasa Neagoslava* cu Tabaci şi cu ceata lui, în zilele rĕposatului bătrânului Vlad Voevod feciorul lui Vlad Voevod, pentru satul Stroeştii [1]).

1681 Aprilie 14. (Aricescu, Indice br. II pg. 91) Hrisovul lui Şerban Vodă (Cantacuzino) prin care dă drept mânăstirei Bistriţa a luà tot vinăriciu domnesc din dealul Pisteştilor şi al Scoarţei din judeţul Gorj, făcând menţiune de mânăstirea Bistriţa că este zidită şi înălţată de strămoşul Mării Sale [2]) *Barbul* [3]) *Banul Craiovescu, din neamul cel bun şi mare Basarabesc.*

Să rezumăm puţin actele ce preced.

Dovedim mai întâi că au existat 2 persoane cu numele de Barbu, unul mai vechiu

1) Vezi şi Arh. St. condica Brâncov. No. 2 pg. 686.

2) Strămoş, prin femei, dupĕ cum vom vedeà mai la vale.

3) Despre Barbu Banul, fondatorul M-rii Bistriţa, a sĕ vedea şi „Istoria critică de Hasdeu, V. I., pg. 80 din 1875.

www.dacoromanica.ro

care a clădit de sigur mânăstirea Bistriţa şi în care s'a călugărit la anul 1494 sub numele de Pahomie monahul, iar altul mai nou cu o generaţie, care a pierit în anul 1530 August 18 în rĕzboiul dela Viişoara dintre Moise Vodă şi Vlad Vodă. (Pg. L, Vol. III, Studii şi Doc. de N. Iorga.)

Mai doveđim că Barbu Banu primul, a avut de soţie pe Salomia monahia, pe când cel d'al 2-lea a avut soţie pe Jupâneasa Neagoslava, care era soră cu Moise Vodă. (Ibidem).

Fraţii lui — dupĕ documente —, erau: Jupan Pârvu mare Vornic, Danciu mare Armaş şi Comis, Preda Banul, Negoiţă şi Radu Postelnic şi Stratornic.

b) Despre ***Pârvu mare Vornic***, în afară de detaliile deja văzute mai sus, ştim numai atît că a murit la anul 1529 Aprilie 14, când dete mânăstirii Tismana, carte de danie pentru moşia Turcienii din judeţu Gorju. (Vezi hrisovu la M-rea Jitianu.) In privinţa acésta, ne confirmă acelaşi lucru şi documentul din 1672 Iulie 5 (Arh. St. M-rea Tismana pach. 40, doc. 16), act în care găsim că acest Pârvu de care ne ocupăm a fost şi Ban al Craiovii şi a dăruit satul Turcenii, ***când a fost la moartea lui***, la leat 7037 = 1529.

Dupĕ D-l N. Iorga, Pârvu Banul moare în 1529 Aprilie 28 (vezi Tocilescu, Raporturi etc. pg. 193.)

c) Despre ***Danciu mare Armaş şi Comis***, un alt frate al lor, nu avem altceva de adăogat decât că, sĕ pare că el ar fi luat parte în moşia Brâncovenii şi a făcut-o reşedinţă a sa.

Dupĕ documentu din 1492 Aprilie 1, citat mai sus, el ar fi ocupat şi rangul de mare Vornic.

d) Despre ***Radu Postelnicul şi Stratornic*** [1]) de asemenea nu mai avem alte acte, decât cele rezumate până aci.

e) Despre ***Preda Banul*** ştim că a murit în anul 1521 şi dupĕ Mss. zis «dela Sf. Sava» el era epitropul lui Teodosie fiul lui Neagoe Vodă Basarab.

f) In fine avem pe ***Negoiţă*** cel de al 6-lea frate al lor şi despre care noi bănuim, că el este tot una cu ***Neagoe Vodă Basarab.***

E cert că dupĕ titulatura lui, el s'a numit în tot d'auna ca fiu al unui Basarab Voevod ; daca ar fi să luăm această titulatură, în sensul strict al cuvîntului, nu am putea admite decât că şi tatăl său domnise, în care caz Pârvu Banul fiindu-i tată —, ar rezulta că oare-când şi Pârvu Banul domnise. S'ar naşte însă întrebarea : unde şi când ? A rĕspunde la acest lucru, ne este cu totul peste putinţă.

Mai de grabă credem, că tatăl său n'a domnit nici odată şi că prin acea titulatură ori face aluzie la Basarab cel tânăr, care era unchiul lui, sau că face aluzie la însuşi neamul lui luat ca totalitate şi care era Basarab necontestat, cu drept de a domni.

Ar mai fi o singură bănuială şi anume aceia că el n'ar fi frate cu Barbu şi cei l'alţi fraţi, dar atunci care este acel Neagoe (Negoiţă) pe care ni'l arată documentele ?

Dupĕ cum vedem dar, e greu de a preciza ceva sigur şi prin urmare mergem cam pe dibuite vrând să-i fixăm filiaţia; ne vom bază în acest caz pe afirmările cronicilor, care ni'l dau ca fiu al lui Pârvu Banul, prin urmare frate cu cei l'alţi 5 inşi.

In privinţa aceasta, singurul izvor documentat îl avem în Mss. dela Acad. Rom. No. 1322 pg. 35 care zice : . . . «hrisov de moşia Viişoara, întru care scrie pentru Drăghici «sin Danciu Gogoaşă, că înşălând Impărăţiea că ar fi fecior de Domn, i-au dat domniea şi «dovedindu-l boierii de mincinos, l'au spânzurat în Ţarigrad.

1) Probabil că e unul şi acelaş rang de boierie.

www.dacoromanica.ro

«Tot într'acest hrisov scrie că Pârvu Banul tatăl lui Neagoe Vodă Basarab, Băsărăbesc «au fost şi cum-că Băsărăbeştii se numea şi Pârvuleşti».

Singura obiecţie ce este de făcut, este aceia că descifrarea leatului adică a datei acestui hrisov este greşită şi ar trebui îndreptată.

Mai înainte de a fi fost Domn, ştim numai atât că el ocupa rangul de Vataf za Vînători.

A fost căsătorit cu Miliţa (Despina) sin Ioan Brancovici al Serbii [1]).

In timpul domniei lui, s'a tipărit, la anul 7020=1512, crugul soarelui 20, al lunei 9, indiction 14, Iunie 25, evangheliaru slavonesc [2]).

Cronicile ne spun că în primul an al domniei lui, a trimes pe Danciul-Logofătul, credinciosul Domnului, la sf. Gora ca să aducă din mănăstirea Dionisatu moaştele Patriarhului Nifon al Constantinopolului, fost Mitropolit în Muntenia.

In timpul domnii lui, a acoperit cu plumb mânăstirea Tismana; a înoit la Nucet multe lucruri.

El a mutat scaunul Mitropolitan dela Curtea de Argeş în Tîrgovişte, sfârşind de zidit Mitropolia dintr'acest oraş începută de Radu cel Mare. Darurile lui pe la diferite mânăstiri din ţară şi din străinătate, sunt nenumărate.

A zidit mânăstirea curtea de Argeş şi la 1517 August 16 s'a târnosit de către Patriarhul Ţarigradului Kir Theolipt [3]).

La 1519 Iunie 15, Doamna Despina a cusut un felon [4]) cu următoarea inscripţie: «*Acest felon l'au făcut Doamna Despina în zilele Domnului său Ion Neagoe Voevod «şi a copiilor lor Teodosie, Petru, Stana şi Roxanda*».

In 1519 a trimes Sol la Papa Romei, în numele său şi a ginerelui său Ştefăniţă Vodă al Moldovei, cum şi a fiilor lui: Teodosie şi Petru, ca să le dea bine cuvîntare şi să-i prenumere şi pe ei în alianţa contra Turcilor.

La 1520 s'a încheiat convenţia între el şi Ion 1 regele Ardealului pentru regularea frontierelor dintre ţara Românească şi Ardeal, începând din apa Oltului şi până în apa Dunării, la Ruşava (Orşova). [5])

Vechea cronică (Mss. lui Radu Grecianu) ne spune că Bădica Comisu e văr primar cu Neagoe Vodă Basarab şi că acest Bădica [6]) a tăiat capul lui Radu Vodă Călugărul.

---

1) Vezi ziarul Epoca dela 9 Iulie 1898 şi ziua următoare, articol documentat cu probe temeinice de d-l Svilokossitch.

2) Pg. 20 din Bibliog. rom. veche, ed. Acad. Rom. 1898.

3) In cartonul meu de pisanii găsesc că la 17J5 să aşezat acì Scaun de episcopie, fiind primul Episcop: Iosif Sevastis care a şi reparat mânăstirea.

4) Acest felon să află în mânăstirea Cruşedol din Serbia.

5) Vezi „Hurmuzaki" No. 246 pg. 834 Vol. II partea III.

6) Documentul din 1519 Ianuarie 15 (Vezi Arh. St. Episc. Argeş pach. 13, doc. 1) ne spune: *Io Basarab Voevod şi Domn . . . feciorul marelui Basarab Voevod,* dat-am D-mea această poruncă... sf. mânăstiri Argeşu ... şi egumenului Kir Iosif . . . ca să-i fie satul ce sĕ chiamă Topana ... pentru că l'au cumpărat sf. mânăstire dela *Jupan Badea Postelnicul,* drept 14000 aspri . . .

Notăm că, dupe documentul 72/XI la Acad. Rom, egumenul Iosif este, nepotul monahiei Magdalena.

Cât despre *Badea Postelnicul,* el a încercat să se pună Domn ţării Româneşti, dupe moartea lui Neagoe Vodă; a sĕ vedea în astă privinţă, tot despre el, şi documentele din 1560 Mai 14. (Episc. Argeş pach. XIII doc. 2) şi din 1518 Aprilie 28 (Episc. Rîmnic, L II. doc. 8.)

www.dacoromanica.ro

Despre o altă rudă a lui Neagoe Vodă Basarab, ne vorbeşte şi documentul din 1517, dat pentru o moară cu vad, împotriva Voinigeştilor şi în care act să zice că *Jupan Stanciul Logofătul era din casa domnească a lui Neagoe Vodă Basarab*, iar după Ist. Buc. de Ionescu Gion pg. 722 etc.» mai avem tot rude cu acest Voevod şi pe *Tatul Părcălabul*, (Arh. St. condica M-rii Buzĕu II pg. 336) *Baldovin Părcălabul* (Idem, M-rea Vieroş pg. 58), *Borcea Părcălabul* (Ibidem pg. 59) etc.

Pentru a încheia notiţele ce avem despre el vom adăoga că el a murit la 1521 Septembre 15, fiind Domn şi a fost îngropat în mănăstirea lui dela Argeş.

g) In fine despre *Maria* sora acestor 6 fraţi, cunoscută şi sub numirea de *ot Coiani*, vom adăoga numai atît că ea a fost căsătorită cu *Şerban Banul* şi după probele ce vom aduce mai la vale, el nu e fiul lui Neagoe Vodă Basarab, după cum crede d-l Xenopol în a sa lucrare »*Istoria Românilor*».

Nu cunoaştem urmaşi dintr'aceşti 6 fraţi decât din Pârvu, Preda, şi Neagoe Vodă. Din Barbu Banul deşi chiar documentul din 1558 Noembre 23 de mai sus, ne spune că să întăreşte stăpânirea satului Balta Albă de către *Barbu Banul cu fii lui* şi cu fraţii lui, dar pe fii nu-i arată ci numai pe fraţi. Ar fi locul să credem că el a avut şi copii, dar despre astfel de documente, noi n'am dat.

Din *Danciu*, de asemenea nu cunoaştem urmaşi şi bănuim numai că el ar fi rădăcina Brâncovenilor de mai târziu. Asemenea nici din Radu nu ştim nici o descendenţă.

Din *Pârvul Vornicul şi Banul* cunoaştem după cronici pe *Preda şi Neagoe*; după acte însă noi aflăm alţi 2 fii, pe *Matei şi Vlăsan*.

Iată în astă privinţă pe ce anume acte ne întemeiem:

1585 August 17 (Acad. Rom. doc. 9 LXXVI.) Hrisov către *Ivan Postelnicul şi Jupâneasa lui Marga*, ca să ţie satul Hălmăjelul tot, pentru că este a lor bătrână şi dreaptă moşie şi *de baştină al Jupânesei Marga*.

1587 Aprilie 30. (Ibidem, 10 LXXVI) *Diata Jupânesei Marga fata lui Matei* prin care lasă ca după moartea ei să fie la mânăstirea Glavaciogu, satele Drăncea şi Caracalul jumătate partea ei şi bucatele, şi câte au ţinut fraţii ei, pentru căci singură au dat *mamei sale Jupânesei Stancăi*, satul Comoştenii ca să se chivernisească cât va fi ea vie, pentru că este bătrână şi slabă şi pentru ca să o pomenească. Iar după moartea ei, să fie la sf. mânăstire, Comoştenii şi ţiganii şi toate.

Asemenea au dat *Marga şi surorii sale Jupânesei Caplei*, 3 sălaşe de ţigani, şi au dat *Jupâneasa Marga şi iubitului ei bărbat, Ivan Postelnicul*, un ţigan.

Şi au dat *Marga* şi *nepoatei sale Jupânesei Radii*, un ţigan, *iar o soră a Margăi ce e în ţara turcească* şi va veni în ţara rumânească să caute ale lor sate şi ţigani şi tot ori-ce ar fi, ca să le împarţă în două, cu a ei parte să facă ce va vrea, iar partea *Margăi* să fie la mânăstirea Glavaciog.

Am avea aşa dară din aceste 2 acte următorul arbore genealogic:

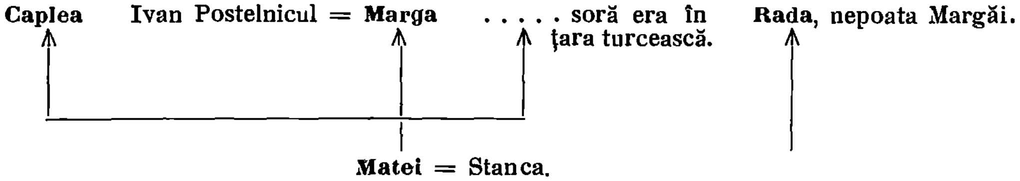

www.dacoromanica.ro

1573. La data aceasta era *Jupâneasa Maria din Caracal* şi *cu feciorii ei: Jupan Danciul Postelnicul şi Datco şi Radul Postelnicul*, cari dăruesc Jupanului Stepan ce a fost mare Clucer, moşie în Perişoru, ce i-o dau de bună voia lor pentru slujbele care le-au slujit lor şi părinţilor lor, mai dinainte vreme şi prin ţări streine.

Acéstă *Maria a fost soţia lui Vlăsan.*

1577. La data aceasta trăia Jupaniţele Calea şi Neacşa.

Inainte de 1578, Alexandru Vodă tatăl lui Mihnea Vodă a trimes pe Jupan Stepan ce a fost Clucer, boierul d-lui, în ţara Ungurească, în slujba d-lui, de a aflat acolo în cetate în Sebeş, 7 sălaşe de ţigani. Pârvul Clucerul feciorul lui Stepan vel Clucer a avut *cumnat pe Radul Postelnicul feciorul lui Matei.*

Pârvul Clucerul era feciorul lui Stepan Banul dela Cioroiaşi. Jupan Pârvul a cumpărat jumătate de sat din Perişor în zilele lui Mihnea Voevod, dela *Jupaniţa Marga fata lui Matei fratele lui Vlăsan din Caracal.*

1578 Decembre 17. Mihnea Voevod întăreşte lui Jupan Pârvu al 2-lea Clucer feciorul lui Stepan biv vel Clucer, satul Perişoru, care sat jumătate l'a cumpărat Stepan, dela *Jupâneasa lui Matei din Caracal anume Stanca*, iar cea l'altă jumătate au miluit-o, *Jupâneasa lui Vlăsan anume Maria cu feciorii ei: Danciu, Datco şi Radu Postelnicul*, pe Stepan Cluceru, pentru că le-a slujit lor prin ţări streine.

Şi iar să-i fie Pârvului vtori Clucer un sălaş de ţigani care au fost de moştenire lui Stan vel Spătar şi Jupânesei lui Caplei şi ei l'au dat şi înfrăţit pe Stepan Cluceru. (Pentru toate aceste acte, a să vedea «Divanele Domneşti» lucrare citată.)

1578 Decembre 17. (Arh. St. condica Brâncov. No. 4 pg. 749 roşu, 453 negru). La data acésta era Jupan Pârvu al 2-lea Clucer feciorul lui Stepan ce au fost mare Clucer, care avea satul Perişorul, jumătate de sat miluit de *Jupâneasa lui Vlăsan anume Maria şi cu feciorii ei anume: Danciu, Datco şi Radu Postelnicul*, pe Jupan Stepan Cluceru.

Pârvu al 2-lea Clucer avea *cumnat pe Radu Postelnicul feciorul lui Matei din Caracal şi al Jupânesei sale Stanca.*

1579 Aprilie 30. (Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 34 netr. doc. 6.) Mihnea Vodă sin Alexandru Vodă dă poruncă *Jupanului Matei Banul şi fratelui său Vlăsan fii Margăi* şi cu fii lor câţi D-zeu le va da, ca să le fie satele lor anume Măciaşul, Măceşelul, Marmurile ; însă să se ştie Măceşul tot cu tot hotarul şi din apă şi din uscat şi semnele în baltă din drumul Ţebrului până în Dunăre şi Măceşelul iară tot cu tot hotarul şi din apă şi din uscat şi semnele în baltă, de pretutindenea până în Dunăre şi iar Marmurile satul tot cu tot hotarul şi din apă şi din uscat şi semnele iară să se ştie în baltă din (loc alb)... pentru că sunt aceste sate mai sus zise ale lor bătrîne şi drepte sate şi de moştenire.

Iar după aceia, *Jupan Matei Banul şi frate-său Vlăsan* ei au avut pîră înaintea rĕposatului Pătraşco Vodă cu Benga Spătarul şi aşa pîra Benga Spătarul pe *Matei şi pe Vlăsan* înaintea răposatului Pătraşco Vodă, cum că aceste 3 sate ce mai sus sau zis, sunt ale lui de moştenire ; dar într'aceia răposatul Pătraşco Vodă a căutat şi judecat dupĕ dreptate şi dupĕ lege şi cu toţi cinstiţii dregătorii D-sale şi a dat rĕposatul Pătraşco Vodă lui *Matei şi fratelui sĕu Vlăsan*, lege 12 boieri, ca să jure acei 12 boieri cum că sunt Măceşul şi Măceşelul şi Marmurile ale lui *Matei şi ale fratelui sĕu Vlăsan* de moştenire, şi au jurat acei 12 boieri înaintea lui Pătraşco Vodă, cum că sunt aceste 3 sate ale lor de moştenire şi a rĕmas Benga de lege înaintea rĕposatului Pătraşco Vodă.

www.dacoromanica.ro

Iar dupĕ aceia, *dupĕ moartea lui Matei şi dupĕ moartea fratelui sĕu Vlăsan,* când a fost în zilele rĕposatului părintelui D-nii mele Alexandru Voevod, dar *fiica lui Matei anume Marga* şi *fii lui Vlăsan anume Danciul şi Radul* ei au avut prigonire înaintea rĕposatului părintelui D-nii mele Alexandru Voevod cu *Jupaniţa Anca din Coiani,* iarăşi pentru aceste trei sate mai sus zise, şi aşa a pârît *Jupaniţa Anca pe fii lui Matei şi ai lui Vlăsan,* înaintea rĕposatului părintelui D-nii mele Alexandru Voevod cum că nu sunt aceste 3 sate mai sus zise, *ale fiilor lui Matei şi ai lui Vlăsan,* ci sunt ale ei de moştenire.

Intr'aceia însă răposatul părintele D-nii mele Alexandru Vodă a căutat şi a judecat după dreptate şi după lege cu toţi cinstiţii dregătorii D-sale şi a dat *fiilor lui Matei şi ai lui Vlăsan* iarăşi lege 12 boieri să jure cum că sunt ale lor aceste 3 sate Măceşul şi Măceşelul şi Marmurile de moştenire, şi au jurat cu acei 12 boieri înaintea răposatului părintelui D-mele Alexandru Vodă aşa cum că sunt ale lor de moştenire şi a rămas *Jupaniţa Anca* de lege dinaintea rĕposatului părintelui D-nii mele Alexandru Voevod.

Insă cărţile ce le au avut de rămas dinaintea rĕposatului Pătraşco Voevod şi dinaintea rĕposatului părintelui D-nii mele Alexandru Voevod, ei le-au răpus când *au pribegit fii lui Vlăsan în ţara Ungurească acum în zilele D-nii mele.*

Dar într'aceasta, D-mea am făcut cartea D-mele precum au fost şi acele cărţi de rĕmas, ca să le fie satele cele mai sus zise, *fiilor lui Matei şi Vlăsan,* moşteneşti şi ohabnice lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor, şi strănepoţilor lor şi de ori şi cine nezăticnite dupĕ porunca D-nii mele.

La 1579 Decembre 4, Mihnea Vodă dă lui Jupan Pârvu vel Clucer satu Perişoru, pe care sat, jumătate l'a fost cumpărat rĕposatu tată-s'o Jupan Stepan biv vel Clucer, de la *Jupâneasa Maria fata lui Matei,* drept 8000 de aspri şi un leagăn de Braşov, preţul lui 4000 aspri şi 6 cai albi, preţul lor 3000 aspri, şi o dulamă de zarpă şi cu za steghii, preţul ei 4500 aspri.

Iar altă jumătate de sat a cumpărat-o dela *Vălsan fratele lui Matei din Caracal şi de la feciorii lui Vălsan anume Danciu şi Radu şi Datco Postelnicii,* drept un çaftan de zarpă, preţul lui 100 de florinţi şi drept o mintie de coftirie cu jder preţu ei 3000 de aspri şi drept o abăioară de sârmă drept 2500 de aspri şi drept un cal bun turcesc, drept 50 de florinţi.

Apoi mai dărueşte Jupan Pârvului vel Clucer un sălaş de ţigani ce i l'a dat boierul D-sale Jupan Vintilă Postelnicul feciorul Stanciului Bengăi şi dela Jupâneasa lui Caplea când sau înfrăţit în sf. biserică, iar Jupan Pârvu a dat lui Vintilă pentru această frăţie o mintie de coftirie şi un pahar mare de argint, unguresc — (vezi «Divanele Domneşti» citate).

1581 Aprilie 30. (Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 34 netr. doc. 8.) Să dă hrisov lui *Ivan Postelnicul şi Jupaniţii lui Marga fica lui Matei din Caracal* pentru nişte ţigani.

1583 Mai 9. (Arh. St. M-rea Glavaciog, pach. 34 netr. doc. 9.) Să dă hrisov lui *Ivan Postelnicul şi Jupaniţii lui Marga* ca să ţie jumătate din satul Cocicodia, pentru care au avut pîră cu Pârvea din Fărcaşi, care zicea că i-a dat această jumătate de sat *Radul Postelnicul fratele Jupaniţei Margăi,* pentru bună şi dreaptă slujbă ce i-au slujit, dar a rĕmas de lege Pârvea din Fărcaşi.

1586 Iulie 18 (Arh. St. cond. Brâncov. No. 4 pag. 815 sau 526 ori 399) Mihnea Vodă sin Alexandru Vodă dă hrisov lui Pârvu vel Clucer dăruindu-i satu Bucovăţu peste apa Jiului, care sat a fost al Jupânului Marcei Postelnic şi al Jupânesei lui Marăi nepoata

www.dacoromanica.ro

Jupânesei Veliça ot Şitoaia, din partea *Radului Postelnicul* şi fratele său Jupan *Radu Postelnicul feciorn lui Matei al Margăi, nepotul Pârvului Banul ot Craiova, ginerile cinstitului deregător al părintelui D-nii mele Jupan Stepan biv vel Clucer, cumnatul cinstitului deregător al D-nii mele Jupan Pârvu vel Clucer.*

Marcea Postelnicul e frate cu Radu Postelnicul. Stepan l'a cumpărat satu Bucovăţu cu 30,000 aspri de la un turc. Acest sat eră a lui Marcea Postelnicul şi al fratelui său Radu Postelnicul cari l'au vîndut lui Stepan biv vel Clucer, după moartea căruia l'a moştenit fiul său Jupan Pârvu vel Clucer. Dupĕ aceia au venit înaintea D-nii mele, dregătorii D-nii mele Nica vel Armaş şi *Jupâneasa lui Maria împreună cu soru-sa Jupâneasa Marga,* şi aşa pîra *Jupan Nica vel Armaş şi Jupâneasa lui Maria* cum că nu ţin numai partea *Jupanului Pârvu Ban al Craiovei, Jupâneasa Marga,* ci ţine şi partea Radului Postelnic de la Tinoasa, iar *Marga* ea iar pârâ pe *Maria* cum că ţine ea şi mai mult.

Apoi D-nia mea am adunat satele *Pârvului Banu* şi a *Radului Postelnic şi ale lui Neagoe Basarab Vodă,* de faţă toate, iar acest sat Bucovăţul încă *au fost scris la Craioveşti.* Apoi le-a dat 12 boieri ca să aleagă partea fie-căruia de moşie, anume, şi au ales partea lui *Neagoe Vodă Basarab* toată să fie domnească, iar *partea Pârvului Banu* să fie a *Jupânesei Margăi,* iar *partea Radului Postelnic,* să fie a lui Jupan Nica vel Armaş.

Apoi am întrebat D-nia mea pe acei 12 boieri, cum ştiţi voi boieri cu sufletele voastre de rêndul acestui sat? ei au răspuns că Stepan biv vel Clucer l'au răscumpărat de acea năpaste de 30,000 aspri în zilele lui Alexandru Voevod.

1587 Februarie 14. Mihnea Voevod întăreşte M-rii Sf. Troiţe dându-i jumătate din Izlaz, căci acest sat Izlazul au fost de moştenire *Jupaniţei Marga,* iar apoi a cumpărat Radul Voevod şi a dat de zestre Jupaniţei Cârstinei această jumătate din Izlaz. (Vezi Vol. V pag. 433—5 Studii şi Doc. Iorga).

La 1587 Aprilie 8. (Arh. St. cond. Brâncov, No. 4 pag. 597 sau 365 sau 279) Mihnea Vodă dă hrisov M-rii Coşuna dăruindu-i satu Bucovăţu ce trece apa Jiului, care sat au fost al Marcei Postelnic feciorul jupânesei Mara nepotul Jupânesei Velicăi din Şuţoaia de la moşul său Radul Postelnic care au fost perit în gura Tinoasei şi al 2-lea *fratele lui Radu Postelnic fecioru lui Matei şi al Margăi, nepotu Pârvului Banu din Craiova, ginerile lui Jupan Stepan biv vel Clucer.*

In acest sat au avut parte *Pârvu Banu, Radu Postelnicu* şi *Neagoe Basarab.*

Marcea Postelnicu care a pribegit în ţara Ungurească a avut satu Cornăţelu. Jupan Stepan Cluceru a avut fiu pe Jupan Pârvu vel Logofăt de la Craiova.

Jupâneasa Maria a avut fii pe Danciu şi Radu Postelnicii în zilele lui Pĕtru Vodă sin Pătraşco Voevod care a urmat în Domnie, în urma lui Mihnea Voevod, care a fost scos din Domnia ţării şi plecase din ţară împreună cu Jupan Pârvu vel Logofăt.

Stanca fata Slavnei a avut fiu pe Barbu, în zilele lui Pĕtru Voevod.

Pătru vel Spătar şi Jupâneasa lui Păuna au avut satu Vălcăneştii înainte de 1587 ; ei au înfrăţit pe acest sat pe Pârvu Logofătu, iar Pârvu Logofătu pentru frăţie au dat lui Pătru un cal foarte bun, preţu drept 10.000 aspri, iar Păunii i-a dat un lefter de aur cu pietrii şi cu mărgăritar, preţul 25000 aspri.

M-rei Coşuna îi mai zice şi Bucovăţu.

1587 August 30. Jupaniţa Marga sin Matei, dărueşte M-rei Glavaciog jumătate din satu Drencea şi Caracal. (Vezi Acad. Rom. cond. M rei Glavaciog pag. 293.) Iată documentu în extenso :

www.dacoromanica.ro

In numele tatălui şi al fiului şi al sf. duh, amin!

Eu dar *Jupaniţa Marga fica lui Matei*, să se ştie cum că am lăsat averile mele şi satele şi ţiganii, a fi după moartea mea ale sf. M-ri care se numeşte Glavaciog, însă satul anume Drencea jumătate şi Caracalul jumătate, părţile mele toate şi averile şi cât ţin fraţii mei, din toate părţile mele, să fie ale sf. M-ri şi ţiganii jumătate.

Şi iară fiind-că am dat *maicii mele Jupaniţei Stancăi* satul Comoştenii partea mea toată şi ţiganii jumătate ca să se hrănească până când va fi vie, pentru că este bătrână şi neputincioasă şi sĕ mĕ pomenească, iar dupĕ moartea ei a fi toate la sf. M-re şi Comoştenii şi ţiganii şi toate.

Şi iarăşi am dat *surorii mele Jnpaniţa Caplea* 3 sălaşe de ţigani anume Lupul cu ţiganca sa şi cu copii sĕi şi Ica cu ţiganca sa şi cu copii sĕi şi Nan cu ţiganca sa şi cu copii sĕi şi 2 fete ţigance.

Şi iară-şi am dat *iubitului meu bărbat Ivan Postelnicul* un ţigan anume Calia cu frate-sĕu.

Şi iarăşi am dat *verii-mele Jupaniţa Rada* un ţigan anume Vitian şi cu ţiganca lui şi cu copii lui, şi *una soră a mea ce o am în ţara turcească*, de va veni în ţara Românească ca să caute satele noastre şi ţiganii şi toate ce vor fi, să le împartă pe din două şi cu partea ei să facă cum va vrea, iar partea mea să fie în sf. M-re Glavaciogul.

Deci cel ce va strica acéstă întocmire ce am întocmit-o eu cu limba mea până ce am fost cu suflet şi vie, iar el să fie blestemat de 318 părinţi de la Nikeia şi să fie cu luda şi cu Aria, şi martori: Popa Ştefan şi Popa Nicola din Băduleşti şi Pătru din Păstacă şi Hamza Banul din Dobroeşti şi călugărilor din sf. M-re dela Glavaciog şi dela Potop, a fi lor moşie ohavnică şi de ori şi cine neclătită dupĕ a mea zisă.

Scrisu-sau în luna August ziua 30 leatul $\frac{7095}{1587}$.

1587 Septembre. (Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 29 doc. 3.) Să dă hrisov M-rei Glavaciog ca să ţie jumătate din satul Drincea, lăsat M-rei de *Jupaniţa Marga fica lui Matei.* A mai dăruit M-rei şi jumătate din satul Caracalul.

Documentu din 1588 Iunie 13, pentru satu Fântânele vorbeşte de:

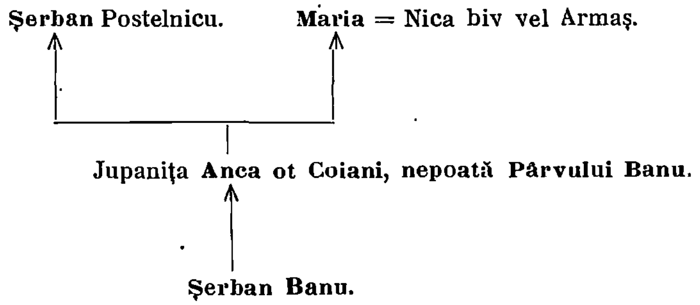

In hrisov să pomeneşte de jupan *Şerban Banu*, *cumnatul Pârvului Banu* (din zilele Radului Voevod, cel bun.) (Acad. Rom. doc. 67 pach. 40).

La 1589 Mai 19 Mihnea Voevod sin Alexandru Voevod dă hrisov M-rei Bistriţa să-i fie satul Vârtopul... care au fost *de la moşi şi strămoşi, ale Craioveştilor;* iar ei l'au dat sus zisei M-ri . . . şi l'au ţinut cu pace până în zilele Mircei Voevod; iar atunci dupĕ

www.dacoromanica.ro

moartea Jupaniţei Velicăi . . . atunci s'au sculat nişte oameni şi au zis că acea moşie e pustie şi nu are stăpân şi au cerut-o ca să facă sat . . . şi fără să ştie, Mircea Voevod au dat-o.

Iar acum . . . al 2-lea rînd de Domnie . . . am aflat adevărul şi le-am dat-o şi întărit-o iar M-rei (Arh. St. pag. 21|44 condica No, III a M-rei Bistriţa).

1590 Aprilie 8. (Copie în coll. mea suplim. de acte) Mihnea Voevod sin Alexandru Vodă dă hrisov M-rei Coşuna ca să-i fie satul Bucovăţul ce trece apa Jiului, pentru că acest sat au fost bun şi drept de moştenire al Marcei Postelnicul. feciorul Jupânesei Mariei, nepotul Jupânesei Velicăi din Şutoaia, de la moşul sĕu Radul Postelnicul care au perit în gura Tinoasei, şi al doilea, *fratele lui, Radu Postelnicu feciorul lui Matei şi al Margăi, nepotul Pârvului din Craiova, ginerile cinstitului deregătorului părintelui D-nii mele Io Alexandru Voevod, Jupanului Stepan ce au fost vel Clucer.*

Iar când au fost în zilele lui Pătru Voevod sin Mircea Voevod, atunci acest sat Bucovăţul au căzut într'o năpaste de un turc solac, pîrînd acest turc că i-au furat o traistă cu 30.000 aspri de argint. Pĕtru Voevod a cercetat şi a găsit că este satul Bucovăţul de vină şi de furtişag la acel turc. Atunci a fost Marcea şi Radul Postelnicii vii şi tari, iar Pĕtru Voevod a întrebat pe aceşti boieri, pe Marcea şi pe Radu Postelnicii, ca să plătească pe al sĕu sat de acest turc, iar ei nici cum n'au vrut să plătească satul lor, ci sau lepădat de el, în Divan şi aşa a zis sătenilor să se plătească el singur, de acest turc. ca să fie moşia lor, moştenire în veci. Iar satul Bucovătul n'au avut bani ca să se plătească de acea năpaste, ci a luat 30,000 aspri de la un ovreiu cu dobândă şi s'au plătit de acel turc.

Nu mult dupĕ aceia vine în scaun Alexandru Vodă, şi acest sat n'au putut să se plătească nici cum de acel ovreiu. Deci ei s'au plâns înaintea lui Stepan Cluceru, ca să-i plătească de acest ovreiu, iar satul să fie al lui de moştenire, căci Marcea Postelnicu ş Radu Postelnicu ei sau lepădat de dânşii. (Aci documentu e stricat şi de aceia cam ne înţeles.) Iar dupĕ aceia au avut pâră şi aşa pârà . . . (stricat) . . ., cum că *nu ţinea Jupâneasa Marga numai partea Pârvului Banul* ci ţinea şi partea Radului Postelnicul care a perit la Tinoasa. Iar *Jupâneasa Marga*, ia pîră cum că *au ţinut Jupâneasa Maria* mai mult *şi partea Pârvului Banul, şi satu Radului Postelnicu o parte, şi satu lui Neagoe Vodă Basarab la o parte.*

Deci au scris şi satul Bucovăţul în *bucatele Craiovei* şi multe sate vândute şi miluite.

Deci D-nia mea nu o am crezut-o, ci am dat *Jupânesei Margăi* 12 boieri, cum ca să aleagă *partea lui Neagoe Vodă Basarab*, şi *partea Pârvului Banul*, şi *partea Radului Postelnicu.*

Deci acei boieri au ales partea lui *Neagoe Vodă Basarab* să fie domnească, iar *partea Pârvului Banu să fie Margăi*, iar *partea Radului Postelnicul să fie Mariei* ; şi am întrebat pe aceşti boieri pentru satul Bucovăţul, cum că ce ştiu de rândul lui şi ei aşa au zis în Divan, cum-că l'au fost cumpărat Stepan Cluceru de o năpaste de un turc, de la un ovreiu, drept 30,000 aspri.

Şi iar să fie sf. M-ri Coşuna satu Cornăţelul pentru-că acest sat a fost de moştenire al Marcei Postelnicul ; deci Marcea Postelnicul au fost pribegit în ţara Ungurească, şi au avut o slugă anume Vişul, iar Marcea Postelnicul au miluit pe Vişul cu acest sat, să fie lui pomană, iar Vişul au vândut acest sat lui Stepan Cluceru tatăl lui Jupan Pârvul vel

www.dacoromanica.ro

Logofăt, drept 30,000 aspri, care apoi l'a miluit la sus zisa M-re. Apoi M-rea a avut pîră cu Jupan Ivaşco Vornicul, înaintea lui Alexandru Voevod, pentru acest sat, şi aşa pîră Ivaşco Vornicul cum că n'au miluit Marcea Postelnicul pe sluga lui Vişul cu acest sat . . . . însĕ a rĕmas Jupan Ivaşco Vornicul de lege.

Şi iar să fie sus zisei M-ri, tot locul şi cu braniştea şi cu livezile dimprejuru sf. M-ri pentru că *le-a cumpărat* Stepan Cluceru *dela Craioveni* drept 120 porci graşi, şi un porc a fost câte 120 de aspri, cin cumpărătoarea 14.400 aspri, şi pe 30 de vaçi, şi o vacă câte 200 de aspri, cin cumpărătoarea 6000 aspri şi au vândut *Craiovenii* de a lor bună voie.

Apoi în zilele lui Pĕtru Voevod sin Pătraşco Voevod, iar *feciorii Mariei: Danciul şi Radul Postelnicii* ei au pîrît înaintea acestui Domn, cum-că satul Săcuiul şi siliştea Bucoviciorului au fost al lor de moştenire . . . dar au rămas de lege.

Apoi Danciu şi Radu Postelnicii au luat cărţile călugărilor dela mânăstirea Coşuna... însĕ, totuşi au rĕmas de lege căci sau adeverit a lor umblare cu hicleşug.

1594 August 29. (Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 29 doc. 4.) Hrisov dat mânăstirei Glavaciog ca să ţie părţile *Jupaniţei Margăi fiica lui Matei Banul,* toate veri câte sĕ vor alege din sate, şi din ţigani, şi din mori, şi din vii, însĕ din partea *tatâne-sĕu Matei Banul* jumătate, anume: din Caracal a 4-a parte, şi din Betejani a 4-a parte, şi din Comoşteni a 4-a parte şi cu casele şi cu viile, şi Driencea a 4 a parte, şi din Corlatele a 4-a parte, şi din Potiloţi a 4-a parte, şi din Marmurele a 4-a parte, şi din Măçeşu de sus a 4-a parte, şi din Măceşu de jos a 4-a parte, şi Străhaia a 4-a parte, şi Sadova a 4-a parte, şi Ocolna a 4-a parte, şi Frumoşeii a 4-a parte, şi Predeştii a 4-a parte, şi Seaca a 4-a parte, şi din Bucovăţ a 4-a parte, şi Paea a 4-a parte, şi Pleana a 4-a parte, şi Slătinicul a 4-a parte, şi Sălătrucul a 4-a parte, şi Sparţii (la Acad. Rom. găsim Stârcii) a 4-a parte, şi Cuşcodiea a 4-a parte, pentru că sunt bătrâne şi drepte moşii şi moşteneşti ale *Jupaniţei Margăi de la tată-sĕu Matei Banul.*

Iară dupĕ aceia, *Jupaniţa Marga fiica lui Matei Banul,* ea a fost dat toate părţile ei din satele, ce sînt mai sus scrise, şi de ţigani şi de mori şi de vii, sf. M-ri din Glavaciog, încă din zilele lui Mihnea Voevod, de când a fost *Jupaniţa Marga vie,* şi am vĕzut D-nia mea şi cartea lui Mihnea Voevod, şi cartea lui Ştefan Voevod, cum că şi-a fost dat toate părţile ei *Jupaniţa Marga* sf. M-ri din Glavaciog, pentru sufletul ei, şi pentru sufletul *părintelui ei Matei Banul*; şi s'a întâmplat *Jupaniţei Margăi* moarte şi sau îmormântat oasele ei în sf. mânăstire cea mai sus scrisă.

Apoi când este acum în zilele D-nii mele, aceste mai sus zise moşii, şi ţigani, şi vii s'au cuprins şi s'au cutropit de boierii D-mele, de Jupan Danciul fostul Dvornic din Brâncoveni şi de Jupan Manta marele Paharnic. Apoi pe urmă au venit călugării din sf. M-re mai sus zisă înaintea D-mele dimpreună, de faţă şi cu boierii D-mele mai sus zişi, Danciul Dvornicu şi Manta Paharnicul, şi apoi au scos călugării din sf. M-re înaintea D-mele şi înaintea tuturor cinstiţilor dregători ai Divanului D-mele, cartea lui Mihnea Voevod şi cartea lui Ştefan Voevod şi le-am văzut D-mea şi le-am citit şi m'am încredinţat, şi am aflat D-mea foarte bine şi cu toţi cinstiţii dregătorii ai Divanului D-mele, cum că n'au avut Danciul Dvornicul şi Manta Paharnicul nici un amestec cu aceste sate şi cu aceste moşii, şi cu ţiganii şi cu viile, ce sunt mai sus zise, părţi ale *Jupaniţei Margăi fiicei lui Matei Banul,* ci au fost ale ei lucruri dupĕ dreptate şi de moştenire dela *tatăl sĕu Matei Banul*

www.dacoromanica.ro

și date de dânsa la sf. M-re ce este mai sus zisă pentru sufletul ei și pentru sufletele părinților ei, ca să le fie vecinică pomenire și sf. M-ri spre întărire, iar monașilor spre hrană.

Și au rĕmas Danciul Dvornicul și Manta Paharnicul de-lege și de judecată dinaintea D-mele și dinaintea tuturor cinstiților dregători din Divanul D-mele. Drept aceia am dat și D-mea sf. M-ri din Glavaciog, ca să-i fie aceste sate, și țigani, și morile, și viile, moșie, ohavnică în veci, și de ori-și cine neclintită dupĕ hotărârea D-mele.

Iată dar și martori așază D-mea (*urmează Divanul*) 1).

1601 Aprilie 13. (Vezi Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 29 doc. 6.) Simion Movilă Voevod dă hrisov M-rei Glavaciog, ca să ție partea *Margăi fiica lui Matei din Brâncoveni.* Vezi acest act și la Acad. Rom. cond. M rii Glavaciog p. 301. Acest documet este în strânsă legătură cu hrisovul lui Mihail Voevod din 1594 August 29, tot în aceiași condică la pag. 297.

Iată acest document în extenso. (Extras dela Acad. Rom. Mss. 1449 pag. 301 adică condica M-rei Glavaciog.) Cu mila lui Dumnezeu Io Simeon Moghilă Voevod și Domn, dă D-mea această poruncă a D-mele igumenului Visarion din sf. M-re dela Glavaciog, ca să fie volnic cu această carte a D-mele să ție partea *Margăi fica lui Matei din Brâncoveni*, toată câtă se va alege și nimenea să nu cuteze a bântui înaintea acestei cărți a D-mele, căci acel om rău va păți de către D-mea. Iar cui i sĕ va părea strîmb, el să stea față înaintea D-mele. Intr'alt chip să nu fie dupĕ zisa D-nii mele. Scris în Tîrgoviște.

Documentul acesta original cu traducerea lui îl găsim și la Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 29 doc. 6, și este absolut identic cu copia de mai sus.

Din aceste douĕ acte extragem că *Matei Banul din Brâncoveni a ținut în căsătorie pe Jupanița Stanca. Ei au avut trei fete* și anume: *pe Caplea, pe Marga care a fost soția lui Ivan Postelnicu, cum și altă fată* (numele nu i'l arată) *care erà la Țarigrad.* Apoi că *Marga* avu vară bună pe *Rada.* Sĕ mai arată că asupra averii lăsată de *Marga* la mânăstirea Glavaciog, sau sculat Jupan Danciu fost mare Vornic din Brâncoveni care avu soție pe Stanca, cum și Manta Paharnicu și David Postelnicu.

1607 August 3. In leage au poruncit Domnul Dumnezeŭ fiilor lui Israil, în tot anul să dea zeciuială din cât ar agonisi. Aceasta științdu-o sf. Apostoli și purtătorii de Dumnezeu părinți, au așăzat spre folosul sufletelor noastre și ne au dat nouă celor mai de pe urmă fii ai lor, unii cu rugăciunea și cu privighierea și cu postul, alții cu milostenia și cu pocăința, să se ferească de toate relele, cu toată credința, ca să fim gata a auzi acel glas: veniți cătrĕ mine toți cei osteniți și însărcinați și eu vĕ voiu odihni pre voi. Și iar: veniți blagosloviții părintelui mieu de moșteniți Impărăția aceaia ce iaste gătită voao dela alcătuirea lumei, că am flămînzit și mi-ați dat de am mîncat; am însetoșat și mi-ați dat de am băut; strein am fost și m'ați primit; gol am fost și m'ați îmbrăcat; bolnav și m'ați cercetat; în temniță am fost și a-ți venit la mine.

Iată dar și eu binecredinciosul, blagocestivul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul Io Radul Voevod, nepotul răposatului și bunului și marelui Io Basarab Voevod, cu mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpânitor și Domn a toată țara Românească încă și laturilor plaiurilor Almașului și Făgărașului povățuitoriu, am rîvnit a urma Impă-

1) Acest document este dupĕ cel original, și este la fel cu acela — în copie — dela Acad. Rom. Mss. 1449, din cond. M-ri Glavaciog, pag. 297.

www.dacoromanica.ro

raţilor şi Domnilor celor de demult, cari aceaste pămînteşti în pace şi întru fapte bune le-au trecut şi Impărăţiei cereşti s'au învrednicit. Şi iar mi-am adus aminte D-nia mea de cuvîntul lui David proorocul şi Impăratul carele zice : fericiţi cărora saŭ iertat făr de legile şi cărora s'au acoperit păcatele. Şi iar : în ce chip doreşte cerbul de izvoarele apelor, aşa doreşte sufletul mieu de tine Dumnezeule.

Aşa am dorit şi D-nia mea de sf. şi Dumnezeiescul hram şi lăcaş al sfântului slăvitului marelui mucenic al lui Hristos, Gheorghie, carele iaste la sf. munte al Athonului, sfînta M-re ce să numeşte Ksenofon carea a fost mai nainte zidită şi înfrumuseţată şi de blagocestivii Domni şi mai vîrtos de bătrînii strămoşii noştri. Drept aceaia şi noao pre cât ne-au fost cu putinţă, cu mâna întinsă am adaos şi am dat ajutoriu şi întărire acestei sfinte M-ri, spre chiverniseala călugărilor ce vor lăcui acolo, ca să aibă milă în tot anul câte 9 aspri şi fraţilor celor ce vor veni de acolo pentru cheltuiala călătoriei, asprĭ 700, numindu-mă şi D-mea a fi nou ctitor. Drept aceia şi voi părinţilor, vĕ rog cu numele lui Dumnezeu şi cu al prea curatei Maicei sale, ca să scrieţi pe Domniea mea la sfîntul pomelnic: *Io Radul Voevod* şi pe *muma D-nii mele Doamna Maria* şi pe *Doamna D-nii mele Elena*, şi pe *fiica D-nii mele Doamna Ancuţa* [1]) şi pururea să ne pomeniţi pre noi la sfintele voastre rugăciuni şi la sf. proscomidie. Iar noi în toate zilele vieţii noastre datori sântem în tot anul a întări şi a milui pre sf. M-re ce sau zis mai sus cu această mai sus zisă milă. Şi după aceia am văzut D-nia mea cartea bătrînului Radului Voevod feciorul marelui Radului Voevod, carte mare ce să numeşte hrisov, pentru milă . . . şi cum au miluit *Barbul Banul* cu satul Recica şi cu balta şi cu tot hotarul şi cu siliştea satului Plopul toată şi cu hotarul, pentru sufletul lui şi *pentru sufletul Pîrvului Banul*, veche şi întunecoasă şi cu pecetea mare.

Aşijderea am dat şi am miluit D-mea şi am întărit şi am înoit cu acest hrisov al D-nii mele. Incă şi blestem am pus ca dupĕ petrecerea D-nii mele, pe care'l va alege Dumnezeu a fi Domn acestei ţĕri, au din fii au din rudeniile noastre sau din alt neam şi va întări acest hrisov, pre acela să'l întărească Dumnezeu în veacul viitor. Iar nu'l va înoi, să nu'l întărească pre el Dumnezeu în Domniea lui; şi care om va călca acest hrisov pre acela Dumnezeu, să'l calce Dumnezeu, trupul lui aici şi sufletul lui în viitorul veac al veacurilor . . . Amin. Şi să fie pîrîşă, chiar maica lui Dumnezeu, la judecata cea unde făţărie nu iaste. (Urmează mărturiile Divanului.) Scris în Târgovişte.

Izvod scos pe rumânească de Lupul dascălul slovenesc, dela şcoala Domnească din Bucureşci. $\frac{7263}{1755}$ [2])

1608 August 1. (Vezi cond. Brânc. II, Arh. St. (Sadova) pag. 344) Radu Voevod dă mai multor moşneni satu Zăvalu, care sat a fost de baştină al lui Vodă; apoi în zilele lui Mircea Voevod, iar *moaşa D-nii mele Jupaniţa Ancuţa Băneasa şi fratele ei Marcea Postelnicul unchiul D-nii mele* şi *muma D-nii mele Doamna Maria*, ei au vândut acest sat la sus zişii oameni, drept 26,000 aspri.

1609 Martie 29. Radu Voevod dă M-rei Coşuna de lângă Craiova, satu Bucovăţul ce îi era de la moşii şi strămoşii D-sale (ai lui Vodă). Apoi în zilele lui Ştefan Vodă, *mama* (*lui Radu Voevod*) *D-sale Doamna Maria şi cu el* (*Radu Voevod*), au vândut acest sat, M-rii, drept 27500 asprii.

1) Dovadă că la data aceasta nu sĕ născuse Elina, soţ'ea lui Costandin Postelnicu Cantacuzino.
2) Arh. St. M-rea Roaba şi Jitia pach. 1 doc. 1.

www.dacoromanica.ro

Apoi mai dărueşte satu Radovanu; satu Cornăţelu ce au fost de baştină al lui Marcea Postelnicul ot Şitoaia, cu care sat a fost miluit Marcea Postelnicul pe o slugă a sa anume Vişu, în zilele lui Alexandru Voevod, iar Vişu, în zilele lui Mihăilă [1]) Voevod, a vândut acest sat lui Stepan vel Clucer drept 30,000 aspri, apoi Stepan l'a dat M-rei Coşuna.

Mai dărueşte M-rei, locul şi cu branişteа dimprejurul M-rei, cumpĕrate de Stepan biv vel Clucer în zilele lui Alexandru Voevod, *de la Craioveni*, drept 120 porci graşi, porcul câte 120 aspri, cin cup aspri 14.000 şi drept 30 de vaci, o vacă câte 200 de aspri, cin aspri 6000, apoi Stepan Cluceru, în zilele lui Mihnea Voevod a dăruit braniştile, M-rei Coşuna.

Apoi dărueşte satu Săcuiu ce a fost de baştină al Slavnei şi al ficei sale Stancăi din Bratovoeşti; satu Perişoru ce au fost de baştină, al lui *Matei şi frate s'o Vălsan de la Caracal*, iar în zilele lui Mihnea Voevod, Jupan Pârvu biv vel Clucer a cumpărat jumătate din acest sat de la *Jupâneasa Marga fata lui Matei*, drept 8000 de aspri şi cu 6 cai albi, preţul lor 3000 de aspri şi drept o ghiordie de zarpă drept 4500 aspri, iar ceal'altă jumătate de sat au fost cumpărat'o părintele lui, Stepan Cluceru, *de la feciorii lui Vălsan anume: Danciu i Radu i Datco Postelnicii* drept un caftan de zarpă, preţu 100 de florinţi şi drept o felegea de coftirie cu jder, drept 3000 de aspri şi drept o abăjoară de sârmă, preţu 2500 aspri şi drept un cal turcesc drept 50 de florinţi, apoi Jupan Pârvu Cluceru au închinat-o M-rei.

Apoi călugării au cumpărat moşie la Hlovina, de la Hamza nepotu lui Hamza Logofătu. (Arh. St. Cond. Brânc. No. 4 pag. 607[370).

1612 Aprilie 8. (Arh. St. cond. Brâncov. No. 4 fila 597 roşu, 365 negru). Să dă hrisov cătrĕ M-rea Coşuna ca să ţie satul Bucovăţul ce trece apa Jiului, care au fost al Marcei Postelnicului feciorul Jupânesei Mariei, nepotul Jupânesei Velicăi din Şitoaia, *de la moşul sĕu Radul Postelnicul care a pierit în gura Tinoasei* şi al 2-lea, *fratele lui, Radul Postelnicul feciorul lui Matei al Margăi, nepotul Pârvului din Craiova*, ginerile cinstit dregătorului părintelui D-sale, Io Alexandru Voevod, Jupanul Stepan ce au fost vel Cluceriu.

1615 Iulie 14. (Arh. St. cond. Brânc. I, fila 583 (cern.) 24 (creion) Mitropolia Bucureşci) Hrisovul Radului Voevod feciorul lui Mihnea Voevod nepot lui Alexandru Voevod către Mitropolia din Târgovişte, ca să ţie satul Aninoasa, dat de răposatul *Basarab Vodă*; apoi satul Mogoşeştii dat de Jupâneasa Chera şi de Vlad Comisul din Bârseşti; satul Lucienii dat de boierii din Mărgineni; satul Băneştii din Ruia dat de răposatul *Basarab Vodă*; satul Sârbii, cumpărat jumătate de răposatul Pătru Voevod drept 33.000 de aspri de argint şi l'au dat Mitropoliei, iar cea laltă jumătate a cumpărat'o Vlădica Anania, ce au fost Mitropolit, de la Jupâneasa Marga fata Chircăi Vistierul drept 10.000 aspri gata.

Apoi satul Vărăştii lui Moş cu Balta-Albă şi Periaţii şi Călugărenii ot sud Brăila, date de Jupâneasa Preda Clucereasa şi s'au îngropat la sf. Mitropolie, ce erau ale ei de zestre; satul Mehedinţii anume Oreviţa şi Bolboşănii foste ale Jupânesei Mariei de Floreşti şi ale fie-sĕu Jupan Radul Clucerul, care le-au dat de i-au îngropat în sf. Mitropolie; apoi moşia din Drăgăneşti, partea Jupânesii Stanii a lui Tudor Logofăt şi fii-său lui Staico Postelnicul, şi partea Jupânesii Caplei fata lui Tudosie Banul.

Apoi satele Fotoaia şi Cursusul, date de *Jupan Preda Banul ăl bătrân*, de s'au îngropat în sf. Mitropolie; apoi satul Timşanii de la Răstoaca, dat de Miroslav Logofăt de s'au îngropat

1) Credem că e o eroare. Probabil e vorba de Mihnea, nu de Mihail Voevod.

www.dacoromanica.ro

în sf. Mitropolie împreună cu fiul său Avram Postelnicul; apoi moşie în Şerbăneşti, partea lui Cernica Vornicul, pentru că au fost cumpărat Radul Vodă Şerban, un sat anume Răca, drept 24.000 aspri, de l'au dat la sf. Mitropolie, pentru că au îngropat pe *muma D-lui, Doamna Maria, şi pre un Cocon al D-lui, Io Basarab Voevod*, la sf. Mitropolie, care sat jumătate, acum, din Răca, l'au vîndut Vlădica Luca, drept 12000 aspri, cu care bani au cumpărat moşiea din Şerbăneşti, de la Jupan Cernica fost vel Dvornic.

1646 Iulie 10. (Arh. St. cond. Brâncov. No. I, fila 433 cern. 804 creion; vezi şi Acad. Rom. doç. 100|LXXVIII.) Hrisov dat către mânăstirea Vieroş ca să ţie 1/2 de sat din Bezdead, ce a fost mai dinainte vreme al lui *Şerban Postelnicul de Coiani şi a mâne-sa Jupânesei Ancăi Bănesei*, de moşie, dată de ei mânăstirei Vieroşului, în zilele lui Alexandru Vodă cel bătrîn, sin Mircea Voevod, la leat 7081 = 1573, când s'au început sf. mânăstire a se zidi.

1662 Aprilie 2. (Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 34 netr. doc. 40). Să dă hrisov mânăstirei Glavaciog, ca să ţie satul Cernăteştii sud Saac, dat şi adaos *de Matei Vodă*, pentru sufletul lui *şi al mătuşei D-nii lui, Jupânesei Margăi*, care este îngropată în mânăstirea Glavaciog.

* * *

Să recapitulăm acum documentele ce preced şi să vedem din rezumatul lor, ce arbore genealogic am putea stabili; acest arbore ne interesează cu atît mai mult cu cât ajungem la nişte constatări destul de importante, şi anume că câte-va neamuri din boierimea noastră, au fost înrudite — prin femei —, cu aceşti Basarabi din branşa Dăneştilor.

Jupâneasa Marga, fata lui Matei, o găsim că era în 1585 căsătorită cu Ivan Postelnicul; ea, la 1587 îşi face diata. A avut mamă pe Jupaniţa Stanca care era, la 1587, bătrînă şi slabă. Marga avea frate pe Radu Postelnicul.

Marga avea surori pe Jupaniţa Caplea şi pe o altă soră, căreia documentele nu i arată numele, dar care se găsea, probabil măritată, în ţara turcească. Apoi, Jupaniţa Marga avea nepoată pe Jupâneasa Rada, iar alt document ne spune că-i era vară bună.

Jupâneasa Maria din Caracal, avea feciori pe Jupanii Danciu Postelnicul, Datco Postelnicul şi Radu Postelnicul. Ea era soţia lui Vlăsan.

Pârvu Clucerul (al doilea Clucer) feciorul lui Stepan vel Clucer a avut cumnat pe Radu Postelnicul feciorul lui Matei. Pe Stepan îl cunoaştem şi sub numele de Stepan Banul dela Cioroiaşi, care era mort la 1579. Jupan Pârvu a fost şi vel Clucer în 1586, iar la 1587 era vel Logofăt dela Craiova; el pribegise d'odată cu scoaterea din La domnie a lui Mihnea Vodă (Turcitu).

Matei era frate cu Vlăsan din Caracal, şi era şi el cunoscut tot sub denumirea de; *din Caracal şi din Brâncoveni*. Acest Matei avea soţie pe Stanca, Documentul din 1579 şi altele, ni'l arată pe Matei că ar fi ocupat rangul de Ban.

Aceşti 2 fraţi, Matei şi Vlăsan, erau fii Margăi şi după cât putem constata din documente, ei nu să mai găseau în viaţă în zilele lui Alexandru Vodă, care a domnit între anii 1568—1577. Tot cam printr'aceşti ani, Jupanul Datco Postelnicul, unul din cei trei fii ai lui Vlăsan, nu se mai găsea în vieaţă.

Fii lui Vlăsan au fost pribegi în ţara Ungurească în timpul primei domnii a lui Mihnea Vodă sin Alexandru Vodă, adică prin 1577—1581.

www.dacoromanica.ro

Matei a avut încă o fată anume pe Maria — după cum reiese din documente — afară numai daca nu cum-va Maria sau Marga e unul şi acelaşi nume. Această Maria, soră cu Marga, a ţinut în căsătorie pe Nica vel Armaş.

Jupan Marcea Postelnicul, este o altă rudă de sînge cu ei; el avea soţie pe Jupâneasa Mara, nepoata Jupânesei Velicăi ot Şitoaia. El este moştenitorul părţii de avere a lui Radu Postelnicul, cel care a pierit — de sigur în vr-un război, dar despre care război cronicile nu au cunoştinţă — la gura Tinoasei.

Documentul dela pg. 274—4 ne vorbeşte despre un oare-care Radu Postelnicul că ar fi frate cu Radu Postelnicul feciorul lui Matei al Margăi, dar această frăţie, nu trebue considerată ca fiind de sînge, ci ca părtaş de moşie.

Marcea Postelnicul, soţul Marăi nepoata Velicăi ot Şitoaia, pare a fi stăpânit averile rĕmase dela acest Radu Postelnicul mort la gura Tinoasei. Deşi, mai sus, la pg. 272, am zis că din Radu nu ştim nici o descedenţă, dar când am afirmat acest lucru, ne-am întemeiat tot pe documente căci în adevăr nici unul nu vorbeşte că el ar fi avut fiu sau fiică pe cutare, dupĕ cum dovedim pentru ceilalţi, fraţi. Şi, cum noi ne-am propus ca din litera documentelor să nu ieşim, adică până când nu vom găsi apriiat că cutare este fiu sau fiică al cutăruia, până atunci noi nu ne hazardăm a lega, genealogiceşte vorbind, pe urmaşii care au stăpânit averile lor, ca fiind fii lor. Rude, fără îndoială că sunt şi încă rude de sînge căci altfel ce ar fi căutat în moştenirile lui, dar în tot cazul, nu putem preciza ce fel de rude. Prin urmare, noi atragem mai mult atenţia cititorilor asupra acestor constatări, fără însă ca să ne dăm un verdict definitiv.

In alt document, găsim că Marcea Postelnicul, nu a avut soţie pe Mara (Maria) ci el era chiar fiul Marăi, şi nepot deci, Jupânesei Velicăi din Şutoaia (Şitoaia) şi că Radu Postelnicul care a pierit în gura Tinoasei, îi era moş.

Fapt important dovedit este şi acela că Şerban Banu avu fiică pe Anca ot Coiani care era nepoată Pârvului Banu şi că Anca avu fiu pe Şerban Postelnicul şi fiică pe Maria căsătorită cu Nica biv vel Armaş. Cum-că Anca ot Coiani, este nepoată Pârvului Banu, nu ne mai îndoim, dovedit fiind dar că Şerban Banul ţinea în căsătorie pe Maria, sora celor 6 fraţi Basarabi — Pârvuleşti. De altfel, chiar documentul zice clar că Şerban Banul era cumnat cu Pârvul Banul.

Documentul acesta care poartă data de 1586 Iulie 8 ar trebui co-ordonat cu acela din 1587 Septembre, căci pe când într'unul ni'l dă pe Jupan Nica biv vel Armaş ca soţ al Marii fiica Jupaniţii Anca ot Coiani, cel l'alt ne spune că acea Maria, soţia lui Nica vel Armaş este soră cu Jupaniţa Marga şi prin urmare fetele lui Matei Banul din Caracal.

Reiese de asemenea din documente, destul de clar că, Radu Postelnicul feciorul lui Matei al Margăi, este nepotul Pârvului Banul ot Craiova şi că acest Radu Postelnicul este ginerile lui Stepan biv vel Clucer, adică cumnat cu Jupan Pârvu vel Clucer; apoi că Pârvu Banul, cu Radu Postelnicul de la Tinoasa şi cu Neagoe Vodă Basarab, sunt fraţi.

Marcea Postelnicul are frate pe Radu Postelnicul.

In mai multe documente găsim că întregei branşe, adică urmaşilor lui Dan Vodă, li sĕ zice *Craioveşti şi Craioveni.*

Mai dovedim că un oare care Radu Voevod — fără să putem preciza cine să fie, ci bănuim numai că ar fi Radu Vodă Paisie, a avut fiică pe Cârstina.

Jupaniţa Velica a murit în zilele lui Mircea Voevod, probabil Ciobanu.

www.dacoromanica.ro

Marcea şi Radu Postelnicii, în timpul lui Pătru Vodă (Schiopu) erau în viaţă şi tari, adică în voie la Domn. Marcea Postelnicul a pribegit în ţara Ungurească.

Să pomeneşte în aceste acte şi de Ivaşco Vornicul care ar fi avut nişte pîri cu aceşti Basarabi şi ştiut fiind că el e din neamul Goleştilor, vom vedea mai la vale că şi acest neam de boieri este înrudit cu Basarabii — Pârvuleşti.

Marga fata lui Matei, a fost îngropată la mânăstirea Glavaciog.

Jupan Danciu fost mare Vornic, din Brâncoveni, care avu soţie pe Stanca; Manta mare Paharnic şi David Postelnicul, sunt şi ei rude cu aceşti Basarabi şi vom arăta în altă parte gradul de rudenie ce'l au.

Documentele acestea mai vorbesc apoi şi de Radu Şerban Voevod, de Doamna Maria, mama lui; de Doamna lui Elina, cum şi de fiica lui Ancuţa. Mai găsim apoi că Jupaniţa Ancuţa Băneasa era moaşa lui Radu Şerban Vodă iar Marcea Postelnicul îi era lui unchiu. Anca Băneasa din Coiani trăia printre anii 1568 — 1577. Acelaş document pomeneşte de Barbul Banul, de sigur cel de prin 1494. şi de Pârvul Banul, care îi era tată.

Am văzut de asemenea din documentele dela pg. 265 de mai sus că, Anca sora lui Basarab Vodă cel tînăr (Ţepeluş), a fost căsătorită cu Jupanul Stanciu care ar fi făcând parte din neamul boierilor Bengeşti. Din actele de mai sus, mai dovedim că Benga Spătarul era rudă cu aceşti Basarabi şi că Jupan Vintilă Postelnicul feciorul Stanciului Bengăi avea soţie, în 1579, pe Jupâneasa Caplea. E dar o dovadă pipăită că neamul boierilor Bengeşti, socotiţi din cele mai vechi timpuri de când îi cunoaştem, sunt coborîtori prin femei —, din sânge de Basarabi — Craioveşti.

Mai notăm şi aceia că, pe Marcea Postelnicul îl găsim şi sub denumirea de: *ot Şitoaia.*

Preda Banul cel bătrîn a fost îngropat în Mitropolia din Tîrgovişte. Acest Preda Banul nu poate fi altul decât unul din cei 6 fraţi, fii Pârvului Banul.

In sfârşit mai avem detaliul următor că, pe mama lui Radu Şerban Vodă, anume Doamna Maria, cum şi pe un fiu al lui, cu numele de Basarab Voevod, i au îngropat tot în Mitropolia Tîrgoviştei.

Şerban Postelnicul ot Coiani este altul decât chiar Radu Şerban Vodă; acest lucru iese clar din documentul cu data de 1646 Iulie 10.

Ultimul document ne spune că Matei Vodă Basarab avea mătuşă pe Jupâneasa Marga (fata lui Matei Banul din Caracal şi din Brâncoveni); prin urmare, după cum vom dovedi mai la vale, şi acest Voevod este neam de sânge dintr'aceşti Basarabi — Pârvuleşti.

Din recapitularea şi punerea în ordine a datelor de mai sus, din cari unele sunt nesigure şi controversabile şi deci dau loc la unele lacune ce ar trebui complectate ulterior cu noui dovezi, alcătuim tabloul grafic de pe pagina următoare:

www.dacoromanica.ro

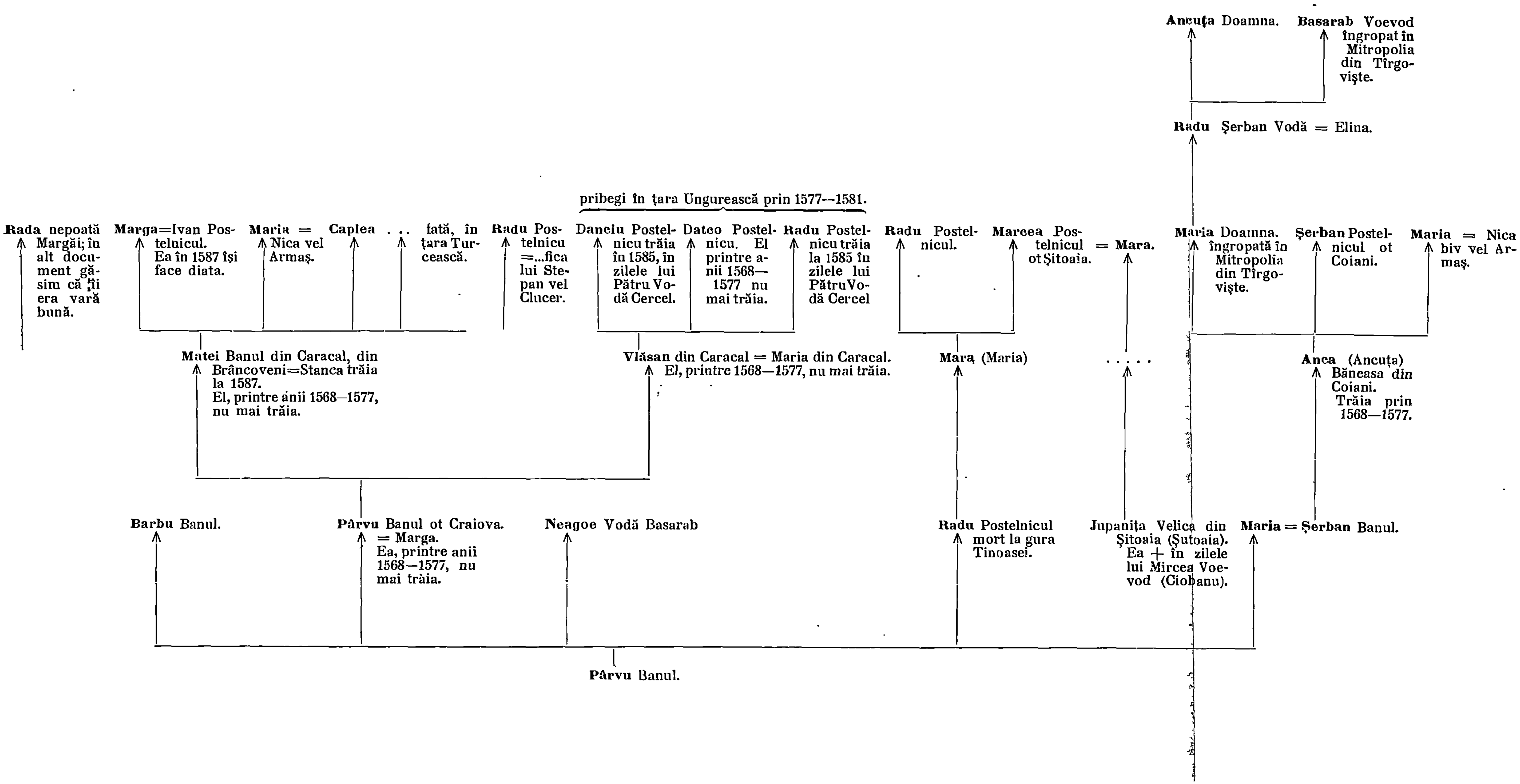

www.dacoromanica.ro

Trei lucruri importante ne mai rămân de lămurit în privinţa branşei Dăneştilor şi anume :

1) Cine sunt urmaşii lui Radu Şerban Vodă care, după câte am văzut, iau naştere din ramura aceasta;

2) Cum să leagă Matei Vodă Basarab şi fraţii lui cu acest neam, căci şi ei sunt născuţi tot dintr'aceşti Basarabi şi,

3) In ce chip să leagă boierii Brâncoveni care după cât cunoaştem noi, iau naştere prin secolul al XVI-lea şi se continuă neîntrerupt din tată în fiu până în veacul trecut, căci şi ei aŭ legături de sînge cu craca cea mare a Dăneştilor.

Pentru a răspunde la întrebarea dintâi, ştim dupĕ documente că Radu Şerban Vodă este fiul Marii, pe care el în toate actele o numeşte *Doamna Maria, mama lui*. Ar fi urmat ca acea Maria să fi domnit, dar despre acest lucru, documentat, nu avem nici o cunoştinţă. Nu cunoaştem nici cine i-a fost tată, căci daca am admite că Maria fiica Jupânesei Anca (Ancuţa) Băneasa din Coiani, a fost căsătorită cu Jupanul Nica biv vel Armaş, ar urma ca el să-i fie tată, dar cum am arătat şi mai sus, pentru a preciza acest lucru trebue să revedem ce confuzie este între ea şi o altă Maria fata lui Matei Banul din Caracal, care şi ea a ţinut în căsătorie pe Nica vel Armaş ; deci de aci rezultă o nedumerire care ne face să nu putem afla adevărul. Şi apoi, acel Nica ar fi urmat să fi fost Domn — lucru inadmisibil —, căci altfel de ce Radu Şerban Vodă numeşte în tot d-auna numai pe mama lui, *Doamna Maria*, iar la tatăl său nu face aluzie nici odată. Iată lucruri, la care nu putem răspunde nimic precis din cauza lipsei de documente suficiente.

Unii pretind că, Radu Şerban Vodă este fiul lui Şerban Banu, nepot lui Neagoe Vodă Basarab, dar acest lucru este de asemenea inexact. Cum-că în adevăr se trage prin femei, din Şerban Banul, este cert şi am văzut în arborul de mai sus cum şi ce fel, dar a admite că îi era fiu direct e de domeniul fantezii ; tot atât de puţin demn de crezământ este şi susţinerea altora că Şerban Banul era fiul lui Neagoe Vodă Basarab.

Dl. Ionescu-Gion în Ist. Buc. pg. 405, ocupândusă de origina Elinii Cantacuzino zice că ea era:

«Basarabă prin tatăl său, Radu Vodă Şerban fiul lui Radu Postelnicul şi al Jupânesei «Maria dela Coiani fata marei Bănese Anca din prima jumătate a secolului XVI-lea (Arhive, «condica No. 3 a Episcopiei Buzăului pg. 591».

Noi însă, pentru a lămuri şi mai bine acéstă filiaţie, negreşit pe atît pe cât ne sunt cunoscute documentele, vom rezuma actele ce ne-au căzut în mână, căci numai astfel ne vom apropia de adevăr, bine înţeles eliminând părerile nefondate. Avem aşa dar actele din :

1553 Ianuarie 7. (Arh. St. cond. Brâncov. No. 4 pg. 437.) Hrisovul lui Pătraşco Voevod sin Radu Voevod prin care se întăreşte Jupanului Ganea vel Portar ca să ţie satul Vianul căci el au fost bătrîn şi de moştenire al *Jupânesei Velicăi den Şătoae.*

Iar când au venit Mircea Voevod în ţara românească (a fi Domn), atunci a miluit pe Gane Portaru cu acest sat, pentru slujba care i-au slujit prin ţări streine cu vărsări de sînge. Insĕ, dupĕ aceia, sau găsit un ovreiu ucis pe acest sat Vianul şi au venit maica şi muierea ovreiului de sau apucat de acest sat Vianul şi sau fost pârât înaintea Mircei Voevod ; deci Mircea Voevod au judecat şi au dat satului Vianul cum să plătească sîngele ovreiului cu 40.000 aspri şi să fie judici.

Insă, Ganea Portaru nu s'au suferit ca să-şi spargă casele şi curţile ci s'au jeluit lui

www.dacoromanica.ro

Mircea Voevod, că el nu are alt loc ca să șază dacă îl va scoate pe el, din sat. Deci, Mircea Voevod sau milostivit și au dat acele 40.000 aspri din mâna lui, maicii și muierii ovreiului, de i-au plătit sîngele lui și a miluit pe Gane Portaru cu acest sat.

Apoi dupĕ aceia, Mircei Voevod i sau întâmplat de i-au luat Domnul D-zeu și cinstitul împărat, domniea, de au dat-o D-mele și eu am șezut în scaunul D-mele în Tîrgoviște, iar *Jupâneasa Maria fata Jupânesei Velicăi din Șătoaia*, așa pîră înaintea D-mele pe Gane Portaru cum-că acest sat este al ei de moștenire și n'au plătit Gane Portaru nici un ban ovreiului, iar Ganea Portaru, el au scos cartea Mircei Voevod cum-că au fost plătit aspri 40.000 în mâna ovreiului, iar *Jupâneasa Maria* pîră cum-că este satul asuprit de aceste 40.000 de aspri.

Iar D-mea, am socotit și am dat Ganii Portaru ca să ție satul Vianul și să întoarcă încă 40.000 de aspri *Jupânesei din Șitoaie*, până va plăti 80.000 aspri.

1588 Iunie 13. (Acad. Rom. doc. 67 pach. 40) Document dat pentru satu Fântânelele și în care să pomenește de *Jupan Șerban Banu cumnatu Pârvului Banu din zilele Radului Voevod cel bun.* Tot dintr'acest act extrag:

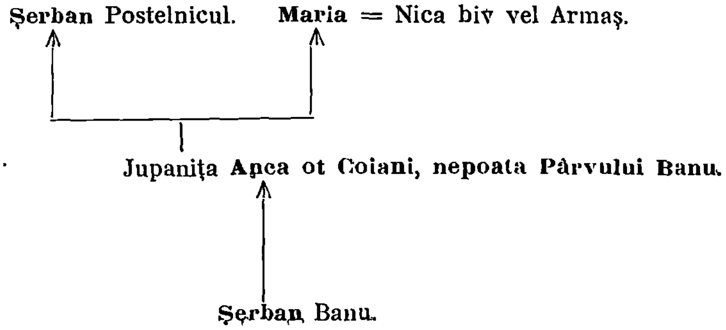

1592 Noembre 27. (Arh. St. condica Brâncov. No. 4 pg. 439). *Jupanița Maria (fiica Jupânesei Velica din Șitoaia)* a vîndut satul Vianul lui Radu vel Armaș din Cepturoae, *împreună cu fiul ei Șerban Postelnicul dela Coiani*, iar Radu îl dăruește mânăstirei din Cepturoae.

1592 Decembre 1, (Arh. St. M-rea Căluiu pach. 7, doc, 5 ; vezi și Arh. St. condica Brâncov. No. 4 fila 439 roșu, 860 negru). Hrisovul lui Alexandru Voevod sin Bogdan Voevod către Jupan Radul Armașul din Cepturoaia și cu fii lui . . . ca să-i fie satul Vianul ... căci a cumpărat acest sat . . . Jupan Radul Armașu dela *Jupanița Maria și dela fiul ei Șerban din Coiani* cu 30.000 aspri.

Apoi, . . . Radul Armașu a venit însuși înaintea D-mele . . . și a dat acest sat . . , mânăstirii din Cepturoae . . . (urmează blestem și martorii Divanului).

1592 Decembre 3, (Arh. St. M-rea Căluiu pach. 7 doc. 6.) Document cu acelaș cuprins ca în actul precedent și în care se zice că satul Vianul l'a cumpărat dela *Jupanița Maria și dela fiul ei Șerban ot Coiani.*

1606 Ianuarie 28. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 122 doc. 4.) Hrisovul lui Radu Voevod.., nepotul lui Basarab Voevod . . . către Jupanul Costea Chehaia întărindu-i satul Glupavii ,.. (care fusese slobozi apoi s'au vîndut lui Mihail Voevod și dela el, a căzut, acest sat întreg în mâna D-mele)...

www.dacoromanica.ro

Şi am dăruit acest sat Glupavii, credincios boierului D-mele Costea Chehaia . . . *pentru dreaptă şi credincioasă slujbă cu care au slujit D-mele şi ţării D-mele, pe lângă cinstitul Impărat la Ţarigrad, de a închinat ţara cinstitului Impărat şi au făcut pace ţării întregi şi tuturor sărmanilor D-mele.*

1608 August 1. Nu trebue să trecem cu vederea actul rezumat mai sus la pg. 280 pe care l'am putea figura în următorul arbore genealogic :

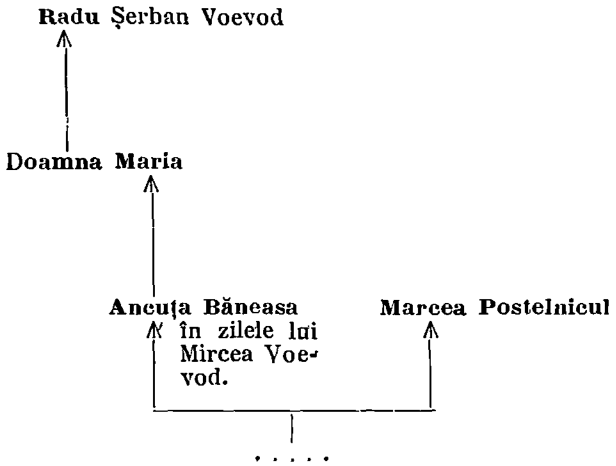

1610 Aprilie 16. (Original în coll. mea.) Cu mila lui D-zeu Io Radul Voevod şi Domn a toată ţara rumânească, nepotul răposatului Io Basarab Voevod, dat-am D-mea această poruncă a D-mele, boierului D-mele lui Corcodel Stolnicul şi cu feciorii lui câţi D-zeu îi va dărui, ca să-i fie lui satul Cornii, tot cu tot hotarul şi cu tot venitul şi cu toţi rumânii, pentru că l'au cumpărat boierul D-mele Corcodel Stolnicul, acel sat, dela *Doamna cea mare fata lui Ivan Dvornicul*, drept 25.000 aspri gata şi i-au dat ei încă şi alt sat boierul D-mele Corcodel Stolnicul, satul Verdăştii, pentru acel sat ce sau zis mai sus Cornii şi acei aspri ce sau zis mai sus 25000 aspri, pentru că au fost cumpărat boierul D-mele ce sau zis mai sus acel sat ce sau zis mai sus, mai dinainte vreme iar dela *Doamna cea mare.*

Apoi acum iarăşi au dat acel sat Verdăştii pentru satul Cornii ca să fie la mâna ei şi au fost mărturii şi aldămăşari mulţi buni oameni la preţuirea lor anume: Popa Stanciul dela Piteşti şi Grama din jos şi Nan şi Apostol şi Tudor şi Ivan Postelnicul şi dela Mărşa. Şi au vîndut *Doamna cea mare* satul său de a sa bună voie şi cu ştirea tuturor megiaşilor de prin prejurul locului, din sus şi din jos şi dinaintea D-mele.

Pentru acésta am dat şi D-mea, boierului D-mele lui Jupan Corcodel Stolnicul ca să-i fie lui acel sat ce sau zis mai sus Cornii, de baştină şi ohavnic lui şi feciorilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimenea să nu se clătească dupe zisa D-mele.

Iată dar şi mărturii am pus D-mea pe Jupan Cernica vel Vornic i Jupan Lupul vel Logofăt i Jupan Miroslav ce au fost Logofăt mare i Jupan Nica vel Vistier i Jupan Mârzea vel Spătar i Jupan Costea vel Comis i Jupan Bărcan vel Stolnic i Jupan Stanciul vel Paharnic i Jupan Leca vel Postelnic şi Ispravnic Lupu vel Logofăt şi am scris eu (rupt actu) Logofătul, în oraşul ce se chiamă Tîrgovişte, în luna lui Aprilie în 16 zile şi dela Adam până acum curgerea anilor 7118, iar dela naşterea lui Hristos ani 1610.

www.dacoromanica.ro

Acest hrisov sau scos pe rumânie de pe uricul cel slovenesc asemene din cuvânt în cuvânt de Papa ucenicul (lui) Lupu dascălu i al Popei Florei, dascăli domneşti. Az Popa Papa am scris.

Dau acum în fac-simile şi iscălitura Voevodului dintr'acest document şi pentru ca ea să poată fi comparată şi cu alte iscălituri tot de ale lui, voi da alăturea şi alte iscălituri pe care le-am copiat dintr'alte documente.

1607 Iunie 9.

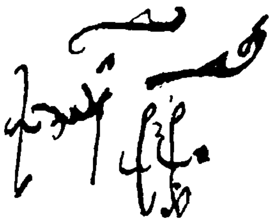

1610 Aprilie 16.

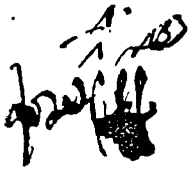

1610 August 19.

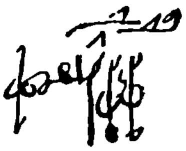

Publicarea documentului de mai sus are o importanţă deosebită pentru noi în cazul ce ne preocupă, dupĕ cum vom vedea mai la vale. Mai întâi am avut prilejul de a da iscălitura originală a acestui Voevod, atât din documentul de faţă cât şi din alte 2 documente, copiate dela Arhivele Statului; am văzut apoi conţinutul unui document aflat în original ca şi în copie veche în colecţia mea şi prin care ni se vorbeşte de un boier anume Corcodel Stolnicul pe care încă până acum nu l'am putut clasifica din ce familie face parte şi în sfârşit, ceia-ce e mai important este că, printr'acest act ni se vorbeşte de *Jupan Ivan Dvornicul tatăl Doamnei cei mari!* Intrebarea de căpetenie ce ni se impune este că cine să fie acest Ivan şi mai ales acea *Doamna cea mare*?

Pentru ca să putem răspunde cu oare care preciziune, ne vom referi la un articol publicat în corpul acestei reviste, (vezi Săpt. polit. şi cult. No. 31 anu 1 pg. 371 şi urm.; No. 32 pg. 379 şi urm.; No. 33 pg. 393 şi urm.; No. 34 pg. 406 şi urm). despre Ivan Vornicul Norocea. Dintr'acel studiu dovedim că acest boier era ginerile lui Mircea Vodă Ciobanu şi că *Doamna cea mare, fiica lui Ivan Dvornicul*, nu poate fi alta decât *Velica Gospoja*. Cu ocazia aceasta dar, iată că din nou să pune în discuţie daca Velica a fost soţia unui Domn oare care. Se admitem că a fost Doamna unui Petru Voevod, în acest caz ni să cere implicit o lămurire şi anume că cine să fiea cel Petru Voevod. Ştim că pe acele timpuri, tronul Muntenii n'a fost ocupat de alt Petru, decât de cel supranumit Schiopul, fiul lui Mircea Vodă Ciobanu şi Doamna lui nu credem să fi fost căci nu avem nici o probă despre aceasta. A urmat apoi, mai târziu, la tron, Petru Vodă Cercel, care ştiut este că după ce a fost mazilit, a fost pe la Curţile mai multor State europene; domnia lui este considerată mai mult a unui aventurier şi n'ar fi lucru de mirare ca el să fie acela care a ţinut în căsătorie pe Velica Gospoja sau dupe cum zice acest act intern, *Doamna cea mare, fata lui Ivan Vornicul* (Norocea). Este totuşi o simplă prezumţie, care are nevoe de confirmare, cu noui dovezi autentice.

Acest fapt, în ori ce caz, aduce în discuţie, şi chiar de aceia am şi căutat să publicăm acest act, aci, o altă chestie tot atât de importantă, şi anume: de ce Radu Şerban Vodă numeşte în actele oficiale pe mama lui *Doamna Maria*! A domnit soţul ei sau nu? Cine i-a fost soţ şi daca a domnit, atunci cine este şi când şi sub ce nume a domnit?

www.dacoromanica.ro

Iată puncte obscure în genealogia Basarabilor, de care trebue să ţinem seamă şi până la clarificarea lor, genealogia este incomplectă.

Să trecem acum mai departe.

Ştim despre Radu Şerban Vodă că a fost căsătorit cu Elina fiica lui Udrişte Vistierul care a fost tăiat în vara anului 1548, a doua zi dupĕ înfrîngerea lui, dela Periş, de către Mircea Vodă Ciobanu, nepoată de fecior lui Drăghici Vornicul ot Mărgineni care trăia sub Neagoe Vodă Basarab [1])

In privinţa ei, d-l Gion Ionescu în Ist. Buc. adaogă:

«*Elena Doamna fata lui Udrişte Vistierul feciorul bătrînului Vornic Drăghici ot* «*Mărgineni, frate de Basarabi*». (Testamentul din Buciumul, Sept. 1863. Arh. condica Mitropolii, jud. Dâmboviţa).

Singura observaţie ce facem este aceia că, trebue documentat daca Vornicul Drăghici ot Mărgineni este frate de Basarab, căci noi, până acum, n'am dat peste un astfel de document.

Mss. lui Radu Greçianu, la rîndul Domnielor, ne spune dupe un act din 1602, că el este ginerile lui Mihai Vodă Viteazu, dar printr'acest document nu să specifică că chiar Florica ar fi fost soţia lui; ori, numeroase documente din contra probează că soţul Floricăi nu era Şerban şi avem documente emanate chiar dela acest Şerban, că adevăratul soţ al Doamnei Florica era colegul său din divane şi contimporanul său, anume Preda din Greci zis Floricoiu. Noi nu ne vom grăbi a declara inexact documentul acesta căci nici el nu zice ce nume avea acea fică a lui Mihai Vodă Viteazu, pretinsă soţie a lui Radu Şerban Vodă; e mai bine să se aştepte până se va dovedi poate vr'o dată cum s'a chemat acea fiică a lui Mihai Vodă Viteazu, daca cu adevărat ea a existat. In ori ce caz, ţinem acéstă ştire ca o informaţie, dar care are nevoe de control serios, căci noi nu putem înţelege cum ar fi fost acésta cu putinţă şi nu o putem crede, căci este ştiut că, fiica cea mai mare a lui Radu Şerban Vodă, anume Ancuţa, a fost nora lui Mihai Vodă Viteazu, adică soţia lui Nicola Pătraşcu Vodă, unicul fiu al lui Mihai Vodă; prin urmare Radu Şerban Vodă şi cu Mihai Vodă Viteazu erau cuscrii. Aceasta nu se poate contesta. Cum dar să poate susţine cea laltă rudenie? Cum ar fi cu putinţă ca cineva să fie şi cuscru şi ginere?

Adevărul nu să poate răsturna ori cât ar voi cineva; nu poate fi, credem noi, decât vr'o plăzmuire din vr'un interes ascuns sau confuziune greşită din ne ştiinţă.

Domnia acestui Voevod să coprinde întrĕ anii 1601—1611; cronicile sunt pline de detalii cu privire la venirea lui în Scaunul ţării cum şi la faptele săvîrşite sub el şi mai ales a războaelor ce a avut. Noi vom trece peste ele şi nu vom reţine decât numai câteva scurte amănunte, din alte izvoare, care complectează actele din timpul domniei lui.

Aşa vom aminti că in:

1603. Prima luptă dela Braşov între Radu Şerban Voevod şi Moise Szekely, s'a întâmplat într'acest an. (Note cuprinse în Schaffner-Rechnungen.)

1604 Martie 12. Radu Şerban Vodă intră în Braşov cu o suită, aducând aliatului său Basta, locotenent imperial în Ardeal, ca dar un cal turcesc împodobit.

1604 Martie 15. Radu Şerban Vodă să înapoiază din Braşov spre ţara sa.

1604 Octombre. Radu Şerban Vodă încheie pacea cu Saşii. (A sĕ vedea Socot. Braşovului de N. Iorga pg. 115—118 şi urm.)

1) Pg. III din „Costandin Căpitanul" de N. Iorga, 1902.

www.dacoromanica.ro

Despre războaele lui cu Moise Szekely, Bocskai, Simeon Vodă Movilă venit cu Tătari, în Gura Teleajinului, unde pieri nepotul Hanului lovit de Preda (nu Stroe ?) Buzescu, apoi cu Bator Gabor în luncile Braşovului etc. a sě vedea despre toate acestea, Cronicile ţării.

Copii acestui Voevod sunt 1) Ancuţa căsătorită cum am zis şi mai sus cu Nicolae Pătraşcu Vodă fiul lui Mihai Vodă cel viteaz şi 2) Elina născută în 1611 la Suceava unde să găsea refugiat atît tatăl ei Radu Şerban Vodă care fusese gonit din Domnie, cât şi mama ei, Doamna Elina; pe ea a botezat-o Părintele Vlădica Crimca.[1]) Această Elină a fost căsătorită cu Costandin Postelnicul Cantacuzino.

La 1612 Aprilie 7. (Hurmuzaki I pg. 146) Radu Şerban Vodă era retras în cetatea Hotinului.

La 1620 Februarie 28, (Acad. Rom. 84|XLI) el îşi face diata, scrisă în Viena (Beci)[2])

Din acea diată reiese că *Doamna Maria*, mama lui Radu Şerban Vodă încetase din vieaţă mai nainte de 1611, adică mai nainte de a sě fi născut Elina fiica cea mai mică a acestui Voevod.

Iată şi detaliu, din documentul amintit, care să referă la aceste 2 fiice ale lui :

« . . . cum la vremea de apoi a mâne-mea, Dumnezeu o iarte, *Doamnii Marii*, au «lăsat cu gura dumnea-ei, toate moşiile câte sunt despre partea d-ei şi despre a părinţilor «d-ei, *nepoată-si şi fetei noastre Ancăi.*

«Iar dupě moartea sa, de ne-ar dărui D-zeu nouă *ş'altă fată de cununie dreaptă*, «ca să fie pre toate aceste mai sus zise, surori amîndouă.

«Deci tâmplându-mi-se şi mie a intrarea pre calea a toată lumea . . . n'am vrut să «trec porunca mai sus zis părintelui meu, căci nici mi s'au căzut den cuvîntul d-ei a ieşi, «las şi eu ca pre acele zise mai sus moşii, *Anca şi Elina,* carea în vreme de bătrîneţe «ne-au dăruit D-zeu *den cununie dreaptă*, ca să fie amîndouă surori, însă cu acéstă toc«meală ca până unde va fi *Doamna mea şi soţul meu, Doamna Elina* vie, să le biru«iască ea . . .

Ceia ce este demn de relevat, este că printr'acéstă diată nu vorbeşte şi de Costandin, fiul lui natural şi care, dupě cum vom vedea mai la vale, este făcut cu o fată de popă.

Radu Şerban Vodă moare la Viena, în Martie 1620, dupě o lungă boală de podagră. (Pg. 50 Socot. Sibiului de N. Iorga şi pg. 75 din Mss. din biblioteci streine, N. Iorga. Acad. Rom. 1899); corpul lui a fost adus în ţară şi îngropat la mânăstirea Comana.

Pentru încheiere, cu privire la Radu Şerban Vodă, adăogăm şi aceia ce d-l N. Iorga ne spune la pg. LIV din Geneal. Cantac. 1902:

Elina era fată cea mai mică a lui Radu Şerban Voevod şi acesta moştenise dela *mamă-sa Maria, dela bunică-sa Anca,* dela *unchiu sěu dupě mamă Şerban Postelnicul*, şi dela *unchiu sěu mare Postelnicul Marcea*, morţi cu toţi fără posteritate, întinse moşii.

Trecem acum să dăm loc la alte documente, care ne vor servi ulterior în a dovedi între altele şi filiaţia lui Costandin Şerban Voevod (Cârnu), care este născut dintr'o altă femeie decât Doamna Elina din Mărgineni.

1617 Ianuarie 7. (Acad. Rom. doc, 54|XLI.) Hrisovul lui Alexandru Voevod feciorul lui Iliaş Voevod, către Jupan Ghinea Cupeţul ca să ţie moşie în satele Brăza, Gurgueţii şi

1) Mag. Ist. I, pg. 306.
2) Să găseşte publicată la pg, 52 din „Doc. rom. Acad. Rom. T. I faşc. 1 din 1907."

www.dacoromanica.ro

în Filipeşti, cât au cumpărat în zilele Radului Voevod sin Mihnea Voevod, dela Jupâneasa Maria fata Jupanului Staico Postelnicul ot Bucov, la care vînzare au fost mărturie boieri şi cupeţi: Stoica Logofătul ot Tărceni, *Neagoe* [1]) *Logofătul ot Tîrgovişte*, Cârstea Logofătul ot Buciumeni, Buta i Stepan ot Tîrgovişte şi cupeţii : Miho Caravida i Ţipa. (urmează Divanul.)

1619 (*7128*) *Septembre 11* (Traducere veche, fără original, în coll. Eforii bisericii Creţulescu din Bucureşti.) Hrisovul lui Gavril Moghilă Voevod feciorul lui Simeon Moghilă Voevod către satul Bughenii din judeţul Buzău şi către moşnenii satului, ca să le fie lor satul cu tot hotarul şi cu tot venitul de peste tot hotarul pentru că satul Bughenii ei au fost de baştină megiaşi.

Apoi în zilele lui Mihail Voevod, acest sat sau vândut răposatului Mihail Voevod, să fie rumâni tot satul de pretutindenea, iar după aceia, Mihail Voevod au fost luat împrumut la Beligrad 500 de galbini dela *Jupâneasa Ilina muma lui Jupan Costandin vel Paharnic şi a lui Anton. Slujerul şi Ursache Slujerul.* Apoi Mihail Vodă, după aceia, au socotita pentru această datorie, ca să nu-i fie lui păcat pentru acei galbeni, ce i-au fost luat del *Jupâneasa Ilina*, ci au dat *Jupânesei Ilinei* acest sat ca să-i fie ei de baştină pentru acei bani galbeni, n'au fost dela bărbatul ei *nici din altă parte*, ci au fost bucate drepte ale ei dela părinţii ei, ale *Jupânesei Ilinei.*

Apoi acum în zilele D-mele, iar *Jupâneasa Ilina*, ea singură au socotit şi au gândit în inima sa pentru D-zeu, de au slobozit pe acest sat Bughenii de sau răscumpărat ei de către dânsa cu 60.000 de aspri gata ca să fie ei iarăşi slobozi cu moşiile lor cum au fost şi mai nainte vreme şi au dat ei banii înaintea a toată curtea şi a boierilor mari şi mici şi sau întâmplat acolo mărturii multe şi boieri... (urmează Divanul [2]).

1623 Aprilie 23. Doamna Elina era în ţară şi dărueşte lui Vasile Vistieru un rumân.

1624 Ianuarie 3. (Arh. St. M-rea Câmpulung pach. 1 netr. doc. 5). Document în care găsim cu privire la domnia lui Radu Şerban Voevod, următorul detaliu . . . apoi, *după petrecania lui Simeon Voevod, a fost trimes Şerban Voevod* pe Jupan Cernica biv vel Vornic şi pe Oancea Logofătul, *aici în cetatea Târgoviştii, să apuce Scaunul . . .*

1626 Mai 13. (Arh. M-rea Cozia pach. 26 doc. 4; vezi şi Arh. St. condica veche a M-rii Cozia, I pg. 311). Hrisov către mănăstirea Cozia ca să-i fie satele Cuşmirul şi Pristopul ce au fost bătrâne şi drepte moşii şi de moştenire ale lui Jupan Drăghici biv vel Vornic ot.... (loc alb).

Apoi, în zilele lui Şerban Voevod, Jupaniţa Maria maica răposatului Jupan Radul Clucerul Florescul, fiica lui Drăghici Dvornicul, ea singură au dat mănăstirei Cozia, aceste sate, pentru sufletele părinţilor ei, al surorilor ei şi ale fiilor ei.

Apoi acum, în zilele D-mele (zice Alexandru Vodă sin Radu Vodă), dar *Doamna Elina, Doamna rěposatului Şerban Voevod şi fica ei Doamna . . .* (loc alb) *şi Nicula Paharnicul* şi Socol Paharnicul dela Cornăţeni, nepoţi ai Jupaniţii Marii, cari să trăgea din sân-

1) Neagoe Logofătul din Târgovişte au fost bărbatul jupanesei Elina, fata popii Costandin din Bucureşti, care jupâneasă Elina a fost amanta lui Radu Vodă Şerban cu care a făcut pe Costandin Voevod Şerban.

2) Singurul lucru ce ar trebui dovedit ulterior este acela, de a se şti dacă Costandin vel Paharnicul despre care se vorbeşte într'acest document, este una şi aceiaşi persoană cu viitorul Costandin Vodă (Cârnu); în cas afirmativ, s'ar fi aflat astfel şi despre existenţa altor fraţi ai lui.

www.dacoromanica.ro

gele Radului Cluceru Florescul, ei văzând cartea mătuşei lor (in condică găsim: moaşei lor) Jupaniţii Marii şi cartea lui Şerban Voevod, de miluire pe satele acestea şi cartea răposatului părinte al D-nii-mele Io Radul Voevod din rândul cel dintâi al D-sale, tot de miluire, la călugării din mănăstirea Cozia, ei încă au lăsat şi mai vârtos au înoit şi au întărit acea miluire şi cu cartea dela mâinile lor.

Avem aşa dar probă că Doamna Elina se înrudea cu Radu Cluceru Florescu; gradul de rudenie îl putem rezuma în modul următor:

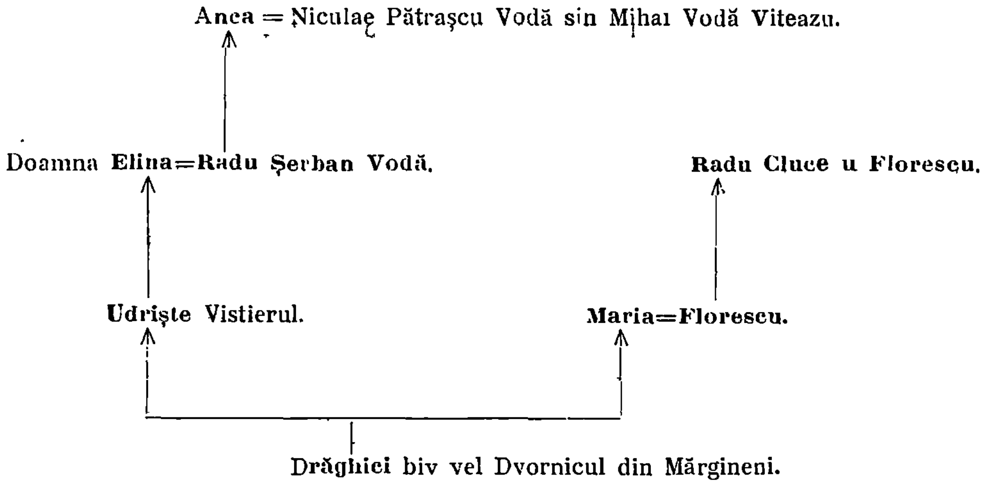

Despre înrudirea de mai sus avem şi documentul din:

1628 Februarie 23 (Arh. St. M-rea Cozia pach. C. netr. doc. 28) Hrisovul lui Alecsandru Voevod sin Iliaş Voevod către Socol Paharnicul feciorul lui Drăghici Vornicul ot Cornăţeni ca să ţie un ţigan pe care l'a cumpărat de la *Doamna Elina* drept 3000 de aspri bani gata, cu zapis în care sunt iscăliţi ca martori următorii boieri: Dumitraşcu Comisul ot Filipeşti, Nedelcul Comisul ot Gurbanul şi Grama sluga *Doamnei Elinii*.

Şi iar să ţie Socol Paharnicul ot Cornăţeni toţi ţiganii nepotului său Neculii Paharnicul, ce-i avea dela unchiul său Radu Clucerul Florescul, pe care ţigani i-a cumpărat Socol Paharnicul dela nepotul său Necula Paharnicul ot Cornăţeni drept 41200 aspri gata, cari ţigani au fost de moşie ai Radului Clucerul Florescul, după a căruia moarte au rămas aceşti ţigani pe mâna *Doamnei Elina* şi a lui Socol Paharnicul şi a Neculii Paharnicul. Apoi Necula Paharnicul i-a vândut unchiului său, lui Socol Paharnicul în zilele lui Alexandru Voevod sin Radu Voevod dela leat 7134—1626, cu zapis în care sunt mărturii, boierii: Fiera vel Logofăt, Neagul Postelnicul i brat ego Gherghe Postelnicul sin Jupan Mihai ot Târgşor.

1634 Octombre 3. (Acad. Rom. doc. 1 XLIII) Hrisovul lui Matei Voevod către boierul D-sale *Jupan Costandin vel Postelnic* ca să fie în pace şi slobod de către Oancea Logofătul pentru o pîră ce o au scornit Oancea Logofătul acum în zilele D-sale, zicând că l'a miluit pe el răposatul *Şerban Vodă* cu 6 sate din satele domneşti, şi cu 25 sălaşe de ţigani din ţiganii domneşti, încă mai înainte vreme când au fost domnul în pribegie şi încă sunt de când au venit Oancea Logofătul din pribegie aici în ţară şi încă *Doamna Elina a lui Şerban Vodă* au fost trăind când au venit el din pribegie şi ne-ştiind ea nimic de acea pâră a acestor sate. . . .

www.dacoromanica.ro

Acum în zilele D-sale, *după moartea Doamnei Elinei*, iar Oancea Logofătul au venit cu pîră la Divan și au scos un zapis mincinos care scrie *că l'au miluit pe el Șerban Vodă* cu aceste 6 sate anume: Gurguiații, Căscioarele, Cetățelele, Prundul, Izvoarele și Radovanul, pentru slujba ce au slujit el D-sale și dintr'aceste 6 sate, trei *au fost ale lui Șerban Vodă și trei ale Doamnei Ilinii* . . .

Iar, D-sa (Matei Vodă) căutând împreună cu toți boierii D-sale, foarte bine au adevărat D-sa cum-că este acest zapis mincinos și au umblat Oancea Logofătul cu minciuni și au văzut D-sa și cartea *Doamnei Marii muma lui Șerban Vodă* și zapisul lui *Șerban Vodă* cum-că moșiile lor nu le-au dat nici au miluit pe nimeni cu nimic și au întrebat D-sa pe toți boierii mari și mici ca să mărturisească fieste care precum va ști de acéstă milă și nu s'au aflat nimeni ca să știe, ci încă dupe acésta *i se cădea să i se taie mâinele*; într'aceia, boierii au căzut și sau rugat la D-sa și i-au adus aminte D-sale că este boier bătrîn, ci să'l iarte de acea vină. Intr'aceia sau milostivit D-sa de l'au iertat pe el . . . și au ieșit Oancea Logofătul cu rea rușine și cu mare scârbă dela judecată.

1634 Decembre 25. (Acad. Rom. doc. 8|LXX, traducere făcută la 1805.) Hrisovul lui Matei Voevod către boierul D-sale *Pan Costandin vel Postelnic*, ca să ție moșia și rumânii dela satul Sărata din județul Buzăului, partea Jupânesei Marii fata lui Staico Postelnicul ot Bucov și a fii-si Elinii, Jupâneasa lui Ianiu Spătaru, dela care a cumpărat-o drept ughi 140.

1637 Iulie 10. (Acad. Rom. doc. 25|XLIII.) Hrisovul lui Matei Vodă Basarab dat către *boierul D-sale Jupan Costandin vtori Postelnic și Jupânesei lui Bălașa*, ca să ție 4 răzoare de vie în dealul Isvoranilor, pe dealul Humei, cumpărate dela Vasilie Spătarul feciorul lui Mușat Vistierul, drept ughi 250 bani gata, cu zapis în care sunt iscăliți ca martori boierii și anume: Pan Stroe vtori Vistier, Bunea Logofătul, Tatul Logofătul, Marco Logofătul, Cânda Postelnicul și din Pitești Dumitru al popei Savei și Alexe și Pan Iuzbașa și Arsenie Postelnicul și Stafie și din Rătivoești Dragomir Comisul și Vasilie Logofătul și Ivan Logofătul.

(Urmează martorii Divanului.)

1638 August 10. (Acad. Rom. doc. 31/XLIII.) Zapis în care *Jupan Costandin* este iscălit astfel, ca martor:

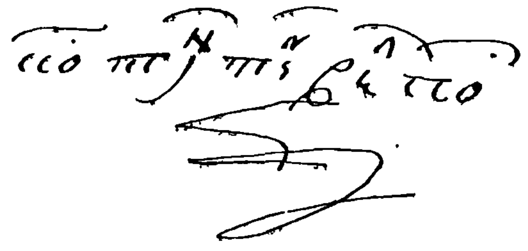

1639 Iulie 28. (Original la Arh. St. M-rea Radu Vodă pach. 101, doc. 1.) Hrisovul lui Matei Vodă către cupeții anume: Petru și frate-său Ghioca, ca să ție moșie în Jugureani în județul Elhov, stj. 699, ce i-a cumpărat dela megiașii din sat, care stânjeni de moșie sunt aleși și hotărîți de către Marco Logofătul și de către frate-său Tatul Slugerul, nepoții lui Dan biv vel Vornic, cu 12 boieri, *la care a fost hotarnic cinstit boierul D-sale Costandin vtori Postelnic snă pocoinomu Șerban Voevoda* . . . (Urmează boierii divanului.).

www.dacoromanica.ro

1646 Ianuarie 8. (Acad. Rom. doc. 193/XXIX şi 253/XXIX.) Acte pentru moşie în Ştefăneşti şi în care să zice că Jupâneasa Nedelea Comisoaia [1]) sin sora Pârvului Logofătul ot Coteşti, trăia. Pârvu Logofătu a avut copii, dar au murit mici înainte de 1646.

Pârvu Logofătul a avut vară pe doamna Elina din Mărgineni care fu soţia lui Radu Vodă Şerban.

Elina Doamna avu 2 fete: Ancuţa = cu Nicolae Pătraşcu Vodă şi Elina = cu Costandin vel Postelnic Cantacuzino.

Nicolae Pătraşco Vodă avu fiică pe Elinca = cu Efstratie vtori Vistier.

1646 August 27. (Arh. St. condica zisă Brâncov. No. 1 pg. 805—6.) Cartea Patriarhului dela Alexandria dată pentru Bezdeadu, către mânăstirea Vieroşu şi în care găsim zis astfel : . . .

«pentru că acéstă jumătate de sat din Bezdeadul din sud Dâmboviţa . . . fost-au moşie «dreaptă . . . dată şi închinată de *rĕposatul Şerban Postelnicul den Coiani şi de mumă-sa «Jupâneasa Anca Băneasa* încă . . . dela leat 7081—1573 . . .

«Şi tot au ţinut mânăstirea Vieroşul . . . în pace . . . până în zilele lui Gavril Vodă; «deci atunci . . . rumânii din Bezdead au mers la Stoichiţa Postelnicul den Văcăreşti şi la «Jupâneasa lui Elina care zice că se trag ei ctitori la sf. mânăstire . . . cu rugăciune ca «să-i slobozească din rumânie iar ei să cumpere alt sat, să-i dea în locul lor . . . numai «ei să fie oameni judeci şi slobozi dimpreună cu moşia lor.

«Deci Stoichiţa Postelnicul şi Jupâneasa lui Elina, le-au fost dat voie ca să cumpere «un sat bun . . . şi ei au cumpărat satul Ştibeaia din judeţul Mehedinţilor . . . dar fiind «prea departe, călugării dela Vieroş au reclamat acum în zilele lui Matei Voevod şi . . . «iarăşi a rĕmas acest jumătate de sat, cu rumânii, pre seama mânăstirii, cum au fost şi mai «nainte vreme» . . .

1654 August 2. (Arh. St. condica Brâncov. No. 2 (Sadova) pg. 352 cern. 1032 creion.) Hrisovul lui *Costandin Şerban Vodă* către mânăstirea Sadova ca să ţie satul Zăvalul şi Grălenii din judeţul Jiului de jos . . . care sate şi rumâni au fost de baştină *ai moşului răposatului Matei Vodă, ai Barbului Banul*, de mai nainte vreme, ce au fost dat pentru pomana lui la sf. mânăstire Sadova.

După aceia s'au întâmplat *Barbului Banul pribegie la Ţarigrad*, iar *Doamna Maria, moaşa D-mele, muma rĕposatului părintelui D-mele Io Şerban Voevod*, ea pentru lipsă sau sculat de au luat acel sat Zăvalul de la Sadova şi l'au slobozit pe bani gata ... (loc alb) şi au zis ca să dea sf. M-ri sare bolovani 80.000 şi n'au dat nimic. Apoi de atuncea însuşi tot au fost slobozi până în zilele rĕposatului Matei Voevod . . . când sau vîndut a fi rumâni răposatului Matei Vodă . . .

1656 (Ist. a 40 de biserici.) Ctitorii zugrăviţi în Mitropolia din Bucureşti sunt : Costandin Şerban Basarab Voevod. Bălasa Doamna.

Radu Leon Voevod. Luchia Doamna. Un copil al lor Şerban Voevod.

---

1) Despre Jupaniţa Nedelea, iată ce act mai cunosc, dela Acad. Rom. 267]XXIX) :

Dragomir vel Vornic dă carte lui Vlaicu Paharnicul ot Coteşti pentru o parte de vecini şi vinăriciu din dealul Ştefăneştilor, pentru care se tocmise cu egumenul ot M-rea Arghiş, înaintea lui Mircea Voevod. *Fără an*, Iunie 12.

Pe verso : *Pentru Ştefăneşti, pentru vinărici, au dat Jupaniţii Nedelea când au hărăzit viile ei ot Ştefăneşti.*

www.dacoromanica.ro

1655 Aprilie 8. (Arh. St. M-rea Arnota pach. 1 netr. doc. 115.) Cartea lui Costandin Şerban Voevod . . . către satul Dobricenii şi Bărbăteştii ot sud Vâlcii care aţi fost rumâni sf. M-ri Arnăutei . . . vă fac ştire, că sau jeluit călugării . . . zicând cum-că după ce v'aţi judecit de către D-mea, v'aţi luat toate cărţile voastre dela mânăstire, iar apoi voi aţi mai cerut de la egumenul o carte domnească şi un zapis care sau fost cu dînsele (sic) şi acea carte şi acel zapis au fost la Preda Vornicul şi *au perit acum când ce astă răzvală*, cu toate cărţile lui, iar după aceia voi în pizmă aţi mers la mânăstire de aţi umblat să prindeţi egumenul şi pre alalţi călugări, să-i ucideţi şi aţi jefuit metofurile sf. mânăstiri, de aţi luat tot ce aţi găsit. Dar nişte hoţi ca voi, cu a cui învăţătură şi cu ce semeţie umblaţi voi să ucideţi călugării şi jefuiţi voi bucatele mânăstirii.

Deci iată că vă poruncesc D-mea, în vreme ce veţi vedea această carte a D-mele, iar voi toţi foarte bună pace să daţi egumenului şi tuturor călugărilor şi să daţi toate bucatele şi bani ughi 7, ce aţi jefuit ale sf. M-ri, că foarte bine să ştiţi, de voi înţelege D-mea al doilea rând că n'aţi dat tot ce aţi luat dela metofurile sf. M-ri, voi să trimet D-mea nişte Armaşi să vă înţape pe toţi înaintea uşilor voastre, să te învăţ a mai fi voi jăfuitori...[1])

1655 Iunie 13. (Vezi cartonu cu pisanii în coll. mea). Pe o cruce de piatră ce s'a găsit în apa Prahovii, la satul Drăgăneştii (plasa Câmpu) şi care s'a aşezat în sat lângă un puţ nou, am putut descifra din inscripţia ei că este vorba despre un război a lui Costandin Vodă Basarab ce avu aci cu răsvrătiţii ostaşi ai săi, Seimenii şi Dorobanţii, la data de mai sus.

Dau în fac-simile şi 2 iscălituri ce am copiat, ale acestui Voevod, pentru ca să se vază deosebirea de scriere din timpul când era boier şi când era Domn:

1655 Martie. 10

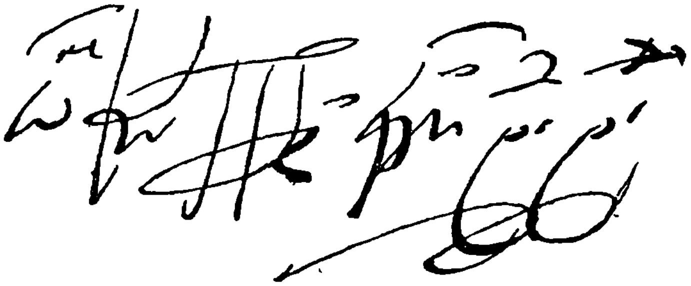

1656 Mai 27.

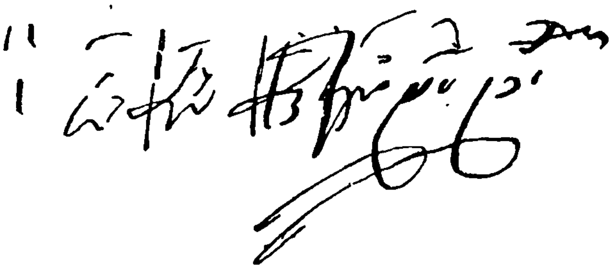

1656. Mânăstirea Jitianul este zidită de *Doamna Bălaşa, Doamna lui Costandin Vodă Basarab.*

1656 Iunie 10. (Revista Tinerimei No. 1 pg. 118.) Hrisov în care să zice:

Şi iar să fie lor satul Vianul din judeţul Dolj . . . pentru că l'a cumpărat Radul Clucerul Buzescul dela *moasa D-mele Doamna Maria şi dela părintele D-mele Io Şerban Voevod* (zice Costandin Vodă Cârnu) drept 31.000 aspri de argint . . .

Apoi, mai la vale, la pg. 121 găsim: . . . să le fie satul Cireşovul din deal, din judeţul Olt, însă jumătate . . . care a fost de mai nainte vreme *din satele Craioveştilor* şi l'a dat . . . părinţii Buzeştilor la mânăstirea ce să zice Seaca . . .

Apoi când au fost în zilele lui Mihnea Voevod, iar *răposatul părintele D-mele Io Şerban Voevod*, dînsul a avut prigonire cu călugării dela M-rea Seaca . . . iar *răposatul*

1) Porunca de faţă este dată în urma cunoscutei răscoale a Seimenilor şi Dorobanţilor şi probează că acea revoltă (răzvală) a avut răsunet în întreaga Muntenie.

www.dacoromanica.ro

părintele D-mele Io Şerban Vodă, dînsul aşa pîră înaintea lui Mihnea Voevod cum-că a fost acest sat *de moştenire D-sale din satele Craioveştilor*, Şi au rĕmas călugării de lege.,. dinaintea lui Mihnea Vodă şi tot a ţinut *rĕposatul părintele D-mele Şerban Voevod* acest sat până în zilele răposatului Mihail Voevod. Apoi după aceia, când au fost atuncea, iar *D-lui a vîndut acéstă 1/2 de sat* . . . drept 18.000 aspri de argint. . .

1657 Iulie 19. (Arh. St. M-rea sf. Ecaterina pach. 1 doc. 16.) Zapisul lui Tănase vel Sluger prin care vinde *Mării Sale Domnului Costandin Şerban Voevod*, moşie cât au fost cumpărat şi el dela moştenii satului din Racoviţa în judeţul Vlăşcii, drept ughi 144.

1657 Octombre 1. (Ibidem pach. 1 doc. 17.) Zapisul Jupânesei Alba,.Jupâneasa Radului Logofătul ot Cămşor şi al feciorului ei Necula şi cu nepotul ei Moş, feciorul Neculii fratele Radului Logofătul, prin care vînd *Mării-Sale Domnului Costandin Şerban Voevod*, părţile lor de ocină ce au în satul Racoviţ i ot Cioplea i ot Piscul Firului, drept galbini 112 şi postave turceşti,

1659 Aprilie 13. (Copie în coll. mea de acte). Hrisov în care găsim vorbindu-se de moşia Epureştii . . . cu care Mihail Voevod a miluit pe Oancea Logofătu cu aceste părţi de moşie pentru dreaptă şi credincioasă slujbă ce a slujit şi *s'a întâmplat pribegie cu Şerban Vodă în ţara* . . . (loc alb); apoi când a venit din pribegia lui, n'au avut oameni să caute de moşii . . . şi locuitorii au cutropit moşia lui . . .

1659 Aprilie 29. (Doc. publ. de N. Iorga.) Pană Spătaru Filipescu, Radu Stolnicu Fărcăşanu, Radu Mihalcea Comis, Chirca Rudeanu Clucer, Badea Comis (Bălăceanu,) Drăghici Cantacuzino şi alţi boieri, dau zapis lui *Costandin Şerban Voevod, în Belgrad unde erau cu toţii*, că vor fi credincioşi până la moarte, fostului Voevod.

1659 Mai 29. (Pg. LXVII din Geneal. Cantac. publ. de N. Iorga, 1902.) *Costandin Şerban Voevod* era la data acésta la Sîmbor în părţile Cohalmului, în Ardeal.

1659 Septembre 11. (Copie în coll. mea de acte). Act în care găsesc cu privire la Radu Şerban Vodă următorul detaliu: . . . în zilele lui *Basarab Voevod* a câştigat moşia cu dreaptă slujbă şi cu vărsare de sînge prin ţări streine . . . şi am văzut şi cartea de miluire cu leat 7112—1604 . . .

Cu alte cuvinte Radu Şerban Vodă ne este dar cunoscut şi sub denumirea de *Basarab Voevod.*

1660 Mai 25. (Cronicile ţării). Costandin Şerban Vodă era pribeag în ţara Căzăcească, iar Doamna Mării Sale (Bălaşa) a rĕmas în ţara Ungurească.

1665 Iunie 6. (Original în proprietatea D-lui Lt. Colonel Mihail G. Ghica, 1897). Hrisovul Radului Voevod feciorul lui Leon Ştefan Voevod, dat mânăstirei Tismana ca să ţie satul Tântava din judeţul Elhov, ce a fost dăruit mânăstirei de Sîrbul Stolnicul fratele lui Popa Stan din Cerneţ din judeţul Mehedinţi, în zilele lui Mihai Vodă, la moartea sa, pentru că feciori din trupul lui n'au avut.

Apoi în zilele lui Şerban Vodă, iar *Şerban Vodă fost-au ţinut într'acest sat Tântava* al mânăstirei Tismenei, *o Jupâneasă anume Elina fata Popei Costandin din oraş din Bucureşti, ce au fost văduvă, fără bărbat, de au şezut acolo în taină*, iar altă treabă cu satul Tântava n'au avut.

Iar după petrecania lui Şerban Vodă, *iar Jupâneasa Elina ea au fost ridicat pînă în zilele lui Gavril Vodă* şi s'au fost pârât în Divan de faţă cu călugării din mânăstirea Tismana, *zicând Jupâneasa Elina cum o au fost dăruit Şerban Vodă cu acest sat*

www.dacoromanica.ro

Tântava, iar Gavril Vodă bine a cercetat cu întreg divanul D-sale, cum-că acest sat Tântava n'au fost nici odată sat domnesc. Deci *au fost rămas de lege şi de judecată Jupâneasa Elina.*

Apoi în zilele lui Alexandru Voevod sin Radul Voevod iar s'au judecat *Jupâneasa Elina* pentru acest sat şi iar au rĕmas de lege.

Apoi în zilele lui Alexandru Voevod Iliaş, al doilea rînd de domnie, la 1628, mânăstirea Tismana iar au avut pîră pentru acest sat cu *Neagoe Logofătul bărbatul Jupânesei Elinei* şi iar au rĕmas de lege.

Apoi în zilele lui Matei Voevod iar au avut judecată mânăstirea Tismana cu *Jupâneasa Elina şi cu bărbatul ei Neagoe Logofatul din Tîrgovişte şi cu fiul sĕu Costandin Postelnicul* şi iar au rĕmas de lege.

Iar când au fost în zilele lui *Costandin Vodă, fiindu-i Radul Paharnicul lui Costandin Vodă frate de mumă*, luat-au Costandin Vodă satul Tântava de la mânăstirea Tismana, de l'au fost dat *Radului Paharnicul*, zicând cum-că au fost dat Şerban Vodă alt sat mânăstirei Tismana pentru satul Tântava.

Şi tot l'au ţinut *Radul Paharnicul* satul Tântava pre seama lui până în zilele lui Grigorie Vodă, la 1662, când iar sau pârât egumenul Vasilie din mânăstirea Tismana cu *Radul Paharnicul feciorul Jupânesei Elinei şi a lui Neagoe Logofătul* [1]; Grigorie Vodă le-a dat judecători pe următorii boieri din Divan: pe Preda vel Ban, Stroe vel Vornic, Mareş vel Vistier, Badea vel Clucer, Mihai vel Stolnic şi pe Drăghici vel Paharnic, cari au dat satul Tântava iar mânăstirei Tismana, rămâind *Radul Paharnicul* de lege şi de judecată.

Iar acum în zilele D-sale iar sau ridicat cu pîră *Radul Paharnicul* pentru satul Tântava şi iar au rămas de lege (urmează martorii Divanului).

1667 Martie 2. (Mag. Ist. V. pg. 24) Elena Cantacuzino moare în Bucureşti la data de mai sus [2])

1667 Septembre 18. (Acad. Rom. doc. original.) Eu *Elena care am fost Jupâneasă răposatului Costandin Cantacuzino biv vel Postelnic, fata răposatului Şerban Vodă, nepoata Jupânesei Mariei, strănepoata Jupânesei Ancăi ot Coiani, aşijderea şi despre maică mea răposata Doamna Elena, nepoata lui Udrişte Vistierul, strănepoata lui Drăghici Dvornicul ot Mărgineni*, adeverez cu acest catastih, că lasă fiului ei Costandin, sate şi moşii patru, ca să le stăpânească el împreună cu fraţii lui, trei: Mihai, Matei, Iordache [3]. De asemenea să mai ţie vii la Bălţaţi, Călineşti etc.

Poienile cu fâneţele câte se vor afla pe şesul Prahovei să ţie jumătate toţi fraţii: Drăghici, Şerban, Matei, Costandin, Mihai şi Iordache. Rumânii din satul Pitroşiţa să-i ţie singur fiu-meu Costandin.

Satele Coianii, Radovanul, Căşcioarele să le ţie 3 fraţi şi anume: Drăghici, Costandin şi Iordache. Prundul din Vlaşca să-l ţie 4 fraţi: Drăghici, Costandin, Mihai şi Iordache. Cătunul de lângă Gropeni, din gura Vezii, să-l ţie 2 fraţi: Costandin şi Iordache.

Pentru nişte rumâni se vorbeşte în acéstă diată, că în zilele răposatului Matei Vodă

---

1) In hrisovul lui Grigorie Ghica Voevod din 1662 să spune că *Neagoe era bărbatul Elinei încă în zilele lui Şerban Voevod* (Vezi originalul tot la d-l Lt. Colonel Mihail G. Ghica.)

2) Fără îndoială éste o eroare, căci dupĕ cum vom vedea mai la vale din actele ce urmează, ea trăeşte şi după data acésta.

3) Intre aceşti fraţi, Iordache era pîrslea.

www.dacoromanica.ro

s'au sculat pentru ei Socol Clucerul ot Cornăţeani, zicând că sînt ai lui încă din *legătura lui Mihai Vodă* şi au stătut în pîră cu răposatul Costandin Cantacuzino biv vel Postelnic, dar Socol a rămas de lege.

Să ţie 9 moşii, toţi fraţii: Drăghici, Şerban, Costandin, Mihai, Matei, lordache cum şi rumânii; tot acestor fraţi le mai lasă, la toţi, încă 9 moşii. Apoi să mai ţie aceşti fraţi: vaduri de mori, vii cu pimniţi şi încă alte 4 moşii cum şi locuri de casă în Tîrgovişte şi în Bucureşti.

1668 Februarie 7. (Geneal. Cantac. de N. lorga, 1902). Radu Leon Voevod dă hrisov Jupânesei Elinei Postelniceasa, nepoata răposatului Udrişte Vistierul feciorul bătrînului Drăghici Dvornicul ot Mărgineani şi este nepoată Jupânesei Marii fata Jupânesei Ancăi ot Coiani şi cu feciorii ei: Drăghici Spătarul, Şerban Postelnicul, Costandin, Mihai, Matei şi lordache... ca să le fie lor moşiile, satele, rumânii şi ţiganii, câte să trag dela moşii lor: Udrişte Vistierul şi Drăghici Dvornicul ot Mărgineni, anume: Mărginenii, Filipeştii, Comarnic, Secărie, Prislopul, Brăneştii, Poiana, ladera, Moreanii, Berteştii, Gurguiaţii, Căşcioare, Scrofeani, Zăvoaia, Cetăţeale, Căpreştii cu Dudeştii, Buzău, Sărata . . . şi ţigani şi altele . . . şi moşii, rumâni şi ţigani câte se trag dela moaşa lor *Jupâneasa Anca ot Coiani* însă; satul Coianii, Prundul, Izvoarele, Radovanul, Căscioarele ot Cătlui, Dobreanii, vii, Vărăştii, Vladimireştii, Bezdeadu, Floreştii, Risipiţii, Ştirbeiu, Răstoaca, Căcănăul, Viişoara, Fântânelele, Runcul ot Jaleş, Predeştii, Sopotul, Băcleşul, Punghina, Merii, Gruia, căci toate acestea sunt ale *Jupaniţii Elina Postelniceasa* . . . încă din descălicata ţării.

Şi tot le-au ţinut *Jupâneasa Elina împreună cu soru-sa Doamna Ancuţa* . . . iar acum *în zilele D-mele a murit Doamna Ancuţa cu fie-sa Jupâneasa Elinca.* Deci nerămâind alţi feciori din trupul lor . . . am trimis D-mea de am luat dela casa lor tot ce au avut: scule, haine . . . şi moşiile câte sau tras despre *Doamna Stanca, Doamna lui Mihai Vodă, moasa Jupânesei Elinei, fata Doamnei Anca* şi câte sau aflat dela *bărbatul ei Istratie Vistierul*, acelea toate le-am luat pe seama domnească măcar că au căzut ca toată agoniseala *Doamnei Ancuţa şi a fie-sa Ilinchii, soru-sa Jupânesei Elina Postelniceasa* să le oblăduiască, că *au fost surori bune, născute dintr'un tată şi dintr'o mumă.*

Insă pentru aceste sate şi moşii câte sau scris mai sus, am socotit . . . că sînt toate ale *Jupânesei Elinei Postelniceasa*, de moşie, de strămoşie . . .

1668 Februarie 21. (Aricescu, Indice br. I pg. 2). Tălmăcirea hatişerifului împărătesc prin care să scrie lui Capugi-başa Mehmed Burgesli şi Naipului dela Giurgiu, că *Domnul ţării Costandin Vodă* s'a mazilit la Mitilena şi că după ce i se va lua socoteală de banii ţării de cari a abuzat, să i se confişce averea şi el să se trimită la insula Mitilena. Iar până la venirea noului Domn, să se orînduiască Caimacami din boierii ţării. [1])

1672 Octombre 12. (Acad. Rom. 1/XLV.) Eu Elina Postelniceasa a răposatului Costandin Postelnicul Cantacuzino, împreună cu feciorii miei Costandin, Mihai, Matei i lordache, dăm zapis . . . la mâna oamenilor din Bezdead, la jumătate de sat, care ne-au fost nouă rumâni dela moşii şi strămoşii noştri . . . iar când au fost... la cursul anilor 7097—1589 când s'a zidit mânăstirea Vieroşul de *boierii din Goleşti care au fost din Craioveşti şi fiind sânge Jupâneasa Maria fata Jupânesei Ancăi din Coiani, muma lui Şerban Paharnicul*, dat-au şi d-ei acest sat la mânăstire să fie şi d-lor ctitori . . . iar lipsind din ctitorie . . . să se ia iar la neam şi la sînge acest sat, să facă ce va vrea cu el . . . .

1) Oare nu este greşită data acestui document?

www.dacoromanica.ro

Iar când au fost . . .. la 1645, sculatu-sau Stroe Vornicul fiind titor la acea mânăstire despre Jupâneasa Vişa din Goleşti, dat-au voie acestui sat de sau răscumpărat. Deci noi prinzând de veste că pomana s'a stricat şi o stins pomana moşilor noştri, nu ne-am suferit ci am ieşit la Divan cu Stroe Vornicul de ne-am pârât, la leat 1667 şi câţi bani au fost dat acest sat lui Stroe Vornicul, toţi i-au întors înapoi rumânilor şi au rămas din Divan cum iar să ne fie nouă rumâni precum au fost scrişi şi în cărţile moşilor noştri . . .

Iar acum . . . în zilele lui Grigore Vodă trebuindu-ne bani la nevoia noastră, dat-am voie acestui sat de sau răscumpărat . . . za ughi 1200 . . . şi am luat banii toţi . . . şi am dat acest zapis . . .

1680 Martie 24. (Arh. St. M-rea Nucetu pach. 7 doc. 16.) Cartea lui Şerban Voevod către *Jupâneasa Elina fata Jupânesii Alexandrii, sora lui Costandin Vodă*, ca să fie ei moşia Culţii(?) ot sud . . . (loc alb), pentru că acéstă moşie fost-au a lui *Costandin Vodă*; deci *Costandin Vodă miluit-au pre soră-sa Alexandra* cu acéstă moşie, să o hrănească în vieaţa ei şi pân' au fost ea vie o au tot ţinut cu bună pace de s'au hrănit cu *fii-sa Ilina* dimpreună.

Iar după ce sau *pribegit Costandin Vodă*, sculatu-sau Gheorghe Banul Băleanul de o au luat în silă, făr dreptate, de o au dat lui Drăghici Căpitanu şi o au tot ţinut pân' acum; iar când au fost acum în zilele vieţii D-mele, venit-au acéstă săracă de *Jupâneasă anume Ilina fata Jupânesii Alexandrii sora lui Costandin Vodă* de au spus şi au jeluit cum acea moşie o au fost dat lor *Costandin Vodă*, de milă, ca să se hrănească ele în viaţa lor, iar Gheorghe Banul Băleanul o au luat în silă, făr de direptate.

Deci D-mea ştiind cum acea moşie o au fost dat *Costandin Vodă* milă *sori-si Alecsandrii* şi ei întâmplându-i-se moarte şi rămâind *fii-sa Ilina*, datu-i-am D-mea acea moşie ce scrie mai sus, să o ţie cu bună pace, să se hrănească în viaţa ei cât va fi vie, iar după moartea ei să fie domnească . . . [1])

1682 Iunie 15. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 18 doc. 5.) Hrisovul lui Şerban Vodă către boierul D-sale Mihalcea vel Pitar şi Muşat Logofătul ca să ţie moşie în Culcaţi în judeţul Ialomiţa, partea lui Mihai Căpitanul Cuştiureanul şi a fiului său Radului dela care o au cumpărat, pentru care acum au avut pricină cu *Jupâneasa Elina fata Jupânesei Alecsandrii şi cu feciorii ei Arsenie şi Costandin din Mihăeşti din judeţul Muşcel*, cu Drăghici Căpitanul şi cu frate-său Gavril de Hurezi şi ne-scoţînd ei cărţi pre acéstă moşie, pre partea lor din Culcaţi, au rămas a fi pre seama *Jupânesei Elinii* şi a feciorilor ei.

Apoi *Elina* s'au pîrât şi cu Radul sin Matei Căpitanul Cuştiureanul şi aşa pîră *Elina* că este acéstă moşie din Culcaţii de sus peste tot a lor, căci că fiind mai dinainte vreme moşie domnească, iar d-lui *Costandin Vodă sin Şerban Vodă* au dat şi au miluit cu acéstă moşie din Culcaţii de sus pe *mumă-sa Jupâneasa Alexandra*.

1686 Decembre 15. (Arh. St. M-rea Nucetu pach. 11 doc. 2.) Zapisul lui Mihalcea vel Serdar şi al Smarandei care au fost femeia lui Muşat Logofătul, prin care vînd lui Şerban Vodă, moşia Culcaţii din judeţul Ialomiţa, ce o cumpăraseră dela Mihai Căpitanul Cuştiureanul şi dela fiul său Radul, care moşie este în hotarul Culcaţilor de sus, ce au fost pre seama *Jupânesei Alexandrei mama* [2]) *Jupânesei Elinii, sora lui Costandin Vodă*, ce i-o au fost dat răposatul Costandin Vodă, de o au fost miluit cu cartea Mării Sale de danie.

1) *Alexandra a mai avut o fată, pe Jupâneasa Neacşa.*

2) Cu greşală în act găsim: *fata.*

www.dacoromanica.ro

Deci petrecându-se acea Jupânească şi ne-rămâind nimenea de trupul ei, au rămas acea moşie iar pre seama domnească. Deci au socotit şi au vîndut şi ei partea lor de 383 stj. lui Şerban Vodă, drept taleri 200 bani 100, stânjenul po bani 103.

Intrĕ alte mărturii în zapis,-e iscălit şi Danciul Comăneanul vel Armaş.

1686 Noembre 21 (Arh. St. M-rea Nucetu pach. 7 doc. 17). Cartea lui Şerban Vodă către sluga D-sale . . . (loc alb) vtori Portar, să meargă la moşia Culcaţilor de sus, care moşie au fost pre seama *Jupânesei Elinii fata Jupânesei Alexandrii sora lui Costandin Vodă*, ca să aleagă câtă moşie a ţinut acea Jupânească pre seama ei.

Acum dar petrecându-sĕ acea Jupânească şi nerămâindu-i feciori (parte bărbătească) nimica în urmă, rămâne să fie (moşia) iar pe seama domnească.

In act se pomeneşte că din această moşie au fost cumpărat Mihalcea vel Serdar şi Muşat Logofătul dela Mihai Căpitanu Cuştiureanul şi dela fiul sĕu Radul.

1688 Februarie 17. (Arh. St. M-rea Câmpu-Lung pach. 22 doc. 7) Zapisul lui *Costandin şi al fratelui său Arsenie feciorii Jupânesei Ilinchii dela Mihăeşti, care au fost fata Logofătului Dragomir din satul Calceştii*, către mănăstirea Câmpu-Lung, pentru 3 părţi de moşie din Călceşti din care o parte au fost a lui Ivan Logofătul feciorul Barbului, altă parte a fost a Jupânesei Radii fata Postelnicului Matei din Mihăeşti, iar a 3-a parte a fost a moşului nostru Dragomir Logofătul şi a unchiului nostru Ivan Pitarul şi a unchiului nostru Negoiţă Paharnicu şi a unchiului nostru Oancea.

Deci unchiul nostru Negoiţă şi unchiul nostru Oancea şi unchiul nostru Pană care au fost feciorу unchiului Ivan Pitarul, ei şi-au vîndut părţile lor Diicului Iuzbaşa din Mihăeşti, iar partea noastră care este dela moşul nostru Dragomir Logofătul, însă delniţi două, au rămas nevîndute pe seama noastră, iar o parte toată din cele 3 părţi ce scrie mai sus, a lui Ivan Logofătul sin Barbului, au rămas pe seama fiu-sĕu Oancei . . . iar o parte din cele trei care o au ţinut Jupâneasa Rada din Mihăeşti au rămas pe seama lui Gligoraşco Postelnicul Băleanul . . . şi am scris eu Pârvul Logofătul.

1689. La data aceasta era Oancea Logofătul ot Călceşti sin Stanciului Logofătu şi nepoata lui Ilinca ot Mihăeşti. Apoi, Costandin şi cu frate-său Arsenie feciorii Jupânesei Ilinchii din Mihăeşti, care a fost fata Logofătului Dragomir din satul Călceşti.

Jupâneasa Rada fata lui Matei Postelnicul din Mihăeşti, Costandin şi Arsenie, au avut moş pe Dragomir Logofătul şi unchiu pe Ivan Pitarul şi Negoiţă Paharnicelul şi Oancea.

Ivan Pitarul a avut fiu pe Pană.

1697. La data aceasta era Negoiţă ginerile lui Ivan Pitarul din Călceşti şi soţia sa Ancuţa şi cu feciorii ei Matei şi Pavlache.

1698 Iulie 22. Document din care extragem că Bălaşa sin Neagoe biv vel Vornic Săcuianul, a avut Naş pe răposatul Costandin Şerban Vodă [1]).

— După pomelnicul Bistriţii, vezi Tocilescu «Raporturi» 1887, *Costandin Vodă* (Cârnu) *ar fi fost căsătorit cu Ilina Rale Niculache.*

In timpul domniei lui găsim o hotărâre a acestui Voevod, prin care retrage dela biserica sf. Niculae din Şchei, în Braşov, moşia Micşuneştii din judeţul Ilfov, dăruită de Doamna Florica pe motiv că *nu să poate stăpâni de alţi ţinuteni streini, pământ în ţara românească.*

1) De sigur că numele de Bălaşa i l-a dat dupĕ numele Doamnei, care am văzut mai sus că se numeà tot Bălaşa.

www.dacoromanica.ro

– Pe sicriul de argint, aurit, al moaştelor sf. Grigorie din mănăstirea Bistriţa, sunt în relief îngenunchiaţi următorii ctitori: *Gospoja Bălaşa, Io Costandin Şerban Basarab Voevod şi Barbu (fiul lor). 1656.*

— Geneal. Cantac. pg. 76 de N. Iorga, ne spune: *Cantacuzina Elina Postelniceasa sin Basaraba Şerban Radu Voevod*, fu educată în Viena şi după moartea tatălui ei fu adusă în Valahia cu *maica ei Elina Doamna care era din neamul lui Drăghici Mărgineanu, boier din ai lui Radu Negru Vodă* şi moşiile lor de acolo din Filipeşti, le stăpânesc *urmaşii lor despre femei, Cantacuzinii.*

— Tot dupĕ Geneal. Cantac. pg. 84 5 avem:

1667 Septembre 1. Eu . . . *Elena care am fost Jupâneasa răposatului Costandin Cantacuzino biv vel Postelnic, fata Doamnei Elenii din Mărgineni, nepoata Jupânesei Maria din Coieni* . . . am tocmit şi am aşezat pe fii mei . . . şi şezut-am cu ei cu toţi împreună, numai fiu-meu Costandin lipsind, căci au fost dela noi către partea Romei dus, pentru învăţătură şi cunoştinţa ştiinţelor . . . şi am împărţit toate averile mele . . . . şi partea *surorei mele Doamnei Ancuţii* . . . însă acéstă parte să aibă a o stăpâni *nepoata mea Elina* ca să se hrănească cât va avea viaţă; iar dupe moartea ei, să aibă a o ţinea feciorii mei . . . căci alţi feciori din trupul ei n'au născut . . , [1])

Pentru a termina cu urmaşii acestei ramure de Basarabi, voi adăoga următoarele rezumate de documente:

In privinţa lui Marcea Postelnicul:

1614 Ianuarie 25. (Acad. Rom. doc. 40/XLI.) Hrisovul Radului Voevod feciorul lui Mihnea Voevod către mai mulţi oameni . . . şi către cei l'alţi cetaşi ai lor, ca să ţie siliştea numită Mihăiţa, care să învecineşte cu moşia Cacaleţii şi cu Jiul, care silişte au primit-o mai dinainte vreme, de pomană dela *Jupan Marcea Postelnicul şi dela soră-sa Jupâneasa Samfira.*

In privinţa boierilor Coteşti, rude cu Doamna Elina a lui Radu Şerban Vodă:

1645 Octombre 24. (Acad. Rom. doc. 194/XXIX.) Document pentru moşie în Ştefăneşti, care zice că *Pârvul Logofătul ot Coteşti a fost văr-primar cu Doamna Elina mama Jupânesei Elinei Postelnicesei.*

Pârvu Logofătul a avut o soră din care s'a născut Jupâneasa Nedelea Comisoaia.

Nedelea Comisoaia la 1645, ne-având copii, face moştenitoare pe *vară-sa Jupâneasa Elina vel Postelniceasa Cantacuzino.*

— Despre *Stănişor din Bărcăneşti, din neamul Pârvuleştilor*, a sĕ vedea mai sus documentu din 1561 Iunie 22 la pg. 176.

— *Cu privire la copii lui Neagoe Vodă Basarab* el a avut următorii copii:

a) *Ioan*, mort la 27 Noembre (anul nu se arată) şi fu îngropat la Curtea de Argeş.

b) *Petru*, » » 15 Martie (» » » » idem.

c) *Stanca* căsătorită cu Ioan Ştefan Voevod al Moldovei; ea otrăveşte pe Domnul e şi apoi să călugăreşte sub numele de *Sofronia monahia.* Ea încetează din viaţă la 1531 Februarie 8 şi a fost îngropată la Curtea de Argeş.

1) Copie scoasă din cuvânt în cuvânt dupe catastihul dieţii a *d-ei răposatei Elenii, soţia răposatului Costandin Cantacuzino biv vel Postelnic, fiica răposatei Doamne Elena*, dupe cum înăuntru să cuprinde. 1776 Martie 17.

www.dacoromanica.ro

d) *Roxandra* căsătorită la 1526 Ianuarie 21 cu Radu Voevod dela Afumaţi; ea trăia la 1546 Octombre 5.

e) *Teodosie*, născut la 1515 (?); prin 1521 avea epitrop pe unchiul său Preda Banul şi a domnit câteva luni. El moare în 1521—2 peste Dunăre (în Ţarigrad) ucis, fiind gonit de un Radu Vodă. [1])

f) Angelina, fu călugăriţă, moartă la 3 August şi a fost îngropată la Curtea de Argeş.

g) Barbu.

* * *

Cu detaliile ce preced, trec mai departe ca să dau răspuns punctului al 2-lea, enunţat la pg. 285 şi anume: *cum să leagă Matei Vodă Basarab şi fraţii lui cu acest neam, căci şi ei sunt născuţi tot dintr'aceşti Basarabi.*

Iată, în privinţa acésta, ce documente ne sunt cunoscute:

Avem probele cele mai pipăite că au existat o serie întreagă de boieri care stăpânind satul Brâncovenii, şi-au luat denumirea de boieri *ot Brâncoveni* şi că acei boieri *erau*, fără îndoială, *Basarabi.*

Cel mai vechiu document cunoscut de noi în astă privinţă, poartă data din 1494 Martie 16 şi prin care, Vlad Vodă (Călugărul) dă hrisov către biserica de pe apa Bistriţii ce este zidită de *Jupan Barbu Craiovescu şi de fraţii lui Jupan Pârvul şi Danciu şi Radu*, cari au adaus moşiile: Plăvicenii la Şoaş, *Brâncovenii*, Gândeanii, Vădastra, Potelu, Balta-Albă şi Mălurenii daţi de Jupan Hamza, satul Bogdăneştii din Codmeana şi viea dela Căzăneşti dăruită mânăstirei de dregătorul D-sale Jupan Staico Logofătul.

Aceste danii să fie păzite şi de fii săi (zice Voevodul): Radul Voevod şi Mircea Voevod. (A sĕ vedea Foaia Societ. Romînismul, 1870, pg. 156; vezi şi Arh. St. condica M-rei Bistriţa I, pg. 1—6 şi II pg. 246.)

Acésta este cea mai veche menţiune ce cunoaştem despre Brâncoveni şi ea dovedeşte până la evidenţă că satul Brâncovenii există la 1494, că el să afla în stăpânirea Basarabilor-Pârvuleşti şi că dela data acésta, satul trece în stăpânirea mănăstirei Bistriţa clădită de ei.

In anul *1508 Septembre 7 şi 10*, găsim satul Brâncovenii că este stăpânit tot de sus zisa mânăstire, căci Mihnea Vodă (cel rău) sin Vlad Vodă (Călugărul), prin hrisov întăreşte acestei mânăstiri mai multe sate, între cari şi *Brâncovenii toţi.*

Ne am aştepta ca satul acesta să'l vedem multă vreme în stăpânirea mânăstirei la care fusese închinat, însă nu mai departe decât în 1520 Aprilie 1 în hrisovul lui Neagoe Vodă Basarab prin care reîntăreşte sus zisei mănăstiri milele, satele şi moşiile din trecut, nu mai găsim vorbindu-se nimic despre acest sat, pe când toate cele l'alte sate închinate de ctitorii cei dintâi, le găsim în şir menţionate. Acelaş lucru să dovedeşte şi din hrisoavele ulterioare, ca cele din 1529 Mai 12 al lui Moise Vodă, din 1545 Iunie 1 al lui Mircea Vodă (Ciobanu) şi altele.

Este dar dovadă pipăită că satul Brâncovenii a ieşit de subt stăpânirea mănăstirei Bistriţa între datele de 1508 Septembre 10 şi 1520 Aprilie 1.

Sĕ naşte întrebarea că cine putea să'l ia dela acea mânăstire şi cu ce drept? Fără îndoială că el nu se putea lua decât în urma unui schimb, dând un alt sat pentru el şi

1) Dupe cum ne spun Cronicile.

www.dacoromanica.ro

chiar acest schimb nu se putea şi nu avea dreptul să'l facă nimeni altul decât numai ctitori ori urmaşii direcţi ai lor. Cel puţin aşa era obiceiul pământului.

Cum că în adevăr trebue să se fi petrecut astfel, mai avem şi alte probe pe lângă vechea noastră legiuire a pământului; proba o găsim în aceia că satul Brâncovenii îl găsim stăpânit până pe la anul 1590 de către urmaşii necontestabili ai Basarabilor Pârvuleştii după cum din actele de mai la vale vom vedea.

$\frac{7026}{1518}$ Mai 3. Hrisovul lui Basarab Voevod prin care dă *featei Jupanului Harvat Logofătul, Jupânesei Neacşii* . . . ca sĕ-i fie ei *Brâncoveanii toţi* şi cu morile şi cu viile; pentru că jumătate de Brâncoveani am dat D-mea *Jupânesei Neacşii fata Jupanului Harvat Logofătul şi bărbatului ei, Jupanului Dobrovoe Părcălabul*, iar altă jumătate de Brâncoveni s'au cumpărat de *Jupan Dobrovoe Părcălabul* de la Bran drept 3000 de aspri. Şi iar am dat D-mea lor amânduror, Baia toată, pentru că singur D-mea am dat satele ce sau zis mai sus de *zestre fetei Jupanului Harvat Logofătul, Jupânesei Neacşii*, şi am miluit D-mea şi *pe bărbatul ei, pe Jupan Dobrovoe Părcălabul* pentru slujba ce au slujit D-mele. Iar după aceia *Jupan Dobrovoe Părcălabul*, el au socotit la moartea lui de au dat partea lui dela Bae şi partea *Jupânesei Neacşei*, M-rei dela Tismana pentru sufletul lui; iar D-mea *am luat jumătate de Brâncoveani, partea lui Dobrovoe Părcălabul de am dat-o Jupânesei Neacşii*, pentru acea jumătate de Bae, ce au fost partea *Jupânesei Neacşii*, care o au dat-o *Dobrovoe Părcălabul*, M-rei dela Tismana.

Şi iar să fie *Jupânesei Neacşii, casele dela Brâncoveani*, că pentru acele case D-mea am dat fraţilor lui Dobrovoe, un popor ca să le scoaţă lor lemne de casă . . . şi aspri 1500. Iar după aceia am dat D-mea şi aceale case *Jupânesii Neacşii şi Brâncovenii toţi* cu morile şi cu viile. (Vol. V pg. 169, Studii şi doc. de N. Iorga).

Acest document dar, ne este punctul de plecare în cercetarea urmaşilor acelora care au stăpânit satul şi moşia aceasta.

Să naşte acum întrebarea, cine să fie acel Harvat Logofătul în stăpânirea căruia revine satul şi moşia Brâncovenii?

Pe Jupan Harvat îl găsim pentru prima-oară ocupând rangul de *vel Spătar* în divanele anului 1508 Septembre 7 şi 10, sub domniea lui Mihnea Vodă sin Vlad Vodă.

In 1510 Aprilie 24, Mai 2, Iunie 18, Septembre 8 şi Noembre 12, sub Vlad Vodă sin Vlad Vodă, îl găsim în rangul de *vel Spătar.*

In 1511, sub acelaş Voevod, îl găsim ca *vel Vistier* în mai multe luni.

In 1512 Ianuarie 8, tot ca *vel Vistier* îl găsim sub Vlad Vodă (cel tînăr) sin Vlad Vodă, sub forma de Arvat şi *Harvat;* apoi tot în 1512, sub Neagoe Vodă Basarab îl găsim în mai multe luni, tot ca *vel Vistier.* La sfârşitul acestui an însĕ, el este înălţat la rangul de *vel Logofăt*, căci îl găsim într'acest rang, dar probabil că el ţinea numai locul de *vel Logofăt* căci în întreg anul 1513 el ocupa tot boieria de *vel Vistier.*

Tocmai în 1514 el schimbă rangul de *vel Vistier* în acela de vel Logofăt şi anume la 8 Mai el era *vel Vistier* iar la 23 Iulie era *vel Logofăt.*

Rangul de vel Logofăt apoi îl păstrează dela data aceasta înainte fără întrerupere, an cu an, sub toată domnia lui Neagoe Voevod Basarab, adică pînă în anul 1521.

Avem aşa dar în acest an, 1521, la Iulie 4 şi la 14 ultimele Divane ale lui Neagoe Vodă şi *Harvat este tot ca vel Logofăt* în acele hrisoave.

www.dacoromanica.ro

In «*Quellen*» I, pg. 357 și 371, găsim pe Harvat pribeag la Brașov, la 26 Septembre și Decembre 1521, adică curând după moartea lui Neagoe Voevod Basarab.

Pribegirea lui însĕ nu a ținut mult căci nu mai departe decât 1522 Februarie 3 era în Tîrgoviște în fruntea divanului lui Radu Voevod, înaintea marelui Ban și a marelui Vornic; era prin urmare în favoare la acest Radu Voevod.

D-l Bogdan, la pag. 269, LXXXIX din lucrarea d-sale citată, zice că Radu Vodă scrie Brașovenilor despre *Logofătul Harvat* și alți boieri, cari au luptat împotriva vrăjmașului Mehmet, că i sînt credincioși lui și lor și deci să aibă încredere întrînșii; ei și-au trimes oamenii, copii și averea la Sibiu. Iulie 26.

(Ibidem la pag. 295.) Găsim că Jupan Calotă mare Vornic și *Jupan Harvat mare Logofăt*, scrie Brașovenilor că li s'a plîns Badiul din tîrgul Buzĕului, că a lăsat niște pește la un om al lor Urzică; Urzică era însă dator ginerelui lui Becner și acesta a confiscat peștele dela Urzică; ei cer să i sĕ dea marfa îndărăt, căci de nu, vor lua de unde vor găsi. Tîrgoviște. Decembre 19.

Apoi, la pag. 297—8 găsim că *Jupan Harvat Logofătul* (lui Radu Voevod dela Afumați zice D-l Bogdan) scrie Județului și Pârgarilor din Brașov că, trimete pe Iarciul Vistierul în Moldova și să roagă să-i dea un tovarăș de drum, dar cât mai iute, căci are slujbă mare de făcut.

In ori ce caz, noi dela data de 1522 înainte, nu'l mai găsim în divane și credem că va fi murit in multele războae ce a avut Radu Vodă dela Afumați, cu Turcii și cu alții.

Ca complectare, despre Harvat Logofătul și urmașii lui, îndreptez pe cetitori la următoarele documente:

1516 Februarie 27, la Arh. St. M-rea Bistrița pach. 24, doc. 1.
1521 Aprilie 11 idem » » » » 3.
1526 Mai 19 idem condica Brâncov. No. 2 pg. 544 și Arh. St. M-rea Bistrița pach. 24, doc. 5, acte în care să vorbește de *Alexandru sin Harvat.*
1527 Septembre 10, la Arh. St. M-rea Bistrița pach. 24 doc. 6 și condica Brâncov. No. 2 pg. 542, unde să vorbește de *Harvat Logofătul.*
1536 Mai 8, la Arh. St. M-rea Radu Vodă pach. 13 doc 1, despre *Harvat Logofătul.*
1536 Iulie 7 la Acad. Rom. doc. 27 pach. 59, tot despre *Harvat Logofătul.*
1541 Februarie 10, la Arh. St. M-rea Brâncovenii pach. 28, doc. 1, vorbindu-se de *Deatco și Harvat.*
1542 Martie 20, la Arh. St. acte diplomatice, al arhivei dosar No. 86 fila 20, vorbindu-sĕ de Datco.

Dintr'aceste acte, putem extrage următorul arbore genealogic:

Gherghe (1545). **Toma** Banul = **Mara**, 1536. **Alexandru** 1526. **Neacșa** = Dobrovoe Părcălabul.

. . . . .

Harvat vel Logofăt.

www.dacoromanica.ro

Cu notele de mai sus, păşesc mai departe la cercetarea altor documente.

1543 (7051) Iunie 15. (Acad. Rom. doc. 135/C. Orig. Slav. perg.) Hrisovul Radului Voevod feciorul Radului Voevod, către cinstit dregătoriul D-sale *Jupan Dětco vel Armaş* şi soacrei lui Neacşa şi *Jupaniţei lui Calea,* ca să ţie satele: Deveselul, Tâmpeanii, *Brâncoveanii,* jumătate din Epoteşti şi Brăneştii toţi, şi jumătate din Vlădeni şi din Blajul, şi Racoviţa toată, şi *Harvateştii* şi jumătate din Spinişor, şi Ioneştii toţi şi câte a 5-a parte din Brăsăşti şi din Izvorani, şi Gogoşii toţi şi Temna şi Ruptura, şi Aninii şi Corlăţelul, şi din Răgeaviţă a 5-a parte, şi Boiştii, şi Dranovul şi Marmurile şi Smărdeştețul, şi Băileştii, şi Nedeaia mare şi mică, cu toate hotarěle lor, — care moşii sunt drepte şi bătrâne *moşii de moştenire ale Jupanului Deatco Armaşul şi ale soacrei lui Neacşei şi ale Jupânesei sale Calea.*

Şi iar să ţie *Jupan Deatco Armaşul* satul Odobeştii, care sat îi este bătrînă moşie de moştenire şi care sat a fost pus zălog la Peia Portarul, de Staico Dvornicul şi de Badea Izvoranul Postelnicul drept 25,000 de aspri, dar *Jupan Deatco Armaşul* a plătit aceşti aspri.

Şi iar să ţie el satul numit Reacica Dabului, pe care l'a cumpărat acum dela Radomir. Şi iar să ţină o baltă numită balta—Calului, pe care a cumpărat'o *Harvat Logofătul.* Şi iar să ţie a 3 a parte din jumătatea bălţei Bistreţului, pe care i-a dăruit-o D-sa pentru dreapta şi credincioasa slujbă ce i-a slujit el.

Şi iar au cumpărat Danciul Postelnicul dela Bădica Comisul trei sălaşe de ţigani. Şi iar a cumpărat *Datco Armaşul* dela Jupaniţa Neaga un sălaş de ţigani. Şi iar a cumpărat el dela Jupaniţa Vilae un sălaş de ţigani. Şi iar să ţie Jupan *Deatco Armaşul* un sălaş de ţigani din ţiganii lui *Şerban Banul,* cu care sălaş l'a miluit D-sa pentru dreapta slujbă cu care i-a slujit el D-sale, *iar Şerban Banul s'a viclenit şi s'a ridicat peste capul D-sale,* (urmează mărturiile Divanului.)

Prin urmare, documentul ce precede, ne vorbeşte mai întâi de satul Brâncovenii, care sě află la 1543 în stăpânirea Jupanului Deatco vel Armaş şi a Jupânesei lui Calea, şi tot odată ne arată că el are de soacră pe Jupaniţa Neacşa, care nu poate fi alta decât fata lui Harvat Logofătul, pe care am constatat-o din documentele anterioare.

Reunind acum persoanele dintr'aceste documente, avem întregirea arborului genealogic al acelora care au stăpânit satul Brâncovenii, în felul următor:

Jupan Deatco vel Armaş = Calea

↑

Dobrovoe Părcălabul = Neacşa

↑

Harvat vel Logofăt.

Nu putem trecè mai departe fără a semnala că, documentul de mai sus ne vorbeşte de un Bădica Comisul, care cu prea multă probabilitate pare a fi Bădica, fostul Voevod, cum şi de Şerban Banul care nu poate fi altul decât soţul Marii din neamul Basarabilor-

www.dacoromanica.ro

Pârvuleşti şi ceia-ce importă şi mai mult este că, acest Şerban Banul s'a ridicat cu oşti peste capul lui Radu Vodă Paisie, fapt destul de important pentru a fi cunoscut în istoria noastră.

La pag. 289 din Vol. V, Studii şi Doc. de N. Iorga, găsesc:

Fără dată. Hrisov prin care Radu Voevod dă *Jupanului Datco vel Armaş* . . . ca să-i fie siliştea Băileştilor . . . pentru că îi este bătrînă şi dreaptă moşie, de baştină, cumpărată de *moşu-său Harvat Logofătul* încă din zilele răposatului Radului Voevod cel frumos....

Actul nu poate fi decât tot din vremea domnii lui Radu Vodă Paisie, epocă în care trăeşte acest boier Datco vel Armaş şi că, aluzia care face că Harvat vel Logofăt îi era lui moş, trebue socotită nu ca moş direct despre tatăl său, ci despre soţia lui Calea, stabilită prin arborul genealogic de mai sus.

1557 Noembre 3. Pătraşco Voevod întăreşte lui *Radu vel Stolnic* . . . satul Băileştii..... pe care îl are dela *strămoşii lui*: *Neagoe şi Harvat Logofătul* (pag. 289—90 Studii şi Doc. V, Iorga.)

1560. Sub data aceasta Cronicile ne spun:

Stanciu Benga şi cu alţi boieri pribegi să războiră la sat la Boiani cu oştile lui Petru Voevod (Schiopu). Isbânda fu a lui Petru Voevod.

Acest Stanciu era cap al boierilor pribegi fugiţi în ţara Ungurească, din cauza cruzimilor lui Mircea Voevod.

El avea soţi pe *Matei al Margăi* i *Radul Logofătu* i *Vălsan* şi *alţii.*

1570 Noembre 27. Alexandru Voevod dă hrisov *Jupânesei Calei de la Brâncoveani....* ca să le fie lor satul Brâncoveanii . . . balta Brâncoveanilor şi din jos de cale, între Olturi, până unde ară cu plugurile. Jurătorii ei i-au dat jumătate de balta Brâncoveanilor, iar Tudor şi soru-sa Bădeasa de la Hotărani să ţie iar jumătate de baltă Brâncoveanilor, iar la calea din jos, între Olturi, nimic amestec să nu aibă Tudor şi soru-sa Bădeasa, ci să fie *Jupânesei Calei* balta Brâncoveanilor jumătate şi calea din jos între Olturi toată, pentru că este a ei bătrână şi dreaptă moşie şi de baştină.

Şi aşa i-au tocmit pe ei acei 12 boieri . . . înaintea D-mele, şi aşa au rămas Tudor şi cu soru-sa Bădeasa de lege dinaintea D-mele (pag. 171 Vol. V. Studii şi Doc. de N. Iorga).

1570 Decembre 12. Alexandru Voevod dă hrisov scris în Bucureşti, *Jupânesei Calii de la Brâncoveani* . . . ca să-i fie ei satul Brâncoveanii tot cu tot hotarul, pentru că este a ei bătrînă şi dreaptă moşie de baştină. Iar după aceia *Jupâneasa Calea* iar au avut pîră înaintea D-mele cu Tudor şi cu soru-sa Bădeasa de la Văleani, pentru balta Brâncoveanilor, şi aşa pîra Tudor şi soru-sa Bădeasa înaintea D-mele pe *Jupâneasa Calea*, cum că nu are ea nimic amestec cu această mai sus zisă baltă a Brâncoveanilor, aceia care este împrejurul braniştii, încă dintră Olturi din jos de cale, până unde umblă plugurile Brâncoveanilor.

Intru aceia D-mea am căutat şi am judecat cu toţi cinstiţii boierii D-mele, după dreptate şi după lege, şi am dat D-mea *Jupânesii Calei* 6 boieri şi lui Tudor şi surori-si Bădeasii alţi 6 boieri. Şi aşa au adus *Jupâneasa Calea* pe acei 6 boieri înaintea D-mele de au mărturisit cu sufletele lor, cum că este balta Brâncoveanilor a *Jupânesii Calii*, toată aceia care este după branişte, şi să se ştie hotarul dintră Olturi, din jos, din cale până unde ară plugurile Brâncoveanilor, iar Tudor şi soru-sa Bădeasa ei nu au putut să aducă pe acei boieri înaintea D-mele ci au rămas de lege dinaintea D-nii mele . . . I-o confirmă deci *Calei.* (pag. 171—172 Vol. V. din Studii şi Doc. de Iorga.)

www.dacoromanica.ro

1573 Mai 9. Alexandru Voevod sin Mircea Voevod, dă hrisov *Jupânesei Calei* ca să-i fie satul Piscul tot, fiind-că este al ei de moștenire. Apoi a avut *Jupâneasa Calea* prigonire înaintea D-nii mele cu Moșul și ceata lui, și așa pîră Moșul și ceata lui că au săpat o fântână în sat la Piscul încă în zilele răposatului Radu Voevod și nu le-a plătit bani 500 pentru acea fîntână, ci vrea să-i ţie și pe dânșii în sat în Piscul. Dar D-mea, am cercetat și am judecat și am dat Moșului lege 12 boieri ca să jure că n'a plătit *Jupâneasa Calea,* Moșului și cetei lui, bani 500 pentru această fîntână, și n'au putut jura, și am dovedit D-mea că pe când au cumpărat *Datcu Armașul* satul Piscul, el a plătit și acei bani 500; deci a rămas Moșul și ceata lui de lege.

1573 Octombrie 13. (Vezi Arh. St. M-rea Brâncovenii, pach. 28 doc. 2). Se dă hrisov către *Jupâneasa Calea din Brâncoveni*, pentru satul Piscul.

In hrisov să pomenește de Moșul și de *Deatcul Armașul.*

1577 Iunie 3. Era Jupan Ivașco vel Dvornic căruia îi întărește Alexandru Voevod sin Mircea Voevod stăpânirea în moșia Isvoranii, partea Vladului Paharnicului și a lui Neagu Căpăţina [1])

1582 Ianuarie 10. Mihnea Voevod dă hrisov scris în București, întărind unor moșneni satul Urzica ..... pentru că acest mai - sus zis sat au fost de baștină al *Calei de la Brâncoveni,* iar după aceia *Calea de la Brâncoveni* au fost vîndut pre acest mai sus zis sat acelor mai sus numiţi oameni drept 25000 de aspri gata, încă din zilele răposatului părintelui D-mele Alexandru Voevod.

După aceia, acei mai sus ziși oameni de la Urzica au avut pîră cu călugării de la Cozia și Bistriţa ..... și așă pîră călugării că nu ţin acești oameni de la Urzica locul pe unde le-au vândut lor *Jupâneasa Calea* ci au împresurat locul mânăstirilor celor ce sau zis mai sus. Să dă sătenilor lege 12 boieri ... care au hotărît puind semne, călugări iar părăsc că n'au dat acei 12 boieri satul Urziceanilor, nici știu ei de acei 12 boieri. Să dă iar satului 12 boieri... a 3-a pâră a călugărilor cum că, n'au pus acei 12 boieri pietrile și semnele pe unde pusese acei 12 boierii d'intâiu. Domnul le oferă 24 de boeri. Sĕ schimbă egumenu de la M-rea Cozia și o nouă pîră are loc, cum că nu ţin acei mai sus ziși oameni... pe unde le-au vândut lor *Calea* și cum că n'au pus acei 12 boieri semnele pe unde au pus ceilalţi 12 boieri dintâiu. Domnul dă călugărilor 24 de boieri, ei nu pot lua lege și rămân și acum de lege. Confirmă deci satu, sătenilor. (pag. 172—173 Vol. V. Studi și Doc. Iorga)

1582 (?)Noembre 30 Mihnea Voevod și Domn înștiinţează pe judeţul Brașovului că a trimes pe marele Comis Radul, la *Danciul și Radul Postelnicii, fii Calei din Brâncoveni,* ca să-i înduplece a sĕ întoarce în ţară în pace și fără teamă; le făgăduește că are să le dea toate moșiile, căci D-nia mea nu ţine moșiile nici unui boier din ţara D-nii mele; *sînt oameni tineri* și nu înţeleg că odată ce s'a legat cu jurământ, să le ierte capetele și să le dea moșiile; așa va și face.

Din Socotelile Brașovului sĕ constată că, *Danciul și Radul* petreceau încă prin Decembre 1582 la Brașov și că în adevĕr Radul Comisul venise la dênșii. (pag. 287—8 din Documente etc. de I. Bogdan 1902).

1582 Noembre 15. Io Mihnea Voevod cu mila lui Dumnezeu și cu norocul Domnului nostru al Impăratului, scrie judeţului că a trimes carte de iertare *pribegilor Danciul și*

1) ponej sie ocinu bila est za dedinu Vladulov i Negovu autem cada est bi o vodinu pocoinomu Radula V-d i Calugera a Vladul i Neagu oni sut postavilisit viș recina ocinu zălog na *Jupaniţa Neacșa i na Jupaniţa Calea ot Brâncoveni,* za 35000 aspri.

www.dacoromanica.ro

Radul Postelnicii, fii Calei din Brâncoveni, şi după ce le-a dat iertarea cerută, nu înţelege de ce nu sĕ întorc ei la satele şi la casele lor, cum s'au întors şi cei l'alţi pribegi ; alte cărţi el nu va mai trimete, căci destul s'a jurat că nu le va face nici un rău. (Ibidem pg. 287.)

1577 Iulie 28. (Genealogia Creţuleştilor.) Act al lui Dobromir vel Ban al Craiovei dat lui Calotă Banul pentru satul Lipovul, şi în care figurează mulţi boieri ca martori, întrĕ care găsim şi pe *Danciu Postelnicul ot Brâncoveni.*

1580 Iulie 4. Mihnea Voevod întăreşte lui *Jupan Danciu vel Postelnic*, moşie în Curăteşti [1]).

1585 Septembre 20. Mihnea Voevod dă hrisov scris în Târgovişte, unor oameni ce au moşie în Urzica, de la *Jupâneasa Maria şi de la Jupâneasa Calea şi dela Danciul Postelnic şi de la Datco şi de la Răducanul* . . . drept 25000 de aspri. (pag. 173 Vol. V. din Studii şi Doc. de Iorga.)

1589 Iunie 11, (Arh. St. Episc. Rîmnic pach. 86, doc. 1.) Mihnea Voevod sin Alexandru Voevod dă hrisov Episcopii de la Râmnic să-i fie satul Bucinişul, căci el a fost batrînă şi dreaptă moştenire a *Jupanului Danciu şi a fratelui său Radu din Brâncoveni*, iar ei au fost miluit de a lor bună voie pe o slugă a lor anume Danciul din Mărgăriteşti cu acest mai sus zis sat, pentru slujba cu care a slujit lor şi părinţilor lor prin ţări streine.

Iar după aceia Danciul din Mărgăriteşti el a fost făcut vânzător acest sat. Apoi D-mea am cumpărat acest sat de la Danciul din Mărgăriteşti drept 30,000 aspri gata, şi l'a vândut Danciul din Mărgăriteşti de a lui bună voie . . . iar D-mea am miluit pe sf. Episcopie de la Rîmnic . . . aşază apoi blestem şi martorii Divanului.

1) In Divanele domneşti din anul 1579, din vremea Domnii lui Mihnea Voevod sin Alexandru Voevod găsim ca *vel Postelnic*, în mai multe luni, *pe Jupan Danciu.*

Tot ca *vel Postelnic* îl găsim şi în Divanele din anul 1580, sub acelaş Voevod. Tot sub Mihnea Voevod sin Alexandru Voevod găsim şi în 1581, în Divane, pe *Jupan Danciu ca vel Postelnic* şi *vel Stolnic.* Tot în aceste două ranguri de boierie îl găsim şi în Divanele aceluiaş Voevod din anul 1582 şi 1583.

Din anul 1583 Septembre 12, avem un hrisov a lui Pĕtru Voevod sin Pătraşco Voevod în care *Jupan Danciu* ocupă rangul de *vel Vornic*, în Divan.

La 11 Decembre acelaş an şi sub acelaş Voevod, *Jupan Danciu* figurează ca *vel Spătar* în Divan.

Tot ca *vel Spătar* îl găsim şi în Divanele anului 1584 sub acelaş Voevod, Petru Cercel, în mai multe luni, apoi ca *vel Vornic* tot în 1584, în alte mai multe luni, sub acelaş Domn.

In 1585, tot în Divanele lui Petru Voevod Cercel, îl găsim ca *vel Vornic.*

La 1586 Septembre 24 sub Petru Voevod sin Pătraşco Voevod, de asemenea îl găsim ca *vel Vornic* în Divan.

La 1588 Septembre 18 sub Mihnea Voevod sin Alexandru Voevod îl găsim în Divan ca *vel Vornic.*

In anul 1591, în timpul Dnmniei lui Ştefan Voevod sin Ioan Voevod, găsim iarăşi pe *Jupan Danciu* în Divane ca *vel Vornic.*

La 1592 Martie 7, avem un hrisov a lui Mihnea Voevod sin Alexandru Voevod în care *Jupan Danciu* ocupă rangul de *vel Postelnic*, şi altul din August 27, tot de la acest Voevod, în care *Jupan Danciu* ocupă rangul de *vel Stolnic.*

In 1592 întreg anul (afară de datele de mai sus), când domnea Ştefan Voevod sin Ioan Voevod, *Jupan Danciu* figurează printre boierii Divanului ca *vel Vornic.*

Pe la sfârşitul anului 1592, Alexandru Voevod sin Bogdan Voevod apucă tronul Munteniei, şi printre boierii Divanului lui, *Jupan Danciul* ocupă rangul de *Vel Vornic.* Tot ca atare îl găsim şi în Divanele aceluiaş Voevod din anul 1593.

www.dacoromanica.ro

Fără an, Ianuarie 8. (Acad. Rom. pachetu cu documente cumpărate de la Fogel). Mihnea Voevod scrie lui *Danciu biv vel Armaş de la Brâncoveni.* pentru rânduiala mănăstirei Glavaciog, cum că au dat *Jupâneasa Marga*, partea ei de la Çomoşteni şi Drancea şi Caracal, *la moartea ei*, ca să fie sus zisei mănăstiri.

«Deci voi să nu luaţi de la aceste sate nimic».

1586, fără lună. Danciul Vornic din Brâncoveni împreună cu alţi boieri este martor în zapisul prin care boierii din Cepturoaia şi alte rude ale lor, închină siliştea din Mişina la mănăstirea sf. Agora (Arh. St. cond. M-rei Hurezi pag. 354.)

1594 Iulie 22. (Arh. St. condica Brâncov. No. 1, fila 52 verso, cern. 691, creion 131, Vieroş) Mihail Voevod dă hrisov către sluga D-sale *David Spătarul* ca să ţie moşie la Urzica, cumpărată de la Lupul cu cetaşii lui, drept 17400 aspri gata, pe care şi Lupul cu ceata lui o cumpărase *de la Jupâneasa Maria şi Calea* de mai nainte vreme, *şi de la Danciul Postelnicul, şi de la Drăghici şi de la Răducanul,* şi am văzut D-nia mea şi cartea Mihnei Vodă de vânzare.

1594 August 29. (Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 29, doc. 4). Să dă hrisov mănăstirei Glavaciog ca să ţie părţile *Jupânesei Margăi fica lui Matei Banul,* însă jumătate din Caracal şi din Betejani şi din Comoşteni. Apoi să ţie a 4-a parte din Drencia, Corlatele, Potilogi, Marmurele, Măceşu de sus şi de jos, Străhaia, Sadova, Ocolna, Frumoşeii, Predeştii, Seaca, Bucovăţu, Paia, Pleana, Slătinicul, Sălătrucul, Sparţii şi din Cuşcodia, date mănăstirei de *Jupâneasa Marga la moartea ei, de s'au îngropat în sfânta mănăstire.*

Apoi acum, aceste sate s'au cutropit de *Jupan Danciul biv vel Vornic ot Brâncoveni şi de Jupan Manta vel Paharnic*, cari însă au rămas de lege.

1596 (7105) Septembre 28. (Arh. St. acte dipl. No. 86 trad. rom. fără orig.) Hrisovul lui Mihail Voevod sin Pătraşco Voevod către sluga D-sale *David Postelnicu şi Jupâneasa lui Maria*, ca să ţie satul anume Recica Dabulii, pentru că a fost veche şi dreaptă moşie şi de moştenire a *Jupânesei Calii, moaşa Jupânesei Marii, şi de la moşul Jupânesei Calii, de la Jupan Stanciul Comisul,* şi cumpărată de *Stanciul Comisul* încă în zilele rĕpos. bătrânului şi bunului Radului Voevod şi în zilele rĕpos. Vladul Voevod.

Apoi când a fost în zilele rĕpos. Radului Voevod Călugărul, iar *Jupan Datco Cluceru şi Jupâneasa Calea* au avut pîră pentru acest sat cu călugării de la mănăstirea Xenofont, dar au rămas de lege călugării, fiindcă acest sat au fost de moştenire al *Jupanului Datco Clucerul şi al Jupânesei Calei.*

Apoi acum în zilele D-sale, iară-şi au avut pîră *nepoţii Jupânesei Calei, anume David*

Constatăm dar că, *Jupan Danciu* sub toţi Voevozii cari s'au succedat pe tron, a ocupat titlul şi rangul de boier velit şi anume pe acela de vel Postelnic, vel Stolnic, vel Spătar şi mai ales pe acela de vel Vornic, rang care l'a purtat mai multă vreme sub toţi Voevozii, începând din anii 1573—1593.

In vremea Domnii lui Mihail Voevod Viteazu, găsim că, la 13 Decembre 1594, *Jupan Danciu* ocupă printre boierii divanului, rangul de *vel Spătar.* Tot ca vel Spătar îl găsim şi la 1595 Febr. 12.

Atât găsim în Divanele domneşti despre Danciu.

Dacă în adevăr, este una şi aceiaşi persoană, aceasta noi nu o putem afirma. Deocamdată nu putem constata altceva, decât asămănarea de nume.—Posibilitate, din punct de vedere al vârstei, ar fi, de vreme ce la data morţii lui el avea feciori mari şi fată măritată, după cum din actele de mai la vale vom constata. Cum-că rangurile sale de boierie erau diferite la diverse epoci, aceasta nu trebue să ne mire, căci acest fapt îl găsim destul de des şi la alţi boieri.

www.dacoromanica.ro

Postelnicul şi Jupâneasa lui Maria, cu călugării de la mănăstirea Xenofont, dar iarăşi au rămas călugării de lege.

Fără dată. Eftimie cu mila lui D-zeu smeritul Mitropolit a toată ţara Munteno-Românească. Scris-am Vlădicia mea această carte a Vlădicii mele, sf. D-zeeştii mănăstiri ce se zice Glavaciogul, unde este hramul sf. Buna Vestire a Născătoarei de D-zeu, ca să-i fie din satele din Comoşteni şi din Sadova a 4-a parte, şi Frumuşeii toţi de preste tot hotarul şi 6 sălaşe de ţigani, pentru că au avut igumenul din sf. mănăstire ce mai sus am zis-o, prigonire înaintea Domnului şi înaintea Vlădiciei mele cu *Jupaniţa Stanca soţia Danciului Dvornicu*, şi cu *David Postelnicu*, pentru aceste sate şi ţigani ce mai sus s'au scris, ce sunt părţi ale *Jupaniţei Margăi*; iar pe urma ei s'au întocmit de a lor bună voe, dinaintea Domnului Voevod şi dinaintea Vlădiciei mele şi dinaintea tuturor dregătorilor domneşti din Divanul Domnului ca să i fie ohavnice sf. mănăstiri din Glavaciog, aceste sate mai sus zise şi cine dintrânşii de acum înainte sĕ va ridica cu prigonire, ori din boieri, ori din călugări, sĕ vor ridica asupra boierilor, ca să ia şi alte sate, să fie blestemat de 318 sf. părinţi de la Nicheia şi să fie afurisit de D-zeu şi de Vlădicia mea. Iată şi mărturii sau aşezat (urmează martorii). (Acad. Rom. Mss. 1449 adică condica mănăstirii Glavaciog).

1597 Iunie 15. In numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Troiţă sfântă, amin.

Eu Badea Paharnicul de Grădişte împreună cu aceşti boieri, anume Nedelço şi Panait şi Vadislav Logofătul şi Bărbuia şi Pantazi Logofătul, scris-am acest răvaş al nostru pentru tocmeala ce am fost luaţi dinaintea Domnului Io Mihail Voevod, de am aşăzat pe *David Postelnicul şi pe Jupâneasa Stanca din Brâncoveni*, peste toată datoriia câtă are *Danciul Dvornicul şi frate-sĕu Radul Postelnicul* împreună . . Şi aşa singuri am adevărat noi, cum ca să întoarcă *David Postelnicul* 70.000 aspri, *Jupânesei Stancăi*, dintru această datorie ce are *aceşti boieri fraţi amândoi*. Iar dupĕ aceiă, *David Postelnicul* să ţie jumătate din sate şi din mori şi din ţigani şi din vii şi din tot venitul cât va fi, *să aibă de baştină Brâncovenii*, pentru că au plătit *David Postelnicul* aceşti 70.000 de aspri gata.

Aşa singuri i-am aşezat cu sufletele noastre şi aşa singuri am adeverit.

NB. Pe verso este scris: Zapisul păntru judecata lu *David Postelnicul păntru Brâncoveani.* (pag. 173—4 V. V. Studii şi Doc. Iorga.)

1597 Iulie 30. (Indice Aricescu br. I pag. 100, No. 1232 — Vezi şi Arh. St. Ep. Rîmnic pach. 103, doc. 1.)

Hrisovul în copie a lui Mihail Voevod sin Pătraşco Voevod, prin care întăreşte *Doamnei Mării Sale, Stanca*, stăpânire peste tot hotarul moşii Pireia, care moşie *a dăruit-o Doamnei Stancăi, Jupâneasa Stana soţia lui Danciu Vornicul, pentru căutare ce a făcut soţului ei Danciului*, Măria Sa Doamna Stanca, şi pentru cheltuiala ce a făcut la îmormântarea lui în ţara Ungurească, când a murit şi l'a îngropat la biserica din Belgrad, cheltuind 20,000 aspri.

Dupĕ aceia Doamna Stanca a miluit cu zisa moşie Pirea pe Oprea Postelnicul pentru slujba lui cea credincioasă către Domn, atît în ţară străină, cum şi în această ţară.

Avem aşa dar sigaranţa că Jupan Danciu vel Vornic ot Brâncoveni nu mai trăia la data aceasta !

La Arh. St. Schitu de un lemn pach. 18 doc. 1, orig. slav. hârtie, rupt cu trad. găsim un document ce poartă data de *1597 (7105) Iunie 30*, care atât ca text cât şi ca dată (—afară de Iunie în loc de Iulie) sĕ potriveşte cu acela ce găsim în Indicele Aricescu;

www.dacoromanica.ro

îl reproducem dar în întregime, de oare-ce în el, faptele sunt mai clare, decât în sus zisul Indice: Cu mila lui D-zeu, Io Mihail Voevod şi Domn . . . rupt . . ., prea bunului Io . . . Voevod dă D-mea această . . . *Stanca Doamna* . . . [1]) satul anume Pierăia şi cu tot hotarul . . . să se ştie în lung şi în jos . . . în mijlocul locului până în Poiana lui Novac . . . până în Smedoviţa şi până în fîntâna lui Drăgoiu, însĕ stj. în lat 3300, fiind-că acest sat a fost de moştenire a lui *Jupan Danciul Dvornicul şi al Jupânesei lui Stancăi*; apoi, *când s'a întâmplat moarte Danciului Dvornicul în ţara Ungurească*, alt nimeni nu s'a aflat *la moartea Danciului Dvornicul* . . . ca sĕ'l îngrijească, şi nici bani a avut pe lângă dânsul, pentru îngropăciune, la moartea lui.

Intr'acestea Doamna Stanca . . . i s'au făcut milă de dânsul . . . pe *Danciul Dvornicul*, la moartea lui . . . şi *l'a îngropat la biserică în Belgrad* şi . . . cheltuială a cheltuit la moartea lui bani . . .

Apoi, *Jupâneasa Stanca Dvorniceasa Danciului Dvornicu*, pentru această bunătate ce a făcut Doamna Stanca de a îngrijit de *Danciul Dvornicul* la moartea lui până când l'a *îngropat . . . în Belgrad* [2]) şi pentru cheltuiala Domnei Stancăi, ea îi dete Doamnei Stancăi mai sus numita . . . care este mai sus zisă, ca sĕ-i fie . . . ohabnică . . . Doamna D-mele a miluit . . . Oprea Postelni*cul* . . . . pentru drepte şi credincioase slujbe ce i-a slujit şi în streine ţări . . . ca sĕ-i fie moşie ohavnică în veci.

Incă şi jurământ, dupĕ petrecerea D-mele, pe cine va învrednici Domnul D-zeu a fi stăpânitor în ţara Românească, ori din rodul inimei D-mele, ori din rudeniile noastre, ori după păcatele noastre, ori din alt neam, că dacă va cinsti şi va înnoi această carte a

1) Punctele însemnează: loc rupt ori nedescifrabil.

2) In ce anume împrejurare va fi murit Danciu Dvornicu în Alba-Iulia noi nu putem şti. La 1597 Ardealul încă nu era ocupat de Mihail Voevod pentru ca sĕ putem crede, că el întovărăşa pe Domnul român la lupte în contra Ardealului, ori la intrarea lui triumfală ca învingător în Capitala acelui Principat.

Ştim doar atât — în mod sigur —, că la 1596 Decembre 30, Mihail Voevod soseşte în Alba-Iulia la Sigismund Batori, că la 31 Decembre, Mihail Voevod are audienţă la Sigismund, că la 1 Ianuarie 1597 cei doi Voevozi asistau la sf. leturghie şi că după o şedere de 5 zile acolo a Domnului român, el sĕ înapoiază spre ţara lui, iar la 18 Ianuarie 1597 îl găsim dând hrisoave în Târgovişte.

Stim că acea întrevedere n'a fost de lungă durată, şi că atunci s'a fixat linia de conduită între Mihai şi Sigismund; sĕ stabili partea cu care trebuia să contribue fie-care din cei 2 aliaţi şi se hotărî participarea lui Mihai la negocierile care trebuiau sĕ înceapă la Praga, între Sigismund şi Impărat. Aceste fapte însă nu ne autoriză întru nimic a crede că pentru un timp de o scurtă durată Mihail Voevod sĕ-şi fi luat şi pe Doamna lui cu sine, pentru ca ast-fel pe d'o parte, Danciu care poate însoţea pe Domn la Sigismund, să fi murit cu acea ocazie, iar Doamna să fie acolo pentru ca astfel sĕ'l poată înmormânta—dupĕ cum textu hrisovului de mai sus pretinde.

Mai mult încă, după textu hrisovului din 1596 Septembre 28 citat mai sus, vedem clar că Stanca, soţia Danciului Dvornicul, singură în persoană cu cumnatul ei David Postelnicul avu prigonire cu mănăstirea Glavaciogul înaintea Mitropolitului ţĕrii Eftimie, dovadă dar că, chiar la data aceia care este anterioară aceleia când a mers Mihai Viteazu în Ardeal, Danciu Vornicul nu mai trăia; prin urmare dar, nu este nici posibil nici probabil ca el sĕ fi murit cu acea ocazie, ci ceva mai nainte.

Tot ce ştim, în mod cert, este că la 1595 Februarie 12 el trăia şi avea rangul de vel Spătar, iar la 1596 Septembre 28 nu mai era în viaţă, aşa că data morţii lui trebue căutată în evenimentele desfăşurate în acest interval de timp.

www.dacoromanica.ro

D-mele, pe acela Domnul D-zeu să'l cinstească în domnia sa, iar de nu va cinsti şi nu va înnoi această carte a D-mele, pe acela Domnul D-zeu să nu'l cinstească şi să nu'l păzească . . . care om va strica . . . această carte a D-mele şi va lua acest mai sus numit sat, să fie blestemat şi afurisit de 318 sfinţi care sunt în Nicheia, şi aici să-i pedepsească trupul, iar în veacul viitor sufletul, şi să aibă parte cu Iuda şi cu Aria şi cu cei-l'alţi necredincioşi Iudei.

1598 Februarie 12. (Arh. St. M-rea Brâncovenii şi Mamu, pach. 25, doc. 9). *Jupâneasa Stanca Vorniceasa a lui Jupan Danciu biv vel Vornic şi Jupan Calotă Banu şi Jupâneasa lui Calea, şi cu fraţii lor Barbu şi Matei Postelnicul,* au miluit pe Alexie, cu jumătate satu din Hărvăteşti, pentru credincioasa lui slujbă ce a slujit părintelui lor, *Jupan Danciului Vornic*, cu credincioasă slujbă în ţări streine şi cu vărsare de sânge.

1598 Mai 23. Mihail Voevod sin Pătraşco Voevod dă D-mea această poruncă a D-nii mele cinstitului slugă al boierului D-nii mele *Jupan Calotă biv vel Ban*, anume Alecsie din Vlădila şi cu fii lui câţi D-zeu îi va dărui, ca să-i fie jumătate de moşie din Hărvăteşti, de peste tot locul, din câmp, din apă şi din pădure şi din şădere şi din branişte, fiindcă i-a dat şi a miluit cu această mai sus numită moşie pe Alecsie, *Jupan Danciul Dvornicul şi Jupâneasa lui Stana şi feciorii lor anume*: *Calea şi Barbul şi Matei*, pentru slujbele ce i-au slujit în ţări străine. De aceia i-au dat şi l'au miluit ca să-i fie moşie ohabnică, lui şi fiilor lui, şi nepoţilor şi strănepoţilor, şi acelor boiari cari sunt mai sus scrişi, de pomenire părinţilor în veac necontenit.

Şi iar a miluit *Jupan Danciul Dvornicul* pe această mai sus numită slugă, cu un ţigan anume Badea cu ţiganca lui anume Slavna şi cu toţi copii lor, la cununie, la spălare.

Deci am dat D-mea lui Alexie ca să-i fie moşia ohavnică şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor, neclintită după porunca D-nii mele. — (Vezi Arh. St. Dosarul M-rea Brâncovenii şi Mamu pach. 14 doc. 2 originalul pe membrană).

1598 Iunie 6. Mihail Voevod dă hrisov scris în Târgovişte, lui *Calotă biv vel Ban* ca să ţie Coteana, toată partea . . . ce au dat şi au închinat Taincoş Crănul, toate părţile lui de moşie, însă jumătate de Coteana, *Jupanului Datco biv vel Armaş şi Jupânesei lui Calei*, încă din zilele Radului Voevod Călugărul, pentru că au fost furat Taincoş nişte cai . . . apoi au vrut pârâşii să'l spânzure . . . iar el au căzut înaintea *Jupanului Datco Armaş* ca să-i scoaţă capul de la moarte şi să-i ţie toată partea lui de moşie. Deci *Jupan Datco Armaş* el au căzut înaintea Radului Voevod cu mare rugăminte şi au cerşut capul lui Taincoş de la rea moarte, apoi Radul Voevod au iertat capul lui, pentru voia *Jupanului Datco Armaş* şi au scos capul lui de la moarte cumplită, iar el i-au dat toată partea lui de moşie.

Iar după aceia, când au fost în zilele lui Alexandru Voevod, iar *Jupâneasa Calea* ea au avut pîră cu feciorii lui Taincoş . . . şi aşa pîră ei . . . cum că n'au închinat tatăl lor acea moşie . . . ci au luat-o *Jupanul Datco Armaş şi Jupâneasa lui Calea* în silă; iar Alexandru Voevod au căutat . . . şi au dat feciorilor lui Taincoş lege 12 boieri, ca să jure cum că n'au închinat tatăl lor . . . partea lui de moşie, *Jupanului Datco Armaş şi Jupânesei lui Calei,* ci o au luat ei în silă, iar ei nici cum nu au putut să jure . . . ci au rămas de lege. Iar după aceia, când au fost acum în zilele D-nii mele, iar *feciorii Danciului Dvornic, anume Barbul şi Mateiu şi cu fata Radului Postelnicul, anume Maria,* ei au vândut acea moşie toată, însă jumătate de Coteana . . . lui Drăgoiu Logofătul şi fraţilor lui, iar Stoica Chivăran şi Neagoe de la Alimăneşti s'au sculat . . . şi au zis cum că au şi ei a 3-a parte din partea lui Taincoş . . . şi au luat de la Drăgoiu Logofătul,

www.dacoromanica.ro

Iar după aceia au avut cinstitul boierul D-mele *Jupan Calotă biv vel Ban* pâră înaintea D-mele cu Stoica Chivăran şi cu frate său Neagoe . . . şi aşa pîră ei . . . cum că au fost cumpărat şi ei moşie de la Taincoş, a 3-a parte . . . Iar . . . D-mea am căutat . . . şi am adeverit . . . cum că au cumpărat *Jupan Datco Armaş* mai nainte, şi am citit D-mea şi cartea răposatului Radului Voevod, de închinăciune, cum că au fost închinat singur Taincoş toată partea lui de moşie şi . . . am văzut şi la mâna cinstitului boierului D-nii mele *Jupan Calotă Banul*, mai veche cu 6 ani decât cartea Stoicăi şi a lui Neagoe . . . şi am văzut şi cartea . . . lui Alexandru Voevod, de rămas . . . Asijderea au rămas . . . aceştia de lege şi dinaintea D-mele . . . şi au scos pe Stoica şi Neagoe din divanul D-mele cu mare ruşine . . .

Deci şi D-mea singur am dat cum că de va mai scoate niscare-va cărţi, să nu se crează, că sunt mincinoase. Pentru aceia am dat şi D-mea cinstitului *boierului D-mele Jupan Calotă biv vel Ban* ca să-i fie lui satul Coteana . . . jumătate, partea lui Taincoş toată, moşie ohabnică lui şi feciorilor lui . . . (pag. 175—6 V. V. Studii şi Doc. de Iorga).

1598 Iulie 17. Mihail Voevod întăreşte lui Balaciu Postelnicul şi fiilor lui, satul Urdarii. In textu hrisovului să menţionează de 4 boieri mărturie, între cari figurează şi *David Postelnicul ot Brâncoveani.*

1598 August 29. (Condica M-rei Motru pag. 141, Ms. 2070 Acad. Rom.) Moşia Scăeştii ce-i zice şi Giiu şi Ochiosu. Carte de schimb pentru moşia Scăeştii.

In numele tatălui şi al fiului şi al sf. duh, amin. Scris-am noi *Jupâneasa Stanca i David Postelnicu* această a noastră carte sf. mânăstiri ce să chiamă Gura Motrului, ca să-i fie satul Scăeştii tot cu tot hotarul veri cât va fi, din câmp şi din apă şi din pădure, veri cât să va alege, pentru că au fost miluit boierii pre sf. mânăstire ce este mai sus scrisă cu satul cu Buiceştii, iar satul Buiceştii el s'au pustiit şi s'au spart de n'au rămas nimeni în Buiceşti, ci a rămas siliştea pustie, de am văzut noi că n'are mânăstirea nici un venit dintr'acea silişte ce stă pustie, ci am chemat igumenul anume Agapie şi cu ălalţi călugăraşi câţi au fost aciia, anume Istratie şi Popa Onofrie şi Popa Ştefan, de i am întrebat au vr'un venit sau vr'un folos dintr'acea silişte, au n'au. Deci ei au zis că n'au nici un folos.

Deci noi am dat la sf. mânăstire satul Scăeştii cât este sat cu rumâni, iar siliştea ce să chiamă Buiceştii, noi o am vîndut Predii Cluceru, pentru datoria *Danciului Vornicul şi a Radului Postelnicu* de am plătit datoria; şi am vândut noi de a noastră bună voie, însă nu pentru altceva ci pentru datoria ce au făcut boierii.

Deci să fie satul Scăeştii ce e mai sus scris, sf. mânăstiri moşie şi ctitorilor pomană în veci; iar siliştea ce să chiamă Buiceştii să fie moşie Predii Cluceru, iar cela ce va vrea să mai facă alte tocmele de acuma înainte, veri boieri, veri călugări, pre urma noastră, să fie proclet şi anatima.

1599 Ianuarie 13. Mihail Voevod prin hrisovul scris în Târgovişte, dărueşte slugii sale *David Postelnicul* moşie în Isvorani, partea *Danciului biv vel Dvornic şi a Radului Postelnic (fratele Danciului).* In hrisov să pomeneşte de Jupan Preda vel Postelnic; apoi de *Jupaniţa Stanca Vorniceasa şi Jupaniţa Maria fata Radului Postelnic.* (*David Postelnicul era bărbatul Jupaniţei Maria*). Să mai pomeneşte în acest hrisov de Şerban vel Paharnic. în zilele lui Ştefan Voevod. (Arh. St. Cond. Brâncov. No. 1 pag. 660· (120.) Mitr. Episc Rîmnic şi Argeş, M-rea C. Lung şi Vieroş).

www.dacoromanica.ro

1600 Ianuarie 25. (Arh. St. Mitr. Buc. pach. 297/116 netr, doc. 19). Extras din tălmăcirea hrisovului lui Nicolae Voevod sin Mihail Voevod, prin care dă lui *Calotă Banul* moșie în Răsturnați, a 3-a parte, ce a cumpărat'o dela Jupâneasa Stanca fata Tatului Logofătu din Bucșani; apoi mai dă să ție moșie la Cătun, ce o au cumpărat de la Neagoe din Vlădeni.

Calotă Banul face schimb cu tatăl sĕu cel vitreg Avram Postelnicul feciorul Borcei Logofătul din Bucșani, dând acéstă moșie pentru un loc de casă în Târgoviște, cu pivniță, cu grădină și cu loc lângă casă.

1602 Mai 26. Jurătorii lui *David* . . . să juria cum dat *Danciul Vornic i Radul Postelnic* satul Băiuleștii ca să-i facă bine, să'l boierească și nu l'au fapt. Soroc la sf. Dimitrie. Monogramă domnească și pecete ruptă—(pag. 291—2 V. Studii și Doc. Iorga.)

1603 Mai 24. Radu Vodă dă hrisov: boierului D-nii mele *David Postelnic și Barbului Postelnic și lui Matei Postelnic* ca să le fie lor satul Băileștii tot . . . cum au fost și mai nainte vreme. După aceia când au fost în zilele lui Ștefan Voevod, iar *Jupan Danciul ce au fost mare Dvornic, din Brâncoveani*, el au dat acest sat . . . Jupanului Iane Banu, ca să aibă milă, cinste și căutare și să-i scoață lui dregătorie de la Ștefan Vodă. Apoi de când au luat Jupan Iane biv vel Ban al Craiovii acest sat, iar *Jupan Danciul Dvornic* el n'au avut nici milă, nici cinste, nici căutare nici de cum, nici dregătorie de la Ștefan Vodă.

Iar după aceia, *Jupan Danciului întâmplându-sĕ lui moarte și murind*, iar dupĕ moartea *Danciului Dvornic*, întâmplându-sĕ lui moarte și Jupanului Iane Banu, după moartea Jupanului Iane, iar Mihaiu Vodă, în domniia Sa, făcându-sĕ neam Jupanului Iane Banu, cât au stătut Domn țării Românești, și fiind mare, puternic și au luat . . . satul Băileștii și au miluit pe sf. Episcopie de la Râmnic.

Iar, lui Mihaiu Vodă întâmplându-să tăere, au perit în țara Ungurească și au murit. Iar dupĕ aceia *David Postelnicul i Barbul Postelnic i Mateiu Postelnic*, ei au văzut că acest sat . . . l'au dat Mihaiu Vodă fără cale la sf. Episcopie, și au avut acești boieri pâră înaintea lui Simeon Voevod cu Episcopul din Râmnic, pentru acest sat . . .; apoi n'au avut . . . Episcopu treabă, nici lucru, nici de cum cu acest sat . . . și n'au avut *Jupan Danciul* de la acel Ștefan Voevod nici milă, nici dregătorie, nici cinste, nici un folos de la Jupan Iane vel Ban.

Iar apoi Simeon Voevod el au căutat și au judecat după dreptate . . . și au dat lege 12 boieri lui *David Postelnic i Barbu Postelnic și Mateiu Postelnic*, să jure cum că n'au avut *Jupan Danciul Dvornic* nici o parte, nici căutare, nici dregătorie, nici nimic de la Ștefan Voevod.

Iar dupĕ aceia, la vremea care au adus *David Postelnic i Barbul și Mateiu*, lege 12 boieri, iar Simeon Voevod, întâmplându-i-să schimbare și au eșit din pământ, și în urmă D-mea am venit în pământ, în Scaun, și au venit *David Postelnicu i Barbu Postelnic și Mateiu Postelnic* înaintea D-mele, împreună cu Episcopu din Râmnic și . . . au spus în Divanul D-mele cum că au pâră. Iar D-mea am lăsat acea lege ce au fost luat de la Simeon Voevod, *David Postelnic i Barbul Postelnic i Mateiu Postelnic*, și au adus lege la zi și la soroc la Divan înaintea D-mele 12 boieri. . . și au jurat înaintea D-mele cum că au fost dat *Jupan Danciul Dvornic* satul mai sus zis lui Jupan Iane vel Ban, cum ca să-i scoață lui dregătorie de la Ștefan Voevod; iar *Danciul Dvornic* el n'au avut nici dregătorie, nici căutare și nici o dobândă.

www.dacoromanica.ro

Drept aceia am dat lui *David Postelnic i Barbului Postelnic i Matei Postelnic*, satul Băileştii . . . să le fie de moştenire ca şi mai nainte, lor şi feciorilor lor . . . urmează apoi boierii Divanului.

Scris la Scaunul Târgoviştii la Maiu 28 (nu 24 ?) leât 7101 (nu 7111 ?) (vezi ibidem pag. 292—4)

1603 Iunie 25. Radu Voevod dă hrisov scris în Târgovişte, slugii D-nii lui, lui *David Postelnicu şi Jupânesei lui Mariei şi Barbului si lui Matei Postelnicul* . . . ca să le fie satul Băileştii tot . . . dupĕ cum au fost al lor şi mai nainte vreme de baştină. Dupĕ aceia . . . în zilele lui Io Ştefan Voevod, iar *Jupan Danciul Dvornicul ot Brâncoveani*, el au dat acest sat . . . lui Jupan Iane vel Ban din Craiova ca să albă cinste şi socotinţă şi să-i scoaţă lui dregătorie de la Ştefan Voevod. Deci *Jupan Danciul Dvornicul* el au fost numai cu satul dat, iar milă şi cinste şi căutare n'au avut nimic, nici nu i-au scos vre-o boierie de la Ştefan Vodă. Iar după aceia *Jupanului Danciului* i sau întâmplat moarte, şi după moartea lui sau întâmplat de au murit şi Jupanul Iane vel Ban, şi au rĕmas satul... Băileştii, iar Mihaiu Vodă el sau făcut rudă lui Jupan Iane vel Ban, dacă au stătut Domn în ţara Românească şi fiind stăpân şi puternic, au luat satul Băileştii şi l'au închinat . . . Episcopiei de la Rîmnic . . . Iar dupĕ aceia, s'au apropiat vremea de sau întâmplat şi lui Mihail Voevod moarte în ţara Ungurească.

Apoi *David Postelnicu şi Barbul şi Matei Postelnicul*, ei văzând cum că au dat Mihail Voevod acel sat . . . la Episcopie făr de cale şi făr de dreptate, au avut pără cu Episcopul de la Rîmnic, pentru acel sat, în zilele lui Simeon Mughilea Voevod, zicând că n'are Episcopul nici o treabă . . . cu satul Băileştii, ci l'au luat în silă Mihail Voevod, căci *Jupan Danciul* n'au avut nici o milă, nici un folos şi nici o boierie, nimic, de către Jupan Iane vel Ban.

După aceia Simeon Moghilă Voevod au judecat . . . şi au dat lege lui *David Postelnicul şi Barbului şi lui Matei Postelnicul* 12 boieri, ca să jure cum că n'au avut *Jupan Danciul Dvornic* nici o milă, nici un folos şi nici o boierie de la Ştefan Vodă; şi au avut aceşti boieri . . . zi şi soroc cu 12 boieri ca să jure . . . Deci întâmplându-se lui Simeon Moghilă Voevod schimbare . . . şi în urma lui am stătut D-mea Domn în Scaun în ţara Românească, după aceia *David Postelnicul şi Barbul şi Matei Postelnicul* ei au adus lege deplin 12 boieri, la zi şi la soroc . . . de au jurat . . . cum că a fost acest sat dat de *Danciul Dvornic* lui Jupan Jane vel Ban; iar *Jupan Danciul* n'au avut nici o milă, nici cinste, nici boierie ca să-i scoaţă de la Ştefan Vodă, dupĕ cum le-a fost tocmeala.

Drept aceia . . . au rămas Episcopul de lege . . . şi au dat D-mea lui *David Postelnicul şi Jupânesei lui Mariei şi Barbului şi lui Matei Postelnicul*, ca să le fie . . . satul Băileştii, lor moşie ohabnică ca şi mai nainte vreme . . . (ibidem pag. 294—5).

1603 Iunie 26. Radu Voevod dă mănăstirei Gura-Motrului ca să stăpânească satele Scăeştii şi Slătinicul, dăruite de *Jupan Stanciul Postelnicul şi Jupâneasa lui Calea*, ca să fie lor pomenire şi *Jupanul Matei şi Barbu*; iar altă jumătate din aceste sate a dat mănăstirei, *Jupan David Postelnicul şi Jupâneasa lui Maria*. (Arh. St. cond. Brânc. No. 2, pag. 89/1073; vezi acelaş document la pag. 142—3 Acad. Rom. Ms. 2070.)

1603 Decembrie 28. (Arh. St. Schitu de un lemn pach. 18 dŏc. 2 orig. slav. perg. cu traducere.) Hrisovul Radului Voevod nepot lui Basarab Voevod prin care dă poruncă

www.dacoromanica.ro

Jupânesei Calei din Brâncoveni, și cu fii săi câți D-zeu îi va dărui ca să-i fie satul Pirăia ot sud Mehedinți, fiindcă a fost acest sat al *Jupânesei Calei*, al ei de moștenire de la *Jupan Danciul biv vel Dvornic părintele Jupânesei Calei.* Apoi *Jupan Danciului* i s'a întâmplat moarte în țara Ungurească și a avut mare nevoie în țară străină de sărăcie, și n'a avut cu ce să se pomenească la moartea lui, iar Doamna Stanca ea s'a întâmplat acolo și n'a vrut să lase pe acest boier mai sus zis fără slujbă și fără pomenire la moartea lui, ci a dat și a cheltuit 8000 bani gata.

La urmă, Doamna Stanca ea să înțelese cu *Jupâneasa Calea* și își ceru banii, dar *Jupâneasa Calea* ea bani n'a avut să se plătească, ci a lăsat acest sat zălog la Doamna Stanca, și îl ținu multă vreme până când să vie în țară, până în zilele D-mele, la Episcopia Râmnicului și trimise Doamna la acei bani.

Apoi *Jupâneasa Calea* când a văzut scrisoarea Doamnei, intr'acel cias ea trimise banii toți de olac, dar când ajunseră cu banii, *Doamna Stanca se află moartă de ciumă*, iar Balea Spătarul el i-á luat banii și i-a cheltuit la moartea Doamnei Stancăi, la îmormântarea ei.

Și s'a rĕscumpărat acest mai sus numit sat Pirăia cu 8000 bani gata înaintea părintelui Episcop Efrem de la Rîmnic, a Vistierului Radu den Cepturoaie și Panaiot de la Ocnoh, i Borcioiul, Ianoș Comis i Popa Stan Clisiar, și înaintea a tot soborului din sfânta Episcopie și înaintea multor orășeni oameni buni, și înaintea *maicii Doamnei Stancăi, anume Maria Călugărița* și înaintea Doamnei Floricăi [1]) și să fie martori toți cei mai sus numiți oameni, că a dat *Jupâneasa Calea* toți banii în mâna lui *Balea Spătarul, nepotul Doamnei Stancăi* și a cheltuit toți banii la îngroparea ei.

De aceia am dat și D-mea acest mai sus numit sat Pirăia, *Jupan Stanciului Postelnicul și Jupânesei Calei* ca să le fie moșie de moștenire și ohavnic lor și fiilor lor.

Asupra faptelor relatate prin hrisovul pe față, cum și printr'acela cu data din 1597 Iunie (ori Iulie?) 30 și din anul 1646 Ianuarie 4, mai găsim următoarele rezumate:

1746 (7254) Aprilie 30 (Arh. St. Schitul de un lemn pach. 18 doc. 4) copie după original.

Barbu Hargitoianul, cu un hrisov dela $\frac{7105}{1597}$ al Mării Sale răposatului Mihaiu Vodă, cere de la D-lui Toma Guliano biv vel Stolnic și de la Costandin i Mihaiu și Radul, nepoții d-lui Vâlcului Mogoșescul biv vel Serdar ginerile Barbului Filieșanul biv vel Comis, ca să iea supt stăpânirea lui tot satul Piriia, stj. 3300. Acest hrisov este dat pe numele Doamnei Stancăi a Mării Sale Mihai Vodă în care scrie că, murind *Vornicul Danciul în țara Ungurească,* iar Doamna Stanca l'au fost căutat cu pomeniri, cheltuind aspri 20,000 și pentru acei bani i-ar fi dat *Vorniceasa Stanca a Vornicului Danciului*, satul Piria și Doamna Stanca l'au fost dăruit Oprei Postelnicului.

D-lui Toma Guliano biv vel Stolnic și numiții nepoții ai Serdarului Vâlcul Mogoșescul arată un hrisov cu leat 7112, al Mării Sale rĕposatului Radul Vodă ce l'au fost dat *Jupânesei Calei din Brâncoveni, fata acelui Dvornic Danciul*, în care scrie că acest sat Piria era pus zălog la Doamna Stanca a Mării Sale Mihaiu Vodă drept aspri 8000, care bani i-au fost cheltuit Măria Sa cu pomenirile *Vornicului Danciul*, iar în urmă a fost trimis *Jupâneasa Calea*, Doamnei Stancăi acei bani, încă fiind Măria Sa la M-rea Râmnicului.

Arată și alt hrisov al Mării Sale rĕposatului Matei Vodă cu leat $\frac{7154}{1646}$ în care scrie că

1) De sigur, fica lui lui Mihai Vodă cel viteaz.

www.dacoromanica.ro

satul Piria au fost de baştină al Mării Sale, şi încă din boierie, în zilele răposatului Gavriîl Moghilă Vodă au vîndut 2 părţi Slugerului Dumitru Filieşanul, iar a 3-a parte au vândut-o unui Vîrjoghe de la Hărgitoaia, însă numai moşia fără rumâni.

Barbul Hargitoianul, văzând cele ce au scris Măria Sa rĕposatul Matei Vodă printr acest hrisov, s'au odihnit şi el. Hrisovul ce'l arăta el, fiind foarte vechiu şi de nici o treabă, s'au luat şi sau dat d-sale Stolnicului Tomei, iar lui i s'au dat copie dupĕ hrisovul Mării Sale Matei Vodă, întărită cu iscăliturile noastre.

Hotărîm, ca d-lui Toma biv vel Stolnic cu numiţii nepoţi ai Serdarului Vâlcului Mogoşescul, să stăpânească din Piria 2 părţi, iar Barbul Hargitoianul să stăpânească o parte. Acésta scriem.

1606. Lângă Episcopul de Râmnic, Efrem, să află ca martor într'un zapis a lui Dragomir, ce vinde o ocină în Hotărani, şi *Mafteiu de Brâncoveani.* (Acad. Rom. Cartoanele Ghenadie, II, No. 3.)

1607 Ianuarie 10. (Arh. St. M-rea Brâncovenii, pach. 25 doc. 45.) Radu Vodă vnuc Basarab Vodă dă hrisov către deregătoriul D-sale *Jupan Stanciul vel Paharnic şi Jupânesei lui Calei,* ca să le fie moşie, satul anume Neđeiţa şi satul Marmurele, care sunt în Jiul de jos în gura Jiului, cu toţi vecinicii şi cu toate hotarăle.

Şi iar să-i fie *Jupanului Stanciu vel Paharnic şi Jupânesei lui Calei* satul Vlădulenii din judeţul Romanaţi, însă pe cât au fost partea *Danciului biv vel Vornic,* şi în judeţul Mehedinţi, satul Recea, tot cu toate hotarele, şi din satul Gogoşii, jumătate de preste tot hotarul şi ţiganii, fiind-că au venit boierii D-nii mele *Barbul şi fratele său Mateiu, feciorii Jupan Danciului biv vel Vornic, împreună cu sora lor Jupaniţa Calea a Jupan Stanciului vel Paharnic* şi s'au tocmit de a lor bună voie înaintea D-nii mele şi înaintea tuturor cinstiţilor diregători ai D-nii mele din Divanul D-nii mele, şi au dat *Barbul şi Matei, sorii lor Jupânesei Calei,* aceste mai sus numite sate şi ţigani, zestre, din dreptele moştenirí ale lor, şi aşa deteră şi se învoiră *Barbul şi fratele său Matei cu sora lor Jupâneasa Calea* şi cu diregătoriul D-nii mele *Jupan Stanciul vel Paharnic* înaintea D-nii mele.

Deci am dat D-nia mea deregătoriului D-mele *Jupan Stanciului şi Jupânesei Calei,* ca să le fie lor aceste mai sus zise sate şi ţigani de moştenire şi ohavnice.

Fără an (1609?) Ianuarie 12. (Acad. Rom. doc. $\frac{50}{XLI}$) Radu Vodă dă cartea lui către Neagoe ot varoş ot Piteşti, ca să fie volnic cu cartea D-nii mele, ca să-şi ia dela *Jupâneasa Elca muma lui David Postelnicul de în Brâncoveni,* 6000 de aspri, pentru-că au fost cumpărat Neagoe nişte mori de la *Jupâneasa Neacşa soacra lui David Postelnicu* mai de înainte vreme drept atîţa aspri, iar apoi *David Postelnicul* el au luat acele mori de la Neagoe de le-au vîndut altor oameni; deci iaste Neagoe de atuncea tot cu pagubă.

Drept aceia să fie Neagoe volnic cu cartea D-mele să'şi ia acei aspri deplin de la *Jupâneasa Elca* [1])

Şi iar să fie volnic Neagoe cu cartea D-nii mele şi cu sluga D-nii mele, să'şi strîngă toată datoria de pre la cine va avea . . .

La 15 Ianuarie 7118 (1620?) (Vezi Iorga la pag. 295 în notă, V. Studii şi Doc.) Radu Vodă judecă între *Calea fata lui Danciul Vornicul din Brâncoveni* şi un Avram Postelnicul fiul Logofătului Borcea.

---

1) Elca sau Ilca este prescurtarea în mângâietură din numele Elenca sau Ilinca.

www.dacoromanica.ro

Calea ţinuse pe Calotă Banul, ce fusese căsătorit întâi cu mama lui Avram. La moartea lui *Calotă*, Avram caută la *Calea* zestrea mamei sale şi află într'o salbă 80 de galbini lipsă, *Calea-l* împacă la judecată, dându-i 60. (Arh. St. Brâncovenii IX, 8 orig. slav.) [1]).

1610 Aprilie 10. Document pentru satele Goleşcii, Băltenii şi Slănicul (Vezi Acad. Rom. doc. 17 pach. 41 orig. slavon) vorbeşte de:

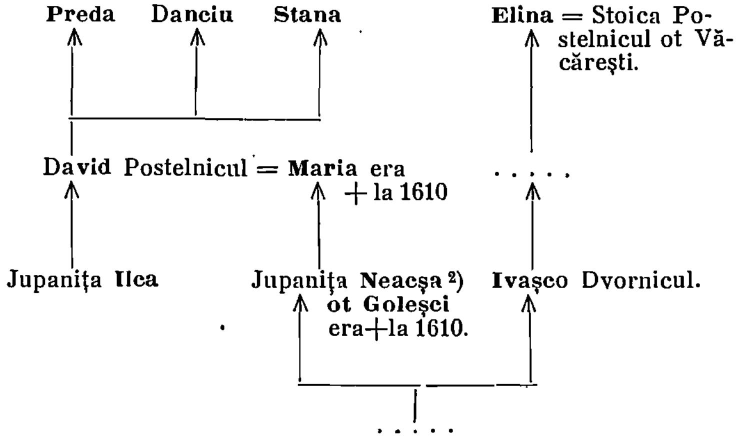

1610 Aprilie 30. (Acad. Rom. doc. $\frac{17}{XLI}$; vezi traducerea românească la Acad. Rom. $\frac{123}{XXIX}$. Vezi Acad. Rom. şi doc. $\frac{50}{XLI}$.) Hrisovul Radului Voevod vnuc Basarab Voevod către

1) *1610 Ianuarie 15.* (Arh. Stat. M-rea Brâncovenii pach. 9. doc. 8.)

Radu Vodă vnuc Basarab Voevod dă hrisov *Jupânesei Calei fata lui Jupan Danciu Vornicul din Brâncoveni*, ca să fie slobodă de către Avram Postelnicul feciorul lui Jupan Borcea Logofătul, pentru o prigonire ce a avut înaintea D-mele cu Avram Postelnicul şi aşa pîră Avram Postelnicul că pe vremea care a fost ţinut *Jupan Calotă Banul* pe mumă-sa soţie . . . (loc alb) . . . i s'a întîmplat moarte. Aşa dar la urmă *Jupan Calotă Banul* a luat pe *Jupâneasa Calea* mai sus zisă, *fata lui Jupan Danciul Vornicul*, dar n'a trecut multă vreme şi s'a întîmplat moarte şi lui *Jupan Calotă Banul*, iar după moartea lui, veniră toţi oamenii lui *Jupan Calotă Banul la Jupâneasa Calea* de i-au cerut toate lucrurile şi sculele lui *Jupan Calotă Banul* şi au adunat tot până la un cap de aţă.

Apoi Avram Postelnicul s'a sculat şi s'a dus şi el şi a cercetat de sculele mume-si şi adună toate, iar la o salbă de galbini el zise că este lipsă 80 de galbini şi aşa pâră Avram Postelnicul că acéstă salbă de galbini nu a fost a lui *Jupan Calotă Banul*, ci a fost dela mumă-sa soţia . . . (loc alb) . . . mai sus numită.

Apoi Avram Postelnicul apucă pe *Jupâneasa Calea* ca să-i plătească ea acei galbini, iar la acestea *Jupâneasa Calea* aşa se plânse înaintea D-mele ca să jure Avram Postelnicul că n'a fost această salbă de galbini dela *Jupan Calotă Banul*, ci a fost dela mumă-sa. Apoi de va jura Avram Postelnicul, atunci să-i plătească, dar Avram Postelnicul el n'a jurat, ci s'a învoit ei de bună voia lor şi s'au împăciuit şi dete *Jupâneasa Calea* lui Avram Postelnicul 60 de galbini şi a iertat Avram Postelnicul galbini 20. Aşa se învoiră de a lor bună voie şi se împăcară înaintea a tot divanul D-mele ca mai mult altă prigonire între dânşii să nu fie de acum înainte. De aceia am dat şi D-mea *Jupânesei Calei* mai sus numită, ca se fie în pace de acum înainte şi ea şi fii ei, de către Avram Postelnicul în veci. (Urmează martorii Divanului).

Notez că, *Jupan Borcea Logofătul*, cu multă probabilitate, face parte *din familia Bucşanilor*; iar *Calotă Banul*, probabil este *din familia Cocorăştilor*, fiul lui Vladul Caplea, cel ce a fost ucis la 1568 de Alexandru Vodă sin Mircea Vodă.

2) Despre această Neacşă ot Goleşci, ne vorbeşte pe larg actul din 1598, când să dă hrisov

www.dacoromanica.ro

Jupâneasa Ilca, şi către *nepoţii săi Preda, Danciul şi Stana, feciorii Jupânesei Maria, fata Jupânesei Neacşa din Goleşci*, ca să ţie moşie în satul Goleştii.

Iată documentu în extenso.

Cu mila lui D-zeu Io Radul Voevod şi Domn a toată ţara Românească, nepotul rěposatului şi prea bunului Basarab Voevod, dat-am D-mea această poruncă a D-mele *Jupânesei Ilcăi şi nepoţilor ei anume Preda şi Danciul şi Stana feciorii Jupânesei Mariei, fata Jupânesei Neacşii din Goleşti* şi cu feciorii lor câţi D-zeu le va da, ca să le fie lor moşie la sat la Goleşti a 4-a parte, din câmp şi din pădure şi din dealul cu viile şi de preste tot hotarul; iar din apă 2 vaduri de moară însă vadul ce se chiamă la Cenuşă şi vadul cel vechiu din jos, pentru că această mai sus zisă parte de moşie şi cu vadul de moară au fost ale *Jupânesei Neacşii, muma Jupânesei Mariei* dată de zestre de *frate-său Ivaşco Dvornicul*, încă de mai dinainte vreme.

Apoi după moartea *Jupânesei Neacşei* au rěmas această mai sus zisă moşie şi vii şi vaduri de moară la mâna *fie-si Jupânesei Mariei.*

Iar după moartea *Jupânesei Mariei, au rămas din trupul ei aceşti feciori Preda şi Danciul şi Stana făcuţi de jupâneasa Maria cu David Postelnicul feciorul Jupânesei Ilcăi.*

Apoi cînd au fost acum în zilele D-mele iar acei mai sus zişi coconi şi cu moaşă-sa *Jupâneasa Ilca*, ei au avut pîră înaintea D-mele cu Stoica Postelnicul din Văcăreşti şi cu Jupâneasa lui Ilina, nepoata lui Ivaşco Dvornicul, de fecior, şi aşa pîră Stoica Postelnicul şi Jupâneasa lui Ilina cum să ţie *Preda şi Danciul şi Stana feciorii Jupânesei Mariei, fata Jupânesei Neacşei* numai din sat din Goleşti a 4-a parte, iar din apă numai un vad de moară. Drept aceia *Jupâneasa Ilca şi nepoţii ei Preda şi Danciul şi Stana feciorii Jupânesei Mariei*, au scos o carte a lui Ştefan Vodă şi aşa zicea cartea lui Ştefan Vodă cum să ţie *Preda şi Danciul şi Stana feciorii Jupânesei Mariei*, tot satul Bălteanii şi din Viţicheşti a 4-a parte şi din Slănic a 4-a parte, şi din Goleşti a 4-a parte şi cu 2 vaduri de moară.

Intr'aceia D-mea am căutat şi am judecat după dreptate şi după lege împreună cu toţi cinstiţii boierii D-mele, şi am dat singur D-mea între dînşii 6 boieri anume: Şerban Dvornicul şi Stanciul Dvornicu şi Radul Crăcian Dvornic şi Carca Dvornic şi Udrişte Logofătu şi Drosul Postelnicu ca să adevereze cum va fi cu dreptul. Drept aceia, acei 6 boieri aşa au adeverit cum ca să ţie *Jupâneasa Ilca* cu nepoţii ei ce sau zis mai sus, numai din sat din Goleşti a 4-a parte şi aceste mai sus zise vaduri de moară, iar cu satul Bălteanii, şi cu Viţicheştii şi cu Slănicul nici un amestec să nu aibă *Jupâneasa Ilca şi nepoţii ei Preda şi Danciul şi Stana* pentru căci cartea lui Ştefan Vodă au fost mincinoasă.

Pentru aceasta am dat şi D-mea *Jupânesei Ilcăi şi nepoţilor ei Preda şi Danciul şi Stana*, ca să le fie lor moşia şi vadurile de moară ohavnice şi stătătoare lor şi feciorilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimenea să nu sě clătească dupě zisa D-mele. (Urmează martorii Divanului).

către M-rea Valea mare ca să ţie moşie la Valea fostă a Jupânesei Neacşei fata Jupânesei Caplei din Goleşti. Pentru că i-au fost dat această moşie Jupânesei Neacşei zestre dela soacră-sa dela Jupâneasa Sara, iar muma Jupânesei Neacşei, Jupâneasa Caplea, ea au făcut această mânăstire ce sau numit mai sus, în locul fetei sale Jupânesei Neacşei, iar după aceia Jupâneasa Neacşa, ea au dat şi au miluit şi o au întărit cu această moşie pre sf. M-re, ca să le fie lor pomană. (Vezi Arh. St. cond. Brânc. I fila 102 cern. 642 creion).

www.dacoromanica.ro

1611 Mai 10. (Arh. St. M-rea Cozia pach. 24 doc. 5.) *Matei Paharnicu din Brâncoveni* este martor, cînd vinde Radu Postelnicul şi soţia sa Anca din Balomireşti, lui Miho Comisul, moşie în Frăsinetul din câmp.

Matei Paharnicul din Brâncoveni împreună cu alţi mulţi boieri au mărturisit înaintea lui Radu Vodă sin Mihnea Vodă, cum că boierii ot Ţînţăreni n'au vîndut satul Balota, ci l'au fost pus zălog la călugării din Cepturoaia.

1612 August 7. (Acad. Rom. doc. $\frac{31}{XLI}$) Radu Vodă sin Mihnea Vodă dă hrisov lui Mihai şi fratelui său Dumitru, feciorii Predei Clucerul din Ţânţăreni, ca să ţie satul Balota.

In acest hrisov sĕ pomeneşte de o mulţime de boieri—probabil ca martori—, cînd a cumpărat Jupan Preda Clucerul din Ţînţăreni satul acesta în zilele lui Radu Şerban Vodă, şi între acei boieri găsim şi pe *Matei Paharnicul ot Brâncoveni.*

1612 Decembrie 8. (Arh. Stat. M-rea Radu Vodă pach. 25 doc. 6.) Radu Voevod sin Mihnea Voevod . . . hrisov lui Ivan Postelnicul . . . ca să ţie moşie în Ştefăneşti, toată partea fratelui său Ţalapie . . . cumpĕrată de Ivan dela nepoată-sa Neaga fiica lui Ţalapie cu 4000 de aspri . . . Apoi sĕ-i fie satul Tâmpenii . . . fost de moştenire *boierilor din Brâncoveni* . . . apoi Ivan a făcut schimb cu *boierii din Brâncoveni*, cu *David Postelnicu şi cu Jupâneasa Calea şi cu Matei Paharnicul*, în zilele Radului Voevod Şerban, de a dat Ivan Postelnicul satul Băileştii . . . iar *David Postelnicul şi Jupâneasa Calea şi cu Matei Paharnicul* au dat satul Tâmpenii . . . Satul Băileştii a fost de moştenire al lui Horvat Stolnicul şi cu satul Piscul Dărvarului pentru că a miluit pe Horvat Stolnicul, marele şi bătrînul răposat Ion Alexandru Voevod, cu satul Băileştii şi cu Piscul Dărvarului, fiindcă a fost trimis Alexandru Voevod pe Harvat Stolnicul ca să învoiască şi sĕ împarţă toate *satele Craioveştilor cu boierii din Brâncoveni* şi cu *Jupaniţa Anca din Coiani*; apoi dupĕ ce i-a întocmit şi le-a împărţit aceste sate, iar Alexandru Voevod el au milut pe Horvat Stolnicul cu satul Băileştii şi cu Piscul Dărvarului . . . pentru buna şi credincioasa slujbă cu care a slujit D-sale, de a împărţit acele sate . . .

Intr'acestea Horvat Stolnicul a avut 2 fii anume: Ţalapie şi Ivan Postelnicul, iar cînd au fost la moartea lui n'a vrut sĕ lase să sĕ certe Ţalapie cu fratele său Ivan Postelnicul dupĕ urma lui, ci le-a împărţit aceste sate de a dat lui Ţalapie satul Piscul Dărvarului, iar lui Ivan Postelnicul i-a dat satul Băileştii.

Apoi când au fost în zilele lui Mihai Voevod, iar *boierii din Brâncoveni*, dînşii au dăruit satul Băileştii lui Mihai Vodă, şi aşa au zis cum că a fost satul Băileştii al lor de moştenire, iar într'aceia Mihai Vodă a luat satul Băileştii.

După aceia când au fost în zilele lui Simion Vodă, iar Ivan Postelnicul dînsul a avut multă prigonire şi cheltuială pentru satul Băileştii cu Episcopul dela Rîmnic şi aşa zicea Episcopul cum că a fost dăruit Episcopiei, *boierul din Brâncoveni*, acest sat din Băileşti...

Apoi Simeon Voevod a dat satul Băileştii lui Ivan Postelnicul . . . şi . . . Ivan Postelnicul nici aşa n'a putut avea liniste ci iarăşi au avut prigonire cu *boierii din Brâncoveni* înaintea Radului Şerban Voevod şi aşa pîră *boierii din Brâncoveni: Stănciucul cel ce a fost mare Paharnic şi David şi Jupâneasa Calea şi Matei Paharnicul*, cum că a fost satul Băileştii al lor de moştenire.

Apoi Ivan Postelniçul a dat lege 12 boieri *lui Stănciucu şi lui David* . . . dar a rĕmas aceştia de lege.

Apoi *Stănciucu Paharnicul şi cu David Postelnicul* au făcut schimb cu Ivan Postelnicul . . . dând Băileştii pentru Tâmpeni . . .

www.dacoromanica.ro

Ivan Postelnicul are nepot pe Ivan fiul lui Ţalapie care era frate cu Ivan Postelnicul. Apoi să-i fie lui Ivan Postelnicul un ţigan . . . cumpărat dela fii Maricăi din Măldăreşti, cu 2000 aspri . . .

Fără an, probabil din *1615. luna Octombre 20.* (Arh. St. M-rea Brâncovenii şi Mamu pach. 22 doc. 21.) Scris-am eu *Matei Paharnicul din Brâncoveni şi Jupâneasa mea Elina* (Năsturel) această a noastră carte feciorului nostru Dumitru şi Jupâneasii lui Lupa, ca să-i fie lui ţigan anume Ion feciorul lui Hassan, pentru că au fost furat Hassan tatăl lui Ion nişte cai; deci domnul (stăpânul) cailor au venit la mine de m'au întrebat scumpăra-mi-voi ţiganul au spânzura-l-va; deci eu am zis că mie nu-mi trebuesc furi de cai, iar cine să va afla să-l scumpere, să-i fie feciorul lui, ţigan de moşie, de nimea clătinat. Deci s'au aflat Dumitru sluga mea de l'au plătit de la domnul (stăpânul) cailor, de au dat aspri gata 2000, de l'au scumpărat de la furci; deci mie încă mi-au părut bine căci l'au scumpărat ca să ne fie şi pomană şi nouă şi părinţilor. Iar cine se va ispiti din neamul meu şi din rudenia mea a sparge această toçmeală şi carte a noastră, acela el să fie proclet şi anatima de 318 sfinţi, şi mărturii încă am pus . . . *nepotu mieu Preda Postelnicul* (sin David) . . . cum să ştie toţi că l-am lăsat eu de l-au plătit, şi să-i fie feciorul lui Ion ţiganu, de moşie lui şi feciorilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi ai mintrea să nu fie preste zisa mea.

1616 (Vezi Arh. St. cond. Brâncov. No. 1, pag. 40—679—110) Erau: boléri jitelniţev Efimia = Tudoran Slugeru, fimiev i jitelniţev Elinev, i pac Stoica Postelnicul Văcărescu muj (bărbat) jitelniţev Elenev, i jitelniţev Stanev prăva brat stra cedu jitelniţev Elenev isscoje daseznaetsia poso mrsti jitelniţev Elinev daştera Tudoran Sulger . . . drugo del tretai da budi na jitelniţ *Stana ot Brâncoveni* pravă brat straceda jitelniţev Jupaniţev Elenev. . .

1618 Septembrie 19. Gavril Movilă Voevod dă hrisov scris în Tîrgovişte, pentru mânăstirea Clococioc, de lângă Slatina, pentru jumătate din Ipoteşti, pentru că . . . jumătate de sat, au fost bătrînă şi dreaptă moşie şi de baştină a lui Jupan Dumitru biv vel Dvornic; apoi când au fost în zilele rĕposatului Mihaiu Vodă, iar Jupan Dumitru Dvornic au vândut această parte a sa . . . jumătate de sat, rĕposatului Mihaiu Vodă, să-i fie D-sale de baştină; dupĕ aceia Mihai Vodă însu-şi au închinat-o . . . la sf. mânăstire a D-sale pe carele au zidit-o şi au înălţat-o din temelie, ca să-i fie vecinică pomenire.

Şi tot au ţinut . . . mănăstirea . . . acel sat jumătate cu bună pace până în zilele Radului Vodă feciorul lui Mihaiu Vodă (Mihnea) . . . iar atunci . . . în zilele lui . . . s'au sculat *un boier puternic anume Fotii biv vel Postelnic*[1]) *carele au fost luat o Jupâneasă*

1) Despre Foti biv vel Postelnic şi despre urmaşii lui iată ce documente mai cunoaştem:

1612 Iulie 29. (7120.) Acad. Rom. doc. 30]XLI. Radu Voevod sin Mihnea Voevod dă carte *Jupanului Foti Vel Postelnic* ca să fie volnic cu cartea D-mele de să ţie un rumân anume Mâinea feciorul Stoicăi den Stoeneşti, păntru că acest rumân ce iaste mai sus scris el au fost de moşie din plasa boierilor din Bucşani, lui Udrişte Pitariul. Deci feciorii lui Udrişte Pitarul ei au vîndut acea parte a lor de ocină toată dela Stoeneşti cu toţi rumânii câţi vor fi fost, lui Drămuş, încă mai dinainte vreame de mult. Iar când au fost acuma în zilele D-mele iar Drămuş el au vîndut toată acea parte de ocină cu toţi rumânii dela Stoeneşti câţi vor fi fost de moşie ai lui Udrişte Pitarul, i-au vîndut dregătoriului D-mele ce iaste mai sus scris *Jupanului Foti marele Postelnic* şi cari vor fi răsipiţi rumâni, pre toţi să aibă a-i strînge dregătoriul D-mele, să-i ducă la moşia lor.

Şi când au cumpărat dregătorul D-mele aceşti rumâni dela Drămuş, iar acel rumân Mâine feciorul Stoicăi el n'au fost atunce în sat ci au fost fugit. Deci când au fost acuma au mărturisi înaintea D-mele mulţi boieri anume: Drăghici Cluceru i Paraschiva Postelnicu i Fiera Logofătu şi

www.dacoromanica.ro

din Brâncoveni, anume Stana, sora Predii Postelnicul feciorul lui David Postelnicul; şi aşa au zis el atuncea cum au fost cumpărat *David Postelnicul* această jumătate de sat dela Jupan Dumitru Vornic în zilele lui Mihaiu Vodă, iar nu au fost cumpărat Mihai Vodă; apoi cu puterea lui nu au avut cu cine să pîrască, nici nimica, ci au luat această jumătate de sat în sila lui; apoi de atunci până acum tot au răbdat călugării de la sf. mânăstire...

Iar acum în zilele D-mele, călugării din sf. mânăstire ei au avut pîră dinaintea D-mele cu *Preda Postelnicul feciorul lui David Postelnicul din Brâncoveni, şi cu jupâneasa Stana, sora lui,* pentru această jumătate de sat . . . din Ipoteşti.

Şi aşa pîră ei înaintea D-mele cum au cumpărat *tatăl lor David Postelnicul* această jumătate de sat de la Jupan Dumitru Dvornic, iar Mihaiu Vodă nu au fost cumpărat-o, nici nu au fost dat nici un ban lui Jupan Dumitru Dvornic. . . apoi egumenul. . . au mărturisit dinaintea D-mele cu mulţi boieri . . . (între cari şi) Stoica vel Comis nepot Jupanului Dumitru Vornic, carele au fost vândut această jumătate de sat lui Mihaiu Vodă, şi pe urmă au dat-o la sf. mânăstire, şi încă mulţi boieri . . . au mărturisit înaintea D-mele, cum n'au vândut Dumitru Vornic această jumătate de sat lui *David Postelnicul,* ci au vândut lui Mihaiu Vodă, şi apoi . . . Mihai Vodă au dat această jumătate de sat la mânăstirea D-sale . . .; apoi au rămas *Preda Postelnicul şi soru-sa Jupâneasa Stana* de lege şi de judecată dinaintea D-mele, cum mai mult amestec şi treabă să nu aibă de acum înainte cu această moşie ce sau zis mai sus, jumătate de sat . . . (pag. 177—9 Vol. V. Studii şi Doc. de Iorga.)

1620 Mai 20. (Indice Aricescu br. I pag. 100 No. 1233) Gavril Movilă Vodă dă hrisov către Dumitru Postelnicul din Filiaşi, prin care îi întăreşte stăpânire pe 2 părţi din tot satul Pirea, cu toţi rumânii, pre care l'a cumpărat Dumitru Postelnicul de la *Matei Paharnicu din Brâncoveni.*

1620 Iunie 1. Matei Paharnicu ot Brâncoveni este martor la zapisu lui Dumitru sin Dumitru Postelnic ot Slătioara, prin care vinde lui Ivaşco vel Vornic satu Crăcenii. (Arh. St. M-rea Radu Vodă, pach. 9, doc. 1).

din sat: Stoian i Sava i Negoia i Dobre i Ursu i Stroe şi mulţi oameni ce nu sânt scrişi aicia, cum l'au vîndut Drămuş pre acel rumân cu alalţi şi iaste de moşie dentr'acea plasă.

Drept aceia sě fie volnic deregătoriul D-mele ce iaste mai sus scris, sě'l ducă pre acel rumân la moşia lui şi sě'l ţie cu bună pace ca şi alalţi rumâni. Şi singur a zis D-mea. Scris Neagoe.

1613 Ghenarie 15. (Vezi Acad. Rom. doc. $\frac{34}{XLI}$ şi $\frac{19}{XLII}$) Radu Voevod sin Mihnea Voevod dă hrisov către *Jupan Foti vel Postelnic* ca să ţie moşie în Stoeneşti partea Micului sin Stroe, care moşie fostu-o-au cumpěrat mai de demult Hadăr Vătaful şi Jupâneasa lui Marta încă din zilele lui Mihnea Voevod, de la megiaşi; apoi Jupan Hadăr Vătaful şi Jupâneasa lui Marta ei au ales zestre gineri-sěu lui Dragomir Logofătul şi fetei lor Tudorii dintr'această moşie şi cu 2 vaduri de moară să-i fie ei zestre, iar altă jumătate de moşie şi cu 2 vaduri de moară au rămas la mâna lor. Apoi Hadăr Vatafu încă până când au fost viu el le-au împărţit cu Jupâneasa lui cu Marta, şi după moartea lui Hadăr Vataful, partea lui o au luat frate-sěu Drămuş, iar partea Jupânesei Martei dupě moartea ei, au căzut la mâna fie-sa Tudorii şi a gineri-sěu Dragomir Logofătul, apoi acum Dragomir Logofătul şi cu Jupâneasa lui Tudora ei au vândut toate părţile lor de moşie din Stoeneşti şi cu 3 vaduri de moară lui *Jupan Foti vel Postelnic* drept 29000 aspri gata.

1621 Decembre 5. (Vezi Acad. Rom. doc. $\frac{100}{XLI}$ orig. românesc) Scris-am eu Ivaşco feciorul lui Dărmoşi ot Vlădeni acest al meu zapis, să fie la mâna Jupanului Nicolei biv vel Vistier, cum să se ştie că au fost vândut de tată-meu Drămoş un rumân pre nume Florea, lui *Fotea Postelnicu*; iar când au fost acum în zilele Radului Voevod în domnia lui al 2-lea rând, iar acest rumân n'au fost al nostru ci au fost a lui Drăghici ot Brăneşti; deci pentru Florea eu i-am dat pre Tudoran rumânu meu ot Stoeneşti, ca să-i fie rumân de moşie (urmează martori boierii Divanului).

www.dacoromanica.ro

1621 (7129) Martie 17. (Orig. rom. la Arh. St., M-rea Brâncovenii și Mamu, pach. 21 doc. 1) Diata Jupânesei Dragna, întocmind de rândul moșiilor părinților și a moșilor ei, însĕ din partea moșului ei Stoicăi și a moașei ei Voicăi și partea mamei Stoica și partea mamei Buicăi și partea ei, ce le lasă în mâna nepoților ei pre nume Stroe și Pătrașco și Giurgiu. Mărturii a pus mai mulți boieri între cari și *Matei Paharnicu.*

1622 Martie 1. Mitropolitul Luca dă cartea lui la mâna boierilor *Jupan Gorgan biv vtori Vornic și Jupânesei lui Stana*, ca să ție în pace moșia ce i sĕ cade, dela vară-sa Elina, nepoata rĕposatului Ivașco Dvornicul, ce au fost Jupâneasa Stoicăi Postelnicul ot Văcărești. pentru care moșie au tras pîră Jupâneasa Stana cu Stoica Postelnicul și cu Jupâneasa Efimia mama Jupânesei Elinei, pentru moșiile și bucatele ei, că Jupânesei Elinei coconi nu i-au rĕmas din trupul ei. (Vezi Acad. Rom. doc. 335 pach. XXIX).

1622 Iunie 20. Radu Voevod dă hrisov scris în Târgoviște, către *Mateiu Paharnic* și *Preda Postelnic, fii (de sigur : fiul) lui David Postelnic ot Brâncoveni, și sora lor* (de sigur: lui) *Jupanița Stana* și cu fii lor, câți D-zeu îi va dărui, pentru Epoteștii din Olt, jumătate, pentru că este a lor bătrînă și dreaptă moșie și de baștină și din ceia l'altă jumătate de sat jumătate . . . însă toată partea lui Dumitru Dvornic, ori câtă sĕ va alege ; pentru că această jumătate din jumătatea din Epotești, o au cumpărat *David Postelnicu tatăl Predii Postelnicul și al Jupânesii Stanii*, dela Dumitru Vornic încă din zilele răposatului Mihail Voevod, drept 15000 aspri gata.

Iar dupĕ aceia, când au fost in zilele lui Șărban Voevod, au avut boierii D-mele *Mateiu Paharnic și Preda Postelnic și sora lui Stana Dvorniceasa* pîră cu călugării de la mânăstirea de la Clocociov . . . pentru cea jumătate din jumătate din Epotești, carea este partea lui Dumitru Dvornic, și așa au pîrît călugării de la Clocociov înaintea lui Șărban Voevod, cum că au cumpărat rĕposatul Mihaiu Voevod această jumătate din jumătatea din Epotești de la Dumitru Dvornic, de au miluit și au închinat-o această moșie la mânăstire la Clocociov, și cum au întors Dumitru Dvornic toți banii lui *David Postelnic* înapoi și au rĕmas partea lui Dumitru Dvornic pe mâna lui Mihail Voevod. Iar Șerban Voevod au căutat . . și au judecat . . . și bine au adevĕrat cumcă au cumpărat această mai sus zisă parte din Epotești, *David Postelnic, tatăl Predii Postelnic* și al *Jupânesii Stanii*, de la Dumitru Dvornic cu bani gata, și cum-că n'au întors Dumitru Dvornic banii lui *David Postelnic* înapoi, nici au cumpărat-o Mihai-Vodă, nici au avut călugării nici o treabă și au rĕmas... călugării de lege . . .

Iar în zilele D-nii mele . . . în domniea dintâiu, iarăși au ridicat pîră înaintea D-mele călugării . . . și așa pîră ca și înaintea lui Șărban Voevod . . . și iarăși au rĕmas de lege...

Așijderea și în zilele lui Alexandru Voevod . . . și a lui Gavriil Voevod . . . iarăși au ridicat călugării pîră cu boierii ce sau zis mai sus și . . . au rĕmas de lege . . . și dinnaintea lor.

Iar acum . . . în domniea a 2-a . . . acești călugări . . . și cu Stoica Spătarul feciorul lui Dumitru Dvornic, ei au avut pîră înaintea D-mele cu *Matei Paharnic și cu Preda Postelnic și cu sora lui Jupâneasa Stana*, și așa pîră călugării la Divanul D-mele, cum că au cumpărat Mihaiu Vodă această parte din Epotești . . . de la Dumitru Dvornic, și o au dat sf. mânăstiri și cum că au întors Dumitru Dvornic toți banii lui *David Postelnicul* înapoi . . . Am găsit D-mea cartea lui Nicola Voevod și . . . Șerban Voevod . . . și a

www.dacoromanica.ro

D-mele din domnia dintâiu . . . şi Alexandru Voevod . . . şi Gavril Voevod, de rĕmas cum că tot d'auna au rĕmas călugării de lege, şi bine am adeverit D-mea cum că au cumpărat această parte . . . jumătate din jumătate . . . de sat, *David Postelnicul* dela Dumitru Dvornic şi călugării nici o treabă nu au . . . şi au rămas şi călugării şi Stoica Spătarul de lege . . . şi să dea Stoica Spătarul feciorul lui Dumitru Dvornic, călugărilor altă moşie pentru moşie, iar cu partea lui Dumitru Dvornic nici un amestec să nu aibă.
(pag. 179—181 V.V. din Studii şi Doc. de Iorga. 1903.)

1623 Martie 20. (Acad. Rom. doc. $\frac{19}{XLII}$) Act din care extragem că *Vişa sin Fota biv vel Postelnic şi soţia lui Stana*, ea (Vişa) era nepoată lui Necula biv vel Vistier, şi că Vişa era = cu Stroe Logofătul.

Apoi tot în acest act zice că, Costandin sin Necula Slugerul are moşie în Sărăţeni, ce o au vândut lui Necula biv vel Vistier. Această moşie împreună cu moşia Stoeneştii din Prahova şi cu altele, le-au dat Jupan Necula Vistieru zestre nepoatei sale Jupânesei *Vişei, fata lui Jupan Fota biv vel Postelnic.*

1624 (7132) Mai 28. (Arh. St. M-rea Brâncovenii şi Mamu pach. 1, doc. 1). Hrisovul lui Alexandru Vodă sin Radu Vodă către M-rea Brâncovenii, ca să ţie satul Potlogii, partea Jupânesei Dragnei dată mânăstirei de această Jupâneasă în zilele părintelui D-sale Radului Voevod la leat 7128/1619 Octombre 5, pentru că s'au îngropat în această mânăstire trupul ei, al bărbatului ei Dima Postelnicul şi al fetelor lor anume: Voica şi Stanca.

In zapisul de miluire (din 7128) al Jupânesei Dragnei sunt mărturii anume: din Văleni Mihail Postelnicul, din Greci Preda Slugeru, *din Brâncoveni Matei Paharnicu şi Preda Postelnicu* (viitorul mare Ban al Craiovii).

1625 Iulie 16. (Acad. Rom. doc. 19/XLII orig. slav. perg. cu trad. rom.)

Hrisovul lui Alexandru Vodă sin Radu Vodă nepot lui Mihnea Vodă, strănepot bătrînului Alexandru Vodă, către *Jupan Nicola biv vel Vistier*, ca să ţie moşie la Stoeneşti, partea Jupanului Stoicăi biv vel Logofăt, care moşie a cumpărat'o dela Jupaniţa Evdochia a Jupanului Stoicăi biv vel Logofăt, drept 30,000 aspri gata, şi cu toţi vecinii, în zilele răposatului părintelui D-sale Radul Vodă, întru al 2-lea domnie, când a fost rĕmas săracă şi cu nevoie multă Jupâneasa Evdochia, după moartea boierului ei rĕposatul Stoica Logofătul.

Şi iar au cumpărat *Jupan Necula Vistierul* o moară pe moşia Dlăbăneştilor în apa Prahovei, de la Radul şi de la toţi megiaşii, drept 64 de galbini.

Şi iar au cumpărat *Necula Vistierul* la Stoeneşti partea Micului toată şi a altora, care toate cumpărate sunt de Hadăr Vataful şi de Jupâneasa lui Marta, încă din zilele moşului D-sale Mihnea Vodă, iar dupĕ aceia, Hadăr Vătaful şi Jupâneasa lui Marta, ei le-au dat zestre unei fete a lor anume Tudora, aceste moşii, jumătate şi cu 2 vaduri de moară, iar cea l'altă jumătate de moşie şi cu 2 vaduri de moară au rămas la mâna lui; iar după aceia Hadăr Vătaful, el o au împărţit în două cu muierea lui cu Marta, iar dupĕ moartea lui Hadăr Vătaful partea lui o au ţinut frate-său Drămuş, (acest Drămuş, a avut fiu pe Ivaşco) iar partea Martei, după moartea ei iar au căzut la mâna fetei ei Tudorei şi a ginere-sĕu Dragomir. Apoi când au fost în zilele părintelui D-sale Radului Vodă, iar Dragomir Logofătul şi Jupâneasa lui Tudora au vîndut toată partea lor de moşie şi cu 3 vaduri de moară şi cu toţi rumânii drept 20900 aspri gata.

Şi iar să ţie *Necula Vistierul* o moşie la Stoeneşti a Jupânesei Voicăi, nepoata Salomiei călugăriţei, toată partea ei, ori câtă s'ar alege, pe unde este cumpărat dela Jupâneasa Voica.

www.dacoromanica.ro

Şi iar să ţie *Necula Vistierul* o moşie la Dărmăneşti, în judeţul Prahova, partea Margăi toată şi partea Bărcănesei toată, din Prahoviţa până în Prahova cea mare, unde să hotăraşte Dărmăneştii cu Stoeneştii, pe unde este cumpărată de Miriţă Cojocarul de la Jupaniţa Stana a Ducăi Dvornicului şi de la feciorii ei Petru Diacu şi Radu, drept 5200 de aspri gata.

Şi iar au cumpărat *Necula Vistierul* moşie la Sărăţeni stj. 27 de la Costandin sin Neculei Slugerul, drept 1600 de aspri.

Şi iar au cumpărat *Necula Vistierul* moşie în Sărăţeni, dela Necula şi Sava feciorii lui Mihai Murgeanul.

Şi iar au mai cumpărat *Necula Vistierul* de la Hrizea Portariul, satul Şipoatele din Judeţul Teleorman, drept 23000 aspri gata.

Apoi deregătoriul D-sale, *Necula Vistierul*, el au dat aceste moşii toate şi cu rumânii, cu morile şi cu tot venitul, *zestre nepoatei sale Jupaniţei Vişei*, *fata Jupanului Fota biv vel Postelnic*, care danie o întăreşte şi D-sa acum.

1625 (7133) August 23. (Arh. St. M-rea Radu Vodă pach. 15 doc. 9.) Hrisovul lui Alexandru Vodă feciorul Radului Vodă către sluga D-sale Ionaşco Postelnicul fiul lui Miroslav Logofătu, ca să ţie toată partea Radului Paharnicu, din Ghitioara, jumătate de sat, ce o cumpărase Ionaşco Postelnicul din Cătun, de la Radul Paharnicul, drept 14000 de aspri gata şi drept una plaşcă de grână în preţ de 2000 de aspri, iar Radul Paharnicul a vîndut'o dinaintea cinstit dregătorului D-sale Jupan Papa vel Dvornic, fiind faţă mărturii *Jupan Gorgan biv vel Stolnic*, *Preda Postelnic Brâncoveanul* şi alţii.

1628 Noembre 17. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 264/83 netrebnic, doc. 1.) *Jupan Matei biv vel Agă* este martor în zapisul lui Preda Slugeru Floricoiu (Grecianu).

1628 Decembre 14. (Arh. St. condica No. 2 a M-rei Bistriţa pag. 244/856.) *Jupan Matei biv vel Agă* împreună cu alţi boieri, este martor la un zapis.

1629 Ianuarie 16. (Arh. St. condica III a M-rei Bistriţa pg. 91 (114) verso.) *Jupan Matei Aga* împreună cu alţi boieri, este martor la un zapis.

1629 Februarie 27. (Arh. St. condica No. 2 a M-rii Bistriţa pg. 245 (857) *Jupan Matei biv vel Agă* împreună cu alţi boieri, este martor într'un zapis, scris în Bucureşti.

1629 Aprilie 27. (Studii şi Doc. de Iorga Vol. V pg. 438—9.) *Matei biv vel Agă* este martor la un zapis.

1629 Mai 15. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 109 doc. 7, slavon.) Alexandru Voevod dă hrisov mai multor oameni din satul Slănicul de jos în judeţul Muşcel, foşti ei vecini ai lui Ivaşco din Goleşti, fost mare Vornic. La 1626 ei s'au răscumpărat de *Gorgan fost mare Spătar şi de Stana soţia lui* şi de *fiica lor Vişa din Brâncoveni*, cu 150 de galbini gata.

1629 Decembre 5. (Arh. St. M-rea Brâncovenii şi Mamu pach. 18 doc 12.) Zapisul megiaşilor din Laz prin care să vînd a fi rumâni cu moşia lor cu tot, Jupanului Aslan ce au fost mare Vornic, acum în zilele lui Alexandru Voevod sin Iliaş Voevod. Ca mărturii au fost mai mulţi boieri printre cari, cel dintâi era : *Matei ce au fost mare Agă.*

1630 Aprilie 24. (Studii şi Doc. de Iorga Vol. V pg. 440—1.) *Matei Aga* este martor la un zapis ; a să vedea acolo, copiată şi iscălitura lui.

1630 Mai 14. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 305/114 netr. doc. 2.) *Matei Aga* [1]) este martor la un zapis.

1) La Arh. St. M-rea Radu Vodă pach, 10, găsim un document prin care Leon Vodă confiscă averea lui *Matei Aga din Brâncoveni.*

www.dacoromanica.ro

1630 Noembrie 18. (Acad. Rom. doc. $\frac{60}{XLII}$ orig. romănesc.) Leon Vodă dă cartea lui, *Jupanului Stroe Logofătul* (acesta este Stroie Hiera vel Vistier tatăl lui Efstratie vtori Vistier care a fost ginere lui Nicolae Pătraşco Vodă) ca să fie volnic a ţinea satul Goleştii şi Criva şi Epoteştii i Urzica i Gogoşii i Marmur şi ţiganii, pentru că aceste sate şi ţigani, îi sunt date *zestre de la socru-sĕu Jupanul Fota Postelnicu şi de la soacră-sa Jupâneasa Stana.*

Deci D-mea am vrut să le iau pe seama domnească pentru *Gorgan Spătarul*; deci dacă am adevărat şi am aflat D-nia mea că n'au avut *Gorgan Spătarul*[1]) nici o treabă cu acele sate şi ţigani, ci au fost *de zestre*, boierului D-nii mele *Stroe Logofătul*, D-nia mea iar le am dat să fie pe mâna lui, alt nime treabă şi metéh să n'aibă cu acele sate şi ţigani.

1631 Octombre 3. (Arh. St. M-rea Brâncovenii pach. 14 doc. 4.) Leon Vodă, dă Ivanei şi bărbatului ei Stanciu din Vlăduleni ot sud Romanaţi, ca să ţie moşie în Studina,

1) Ne îndoelnic lucru este că Gorgan Spătarul trebue să fi comis vr'o greşală faţă de Leon Vodă, de vreme ce vrea să-i ia averile şi să le confişce pe seama Domnii.

Şi oare, care să fie acea vină de care s'a făcut culpabil acest Gorgan Spătaru, faţă de Leon Vodă ?

Lucru să explică foarte uşor, răsfoind cronicile în cari vom găsi că, Leon Vodă a dat Judeţu Romanaţi, lui Matei Aga din Brâncoveni ca să'l ţie de birărie. Dar erau birurile multe şi grele şi atunci sĕ sparseră toate Judeţele de peste Olt, în domnia lui Leon Vodă.

Matei cu boierii lui văzând că nu pot strînge birul cât cerea Leon Vodă, pribegiră şi ei in ţara Ungurească la Haţeg, soţi având pe Aslan Vornicul, Mihai Spătarul Coţofeanul, *Gorgan Spătarul*, Barbu Paharnic Brădescu, Dumitru Slugeru Filişanu, Mitrea Vistieru şi alţii, lăcuind cu toţii la un loc, bine primiţi de Racoţi Gheorghe Craiu.

Aşa dar, acesta este motivul pentru care Leon Vodă vrea să-i confişce averea.

Cu privire la persoana lui Gorgan Spătarul mai avem şi alte surse pentru a afla cine este, căci—după acte—el nu e un nume fictiv ori greşit şi nici nu poate fi un om de rînd, de vreme ce îl găsim printre boierii Divanelor Domneşti, încă din anul *1616*. Aşa în *1616* îl găsim ca *vel Stolnic* sub Alexandru Vodă Iliaş (I-a domnie).

Tot ast-fel în *1617* sub acelaş Voevod.

Idem „ *1618*, idem.

Apoi în *1620* îl găsim ca *vel Comis* sub Radu Vodă sin Mihnea Vodă (a II-a domnie.)

Idem în *1621*, idem.

In *1622* îl găsim ca *vel Paharnic* sub acelaş Voevod.

Idem în *1623*, idem.

Idem în *1623* sub Alexandru Vodă sin Radu Vodă.

Tocmai în *1628* sub Alexandru Vodă sin Iliaş Vodă în a II-a domnie a lui, îl găsim pe acest Jupan ca *vel Spătar*. De aci înainte nu 'l mai găsim prin divane.

De sigur că a pribegit în Ardeal, după cum Cronicile ne spun, chiar sub Voevodul, care la 1632 îi întinde cursa de a merge la Moldova unde îl ucide, (vezi Anonimul, Cronicarii T. 3 pg. 84.) — şi tot sub acelaş Voevod îl vedem pentru prima dată că apare în documentele noastre; de unde dar deducem că, el era de origină Moldovean, venit cu acel Voevod când a ocupat Tronu Munteniei pentru I-a oară.

Atrag tot odată atenţia cetitorilor că nu trebue să se confunde Gorgan marele Spătar, cumnatul (depărtat şi numai prin femei) lui Matei Vodă, sau mai exact zis : ginerile lui David Postelnicul din Brâncoveni, cu un alt omonim pe care îl găsim într'un document dela Acad. Rom. doc. XXI]270, cu data de 14 Mai 1654. Printr'acest document Costandin Şerban Vodă, în adevăr întăreşte stăpânirea unui ţigan, lui Cârstea Iuzbaşa de Roşii, pe care 'l cumpărase dela *Gorgan* şi dela fraţii lui, *feciorii lui Drăguşin Paharnicu.* Acest Drăguşin este pomenit ca Spătar şi într'un document din *1646* al lui Matei Vodă. (Ibidem 117]LXIX). Acest din urmă Gorgan este prin urmare cu totul diferit de cel dintâi.

www.dacoromanica.ro

care moşie a fost a *Danciului Vornicu şi Calotă Banu şi a Jupânesei lui Calei şi a fraţilor ei: Barbu i Matei Postelnicul* încă de mai nainte vreme; apoi aceşti boieri au miluit pe cei de mai sus.

1633 Martie 10. (Aricescu, Indice, br. I.) Investitura lui Matei, ca Voevod al Munteniii, să pune la data aceasta.

La 1633 Mai 13. (Vezi Arh. St. M-rea Brâncovenii şi Mamu pach. 14 doc. 5.) Matei Voevod dă lui Stanciu şi Jupânesei lui Ivana fina lui Matei Vodă, ca să ţiie ocină în Studina a Arvăteştilor, care moşie a fost dată de D-sa (Matei Voevod) şi de părinţii D-sale, *Danciu Vornicu i Jupaniţa ego Stanca din Brâncoveni.*

Din documentu cu data de *1634 Ianuarie 22,* (vezi Revista pentru Ist. Tocilescu, Anul I pag. 183 şi Mag. ist. Tom. I pag. 206—209) reiese că moşia Isvoranii a vândut-o *Jupâneasa Stana a Jupanului Gorgan Spătaru,* lui Muşat Vistieru.

1635 Ianuarie 20. (Acad. Rom. doc. $\frac{102}{XI}$ sau XL (?) Matei Vodă dă hrisov către *Stana Spătăreasa şi către fratele ei Preda Spătarul ot Brâncoveni, nepoţii lui Ivaşco Dvornicul ot Goleşci,* ca să ţiie satul Goleşcii din sud Muşcel i Padu.

1635 Ianuarie 23. (Arh. St. Mitr. Buc. pach. 109 doc 8.) Matei Vodă dă hrisov *Jupânesei Stanei Spătăresei şi ficei ei Vişa, soţia lui Pan Stroe fost mare Vistier,* pentru moşia şi vecinii din Slănicul de jos, judeţul Muşcel.

1636 Noembre 10. (Acad. Rom. 17/XLIII.) Hrisov din care să dovedeşte că mânăstirea Slobozia este făcută de Matei Vodă şi a închinat-o la mânăstirea Dohiari din Sfeta-Gora· Iî întăreşte stăpânire peste satele: Fundenii în judeţul Ialomiţa, partea lui Mihai Paharnicul sin Negrilă Logofătul, ot Bueşti, dela care a cumpărat-o cu 70 de aspri.

Mai dărueşte şi moşie în Sărăţeni, stj. 1800, cumpărată dela Dumitraşco Postelnicul feciorul Neculii Vistierul, cu 250 aspri.

1637. A sĕ vedea documentul publicat la pg. 115 din «Costandin Căpitanu Filipescu» de N. Iorga, 1902, foarte interesant pentru un războî ce a avut Matei Vodă cu oştile moldoveneşti, conduse de Vasile Vodă Lupu al Moldovei. [1]).

1638. (După Ef. spit. civile de d-l Găleşescu, pg. 963.) Intr'acest an a zidit Matei Vodă schitul Măxinenii din judeţul Rîmnicu-Sărat.

1638 Februarie 20. (Acad. Rom. în copie.) Matei Vodă dă carte ca să-i fie lui, jumătate de sat ce să numeşte Hamzeştii şi de la Amarul sud Saac . . . care au fost cumpărate de boierul Dumitru Dudescul biv vel Vistier, dela Stanciul Postelnicul dela Pade şi dela feciorii lui, încă în zilele răposatului Alexandru Voevod sin Radu Voevod.

Iar în zilele D-mele, boierul D-mele Dumitru Dudescu Vistieru împreună cu fie-sa Maria Jupâneasa Predei Slugerul feciorul Buzincăi vel Comis, ei au vîndut D-nii mele acest jumătate de sat din Hamzeşti, pe care l'au fost dat Dumitru Vistierul zestre fie-si Marii, drept ughi 110 . . .

Martori iscăliţi ln zapisul de vînzare erau . . . dela Sărata Barbul Iuzbaşa de Cervenia şi alţii.

Şi am cumpărat însu-mi D-mea acest sat . . . pe banii D-mele drepţi, din venitul satelor D-mele ce am avut singur D-mea de baştină, dela boierîme, dela părinţii D-mele . . şi să fiu volnic a o milui ori la mânăstire sau alt unde voi vrea . . .

1) După Socoţelile Braşovului de N. Iorga, acest războî ar fi avut loc în 1637 Octombre—Noembre.

www.dacoromanica.ro

1638 Iulie 10. (Vezi copia de pe pisania mânăstirii Căldăruşani, scoasă de mine, în coll. mea de açte.) La data acésta începu Matei Vodă să zidească mânăstirea Căldăruşanii şi la Octombre, tot într'acest an, a terminat-o de zidit.[1]).

1640 (?). (Extras din ziarul «Aurora» din Roşiorii de Vede, No. 120, anul II, din 11 Septembre 1897.) Matei Vodă împreună cu rudele ce i sĕ trag după mumă-sa anume, Jupan Diicul marele Spătar, şi Drăguşin marele Paharnic, au zidit mânăstirea Ţigănia anume Drăgăneştii, fiind veche şi stricată, având ctitorie despre mama lui Matei Vodă.

1641 Mai 26. (Copie după pisanie în coll. mea de acte.) La data aceasta a zidit Matei Vodă biserica din Gherghiţa judeţul Prahova, în numele mucenicului Procopie, căci luând el întru ajutor pe acest sfint când avu război la Nănişori pe Ialomiţa cu Vasilie Vodă şi biruindu-l, pentru acéstă biruinţă zidi biserica despre care e vorba mai sus.

1643 Ianuarie 16. (Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 2 netr. doc. 106.) Hrisov dat mănăstirei Bistriţa, ca să ţie satu Potelul din sud Romanaţi, dăruit de *Banu Barbu din Craiova şi cu fraţii lui*: *Pârvu Vornicu*, *Danciu*, *Negoiţă şi Radu*.

1644 Mai 13. Vezi rezumatu documentului, la pg. 247 (Vol. II), mai sus.

1644 August 8. (Acad. Rom. doc. 64 pach. 43.) Iordache Vornicul ot Cozleci vinde satul Berteştii din Ialomiţa, *Doamnei Ancăi*, ce îl cumpărase de la Jupâneasa Maria ot Bucov (Bucoveancii), în zilele lui Leon Voevod. Apoi acum, după ce *au venit din pribegie Doamna Anca*, simţind că au intrat el între moşiile d-lor, nu s'au suferit ci numai decât l-au tras la pâră şi la divan, ca să-i lapede banii.

1645. Matei Vodă împreună cu soţia lui, Doamna Elena au zidit mânăstirea Soveja (Moldova), cu voinţa lui Vasilie Voevodul Moldovii. (Ist. a 40 biserici pg. 186 de Pr. M. Dumitrescu).

1646 Ianuarie 4. (Arh. St. Schitu de un lemn pach. 18 doc. 3 orig. slav. perg. cu traducere, foarte bine conservat.)

Hrisovul lui Matei Basarab Vodă către boierul D-sale Dumitru Slugerul Filişanul ca să ţie satul Piráia, *care sat au fost al D-sale de moştenire*, *de la părinţii D-sale*, de mai nainte vreme; apoi în zilele lui Gavril Moghilă Vodă la leat 7128 (1620) *pe când era D-sa boier*, iar D-sa au vîndut 2 părţi, cu vecinii, boierului D-sale lui Dumitru Slugerul Filişanul drept 32000 peniazi gotovi, iar a 3-a parte din sat din Piráia au cumpărat-o Vârjoghe ot na Hărjătoae, iarăşi atunci, moşie fără rumâni.

1649 Februarie 10. (Pg. 97 Socot. Braşovului de N. Iorga.) Cu data acésta avem o scrisoare a Doamnei Elena, sora a lui Udrişte Năsturel. Ea tipări, pe socoteala ei, Penticostariul slavonesc, terminat tocmai în acest an; deci muri în August 1653 şi fu îngropată în biserica domnească dela Tîrgovişte.

1649 Martie 30. (Acad. Rom. doc. dăruit de Minist. de externe la 24 Decembre 1904.) Io Mateiu Voevod, dat-am D-mea zapisul D-mele *dimpreună cu nepotu-mieu Preda vel Clucer Brâncoveanul*, ca să fie de bună credinţă la mâna boierului D-mele Jupanului Socol Clucerul, cum să se ştie, când au fost acum în zilele D-mele vă leat 7153, iar D-mea

1) In pisanie apoi să mai zice că, la 1778 s'a meremetisit de Arhiepiscopul Kir Filaret şi s'a hărăzit de Stareţul Arhimandritu Kir Gheorghe la 1792, care împreună cu ctitorii au înzestrat-o cu cele mişcătoare şi nemişcătoare. Apoi la 1817, Stareţul Kir Dosiftei o au zugrăvit, în zilele lui Ioan George Caragea Vodă, fiind Mitropolit Kir Nectarie. Iulie 7.

Probă sigură dar că vechea pisanie nu mai există.

www.dacoromanica.ro

împreună cu *nepotu meu Preda Clucerul, căutam partea D-mele şi a Predei Clucerul,* dela satul Răzvadul care a fost a noastră de moşie încă mai dinainte vreme, despre tot satul jumătate şi o am ales D-mea de către Socol Clucerul şi am ajuns cu hotarul, casele-i şi biserica lui de piatră şi viile lui pre partea D-mele şi a *nepotu-mieu Predei Clucerul* şi o am ţinut câtă-va vreme.

Iar apoi, boiarinul D-mele Socol Clucerul neîndurându-sĕ de case şi de biserica lui şi de vii, căzut-au la D-mea cu multă rugăciune; aşijderea şi la *nepotu-mieu Preda Clucerul,* ca să fac Domnia mea schimb, să-i dau D-mea şi *nepotu mieu Preda Clucerul* acéstă jumătate de sat dela Răzvadu, iar Socol Clucerul să ne dea alte moşii într'altă parte, moşie pentru moşie. Intr'aceea, D-mea văzând rugăciunile lui, D-mea încă m'am milostivit împreună cu *nepotu-mieu Preda Clucerul* de am făcut schimb, de am dat D-mea împreună cu *nepotu-mieu Preda Clucerul* acéstă jumătate de sat dela Răzvadu, însă făr' de rumâni, cu casele şi cu viile şi cu biserica de piatră, ca să o ţiie Jupanul Socol Clucerul de acum înainte cu bună pace, să-i hie moşie stătătoare în veci; iar Jupanul Socol Clucerul încă au dat D-mele şi *nepotu-mieu Predei Clucerul,* satul lui Ştubeaile ot sud Mehedinţi, tot şi cu toţi rumânii, cum au ţinut şi sf. M-re dela Virăş, moşie pentru moşie, cum scrie mai sus. Mărturii: Vlădica Ştefan Mitropolitul ţării, Egnatie Episcopul dela Rîmnic, Sarafim Episcopul dela Buzău, Jupan Ghiorma vel Ban al Craiovei, Dragomir vel Vornic, Radul vel Logofăt, Stroe vel Vistier, Diicul vel Spătar, Costandin vel Postelnic (Cantacuzino), Dumitraşco biv vel Stolnic, Dumitru Filiiaşul (sic) vel Stolnic, Radul vel Comis, Drăguşin vel Paharnic, Necula vel Pitar, Marco vel Armaş, Radul vel Agă, Nicoară vel Portar, Manul vel Postelnicul, Gherghe Vistierul (Carida), Şărban Vistierul, Radul vtori Vister. Scris în Tîrgovişte.

1650 Decembre 5. (Orig. în coll. mea de acte.) Document în care Matei Vodă zice că Bălaciu şi Stanciul stăpânesc moşiile Bîcleşul sec, Padina etc., încă dela răposatul strămoş al D-mele: Io Basarab Voevod fiul lui Basarab Voevod, pentru dreaptă şi credincioasă slujbă ce a slujit Domnii lui şi cu vărsare de sânge prin ţări străine.

1652. (Ist. a 40 de bis. c.) La anul acesta a zidit Matei Vodă biserica Sărindarul; ea a fost cea de a 40-a biserică zidită de el.

1652 Noembre 11. (Arh. St. M-rea Brâncovenii şi Mamu pach. 22 doc. 20.) Io Gpdja Elina zemli Vlăşcoe, dat-am zapisul Domnii Mél' de credinţă la mâna Panei Căm(ă)raş ot Căpreni, ca să's ştie când au fost acum, D-mea am cumpărat satul Hăreştii cu rumânii de la Udré Comisul şi de la Jupnés' lui Alexandra fata Petrii Clucerul, iar 2 rumâni fraţi de acol' din Hăreşt' anume Vişan şi Lazăr au fost la Părdeşt' la casa Panei Căm. (ăraş). Deci într'aceia Pano Căm(ă)raş nu séu îndurat de rumâni ce séu tocmit cu Domnia Mé de mi-au dat pentru acest doi rum(â)ni ce scriu mai sus, un ţigan al lui de moşie anum' Matei, cap pentru capete, ca să'm' fie ţigan de moşie şi lu Pano Căm(ă)raşul să-i fie rum(â)nii iar de moşie ohabnici, şi n'ém tocmit şi am schimbat de a noastră bun' voe şi n'ém zapisuit unii la alalţi, ca să ne poat' fi cu paci în veci, pentru mai bună credinţă am pus şi peciate mai jos, pis Dumitru Logofătu u Bucureşti, msţa Noem. 11, dni vlt 7161.

Peceţe inelară cu tuş roşu [1]).

1654. (Ef. spit. civile o. c. pg. 218, 559 şi 962). Matei Basarab într'acest an a zidit schitu Brebu din judeţu Prahova. El dărueşte sus zisului schit, moşia Şopârliga.

— Despre Matei Vodă a se vedea şi pg. 6 n. 1, pg. 296 din Doc. şi Regeste privitoare la Costandin Brâncoveanu etc. de C. Giurescu şi N. Dobrescu, Buc. 1907.

1) Aceasta e Doamna Elina, soţia lui Matei Vodă.

www.dacoromanica.ro

— Preotul M. Dumitrescu în lucrarea sa citată mai sus, nu pune şi biserica sf. Procopie din Gherghiţa ca clădită de acest Voevod.

— Din pisania mănăstirei Plumbuita (copiată de mine), dovedesc că această mănăstire, pentru a 3-a oară s'a prefăcut de prea luminatul Matei Basarab Voevod.

— Doamna Elina a lui Matei Vodă este îngropată în mănăstirea Arnota; tot acolo e îngropat şi Matei Vodă.

— Nu găsesc de prisos a da loc şi câtor va iscălituri de ale lui Matei Vodă, din timpul în care a domnit.

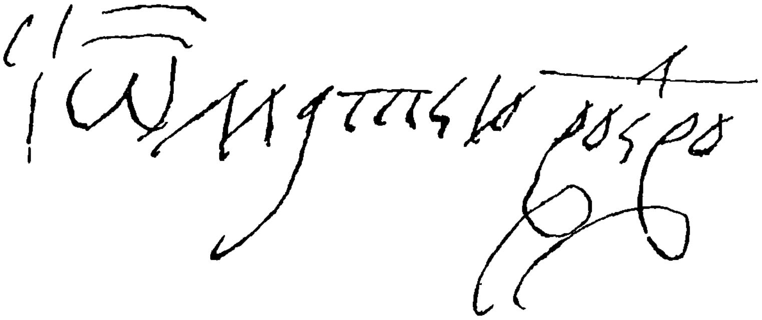

1634 Februarie 24.

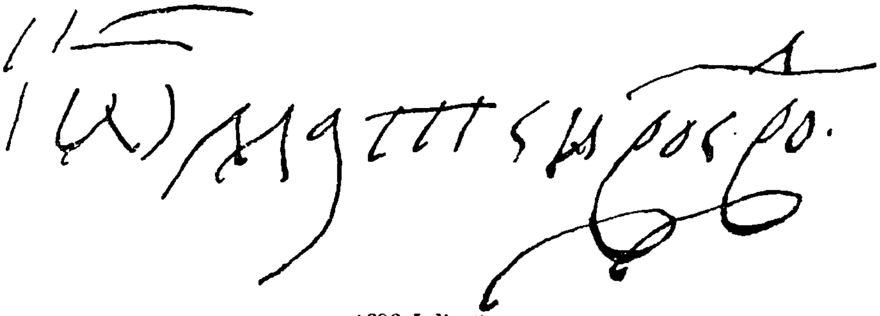

1636 Iulie 8.

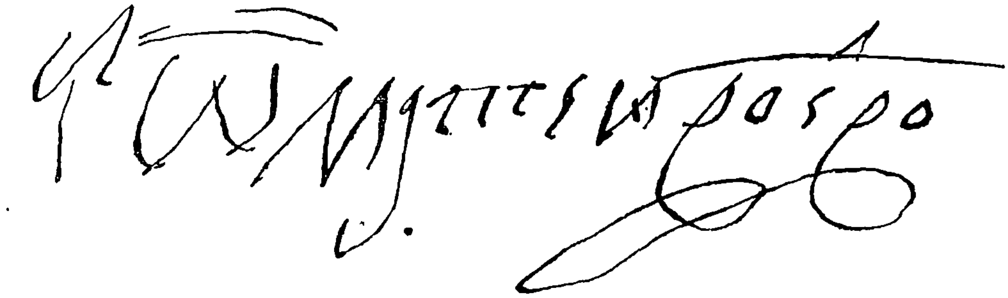

1640 Martie 7.

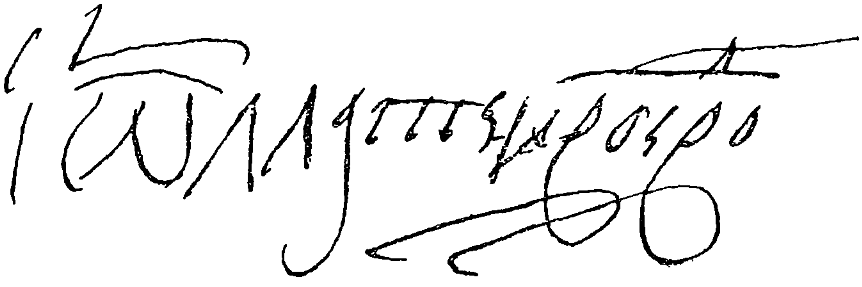

1646 Octombre 11.

www.dacoromanica.ro

— *1662 August 2.* (Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 34 netreb. doc. 40.) Hrisovul lui Gligorie Ghica Voevod către M-rea Glavaciogul şi către egumenul de acolo Dionisie pentru satul Cernăteştii ot sudstvo Saac cu tot vinăriciul domnesc şi boieresc . şi cu părpărul şi cu poclonul şi cu tot venitul ce va fi pre hotarul Cernăteştilor, pentru că acest vinăriciu fost'au tot pre seama domnească încă mai dinainte vreme, iar după aceea când *au fost în zilele rěposatului Mateiu Vodă pre vremea ce au fost mers dumnealui în preumblare la sf. M-re Glavaciogul, atuncea văzând D-lui această sf. M-re în slăbiciune şi în scădere de toate şi ne-având nici un venit nici de o parte, iar D-lui fost-au socotit întru inimă şi împreună cu toţi cinstiţii dregători ai D-lui de au dat şi au miluit pre sf. M-re Glavaciogul cu tot vinăriciul domnesc şi boieresc de la satul Cernăteştii*, ca să fie sf. M-ri de întărire şi de folosinţă şi călugărilor de hrană, iar D-lui şi *părinţilor D-lui şi mătuşei D-lui Jupânesei Margăi*, care este îngropată acolo în sf. M-re, să-i fie pomeană în vecie, cum au fost dat şi adaos acel vinăriciu domnesc şi de răposatul Radu Vodă feciorul Radului Vodă şi de alţi Domni.

1667 Mai 23. (pag. 186 Vol. V Studii şi Doc. de Iorga). Zed boierii judecători şi adevărători ai lui Pătru Logofăt şi fraţii lui ot Fălcoiu . . . şi alţii . . . ca să caute aceşti 6 boieri să strângă acum dentâiu, să ia sama foarte pre amăruntul pentru ocina den Coteana, închinatu-o-au moşii lui Crăciun, lui *Calotă Armaşul ot Brâncoveani* [1]) au nu o au închinat; are şi unchiaşul Crăciun ocină în Coteana şi cu nepoţii lui, au nu are; să le ia seama pre cărţile cele bătrîne şi pre zapise, cum va fi mai pre dreptate şi cum vor afla cu sufletele lor aşa să-i judece şi să le facă scrisori la mâinile lor . . .

1668 Noembrie 20. Io Radul Voevod feciorul lui Leon Ştefan Voevod, dă hrisov, boiarinului Domniei mele *Stroe Vornicul* şi cu feciorii lui câţi Dumnezeu îi va dărui, ca să i fie lui satul Gogoşii ot sud Mehedinţi tot satul şi cu toţi rumânii, din câmp, din pădure, din apă, din siliştea satului, de preste tot hotarul, oare-cât se va alege pre bătrâne hotarě şi semne, pentru că acest sat Gogoşii fost'au dat *zestre de la Jupâneasa Stana Spătăreasa, soacra boiarinului* Domniei mele *Stroe Vornicul, muma Jupânesei Vişei, Jupâneasa lui Stroe Vornicul*, încă mai dinainte vreme. Şi tot a fost ţinut *Jupâneasa Stana Spătăreasa* acest sat cu bună pace pân'unde au fost ea vie, iar dupě moartea ei când au fost al 12-lea ai trecuţi din domnia lui Matei Vodă, fost'au luat Mateiu Vodă jumătate de sat din Gogoşi şi cu o seamă de rumâni în sila lui, zicând că au fost *a-i surori-sa, a-i Jupânesei Calei*, şi i-au ţinut pân' la moartea lui.

Iar după moartea lui Mateiu Vodă, iar i-au luat *Stroe Vornicul* şi feciorii lui acea parte din sat din Gogoşi de i-au ţinut cu bună pace la toţi Domnii, până acum în zilele mele.

Iar când au fost acum, sculatu-s'au o seamă de rumâni, din Gogoşi, anume Radul Gomoiul, i brat ego Cârstea, i Dragomir, i Radul Bunei, i Preda a lu Buzoian, i Stanciu, i Radul băcan, i Barbu, i brat ego Preda, i Stan i snă ego Munteni, i Stanciul Vraghiul, i Neagoe Păduche, i brat ego Nenciul, i Mihnea, de au venit înaintea Domniei mele în divan, şi aşa pâră Radul Gomoiu cu ceata lui care scriu mai sus, cum n'au fost rumâni boiereşci, ci au fost rumâni domneşci a lui Mateiu Vodă; şi încă le-am fost făcut Domnia mea şi o carte a Domniei mele la mâna acestor rumâni ca să fie pe seama domnească. Iar după aceasta, boiarinul Domniei mele *Stroe Vornicul* scos'au la divan cartea a şease boieri

1) Aci de sigur e vorba de Calotă vel Ban soţul Calei sora lui Matei Vodă, înrudit cu Brâncovenii, iar nici de cum de vr'un membru direct al familiei vechilor Brâncoveni.

www.dacoromanica.ro

anume: Ivaşco vel Dvornic Băleanul, i Mihnea Postelnicul ot Văleni, i Staico Logofătul ot Fărcaşi, i *Mateiu Paharnicul Brâncoveanul,* i Badea Postelnicul ot Greci, i Preda Slugerul, cea de împărţeală când ş'au împărţit satele *Preda Spătarul cu soru-sa Stana,* întru care carte iaste pecetea şi iscălitura lui Mateiu Vodă încă de când au fost boieriu, precum o au cunoscut mulţi boiari din divanul Domniei mele iscălitura şi pecetea lui, cum au fost dat acest sat Gogoşii toţi *zestrę Jupânesei Stanei Spătăreasa, soacra boiarinului Domniei-mele Stroe Vornicul, de frate-său Preda Spătariul din Brâncoveni;* şi iar un zapis al *Jupânesei Calei sora lui Mateiu Vodă,* cum au fost dat şi lăsat ea la moartea ei această jumătate de sat din Gogoşi, *nepoată-sa Jupânesei Stanei Spătăreasa* pentru pomană şi alte cărţi bătrâne domneşci, cum au fost tot satul boieresc de moşie, n'au fost domnesc precum pîră rumânii, ci au fost ţinut Mateiu Vodă acea jumătate de sat fără dreptate.

Drept aceea, am căutat Domnia mea şi am judecat pe drept şi pe lege cu toţi cinstiţii dregătorii Domniei mele şi am dat Domnia mea boiarinului Domniei mele *Stroe Vornicul* şi feciorilor lui, ca să fie satul Gogoşii tot cu toţi rumânii, pentru-că au rĕmas Radul Gomoiul şi cu fraţii lui şi cu toată ceata lor carii scriu mai sus, de lege şi de judecată dinaintea Domniei mele din divan, ca să fie toţi rumâni cum au fost mai dinainte vreme. (Urmează boierii Divanului.) (Arh. St. Mitr. Buc. pach. 168 No. 14. Avem copie legalizată de Arh. St. sub No. 413 din 1896 Iunie 19).

1669 Mai 25. Boierii numiţi de Radu Leon, fac raport. Fusese aleşi: ca sĕ căutăm şi să adevărăm pentru ocina din Coteana: fost-au închinat moşul lui Crăciun, Taincoş, jumătate de ocină lui *Datco Armaş ot Brâncoveani,* au n'au închinat şi au aceşti megiaşi din Coteana, ocină în Coteana, au n'au. Aleg şi dau la boierii din Fălcoi, să ţie jumătate de sat din Coteana care o au cumpărat de la *boierii den Brâncoveani.* (pag. 186 Vol. V Studii şi Doc. de Iorga).

1672 Iulie 5. (Arh. St. M-rea Tismana pach. 40, doc. 16) Hrisov în care să zice că *Pârvu Banu* a dăruit satul Turcenii din judeţul Gorj, la mănăstirea Tismana, când a fost la moartea lui, la leatul 7037 (1529).

1672 Octombrie 12. (Acad. Rom. pach. $\frac{1}{XLV}$) Eu Elina Postelniceasa, a rĕposatului Costandin Postelnicul Cantacuzino împreună cu feciorii miei . . . dăm zapis . . . la mâna oamenilor din Bezdad, la jumătate de sat care ne au fost nouă rumâni, de la moşii şi de la strămoşii noştri . . . iar când au fost . . . la cursul anilor *1589,* când *s'a zidit M-rea Vieroşul de boierii din Goleşci, care au fost din Craioveşti . . .*[1])

1679 Noembre 4. Document pentru moşie în Ştefăneşti (Acad. Rom. doc. 241 pach. XXIX şi doc. 278 pach. XXIX) care conţine că, *Stroe vel Vornic,* apoi călugărit sub numele de *Monahul Silivestru,* pe la *1677* a fost = cu *Vişa* care a avut satul Goleşcii de zestre.

Ne vom opri aci cu înşirarea documentelor şi vom recapitula pe cele deja publicate mai sus, începînd dela pag. 285. Extrag dar din ele următoarele rezumate genealogice:

D-l Gion-Ionescu recunoaşte pe Radu Vodă Şerban ca fiind fiul lui Radu Postelnicul şi al Jupânesei Maria dela Coiani, fata marei Bănese Anca. Despre existenţa unui asemenea document, noi nu avem nici o cunoştinţă.

Documentu din 1553 ne vorbeşte de Jupâneasa Velica din Şătoae (Şitoaia) care a avut fiică pe Jupâneasa Maria.

---

1) Aşa dar, documentul acesta ne spune absolut clar că, boierii Goleşti (bine înţeles cei vechi— căci Goleşcii noi sunt 1°) Leurdeni şi 2°) Ştirbei) au fost din *Craioveşti, adică dintre Basarabii din dreapta Oltului.*

www.dacoromanica.ro

Alt document, din 1588, ne spune că Şerban Banu este cumnat cu Pârvu Banu, că el a avut fiică pe Anca ot Coiani nepoata Pârvului Banu, iar Anca are fiu pe Şerban Postelnicul şi fiică pe Maria căsătorită cu Nica biv vel Armaş.

La 1592, Jupaniţa Maria (fiica Jupânesei Velica din Şitoaia) împreună cu fiul ei Şerban Postelnicul dela Coiani, vînd satul Vianul.

Aceste documente ne îndreptăţesc a stabili că Maria mama lui Şerban Postelnicul din Coiani, adică mama viitorului Voevod cunoscut sub numele de Radu Şerban, este fiica Velicăi din Şitoaia şi că acea Jupâneasă Velica este tot una cu marea Băneasă Anca fiica lui Şerban Banu. Dacă ar fi aşa, în acest caz am bănui că numele de Velica nu e un nume propriu – zis din botez ci un atribut care ar însemna că, Anca Băneasa a fost cu adevărat o femee mare—vorbind ca poziţie socială—şi că a fost de ajuns pe acei timpi să i se zică prin documente *Velica* pentru ca să se înţeleagă că e vorba de Anca marea Băneasă. Adăogăm că e o simplă prezumţie ; noi însă vom merge mai departe cu rezumarea documentelor şi vom vedea la sfârşit ce concluzii sigure vom putea să tragem.

Documentul din 1608 ne spune că Radu Şerban este fiul Doamnii Maria, nepot Ancuţii Băneasa din zilele lui Mircea Voevod, iar Ancuţa avea frate pe Marcea Postelnicul. Marcea Postelnicul a mai avut o soră, pe Samfira, după documentul din 1614.

Radu Şerban Vodă a fost căsătorit cu Elina fiica lui Udrişte Vistierul mort tăiat (ucis) la 1548 de Mircea Vodă Ciobanu, nepoată de fecior lui Drăghici Vornicul din Mărgineni din zilele lui Neagoe Vodă Basarab.

Radu Vodă Şerban a avut copii pe Ancuţa căsătorită cu Niculae Pătraşcu Vodă fiul lui Mihai Vodă cel viteaz. Cu alte cuvinte, cazul de faţă este unul din cele mai rare cazuri, când branşa Basarabilor Dăneşti s'a încuscrit cu aceia a Drăculeştilor şi de aceia e bine să ţinem seamă de acest fapt în enararea evenimentelor ce decurg pentru ţară, din acèstă apropiere prin încuscrire.

Radu Şerban Vodă a mai avut o altă fiică, pe Elina născută în 1611 la Suceava, care a fost căsătorită cu Costandin Postelnicul Cantacuzino.

Radu Şerban Vodă îşi face diata în Viena la 1620 Februarie 28 iar încetarea lui din viaţă să pune în Martie 1620, tot la Viena, de unde, ulterior, i s'a adus corpul spre înmormântare în mânăstirea Comana clădită de el. Doamna Maria mama lui, încetase din viaţă mai nainte de 1611.

Radu Şerban Vodă a mai avut fiu legitim pe : Io Basarab Voevod, mort copil mic şi un alt fiu făcut cu o ţiitoare a lui, anume cu Elina fata Popii Costandin din Bucureşti, fosta sotie a lui Neagoe Logofătul ot Tîrgovişte.

Doamna Elina trăia la 1623 şi 1626 iar la 1634 o găsim ca încetată din viaţă.

Necula Paharnicul numeşte pe Socol Paharnicul din Cornăţeni unchiu, iar Radu Clucerul Florescu era unchiul lui; credem mai de grabă că această alianţă este prin boierii Filipeşti care erau rude cu ei prin femei, după cum rezultă din arborul genealogic dela pg. 292, bazat pe documentele ce le-am văzut dejà.

Costandin, viitorul Domn, era la 1637 vtori Postelnic şi avea soţie pe Bălaşa; la 1639 îl găsim tot ca vtori Postelnic şi fusese ales ca boier hotarnic pentru moşia Jugurenii.

Un document din 1646 ne dă la iveală alte rude de ale lor şi anume pe Jupâneasa Nedelea Comisoaia sin sora Pârvului Logofătul ot Coteşti; Pârvu Logofătu avea vară primară pe Doamna Elina din Mărgineni, Doamna lui Radu Şerban Vodă. Nedelea Comisoaia

www.dacoromanica.ro

şi cu Elina Cantacuzino, erau verişoare şi în lipsă de copii, lasă averea ei acestei Elinii Cantacuzino.

Niculae Pătraşcu Vodă avu fiică pe Elinca căsătorită cu Efstratie vtori Vistier, de sigur fiul lui Stroe Fiera (Leurdeanu).

Alt document, tot din 1646, ne spune precis că a existat un Şerban Postelnicul din Coiani fiul Jupânesei Anca Băneasa (din Coiani), care, fără discuţie, nu trebue confundat cu Radu Şerban Vodă.

Documentul din 1654 ne dă alte detalii preţioase şi anume că, Matei Vodă a avut moş pe Barbul Banul; cred că este locul de a preciza că, cuvîntul de moş nu trebue luat întocmai literalmente din tată în fiu, căci după câte vom vedea mai în urmă, moşul direct al lui Matei Vodă era Jupan Deatco Armaşu. Prin urmare, Barbul Banul trebue luat ca *moş* mai depărtat, adică mai exact, ca *strămoş*.

Doamna Bălaşa, Doamna lui Costandin Vodă (Cârnu) a zidit mânăstirea Jitianu. Cu Bălaşa a avut un fiu pe Barbu încetat din viaţă încă de tânăr. (A sě vedea sicriu sf. Grigorie dela mânăstirea Bistriţa.) După un pomelnic, acest Voevod ar fi ţinut — desigur ulterior — în căsătorie şi pe Ilina Rale Niculache.

Documentul din 1656 ne spune că *satele Craioveştilor* (parte din ele), erau de moştenire lui Radu Şerban Vodă; legătura lui de sînge dar cu Basarabii Craioveşti, este evidentă.

După un act din 1659, Radu Şerban Vodă ne este cunoscut şi sub denumirea singură de : *Basarab Voevod*.

Faimoasa Elina, concubina lui Radu Şerban Vodă, fusese întâi văduvă şi în văduvia ei a avut cu Radu Vodă Şerban, pe Costandin ca bastard; după un izvor, ea s'a remăritat pe la 1628, iar după alt document, ea s'ar fi măritat chiar în zilele lui Şerban Voevod cu Neagoe Logofătul din Tîrgovişte Ea în zilele lui Matei Vodă, trăia; probabil cu bărbatul acesta din urmă, mai avu un fiu pe Radu Paharnicul care era frate bun numai de mamă cu Costandin Şerban Vodă. Acest frate vitreg, cu Costandin Vodă (Cârnu),. adică Radu Paharnicul fiul lui Neagoe Logofătul dela Tîrgovişte, trăia la 1662 şi 1665.

Elina Cantacuzino moare — după unele izvoare —, la 1667 Martie 2, iar după alte izvoare, ceva mai târziu. Ea a avut fii pe Drăghici Spătaru, Şerban Postelnicul, Costandin, Mihai, Matei, şi Iordache care era pârslea. Documentu din 1667 spune precis că Elina Cantacuzino este fata răposatului Şerban Vodă, nepoata Jupânesei Marii, strănepoata Jupânesei Ancăi ot Coiani; aşijderea şi despre maică-sa ne spune exact aceiaşi filiaţie, din Drăghici Vornicul dela Mărgineni, pe care am văzut-o şi mai sus. Relevăm însă un alt fapt important dintr'acest document şi anume acela că, el ne spune că Maria mama lui Radu Şerban Vodă *a fost Jupâneasă, nu Doamnă*, de unde avem dar asigurare certă că soţul ei n'a fost Voevod ci simplu boier. Acelaş lucru ni'l confirmă şi documentul din 1668.

Doamna Ancuţa şi cu fie-sa Jupâneasa Elinca, sora şi nepoata Elinii Cantacuzina, au murit prin 1668, în vremea domniei lui Radu Leon Vodă.

Actul din 1680 ne vorbeşte de o Jupâneasă Elina fata Jupânesii Alexandrii sora lui Costandin Vodă (Cârnu). Alexandra a mai avut o fată, pe Jupâneasa Neacşa. Credem că această Alexandră soră cu Costandin Vodă (Cârnu), este soră bună cu el numai despre mamă, iar despre tată, credem că e fiică de a lui Neagoe Logofătul dela Târgovişte, soţul legitim al Elinii ţiitoarea lui Radu Şerban Vodă.

Elina sin Alexandra, a fost căsătorită cu un boier din Mihăeşti; aceasta ni-o spune

www.dacoromanica.ro

Anexă la pg. 335 (Vol. II).

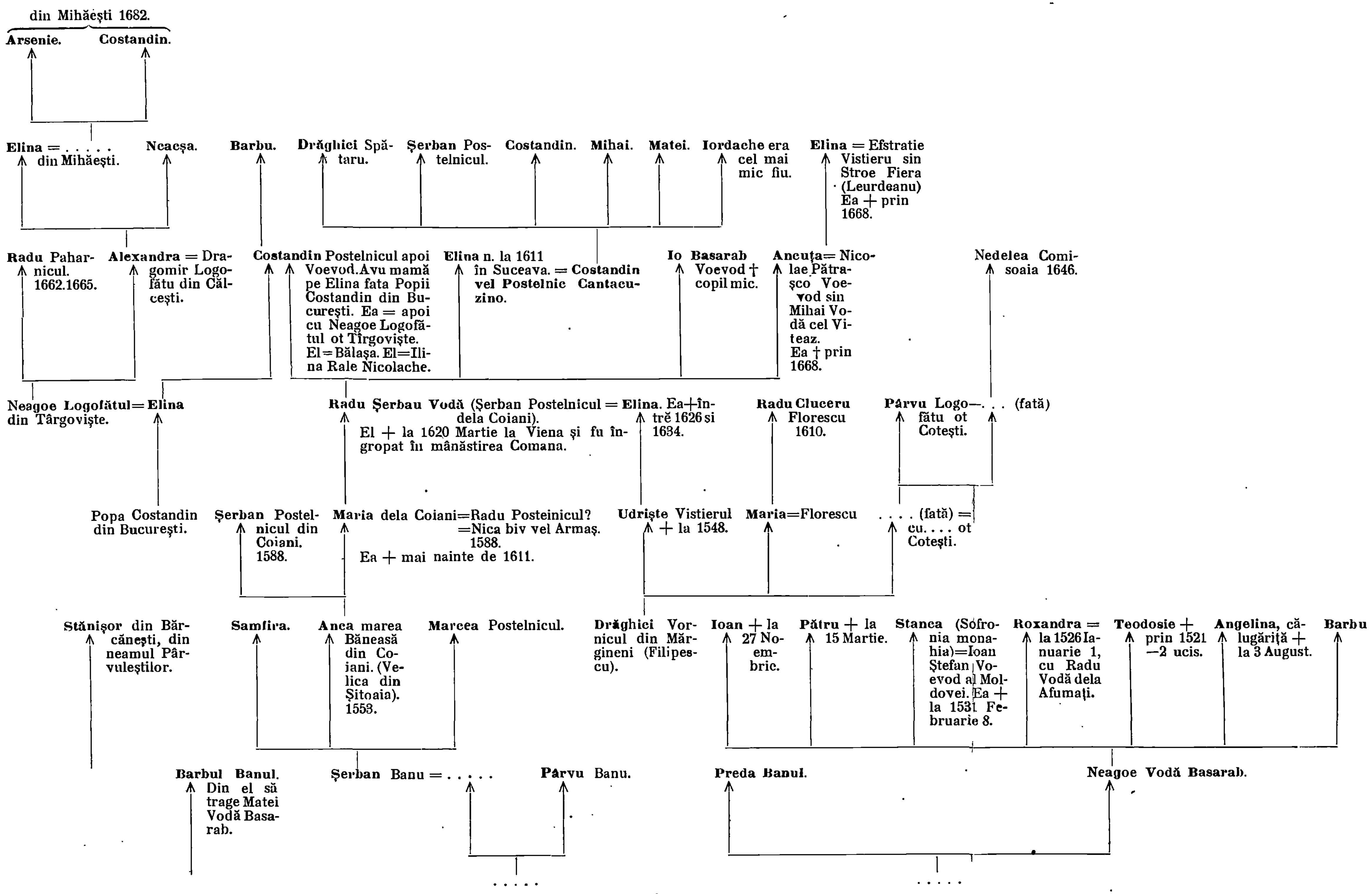

www.dacoromanica.ro

documentul din 1682, care ne arată tot odată ca fii ai ei, pe Arsenie şi Costandin din Mihăeşti din judeţul Muşcel. Alte 2 documente posterioare ne spun că ea n'a avut feciori. Unde să fie adevărul?

Alexandra, mama Elinii, a fost căsătorită cu Dragomir Logofătul din Călceşti.

Printre Basarabi trebue să punem şi pe Stănişor din Bărcăneşti, din neamul Pârvuleştilor.

Copii lui Neagoe Vodă Basarab sunt:

Ioan + la 27 Noembre (anul?) şi fu îngropat la Curtea de Argeş.

Pătru + 15 Martie » » » »

Stanca = Ioan Ştefan (Ştefăniţă) Voevod al Moldovei; călugărită sub numele de Sofronia monahia. Ea + la 1531 Februarie 8 şi fu îngropată tot la Curtea de Argeş.

Rocsandra[1]) = la 1526 Ianuarie 21 cu Radu Vodă dela Afumaţi

Teodosie Voevod + prin 1521 – 2, ucis. El avea epitrop pe Preda Banul, unchiul său.

Angelina călugăriţă, + la 3 August (anul?); fu îngropată la Curtea de Argeş.

Barbu.

Neagoe Vodă Basarab a murit la 15 Septembre 1520 (crugul lunei 15, temelia 18) şi fu îngropat în mănăstirea lui dela Curtea de Argeş.

Pentru ca rezumatele de până aci să fie şi mai cu folos întrebuinţate, vom da loc unui tablou grafic cuprinzând pe aceşti fii de Basarabi, cu alianţele din alte neamuri cunoscute cu ocazia prezentului excurs:

1) La Arh. St. condica Brâncov. No. 1, găsim un document cu data din 1546 Octombre 5, prin care, Mircea Vodă întăreşte stăpânire *Doamnei Despinei* şi *Doamnei Roxandrei*, peste satul Găneasa.

Acest document ne permite dar să afirmăm că, atât Doamna Despina, Doamna lui Neagoe Vodă Basarab, cât şi fiica lor, Doamna Roxandra, Doamna lui Radu Vodă dela Afumaţi, erau în viaţă la data aceasta şi să aflau în ţară.

www.dacoromanica.ro

Acum vom rezuma şi actele care să ating de boierii Basarabi care au purtat numele de *Brâncoveni*, împreună cu alianţele lor din alte neamuri boiereşti.

La 1543 Iunie 15 trăia Jupan Datco vel Armaş care a avut de soacră pe Jupaniţa Neacşa. Soţia lui Datco să numea Calea şi era fată a acestei Jupaniţe Neacşa.

Ca fiu de Basarab socotim şi pe Radu vel Stolnic, cel din 1557, care a avut strămoş pe Neagoe şi Harvat Logofătul, şi care la 1560 avea rangul de Logofăt şi fusese pribeag în ţara Ungurească dinpreună cu alte rude ale lui, anume Matei al Margăi, Vălsan şi cu alţi boieri.

Jupâneasa Calea dela Brâncoveni trăia la 1570; asemenea şi la 1573, iar soţul ei, Datcu Armaşu încetase din viaţă.

La 1577 era Danciul Postelnicul din Brâncoveni; tot astfel îl găsim şi la 1580.

La 1582, Calea din Brâncoveni avea fii pe Danciul şi Radul Postelnicii, cari să găseau pribegi, la Braşov, la data aceasta şi erau tineri.

Un document din 1585 ne vorbeşte de Jupaniţele Maria şi Calea cum şi de Danciul Postelnic, Datco şi Răducanul, de sigur rude de sînge între ei.

La 1589 avem document care ne spune clar că Jupan Danciu are frate pe Radu din Brâncoveni.

Jupan Danciu a ocupat rangurile de vel Postelnic, vel Stolnic, vel Vornic, vel Spătar, cu începere de prin 1573 pînă la 1595.

La 1586 Jupan Danciu Vornicu ne este cunoscut sub denumirea de «*din Brâncoveni*»

In 1594 apare în documente şi David Spătaru care după cum vom vedea este rădăcina unor boieri cari s'au continuat din tată în fiu pînă după anul 1830 şi care neîntrerupt au purtat numele de Brâncoveni; vom vedea totodată şi înrudirea ce o au cu aceşti Basarabi-Brâncoveni şi vom găsi dar explicaţia că aceşti Brâncoveni, au adoptat ca nume de familie numele moşiei cu acest nume, venită în casa lor *prin zestre*.

Documentul din 1594 Iulie 22 este probabil o repetire a aceluia din 1585 cu singura deosebire că, pe când în cel dintâi găsim vorbindu-sĕ de Maria, Calea, Danciu Postelnic, Datco şi Răducanul, în acesta din urmă găsim pe Drăghici în locul lui Datco. Să fie vr'o eroare? Nu putem preciza!

Un alt document tot din 1594 ne vorbeşte de Jupâneasa Marga, fiica lui Matei Banul şi că ea a fost îngropată în mânăstirea Glavaciog, iar asupra averilor lăsate de ea la sus zisa mânăstire, s'au sculat Jupan Danciu biv vel Vornic ot Brâncoveni şi cu Jupan Manta vel Paharnic. Acest fapt de asemenea ne dovedeşte că legătură de rudenie întrĕ ei, exista.

Documentul din 1596 ne vorbeşte de David Postelnicul şi de soţia lui, Jupaniţa Maria; că acéstă Maria a avut moaşă pe Jupâneasa Calea, iar Calea a avut moş pe Jupan Stanciul Comisul. Cred că este aci locul să arăt că, un document din 1517 ne vorbeşte de un Stanciul Logofătul din casa domnească a lui Neagoe Vodă Basarab şi căruia i se dărueşte o moară cu vad împotriva Voinigeştilor. Să fie tot aceiaşi persoană? Această Calea a avut de soţ pe Jupan Datco Clucerul şi numeşte pe David Postelnicul şi pe soţia lui, Jupaniţa Maria, ca fiindu-i nepoţi.

Jupan Danciu Vornicu a avut soţie pe Jupaniţa Stanca pe care o găsim la 1597 zicându-i-sĕ: *din Brâncoveni*. Jupan Danciu Vornicu a încetat din viaţă prin 1596; în ori ce caz, la 15 Iunie 1597 nu mai trăia; el a avut frate pe Radu Postelnicul. Danciu Vornicul a murit în ţara Ungurească şi a fost îngropat la biserica din Belgrad (Alba Iulia).

www.dacoromanica.ro

Actul prin care trece moșia Brâncovenii (de sigur o parte) în posesia lui David Postelnicul, poartă data de 1597 Iunie 15; acest fapt este destul de clar.

Documentul din 1598 ne vorbește de o altă Jupâneasă Calea care are frați, pe Barbu și Matei Postelnicul și că eĭ sunt fii lui Danciu biv vel Vornic și ai Jupânesei Stanca Vorniceasa. Calea era la data aceasta măritată cu Jupan Calotă Banu. Un alt document, tot din 1598 ne confirmă aceea ce am văzut și mai sus că Danciu Vornicu e frate cu Radu Postelnicu, cá Danciu Vornicu are feciori pe Barbu și Matei, iar Radu Postelnicu avu fică pe Maria, care fu căsătorită cu David Postelnic și Spătar; acest David, la 1598 deja să numea ot Brâncoveni, dovadă că era căsătorit încă de mai nainte vreme.

La 1603 trăia Barbu Postelnicul fratele lui Matei Postelnicul, viitorul Voevod al Munteniei; îl găsim în viață și la 1607.

Calotă Banul trăia la 1600; de sigur că el a murit intre 1600 și 1603, de vreme ce la 1603 găsim pe Jupâneasa Calea soția lui, remăritată după Jupan Stanciu Postelnicul care la 1607 era vel Paharnic.

Un alt document, probabil de prin 1609 ne spune precis că David Postelnicul din Brâncoveni avea mamă pe Jupanița Elca (Ilca, Ilinca, tot un nume) care trăia la data acésta. Aci este dar locul să fixăm bine că începutul boierilor Brâncoveni, care după cum am zis mai sus au continuat neîntrerupt, din tată în fiu, până după anul 1830, de aci începe și că cercetările documentate asupra originei acestor boieri în linie bărbătească trebuesc îndreptate începând cu această Jupaniță Elca.

David Postelnicul are soacră pe Jupâneasa Neacșa, care în acest caz ea nu poate fi decât soția lui Radu Postelnicul din Brâncoveni frate cu Danciu vel Vornic.

Jupâneasa Calea, fosta soție a lui Calotă Banul trăia și pe la 1610. Aflăm apoi că Calotă Banul (fiul lui Vladul Caplea cel ce a fost ucis la 1568), mai fusese căsătorit întâi cu mama lui Avram Postelnicul feciorul Borcei Logofătul, probabil din neamul Bucșanilor.

Un document din 1610 ne vorbește apoi de copii lui David Postelnicul: Preda, Danciu și Stana și ne arată tot odată că Maria soția lui David Postelnicul face parte (prin femei) din vestita casă a vechilor boieri Golești cari și ei erau Basarabi necontestați.

Matei din Brâncoveni era Paharnic la 1611 și 1612 etc. rang pe care îl păstrează până după anul 1624. Interesant este documentul din 1612 care ne spune că averile cele mari ale *Craioveștilor* s'au împărțit între boierii din Brâncoveni, reprezintați prin urmașii direcți ai lui Danciu vel Vornic și ai lui Radu Postelnicul prin fiica lui Maria căsătorită cu David Postelnicul, și între Jupanița Anca din Coiani, ramura lui Radu Șerban Vodă.

La 1615 vedem pe Matei Paharnicul căsătorit cu Jupanița Elina (Năsturel) și numește pe Preda fiul lui David Postelnicul, că îi este nepot.

Actul din 1618 ne pomenește de Jupan Fotea biv vel Postelnic care ținea în căsătorie pe Stana fiica lui David Postelnicul. Cu multă probabilitate, David Postelnicul nu mai trăia la 1618.

In 1622 apare în documente un oare care Jupan Gorgan biv vtori Vornic căsătorit cu Stana; dovadă că primul ei soț Fota vel Postelnic murise. Considerăm așa dar căsătoria aceasta ca fiind a 2-a. Din prima căsătorie a Stanei cu Fota biv vel Postelnic, găsim că a avut o fiică anume Vișa, care era măritată cu Stroe Logofătul (Leurdeanul) și că Vișa era nepoată vestitului boier Necula biv vel Vistier și că chiar el o înzestrează cu niște moșii; dovadă sigură că Fota vel Postelnic, tatăl Vișei, era rudă de sânge cu Necula marele Vistier.

www.dacoromanica.ro

Un document din 1622 ne vorbește de Matei Paharnicul, viitorul Voevod, și de Preda Postelnicul și de sora lui Stana, copii lui David Postelnicul ot Brâncoveni.

Gorgan Spătaru a ocupat următoarele ranguri de boierie: vel Stolnic, vel Comis, ve Paharnic și vel Spătar. A fost pribeag în Ardeal și este ucis în 1632 de Alexandru Vodă Iliaș.

Stroe Logofătul, vel Vistier etc. este fiul lui Hiera; el are fiu pe Efstratie vtori Vistier căsătorit cu Elina sin Niculae Pătrașco Voevod.

Documentele din 1631 și 1633 ne confirmă din nou filiația lui Danciu Vornicu și a soții lui Stanca, din Brâncoveni, care a avut copii pe Barbu, Matei Postelnicul și pe Calea soția lui Calotă Banu.

Rudenia dintre Ivașco Vornicul din Golești, numind pe Stana Spătăreasa și pe fratele ei Preda Spătarul ot Brâncoveni, nepoți ai lui, o mai confirmă și documentul din 1635. Matei Vodă a mai clădit afară de bisericile cunoscute până acum în număr de 40, și mănăstirea Slobozia, schitu Măxinenii din județul Rîmnicu-Sărat, biserica mucenicul Procopie din Gherghița județul Prahova și schitu Brebu din județul Prahova.

Documentu din 1643 pomenește din nou de vechii frați Pârvulești anume Barbu Banu din Craiova, Pârvu Vornicu, Danciu, Negoiță și Radu.

Documentul din 1644 August 8 ne vorbește de pribegia Doamnei Ancăi, care nu poate fi alta decât fiica lui Nicolae Pătrașcu Vodă, soția lui Efstratie Vistieru Leurdeanu.

Moartea Elinii, Doamna lui Matei Vodă Basarab, să pune în August 1653 și a fost îngropată în biserica domnească din Tîrgoviște și de unde, ulterior, a fost strămutată la mânăstirea Arnota, unde a fost îmormîntat și soțul ei Matei Vodă.

Aluzia care o face actul din 1650 că strămoșul lui Matei Vodă Basarab este Basarab Voevod sin Basarab Voevod, nu poate să se refere decât la Neagoe Vodă Basarab, care astfel s'a intitulat prin hrisoave, în vremea când a domnit.

Documentul din 1662 August 2 ne precizează că Jupâneasa Marga este mătușa lui Matei Vodă Basarab. Această Jupâneasă Marga nu poate fi alta decît fiica lui Matei Banul din Caracal și din Brâncoveni, ctitoră la mânăstirea Glavaciog și despre care ne vorbesc mai multe documente, între cari și cel din 1587 August 30 (A sĕ vedea pg. 275 și urm. Vol. II,) și care este îngropată în sus zisa mânăstire.

Pârvu Banul a murit la anul 1529, după cum ne spune documentul din 1672 Iulie 5.

Boierii Golești — cei vechi —, au fost din Craiovești, adică din neamul Basarabilor; așa ne certifică și documentul din 1672 Octombre 12; acești Golești au zidit mânăstirea Viероșul.

Stroe Vornicul Leurdeanu a fost călugărit sub numele de monahul Silivestru; cauza o știm în deajuns din Cronici, el fiind autorul moral al omorului săvârșit în persoana lui Costandin Postelnicul Cantacuzino, rudă cu el prin alianță.

Patru lucruri găsesc că e locul de a nu rămânea ne-relevate și anume:

1) Am dovedit până la evidență că David Postelnicul, rădăcina boierilor care au purtat neîntrerupt ca nume de familie pe acela de Brâncoveanu (ot Brâncoveni) nu au de a face cu vechii Brâncoveni, decât ca zestrași, prin Maria soția lui David Postelnicul care era fiica lui Radu din Brâncoveni și printr'această încuscrire vine în casa lor moșia care le-a dat putința de a sĕ stabili la Brâncoveni, de unde ei au adoptat și numele de familie care l'au păstrat până la stingerea acestui neam, adică până după anul 1830. Am văzut că David

www.dacoromanica.ro

Postelnicul, rădăcina nouilor Brâncoveni, este feciorul Jupânesei Elca (Ilca, Elenca sau Ilinca); prin urmare, adevărata sorgintă a lor, trebue îndreptată spre această femeie, pe cine anume va fi ţinut ea în căsătorie, pentru că numai astfel vom merge la sigur, de a afla pe cei mai vechi strămoşi ai lor. Altfel nici nu poate fi, căci documentele nu trebuesc rău interpretate. Să poate ca acel soţ al Jupaniţei Elca să fie de neam mare, poate chiar sînge de Basarab, căci, ca să fi luat David Postelnicul în căsătorie pe o fică de pur sânge Basarabesc, înrudită şi cu Basarabii-Brâncoveni şi cu Basarabii-Goleşti, de sigur că nici naşterea lui nu putea fi mai pe jos, dar în orice caz, nu putem afla adevărul decât îndreptând cercetările în sensul ce'l arăt mai sus.

Cu prilejul acesta, am răspuns şi punctului al 3-lea enunţat mai sus la pag. 285; prin urmare de urmaşii lui David Postelnicul nu mĕ voi mai ocupa aci, ci când voi trata de *boierii Brâncoveni*, la rîndul lor, socotindu-i, ca familie aparte de boieri.

A spune că Brâncovenii, începând cu David Postelnicul şi sfârşind cu marele Vornic Grigorie Brâncoveanu, iau naştere din Casa domnitoare a Brancovicilor din Serbia, este astăzi fără temei. Am văzut mai sus că încuscrirea între Basarabii noştrii Voevozi şi între aceşti Brâncovici, a existat încă din cele mai vechi timpuri, dar atît şi nimic mai mult. Despre o stabilire a vr'unui Brancovici, la noi în ţară, care să fi putut da naştere acestor Brâncoveni, nu avem nimic documentat.

Ulterior, cam prin 1500—1520, găsim pe Doamna Despina soţia lui Neagoe Vodă Basarab, tot din familia Brancovicilor, dar şi aci avem numai o alianţă şi atâta tot.

A existat, tot pe vremea aceia, în Muntenia, un Brancovici, care să numea Maxim şi care — ca monah —, a ajuns Mitropolit al ţării. El însă, ca monah nu putea lăsa urmaşi, şi apoi documentat nu avem nici cea mai mică urmă că el ar fi avut copii, din care să se fi născut David Postelnicul, rădăcina boierilor cunoscuţi sub numele de Brâncoveni.

Chiar Costandin Vodă Brâncoveanu, când zideşte măreaţa mânăstire a lui dela Hurezi din judeţul Vâlcea, către anul 1700, pune să se zugrăvească ca ctitori pe părinţii lui, pe Papa Postelnicul tatăl său, pe Preda marele Vornic moşul său, pe David Postelnicul strămoşul său, şi pe Neagoe Vodă Basarab ca strămoş mai depărtat, despre strămoaşă-sa Maria fata lui Radu din Brâncoveni. Dacă ar fi ştiut că tatăl sau moşul lui David Postelnicul ar fi ocupat oare cari ranguri mari, de sigur că mai de grabă ar fi pus să se zugrăvească - *«dunga neamului lui»* dinspre tatăl său, şi nu ar fi alergat la Neagoe Vodă Basarab, care era rudă cu el, despre Maria soţia lui David Postelnicul strămoşul său. Aş putea chiar bănui şi cu destul temei, că nici chiar Costandin Vodă Brâncoveanu n'a ştiut cine este tatăl strămoşului lui, adică al lui David Postelnicul, căci altfel de sigur ar fi pus să-l zugrăvească şi pe el în sus zisa mânăstire, ca ctitor.

2) Al doilea lucru important este că, viaţa de boier a lui Matei Vodă nu se deosibeşte de loc de a celor l'alţi boieri, deşi el este un fiu de Basarab necontestat. Ba chiar, nici printre boierii Divaniţi nu'l găsim, ceia-ce ne-ar întări şi mai mult în convingerea că deşi domnia lui a fost destul de lungă şi de înţeleaptă, cu toate acestea, pe vremea în care era boier — după cum chiar el zice în actul din 1646 Ianuarie 4 —, nu era recunoscut ca vr'o capacitate deosebită, căci alt-fel, averea şi naşterea i-ar fi dat dreptul de a fi şi el unul din boierii de frunte din Divanele Domnilor care s'au succedat destul de des dela moartea lui Mihai Vodă cel viteaz şi până în 1633 la venirea lui în scaunul Munteniі, ca Voevod.

www.dacoromanica.ro

Venirea în scaunul ţării a lui Matei, ca Voevod, este în adevăr demnă de relevat.

Toate Cronicile, într'un glas, ne spun că Leon Vodă a fost acela care prin birurile grele impuse ţării, a hotărît pe mai mulţi boieri ca să pribegească peste munţi. După o scrisoare din 1630, iată numele pribegilor:

Aslan Vornicul cu feciorii lui. (Unul din fii lui anume Petru ţinea în căsătorie pe Elina fiica lui Preda vel Sluger Floricoiu, ot Greci).

Gorgan Spătarul, ginerile lui David Postelnicul din Brâncoveni, prin urmare un cumnat de vară primară a lui Matei Vodă.

Matei Aga, cel ce a apucat Scaunul ţării în 1632.

Barbu Brădescu Paharnicul şi cu fratele lui, Mihai Cluceru.

Barbu de Poiană,

Feciorii Iscrului (de sigur din Paia).

Barbu din Fratoştiţi,

Ionaşcu Postelnicul,

Mihalcea Postelnicul peste vânători,

Dumitraşco Postelnicul,

Adam Banul, Zaharia Banul, Stroe Postelnicul, Teodosie Spătarul (ot Clăteşti, viitoru mare Ban de sub Matei Vodă şi care, deşi era fiul lui Vintilă vel Vornicul din Clăteşti, totuşi el iscălea a fi Buzescu, căci ţinea în căsătorie pe Mara sin Preda vel Ban Buzescul) şi alţi mulţi boieri dela Olt, Romanaţi, Jiul de jos şi Mehedinţi.

Cronicile ne mai dau şi pe: Mihai Spătaru Coţofeanu, Dumitru Slugeru Filişanu şi Mitrea Vistieru.

Pe lângă aceştia, au mai fost pribegi şi Preda care avea acum rangul de Postelnic, de la Brâncoveni (ginerile lui Jupan Papa vel Logofăt ot Greci) care este rĕscumpărat de chiar socrul sĕŭ, fiind prins în primul rĕzboiu ce avură pribegii cu oştile lui Leon Vodă la 21 (sau 23?) August 1631, cum şi un alt boier anume Radul Logofătul din Desa, pe care deşi îl găsim la început ca partizan al Domnului şi ca atare este trimis în solie la pribegi, dar în loc să se înapoieze la Domnul sĕŭ, dă mâna cu pribegii, şi vine şi el în contra Domnului. Numai astfel sĕ explică prinderea lui, d'odată cu a lui Preda Brâncoveanul şi rĕscumpĕrarea lui de cătrĕ Leon Vodă cu bani.

Doi dar din pribegi şi anume Preda din Brâncoveni şi Radul Logofătul din Desa, ca unii ce aŭ fost prinşĭ, deţinuţi şi liberaţi cu dare de mulţi bani, evident că nu s'aŭ mai înapoiat cu pribegii în Transilvania.

Încă un pribeag care nu este numit, este şi Preda Slugerul Floricoiu din Greci, care, deşi nu'l găsim în lista boierilor pribegi, cu toate acestea ştim că şi el făcea parte dintrĕ ei, de vreme ce Cronicile ne spun că el fu prins în primul război al pribegilor cu oştile lui Leon Vodă, şi i s'a tăiat capul în mijlocul taberii, dimpreună cu Adam Banul.

Nu mult după retragerea boierilor pribegi peste munte, Gorgan Spătarul este momit de Alexandru Iliaş Vodă dela Moldova care avea intenţiunea d'a pune în Scaunul Munteniei pe fiul sĕŭ Radu, tras astfel în cursă. Gorgan merge la Domnul moldovean, care pune mâna pe el şi'l ucide, ca pe unul ce era contra intereselor, lui Iliaş Vodă.

După cum vedem dar mai jumătate din capii boierilor pribegi şi încă cei mai de frunte, pier în diferite împrejurări, rămâind cu viaţă abia Matei Aga, Brădescu, Coţofeanu, Filişanu, Clătescu şi alţi câţi-va mult mai neînsemnaţi.

www.dacoromanica.ro

Pe lângă aceste împrejurări, trebue să mai notăm și poziția materială a lui Matei Aga care de sigur că era mai bună de cât a celor-l'alți; cunoștința ce probabil o fi avut-o el cu Racoți, cu Zolyomi, un nemeș înrudit prin alianță cu casa Betleneștilor și astfel era posesorul Castelului din Huniedoara, cum și cu alți fruntași Unguri; chezășia ce va fi dat el acestora, în numele său personal; banii pe cari probabil îi avea mai cu înlesnire la îndemână de cât cei-lalți pentru a recruta și plăti armata ce'l înconjora pentru năvălire; legăturile ce avea cu Abaza, Pașa Nicopolei, un turc influent pe acea vreme; aptitudinile lui militare, desfășurate cu ocazia primei năvăliri nereușite, aptitudini cari au eșit cu prisos la iveală cu ocazia năvălirei lui de a 2-a, cum și mai ales în timpul domniei lui; reputația ce o avusese tatăl său Danciu, care fu Dvornic mare în vremea lui Mihai Viteazul; în fine înrudirea lui cu Basarabii, fiind el singur un Basarab de sânge. Toate acestea au contribuit ca el să fie desemnat în cele din urmă la domnia țării.

Credem că numai astfel trebue să se fi petrecut lucrurile în cele din urmă, căci nu era el dela început fruntea pribegilor, ci după cum am văzut, erau alții, care însă acum nu mai erau in viață ca să poată concura cu mai multe pretenții ca el, la tronul țării.

E drept că cronicile toate spun că Matei Aga, văzând că nu poate strînge birurile impuse țării de Leon Vodă, din cauza aceasta, el împreună cu boierii săi au pribegit. Dar cari erau boierii săi, când el era un simplu Agă și birar adică strângător de biruri, pe când cei l'alți erau: vel Vornic ca Aslan, vel Spătar ca Gorgan, vel Sluger ca Preda Floricoiu din Greci. Cum să putea ca aceștia, cari aveau ranguri de boierie mult superioare de cât al lui, să fi fost subordonații lui Matei?

Evident că nu se putea; însă dacă cronicile se exprimă astfel, este pentru că toate acele cronici sunt întocmite cu mult mai în urmă, și deci ele având în vedere rezultatul final ce au dobândit pribegii, adică ca Matei să ocupe tronul, e natural să-i fi atribuit lui acțiunea principală, ca unul care a reușit să-și pună laurii domniei pe cap.

Astfel credem că trebue înțeleasă venirea lui pe tronul Munteniei.

Soarta pe care a avut-o Gorgan Spătarul, era să o aibă și Matei împreună cu Theodosie Spătaru (Clătescu); dar aceștia, mai dibaci de cât acel ce le întindea cursa, n'au răspuns invitației lui Iliaș Vodă.

Poarta mazilește pe Leon Vodă, numind în locu-i pe Radu, feciorul lui Alexandru Iliaș Vodă, cel ce domnise la noi în 2 rînduri și acum era în tronul Moldovei. Boierii Munteni pleacă la Moldova pentru a-și aduce noul Domn confirmat de Poartă, dar Matei cu ai săi profită și ei de acéstă împrejurare, și intră în țară cu oaste, pe la Orșova.

La 21 Septembre 1632 Matei era la Buzău, unde da un document în calitate de Domn al Munteniei, fără însă să fi fost recunoscut ca atare de Poartă, ori să-și fi câștigat până acum tronul cu sabia. Acelaș lucru să petrece și la 12 și 24 Octombre, când se mai dă și alte hrisoave.

Nu mult după acésta, boierii Munteni, cu noul Domn, vin dela Moldova; Matei îi aștepta la Bucureșci. Duminecă la 7 Noembre st. n. 1632 are loc războiul dintre ei, din care Matei iese învingător.

La 16 Decembre 1632 st. v. Matei pleacă la Țarigrad pentru a'și cere întărirea sau steagul. In ajunul Bobotezii din anul 1633 el ajunse aci. In a 2-a Duminică din Martie (10 Martie), Matei își face intrarea în Bucureșci, ca Domn recunoscut și de Poartă.

De oarece unele date și evenimente se lămuresc prin documentele publicate mai sus, rezumăm aci și cele l'alte fapte mai importante din vremea domniei lui Matei.

www.dacoromanica.ro

Dela început el micşorează birurile şi pune rînduială în strângerea lor; rechiamă pe locuitorii şi boierii fugiţi.

Prima luptă ce o are cu Vasile Lupu al Moldovei are loc la 1637; lupta e neînsemnată şi Vasile sĕ înapoiază fără isbânda dorită, iar în urmă el încheie la Noembre 1637 pace.

La 1639, el dă hrisov pentru desrobirea mănăstirilor ce erau închinate la sf. Munte, cum şi alungarea călugărilor greci de la cârma acestor mânăstiri.

El ridică dăjdiile şi sarcinile ce apăsau mănăstirile, numeşte, dupĕ alegerea soboarelor, egumeni pe viaţă şi le îngădue a înfiinţa lângă vatra mănăstirilor aşa numitele *slobozii*, sau sate alcătuite din oameni streini aduşi din alte părţi, c ri vor fi scutiţi de biruri, dar în schimb vor sluji ca apărare şi sprijin al mânăstirilor. Mări cetele Dărăbanţilor. Roşiorilor, Verzişorilor şi întocmi corpul Seimenilor, compus din Sârbi, Bulgari şi Arbănaşi, dându-le lefi şi scutindu-i de bir. Rezideşte cetatea din Tîrgovişte, care era stricată încă din vremea lui Mihai Viteazu.

La 1635 Iulie 24 el încheie în Bucureşti cu Gheorghe Racoţi, Prinţul Ardealului, un tractat de prietenie.

La 1638 Octombre 23 acelaş tractat este reîntărit.

La 1639 Decembre 3 are loc lupta dela Nănisori, nu departe de Ojogeni pe Ialomiţa, dintre el şi Vasile Lupu Vodă al Moldovei, din care Matei iese învingător.

La 1647 Aprilie 22 Matei Vodă încheie în Tîrgovişte un nou tractat de alianţă cu Racoţi, Craiul Ardealului.

La 1650 Februarie 18 sĕ încheie la Braşov un alt tractat de alianţă întrĕ cei doi de mai sus.

In 1653 Matei Vodă ajută pe Gheorghe Ştefan, Logofătul lui Vasile Lupu al Moldovei, pentru a detrona pe acesta. Reuşeşte a'l alunga, dar Lupu cu ajutor Polon bate pe Gheorghe Ştefan, care sĕ refugiază la Matei în Muntenia.

La 27 (sau 17?) Mai 1653 are loc războiul dela Finta întrĕ Matei Vodă şi Vasile Lupu. Domnul Moldovean este din nou învins. In lupta aceasta Matei e rănit la un picior. Cu ajutorul lui Matei, Vasile Lupu e din nou gonit şi pentru tot d'auna de pe scaunul Moldovei de către Gheorghiţă Ştefan Vodă.

La 14 August 1653 Poarta trimete un nou firman de domnie lui Matei Vodă.

Nu mult dupĕ războiul dela Finta, Seimenii şi Dărăbanţii, în urma unor intrigi, sĕ răscoală în contra Domnului; în Iunie 1653 ei ucid pe Ghinea Vistierul (Brătăşanu), pe Radu Armaşu (Vărzaru) cum şi pe Socol Cluceru Cornăţeanu.

Bătrâneţele lui Matei Vodă au fost amărîte, de aci înainte până la moarte, atît prin intriga unor boieri, cât şi mai ales prin atitudinea Seimenilor şi Dărăbanţilor ce au luat-o faţă de Domn.

El moare în Târgovişte la 9 (sau 19?) Aprilie 1654, Duminică dimineaţa, în casele domneşti de aci.

El fu îmormîntat mai întâi în biserica domnească din Târgovişte, alături de mormântul soţiei sale Elina, fata lui Radu Năsturel Hierăscu, iar la 1658 oasele lui au fost duse la mănăstirea Arnota, din judeţul Vâlcea, unde şi până azi sĕ pot vedea sub o lespede de marmoră frumoasă.

3) Avem de observat că documentele anilor 1580—1585 publicate la pg. 307 şi urm

www.dacoromanica.ro

Anexă la pg. 343 (Vol. II).

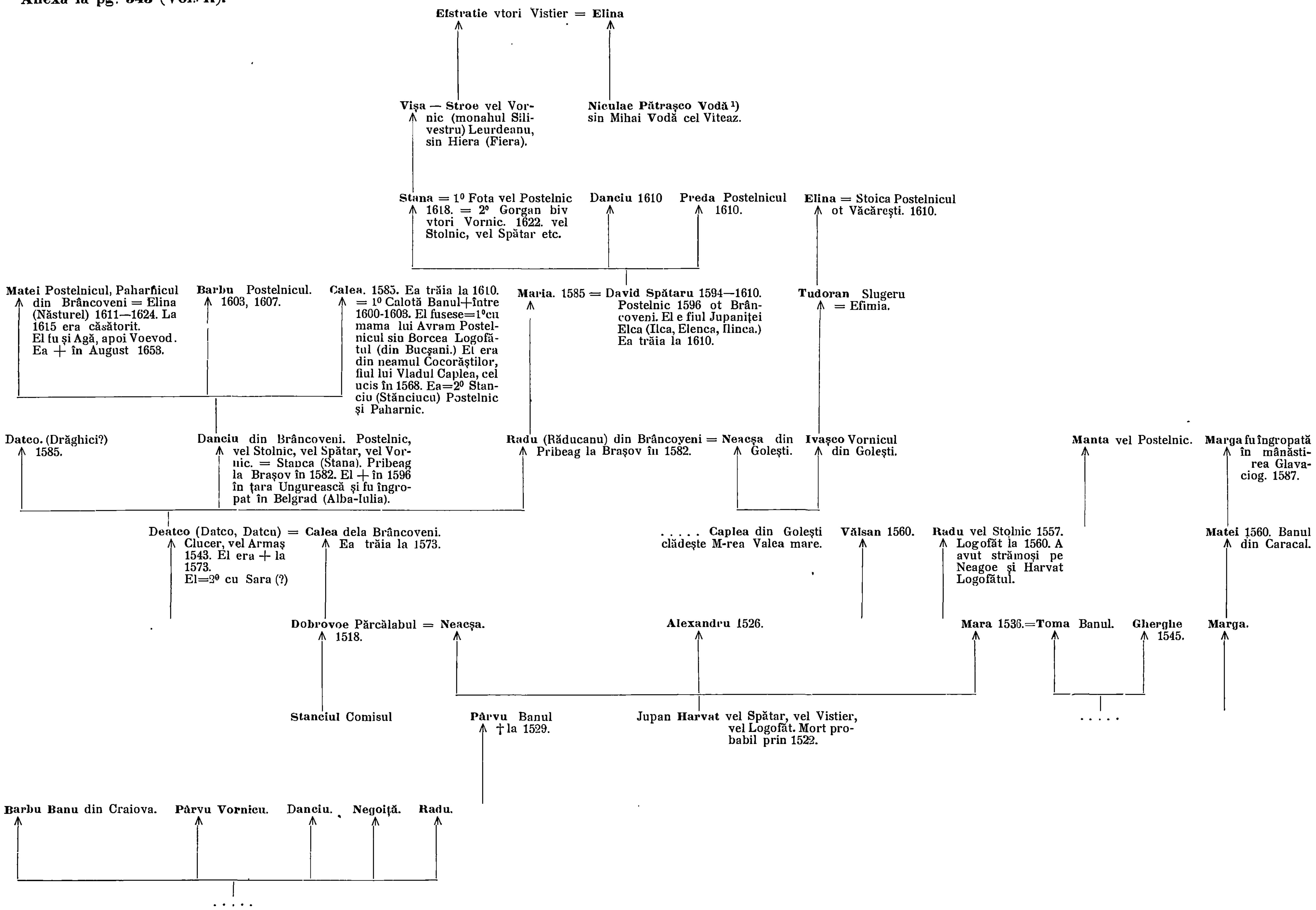

1) La pag. 338 (Vol. II.) rîndul 19 de sus în jos, în loc de *fiica*, citeşte *soţia*; şi tot acolo, în loc de *soţia*, citeşte *socra*.

www.dacoromanica.ro

ne vorbesc de 2 frați tineri, *Danciu și Radu, fii Calei din Brâncoveni,* care, după cum am văzut, este soția lui Datco Armașul din Brâncoveni.

Alte documente, tot din aceiași epocă, publicate mai sus la pg. 273 – 5, ne vorbesc de alți 3 frați și anume *Danciu, Radu* și *Datco Postelnicii, feciorii lui Vălsan,* fratele lui Matei din Caracal.

După cum vedem dar, asămănarea de nume există și ce e mai grav, este că, aceste persoane trăiesc absolut în aceiași vreme.

Intrebarea este dacă aceste persoane sunt unele și aceleași. Pe cât ne-au permis documentele cunoscute de noi, le-am deosebit unele de altele, dar totuși o confuzie poate să existe; crezând într'un document că avem de a face cu fii Calei din Brâncoveni, ușor vom fi fost induși în eroare de a atribui acel document celor lalți frați și vice-versa. Nu e de mirare chiar să fie aievea una și aceiași persoană, una și aceiași familie, dar până la noui probe, noi nu i-am putut alipi decât numai în felul arătat. Ținem, în ori-ce caz, observația aceasta de bună, până la noui lămuriri, venite din alte documente, pe care noi încă nu le am cunoscut.

4) In fine, găsesc locul să fac o observație și o rectificare în ceia-ce privește origina lui Matei Vodă Basarab. Din actele publicate mai sus rezultă că, el este un urmaș necontestat al Basarabilor. Nu ne ar mai trebui mult ca să putem lega pe moșul lui, Datco Armașul, cu cei lalți Pârvulești; o singură generație și legătura este făcută. O putem presupune; dar dela început am declarat că cu nici un chip nu vom ieși din regula strictă a cercetărilor noastre și nu vom propune nimic decât numai pe bază de documente autentice.

Astfel fiind dar, se înțelege că, atunci când am zis în broșura mea «*Istoricul unei bătrâne moșii boerești, Grecii*» la pg. 41, că «*Matei Aga era de neam Brancovici, adică sârb despre tată...*» nu aveam cunoștință de documentele ce am publicat mai sus și am dat o indicație greșită. O îndreptez aci, în interesul adevărului.

Acestea zise, dau loc arborului genealogic ai tuturor acelora, care au venit în atingere de rudenie cu Matei Vodă Basarab, în aci alăturatul tablou.

DRĂCULEȘTII

Branșa cea mare isvorîtă din Vlad Vodă, fiul lui Mircea Vodă Cozianu, am arătat mai sus, la pg. 256, că ne este cunoscută sub denumirea sau mai bine zis porecla de «*Drăculeşti*». Porecla aceasta este împrumutată dela autorul acestei branșe, pe care îl găsim numit și Dracul, Draculea. Ce anume împrejurare va fi intervenit ca el să fie poreclit astfel, nu știm; și de altminteri nu interesează din punct de vedere genealogic. De aceia vom trece peste această considerație și vom adopta porecla de *Drăculești,* fără nici un comentariu.

Cert este, din cele văzute, că Mircea Vodă Cozianu a avut 2 fii și anume pe Mihail Voevod și pe Vlad Voevod (Dracul).

După alte izvoare, Mircea Vodă Cozianu, a mai avut încă alți 3 fii și anume pe Alexandru Aldea Vodă, Radu Vodă (Chelu, Praznaglava) și pe Dan Vodă. Să culegem izvoarele pentru fiecare în parte.

a) *Mihail Voevod.* Domnește, prin 1415—1418, împreună cu tatăl său, ca co-regent. (Vezi Hurmuzaki V. I. partea II, N. 415 pg. 502; vezi și pg. 6-7 din Doc. și regeste etc.

www.dacoromanica.ro

de I. Bogdan, lucrare citată). El e ucis prin August 1420 în lupta cu Dan Vodă dintre Dăneşti. (Vezi V. III pg. IX, Studii şi Doc. de Iorga, 1901). Urmaşi nu cunoaştem dela el.

b) *Dan Vodă*. Cum că el este cu adevărat fiul lui Mircea Vodă avem probe în Doc. şi regeste l. c. de I. Bogdan pg. 24 şi urm. unde găsim că chiar el pomeneşte de tatăl său Mircea, cum şi documentele noastre interne pe care le avem dela el, în timpul celor două domnii în care a domnit el.

Prima lui domnie se poate considera ca începând din anul 1422 şi venirea lui în scaun, după documentele noastre interne, poate fi considerată ca întîmplată în urma lui Dan Vodă sin Dan Vodă, din ramura Dăneştilor. Boierii din divanul anului 1422 Octombrie 23, din actul publicat de d-l Bogdan la pg. 12-13 în lucrarea d sale citată, sunt aproape la fel cu aceia pe care îi găsim noi în documentul din 1424 Februarie 28, cu prea mici deosebiri. (Vezi Arh. St. condica Brâncov. No. 2. pg 243).

Aşa, d-l Bogdan citează ca martori ai divanului pe următorii boieri:	Noi în sus zisul document găsim:
Borcea	Borcea
Voico	Voiço
Albul Vornicul	Albul
Cega	Dobrocea
Utmeş	Utmet
Baia, Gîrdoman	Cârstea Pleşanu
Coico Logofătul	Coico Logofăt
Nanotă Spătaru	Nanotă Spătar
Mileţ Vistierul	Mileş Vistier
	Dragomir Comisul
	Nan Paharnicul

Documentele fiind rari din acele timpuri, am dat aci divanul pentru a dovedi că la 1422 şi 1424 desigur că Dan Vodă domnea, probabil în l-a domnie. Cum că în adevăr el a fost în antagonie pentru domnia ţărei mai mult cu Dan Vodă sin Dan Vodă vnuc Radu Vodă, adică un Basarab din branşa Dăneştilor, avem proba şi în documentele menţionate în pg. 233 Apendice etc. de I. Brezoianu care publică un document din 1424 August 3; la pg. 44 din «Mănăstirea Tismana» de Al. Ştefulescu care pomeneşte de un document cu data de 1424 August 5 cum şi o menţiune ce găsim în documentul din 1677 Ianuarie 2, a se vedea Arh. St. condica Brâncov. No. 2 pg. 151, în care se zice că Duca Vodă dela acel leat a văzut cartea lui Dan Vodă dela leatul 6932 (1424) şi că acest Dan Vodă a avut moşu pe Radu Vodă; actul acesta este apoi aidoma menţionat şi de Şerban Vodă Cantacuzino în 1681 Mai 8 (a se vedea idem Arh. St. aceiaşi condică la pg. 147).

Cât pentru domnia lui cea de a 2-a, întretăiată de rivalul său Dan din ramura Dăneştilor, o găsim prin 1428—1430.

Data morţii lui n'o putem fixa; de asemenea nu putem afirma nici dacă el a avut sau nu urmaşi.

c) *Alexandru-Aldea Vodă*. Domnia lui să fixează printre 1431—3; era în rivalitate cu Vlad Dracu, fratele său. Cum că în adevăr el este fiul lui Mircea Vodă a se vedea şi pg. 29 şi urm. din Doc. şi regeste etc. de d-l I. Bogdan, cum şi Vol. II din Studii şi Doc. de N. Iorga pg. LXVII.

www.dacoromanica.ro

Avem la Acad. Rom. condica M-rei Dealului la pg. 177 un document cu data din 1431 Noembre 17, dela acest Alexandru Vodă sin Mircea Vodă, prin care scutește moșiile Alexenii și Răzvadu. Hrisovul este dat cu următorii boieri ca martori:

Albul	Dragon Banov (cred Drăgan Banu)
Radu Sahacov	Cazan Logofătul
Nan Pascal	Vlaicu Stolnic
Stanciu	Barbu Paharnic
Iarciu	Stanciu Vistier
Tocsava	Tatu Comis

Actul este scris de Calcio în Tîrgoviște.

După «Regest de Uspenski în Miclosich, Slavische Bibliotek I, 1851, pg, 173, avem un document înregistrat al aceluiaș Voevod, cu data din 1433 Februarie 9, iar după I. Brezoianu, Apendice etc. pg. 234, avem, tot dela el, alt document cu data din 1433 Martie 15. Notez că în toate aceste documente, el să intitulează ca fiind fiul lui Mircea Vodă.

Nici despre el nu știm pe cine a ținut în căsătorie și nici dacă a avut urmași. Cu probabilitate, el moare în 1438.

d) *Radu Vodă* (poreclit Chelu, Praznaglava). Un alt fiu al lui Mircea Vodă; el domnește prin 1421—2 și 1424—7. Noi îl găsim prin documentele interne că ar fi domnit și în 1419 Martie 18 (Aricescu, Indice br. II pg. 111 și I. Brezoianu, Apendice etc. pg. 232). Aceasta e o probă că rivalitatea la domnia țării, în urma morții lui Mircea Vodă Cozianu, era între frații Radu și Mihail.

Pentru a se compara boierii din divanele acestui Voevod publicate de d-l I. Bogdan, cu acela ce l'am găsit noi în condica Brâncov. No. 2 pg. 367 la Arh. St. cu data din 1421 Iunie 1, voi da numele boierilor mai jos:

După d-l Bogdan : Intr'un document găsim:	iar în alt act avem:	*Noi am găsit*:
Radu		Radu.
Vălcan	Vălcan	Vălcan
Nan	Nan	Nan
Stan		Utmeș
Vălcsan	Vălcsan	Cârstea
Neg	Aga Banul	Badea
Drăghici		Stan Uieți Voevod
Mihail Protovistier	Mihail Vistierul	Vlăcsan Vlorin
Radu a lui Sahac	Radul al lui Sahac	Drăghici
Oancea Lungaș		Oancea Lugaș
		Micul Popșor și Logofăt. Scris de Gherghina Logofătul.

Alt document nu cunosc dela el și cu atît mai puțin din domnia lui cea de a doua.

Dacă am insistat puțin asupra sus ziselor documente, am făcut acest lucru mai mult în scopul de a arăta că, paternitatea acestor Voevozi se dovedește și prin actele noastre interne și deosebit, atari acte din timpul acela fiind prea rari, e bine să trimet la sursa lor pe cei ce ar dori să le cunoască, în caz când n'au dat până acum peste ele.

www.dacoromanica.ro

De asemenea nici despre acest Voevod nu ştim să fi avut urmaşi.

e) In fine, al 5-lea fiu al lui Mircea Vodă Cozianu, este *Vlad Vodă* poreclit şi *Dracu*. Despre venirea lui la tronul ţării, despre călătoria lui la Nürnberg, despre timpul domnit, despre războaele ce a avut, nu mĕ voi ocupa fiind pe cât de mult studiate, pe atât şi de controversate. Şi apoi genealogia nici nu ar profita de acest „studiu„.

Nu ştim cu cine a fost căsătorit. Aflăm însă că, el cu Călţuna, probabil o ţiitoare a lui, a avut pe un Mircea care a fost pretendent la tron, susţinut în acest scop de Ştefan Vodă al Moldovei, dar n'a domnit decât puţin timp prin 1481; domnia lui însă i-a fost de scurtă durată căci Vlad Vodă Călugărul îl alungă din scaun. Ce a devenit el? Nu ştim.

Acest Voevod a avut următorii fii: Mircea [1]), Radu cel frumos, Vlad Ţepeş şi Gherghina Pârcălabul. D-nii Iorga şi Bogdan susţin că Vlad Vodă Călugărul este tot un fiu al lui Vlad Vodă Dracu, adică frate cu Radu cel frumos şi cu Vlad Ţepeş Vodă, dar născut dintr'o altă mamă decât a celor l'alţi fraţi. Vom cerca şi noi, mai la vale, să cercetăm acéstă filiaţie dacă o putem susţine sau nu în sensul acesta.

El zideşte mânăstirea Tîrşoru, şi tot în acest tîrg i s'a tăiat capul de către asasinii puşi de Matei Corvin — după cronici. După cronicile sîrbeşti, capul lui fu tăiat de un oare care Basarab. Din documentele interne dovedim că lui i s'a zis şi *bătrânul* şi *Basarab cel mare*, după cum vom vedea mai la vale.

a) *Mircea*, care după mai multe izvoare, găsim că ar fi domnit împreună cu tatăl său, a fost ucis de tânăr în 1446 Ianuarie, d'odată cu tatăl său, în războiul cu Huniadi [2]). Astfel, tînăr fiind, urmaşi nu găsim să fi avut.

Credem că el trebue să fi fost fiul cel mai mare al tatălui său, căci în documentu intern din 1439 Septembre 8, tatăl său întăreşte hrisovul dimpreună cu fii lui: Mircea, Vlad şi Radu. Cu alte cuvinte, Mircea ar veni în ordinea vîrstei, apoi Vlad Ţepeş şi în urmă Radu cel frumos. Aceiaşi ordine de vîrstă este păstrată şi în documentul din 1439 Septembre 16, publicat la pg. 235 din Apendice etc. de I. Brezoianu cum şi în Indice, Aricescu, br. 2 pg. 97, document din 1440 Septembre 16, documente care ca conţinut sunt la fel şi cred mai de grabă că e unul şi acelaşi, cu deosebire că data lor (leatul) este greşită.

Acelaş document îl găsesc şi la Arh. St. condica Brâncov. No. 2 pg. 475, în care, anul fiind 6949, nu poate fi decât 1440 având luna Septembre şi ca consecinţă, data din Brezoianu este greşită.

Ceia-ce este util de a releva aci, este faptul important că despre cel lalt fiu al lui, tot cu numele de Mircea, născut din Călţuna, nu să vorbeşte; e dar o probă pipăită că el era *fecior de curvă*, cum se zice în scrisoarea Brăilenilor ce o dă ca răspuns la manifestul lui Ştefan cel mare al Moldovei.

b) Vlad Vodă (Ţepeş) a domnit înaintea fratelui său Radu cel frumos. Domnia lui să pune prin 1456 - 1462 şi 1476. După cronici Vlad Vodă Călugărul ar fi fiul acestuia, iar nu al lui Vlad Vodă Dracu cum susţin D-nii Bogdan şi Iorga.

El este întemeietorul cetăţii vestite dela Poenari şi tot lui i se atribue şi zidirea mânăstirii Snagov. El † ucis în 1477 de Laiotă Vodă.

Din 1462 când a fost scos din scaun şi înlocuit de Turci, cu frate-s'o Radu Vodă, el a fost prins şi reţinut în temniţa din Buda până prin 1476 când revine pentru a 2-a oară

1) Pg. XXIV—XXVII Vol. III. Studii şi Doc. de N. Iorga şi alte izvoare.

2) Vezi şi Vol. III pg. XXIX din Studii şi Doc. de N. Iorga.

www.dacoromanica.ro

la tron. După o cronică sîrbească, el moare în anul 1474 ucis de către Basarab fiul lui Dan, adică de către Laiotă. Cred inexact anul morţii.

Fii lui sunt, Vlad Vodă Călugărul şi Mânjilă dela Argeş [1])

c) *Radu Vodă cel frumos* domneşte din 1462 până prin 1471. El este întemeietorul mânăstirei Tânganu [2]).

Ca dovadă că el este acela care a făcut din Bucureşti reşedinţă domnească şi astfel a mutat Sçaunul ţării dela Tîrgovişte, aci, avem un act din 1464 Mai 30 dat mânăstirei Cozia pentru stăpânirea moşii Sevestrenii sau Silivestrenii, document care e scris în Bucureşti. (Arh. St. condica M-rei Cozia No. 1 pg. 205 şi condica Brâncov. No. 2 pg, 417.)

Avem apoi, tot în Bucureşti scrise, documentele din 1464 August 12, prin care dă întărire pentru moşiile Iaşii ot Curteni şi Bălenii. Apoi din 1464 Octombre 28 întărind mai multe moşii mânăstirii Snagov; 1465 Octombre 14 prin care dă carte pentru sare dela Telega, ca ajutor M-rei Cozia etc. etc.

Interesant este documentul din 1465 prin care el să intitulează astfel: Io Radul Voevod sin Vlad Voevod Basarab cel mare sin Mircea şi nepot Radului Voevod, întărind mânăstirei Cozia satele Jiblea şi Şerbăneştii. Această filiaţie sub formă de tablou genealogic să poate desemna în felul următor:

Radu Voevod (cel frumos).
↑
Vlad Voevod Basarab cel mare (Dracu).
↑
Mircea Vodă (Cozianu).
↑
Radu Vodă (Tismăneanu).

Cu alte cuvinte am aflat că tatălui său, adică lui Vlad Vodă Dracu, i s'a zis şi *Basarab cel mare.*

Dintre rivalii lui la Domnia ţării, era Laiotă Vodă sprijinit de Unguri şi de Moldoveni în cap cu Ştefan cel mare.

El, după o cronică sîrbească, moare în anul 1472. După pg. 75—6 din Doc. şi regeste de I, Bogdan, moartea lui are loc în iarna anului 1473 spre 1474.

A întărit cetatea «*Crăciuna*» despre graniţele Moldovii.

Doamna lui să numea Maria. Avu o fiică cu numele Maria sau Voichiţa? Pe amândouă le luă Ştefan cel Mare al Moldovei ca ostatice, căsătorindu-să cu fiica lui Radu Vodă cel frumos.

Deşi nu găsim nicăiri urme că el ar fi domnit mai nainte de anul 1462, totuşi nu cred hazardat a arăta că la Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 289/108 netrebnic, doc. 3, găsesc

1) Analele Acad. Rom. Seria II. T. XVIII 1896. Ist. Muntenii pg. 2 şi 5.

2) Mss. din 1689 al Radului Logofătul Grecianu.

www.dacoromanica.ro

un act din 1621 Ianuarie 24, document în care zice: şi am văzut D-mea, hrisovul *Radului Vodă cel frumos dela leatul 6965*, ceia-ce ar fi 1457. Să punem la îndoială această asertiune dintr'acest act, ar fi cred greşit; mai de grabă cred că trebuie să se fi petrecut într'acest an un fapt pe care nu-l cunoaştem până acum, decât să cred că este vre-o eroare. Este tocmai timpul în care Vladislav Vodă e ucis de Vlad Ţepeş fratele mai mare a lui Radu Vodă cel frumos şi de ce să nu ne indrituiască a crede mai de grabă că trebuie cercetat ce anume să va fi întâmplat într'acea vreme, decât să pretindem că acest izvor are o dată greşită.

Interesant este hrisovul din 6972 adică 1464, fără lună şi zi, aflat la Arh. St. condica Brâncov. No. 2 pg. 5, prin care să întăreşte mănăstirii Tismana mai multe moşii. Prin acest hrisov, el să intitulează Radu Voevod sin Vlad Voevod şi zice că a avut moş pe Mircea Voevod. Apoi mai zice că Calinichia Doamna este moaşa tătânelui D-sale, adică a lui Radu Voevod, Doamnă. Avem prin urmare, din punct de vedere genealogic, un indiciu sigur şi destul de preţios.

d) Gherghina Pârcălabul. Despre el nu avem altă sursă cum că ar fi fiul lui Vlad Vodă Dracul, decât un document al lui Radu Vodă cel mare, fiul lui Vlad Vodă Călugărul, prin care chiar Radu Vodă (cel mare) numeşte pe Jupanul Gherghina Părcălabul a fi unchiul D-mele. Fiindu-i unchiu, luat negreşit în linie bărbătească, nu poate fi decât frate cu tată-s'o şi prin urmare un fiu al lui Vlad Vodă Dracul. Acesta ne este singurul temeiu pe care ne bazăm când apropiem pe Gherghina Părcălabul ca făcând parte directă din Basarabi.

Probă despre acèsta ne dă documentul din 1501 Decembrie 15 (Arh. St. M-rea Nucetu pach. 20 doc. 1), prin care Radu Vodă (cel mare) sin Vlad Vodă (Călugărul) întăreşte mai multe sate, mănăstirei Nucetu, pe care a ridicat-o din temelie *cinstitul boierul unchiul Domniei mele, Jupan Gherghina vel Părcălab.*

O bună parte din moşiile stăpânite de acest boier, le găsim mai târziu în mâinile boierilor numiţi *ot Băleni*, după cum am văzut deja în actele publicate în Vol. I la pg. 259 şi urm. la neamul acesta de boieri.

Dacă cu adevărat, acest Gherghina Pârcălabul este un Basarab indubitabil, în acel caz, urmaşii lui cunoscuţi şi figuraţi — conform documentelor — în arborul genealogic al boierilor Băleni, vor trebui scoşi de acolo şi repuşi la arborul Basarabilor pentru complectare. Ţin tot odată să insist încă asupra unui fapt, care nici acela nu poate fi trecut cu vederea şi anume că cu prea multă probabilitate, numai din pricină că Drăghici Gogoaşe, fiul lui Danciu Gogoaşe, ţinea în căsătorie pe fiica lui Gherghina vel Părcălab, (cunoscută sub numele de Gogoşoaia, adică după porecla soţului ei), numai de aceia cred că s'a ridicat ca pretendent de domnie, adică fiind-că el ţinea în căsătorie pe o fiică de adevărat Basarab. In ori ce caz, noi dăm această aserţiune ca probabilă, până la noui dovediri din alte acte autentice, care să precizeze exact bănuiala ce avem, bănuială care, după cum am văzut, este întru-câtva bazată pe documente.

e) Vlad Vodă Călugărul. Domnia lui se limitează după unii între 1481—1494; d-l Onciul îl pune dela 1482—1496, iar d-l Tocilescu zice că ar fi domnit între 1483—1496. După documentele deja cunoscute însă, este cert că în 1481 el ocupase scaunul ţării, în locul lui Ţepeluş şi domneşte până la sfârşitul anului 1495. Am dat acest exemplu de domnie la întâmplare, pentru ca să se vază câtă deosebire să găseşte în ceia ce priveşte cro-

www.dacoromanica.ro

nologia Voevozilor noştrii şi să arătăm încă odată mai mult că, greşala ce se întâmplă cu acest Voevod, se repetă mai la fie care Domnie.

Motivul pentru care a fost poreclit — ulterior — *Călugărul*, nu'l putem şti precis. Dupĕ unele documente publicate de D-l I. Bogdan în Doc. şi regeste, pare că lui i s'a zis *Călugărul* chiar mai nainte de a fi domnit; dacă a fost sau nu călugăr, în vremea când era un simplu boier, asupra acestui fapt n'avem nici o indicaţie. După unele izvoare, el a fi purtat în călugărie numele de Pahomie monahul.

Doamna lui să numea Epraxia (Eupraxia), care de asemenea este un nume monahicesc. S'ar naşte întrebarea: a fost oare şi ea călugăriţă? Când? Inainte de a fi Doamnă sau după moartea soţului ei, Vlad Vodă? Toate acestea sunt întrebări la care nu putem răspunde.

Lui, dupe Cronici, i s'a zis şi Dracea Armaşu şi Draculea.

Aceşti soţi au avut mai mulţi copii pe care vom cerca să-i dovedim din documente, căci, dupe Cronici ca şi dupe alţi cercetători, lista urmaşilor lor este incomplectă.

Cronicile ni'l dau ca fiind fiul lui Vlad Vodă Ţepeş. D-l Iorga, la pg. 2 şi 5 din Ist. Munteniei, ne dă ca frate lui Vlad Vodă Călugărul pe Mânjilă dela Argeş. Dacă ar fi aşa atunci am mai avea ca fiu al lui Vlad Vodă Dracu şi pe Mânjilă dela Argeş, căci D-l Iorga susţine că Vlad Vodă Călugărul este fiul lui Vlad Vodă Dracu, făcut cu o altă mamă decât aceia din care s'a născut Vlad Vodă Ţepeş şi Radu Vodă cel frumos. Acelaşi lucru îl susţine şi D-l I. Bogdan în lucrarea D-sale citată. Vom vedea mai la vale dacă poate sta în picioare această afirmare care să atinge de paternitatea lui Vlad Vodă Călugărul.

Dacă ne referim la documentele noastre interne, găsim că în toate actele el să intitulează astfel: *Vlad Voevod sin Vlad Voevod.* Intr'un hrisov din 1487 Iulie 31 (Acad. Rom. doc. 172/XX) numeşte pe tatăl său: *marele Vlad Voevod* şi tot odată adaogă la sfârşitul hrisovului că întărirea aceasta o face pentru sufletele părinţilor lui . . . şi *al iubitului fiu al D-mele: Io Vlad Voevod.* Intr'alt document din 1492 Mai 6 (Acad. Rom. doc. 10/XL) se vorbeşte de un *Vladislav Voevod ot Cosova.* In documentul din 1493 Iunie 15 (vezi doc. original la Arh. St. M-rea Tismana pach. 81 doc. 1.) se zice că Vlad Voevod, care să intitulează ca fiu al lui Vlad Voevod, *are unchiu pe un Radu Voevod, frate cu tatăl-său Vlad Voevod.* Intr'alt document din 1494 Martie 16 (Foaia Societ. Românismul, 1870, pg. 156; vezi şi condica M-rei Bistriţa No. II pg. 246 la Arh. St. cum şi Aricescu, Indice br. 2. pg. 84) vorbeşte că acele danii pe care le întăreşte mânăstirii Bistriţa, să fie păzite şi *de fii săi: Radul Voevod şi Mircea Voevod.*

Faţă cu rezumatele de mai sus, mĕ simt dator mai întâi să repet o rectificare, ce am mai făcut-o, a datei până la care a domnit, căci cum am zis văd o confuzie. In adevăr, găsesc din documente că el domneşte în anul 1495 în următoarele luni: Aprilie 19, Iunie fără zi, 4 şi 8 Septembre; dela data aceasta înainte nu'l mai găsesc căci chiar la 31 Ianuarie 1496 era deja în Scaun, dând hrisov, fiul său Radu Vodă (sin Vlad Vodă). Data încetării lui dela domnie trebue dar fixată întrĕ aceste 2 ultime date.

Tot din aceste rezumate mai recapitulăm că Vlad Vodă Călugărul a avut fii pe *Radu şi Mircea* (doc. din 1494), şi pe *Vlad Voevod* (doc. din 1487). Cu alte cuvinte am avea până aci, 3 fii bine cunoscuţi. Vom vedea mai la vale daca a mai avut şi alţii.

In privinţa datei la care a murit, cronicile ne spun că încetarea lui din viaţă s'a întâmplat în anul 1495; dupĕ alţii în 1496, iar d-l Iorga în Vol. III Studii şi Doc. zice că

www.dacoromanica.ro

moartea lui n'a avut loc decât prin 1509. Adevărul este că, dela Septembre 1495, ultima oară când îl găsim prin documente ca Voevod şi până la 1496 Ianuarie 31, când găsim ca Voevod pe fiul său Radu (cel mare), nu ştim absolut de loc să se fi petrecut vr'un eveniment mai de seamă care să fi forţat pe Vlad Vodă Călugărul să abdice de voie sau de nevoie. Vedem pur şi simplu in locu-i, pe fiul său, fără cel mai mic antagonism între tată şi fiu şi deci moartea Voevodului, credem că a survenit la mijloc, aducând în Scaunul ţării pe fiul său Radu.

Ştim precis că îmormîntarea lui a avut loc în mânăstirea Glavaciog şi iarăşi tot după documente ştim că, chiar fiul său dărueşte mai multe mile acestei mânăstiri, fapt care şi el ne-ar întări în convingerea noastră că încetarea domniei lui a fost cauzată din pricina morţii care a avut loc între 1495 6.

Mai recapitulăm din sus zisele documente că, înainte de domnia lui, a existat un *Vladislav Vodă ot Cosova.* Cine să fie el? Pentru ce s'a numit ot Cosova? Ce însemnătate are acest nume de Cosova?

Ştim că pe la 1448 Octombre, la Cosoba (Câmpul Mierlei) a fost o mare bătălie între Turci şi creştini, la care a luat parte şi Voevozi de ai noştri. Există o scrisoare din 31 Octombre 1448 a unui oare-care Vlad şi zice d-l Iorga că acest Vlad este identic cu Vladislav şi că domnea la 1448 ca Domn de sine stăpânitor. E probabil că pe el l'a pus Huniadi în scaun după răpunerea lui Vlad Dracul (Pg. 59 etc. Doc. şi reg. de I. Bogdan). Să fie oare adevărat că documentul nostru intern, care face menţiune de Vladislav Vodă ot Cosova, să se refere la acea împrejurare despre care vorbeşte şi d-l Iorga? In caz afirmativ faptul are o importanţă deosebită căci, s'ar fi lămurit un lucru preţios şi anume acela că Vladislav Vodă, cel-ce domneşte către anii 1451 la 1456, ar fi luat parte în luptele acelea memorabile; el ar fi fost singurul şi nu altul, acel Vlad pe care şi d-l Iorga îl identifică cu Vladislav Vodă. Forma însă sub care a rěmas prin hrisoavele noastre interne, ca amintire, despre acel *Vladislav Vodă ot Cosova*, este foarte interesantă şi merită toată atenţia istoricilor noştrii.

In sfârşit, ceia-ce este mai important, faţă de sarcina noastră de genealogist, este de a lămuri dacă Vlad Vodă Călugărul este fiul lui Vlad Vodă Dracul sau al lui Vlad Vodă Ţepeş, sau în caz când nu este fiul nici unuia dintr'aceşti doi, al cărui Vlad Vodă este, căci alt Vlad din ramura Drăculeştilor nu mai cunoaştem decât un singur Vlad, frate cu Mircea Vodă Cozianu, despre care am spus mai sus că nu ştim cine îi sunt urmaşii. Dintr'aceste dileme nu putem ieşi.

In adevăr, documentul din 1493 ne spune că *Vlad Vodă Călugărul avea unchiu pe Radu Vodă.*

Dacă aruncăm o privire retrospectivă asupra numelui Voevozilor noştrii, nu găsim pe acele vremuri alt Voevod cu numele de Radu, decât pe Radu cel frumos şi pe un alt Radu cunoscut sub porecla de Chelu (Praznaglava). Sigur este că Radu Vodă cel frumos era frate cu Vlad Vodă Ţepeş, prin urmare ei erau fii lui Vlad Vodă Dracu; astfel fiind, n'am putea să admitem că Vlad Vodă Călugărul este fiul lui Vlad Vodă Dracu — după cum susţin d-nii Bogdan şi Iorga şi făcut dintr'o altă mamă decât a celor l'alţi doi fraţi, decât dacă am atribui numele de Radu din documentul citat lui Radu Chelul (Praznaglava), fratele lui Vlad Dracul, căci în acel caz, Radu Vodă cel frumos ar veni *frate vitreg, nu unchiu* lui Vlad Călugărul. Astfel afirmarea sus zişilor istoriografi s'ar potrivi cu arătarea documentului.

www.dacoromanica.ro

Dacă păşim însă şi mai departe, la un nou document şi anume la acela din 1496 Ianuarie 31, (Arh. St. M-rea Cozia pach. 2; acelaşi doc. vezi şi Miletici, pg. 137) prin care *Radu Vodă sin Vlad Vodă*, adică *Radu cel mare fiul lui Vlad Vodă Călugărul* zice că, Jupanul Hamza căruia îi dărueşte nişte moşii, le-a câştigat cu slujba, lîngă *unchiul D-mele Radul Voevod* şi *dela părintele D-mele Vladul Voevod.*

Dacă ne punem în ipoteza acestui document, în acest caz am avea pe Vlad Vodă Călugărul frate cu Radu Vodă, care nu poate fi decât *cel frumos* şi prin urmare, părerea sus zişilor istoriografi este din nou admisibilă.

Dacă mergem şi mai departe cu cercetările documentate, găsim din anul 1496 August 1 (Arh. St. M-rea Govora pach. 7 doc. 1; vezi şi Miletici pg. 135 6) un document al lui Radu Vodă cel mare (sin Vlad Vodă Călugărul) prin care întăreşte mai multe moşii . . . . către mânăstirea Govora, . . . şi o moară la Rîmnic care îi este moştenească, dela *moşul D-mele Vladul Voevod.*

Exact dar am avea:

Radu Vodă cel mare.

↑

Vlad Vodă Călugărul.

↑

Vlad Vodă.

Să cercetăm şi mai departe documentele tot în scopul arătat mai sus. Mai avem din anul 1505 Martie 26 (Arh. St. M-rea Tismana pach. 63 doc. 1) un hrisov al lui Radu Vodă cel mare sin Vlad Vodă Călugărul, prin care întăreşte mânăstirei Tismana mai multe sate . . . date mânăstirei *de strămoşul D-mele, marele Mircea Voevod.* Complectând arborul de mai sus, am avea:

Radu Vodă cel mare

↑

Vlad Vodă Călugărul.

↑

Vlad Vodă (Dracu).

↑

Mircea Vodă cel mare (Cozianu).

Cred că din cele expuse rezultă, fără cea mai mică urmă de îndoială, că Vlad Vodă

www.dacoromanica.ro

Călugărul a fost fiul lui Vlad Vodă Dracu și ori ce alte izvoare cu privire la paternitatea lui cad și le vom socoti ca greșite. Acelora cari ar pretinde că insistențele mele asupra stabilirei filiației de mai sus, au fost de prisos, le voi pune în vedere că o genealogie indiscutabilă numai în felul acesta se poate obține.

Ca fapte demne de relevat în timpul domniei lui Vlad Vodă Călugărul, voi atrage atenția numai asupra unor lucruri care cu adevărat sunt încă obscure. Avem, dupe d-l Iorga, Vol. III Studii și Doc. pg. XL—XLI, că pe la anul 1494 veni în țară ca pretedent un fiu de Domn, *Mihnea, care se intitula fiul Dracului.*

Cu privire la acele vremuri turburi, iată peste ce surse noui am dat și pe care nu cred de prisos de a le rezuma aci.

La *1492 (7000) Aprilie 10*, dupĕ doc. dela Arh. St. M-rea Govora pach. 32 netr. doc. 208, găsim pe un *Mircea Voevod*, dând o carte pentru moșia Mihăeștii, fără Divan.

La *1494 Septembre 13*, după doc. slavon zis dela Muzeu, la Acad. Rom., găsesc pe un *Radu Vodă* că dă hrisov, cu Divan, pentru moșie în Fintești.

La *20 Ianuarie și 1 Iunie din 1495*, după documentele dela Arh. St. condica Brâncov. No. 2 pg. 458 (mânăstirea Bistrița) și pg. 699 (unul cu Divan și altul fără boierii Divanului) găsesc pe un *Mircea Vodă.*

Avem așa dară, după d-l Iorga, de cercetat despre acel Mihnea, iar dupĕ documentele semnalate de noi, despre un Mircea și Radu, ce amestec vor fi avut ei între acei ani, de au dat hrisoave, ca Voevozi de sine stăpânitori, într'o epocă când știut este că la tronul țării era Vlad Vodă Călugărul. Dacă actele de mai sus se vor dovedi exact descifrate, exact transcrise în sus zisele condici, atunci am putea deduce în mod sumar că în ele e vorba de cei doi fii cu acest nume ai lui Vlad Vodă Călugărul, că ei probabil domneau ca co regenți împreună cu tatăl lor și că n'ar fi vorba aci de vr'o știrbire a domniei lui. Ar urma zic în acest caz, de cercetat despre Mihnea, cine să fie? Mihnea cel rău de mai tîrziu sau altul?

In privința comunicărilor mărunte publicate în Convorbiri literare No. 10 din anul al XXXVI, 1902, ele trebuesc rectificate și puse sub domnia lui Vlad Vodă Călugărul, iar nu la 1475 sau 1477, căci acea bibliografie privește pe acest Domn, cu atât mai mult cu cât e cert că monahia Eupraxia era Doamna lui Vlad Vodă Călugărul, iar Radu Vodă, Vlad și Mircea, erau copii lor, fapt probat din chiar rezumatul documentelor de mai sus.

Asupra acestui Voevod iată ce ne mai spun 2 documente interne:

1545 Mai 30. (Arh. St. M-rea Bistrița pach. 2 doc. 2.) Hrisov către mânăstirea Bistrița pentru satul Bogdăneștii dat mânăstirei de *Vlad Vodă Călugărul* și de Danciul Comisul și care sat a fost mai nainte al lui Vlătur dar i l'a luat *Vlad Vodă Călugărul* pentru un cal. al său ce'l omorîse Vlătur. In hrisov se pomenește că Vlătur s'a înfrățit cu Danciul Comisul pe acest sat. Se mai pomenește apoi de un Banul.

1570 August (fără zi.) Hrisov dat mânăstirei Glavaciogul ca să-i fie o fântână la Topoloveni și locul dimprejurul fântânei, de stj. 12, pentru că este a mânăstirei, cumpărată de *răposatul Vlad Vodă Călugărul* drept 12 florinți ungurești și dată de el la sf. mânăstire . . . (Acad. Rom. condica M-rii Glavaciog pg. 287—8.)

Urmași dela copii lui Vlad Vodă Dracu, nu cunoaștem decât dela Radu Vodă cel frumos, Vlad Vodă Țepeș și Vlad Vodă Călugărul. Să-i luăm pe fie care în parte.

Am văzut mai sus că, dela Radu Vodă cel frumos a rĕmas o singură fiică despre care am vorbit; alți urmași dela el, nu cunoaștem.

www.dacoromanica.ro

Dela Vlad Vodă Ţepeş, până acum cel puţin, nu e dovedit decât *Mânjilă dela Argeş.* El a fost căsătorit cu Maria Corvin şi avură 2 fii, pe Stanciu şi Stoian [1].

In privinţa aceasta, voi da loc unui tablou genealogic întocmit mai ales după articolul publicat de d-l Densuşanu la pg. 208 din Revista pentru-Istorie, Arh. şi Filologie, din 1902, anul IV, Vol. VIII şi prin care D-sa pretinde că ei sunt urmaşii lui Mânjilă dela Argeş, soţul Marinei; ei ar fi urmaşi ai lui Dan Vodă, soţul ei, după cum pretind alţii.

Lucrarea aceasta este împrumutată după cele 2 izvoare citate şi despre erorile ce s'ar dovedi ulterior, nu pot răspunde. Dacă o rezum şi eu aci, o fac numai pentru singurul scop, de a nu lăsa pe urmaşii Basarabilor cunoscuţi de alţii, ne-figuraţi în arborul ce întreprind şi eu în acest scop. Iată arborul:

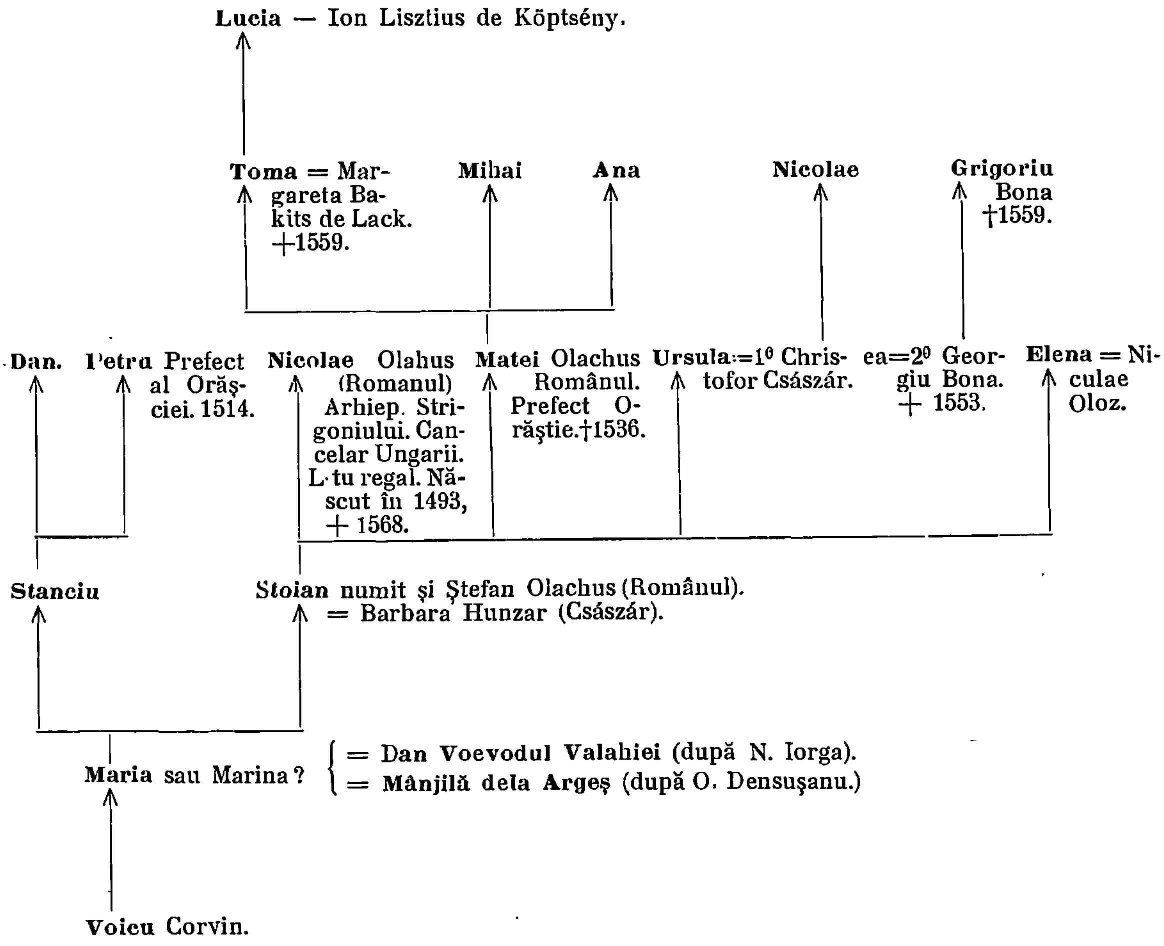

După documentele noastre interne, mai dovedim că Vlad Vodă Ţepeş a mai avut de urmaş — în mod nediscutat — şi pe *Mihnea Vodă*, cel cunoscut de Cronici sub denumirea de «*cel rău*».

Motivul care mă îndeamnă şi mai mult spre a afla purul adevăr, este marea eroare

1) Ist. Muntenii de N. Iorga pg. 2 şi 5.

www.dacoromanica.ro

ce o găsesc strecurată atât la d-l Iorga de pildă, în Ist. Munteniî pg. 2 şi urm. unde pretinde că Mihnea este frate cu Radu Vodă cel mare, cât şi în Cronicarii vechi că el este fiul lui Vlad Vodă Călugărul; pentru a risipi atmosfera întunecoasă ce există asupra paternităţii lui [1]), voi cerca să documentez şi astfel să aflu adevărul, cum convine genealogistului care lucrează conştiincios.

Dupě hrisoavele ce ne-au căzut în mână, vedem pe acest *Mihnea Voevod sin Vlad Vodă*, că începe domnia în 1508. Primul document ce avem dela el este dela Iunie 6 şi continuă până în 1509. La 1 August dintr'acest an, avem ultimul document dela el, bine înţeles din cele ce am putut cerceta eu. Vr'o întrerupere la domnia lui, într'acest interva de timp, nu găsesc de loc.

Printr'acele hrisoave, el se intitulează pur şi simplu fiul lui Vlad Vodă, fără să ştim dacă e vorba de Vlad Ţepeş sau de Vlad Călugărul, adică care din doi să-i fie autorul. Documentul însă, din 1508 Noembre 1 (vezi Arh. St. M-rea Tismana pach. 58) prin care dă mânăstirei Tismana ca să ţie mai multe sate, zice că . . . au scos călugării cărţile cele bătrîne . . . *ale lui Vladislav Voevod ce au fost înaintea Mircei Voevod* şi cartea *strămoşului D-mele Mircea Voevod* . . . şi cartea *unchiului D-mele Vlad Voevod Călugărul* . .

Punând ştirile dintr'acest document în legătură cu cele deja publicate, am avea aşa dar în mod precis următoarea filiaţie :

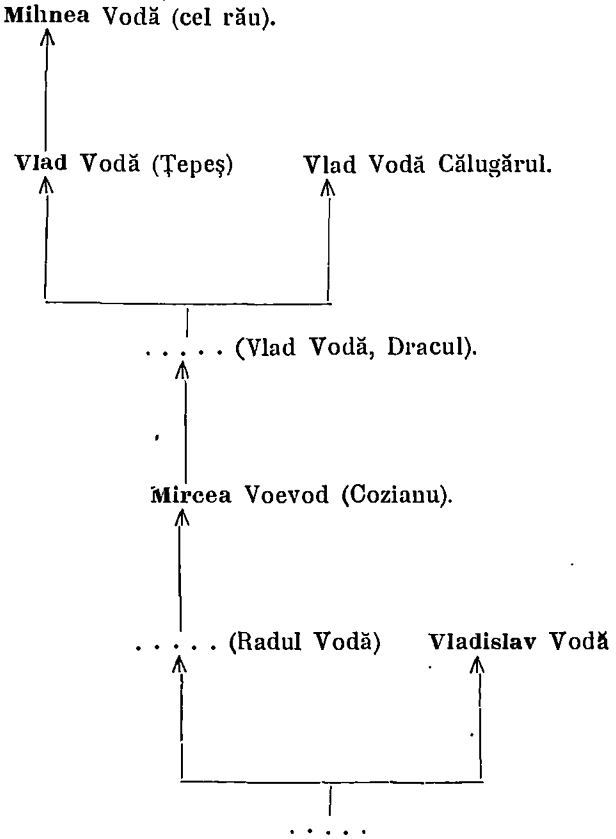

1) In manualul de Istorie ed. 1910 a d-lui Iorga, d-sa revine şi afirmă că Mihnea Vodă este fiiul lui Vlad Vodă Ţepeş, fără însă a arăta sorgintea, sau motivul pentru care rectifică aci, ceiace avansase în cellalt izvor citat.

www.dacoromanica.ro

Adică exact aceiaşi filiaţie pe care am documentat-o deja mai sus. Cert dar este că nu poate fi decât fiul lui Vlad Vodă Ţepeş şi al nimărui altuia.

Astfel dar, Mânjilă dela Argeş nu ar fi unicul fiu al lui Vlad Vodă Ţepeş ci avem şi pe Mihnea cel rău.

Dacă mergem şi mai departe cu probele noastre, apoi dovedim că el a lăsat şi urmaşi. Aşa de pildă actul dela Arh. St. M-rea Radu Vodă pach. 23 doc. 10, este un hrisov din 1648 Iulie 20 în care ne spune că mânăstirea Tutana este zidită de *bătrînul rĕposatul Mihnea Voevod tatăl Mircei Voevod, strămoşul Radului Voevod.* Intr'acest document fiind vorba de Radu Voevod, reziditorul mânăstirei Radu Vodă din Bucureşti, vedem că are strămoş pe Mircea Voevod şi din cele ce vom analiza mai la vale ne vom convinge că, acel Mircea nu este Ciobanu, ci fiul lui Mihnea cel rău, care a domnit şi el prin anul 1509. Avem aşa dar dupĕ acest document, următorul arbore genealogic:

Radu Vodă.
↑
. . . . . (Mihnea Vodă, Turcitu).
↑
. . . . . (Alexandru Vodă, Oaie seacă).
↑
Mircea Vodă (Strămoşu lui Radu Vodă de mai sus).
↑
Mihnea Vodă cel rău.

'In primul rând trebue să reţinem bine un lucru de care vom face uz mai departe şi anume că, Mircea Vodă despre care e vorba aci, este altul decât Mircea Vodă Ciobanu.

Revenind din nou la Mihnea Vodă cel rău, adăogăm că îl găsim ca Domn şi în 1509 la 26 Iunie şi 1 August, dând hrisoave. Ştim apoi că la 13 Martie 1510 el este ucis în Sibiu de către sîrbul Dumitru Iakşich. Ce s'a petrecut cu el în acest interval de timp adică dela 1 August 1509 până la data la care a fost ucis nu ştim, dar nu putem trece cu vederea de a nu imprima că tot în 1509 Octombre 29 şi Decembre 5 găsim ca Voevod pe fiul său, Mircea Voevod, dând hrisoave, cu nume de boieri în Divane. Despre acest Mircea Vodă credem că e vorba —conform cronicilor—că prin 1509 era în fruntea unei armate războindu-se cu partizanii lui Vlăduţ, viitorul Domn al Muntenii. Il găsim şi pe el pribeag în Sibiu, faţă fiind la omorul tatălui său, iar corespondenţa interesantă, publicată din vremea când se găsea în Ardeal după uciderea tatălui său, este a lui, nu a altuia.

Acest Mircea, fiul lui *Mihnea Vodă* (cel rău) nepot de fiu lui Vlad Vodă Ţepeş, dom-

www.dacoromanica.ro

neşte dar în toată regula şi când fiul său Alexandru Vodă, cel ce domneşte între 1568—1577, se intitulează: Io *Alexandru Voevod sin Mircea Voevod vnuc Mihnea Voevod*, după cum vom vedea mai la vale, nu de geaba pretinde că tatăl său a domnit. Trebue dar primit acest Mircea ca Domn şi să'l introducem în manualele de istorie ca Domn, căci altfel titulatura însăşi a fiului său Alexandru] Vodă că este fecior de Domn, nu ar avea nici un sens.

Despre Mihnea Vodă cel rău ştim că a avut 2 soţii: pe cea dintâi o chema Marda şi pe cealaltă Voica. Cu Voica a avut o fiică pe Ruxandra; Mircea Vodă este născut din I-a soţie a tatălui său. In afară de aceşti doi copii, el mai are încă un fiu şi anume pe Miloş, care trăia prin 1529—1530; a se vedea despre el pe larg lucrarea citată a d-lui I. Bogdan.

Ne oprim aci cu descedenţii lui Vlad Vodă Ţepeş, pentru ca să facem cunoştinţă şi cu urmaşii lui Vlad Vodă Călugărul, iar în urmă vom lua să studiem fiecare ramură în parte, căci de aci încolo, fii acestei mari ramure a Basarabilor—Drăculeşti să înmulţesc şi nu i-am putea urmări decât luând fiecare cracă în parte până la a lor stingere definitivă.

In afară de cei 3 fii ai lui Vlad Vodă Călugărul, cunoscuţi din rezumarea documentelor ce am văzut, adică Mircea, Vlad şi Radu, mai cunoaştem pe următorii: Radu şi Vlad, cum şi 2 fete Stana şi Caplea.

Să vorbim de fiecare în parte.

1) *Radu Vodă cel mare.* Domneşte dela anul 1496 până la 1508. După d-l Bogdan l. c. moartea lui a avut loc la începutul lunei Aprilie 1508. Zideşte mânăstirea Dealu de lîngă Târgovişte, pe la anul 1500, unde a şi fost îmormântat la moartea lui.

Dăm loc la câte-va documente ce avem dela el şi din care vom câştiga din punct de vedere genealogic, nişte detalii preţioase. Avem aşa dar actul din *1497 Martie 23.* (Arh. St. condica M-rei Govora No. 2 fila 10) hrisovul Radului Voevod sin Vlad Voevod, dat în sfîntul postul cel mare şi în Miercurea cea mare . . . cu cei de D-zeu dăruiţi fii ai D-sale şi cu *Doamna D-sale, Catalina*, şi cu *fraţii D-sale Mircea, Vladul şi Vlad*, prin care dăruesc mânăstirei Govora[1]) câte 3000 de aspri pe an şi să ţie satele: Stoicenii de peste Olt ce l'a cumpărat D-sa dela Vlaicul fratele Albului cu 10.000 de aspri. Şi la Curtişori pe Olt, mai sus de Slatina, partea lui Stanislav, cumpărată dela Corlat Grămăticul cu 5000 de aspri.

Avem aşa dar dintr'acest document asigurarea că printre copii lui Vlad Vodă Călugărul, trebue să prenumărăm doi fii cu numele de Vlad; că Doamna lui Radu Vodă cel mare se numea Catalina şi că, fraţii lui, Mircea, Vladul şi Vlad, erau în perfectă armonie cu fratele lor care se găsea ca Voevod.

1501 Decembre 15 şi 1502 fără lună şi zi. Acte rezumate deja la pg. 260—261 din Vol. I al lucrării de faţă şi din care extrag pentru aci numai atât că în cel de al doilea document ziçe Radu Vodă cel mare că . . . *în zilele răposatului părintelui D-mele Vladul Voevod Călugărul* . . .

1) Cred că şi acest document ne dă un indiciu sigur că tatăl său Vlad Vodă Călugărul era mort. Forma sub care ne vorbeşte despre tatăl său ne îndreptăţeşte a crede acest lucru.

De altfel, la Arh. St. M-rea Govora pach. 7 doc. 12, avem un hrisov din 1634 Iunie 15 în care se zice, că Vlad Vodă şi fiul său Radu Vodă sunt ctitori la mânăstirea Govora, care au clădit-o.

Aceştia nu pot fi alţii decât Vlad Vodă Călugărul şi Radu Vodă cel mare.

www.dacoromanica.ro

Documentat este dar că, Vlad Vodă Călugărul murise încă de mai nainte vreme şi deosebit că, în actele fiului său Radu Vodă cel mare, acesta nu uită de a-i pune atributul de *Călugărul*, în urma încetării lui din viaţă.

Cele 2 acte de care facem menţiune mai sus, sunt demne de citit cu luare aminte şi din alt punct de vedere, căci ele ne spun lucruri importante cu privire la nişte fapte petrecute chiar în cursul domniei lui Vlad Vodă Călugărul; ele ne vorbesc de un pretendent (domnişor) la tron, care a cercat să'l răstoarne dela domnie fără însă ca să reuşască.

Ceia-ce găsim în Ist. Muntenii pg. 2 şi urm. de N. Iorga, cum şi în Cronici, cu privire la Radu Vodă cel mare, că ar fi frate cu Mihnea Vodă cel rău, etc. am arătat mai sus că n'are temeiu.

E un alt fapt important şi anume acela că, dupĕ pg. XLII şi urm. Vol. III Studii şi Doc. de N. Iorga, Dumitru Iakşich a avut o fiică (căreia nu i se cunoaşte numele) şi că ea

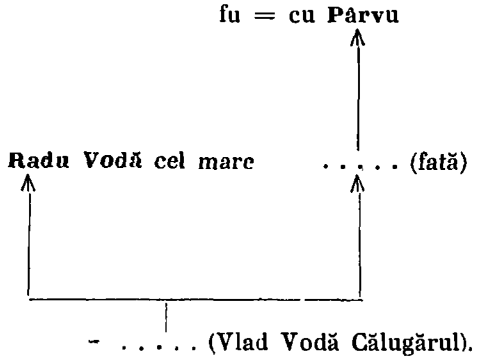

De acéstă sursă, ca şi de detaliile ce ni se dau printr'însa, este bine să ţinem seamă şi să le punem în legătură cu documentele ce vom rezuma puţin mai la vale, la punctul 3, când vom vorbi de Vlad Vodă, frate cu Radu Vodă cel mare.

2. *Mircea*. Am rezumat mai sus despre el tot ce am ştiut şi altceva nou nu am de adăogat decât să atrag atenţia cititorilor şi asupra unui document din 1502 Iunie 17, despre care am vorbit destul în lucrarea mea «Şirul Voevozilor cu Divane şi note» pg. 6—7. Nu cunosc despre el nici data morţii, nici dacă a lăsat sau nu urmaşi.

3. *Vlad*. Unul din cei 2 fii ai lui Vlad Vodă Călugărul, cu acest nume. Ne este cunoscut din vremea domnii lui, care să poate pune—conform hrisoavelor -, din 1510 până în 1512. Il găsim numit: *cel tânăr*, *Vlăduţ şi Vlad*. E foarte multă probabilitate că motivul pentru care a fost numit astfel, adică cel tânăr şi Vlăduţ, a fost pentru a'l deosebi de cel lalt frate al lui tot cu numele de Vlad şi care de sigur că era mai mare ca vîrstă.

Că în adevăr era fiul lui Vlad Vodă Călugărul, avem proba într'un document din 1510 Mai 2 (Arh. St. condica M-rei Tismana I fila 504 verso) în care zice . . . şi să ţie satele Corbii etc. etc. . . . *precum au ţinut în zilele fratelui D-nii mele Io Radul Voevod*. Nici urmă de îndoială nu poate fi, că acest Radu nu era altul decât *cel mare*, fiul lui Vlad Vodă Călugărul. In acest sens, a să vedea şi actul din 1510 Noembre 12 la Arh. St. M-rea Tismana, pach. 58 doc. 7; vezi şi lucrarea mea «Divanele Domneşti» lucrare citată, pg. 24.

Intr'alt hrisov, din 1511 Martie 22, sĕ zice că el are *unchiu pe Vlad Vodă*, care nu poate fi decât Vlad Vodă Ţepeş, care cu adevărat a fost frate cu tatăl lui, Vlad Vodă Călugărul (Ibidem, «Divanele Domneşti» pg. 27.)

www.dacoromanica.ro

Interesant este documentul lui din 1511 Decembre 27, (Ibidem «Divanele Domneşti» pg. 27 şi urm.) în care zice că a avut o soră, *pe Jupaniţa Caplea*, *măritată după Staico Logofătul* şi că aceşti soţi *avură fiu pe Pârvu Comisu.*

Despre acest Staico Logofătul mai găsim şi documentul din *1508 Septembre 7*, (Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 1 doc. 1) care zice că, mânăstirei Bistriţa zidită . . . de fraţii Craioveşti, i sĕ mai întăreşte şi viia dela Căzăneşti, dată de *Staico Logofătul.* Apoi alt act din *1526 Mai 18*, (Convorb. lit. No. 11 Buc. 1 Nov. 1902, anul XXXVI) vorbind tot de *Staico Logofătul*, ne mai dă şi alte detalii cu privire la Vlad Vodă cel tînăr şi cari sĕ pot rezuma în modul următor:

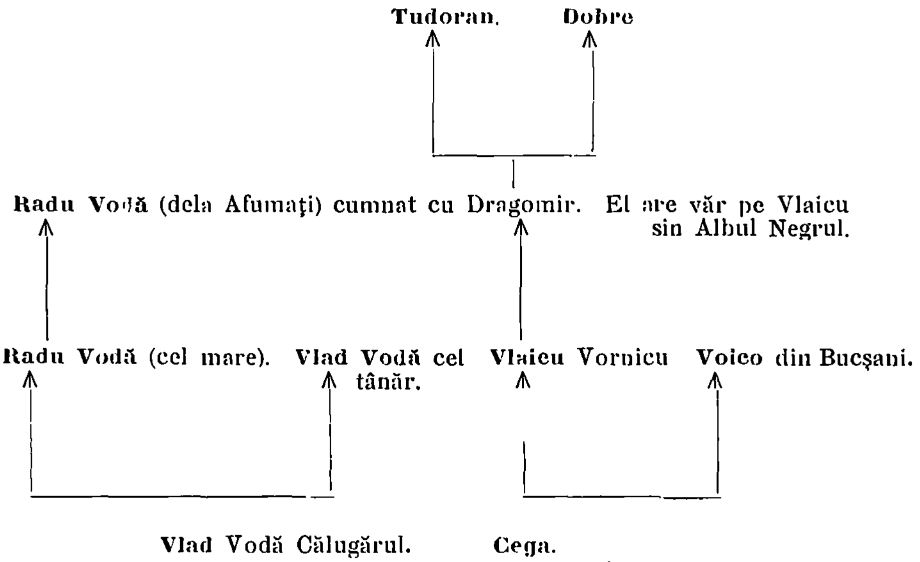

cum şi doc 3, pach. XXXIX Acad. Rom. în care sĕ vorbeşte despre el şi despre *Stoian fratele soţii lui Vlad Vodă cel tânăr.*

Tot despre Staico Logofătul, a sĕ vedea şi pg. 293 şi urm. din Doc. şi regeste l. c. de d-l I. Bogdan. D-sa zice la actul No. 46 că Jupaniţa Preaa (Pree, sau Preia) e fata lui Staico Logofătul, că e sora Jupanului Dragomir Vornicul şi cumnată Jupanului Nanul.

Să cercăm a pune aceste rezumate într'o lumină cât de apropiată de adevăr. Ştim, după Divanele domneşti, că ultima dată când găsim pe Jupan Bogdan, figurând printre boierii Divanelor, este anul 1512 Ianuarie 8; dela data aceasta spre zilele noastre, nu'l mai găsim. S'a zis mai sus că el pare a fi fost cumnat cu Radu Vodă cel mare; prin urmare, el pare a fi ţinut în căsătorie pe Jupaniţa Caplea, fiica lui Vlad Vodă Călugărul şi soră lui Radu Vodă cel mare şi lui Vlăduţă Vodă cel spânzurat. Această Jupaniţă Caplea a fost măritată întâi cu Jupan Staico vel Logofăt ot Ruşi, fapt probat prin documentele ce am văzut şi ei avură copii, după cum ne spune documentul din 1492 Octombre 9, între cari şi pe Jupan Pârvu Comisu. Jupan Staico, ale cărui ranguri se pot constata din Divanele domneşti, pare a fi murit prin 1507. căci de la data aceasta înainte nu'l mai găsim printre boierii Divaniţi şi deci zicem, cu oarecare probabilitate, că ea s'ar fi remăritat al doilea rînd cu Jupan Bogdan marele Vornic. Chiar în acest fapt vedem noi cauza certei lui Radu Vodă

www.dacoromanica.ro

cel mare cu Patriarhul Nifon, în privința lui Bogdan, căci acesta, având soție legitimă, ar fi luat în mod nelegal pe Jupanița Caplea, care era văduvă.

Radu Vodă cel mare moare în Scaun; cumnatul său Bogdan ocupă în vremea domniei lui rangul de vel Logofăt. Vine Mihnea cel rău și apoi fiul său Mircea ca Voevozi, timp în care Jupan Bogdan de sigur că pribegise. Urmează uciderea lui Mihnea Vodă cel rău și pribegirea fiului său Mircea Vodă și în locul lor, se urcă la tron Vlăduț, fratele lui Radu cel mare și deodată cu venirea lui, în tot intervalul de timp cât a domnit, Jupan Bogdan ocupă rangul de mare Vornic. Motivul credem că este că acesta era cumnat cu Vlăduț Vodă, care era fiu al lui Vlad Vodă Călugărul, adică frate cu Jupanița Caplea.

Jupanița Caplea însă nu trăește multă vreme cu soțul ei de al doilea, căci la 1511 Februarie 21 încetează din viață, dupe cum ne probează inscripția de pe piatra ei mormântală, aflată în mânăstirea Dealului. De altfel, nici Bogdan Vornicul nu mai trăește multă vreme, căci conform cu Cronica țării, Mag. Ist. Vol. IV pg. 251, a fost ucis de Neagoe Vodă Basarab, poate chiar cu aceiași ocazie, când a prins și a spânzurat și pe Vlăduță Vodă, aici în București, la 25 Ianuarie 1512. Afirmarea Cronicei pare verosimilă, mai ales că de urma acestui boier nu mai dăm prin nici un act posterior anului 1512, ca fiind în viață.

Toate acestea sunt numai oare-cari bănueli, cari ne ghidează spre a afla adevărul și chiar noi nu le afirmăm ca un ce neîndoios. Așa de pildă, Al. Ștefulescu în «Tismana» ed. II, Buc. 1903, pg. 170, ne dă ca soră a lui Vlăduță Vodă, pe Jupanița Anca, soția Jupanului Stanciu dela Glogova, așa că nu ar fi de mirare ca tot ce am zis mai sus despre măritișul de al doilea al Jupaniței Caplea, să se refere la această Jupaniță Anca, sau chiar la o a treia necunoscută încă nouă, căci încă odată repetăm, că nu știm numele acelei Jupanițe, soră cu Radu Vodă cel mare, care să fi provocat discordia dintre Domn și Patriarh.

In ori ce caz, față cu datele de mai sus, iată la ce soluție am putea ajunge, figurându-le sub forma tabloului de pe pagina următoare.

Probă sigură că acest Vlad. Vlăduță, cel tînăr, este fiul lui Vlad Vodă Călugărul, o avem și prin documentul lui din 1512 Ianuarie 8, ultimul hrisov ce'l găsim dela el, și prin care zice că el era frate cu Radu Vodă, care era mort la data aceasta și nu poate fi vorba de altul decât de Radu Vodă cel mare. (Vezi doc. orig. la Arh. St. M-rea Tismana pach. 2, doc. 4; vezi copia acestui hrisov, tot la Arh. St. condica Brâncov. No. 2 pg. 37 cum și condica M-rei Tismana No. 1 folio 182). O altă probă o avem în documentul din 1520 Iunie 11 în care găsim că Vlăduță Vodă avu mamă pe monahia Evpraxia. (Acad. Rom. doc. 163 pach. XX.)

In definitiv, moartea lui Vlăduț Vodă, a avut loc după 1512 Ianuarie 8. Dupĕ cel mai acreditat izvor cunoscut până azi, el piere la 25 Ianuarie 1512, spânzurat în București sub un păr, prins în războiul ce avu cu partizanii lui Neagoe Vodă Basarab, care îi și urmează la tron. (Vezi Bogdan I. c.).

O altă mărturie și mai demnă de crezare, cum-că în adevăr el a murit la *1512 Ianuarie 23, iar nu la 25*, este chiar piatra lui mormîntală, aflată la mânăstirea Dealului, pe care găsim clar arătat acest lucru, ba chiar cu adăogire că el ar fi murit în București, tăindui-se capul. Tot printr'această mărturie mai aflăm că, la urcarea lui pe tron avea vîrsta de 16 ani și că a domnit un an și 9 luni și jumătate.

Despre locul unde a fost decapitat, nu putem avea îndoială, căci de sigur era lucru obștește văzut și cunoscut și chiar neuitat de contimporani. In ce privește însă vîrsta lui,

www.dacoromanica.ro

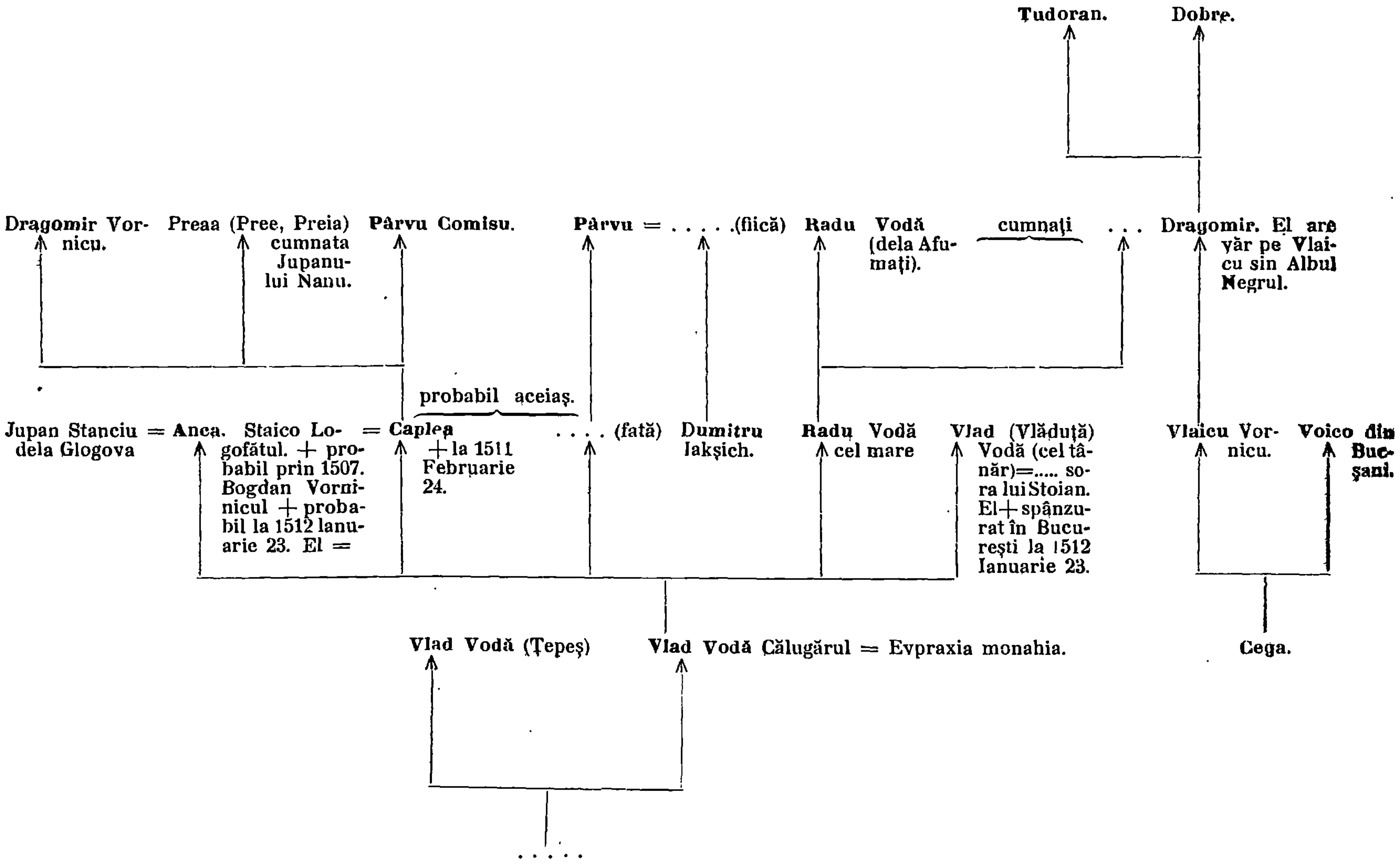

www.dacoromanica.ro

noi ne îndoim şi credem că e aci o eroare, căci din cele ce am văzut şi încă voi mai adăoga, rezultă că el era însurat şi că a avut chiar şi copii cu Doamna sa, sora lui Stoian; dacă ar fi fost numai de 16 ani, atunci ar fi acest lucru greu de susţinut. Apoi din alt punct de vedere ştim că tatăl său a murit în Scaun, cel mai târziu în Ianuarie din anul 1496 şi că era destul de bătrîn, pentru ca să se poată pretinde că la vîrsta lui, atât de înaintată, n'a putut să aibă copii mici; mai ales că mai ştim că avea un fiu, Radu Vodă cel mare, atît de vârsnic, încât să ocupe scaunul ţării chiar la moartea tatălui său. Dar, chiar dacă am admite că Vlad Vodă Călugărul a avut la moarte-i copil mic de circa un an, în acest caz nu am găsi raţiunea pentru care mama lui, Doamna Evpraxia, având copil mic, să'l lase la voia întâmplării şi ea să se călugărească. Mai mult încă, pe Doamna lui Vlăduţ Vodă o chema *Anca*; vom vedea şi probele, când vom vorbi de urmaşii lui, care sunt Vlad Vodă cel înecat şi Moise Vodă care au domnit pe la anii 1529—1532. Ei bine, nu e nici măcar de presupus că, la vîrsta de 16 ani, să aibă şi copil, care apoi peste alţi 16 ani să domnească şi el exact la aceiaşi vîrstă ca şi tatăl său. Noi bănuim una din două: ori că leatul este săpat greşit pe piatra lui mormântală de cioplitorul acelei lespezi de piatră, sau că detaliile despre nevîrsnicie sunt o scuză a ucigaşului în interesul de a sĕ disculpa de fapta sa inumană, scuză ascunsă în biserica unei mânăstiri departe de Bucureşti.

Considerând dar toate acestea, noi conchidem că n'a fost nevîrsnic; era în adevăr tînăr, dar totuşi un bărbat în toată puterea cuvîntului, aşa că aceia care cred şi consideră pe acest Voevod ca minor, am motive să cred că greşesc.

Tot ce ţinem să mai relevăm, este că, în documentele posterioare găsim adesea menţionându-sĕ despre acest Voevod şi în multe documente chiar, că i se zice: *Vlad Voevod cel spînzurat.*

Iată un exemplu: *1596 Iunie 15.* (Arh. St. condica Brâncov. No. 4 fila 539 (roşu) 250 (creion). Mihail Voevod (cel viteaz) sin Pătraşco Voevod, dă hrisov pentru satul Pleniţa, către fraţii Buzeşti, Jupanii Radu vel Clucer, Preda vel Postelnic şi Stroe vel Stolnic, care le este de moştenire după cum arată cărţile lor, anume cartea lui Vlad Voevod Călugărul, cartea Radului Vodă care a pierit în Râmnic, cartea lui *Vlad Vodă spânzuratul* şi cartea rĕposatului tatălui D-mele, lui Pătraşco Voevod . . . .

4) *Vlad Vodă.* Un alt fiu al lui Vlad Vodă Călugărul, ce îl cred a fi mai mare, ca vârstă vorbind, de cât Vlăduţă Vodă, fratele său. Dacă a domnit sau dacă a lăsat urmaşi, nu ştiu. Il constat numai din sus zisul hrisov cu data din 1497 Martie 23 şi despre care am vorbit mai sus la pg. 356.

5) *Radu Vodă.* In sfârşit ca frate cu Radu Vodă cel mare îl cred şi pe el; deci Vlad Vodă Călugărul a avut 2 fii cu numele de Radu, adică întocmai cum a avut şi 2 fii cu numele de Vlad.

Când avansez acest lucru, mă bazez întru câtva pe documente şi pretind că Vlad Vodă Călugărul a avut două soţii. De sigur că Evpraxia monahia a fost soţia cea de a 2-a şi până acum este dovedit cel puţin că Vlăduţă Vodă era de sigur născut din cea de a doua soţie a lui Vlad Vodă Călugărul.

In adevăr, documentul din 1517 Octombre 30 vorbind de satul Ioneştii şi altele (vezi Arh. St. condica M-rei Govora I, 121—7; vezi şi doc. orig. la Arh. St. M-rea Govora pach. 5 doc. 3) ne spune următoarele: ....să mai ţie Stoiceanii... pentru că au fost daţi *de zestre mumei Radului Voevod*, de părinţii ei. Apoi aşa i-au scos pe dânşii *muma Radului Voe-*

www.dacoromanica.ro

vod, *Samonida*, cu 12 boieri în zilele *Vladului Voevod*, iar după aceia i-au şi cumpărat pe ei *Radul Voevod*. dela Vlaicul fratele Albului, drept 11000 aspri.

Intr'acest document nu poate fi vorba decât de Radu Vodă cel mare, care fiind fiul lui Vlad Vodă Călugărul, este sigur că el este născut din Doamna Samonida, nu din Doamna Evpraxia. Din aceste 2 Doamne dar, credem că se va fi născut şi Radu de care vrem să ne ocupăm aci. Acest Radu, ar fi dar mai probabil născut din Evpraxia monahia ca şi Vlăduţă Vodă cel tânăr.

Pe acest Radu îi cunoaştem sub denumirea de Dragomir Călugărul, care prin 1521—2 adică atunci când ştim că fraţii lui pe cari i-am văzut mai sus, nu mai erau în viaţă nici unul, a cercat să fie Domn în urma morţii lui Neagoe Vodă Basarab. Nu voi insista mai mult asupra lui, ci voi trimete pe cititori la lucrarea mea «*Divanele Domneşti*» pg. 63—4, unde am vorbit destul de amănunţit despre el, pe cât actele mi-au permis. Dacă îl consider ca fiind fiul lui Vlad Vodă Călugărul, o fac negreşit cu destulă sfială, dar în orice caz cred mai cu temeiu a pretinde că e fiul lui, de cât al altuia, căci nu văd al cui ar putea să fie

E drept că numele de Radu, Dragomir Călugărul, Vlad şi Vladissa, nume sub care îl găsim prin 1521 2, după diferitele isvoare ce am consultat, ne ar da de bănuit că nu e una şi aceiaşi persoană, mai ales că tot pe atunci apare şi Radu de la Afumaţi şi Radu Bădica Vodă şi nu ştim care să fie din cele 3 persoane omonime în una şi aceiaşi epocă. Totuşi, în ce priveşte paternitatea lui ne bazăm atât pe consideraţiile ce am arătat mai sus, cât şi pe unele cronici, cari ni-l dau ca fiu al lui Vlad Vodă Călugărul. Şi pe lângă toate acestea, mai avem în vedere şi actele urmaşilor lui, căci din câte vom dovedi, el a lăsat urmaşi cari nu pot fi confundaţi cu ai celor lalţi Voevozi cunoscuţi tot sub numele de Radu,

Despre acest Radu ştim din isvoarele citate că a murit tăindu-i-se capul, într'o luptă ce a avut-o la Târgovişte, prin toamna anului 1521.

Cu notele ce preced, am răspuns pe cât ne-a fost posibil, la tema ce ne-am propus de a desvolta, adică anume cine sunt urmaşii direcţi ai lui Vlad Vodă Călugărul. N'am vorbit în mod special despre fetele acestui Voevod, ci am atins numai actele în care se vorbea despre ele, mai sus, când am vorbit de fraţii lor, şi de aceia nu voi mai insista, căci alte detalii nu mai cunosc asupra lor.

De aici încolo, voi urmări, descendenţii din fie care ramură, căci, cum am zis, este mai bine a-i dovedi astfel, lucrarea fiind mult mai lesnicioasă în felul acesta.

Vom studia dar întâi urmaşii lui Mihnea Vodă cel rău.

Am arătat că urmaşii lui sunt: Roxandra, Miloş şi Mircea Vodă.

Despre Roxandra nu mai ştim alte lucruri noui.

Despre Miloş de asemenea ne folosim de ştirile date la pg. 150 şi urm. din Doc. şi regeste de d-l I. Bogdan, şi zicem şi noi că a fost căsătorit şi că în vremea lui Moise Vodă adică prin 1530 trăia. Dacă a avut sau nu urmaşi, nu ştim.

Despre Mircea Vodă, în afară de aceea ce am arătat, de asemenea nu mai ştim alt detaliu decât că, a fost căsătorit cu *Frusina* şi că *a avut fiu pe Alexandru Vodă*, cel care domneşte între anii 1568 - 1577. Alexandru Vodă supranumit şi Oaie seacă, din pricina unui nou bir pus de el, a fost căsătorit 1-° cu Maria şi 2-° cu Catrina (Ecaterina) Salvaresso (italiancă din Ţarigrad). Căsătoria lor după d-l Iorga a vut loc în 1558. Aceşti soţi au avut

www.dacoromanica.ro

fii pe *Petru*, vezi Hurmuzaki Vol. III pg. 19, apoi pe *Mihnea Vodă*, cunoscut sub numele de *Turcitu* şi pe *Ioan Beldy*, după d-l N. Iorga, Ist. Munteniei.

Alexandru Vodă este acela care pune temelia bisericii din Bucureşti, cu hramu sf. Troiţă, rezidită mai târziu de nepotul său de fiu, anume Radu Vodă, dela care i-a rămas şi până azi numele sub care e cunoscută adică «mănăstirea Radu Vodă».

Moartea lui Alexandru Vodă s'a întâmplat în 1577 Iulie 25 fiind în Scaun—după cronici.

După documentele interne posterioare vremii în care a domnit, cunoaştem următoarele detalii:

1586 Mai 30. (Arh. St. M-rea Mihai Vodă pach. 3 doc. 3) Hrisovul lui Mihnea Vodă sin Alexandru Vodă dat pentru nişte ocine la Lacul-adânc, ce le are mănăstirea sf. Niculae, cumpărătoare *dela mama D-sale, dela Doamna Catrina.* iar ea le-a fost cumpărat... cu 12000 de aspri.

1591 Mai 5. (Arh. St. M-rea Mihai Vodă pach. 3 doc. 5.) Hrisovul lui Mihnea Vodă sin Alexandru Vodă, dat către mănăstirea sf. Nicolae, ca să ţie locul dinaintea porţii sf. mănăstiri, ce-i este dată de răposatul *părintele D-sale Alexandru Vodă şi de muma D-sale Doamna Ecaterina şi de fiul D-sale anume Alexandru Vodă şi de Vlad Vodă.*

1633 Mai 6. (Aricescu, Indice br. I pg. 97) Hrisov către mănăstirea Slătioarele prin care îi întăreşte stăpânire pe a 4-a parte din moşia Stolnicenii.... care parte de moşie a fost *Doamnei Ecaterina a răposatului Alexandru Voevod cel bătrîn*, care Doamnă făcând această mănăstire, a miluit-o cu zisa moşie....

1648 August 20. (Arh. St. M-rea Radu Vodă pach. 48 doc. 6) Hrisov către mănăstirea din Bucureşti cu hramul sf. Troiţe, care este zidită de părintele răposatului Radului Voevod. . . . ca să ţie satul Măneştii din sud Ilfov, care sat au fost al *răposatului Io Alexandru Voevod sin Mircei Voevod, dela moşul său bătrînul răposatul Mihnea Voevod...*

Apoi să mai ţie... satul Lupeştii... care sat a fost cumpărat de *bătrînul răposatul Alexandru Vodă moşul răposatului Radului Voevod...*

Apoi să mai ţie satul Grecii, din jos de oraşul Bucureştilor.... care sat l'a cumpărat *răposatul bătrînul Alexandru Voevod tatăl lui Mihnea Voevod....*

Apoi satul Dichisenii.... partea *Jupaniţei Maria sora lui Pătraşcu Vodă (cel bun)...* cumpărat de *Mihnea Vodă* de la *nepoţii Japaniţei Maria*, de la *Gherghina*, *Udrişte*, *Oprea*, *Jupaniţele Maria*, *Neacşa şi Calea*, drept 23000 de aspri...

Tot ce am mai avea de adăogat cu privire la acest Alexandru Vodă este că, singura dovadă cum că pe mama lui o chema Doamna Frusina, care era negreşit Doamna lui Mircea Vodă, o avem după piatra mormîntală a Jupanului Cracei şi al fraţilor lui: Radu Stolnicu şi Barbu, feciorii lui Dragomir Postelnicul, pe care i-a trimes Alexandru Vodă la mănăstirea Snagov cu mama sa Frusina, de i-au călugărit, apoi le-au tăiat capetele acolo (Vezi Mss. atribuit lui Radu Grecianu).

După d-l Tocilescu, Raporturi etc. 1887, acest Alexandru Vodă ar fi avut şi 2 fete pe Elena şi Despina.

Recapitulând dar copii lui Alexandru Vodă, ei sunt următorii:

Elena şi Despina	după	Tocilescu.
Joan Beldy	»	Jorga.
Mihnea Vodă Turcitu	»	documente.
Alexandru Vodă	»	documentul din 91 Mai 5.

www.dacoromanica.ro

Vlad Vodă după documentul din 1591 Mai 5.

Petru » Hurmuzaki (doc. din 1578 Iulie 28).

Despre nici unul din ei nu cunoaştem absolut nici un alt detaliu, afară de *Mihnea Vodă Turcitu*. El domneşte în 2 rînduri şi anume de la 1577—1583 şi 1585—1591. In urmă s'a turcit şi a devenit Paşă turc.

Mănăstirea Tutana este zidită de el prin 1582, în prima lui domnie.

Doamna lui să numea Neaga sin Vlaicu Cluceru din Tătărani.

Iată şi câteva documente interne, care se ating de el, de Doamna lui Neaga, cum şi de urmaşii lor.

1574. (Ist. Buc. de Ionescu-Gion pg. 722, după condica Vieroşului dela Arh. St.) Se întăreşte satul Năpărtenii lui *Vlaicu Logofătul, tatăl faimoasei Doamne Neaga* şi fratele lui Mihail, ne spune că tatăl lor era Mihnea Părcălabul şi că el cumpărase această moşie încă din zilele lui Basarab Vodă.

1587 Ianuarie 5. (Arh. St. M-rea Radu Vodă pach. 45 doc. 3) Hrisovul lui Mihnea Voevod sin Alexandru Voevod către mânăstirea sf. Treime din Bucureşti, întărindu-i mai multe moşii . . . date mânăstirei de *părintele D-mele Alexandru Voevod şi de Doamna Ecaterina*.

1589 Mai 4. (Arh. St. Episc. Buzău pach. 92 doc. 5; vezi şi Aricescu, Indice br. 2, pg. 28) Hrisovul lui *Mihnea Voevod sin Alexandru Voevod* către mânăstirea Aninoasa, care mânăstire au fost de moştenire a *Doamnei Domnii mele, Doamnei Neagăi*, dela moşi dela strămoşi şi dela părinţii D-sale . . . pentru satul Cosainul . . .

1589 Iunie 13. (Arh. St. M-rea Radu Vodă pach. 13 doc. 2.) Hrisovul lui Mihnea Voevod sin Alexandru Voevod către mânăstirea D-sale din josul cetăţii Bucureştilor şi către mânăstirea D-sale, Tutana . . . pentru nişte sate , . . care au fost ale Jupânesei Elinei, Jupâneasa lui Ivaşco Vornicul. Elina Vorniceasa şi cu feciorul ei Tudoran vel Sluger să împrumutase dela D-mea cu 200.000 de aspri şi ne-putând să-i plătească, i-a vîndut aceste sate, D-sale . . . . .

. . . (rupt anul în document, dar probabil că e din *1591) Septembre 13* (doc. orig. la d-l C. Colescu Vartic) Hrisov dat pentru nişte ţigani pe care îi întăreşte lui Jupan Mitrea biv vel Vornic . . . şi să-i fie iar o ţigancă . . . ce o cumpărase Jupaniţa Caplea Spătăreasa dela *Mihnea Vodă în Ţarigrad* . . .

1613. (Arh. St. condica Domnească No. 53 fila 77 verso.) Hrisovul lui Radu Voevod sin Mihnea Voevod, prin care întăreşte cumpărătoarea *mumei Mării Sale Doamnei Neagăi*, ce a avut la moşia Rumcenii . . .

1614 Septembre 12. (Ibidem No. 53 fila 77 verso.) *Diata Doamnei Neagăi* ce au făcut-o la sfârşitul sĕu, prin care închină la mânăstirea Aninoasa ce era zidită de Măria Sa din temelie, toate moşiile sale şi alte lucruri mişcătoare şi tot ce au avut al sĕu.

1618 Mai 4. (Aricescu, Indice br. II pg. 28.) Hrisov către mânăstirea Aninoasa ca să stăpânească nişte vii în dealul Tohanilor şi în Proşca, lăsate de *Doamna Neaga*.

1621 Iunie 13. (Arh. St. M-rea Radu Vodă pach. 19 doc. 2.) Hrisov în care se zice că Tudoran Slugeru sin Ivaşco Vornicul şi Elina (Golescu) au împrumutat la 1589 dela *Mihnea Vodă sin Alexandru Vodă* 200.000 de aspri.

1623 Aprilie 23. (Doc. orig. în coll. mea de acte). Act în care găsesc că *Doamna Neaga* când era în viaţă, a dăruit lui Vasile Vistieru, un rumân.

www.dacoromanica.ro

1626 (Arh. St. condica M-rei Banu II, fila 30, pg 909, Regeste de N. Iorga) *Alexandru Voevod sin Radu Voevod vnuc Mihnea Voevod*, face un pomelnic la mănăstire la Buzău şi pune pe *Radu Vodă şi Arghira, tatăl şi mama lui*; pe *Mihnea Vodă şi Vişa Doamna.*

1652 Ianuarie 15. (Acad. Rom. doc. 33 pach. 58) Hrisov pentru satul Lungii, în care se vorbeşte de Marco vel Armaş şi de Negoiţă Paharnicul Tătăranul sin Predei Postelnicul ot Tătărani, *nepotul Doamnei Neaga maica Radului Voevod.*

1654 Mai 20. (Arh. St. Episc. Buzău pach. 86 doc. 13) Hrisov către *Negoiţă Paharnicul fiul lui Preda Postelnicul din Tătărani, nepotul Doamnei Neagăi*, ca să'i fie lui satul Tătăranii... pentru că acest sat au fost de moştenire lui Preda Postelnicul Tătăranul tatăl lui Negoiţă Paharnicul, *nepotul Doamnei Neagăi*, dela mătuşă-sa Neaga Vorniceasa Mitroaia şi dela *Vlaicul Clucerul tatăl Doamnei Neagăi*, din zilele bătrânului Alexandru Voevod....

1684 Iunie 30. (Arh. St. condica Domnească No. 53 fila 77 verso.) Zapisul lui Nicolae monahul ce l'a chemat pre mirenie Negoiţă Tătăranul, i a fiu-său Matei Paharnicul, prin care închină la Episcopie, mânăstirea Aninoasa, cu toate moşiile ei ce au fost închinate de moaşa lor, *răposata Doamna Neaga.*

1752 Iulie. (Ef. Spit. civile de Al. G. Găleşescu pg 211) Testament către mănăstirea Pantelimon, pentru mai multe moşii... şi 6 pogoane vie lucrătoare în dealul Şkeilor, care vii sînt date despre mânăstirea ce se numeşte a *Doamnei Neagăi....*

In sfârşit, din Vol. III Studii şi Doc. de N. Iorga, pg. LII—LV., extragem că prin 1595, Radu fiul lui Mihnea Turcitul să afla la Veneţia, iar din «Costandin Căpitanul» pg. 79 publicat tot de d-l N. Iorga avem că, înainte de 1591, Mihnea Vodă avusese doi fii, ambii cu numele de Radu, dela Doamna Neaga şi dela ţiitoarea Vişa. (contribuţii pag. 79 nota şi pg. 99 şi 101.) In 1595, Mihnea avea 2 copii turci, pe Ibrahim-beg şi pe Mustafa-beg. (Vol. III Studii şi Doc. pg. L şi urm.) D-l Iorga crede că Radu cel ce domneşte în Muntenia, fiul lui Mihnea Vodă Turcitu, este născut din Vişa, nu din Neaga Tot aci. în scrisoare, Mihnea Vodă aminteşte şi de Doamna Mărioara, de neam bun, mama lui.

După cele ce am văzut, avem dar ca copii ai lui Mihnea Vodă Turcitu, pe:

Radu Vodă, născut din Vişa.

Radu, născut din Neaga.

Ibrahim-beg

Mustafa-beg

Ihuma Catun şi Caise Catun, fete.

Ce vor fi devenit toţi aceşti copii, nu ştim. Singur despre Radu, cel presupus că ar fi născut din Vişa, ştim că domneşte aci în ţară, în două rânduri, dela anul 1611-1616 şi 1620-1623, afară de timpul domnit la Moldova. Să zice că el s'ar fi născut în anul 1584, că a fost căsătorit cu Doamna Arghira şi că au avut copii pe:

Alexandru Vodă (Coconul)

Mihnea Vodă (Mihail, Grecu)

Niculachi şi pe

Ecaterina.

Moartea lui Radu Vodă are loc în Moldova fiind Domn; corpul lui fu adus în Bucureşti de către fiul său Alexandru Vodă (Coconul) şi l'a îngropat în mânăstirea Radu Vodă.

www.dacoromanica.ro

Bartolomei Minetti, mare Postelnic, era cumnat cu Radu Vodă, care ţinea probabil în căsătorie o soră a acestui fanariot, zice d-l Iorga în Socot. Braşovului pg. 161-53. După acelaş isvor, Minetti moare în Iunie 1634 în urma suferinţelor unei închisori.

Să vedem câteva acte interne ce ne sunt cunoscute, despre Radu Vodă şi despre legăturile lui de rudenie.

1613 Noembre 20. (Copie în coll. mea de acte.) Hrisov în care se vorbeşte de mai multe sate între cari şi de satul Lungii; într'acest hrisov găsim.... «Iar după aceia, *cinstita maica Domnii mele, Doamna Neaga*, a răsculat prigonire pentru satul Lungii şi aşa a pârât *cinstita Doamna Neaga* înaintea Domniei mele... dara rămas *Doamna Neaga* de lege.

1620 Septembre 9. Dăm în fac-simile o iscălitură a lui Radu Vodă luată la întâmplare dintr'un document aflat în coll. mea de acte.

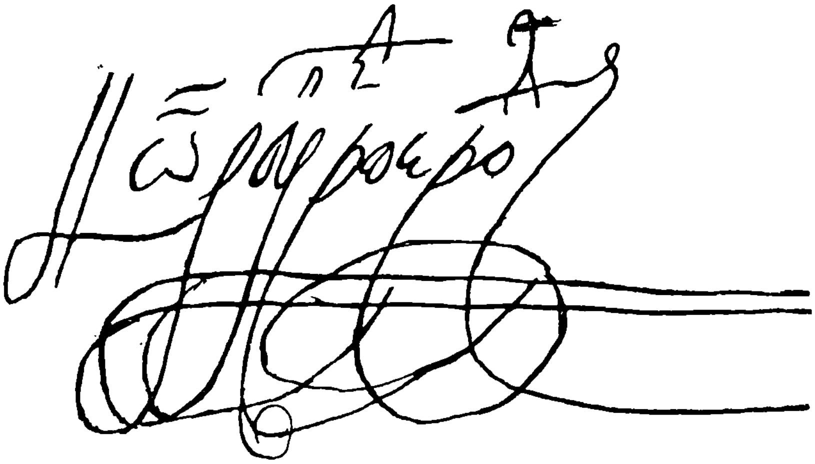

1622 Aprilie 24. (Aricescu, Indice br. II pg. 4.) Cartea Radului Voevod sin Mihnea Voevod, prin care întăreşte mânăstirei Aninoasa stăpânire pe nişte mori în Bănceşti, pe care le-a dăruit sus zisei mânăstiri, *Doamna Neaga, mama Mării Sale* . . .

1623 Martie 20. (Acad. Rom. doc. 15/XLII.) Hrisovul lui Alexandru Voevod feciorul Radului Voevod către Jupan Miho biv vel Spătar, ca să ţie satul Cioara ot sud Teleorman, care sat au fost domnesc, cumpărat de *moşul D-mele Mihnea Voevod.* Apoi părintele D-mele, *Io Radul Voevod ţării Moldovei*, au miluit pre Jupan Miho Spătarul cu satul Cioara pentru slujba ce i-au slujit, când s'au bătut cu Betlen Gabor Craiul ot Ardeal şi cu Nemţii.

1626 Ianuarie 13. Vezi pg. 62 Socot. Sibiului de N. Iorga. Inscripţia de pe piatra mormîntală a lui Radu Vodă, mort la Hârlău, 13 Ianuarie, Sâmbătă, iar la 5 Februarie, 1626 i-a fost adus trupul lui aci la Bucureşti.

In Socot. Braşovului pg. 162—170, tot d-l Iorga zice că, moartea lui a avut loc la 23 nu la 13 Ianuarie.

Despre moartea soţii lui Radu Vodă, Doamna Arghira, întâmplată îndată după moartea Domnului, a se vedea pg. 416 Hurmuzaki IV, No. 470.

Să vedem acum ce cunoaştem despre urmaşii lui Radu Vodă:

Despre *Niculachi*, alte date nu avem.

Despre *Ecaterina*, după Socotelile Braşovului pg. 62 de d-l Iorga ar reieşi că Miron Barnovski, un Movilă despre mamă, ar fi fost ales de Radu Vodă, drept ginere pentru fiica

www.dacoromanica.ro

lui Ecaterina. După acelea-şi izvoare pg. 177—69, ea fu căsătorită în 1632 Ianuarie, după Moise Vodă Movilă al Moldovei sin Simion Movilă Vodă.

Despre *Alexandru Vodă* (*Coconul*) ştim că domneşte în Muntenia între anii 1623—1627. După pg. 60 din Socot. Braşovului l. c. el a fost căsătorit în toamna anului 1625 cu Ruxandra fata lui Scarlati Saigiul un negustor bogat, grec din Ţarigrad. Căsătoria se făcu la Movileni pe Siret, lângă Tecuci. După Cronici, găsim ca socru al lui Alexandru Vodă pe Scarlat Gialep.

Dupĕ Preotul Gr. Musceleanu, Calendaru antic pe anul 1875 pg. 74, găsim ca *soţie a lui Alexandru Vodă, pe Catrina Doamna*, la 1626 [1]).

Despre moartea lui, întâmplată în Septembre 1632, a sĕ vedea pg. 74 din Socot. Braşovului de N. Iorga, care adaugă că singurii copii legitimi ai lui Radu Vodă, sunt, acest Alexandru Vodă şi cu Ecaterina sora lui. Cei l'alţi doi, Niculachi şi Mihail (Mihnea) ar fi prin urmare dintr'altă mamă.

Dacă acest Alexandru Vodă a avut sau nu urmaşi, nu cunoaştem nici un izvor.

Dau loc şi la două iscălituri ale lui, în facsimile :

1625 Noembre 26.

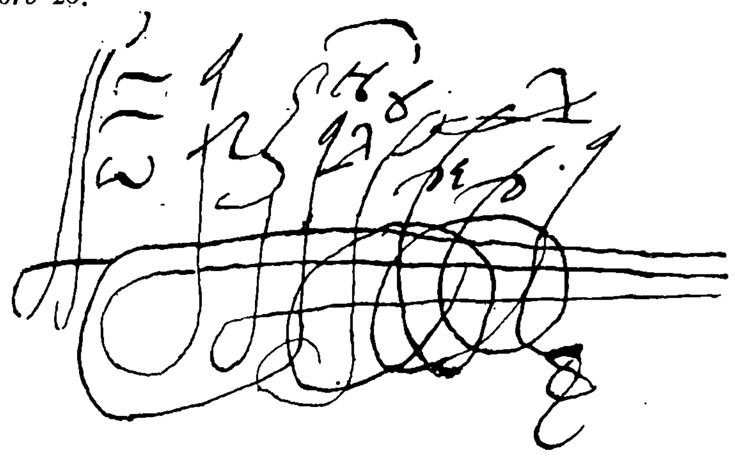

1626 ***Martie*** *9.*

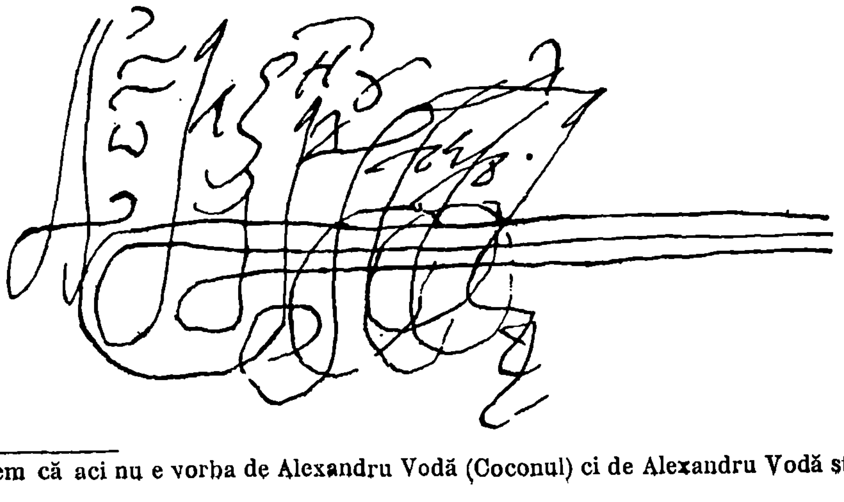

1) Credem că aci nu e vorba de Alexandru Vodă (Coconul) ci de Alexandru Vodă strămoşul său.

www.dacoromanica.ro

In sfîrșit, despre *Mihail* (Mihnea, zis și Grecu și Gioan-bey) știm numai atît că domnește în Muntenia la 1658—1659. Soția sau urmașii lui nu ne sunt cunoscuți. Cu el să sfîrșesc urmașii lui Vlad Vodă Țepeș; ca o închiere putem afirma că toți urmașii lui Țepeș, fără nici o excepție, din tată in fiu, s'au deosebit în istorie, în general prin ferocitatea cu care au domnit, ucizând pe toți aceia dintre boieri, care erau măcar bănuiți că le sunt protivnici. Să luăm istoria în mână și ne vom convinge de aplecarea ce aveau spre fapte barbare, spre a ucide. Sîngele moștenit îi caracteriză pe toți din ramura lui, ca iubitori de omucidere, ori de câte ori vanitatea le era atinsă.

Revenim acum la copii lui Vlad Vodă Călugărul, să vedem care din ei au lăsat urmași.

Urmașii lui Radu Vodă cel mare, și ai Doamnei lui, Catalina. Ei sunt în număr de trei și anume: Stroe, Radu-Bădica Vodă și Radu Vodă zis dela Afumați. Să cercetăm actele.

Despre *Radu Vodă dela Afumați*, știm din diferite isvoare deja publicate că, a fost căsătorit în Ianuarie 1526 cu Roxandra sin Neagoe Vodă Basarab. Domnește prin anii 1525-1529 ba chiar și mai înainte de 1525 disputând tronul în favoarea sa contra lui Vladislav Vodă, și lui Radu-Bădica Vodă. Acești soți avură un singur fiu, pe Vlad, copil tânăr, care de sigur că n'a domnit și care a fost ucis împreună cu tatăl său, tăindu-li-se capetele, în capela sf. Grigorie de lângă Râmnicul Vâlcii, în războiul ce l'a avut cu nemulțumiții de domnia lui, în frunte cu Neagoe Vornicul și Drăgan Postelnicul. Moartea lor se fixează la 2 Ianuarie, iar la 4 Ianuarie 1529, au fost înmormântați în biserica Curtea de Argeș, alăturea de Neagoe Vodă Basarab socrul său.

Cronicile ni'l dau că ar fi domnit și dela 1521-1524, dar aceasta nu se poate numi o domnie propriu zisă, căci a avut de luptat cu Radu Vodă-Dragomir Călugărul și cu ceilalți doi numiți mai sus, din care unul este chiar frate cu el, după cum vom cerca a dovedi mai la vale.

Cronicile ni'l mai dau ca fiind nepotul lui Radu Vodă cel mare, dar după documente această afirmare este inexactă. Să vedem ce ne spun, în această privință, documentele ce cunoaștem despre el și despre Doamna lui, Roxandra. Documentul din *1626 Mai 18*, rezumat mai sus la pg. 358 ne spune exact că *Radu Vodă (dela Afumați) este fiul lui Radu Vodă (cel mare) nepot de fecior lui Vlad Vodă Călugărul și că Vlad Vodă cel tânăr (Vlăduț) îi era unchiu*, adică frate cu tată-s'o.

In documentul cu data din 1566 Septembre 7 (vezi Vol. II din lucrarea de față pg. 178) se vorbește de *Doamna Luxandra*, care a trăit mai nainte de data aceasta.

Această Doamnă nu poate fi alta decât cunoscuta Ruxandra soția lui Radu Vodă dela Afumați.

Documentul din *1571 Iunie 15*, (vezi idem Vol. II pg. 182) pomenește de aceiaș *Doamna Ruxandra*, care a avut moșie la Bărcănești și care era moartă la data aceasta.

Documentul din *1572 Iunie 30*, (vezi ibidem pg. 184) de asemenea vorbește de *Doamna Roxandra a lui Basarab Voevod.* Documentul din *1572 Iulie 23* (Ibidem pg. 188) pomenește de *Doamna Băsărăboaia*, care e tot aceiași despre care să vorbește în actele de mai sus, fiind vorba tot de moșia Bărcăneștii unde ea avusese parte.

1579 Mai 16. (Amicul Poporului, rev. encic. Tîrgu-Jiu anul III, 1902, fila 219) Hrisov în care se vorbește de moșia Poiana... care a fost cutropită de *răposatul Basarab Voevod.* La aceasta, *răposatul Radul Voevod* . . . a aflat... după lege . . . . și fii lui Bilț s'au

www.dacoromanica.ro

făcut vicleni când s'a bătut *răposatul Radu Voevod* cu păgânii Turci, cu Mehmed-Beg fiul lui Ali-beg, pentru creştini, ca să nu domnească păgânii turci ţara Românească şi fii lui Bilţ şi cu alte slugi s'au sculat asupra capului *răposatului Radu Voevod* şi un tîlhar ca să fie Domn, anume Dragoslav Purcarul şi aşa a aflat *răposatul Radu Voevod* . .

Intr'acest document dar nu poate fi vorba de cât de Neagoe Vodă Basarab cunoscut prin documentele noastre interne şi sub denumirea de *Basarab Voevod* şi de *Radu Vodă*, care negreşit nu poate fi altul decât *cel dela Afumaţi*, căci este precizat prin toate isvoarele că el este acela care a luptat contra lui Mehmed-beg.

In fine, avem documentul din 1629 Iunie 10 (Copie legalizată în coll. mea de acte) în care sĕ zice că . . . călugării dela Argeş, ei au scos la divan cărţi bătrîne de milă pentru vamă, *cartea lui Basarab Voevod şi cartea gineri-său rĕposatul Radul Voevod feciorul Radului Voevod când era curgerea anilor 7035 (1527)* . . .

Avem dar până aci absolut documentat că, Radu Vodă dela Afumaţi este fiul lui Radu Vodă zis cel mare, nepot de fiu lui Vlad Vodă Călugărul şi că el este ginerile lui Neagoe Vodă Basarab.

Dar, tot în această privinţă, să mergem şi mai departe cu cercetările hrisoavelor lui, pe care le-a dat fiind Domn. Incepând cu hrisoavele lui din anul 1525, când era pe punctul de a alunga pe rivalul său Vladislav Vodă şi până la sfârşitul domniei lui, în toate actele vedem că el se intitulează ca fiu al lui Radu Vodă. Acest Radu Vodă nu poate fi altul, cum am zis, decât cel mare, căci Radu Vodă cel frumos, care piere prin 1473/4, ar fi prea depărtat de vremea asta, ca să putem susţine că ar fi fiul lui, iar vr'un alt Radu într'acest interval de timp nu găsim. Apoi afară de aceasta, documentul dela Arh. St. Episc. Buzău pach. 37 doc. 1, act fără dată, se potriveşte exact anului 1526, căci confrontând boierii Divanului, numele lor concordă exact cu aceia din alte Divane emanate dintr'acest an; însă, în acel hrisov se zice . . . ei au scos cartea *rĕposatului Radului Voevod părintele D-mele* şi *cartea lui Mihnea Voevod* . . . şi *cartea lui Basarab Voevod* . . .

Cu alte cuvinte, tatăl său, Radu Vodă, era mort la data aceasta şi el domnise înaintea Mihnei Vodă (cel rău), ceia-ce concordă exact cu Radu Vodă cel mare. Cât despre cartea pomenită, a lui Basarab Vodă, de sigur că ea trebue să fie a lui Neagoe Vodă.

Un alt act, tot din 1526 Iunie 1 (vezi Arh. St. M-rea Cotroceni pach. 59 doc. 2) de asemenea ne vorbeşte de *tatăl său Radul Voevod.*

In sfârşit, documentul original din coll. mea, din 1526 Iunie 19, publicat în extenso în «*Divanele Domneşti*» l. c. la pg. 86—87, ne dă cea mai palpabilă dovadă despre filiaţia ce o demonstrăm; acel document ne spune precis că el a avut *strămoş pe Vladul Voevod cel bătrân* (adică Vlad Dracu), *moş pe Vlad Vodă Călugărul*, şi tată pe *Radu Vodă* (de sigur cel mare).

Faţă cu dovedirile ce preced, nu mai rămâne dar nici urmă de îndoială asupra paternităţii lui.

O singură nedumerire ar mai exista asupra lui Radu Vodă dela Afumaţi şi anume aceia ce ni se dă prin notele din Conv. lit. No. 11 Buc. 1 Nov. 1902, anul XXXVI, şi anume că, cumnăţia lui Radu Vodă dela Afumaţi cu Dragomir fiul lui Vlaicu Vornicul, nu ar fi după cum am schiţat-o noi, în arborul genealogic publicat mai sus la pg. 360, ci ar fi altfel şi anume că, Radu Vodă dela Afumaţi ar fi ţinut în prima lui căsătorie pe o fiică a lui Vlaicu Dvornicu, iar în a doua, pe Ruxandra sin Neagoe Vodă Basarab. Afirmarea aceasta însă nu e bazată pe nici un alt document decât pe cel amintit mai sus, dar care dupĕ

www.dacoromanica.ro

cum am văzut nu ne îndreptăţeşte a crede şi deduce acest lucru, ci pur şi simplu se constată numai cumnăţia ce am notat-o, exact după cum glăsueşte documentul. Pentru ca să fie altfel de cum am arătat, ar trebui noui dovezi şi până la aflarea lor, noi menţinem de bune arătările noastre.

Urmaşi dela el nu cunoaştem decât singur pe Vlad care a murit d'odată cu el, după cum am arătat mai sus.

Despre *Radu Bădica Vodă* ne vom referi mai întâi la actul dela Arh. St. pg. 164 şi urm. condica No. III a M-rei Bistriţa şi care ne spune că, *frate cu Bădica Comisul este şi Stroe Postelnicul*.

Alt detaliu despre acest Stroe nu mai cunoaştem.

Vom cerca să dovedim acum două lucruri şi anume 1) dacă Bădica Postelnicul şi Comisul este tot una cu Radu-Bădica Vodă şi 2) daca el este fiul lui Radu Vodă cel mare, în care caz, el fiind frate cu Stroe Postelnicul, implicit trebue să precizăm că dimpreună cu Radu Vodă dela Afumaţi, sunt fraţi buni şi toţi trei, fii lui Radu Vodă cel mare.

Pentru a răspunde punctului întâi, ar fi suficient să îndreptăm pe cititori la documentele publicate de d-l Bogdan din care reiese clar că Badea, Bădica Comisu este aidoma acela care a încercat să fie Domn, sub numele de Radu Vodă. Noi însă nu ne vom mulţumi numai cu atît, ci vom rezuma şi nişte acte interne care ne spun clar că el, mai nainte de a fi Domn, a fost numai boier şi avea rangul de Comis şi Postelnic.

Aşa, documentul *din 1518 Aprilie 28* (Arh. St. Episc. Rîmnic pach. 52 doc. 8) dat pentru Voinigeştii de jos, ne arată pe *Bădica* figurând în Divane ca *Postelnic*.

Documentul din *1519 Ianuarie 15* (Arh. St. Episc. Argeş pach. 13 doc. 1.) dat pentru satul Topana, ne spune că acest sat l'a cumpărat mânăstirea dela *Jupan Badea Postelnicul* cu 14.000 de aspri.

Documentul din *1560 Mai 14* (Arh. St. Episc. Argeş pach. 13 doc. 2) întărind mânăstirei Argeş satele Neacşul şi Topana zice . . . că aceste sate . . . sunt cumpărate încă de răposatul Basarab Voevod, *dela Bădica Vodă, însă mai nainte când au fost Bădica boier şi dela mumă-sa drept 14000 de aspri gata, tot turceşti şi încă au scris Bădica şi mumă-sa, numele lor la sf. proscomidie în sf. proscomidie în sf. pomelnic* . . .

Dovedită fiind tema propusă la punctul întâi, trecem la dovada celei de a doua.

Singurul izvor, în astă privinţă, sunt documentele publicate de d-l Bogdan. Deşi din ele reiese în mod vădit că Bădica era rival la domnia ţării, chiar fratelui său Radu dela Afumaţi, totuşi lucrul acesta nu e nou în Istoria noastră naţională, că fraţii se ucid unii pe alţii pentru a ocupa tronul. Avem dovezi că lucrul acesta s'a petrecut şi înainte de epoca în care au trăit ei, cât şi după data aceasta.

Am zis că singurul izvor autorizat este lucrarea d-lui Bogdan, căci în adevăr Radu-Bădica n'a domnit propriu zis sau chiar daca a domnit câte-va zile sau luni, noi încă până acum n'am dat peste nici un document intern, singura probă care ne-ar fi stat ca mărturie şi prin care el, ca de obiceiu, să se fi intitulat al cui fiu este, obiceiu care îl vedem la toţi Voevozii noştri.

Din acele acte reiese că Bădica-Radu Vodă e ucis de Turci, iar corpul lui fu înmormântat chiar de Radu Vodă dela Afumaţi în mânăstirea Dealului, clădită de Radu Vodă cel mare, unde era şi acesta înmormântat. Până aci nu s'ar dovedi decât că, cu o probabilitate oarecare, Radu-Bădica Vodă va fi fost mai în vârstă de cât Radu dela Afumaţi,

www.dacoromanica.ro

Tot din sus zisele scrisori, găsim că, printre boierii care susţineau pe Radu-Bădica Vodă, erau Giura Pârcălabul, Oancea dela Batea, Radul Logofătul a lui Maţil şi Pârvul Banul, iar într'altă scrisoare pomeneşte de Pârvuleşti că vor să se bată cu Radu dela Afumaţi. Cu alte cuvinte pretenţiile lui Radu-Bădica Vodă, erau sprijinite pe concursul Pîrvuleştilor.

Intr'altă scrisoare (pg. 227—8) vorbind de Radu Bădica Vodă se zice: ci ştiam mai de mult printre noi *un adevărat fecior de Domn pe Radul Voevod* şi l'am luat pe el să ne fie Domn după lege.

Reţinem dar deocamdată că, Radu-Bădica Vodă este fecior de Domn.

Apoi, în scrisoarea dela pg. 228—230 se zice, după ce vorbeşte mai întâi de Vladislav Vodă că, . . . *mai de mult cunoşteam pe un adevărat fiu de Domn, pe Bădica Radul Voevod fiu al lui Radu Voevod . . . şi l'am primit pe el să ne fie Domn după lege* . . . Tot în scrisoarea aceasta, mai în jos ne vorbeşte şi de cel lalt Radu Vodă, adică de cel dela Afumaţi, aşa că nu poate fi dar confuzie în asta privinţă.

Consultând apoi scrisoarea dela pg. 167—9, aceasta ne confirmă în mod indiscutabil că . . . *mă ştiau pe mine adevărat fecior de Domn, al lui Radu Voevod cel bătrîn feciorul Călugărului* şi primindu-mă pe mine să le fiu Domn . . .

Cert fiind dar că el este fiul lui Radu Vodă şi punând în concordanţă notele şi explicaţiunile ce am dat mai sus, avem pe Radu-Bădica Vodă, pe Stroe Postelnicul şi Radu Vodă dela Afumaţi, fraţi, fiind copii lui Radu Vodă cel mare.

Urmaşi dela ei nu cunosc dela nici unul.

Trec acum la urmaşii lui Vlad—Vlăduţă—cel tânăr, Voevod.

Am zis în treacăt la pg. 361 că cunoaştem ca fii ai acestui Voevod pe Moise Vodă şi pe Vlad Vodă cel înecat.

Despre Moise Vodă, ştim că domneşte între anii 1529-1530. El este prigonit la domnia ţării, prins şi ucis în războiul dela Viişoara, chiar de Vlad Vodă fratele său. Tot atunci a pierit şi Barbu, Banul Craiovei.

După d-l N. Iorga, el domneşte numai până în August 1530, iar noi îl găsim numai până la 22 Mai, iar la 15 Iunie, era deja înlocuit cu frate-s'o Vlad Vodă.

El taie pe Neagoe Vornicul şi pe Preda Postelnicul — după cronici —.

După «Tribuna» din Sibiu, 1898 Ianuarie, a existat Jupâneasa Zamfira (Samfira) care a fost fata Doamnei Ruxandrei, înainte de anul 1570, cu moşie în Ştefăneşti, care mai pe urmă a fost dată danie mânăstirei Argeş. Zamfira a zidit mânăstirea Prislopul de pe valea Haţegului, din Ardeal. Ea era fata lui Moise Vodă.

Despre această Zamfiră a se vedea şi Analele Acad. Rom. din 1907 sub titlul «Două Zamfire» 1) cum şi articolul publicat în «Săptămâna politică şi culturală» Anul II, sub titlul «Ivan Vornicul Norocea» unde, s'a insistat pe cât documentele au permis, asupra ei.

1) Ea = 1° Ştefan Keşerü nobil ungar. Ei avură 2 fii: Ioan şi Mihai Keşerü.

Ea = 2° Stanislau Nisowsky, Polonez.

Ea văduvind de ambii soţi, cumpără cu învoirea V-dului Transilvaniei Ştefan Batori, cu 2500 flor. ung. moşiile Sângeorgiu şi Valea Streiului din comitatul Hunedoara. Cumpărătoarea aceasta o face cu diploma din 1575 Sept. 20. Această diplomă cum şi inscripţia de pe mormântul ei de la M-rea Prislopul Silvaşului au fost publicate în Foaia Asoc. „Transilvania" 1874 pg. 180 şi trecute apoi în Coll. Hurmuzaki II—5.

Inscripţiunea de pe mormântul ei dela Prislop e în versuri.

www.dacoromanica.ro

D-l Iorga la pg. L—LI din Vol. III Studii şi Doc. 1901, ne spune că în locul lui Radu Vodă dela Afumaţi, mort la 2 Ianuarie 1529, a venit ca Domn un Basarab, fiul celui din urmă cu acest nume de Basarab. El fu însă tăiat îndată de boierii Olteni şi în Martie 1529 vine Moise ca Voevod. Apoi tot acolo ne mai spune că, pe o soră a lui a dat-o de nevastă lui Barbu pe care'l face Ban al Craiovei în locul lui Radu. Nunta lui Barbu are loc la 13 Februarie 1530.

Ţinem să adăogăm în privinţa acelui Basarab Vodă, care domneşte prin Ianuarie şi Februarie 1529 şi căruia de altfel îi atribuie şi d-l Bogdan nişte scrisori la pg. 273—4 l. c. că, am dat şi noi, în acest interval de timp, de un oarecare *Vlad Vodă sin Vlad Vodă*, care dă 2 hrisoave, cu boieri în Divane şi pe cari le-am reprodus în lucrarea noastră «*Divanele Domneşti*» pg. 88—89. Aceste 2 acte sunt luate dupĕ condica Brâncov. No. II pg. 632 Arh. St. şi M-rea Bistriţa pach. 42 doc. 1 tot la Arh. St. Şi aci, ca şi acolo adăogăm că acest Vlad Vodă nu poate fi altul decât Vlad Vodă zis cel înecat, frate cu Moise Vodă, căci boierii din Divanele acestea se potrivesc exact cu numele acelora pe cari îi întâlnim ulterior prin 1530. Este dar o dovadă că, imediat după moartea lui Radu Vodă dela Afumaţi, Vlad ocupase tronul înaintea lui Moise Vodă, dar nu putu sta mult în scaun fiind alungat de frate-s'o Moise. In schimb, Moise nu domneşte de cât până în 1530, căci frate-s'o Vlad vine cu ajutor, bate, prinde şi ucide pe Moise. Schimbarea de Domnie dar, se petrecu între fraţi. Cu greşală dar afirmă d-l Iorga că Vlad e fiul lui Moise, în nota 2 pg. 52 din «Costandin Căpitanu Filipescu». Acest lucru nu e dovedit de d-sa prin nimic, pe câtă vreme noi avem în sprijin numele boierilor din Divan, cari sunt identici cu aceia ce'i erau lui devotaţi

Ne rămâne acum un lucru important de dovedit, din punct de vedere genealogic şi anume, ai cui să fie fii Moise Vodă şi cu frate-s'o Vlad Vodă.

Cercetând hrisoavele anilor 1529—1530 emanate dela Moise Vodă găsim că el se intitula: *Moise Vodă sin Vladislav Voevod*, iar în altele: *Moise Vodă sin Vlad Voevod.*

S'ar putea bănui la prima vedere că el e fiul lui Vladislav Vodă, cel care domneşte prin 1523—1525, căci alt Vladislav, pe acele timpuri, nu găsim a fi domnit. Tocmai asupra acestei bănuieli voim să insistăm ca să o vedem risipită căci ea ne încurcă genealogiceşte vorbind.

Mai întâi constatăm că, în alte documente, el să intitulează şi ca fiu al lui Vlad Vodă. Aşa de pildă, în hrisovul original, din 1529 Mai 12, aflat la Arh. St. M-rea Tismana pach. 8 netrebnic se zice exact: *Moise Voevod fiul lui Vlad Voevod.* In Mss. inedit aflat în coll. mea găsesc «1529, *Moise Voevod sin Vlad Voevod cel tînăr*». Tismanei de vama Vulcanului.

Aceste 2 isvoare mă îndreptăţesc să cred că nu Vladislav Vodă cel din 1523—5 este tatăl lui, ci Vlad-Vladuţă, cel tînăr, Voevod. De altfel asupra acestei chestiuni sĕ mai insistăm, căci merită toată luarea aminte.

D-l Puşcariu face o îndreptare de greşeala ce ar exista la leatul morţii Zamfirei, pe piatra mormântală şi zice:

Moise Vodă s'a prăpădit în 1590, iar fiica sa Zamfira în 1580. Pe piatra mormântală însă a Zamfirei e: că ea la moartea ei era de 43 de ani, (explică cum crede D-l Puşcariu că nu trebue citit XLIII ci LXIII); deci ea la moarte era de 63 de ani.

D-l Puşcariu apoi susţine că deşi D-l Şt. Moldovan zice că M-rea Prislopul unde e îngropată Zamfira e clădită de ea, dar aceasta e inexact căci M-rea aceasta exista şi pe timpul sf. Nicodim.

Cf. Nagy Iván Magy. Családai, succesorii ei s'au stins aproape în generaţiunea a doua.

www.dacoromanica.ro

In adevăr, şi fratele său Vlad Vodă pe care îl găsim ca Domn chiar şi în 15 Iunie, 23 Iunie etc. din anul 1530, şi el se intitulează în unele documente tot ca fiu al lui *Vladislav Vodă*, ca şi frate-s'o Moise Vodă. In altele însă, de exemplu în documentul dela 25 Iunie 1530 (Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 52 doc. 1; vezi şi Arh. St. condica Brâncov. No. II pg. 505 şi 718) zice că el a avut *moş pe Vlad Voevod Călugărul.* La 6 Iulie 1530 (Arh. St. M-rea Snagov pach. 3, doc. 1; vezi copia la Acad. Rom. condica M-rei Snagov pg. 13) el este intitulat: *sin Vlad Vodă.* In documentul din 1531 Octombre 24 (Acad. Rom. condica M-rei Glavaciog pg. 286) găsesc vorbindu-se de satul Topolovenii, care era dat mânăstirei Glavaciog . . . încă de *rĕposatul Vlad Vodă Călugărul moşul D-mele* şi de Gherghina Părcălabul.

In documentul din *1634 Iulie 30.* (Arh. St. M rea Tismana pach. 40 doc. 9) se zice că Pârvu Banu a murit la anul 7039 (1531) în zilele lui *Vlad Voevod sin Vlad Voevod* şi dăruise până a nu muri, mânăstirei Tismana, satul Turcenii din judeţul Gorj.

In documentul din 1670 Aprilie 28 (Arh. St. condica Brâncov. No. II pg. 137) dat pentru satul Turceanii se zice că, Grigorie Ghica Vodă dela leatul acesta a văzut cartea lui *Vlad Voevod sin Vlad Voevod* dela leatul 7039 = 1531.

Trecând la documentele anului 1532, ultimul an în care domneşte, căci într'acest an el piere înecat în Dîmboviţa la Popeşti, într'o luptă ce o are cu Vlad-Vintilă Vodă, care îi ia locul, găsim şi în hrisoavele dintr'acest an, că el se intitulează, în mare parte din ele, fiul lui Vlad Vodă. Aşa, avem ca probă chiar acele 3 documente pe care le-am publicat în extenso la pg. 100—103 din «*Divanele Domneşti*» l. c. acte care sĕ află în posesia mea şi în care sĕ zice: *Io Vlad Voevod fiul . . . marelui Vlad Voevod.* Acestea sunt mărturii originale a căror autenticitate nu poate fi pusă la îndoială.

Ei bine, ce decurge de aci? Desigur că nu pot exista decât două supoziţii şi anume 1°) ori că aceşti fraţi ar fi fii unui Vladislav Vodă, nepoţi lui Vlad Vodă Călugărul, şi alt Vladislav Vodă nu poate fi, decât acela care a domnit pe la anul 1523 1525 căci alt Vladislav Vodă în acest interval de timp, adică dela Vlad Vodă Călugărul şi până la anul 1532 n'a existat şi 2°) ori că ei sunt fii lui Vlad Vodă-Vlăduţ, cel tînăr şi că mai de grabă este de presupus că Vladislav sau Vlad este unul şi acelaş nume întrebuinţat la întâmplare de scriitorul hrisoavelor, după cum i-a venit la îndemână.

Pentru ca să putem pune temeiu pe punctul întâi, fără voie ar trebui să admitem că Vlad Vodă Călugărul a mai avut — în afară de copii cunoscuţi şi despre care am adus probe pe cât actele ne-au permis —, încă un fiu, cu numele de Vladislav Vodă şi că acel Vladislav Vodă nu poate fi altul decât cel din 1523 – 1525. Să vedem însă, daca acest lucru e serios şi examenul acesta îl vom face cu atît mai mult cu cât până aci n'am vorbit încă nimic despre acel Vladislav Vodă care domneşte prin anii 1523 1525; este chiar datoria noastră să intrăm într'o astfel de cercetare, căci şi acest Vladislav e un Basarab şi ca atare urmează să'l ataşăm la arborul cel mare al familiei în curs de studiu.

Din documentele ce avem dela acest Vladislav Vodă, găsim fără nici o excepţie că, el se intitula în toate astfel: *Io Vladislav Voevod sin Vladislav Voevod vnuc Vladislav Voevod.* Negreşit că dintr'o astfel de titulatură nu putem scoate alt adevăr decât că, atît tatăl său cât şi moşul său, au fost doi Vladislavi, care au domnit, căci altfel nu-i numea *Voevod* şi pe unul şi pe cel-l'alt. In cazul de faţă cercetările genealogistului trebuesc îndreptate spre aceste două nume. Mergând înapoi, adică spre timpul în care ar fi putut ei să

www.dacoromanica.ro

domnească, nu găsim alt Vladislav mai apropiat decât pe un Vladislav Vodă, cel de prin 1451—1456. Alt Vladislav într'acest interval de timp, ca Voevod, nu găsim.

Dar pentru ca să fie arborul acesta întocmit astfel, este oare de ajuns o simplă similitudine de nume? Este oare posibil ca genealogistul să fie mulţumit cu atît? De sigur că nu!

Ei bine, atunci al cui fiu să fie Vladislavul nostru din 1523—1525? Intr'un document din 1523 Septembre 12 (Arh. St. Episc. Buzău pach. 34 doc. 2) vorbind chiar el (Vladislav Vodă) de satul Cislăul, zice . . . şi au scos Aldea cu cetaşii lui, *cartea lui Vlad Voevod cel de demult, carele au fost mai înainte de moşul D-mele Vladislav Voevod* . . . iar Jupan Oprea Vornicul (şi ceilalţi boieri cu pricina), ei au scos *cartea moşului D-mele Vladislav Voevod* . . .

Apoi, D-mea . . . am dat lege 12 boieri ca să jure, cum au ţinut ei Cislăul, *din zilele moşului D-mele, lui Vladislav Voevod,* în coace . . . dar n'au putut jura.

Alt act care să precizeze şi mai de aproape despre origina lui, nu cunoaştem.

Se pare, cu multă apropiere de adevăr, că *Vlad Vodă cel de demult,* despre care e vorba într'acest hrisov, este Vlad Vodă Dracul, căci numai el este acela care domneşte înaintea unui Vladislav Vodă, iar acest Vladislav Vodă, moşul celui dela 1523, ar fi Vladislav cel din 1451. Acest lucru pare şi posibil şi probabil. Dar chestia este care e acel Vladislav Vodă intermediarul dintre moş şi nepot?

La întrebarea aceasta nu putem răspunde, căci dela 1456 şi până la 1525 alt Vladislav Vodă, noi nu cunoaştem până acum în istorie şi cu toate acestea, el trebue să fi existat căci actele oficiale contimporane ni'l confirmă. Noi, în arborul cel mare al Basarabilor vom figura pe acest Vladislav Vodă, legându'l de Vladislav Vodă cel dela Cosova, prin intermediarul unui Vladislav Vodă pe care încă nu-l cunoaştem. Facem acest lucru cu o îndoială oarecare, dar până la noi probe, acele deja văzute ne îndreptăţesc spre acest lucru.

Pe arătările cronicilor, cum că Vladislav Vodă din 1523—1525 este fiul lui Radu Vodă cel mare, nu trebue să punem nici un temeiu.

Dar să revenim acum la chestia care ne interesează tot atât de mult şi anume, dacă Vladislav cel din 1523—1525 este fiul unui Vladislav Vodă necunoscut, mai putem oare susţine că acest Vladislav să fie tot una cu Vlad Vodă Călugărul? Vlad şi Moise, fraţii, cei din 1529—1532 zic că au moş pe Vlad Vodă Călugărul, iar Vladislav Vodă cel din 1523—1525 zice că are moş pe Vladislav Vodă cel care vine la domnie în urma lui Vlad Vodă cel de demult.

Ori, din cele ce am documentat, ştim că Vladislav Vodă cel dela 1451—1456 era frate cu Vlad Vodă Călugărul, aşa că pentru ca să bănuim măcar că Vlad Vodă Călugărul ar fi tot una cu Vladislav Vodă cel necunoscut, este cu totul hazardat şi ca consecinţă nici fraţii Moise şi Vlad nu pot fi fii lui Vladislav Vodă cel din 1523—1525.

Trecem acum la punctul al doilea enunţat şi pretindem că aceşti doi fraţi sunt fii lui Vlad—Vlăduţă—cel tânăr, Voevod.

In afară de probele ce am văzut mai sus, vom mai aduce în sprijinul afirmărilor noastre şi alte probe, tot pe bază de documente.

Aşa, în hrisovul din *1535 Aprilie 1* (Arh. St. Episc. Râmnic pach. 65 doc. 1) dat de Vintilă Vodă pentru satele Poenii şi Frăsinetul, se pomeneşte de *Doamna Anca ot Iliaşi* şi de Doamna Despina.

La *1537 Ianuarie 15* (Acad. Rom. condica M-rei Dealul pg. 193—4) Radu Voevod

www.dacoromanica.ro

sin Radu Voevod dă poruncă *Doamnei Ancăi maica răposatului Vlad Voevod*, ca să ţie moşie în Pătrăreşti, partea lui Lăudat, pentru că a cumpărat-o *Doamna Anca* dela Lăudat, cu 9000 de aspri.

Iar după aceea au avut *Doamna* prigonire . . .-şi a pârât Radul cum ca să înapoeze asprele *Doamnei* . . . iar D-mea . . . am aflat că Radul nici un amestec n'are de a înapoia asprele *Doamnei*, ci să ţie Radul partea lui, iar *Doamna* aşijderea partea ei ce a cumpărat-o dela Lăudat . . . Şi dupĕ aceia, iar pentru nişte mori ce şi-a făcut *Doamna*, Radul nici un amestec să nu aibă ci să-şi facă el dacă îi trebuesc, pentru că mai sunt vaduri.

Drept aceea, am dat D-mea (zice Radul Voevod sin Radul Voevod) *Doamnei Ancăi*, această mai sus scrisă moşie şi morile, ca să'i fie moşie ohavnică până când va fi vie, iar dupĕ moartea ei, această mai sus zisă moşie şi morile să fie ale sf. mânăstiri din Deal, ca să fie *Doamnei Ancăi şi fiului ei cel tânăr, răposatul Vlad Voevod*, vecinică pomenire.

Documentul din *1588 Iunie 26* (Acad. Rom. condica M-rei Dealul I, pg. 194) prin care se dărueşte mânăstirei Dealul, satul Pătrăreştii, partea *Doamnei Ancăi*, ce a fost cumpărat dela Lăudat, pe care l'a ţinut cât a fost ea vie, iar după moartea ei l'a dăruit mânăstirei Dealul, ***pentru sufletul ei şi al fiului ei Vlad Voevod cel înecat, care e înmormântat în mânăstirea Dealul.***

Iar apoi mânăstirea a avut prigonire cu boierii Cocorăşti, cu Badea şi cu Calotă. pentru acest sat, zicând că l'a cumpărat ei dela *Doamna Anca*; dar boierii din Cocorăşti neavând cărţi de cumpărătoare, au luat 12 boieri de au jurat cum că au miluit *Doamna Anca* pe părintele lor Vladul Caplea, când l'au botezat.

Tot în sf. mânăstire Dealul, ***l'a înmormântat Doamna Anca şi pe Vlăduţă Voevod părintele lui Vlad Voevod cel înecat.***

Mihnea Voevod a dat apoi 24 de boieri . . . şi au rămas boierii din Cocorăşti de lege.

Imi place să cred că faţă cu detaliile ce ni se dau printr'aceste hrisoave, nici urmă de bănuială nu mai poate fi cum că cei doi fraţi, Moise şi Vlad cel înecat la Popeşti în Dâmboviţa, sunt fii lui Vlăduţă cel tânăr, Voevod, nepoţi—după cum şi ei o mărturisesc—, lui Vlad Vodă Călugărul. Actele de mai sus puse în concordanţă cu ştirile ce ni se dau prin actul din 1532 Iunie 8, document aflat în coll. mea şi pe care l'am reprodus în *«Divanele Domneşti»* pg. 103, în extenso şi care sună astfel . . . ***cum că au pierdut aceia moşiile, cu vicleşug, încă în zilele moşului D-mele Vlad Vodă Călugărul*** . . . nu mai rămâne de cât a ne închina înaintea adevărului.

Ca încheiere, vom adăoga că ultimul act ce găsim dela acest Vlad Vodă, este din 18 Septembre 1532, iar vestea morţii lui ajunsese la Braşov la 8 Octombre [1]); prin urmare între acest interval de timp trebue să'şi fi aflat Vlad Vodă sfârşitul în apa sau mocirla Dâmboviţii din jos de satul Popeştii.

Căsătoria lui a avut loc în anul 1531 cu fata lui Rareş şi dacă le-a rămas sau nu urmaşi, noi nu avem nici o probă.

Ceia-ce ne spun dar cronicile că, el ar fi fiul lui Vladislav sin Radu, etc. etc., sunt lucruri neîntemeiate.

---

1) Pg. LI din Vol. III Studii şi Doc. de N. Iorga 1901.

www.dacoromanica.ro

Voi da loc şi unei iscălituri a lui, din anul 1532 aflată pe un document din coll. mea, pe care o reproduc în facsimile:

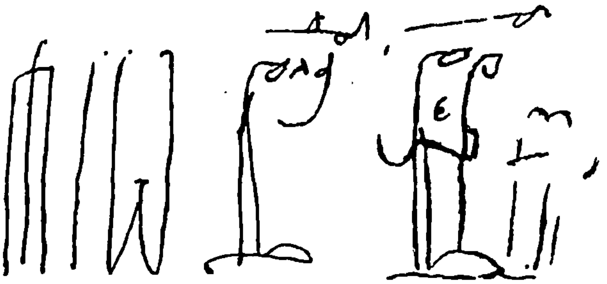

Din întreg arborul Basarabilor, nu ne-ar fi rămas de studiat decât:
1) autorul şi urmaşii lui Mircea Vodă Ciobanu,
2) » » » Pătraşco Vodă cel bun.
3) » » » Radu Vodă Paisie, Misleanu şi
4) » » » Radu Vodă Dragomir şi Vintilă Vodă.

Vom cerca, pe cât documentele ne vor permite, să studiem fie care cracă în parte, căci după cum vom vedea, a-i lega în mod sigur, din tată în fiu, *cu autorii lor*, nu e lucru tocmai uşor, pentru că documentele sunt cam zgârcite în a da atari detalii, preţioase pentru genealogie.

Vom studia dar întâi craca lui Mircea Vodă Ciobanu.

Domnia lui este pusă de autori în 2 rînduri şi anume dela Martie 1545—1552 şi Ianuarie 1558—Sept. 1559 iar după Cronici găsim chiar 3 domnii.

El a fost căsătorit cu Doamna Chiajna sin Petru Rareş Vodă al Moldovei, nepoata lui Ştefan Vodă cel mare.

Dupĕ un tetravangheliu din mânăstirea Tismana (Vezi Gorjul Istoric de Al. Ştefulescu, 1904 pg. 281) ei au fii pe Io Petru Voevod, Radu Voevod şi Mircea Voevod. Cronicile şi alţi Istorici ca d-l Iorga[1]) ne mai dau ca fiu al lui şi pe Alexandru Vodă, dar în astă privinţă, am arătat mai sus că este inexact.

Dupĕ d-l Iorga, el are 5 fete şi 4 fii. (Ist. Muntenii pg. 2 şi urm.) şi e fiul lui Radu Vodă cel mare.

a) .... = cu Stamati nepotu Patriarhului Ioasaf.
b) .... = ... Ei avură fiu pe Gheorghe Hatmanu.
c) .... = Socol.
d) .... = Murad, (Murat) Sangiac de Magnezie.
e) .... = Gheorghe Chrisoverghi Cămăraşu, grec. Ei avură 2 fii, pe Aslan şi Ioan.

Această Domniţă fu cerută în 1562 şi de Despot Vodă şi de Grantrie de Grandschamp Sol francez la Ţarigrad dela 1566—1567. Gheorghe Chrisoverghi, cumnatul lui Petru Vodă Şchiopul, părăsi Moldova cu acest din urmă şi a stat lîngă Petru Vodă în Tirol până la moartea sa. Soţia lui, după acelaş izvor, se numea Domniţa.

Despre cei 4 fii siguri, pe care i-am văzut mai sus, ştim numai atât că, *Miloş* moare în 1577. Despre fiul său Vlad nu ştim nimic.

Radu Voevod. 1591. A sĕ vedea despre el N. Iorga, Anal. Acad. Rom. Seria II T. XVIII. 1896.

1) Ist. Muntenii pg. 2 şi urm. l. c.

www.dacoromanica.ro

Mircea Voevod. Despre el n'avem nici o altă urmă şi *Petru Voevod Şchiopul*, despre care vom vorbi mai la vale.

Cronicile zic că Mircea Ciobanu e fiul lui Mihnea Vodă (cel rău) desigur confundându'l cu cel alt Mircea Vodă, tatăl lui Alexandru Vodă, care în adevăr e fiul lui Mihnea Vodă cel rău.

Moartea lui are loc la Septembre 25 din anul 1559; el a murit în Scaun şi fu îngropat în biserica domnească din Bucureşti.

Să vedem acum despre Mircea Vodă Ciobanu şi câte-va acte interne care ne vorbesc despre el şi despre nişte copii ai lui, iar în urmă, vom cerca să desvoltăm şi ştirile ce avem despre paternitatea lui.

1553 Ianuarie 7. Detalii despre Mircea Vodă rezumate deja la pg. 285—6.

1622 Mai 2 şi 1635 August 11. A se vedea pg. 421 Vol. I din lucrarea de faţă şi de unde rezum :

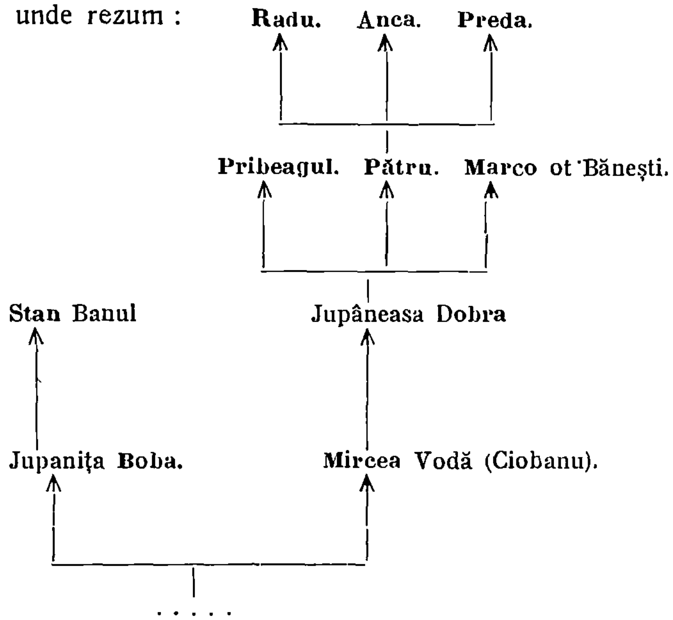

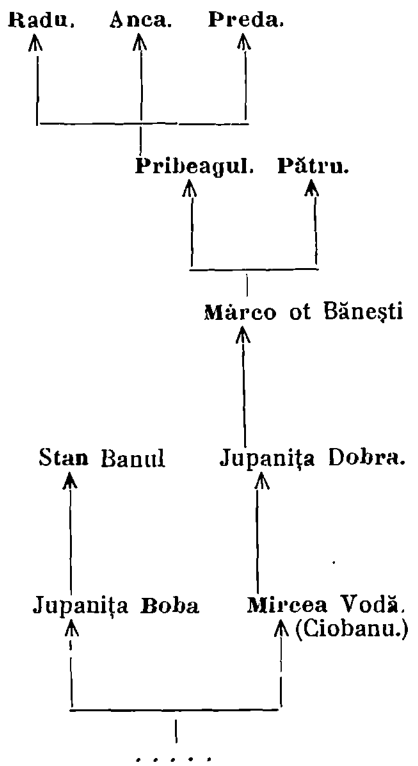

1634. (Acad. Rom. Mss. 907 fila 3, No. 5.)

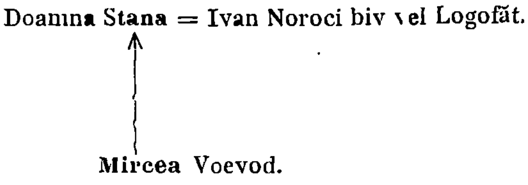

1649 Aprilie 13. Vezi Vol. I pg. 18, unde se vorbeşte de schitul Cârnu făcut de *Doamna Mircoaia cu Domnul ei.*

1655 Aprilie 11. (Arh. St. M-rea Brâncovenii şi Mamu pach.˝ 14 doc. 9). Hrisov în care se pomeneşte de *Neagu Banu ginerile Mircei Voevod*

1696 Februarie 6. Tot despre schitul Cârnu, a se vedea actul publicat în Vol. I pg. 19·

www.dacoromanica.ro

După Kemény Iózsef, Deutche Fundgraben, Klausenburg 1839, pg. 35, anul 1548, am avea pe Barbu Vistieru = . . .

Mircea Vodă

Aceşti soţi avură copii. Barbu Vistieru fugind la 1547 cu o mare sumă de bani în Ardeal, a fost prins în 1548, adus la Bucureşti unde în ziua de Paşti (1548), l'au ospătat bine, iar a doua zi Luni l'au dat Turcilor să'l taie, iar capul lui să'l ducă la Poartă, marelui Vizir. Văduva, împreună cu copii lor, au rĕmas la Mircea Vodă.

In sfârşit, mai avem tot cu privire la Mircea Vodă Ciobanu şi lucrarea publicată în «Săptămâna politică şi culturală» No. 31—34 anul I din 1911 şi din care rezum:

Ştefan. 1600. **Mariola** = 1° cu Ştefan Baràthi. 1627. = 2° cu Balthazar Sebesi. **Caterina.**

Pătru Logofătu. Trăia în 1581 şi 1597. A murit ucis de hoţi înainte de 1627. La 1600 era +.

Cristofor. Trăia în 1581.

Velica Gospoja. 1600. =cu Fabiu Genga de Hadzacsel, arhitect italian adus în Transilvania prin Principele Batori. L'a făcut nobil, cu donaţie în Hadzacsel Comitetul Huniadoara.

Zamfira 1600. = 1° cu Petru Ratz de Töviş. Ea în 1599 era văduvă. Ea = 2° cu Ioan Balintitt de Töviş. Ea trăia pe la 1627.

Stana = **Ivan** Logofătul de Piteşti. Vel Logofăt 1567. Vornic. Era + la 1600. Norocea. ot Ruda. In 1574 trăia pribeag în Ardeal. In 1595, de Ciaklia.

Grigore Pribeagu.

Mircea Voevod Ciobanu. . . . . .

Cu alte cuvinte, în afară de copii cunoscuţi din alte isvoare, iată că mai găsim şi alte fete de a căror existenţă trebue să ţinem seamă la formarea arborului definitiv al fiilor neamului ilustru de care ne ocupăm.

Ne rămâne acum studiul paternităţii lui Mircea Vodă Ciobanu şi asupra căruia vom insista.

In Bibliogr. rom. veche ed. Acad. Rom. 1898 pg. 29, vorbind de un Apostol ce s'a tipărit în 1547, ne spune că s'au scris în zilele lui . . . *Io Mircea Voevod* . . . *fiul marelui şi prea bunului Radu Voevod.* Adică tatăl lui Mircea Vodă Ciobanul este un oarecare Radu Vodă.

Documentele interne emanate dela el pe timpul cât a domnit, toate fără escepţie ne spun aceiaşi titulatură . . . *sin Radu Voevod.*

www.dacoromanica.ro

Dar care să fie acel Radu Vodă? Cel mare, Radu — Bădica Vodă, Radu Dragomir Vodă, sau Radu dela Afumaţi? Vom cerca să punem hrisoavele într'o lumină prielnică, pentru ca să ajungem la un rezultat satisfăcător.

Aşa, hrisovul din 1544 Septembre 24 (Arh. St. Episc. Rîmnic pach. 52 doc. 11) dat pentru moşie în Voinigeşti şi în care el se intitulează în modul următor: *Io Mircea Voevod sin Radu Voevod vnuc Vlad Voevod.*

Intr'alt hrisov tot al lui, din *1545 Mai 28* (Acad. Rom. condica M-rei Glavaciog pg. 21; vezi şi doc. orig. la Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 4 doc. 5) zice către mănăstirea Glavaciog că, îi întăreşte a ţinea partea de moşie din Neagra, a Ţigănuşului, pe care a închinat-o Ţigănuşu încă din zilele *Radului Vodă carele au perit la Râmnic . . .*

Noi ştim din cele publicate că Radu care piere la Râmnic este cel cunoscut sub denumirea de *cel dela Afumaţi*, şi dacă ar fi să admitem că el este tatăl său, de sigur că l'ar fi arătat ca tată şi construcţia frazei din document ar fi fost întocmită astfel în cât să reiasă că acel Radu Vodă este chiar tatăl său, dar aşa cum o avem, ne dă asigurare că nu acest Radu Vodă dela Afumaţi este tatăl său.

Mergem mai departe, la hrisovul din *1547 Iulie 2*, (Arh St. M-rea Govora pach. 32 netr. doc. 204) dat pentru satul Chinteştii, şi care zice că, acest sat a fost cumpărat dela Albul Vistierul drept 5000 de aspri *în zilele rěposatului părintelui D-mele Radului Voevod.*

Dar care să fie acest Radu Voevod părintele lui? Documentele tot nu precizează, şi nici dupĕ numele lui Albul Vistierul n'am putea reconstitui când a trăit acel Albul Vistierul, căci căutând toate Divanele domneşti cu începere dela 1494, nu găsim rangul de Vistier ocupat de vr'un boier cu acest nume.

In hrisovul din *1548, fără dată* (Arh. St. M-rea Govora pach. 3 doc. 4) dat pentru satele Glodul şi Hinţea, pe care le întăreşte mănăstirei Govora, zice că, aceste sate au fost cumpărate de *tatăl său Radu Voevod*, dela Cârstea.

Tot în acest hrisov, se zice apoi . . . şi am văzut D-mea *cartea Radului Voevod cel bun, părintele D-mele şi a Mihnei Voevod şi a lui Basarab Voevod şi a lui Vintilă Voevod.*

Urmând dar ordinea înscrierii acestor cărţi, am avea întâi pe a lui Radu Vodă, care fiind mai veche, dată înaintea cărţii lui Mihnea Vodă, am avea dar pe Radu Vodă cel mare care domneşte înaintea lui Mihnea Vodă cel rău. Vine apoi cartea lui Basarab Vodă care nu poate fi altul de cât Neagoe Vodă şi în sfârşit, cartea lui Vintilă Vodă cel de prin 1533 şi următorii.

Am avea, aşa dar până aci, prima probă că Radu Vodă tatăl său, nu poate fi altul de cât *cel mare* şi în astfel de caz, iată că pe lângă cei 3 copii ai lui Radu Vodă cel mare cunoscuţi şi despre care am vorbit mai sus la pg. 368 şi urm. şi anume Stroe, Radu-Bădica Vodă şi Radu Vodă dela Afumaţi, am mai avea şi pe cel de al 4-lea, adică pe Mircea Vodă poreclit Ciobanu.

Vom mai da încă o probă documentată asupra legăturii lui cu Radu Vodă cel mare şi apoi vom trece mai departe.

Hrisovul lui, din *1550 Aprilie 1* (Arh. St. M-rea Govora pach. 3 doc. 5) dat pentru satele Hinţea şi Glodul zice . . . iar când au fost în zilele Vladului Voevod Ţepeş, au fost un boier ce se numea Albul cel mare, care au luat aceste sate în sila lui şi încă au pustiit şi pe sf. mănăstire, *până în vremea în care au dăruit D-zeu cu Domnia pe părin-*

www.dacoromanica.ro

tele D-mele Radul Voevod cel bun, feciorul Vladului Voevod Călugărul. Acest boier ce s'a numit Albul cel mare, s'au ridicat Domn peste capul Vladului Voevod Ţepes, iar Vladul Voevod au eşit cu oaste împotriva lui şi l'au prins pe el şi l'au tăiat şi pe el şi pe tot neamul lui . . .

Prin urmare nu mai rămâne nici o urmă de îndoială asupra părinţilor din care descinde Mircea Vodă Ciobanu.

De altfel, chiar Petru Voevod fiul lui Mircea Voevod, la anul 1563 Mai 18 (Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 7 doc. 1) zice în hrisovul ce'l dă mânăstirei Glavaciog şi prin care îi întăreşte mai multe sate că, el (Petru Voevod) a avut *strămoş pe Vlad Vodă Călugărul,* ceia-ce concordă exact cu realitatea dovedită prin documente.

Revenim acum, la singurul fiu al lui Mircea Vodă Ciobanu, adică la *Petru Voevod zis cel Şchiop* despre care ştim că domneşte şi are urmaşi direcţi.

Domnia lui în Muntenia sě pune între 1559—1567, adică apucă tronul chiar la moartea tatălui său. El domneşte în urmă şi la Moldova.

Despre el a sě vedea «Vatra» anul I şi Ist. Muntenii de N. Iorga pg. 2 şi urm.

El s'a născut prin 1540. Căsătorit 1^{c} pe la 1562—3 cu Elena Chyerepovich (Cherepovits sau Serepi) sin Niculae Cherepovits sârb din Ardeal. Ei avură fiică pe Teodoriţa, pe care a luat-o mamă-sa cu ea, în al 3-lea an dupě căsătorie, când sau despărţit (divorţat) [1])

El = 2^{0}) cu Maria Amirali Paleologa din Rodos cu care avu fiică pe Maria soţia lui Zotu Spătaru, grec, frate cu Apostolo Ţigara. Domniţa Maria văduvind de Zotu s'a remăritat în 1600 Noembre 28 în insula Murano cu Polo Minio di ser Scipione din Veneţia. Ei avură fiu pe Ştefan-Teodor.

El = 3^{0}) cu Irina Doamna, fostă doică în casa lor, şi din care se născu fiul lor Ştefan, la 1584 Iunie 30. Irina Doamna moare în 1592 Noembre 3, fiind îngropată la Bozen în Tirol, Petru Şchiopu moare în 1594 Iulie 1 îngropat tot acolo. Locul unde a murit se numeşte Zimerleen [2])

Din actele interne cunoaştem puţine lucruri despre el. Aşa, hrisovul din 1588 Septembre 18 (Arh. St. M-rea Mihai Vodă pach. 3 doc. 4) ne spune că locul dimprejurul bisericei sf. Niculae este miluit sus zisei biserici, de *Petru Voevod sin Mircei Voevod.*

Din cartonul meu de pisanii ale diferitelor biserici din ţară, constat că mânăstirea Plumbuita din marginea oraşului Bucureşti, este zidită de Petru Vodă ; prefăcută a 2-a oară de Alexandru Vodă tatăl lui Mihnea Vodă, cu Doamna lui Ecaterina; a 3-a oară prefăcută de Matei Vodă Basarab. Apoi la 1802 Octombre 14 s'a făcut clopotniţele şi la 1807 s'a tîrnosit de egumenul de atunci.

Despre Ştefan fiul lui Petru Vodă Schiopul, ştim că moare în Tirol la 1602, în vîrstă de 18 ani, şi fu îmormântat la Insbruk, la 21 Martie [3]).

Cu el se stinge întreaga ramură, în linie bărbătească, izvorîtă din Radu Vodă cel mare, prin fiul sěu Mircea Vodă Ciobanu.

Sě studiem acum craca lui Pătraşcu Vodă cel bun.

Domnia lui Pătraşcu Vodă cel bun să fixează între 26 Februarie 1554—Decembre 1557.

A fost căsătorit cu Teodora (Teofana monahia) care e din neamul Cantacuzinilor.

1) Dacia Vol. V de Laurian.

2) Vatra anul II. No. 11 pg. 321, din 1 Iunie 1895, articol de N. Iorga.

3) A să vedea detalii despre el în „*Vatra*“, articolul D-lui Iorga „O familie domnească în exiliu“

www.dacoromanica.ro

Din documente apoi mai dovedim că Pătraşco Vodă a mai fost căsătorit şi cu Voica, însă cu care din aceste 2 soţii va fi fost căsătorit întâi, nu putem preciza.

Dupe cronici, el este fiul lui Radu Vodă Călugărul şi tot dupĕ cronici ştim că moare în Scaun la 24 Septembre 1558, dar această afirmare este inexactă.

E drept că cronicile, dupĕ cum am arătat în treacăt, ni-l dau ca fiu al lui Radu Vodă Călugărul, dar se naşte întrebarea, care să fie acel Radu? Noi nu cunoaştem decât doi Voevozi cu numele de Radu, care să fi avut şi porecla de *Călugărul*; unul din ei este Radu-Dragomir Călugărul cel ucis într'un război în toamna anului 1521, la Tîrgovişte, iar cel alt este Radu—Petru—Paisie monahul, Misleanu, care şi el a fost călugăr mai nainte de a domni. Alţi Radu Călugărul nu cunoaştem şi ca o consecinţă, Pătraşcu Vodă, ar urma ca să fie fiul unuia din ei.

Dacă ar fi să pretindem că tatăl său Radu Vodă, este acela care domneşte puţin înaintea lui, sub acest nume şi care este pe deplin stabilit că este Paisie Misleanu, ar fi cred hazardat din partea noastră. Să cercetăm în astă privinţă documentele.

In adevăr găsim că în toate hrisoavele lui, el se intitulează astfel: *Pătraşco Voevod sin Radu Voevod*, fără ca să putem şti al cărui Radu Vodă este fiu. Acest lucru îl găsim cu începere dela 1552, anul în care vine la domnie şi până la începutul anului 1558 când moartea lui în Scaun face să înceteze domnia lui. Totuşi să urmărim actele.

Intr'un hrisov, din 1554 August 1 (vezi «Divanele Domneşti» l. c. pg. 175 şi urm. publicat în extenso, original aflat în coll. mea) zice chiar *Pătraşco Voevod* că . . . acele sate le sunt bătrâne şi drepte moşii, încă de la *strămoşul D-mele Vladul Voevod cel bătrîn.* Am avea dar, faţă cu informaţia dintr'acest hrisov, următorul arbore genealogic:

Pătraşco Voevod
↑
Radu Voevod.
↑
. . . . .
↑
Vlad Voevod cel bătrîn.

Dar care să fie acel Vlad Voevod zis cel bătrîn, strămoş al lui, nu putem preciza.

Documentul din *1556 Mai 4*, (Acad. Rom. doc. 35/XL.) dat pentru mai multe sate, ne vorbeşte de o pîră care ar fi avut loc în zilele *Radului Voevod*, tatăl său, dar iarăşi fără să ştim cine e acel Radu Vodă, tatăl său.

Documentul lui, din *1557 Aprilie 6*, (Arh. St. condica Brâncov. No. I pg. 644 şi 679; vezi şi Arh. St. condica M-rei Vieroş pg. 60) vorbeşte între altele de *Radu Voevod sin Călugăru Voevod*, dar fără sĕ zică despre el că-i este tată, sau moş.

Tot documentul lui, din *1557 Octombre 9*, (Acad. Rom. condica M-rei Glavaciog pg.

www.dacoromanica.ro

27; vezi şi Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 5 doc. 1) dat pentru moşia Groşii, vorbeşte de asemenea de un *Radu Vodă Călugărul*, dar iarăşi nu ne spune altceva mai lămurit.

Vom alerga la un document dat de fiul sĕu, *Petru Vodă Cercel*, în *1583 Octombre 22*, pentru ca să vedem daca nu am putea prinde vre-o bază sigură în privinţa acelui Radu Vodă Călugărul. Acest document, dat pentru satele Dighiciul, Ciubrova, Mişina şi Rogojanii (Acad. Rom. doc. 60/XL), sĕ zice că *Pătru Vodă* (*Cercel)* a văzut la judecată în Divan, următoarele cărţi: a lui *Basarab Voevod, Radu Voevod care au pierdut* (*sic*) *la Rîmnic, Vlad Voevod celui sugrumat, Radul Voevod Călugărul moşul lui Pătru Vodă (Cercel)* şi *Pătraşco Voevod tatăl lui (Cercel).*

Referindu-ne la cărţile acestor Voevozi, am avea întâi pe a lui *Neagoe Vodă* căci el este acela care se intitulează Basarab; vine apoi a lui *Radu Vodă dela Afumaţi* căci el este acela care piere la Rîmnic. In urmă avem cartea lui *Vlad cel sugrumat*, dar acest Vlad nu trebue confundat cu cel *înecat*, ci cu cel *spânzurat*, căci sugrumat cu spânzurat este tot una; cu alte cuvinte, ordinea acelor cărţi văzute de Petru Vodă Cercel nu este cronologică ci pe sărite, ştiut fiind că acel Vlad cel sugrumat piere în 1512 Ianuarie 23, adică mai nainte de a domni Neagoe Vodă Basarab. Citează apoi cartea lui Radu Vodă Călugărul numindu'l tot odată moş al lui, adică tatăl lui Pătraşcu Vodă cel bun, dar de asemenea fără a preciză daca e vorba de Dragomir sau de Paisie, căci numai ei au fost călugări mai nainte de a domni.

Alte lămuriri nu avem şi prin urmare, în mod documentat, ne este peste putinţă de a şti al cui fiu este, dintr'aceşti doi Călugări.

D-l Iorga pretinde că ar fiul lui Radu Vodă Călugărul (Paisie), iar cronicile ne spun numai că e fiul lui Radu Vodă Călugărul, dar fără să ne arate precis cine este acel *Călugărul*

D-l Iorga mai adaogă că *Pătraşcu Vodă a fost îngropat la mânăstirea din Deal*, lîngă tatăl său Radu, – unde i se vede mormântul cu frumoase rânduri slavone . Rămâne însă întrebarea, este oare acel Radu Vodă, tatăl său, *Paisie sau cel mare?*

Ştim în mod precis două lucruri şi anume:

1°) Radu Vodă Paisie fiind mazilit, a plecat la Ţarigrad de unde Sultanul l'a surghiunit în Egipet, unde a şi murit, fără să mai revie în ţară. Credem dar mai de grabă că acel mormânt despre care vorbeşte D-l Iorga, este cu adevărat al lui Radu Vodă, dar după cîte am arătat mai sus la pg. 356 acel Radu Vodă este cel mare, nu Paisie, căci el este ziditorul şi ctitorul acestei mânăstiri unde a şi fost îngropat.

2°) Probă pipăită cum că Pătraşcu Vodă nu este fiul lui Radu Paisie Vodă, o avem de altfel chiar în documentul din 1540 Februarie 23 (Acad. Rom. doc. 1, LXXIV) hrisov prin care *Io Petru Voevod* (adică chiar Radu Vodă Paisie) după nume, *Radu Voevod sin Radu Voevod*, întăreşte mânăstirei Meteoru, ajutor din averea D-sale, pe fiecare an câte 3000 de aspri şi călugărilor ce vor veni în ţară câte 300 de aspri, cheltuială de drum şi să scrie la proscomidie pe *Petru Voevod şi părintele D-mele Radul Voevod şi cu cei de D-zeu daţi mie feciori: Io Marco Voevod şi Vlad Voevod.*

Cu alte cuvinte nici urmă de vr'un Petre sau Pătraşcu Vodă prin chiar documentul lui; prin urmare, a mai susţine că el este fiul lui Radu Paisie Vodă, este cu totul nefondat.

Paternitatea lui dar, dupĕ câte am putut demonstra cu acte autentice, este greu de stabilit în mod precis şi cestiunea rămâne încă pendinte până la noui dovediri sigure. Şi când zicem acest lucru avem în vedere că, în mod documentat, Pătraşcu Vodă, dacă luăm

www.dacoromanica.ro

de bază aceia ce ne spun cronicile, atunci el nu poate fi decât fiul lui Radu Vodă—Dragomir Călugărul, iar dacă luăm de bază hrisoavele, că el e fiul unui Radu Vodă, acel Radu Vodă nu poate fi decât următorii: sau Radu Vodă cel mare, sau Radu Vodă — Dragomir Călugărul sau Radu Vodă Bădica, dar în nici un caz al lui Radu Vodă dela Afumaţi sau al lui Radu—Paisie Vodă Misleanu.

Iată pentru ce am enunţat la pg. 376 că stabilirea paternităţii acestor Basarabi, este atât de grea şi este suprinzător să nu cunoaştem precis pe moşul lui Mihai Vodă cel mai viteaz şi mai mare dintre Voevozii munteni.

Ştim că el are fii pe *Petru Vodă Cercel* şi pe *Mihai Vodă cel Viteaz*; a mai avut şi o fiică, pe *Maria* [1]) care fu mama lui Radu Postelnicul Bidiviu şi că copii din trupul lor n'au rămas. Mai ştim apoi că Pătraşcu Vodă are şi o soră tot cu numele de *Maria.*

Să vedem întâi actele fetei şi surorii lui.

Documentul din *1555 Septembrie 15* (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 4 doc. 2; vezi şi condica Brâncov. No. IV, pg. 148) este un hrisov al lui *Pătraşcu Voevod sin Radu Voevod,* dat *fiicei sale Jupaniţei Maria,* dăruindu-i satul Şegarcea de pe Jiu, care au fost cumpărat de *răposatul părintele D-mele Radu Voevod,* dela Jupaniţele Marga şi Velica cu 60 000 aspri de argint.

Iar *când m'a oprit pe D-mea, cinstitul împărat în ţara turcească şi mi-a rĕmas Doamna D-mele în ţara românească,* atunci *cumnatul D-mele Neagoe Spănaciu* luatu-mi-au dela *Doamna D-mele* avutul D-mele, aspri de argint 60 000 şi inele de aur 20 şi postavuri de aur 7 şi altă multă marfă. *Cumnata lui Pătraşcu Voevod se numea Stanca.*

Documentul din *1557 fără lună, ziua 13* (copie în coll. mea de acte) dat tot *de Pătraşcu Voevod, surorii sale, anume Jupaniţa Maria, fosta soţie a lui Balea Paharnicul din Pietroşani şi fiicei sale Dobra,* ca să le fie toate bucatele *rĕposatei Jupaniţei Neacşa, fata lui Jupan Balea Paharnicul. Neacşa era fata Mariei şi soră cu Dobra.*

Notele dintr'acest document se pot rezuma sub forma următorului arbore genealogic:

surori bune numai de mamă.

Dobra născută din primul soţ al mamei sale. — Neacşa era + la data aceasta. Născută din Balea Paharnicul din Pietroşani, soţul de al doilea al mamei sale.

Maria = 1⁰ . . . . . . =2⁰ Balea Paharnicul din Pietroşani. — Pătraşcu Voevod.

Radu Voevod.

Documentul din *1568 Iulie 2* publicat mai sus la pg. 180-1, care de asemenea ne vorbeşte despre *Maria sora lui Pătraşcu Voevod,* ne confirmă exact aceleaşi ştiri ca şi cele cuprinse în arborul de mai sus şi pe care nu le mai reproduc, fiind deja rezumate acolo, unde sĕ vorbeşte chiar şi de zestrea Jupaniţei Maria în bani, vite şi alte multe lucruri.

1) Dupĕ arborul boierilor Creţuleşti se pretinde că, Maria a avut o fiică, pe Neacşa din Drăgoeşti, care a fost măritată după Dobromir Banul, care ar fi un strămoş al boierilor Creţuleşti.

www.dacoromanica.ro

Documentul din *1572 Aprilie 18* de asemenea ne vorbeşte de *Jupaniţa Maria*; a sĕ vedea mai sus pg. 183—188. Aci ea ne este cunoscută sub numele de *ot Pietroşani.*

Documentul din *1576 Noembrie 9*, vezi mai sus pg. 192 ne dă următoarele detalii:

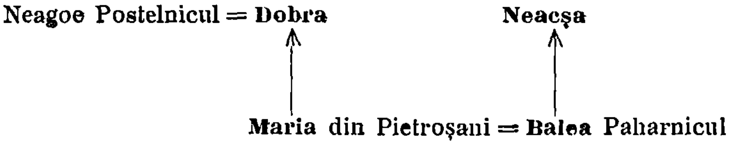

Documentul din *1586 Decembrie 15* ne vorbeşte despre o soră a lui Pătraşcu Vodă tot cu numele de Maria. Iată extrasul documentului (Arh. St. M-rea Radu Vodă pach. 37 doc. 1). . . . şi am cumpărat D-mea, zice Mihnea Vodă, moşie la Dichiseşti partea *Jupânesei Marii sora lui Pătraşcu Voevod*, pentru că a fost bătrână şi de baştină moşie a *Jupânesei Marii*. Apoi D-mea (Mihnea Vodă) am cumpărat *dela nepoţii Jupânesei Marii anume: Gherghina şi Udrişte şi Oprea şi Jupânesele Maria, Neacşa şi Calea*, drept 23.000 de aspri şi drept două plăsci de grană.

Despre cumpărătoarea de faţă ca şi despre persoanele de care se vorbeşte într'acest document, a se vedea repetirea lor şi în actul cu data din *1648 August 20*, rezumat mai sus la pg. 363.

Un alt document din *1594 Iulie 7* (Acad. Rom. Doc. 12, LXXVI) ne vorbeşte de mânăstirea Golgota . . . cum au fost miluită de mai înainte vreme de *părintele D-mele* (zice Mihai Vodă cel viteaz) *Io Pătraşcu Voevod* fiind şi ctitor la mânăstire . . . iar după aceia, D-sa au socotit cum că este o mânăstire de o lature şi streină şi de multe ori n'au avut pace de către făcătorii de rele, ci au venit tâlharii de au prădat-o şi au jefuit pe sf. mânăstire . . .

Aşa dar avem ştire exactă că la această mânăstire era ctitor Pătraşcu Vodă cel bun.

In sfârşit actul din *1632 Septembre 21* publicat la pg. 292—293 din Vol. I al lucrării de faţă, ne spune lucruri preţioase cu privire la alianţa şi filiaţia lui Pătraşcu Vodă şi care sĕ pot rezuma în felul următor:

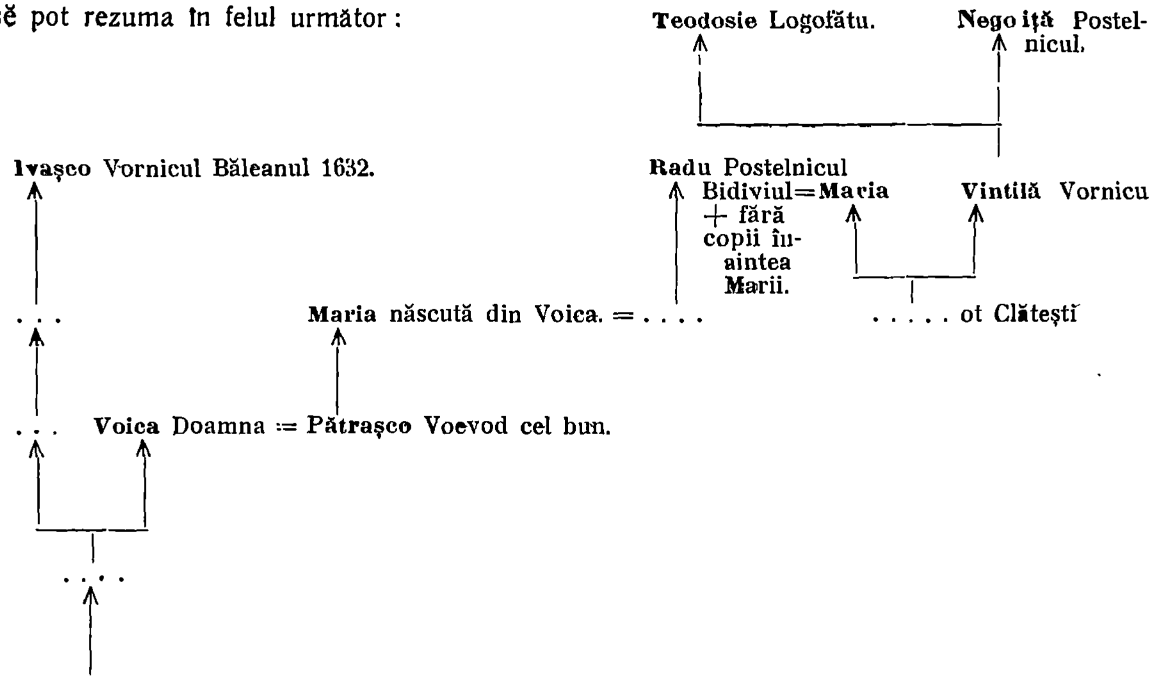

www.dacoromanica.ro

In sfârşit, la Acad. Rom. avem documentul 188/LXXIV, un hrisov fără dată, emanat de la Radu Vodă sin Mihnea Vodă şi prin urmare el nu poate fi decât din 1611 1616 sau din 1620—1623, dat pentru moşia Drăgoeştilor şi din care rezumăm :

Neacşa.

Stroe Pribeagu, vel Stolnic. A pribegit în ţara Ungurească cu Petru Vodă Cercel. El=Sima Stolniceasa.

Maria = Jupan **Radu**, Postelnicul Bidiviul, din zilele lui Mihnea Voevod.

Socol Comisu

. . . .

Tot într'acest act să spune că Jupan Cârstea vel Spătar, căsătorit cu Maria, era rudă cu cei de mai sus.

In rezumat putem afirma că, pentru a da de urma acestor fete de Domn, ca să vedem alianţele şi pe urmaşii lor, trebue să recurgem în primul rând la toţi acei cunoscuţi sub numele de *ot Pietroşani, Bidiviu, Clăteşti*, pentru ca să putem afla descendenţa acestor fice de Basarabi, în linie femeiască, lucrare care o vom face cu plăcere când vom ajunge la aceste nume.

Trecem acum la cei 2 fii ai lui Pătraşcu Vodă cel bun pe cari i a avut şi anume.

1) ***Petru Vodă, Cercel.*** Domnia se fixează de unii între anii 1853 — 1585, iar de alţii dela 1584 până la 1586.

După cronici, Doamna lui se numea *Stana* şi a avut fiu pe *Marco*. Dupě Tocilescu «Raporturi» 1887, el are şi 2 fete pe *Maria şi Voica*. După documente, el are fiu şi pe *Pătraşcu Postelnicul*. Astfel actul din 1623 (Acad. Rom. coll. doc. fotografiate) este o scrisoare a lui Chiril (Lucaris) Patriarchul ecumenic din Constantinopol prin care se confirmă lui *Pătraşcu Postelnicul fiul lui Petru Cercel,* dania moşiei Bel-Izvor, din Mehedinţi, pe care i-o făcuse Radu Vodă al Valahiei.

Alt act, din 1630 August 20 (Acad. Rom. doc. în coll. de fotografii) ne vorbeşte de scrisoarea autografă a lui *Pătraşcu Postelnicul* (numit acum 1630 *pe călugărie Parthenie Ieromonahul şi Arhimandrit*) privitoare la o silişte din jud. Mehedinţi numită Bel-Izvor şi prin care *Pătraşcu Postelnicul* declară că mai primeşte 150 galbini dela familia lui Trufanda spre a-i ceda definitiv numita moşie. In act sě spune că vînzarea moşiei Bel-Izvor o făcuse *Pătraşcu Postelnicul* prin mijlocirea lui Nicola Vistierul [1])

Despre *Maria şi Voica*, n'avem nici o altă ştire, decât aceia ce ne spune D-l Tocilescu.

1) Asupra acestor 2 documente, noi avem oarecare îndoială, căci ni-se pare că, prin ele nu ar fi vorba de fiul lui Petru Vodă Cercel, ci chiar de fiul lui Mihai Vodă cel Viteaz, după cum de altfel vom vedea mai la vale, când vom vorbi despre el.

www.dacoromanica.ro

Despre *Marco Vodă*, cronicile ne spun că el a fost trimes în Moldova cu Preda Buzescu, ca să fie Domn acolo, în locul lui Nicolae Pătraşcu Vodă (fiul lui Mihai Vodă Viteazul). Ajungând în Iaşi a început a se veseli şi venind oştile lui Eremia Voevod, îi bătură şi apoi ei năpustiră Moldova şi fugiră cu ruşine.

Alţi urmaşi dela Petru Vodă Cercel nu cunoaştem şi cu aceştia, până la probe contrarii, pretindem că urmaşii lor se pot considera ca stinşi, chiar şi în linie femeiască.

D-l Iorga adaogă că Petru Vodă Cercel, la 1579 era de 22 ani, cu alte cuvinte era născut în 1557; noi însă vom reveni puţin mai la vale asupra acestei cestiuni.

Despre viaţa lui a se vedea Memoriile Acad. Rom. I seria X pg. 300 şi urm., tabela 2.

2) *Cel de al doilea fiu al lui Pătraşcu Vodă cel bun este Mihai Vodă cel Viteaz.*

Domnia lui se fixează între anii 1593—1601. Doamna lui sĕ numea Stanca [1]).

Suntem siliţi să facem o mică paranteză, asupra datei naşterei acestui mare Domn; aşa, d-l Iorga ne spune că el s'a născut la anul 1558. După alţi autori, el la moartea lui ar fi avut 43 de ani, cu alte cuvinte tot în 1558 s'ar fi născut. De asemenea şi despre Petru Vodă Cercel găsim că se naşte chiar în anul morţii tatălui său. De aci ar rezulta că Mihai s'ar fi născut după moartea autorului său, adică ar fi fost *posthum*.

Noi credem că trebue să fie vr'o eroare, căci documentele interne ne lasă a înţelege că Petru Vodă Cercel este născut din Doamna Voica care e din neamul Bălenilor, pe câtă vreme Mihai Vodă cel Viteaz este născut din Teodora (Teofana Monahia) din neamul Cantacuzinilor. Actele autentice vorbind de aceste 2 Doamne ca femei legitime, ne îndreptăţesc a preciza că una din ele, adică aceia care a fost prima Doamnă a lui Pătraşcu Vodă, să fi murit sau ca el să se fi despărţit de această soţie, pentru ca să se poată căsători în acelaş an cu cea de a doua; în acest caz având cu cea dântâi pe Cercel şi din cea de a doua pe Mihai Vodă, nu credem că acest lucru s'a petrecut tocmai în 1557 adică tocmai în anul morţii lui. Ar fi prea cutezător să pretindem că s'ar fi petrecut astfel de evenimente în unul şi acelaş timp şi ca o consecinţă, credem că afirmările de mai sus asupra datei la care s'au născut cei 2 Voevozi sunt îndoelnice.

Teodora (Teofana călugăriţa dela Cozia) este sora lui Jani Banul Cantacuzino, fiul lui Şaitanoglu.

Legende despre naşterea sa, a se vedea şi în dicţionarul Jud. Ialomiţa de Ion I. Provianu.

Sĕ pretinde de unii că Doamna Stanca era văduvă când s'a căsătorit cu Mihai Vodă, fiind Ban al Craiovei. Ea era soră lui Dragomir Postelnicul şi amândoi erau copii Jupaniţei Neacşa. După D-l Xenopol, Ist. Rom. Vol. III pg. 12, Radul Logofătul din Drăgoeşti este tatăl Doamnei Stancăi.

Moartea lui Mihai Vodă cel Viteaz are loc la 8, dupĕ unii la 19 şi după alţii la 20 August 1601 ucis la Turda în Ardeal.

Cu aceste note genealogice, vom trece peste faptele săvârşite de acest mare Voevod până la moartea sa în timpul cât a domnit, căci ele sunt scrise de mulţi alţii cu destulă competinţă şi ne vom rezerva numai prilejul de a da loc, în ordin cronologic, unor documente cunoscute de noi şi care vorbesc despre el, despre urmaşii lui, cum şi despre neamul soţii lui, adică al Doamnei Stanca.

1) Portretul ei se află reprodus în „*Familia*" Buda-Pesta, anul XIII, No. 1, pg. 5 cu un studiu al D-lui Gr. G. Tocilescu, despre această Doamnă.

www.dacoromanica.ro

1569 Mai 8. (Arh. St. Episc. Rîmnic pach. 102 doc. 1; vezi şi pg. 251—3 din Gorjul istoric de Al. Ştefulescu, 1904.) Hrisov lui Dobromir vel Ban pentru satul Voinigeştii, de lîngă Tîrgu-Jiu, cumpărat de la *Jupaniţa Neacşa din Drăgoeşti* cu 60.000 aspri; ea este mama Doamnei Stanca şi a lui Dragomir Postelnicul. Doamna Stanca fusese căsătorită întâi cu Dumitru Banul din Vălcăneşti.

Neacşa a fost căsătorită cu Radul Logofătul din Drăgoeşti cel tăiat de Alexandru Vodă la 1568; el e fiul lui Tudor Logofătul tăiat de Radu Vodă Paisie, frate cu Vlad Comisu, Pârvu Pârcălabu şi Dumitru mort tînăr la 15 Noembre 1530.

Dobromir Banu era frate cu Gherghe Logofătu. Jupaniţa Neacşa avea nepot pe Radu Bidiviu.

1588 Noembre 29. (Arh. St. Episc. Rîmnic pach. 87 doc. 1.) Hrisov [1]) dat de Mihnea Voevod . . . către boierul D-mele *Jupan Mihai Banul şi Jupânesei d-lui Stanca şi* feciorilor lor câţi D-zeu le va dărui, ca să le fie moşie la Plăviceni . . . stj. 40 . . . cu 2 mori şi cu vii . . . cumpărate de boierul D-mele ce sau zis mai sus . . . cu 2000 de aspri şi 2 boi preţuiţi drept 600 de aspri.

Şi iar să fie boierului D-mele lui *Jupan Mihai Banul şi Jupânesei lui Stanca* nişte ţigani . . . pentru că aceşti ţigani au fost *de moştenire ai Jupânesei sale Stanca şi ai frăţine său Dragomir Postelnicul,* pe care i-au fost vîndut *frate-său Dragomir Postelnicul* unor oameni, fără ştirea ei şi a *mamei sale Jupânesei Neacşa.* Iar dupĕ aceia, *Jupâneasa Stanca,* s'au întâmplat de *au rămas văduvă, iar boierul D-mele Mihai Banul el au luat-o a-i fi lui Jupâneasă* şi după aceia, el au venit înaintea D-mele şi au arătat D-mele cum-că au fost vîndut *cumnată-său Dragomir Postelnicul, fratele Jupânesei lui Stanca,* acei ţigani, făr' de ştirea ei şi făr' de ştirea mamei ei.

Apoi D-mea . . . am adevărat . . . cum au fost vîndut *Dragomir Postelnicul* acei ţigani făr' de ştirea *surorii sale Jupânesei Stancăi, Jupâneasa lui Mihai Banul* şi făr' de ştirea *mamei sale Jupâneasa Neacşa* şi am dat D-mea, *boierului D-mele lui Mihai Banul* de au plătit şi au rĕscumpărat aceşti ţigani . . . dela Oprea din Turceşti cu 4500 aspri gata şi dela Popa Bucşa din Cervenia cu 2000 aspri, şi au dat aceşti oameni . . . ţiganii . . de bună voia lor . . .

Pentru aceasta am dat D-mea boierului D-mele lui *Jupan Mihai Banul şi Jupânesei lui Stanca* ca să fie aceste moşii şi ţigani . . . ohavnice . . .

1594 Februarie 20. (Arh. St. condica Brâncov. No. 4. pg. 623/778.) Hrisovul lui *Mihail Voevod* dat mânăstirei Coşuna de lîngă Craiova, pentru 2 vii, una la Smârdăteşti şi alta la Priseaca, *cumpărate de Mihail Voevod* dela Dragomir din Smârdăteşti *încă de mai nainte vreme când au fost el* (Mihail Voevod) *vel Ban în Craiova.*

Iar după aceia, când *sau întâmplat D-mele pribegie dela Craiova,* am trimes însu-mi D-mea de am chemat călugării dela acea mânăstire de am adăogat aceste vii şi am făcut D mea şi atunci cartea D-mele sf. mânăstiri, ca să stăpânească aceste vii *până voi veni D-mea din pribegie.*

Iar după aceia, *s'a întâmplat D-mele de m'au miluit D-zeu şi cinstitul Impărat cu*

---

1) In Indicele Aricescu, br. I pg. 105, unde este rezumat documentul de faţă, găsim că data lui este pusă cu greşală 20 Noembre în loc de 28 cât cu adevărat am găsit noi chiar în documentul original.

www.dacoromanica.ro

domniea şi cu steagul în ţara Românească şi am venit însu-mi D-mea în Scaunul D mele în Bucureşti . . .

1594 Iunie 10. (Arh. St. condica Brâncov. No. 4, pg. 537 (837) 410.) Hrisovul lui Mihail Voevod . . . în care găsim următorul pasagiu interesant cu privire la Mihai Vodă cel Viteaz:

Jupan Pârvul biv vel Logofăt sin Stepan biv vel Clucer au pribegit cu Mihnea Voevod şi î s'au întâmplat vreme de moarte de au murit la Ţarigrad înainte de 1594 . . .

Apoi au fost rămas Pârvul Logofătul 40.000 de aspri birul lui în ţară când au pribegit Mihnea Vodă şi viind Ştefan Vodă în ţară şi au apucat catastişele lui Mihnea Voevod şi au aflat de aceşti bani ce am zis mai sus, birul lui neplătit; apoi Ştefan Vodă şi cu Scurtul Aga, ei *m'au apucat pe D-mea* (adică pe Mihail Voevod sin Pătraşcu Voevod) *atuncea când am fost vel Agă la Ştefan Vodă,* cum *să plătesc D-mea aceşti mai sus zişi bani şi să ţiu satele* şi ţiganii şi morile şi toate părţile Pârvului Logofătul . . . apoi tot în zilele lui Ştefan Vodă, *călugării dela mănăstirea Coşuna i-au dat lui Mihai vel Agă acei 40.000 de aspri,* primind toate câte au rămas după Pârvul Logofătul . . .

1595 Septembre 27. (Aricescu, Indice br. II pg. 100) Hrisovul lui *Mihail Voevod* prin care dărueşte *cinstitei şi din inimă, prea iubitei mamei D-sale Doamna Teodora* ca să'i fie satele: Studina Mesteacă-i şi Studina Bărbulei şi Frăsinetul şi Studiniţa lui Hămăi, ca să le ţie şi să le oblăduiască D-sa, în viaţa sa câtă î va dărui D-zeu, iar în vremea săvârşirei adică la moartea D-sale, să fie cele de mai sus zise sate, ale *Marulei fiica D-sale* ei să fie întru statornicie aceste de mai sus zise sate, *pe care le-a cumpărat D-sa când a fost Ban Craiovenesc* . . . . [1])

1597 Iunie 30 (Arh. St. Schitul de un lemn, pach. 18 doc. 1) hrisov publicat mai sus la pg. 310-312 şi în care se vorbeşte de *Doamna Stanca.*

1597 Decembre 3. (Arh. St. M rea Golgota pach. 4 doc. 2) Hrisovul lui *Mihail Voevod* . . . către mânăstirea Golgota ca să ţie moşie *din moşia D-sale din Târgovişte.*

1597 Decembre 3 (Acad. Rom. doc. 14, LXXVI) Cartea lui Chir Fote [2]). Judeţul cu 12 pârgari din cetatea Tîrgoviştei, către mânăstirea Golgota ca să-i fie moşie din moşia oraşului din Târgovişte, pentru că o au fost miluit *Io Mihail Voevod* cu acea moşie, căci s'au întâmplat şi D-sale de *au mers la sf. mânăstire* şi au văzut-o stricată de blestemaţii de Turci şi arsă şi jefuită şi desvălită şi pre călugăraşi goli şi săraci şi au văzut D-sa cum că de mai înainte vreme de *rěposatul părintele D-sale Io Pătraşcu Voevod* au fost miluită acea biserică din temelie, cu locul de moşie după împrejurul mânăstirei. De aceia şi D-sa încă au adaos şi au întărit şi au miluit-o cu acel sat . . .

1598 Septembre 6. (Acad. Rom. doc. 143, XLV) Hrisovul lui *Mihail Voevod feciorul lui Pătraşcu Voevod,* ca să ţie D-sa satele: Fărcaşul, Slăvenii, Gostavăţul, Băbiciul, Scărişoara, Rusineştii, Siliştea Crăceştii, Celianii, Tiha, Plăvicenii, Seliştioara, Vişina, Cruşovul, Studina, Velica Studina, Studiniţa, Dol-Frăsinet, Gor-Frăsinet, Vlădila, Deveselul, Reade şi Comanea, căci toate acestea *le-a cumpărat D-sa* dela megiaşi în zilele lui Mihnea Voevod şi a lui Ştefan Voevod, *când au fost D-sa vel Stolnic şi vel Postelnic şi vel Agă şi vel Ban Cralevschi, din truda slujbei sale ca boier* . . .

1) La Arh. St. M-rea Cozia pach. 24 doc. 3 găsesc hrisovul de faţă a fi din anul 1597, nu din 1595. Data de mai sus trebue dar rectificată şi socotită la acest an, nu la 1595.

2) Fota cel bătrân din Târgovişte.

www.dacoromanica.ro

Fără an (sigur 1593—1601) Ianuarie 14. Vezi actul rezumat în Vol. II pg. 199 din lucrarea de faţă, interesant pentru nişte lucruri ale lui *Mihai Viteazu.*

Fără an (sigur 1593—1601) Aprilie 22. Idem, idem.

1600 Februarie 18. A se vedea pg. LXII din «Eraldica Română» unde am reprodus titlurile lui *Mihai Vodă cel Viteaz*, pe care le întrebuinţa la data aceasta.

1603 Aprilie 22. (Arh. St. M-rea Cozia pach. 24 doc. 4.) Hrisovul lui Radu Vodă (Şerban)... către mânăstirea Cozia . . . ca să-i fie satul Vişina la gura Oltului . . . pentru că acest sat au fost cumpărat drept moştenire de *rĕposatul Io Mihail Voevod*, tot cu bani. Insă au fost megiaşi, apoi sau vândut ei *rĕposatului Mihail Voevod*, de a lor bună voie şi fără nici o silă.

Iar după aceia, când s'au întâmplat de *au trecut rĕposatul Mihail Voevod în ţara Ungurească de au învins şi au ucis pe Craiul Andreiaş şi a luat tot pământul Ardealului, atunci au luat însuşi răposatul Mihail Voevod . . . dela mai sus zisa mânăstire, aspri 20.000.* Şi iarăşi când au trecut *la Nicopoe de au bătut-o, a luat şi nişte plumb* şi aşa a zis şi a făgăduit că va da două sate . . . sf. mânăstiri, pentru aceşti de mai *sus zişi bani şi plumb* şi pentru sufletul D-sale. Apoi, a dăruit şi a miluit însuşi *răposatul Mihail Voevod* cu acest de mai sus zis sat . . . pe sf. mânăstire, pentru aceşti de mai sus zişi bani şi plumb şi încă să-i dea şi alt sat.

Insă într'aceasta, s'a întâmplat moarte lui *Mihail Voevod* şi după *moartea răposatului Mihail Voevod, au avut ţara mari nevoi şi greutăţi de către Tătari şi de către alte limbi păgâne.* Iar într'aceasta, toţi prea cinstiţii boieri ai ţării şi ei încă au luat plumb de mult preţ . . . dela sus zisa mânăstire, iar în treaba şi în greutatea ţării şi aşijderea au dat şi au lăsat şi cinstiţii boieri ai ţării pe acest de mai sus zis sat, ca să fie al sf. mânăstiri şi au mărturisit şi înaintea D-mele cum-că au fost dăruit şi miluit . . . acest sat . . . să fie al mânăstirei Cozia.

Iar într'aceasta, am căutat şi D-mea . . . şi m'am încredinţat . . . cum-că acest sat... au fost după făgăduiala *răposatului Mihail Voevod*, dat şi miluit de *rĕposatul Mihail Voevod* şi de cinstiţii boieri ai ţării pentru aceşti de mai sus zişi bani şi plumb, de mult preţ şi pentru sufletul şi pomenirea *răposatului Mihail Voevod . . .*

Şi iar să fie . . . sus zisei mânăstiri, satul Frăsinetul şi Studeniţa şi . . . (loc gol), tot cu tot hotarul şi cu toţi vecinii, pentru că *aceste sate au fost de moştenire cinstitei călugăriţei Teofanei maica rĕposatului Mihail Voevod.* Apoi singură cinstita *călugăriţa Teofana* cu toată inima sa *a dăruit* şi a închinat şi a dat *aceste de mai sus zise sate şi vecinici* . . . zisei mânăstiri, de a sa bună voie, dinaintea cinstitului Arhiepiscop Chir Efrem al Rîmnicului . . . şi am văzut D-mea şi cartea ei cu mare blestem, cum ca sĕ nu aibă a strica şi a dărâma întocmirea sa, nimenea din neamul ei şi sau scris *cinstita călugăriţa Teofana în sf. pomelnic şi fiul său Mihail Voevod şi Doamna lui Stanca şi fii lor Necula Voevod şi Floriica* şi tot neamul lor să fie pomenit în veci . . .

1603 Decembre 28. Vezi actul rezumat mai sus la pg. 315—316 şi unde se vorbeşte de *Doamna Stanca, că murise de ciumă.*

1610 Ianuarie 18. (Arh. St. M-rea Brâncovenii şi Mamu pach. 18 doc. doc. 3) Hrisov către Nica Comisul şi frate-său Mihu ca să ţie satul Crăişanii şi cu rumânii, care sat au fost slobod mai nainte vreme. Apoi când au fost *răposatul Mihail Voevod, Bănişor în judeţul Mehedinţi, D-sa a cumpărat atunci acest sat drept 72.000 de aspri ; iar când l'au dăruit Domnul D-zeu pre D-sa cu oblăduirea*, D-sa s'a milostivit şi a miluit pre

www.dacoromanica.ro

boierul D-sale pe Nica Comisul şi pre frate-său Mihu cu acest sat, pentru slujba ce a slujit D-sale.

Apoi acum, slugile D-sale Nica Comisul şi cu Mihu au avut pîră cu nişte rumâni din acel sat, dar au rĕmas de lege acei rumâni.

1614 Decembre 11. A sĕ vedea mai sus pg. 208—9, documentul publicat şi în care ni se dau lucruri preţioase asupra lui *Mihail Voevod şi asupra fiului sĕu Nicolae Voevod.*

1619 Septembre 11. Vezi mai sus pg. 291 unde am rezumat documentu şi unde găsim despre *Mihai Vodă cel Viteaz* detalii asupra unui împrumut de 500 de galbini cu care se împrumutase fiind la Beligrad.

1626 Martie 26. (Acad. Rom. doc. 29/XLII.) Hrisov către mânăstirea ce se zice «*a lui Mihai Vodă*» din susul (gor) oraşului Bucureşti, unde ieste hramul sfântului Ierarh Niculae dela Miralichia . . . ca să ţie satele: Dralea . . . care au fost de moştenire al Danciului Vornicul ot Popeşti, iar după aceia Danciul Vornicul el au fost dator unui Cupeţ din Bucureşti anume Mavrichi snă star Mantev Cupeţu, carele au luat satul Dralea pentru 130.000 de aspri, pentru că n'a putut să-i plătească aceste aspre nici de-cum, până când i s'a întâmplat şi moarte de a rămas acea datorie neplătită. Apoi într'aceia, Mavrichie Cupeţul a luat acel sat Dralea şi încă a vrut să iea şi alte sate ale Danciului Vornicul căci nu i se îndeplinea preţul mai sus ziselor aspre, iar *rĕposatul Mihail Voevod n'a vrut să lase ca să intre alţii în sate boiereşti ci a dat Mihail Voevod* acele 130.000 de aspre în mâna lui Mavrichie neguţătorul.

Şi iar să fie sf. mânăstiri, moşie în Despicaţi partea lui Ştefan Logofătu şi a Jupaniţei lui Chera, a 4-a parte de peste tot satul, însĕ stj. 800, de la care a cumpărat-o *Mihail Voevod* drept 22.000 de aspri gata. Şi iar să ţie . . . în Despicaţi, partea lui Chiriac şi a fraţilor săi Fuga şi Socol . . . stj. 400, dela care a cumpărat-o *Mihail Voevod* drept 11000 de aspri.

Şi iar să ţie sf. mânăstire moşie în Câmpeni dela gârla neagră . . . părţile mai multor oameni . . . care părţi le-a cumpărat *Mihail Voevod*, dela aceşti oameni, drept 12.400 de aspri, stânjenul po 20 aspri.

Şi iar să ţie sf. mânăstire moşie în Buciumeni . . . părţile mai multor oameni . . . . pentru că au cumpărat *Mihail Voevod* aceste părţi . . . drept 11600 aspri.

Şi iar să ţie . . . satul Spanţovul de sus . . . pentru că sătenii acestui sat au fost cnezi (moşneni), apoi de bună voia lor s'au vîndut lui *Mihail Voevod* drept 12000 aspri gata sreb (de argint) . . .

Şi iar să ţie satul Suharna . . . care sat l'au cumpărat *Mihail Voevod* dela Jupan Mitrea Dvornicul şi dela Jupaniţa lui Neaga, drept 36.000 de aspri.

Şi iar să ţie . . . satul Costenii . . . pentru că sătenii acestui sat au fost toţi cnezi cu ale lor moşii, apoi s'au vîndut vecini lui *Mihail Voevod* . . . drept 15400 aspri sreb (de argint).

Şi iar să ţie sf. mânăstire satul Grădeştii . . . pentru că sătenii acestui sat au fost toţi cnezi cu moşiile lor, apoi sau dus ei toţi în marele Divan de s'au vîndut drept 35500 de aspri lui *Mihail Voevod*, să-i fie lui vecini.

Şi iar să ţie . . . satul Popeştii şi Bănciuleştii . . . care sate le-a cumpărat *Mihail Voevod* dela Mihnea Voevod drept 80.000 de aspri.

Şi iar să ţie . . . satul Ciocăneştii . . . pentru că, sătenii acestui sat au fost toţi

www.dacoromanica.ro

cnezi; apoi în zilele lui *Mihail Voevod* ei au venit în Divan şi sau vîndut să fie vecini lui *Mihail Voevod*, drept 45.000 de aspri.

Şi iar să ţie . . . moşia Plătăreşcii, jumătate din sat, care a cumpărat-o *Mihail Voevod* dela megiaşii din sat, cari au fost cnezi în această moşie, drept 10.000 de aspri.

Şi iar să ţie moşie în Cuneşti stj. 700, pentru că s'au vândut . . . toţi câţi sunt megiaşi cari se aflau şezători pe acea moşie, ce e şi hotărnicită de către satul Ciocăneştii, ca să fie vecini lui *Mihail Voevod*, drept 14800 de aspri.

Şi iar să ţie . . . părţile din satul Poiana *ale Doamnei Stanca* câte le-a închinat la această mânăstire, *Dumnea ei.*

Şi iar să ţie . . . satul Suha-Vişinii . . . cari oameni sau vîndut să fie vecini lui *Mihail Voevod*, drept 24000 de aspri.

Şi iar să ţie . . . satul Căcaţii . . . pentru că l'a cumpărat *Mihail Voevod* drept 10.000 de aspri.

Şi iar să ţie . . . satul Trăsura . . . pentru că l'a cumpărat *Mihail Voevod* drept 10.000 de aspri.

Şi iar să ţie . . . 2 sălaşe de ţigani cumpărate de *Mihail Voevod* dela Ivaşco a lui Radu Comisul drept 4000 de aspri. Apoi *Mihail Voevod* a dăruit toate aceste sate şi cu ţigani, *sf. mânăstiri a D-sale ce e din susul oraşului Bucureştilor . . . care a zidit-o pe acest sfînt loc şi a împodobit-o D-sa . . .*

1627 Aprilie 2. (Aricescu, Indice br. I pg. 105) Hrisov către Episcopia Rîmnicului prin care îi întăreşte stăpânire pe toată partea din moşia Plăvicenii, dăruită de *Jupâneasa Stanca* [1]).

1627 Noembre 3. (Arh. St. M rea Radu Vodă pach. 31 doc. 6.) Hrisov către mânăstirea ce e din josul Bucureşcilor cu hramul sf. Troiţă [2])... ca să ţie un loc ce e din jos de Bucureşti, ce este lângă sf. mânăstire unde este *palanga care o au fost făcut Sinan Paşa în zilele lui Mihai Vodă.*

1630 Ianuarie 10. (Arh. St. M-rea Radu Vodă pach. 31 doc. 8.) Hrisov cu conţinut exact la fel cu cel de mai sus.

1646 Septembre 25. Arh. St. M-rea Radu Vodă pach. 31 doc. 13.) Carte către mănăstirea sf. Troiţă (Radu Vodă) . . . ce e din jos de Bucureşti . . . ca să ţie un vad de moară ce este în apa Dîmboviţii din josul mănăstirei, în gârla cea nouă, care a fost dat mănăstirei de *rĕposatul Alexandru Vodă cel bătrân.* Apoi, *în zilele rĕposatului Mihail Vodă, stricat-au Turcii mănăstirea din temelie de o au fost aprins cu iarbă de puşcă;* deci au pierit atunci bucatele mănăstirei, de răutăţi şi sau risipit şi moşiile.

1654 Mai 6. (Aricescu Indice br. I pg. 106). Carte către Episcopia Rîmnic, întărindu-i stăpânire pe satul Plăvicenii, însă pe toată partea dăruită de *Doamna Stanca.*

1656 Aprilie 18. (Ibidem br. II pag. 106). Hrisov către mănăstirea Cozia ca să stăpânească satul Studiniţa din Romanaţi, tot satul cu toţi vecinii, de moştenire şi *din legătura lui Mihai Voevod,* precum s'au fost vândut ei lui *Mihai Voevod încă de când au fost D-sa în boierie, mare Agă şi mare Stolnic.* Această întărire se face contra pîrei veciniei lor care au zis că, nu s'au vândut lui *Mihai Voevod*, dar pîra lor s'a văzut ne-adevărată . . .

1) De sigur că ea este Doamna Stanca, după cum vedem din actul de mai la vale, cu data din 1654 Mai 6.

2) E vorba de mănăstirea cunoscută sub numele de „*Radu Vodă*“.

www.dacoromanica.ro

1658 Mai 1. (Aricescu, Indice br. I pg. 106). Hrisov către sătenii Plăviceni, din moşia *Doamnei Stanca*, ca să-şi dea dijma către Episcopia dela Rîmnic . . .

1658 Iunie 3. (Ibidem). Hrisov către Episcopia Rîmnic prin care îi întăreşte stăpânire pe toată partea din satul Plăvicenii, dăruite Episcopiei de *Jupâneasa Stanca.*

1666 Aprilie 23. (Acad. Rom. doc. 16/L III). Hrisov către mănăstirea Cozia . . . că văzând *Mihail Voevod* că au încăput la sf. mănăstiri nişte obiceiuri carele nu sunt de tocmeala sf. pravili, pentru egumenii ce încap la egumenie cu mită, fără voia soborului sau oamenii streini din alte ţări fără nici o milă la sf. casă, pentru aceea la multă răsipă şi sărăcie ajunseră sf. mănăstiri, de care lucru văzând *rĕposatul Mihail Voevod*, sf. mănăstiri căzând în multă slăbiciune, strâns-au sobor şi au socotit împreună cu . . . Mitropolitul chir Eftimie şi cu amândoi Episcopii chir Theofil Rîmniceanu şi chir Luca Buzevschi . . . şi au dat tuturor sf. mănăstiri ca să aibă pace şi rĕpaos, nimeni din boieri, sau Vlădică sau Episcop . . . să n'aibă voie a lua cu bani au veri-ce din mănăstire, nici a pune egumeni, nici a scoate, fără însuşi soboru să puie pe cine vor pohti şi să aibă a-i lua seama şi de venit şi de cheltuială, iar alt nimeni, nici Patriarhu, nici Vlădica, nici Episcopu, nici nimenea.

Şi dacă vr'un călugăr ar cădea în vr-o greşală, să'l judece egumenul cu soborul, după greşala lui, iar de va fi greşala mai mare, care nu i se cade egumenului cu soborul a'l judeca, să fie dus la Domnie, să se judece după fapta lui.

1700 Iunie 15. (Arhivul lui Cipariu pg. 455) Hrisov . . . către sf. şi Dumnezeiasca *Mitropolie a Belgradului şi Arhiepiscopiei ţării Ardealului, care dintru a sa temelie este făcută şi înălţată de rĕposatul Mihai Vodă* . . . dăruindu-i moşia din Câmpul Merişanilor din judeţul Argeş . . .

1746 Aprilie 30. Vezi mai sus, actul rezumat la pg. 316—317 unde se vorbeşte de *Doamna Stanca a Măriei Sale Mihai Vodă.*

In fine, avem un act *fără an, luna Ianuarie 5,* (Arh. St. M-rea Tismana pach. 83 doc. 4) o carte dată de Mihnea Vodă către Jupan *Mihai vel Stolnic* [1]) poruncindu-i că caute şi se trimeaţă ca să se ia nişte cărţi de moşie dela satul Vrăbicenii şi să le dea la mâna egumenului dela mănăstirea Tismana.

Dau loc aci şi la 2 iscălituri ale acestui Voevod, una originală aflată într'un document original în coll. mea de acte din 1597 Iulie 22 şi alta din 1599 Septembre 26 (Arh. St. M-rea Cotrocenii pach. 59 doc. 10, hrisov care este iscălit în cetatea Teleajin.

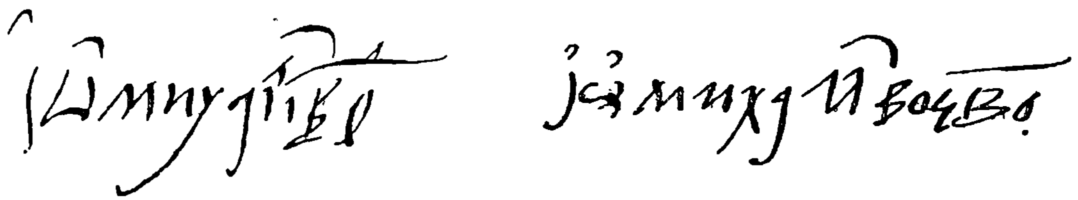

Copii legitimi ai lui Mihai Vodă cel Viteaz sunt : *Florica şi Niculae Pătraşcu Vodă.* A mai avut şi o fică, pe *Marula*, făcută din flori cum sĕ zicea, care a fost măritată după Socol.

Despre Florica avem numeroase documente că ea a fost căsătorită cu Preda Postelnicul din Greci zis şi Floricoiu, după numele ei. Despre ea, despre soţul ei cum şi despre

1) De sigur că el este viitorul Voevod şi porunca aceasta i se dă, fiind boier.

www.dacoromanica.ro

urmaşii lor a se vedea majoritatea documentelor la familia Grecianilor, unde le vom rezuma şi desvolta.

Despre Nicolae Pătraşcu Vodă, ştim că domneşte ca co-regent împreună cu tatăl său. A fost căsătorit cu Ancuţa sin Radu Şerban Vodă şi am văzut şi mai sus când am vorbit despre copii acestuia, actele doveditoare.

Ei avură fiică pe *Ilinca* născută la 1624 şi căsătorită cu Efstratie vtori Vistier Leurdeanu, cum şi doi fii, pe *Mihai şi pe Gavrilaş.*

Despre Gavrilaş ne spune d-l Iorga că a murit la 1622. Alte urme despre el nu avem.

Despre Mihai tot d-l Iorga ne spune că s'a născut la 1625. După pg. LVII—LX din Geneal. Cantac. de N. Iorga, 1902, ştim despre Mihai numai atât că el a rămas la Curtea germană, dar ce va fi devenit în urmă, nu ştim.

La 1627 Anca era văduvă, căci soţul ei Nicolae Pătraşcu Vodă murise şi fu îngropat în biserica sîrbească din Raab.

Să vedem şi câte-va acte interne care ne vorbesc despre urmaşii acestui viteaz Voevod.

1600 Mai 24. (Acad. Rom. doc. 91/XL) Hrisovul lui *Niculae Voevod feciorul lui Mihail* Voevod, *Domn a toată ţara Ardealului*, dat către boierul D-sale Tudoran Pitarul [1]) ca să ţie satul Iaşii . . . partea . . . *ce a cumpărat-o părintele D-sale*, . . . cu 15.630 aspri; *apoi părintele D-sale Mihail Voevod* l'au dăruit pe boierul D-sale Tudoran Pitarul, pentru slujba ce au slujit *D-sale şi părintelui D-sale* . . .

Aceasta îi este iscălitura, pe care o dăm în fac-simile.

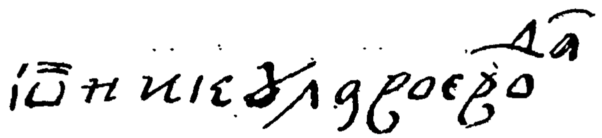

1602 August 16. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 303/122 netr. doc. 1 sau 3 ?) Hrisov către boierul . . . Zaharia Clucerul . . . ca să-i fie satul Şovârcu . . . pentru că acest sat l'au fost cumpărat *răposatul Mihail Voevod cu banii D-sale.* Iar într'aceasta sau întâmplat lui *Pătraşco Voevod fiul lui Mihail Voevod de au ieşit din ţară, în ţara Ungurească* şi atunci au ieşit cu D-sa şi Zaharia Clucerul şi s'au întâmplat de au avut multe greutăţi şi rele nevoi şi suferinţe în timp de doui ani şi au fost închis prin cetăţi: *în Ghielău jumătate an* şi *în Făgăraş un an şi jumătate.*

Apoi într'aceasta *Pătraşco Voevod*, D-sa când au fost în cetatea Făgăraşului, pentru atâtea suferinţe şi nevoi, pentru că au fost şi în obezi Zaharia Clucerul, au fost miluit pre Zaharia Clucerul cu satul Şiovârcul pentru dreapta şi credincioasa slujba sa şi *au făcut Pătraşco Vodă şi cartea cu mâna sa lui Zaharia Clucerul* ca să-i fie satul Şiovârcul, moşie ohabnică. Intr'această privinţă am văzut D-mea şi cartea *lui Pătraşco Vodă* cum au miluit pe Zaharia Clucerul cu acel de mai sus zis sat, şi asemenea l'am miluit şi D-Mea cu (rupt) Şiovârcu, ca să fie lui Zaharia moşie ohabnică.

Urmează apoi blestemul, întărirea şi martorii Divanului.

1610 Decembre 16. (Pg. 15 din Doc. rom. publicate de Acad. Rom. S. I. fasc. 1 din

1) De sigur el este *din Aninoasa.*

www.dacoromanica.ro

1907) Oancea Logofătul face schimb cu Jupan *Necula Postelnic*, dând cel dintâi satul Glina pentru Ciuleneța, care sat a fost cumpărat de *Mihai Vodă tatăl lui Necula Postelnic.* (după actul dela Acad. Rom. doc. 24/XLI) [1])

1611 Decembre 28. (Copie în coll. mea de acte). Hrisov [2]) dat pentru satul Crușovul și din care extrag următorul arbore genealogic:

. . . = Preda Postelnicul.
↑
Mihail Voevod (cel viteaz).

1611 Decembre 29. (Copie în coll. mea de acte) Hrisov [3]) cu acelaș conținut ca și cel de mai sus și din care extrag următoarele:

. . . = Preda Postelnicul
↑
Mihail Voevod (cel viteaz).

1617. (Arh. St. M-rea Cozia, documentele moșiilor Studina, Crușovul, Frăsinetu și Studinița.) Documente din care reiese că, *Marula e fica naturală a lui Mihai Vodă* (cel viteaz), *făcută cu Tudora din Tîrșor.*

Marula, pe la anul 1617 era deja măritată după Socol Paharnicul.

1619 Martie. (Acad. Rom. doc. 73 pach 41, original.) Hrisov pentru satu Gruiu, în care se vorbește de *Jupan Preda vel Sluger și de Jupanița lui Florica sin Mihail vel Ban al Craiovei, apoi Voevod.*

1623 Iunie 25. (Copie In coll. mea de acte) Hrisov [4]) prin care se constată că *Mihail Voevod* cumpărase satul Crușovul, fiind boier și banii îi dăduse prin mâna lui Stoica Logofătul din Loloești. Dintr'acest document iarăși extragem:

Florica = Preda biv vel Sluger.
↑
Mihail Voevod. El era vel Stolnic sub Mihnea Voevod.

---

1) In dosul actului de față se află scris, probabil între anii 1620—1630, de altă mână, următorul extras al actului:

„*Glina i Ciulinița au făcut schimbu Oancea Logofătul Cuștiureanul cu Nicula Pătrașco Vodă*"

2) Conținutul acestui document, în detaliu, îl voi reda cu ocazia publicării actelor care se ating de *familia Grecianilor*, căci interesează mai mult familia aceasta decât pe *Basarabi.*

3) Tot astfel vom face și cu acest document, publicându-l în extenso la familia *boierilor Greciani*

4) Tot la fel vom face și cu conținutul acestui hrisov ca și cu al celor de mai sus, publicându-l la *familia Grecianilor.*

www.dacoromanica.ro

1623 Octombre 6. (Acad. Rom. doc. 10|XLII orig. românesc.) Cartea Mitropolitului dată la mâna lui *Pătraşco Postelnicul* pentru satul Izvorul alb (belo Isvor) din judeţul Mehedinţi, ce i l'au dat acum Radul Voevod fiul răposatului Mihnei Voevod, care sat au fost al *rĕposatului Radului Postelnicul de în Floreşti*, iar după moartea lui, el au căzut pre mâna Buzeştilor.

Radul Postelnicul la moartea lui, au împărţit toate bucatele, satele şi moşiile lui şi rumânii şi ţiganii care pre unde au vrut (sic!) pre la rudele lui şi pre la slugi şi pre la mânăstiri pre unde i-au fost voia, iar acest sat l'au lăsat să fie domnesc, pentru că feciori de în trupul lui nu i-au rămas, iar Buzeştii cât l'au ţinut acest sat, ei l'au ţinut în silă şi fără dreptate.

Apoi acum D-sa aflând aceasta, au miluit cu acest sat pe cinstitul *Pătraşco Postelnicul*, întru bună voia D-sale, cu inimă curată şi luminată, în Divanul cel mare, *pentru că Pătraşco Postelnicul au fost rudă de aproape Radului Postelnicul şi venit de într'o ţară streină, înaintea D-sale . . .*

1631 Septembre 22. (Acad. Rom. doc. Episc. Ghenadie Enăceanu.) Hrisovul lui Leon Voevod sin Ştefan Voevod către cinstit dregătoriul D-sale Jupan Necula biv vel Vistier, ca să ţie satul Pleşovul de sus şi de jos din judeţul Olt şi cu rumânii, care sat au fost dat Radului Logofătul şi fraţilor săi: Dumitrul Vornicul şi lui Dragomir Comisul, în zilele Radului Voevod sin Radul Voevod dela leat 7036 = 1528 [1]).

Apoi în zilele lui Mihnea Voevod, l'a cumpărat acest sat *Mihai Vodă pe când era vel Stolnic*, dela oamenii din acel sat. Apoi *Mihai Vodă l'a dat zestre ficei sale Jupaniţei Floricăi şi ginerelui său, lui Preda Slugerul.*

Apoi în zilele Radului Voevod sin Mihnea Voevod, la leat 7120 = 1612 au avut pîră *Preda Slugerul şi fiul său Mihai Postelnicul* în 2 divanuri, cu oamenii din acel sat. Apoi în zilele lui Alexandru Voevod sin Iliaş Voevod în a 2-a domnie, la leat $\frac{7137}{1629}$, *Preda Slugerul şi fiul său Mihaiu Postelnicul* au pus zălog acest sat la Iovan Lătinul ot Bosna-Săraiu, drept ughi 600, *când au fost în pribegie*; apoi Iovan Lătinul a vîndut acest sat Jupanului Necula biv vel Vistier, drept 478 de ughi.

Iar acum a făcut pîră în Divan, *Petru Vistierul ginerile lui Preda Slugerul.*

1641 Iulie 24. (Copie în coll. mea de acte) *Eu Stan Grozea . . .* şi cu ciata noastră cari suntem megiaşi *din satul Mirceştii ot sud Ialomiţa, zapisul nostru ca să fie de mare credinţă la mâna cinstitei Doamnei Elincăi fata rĕposatului Pătraşco Voevod, nepoata lui Mihail Voevod, cum să se ştie că dupĕ ce o au adus D-zeu aici în ţară, căzut-am a fi pre seama D-ei, rumâni cu toată moşia noastră, tot satul Mirceştii,* de care lucru să se ştie că sunt în siliştea Mirceştilor stj. 470.

Deci într'aceia, noi aceşti rumâni ai D-ei ce sântem mai sus scrişi, *căzut-am la D-ei cu multă rugăciune şi ne-au slobozit de ne-am rĕscumpărat capetele noastre şi cu feciorii noştri . . .* şi cu părţile noastre, însĕ stj. 235, *să fim în pace şi slobozi până în vecie*, şi au rămas pe seama D-ei Cocoanei stj. 235, să-i ţie D-ei şi să facă ce i va fi voia, că este a D-ei moşie dreaptă . . .

1641 Iulie 24. (Copie în coll. mea de acte) Adică eu *Elina fata rĕposatului Pătraşco*

1) De sigur că el nu poate fi altul decât numai Radu Vodă cel cunoscut sub denumirea de, *cel dela Afumaţi.*

www.dacoromanica.ro

Vodă, nepoata rĕposatului Mihai Vodă, scriu şi mărturisesc cu acest zapis al mieu, ca să fie de mare credinţă de mâna . . . (unor moşneni) din satul Mirceştii ot sud Ialomiţa, cum să se ştie că. *dupĕ ce m'au adus D-zeu aici în ţară acum în zilele Mării Sale Domnul nostru Io Matei Basarab Voevod*, alesu-mi-sau pàrticeaua mea cu judecata Domnu nostru şi a tot sfatul ţării, satele *moşiu-meu rĕposatului Mihai Vodă* şi au căzut a fi pe seamă şi acest sat ce scrie mai sus Mirceştii, ca sĕ-mi fie rumâni cum au fost şi mai nainte vreme.

Deci într'aceia, aceşti moşteani ai satului ce scriu mai sus, venit-au la mine de au căzut cu multă rugăciune ca să'i las să se rĕscumpere. Drept care lucru şi eu încă am socotit în tot chipul şi având şi poruncă dela Măria Sa Domnu nostru şi dela tot sfatul ţării ca să'i las să se rĕscumpere, nu am avut cum face într'alt chip ci i-am slobozit de s'au rĕscumpărat de rumânie de către mine, ei şi cu toţi feciorii lor, stj. 235 . . . drept ughi 40 şi au dat şi banii gata în mâna mea şi i-am slobozit ca să fie nişte oameni în pace şi slobozi, de acum până în vecie cum este şi mai sus scris; aşijderea întăresc şi cu blestem, veri-cine din sângele meu sau veri-cine se va ispiti a sparge şi a strica această tocmeală a mea, acela să fie blestemat de D-zeu. Aceasta am scris şi pentru credinţă pusu-mi-am pecetea şi iscala cu mâna mea ca să se crează.

1641. (Arh. St. M-rea sf. Apostoli, condica veche No. 1 fila 156 şi 156 verso.) Act pentru moşia Mirceştii din sud Ialomiţa şi din care extragem următorul arbore genealogic:

Elinca Vistiereasa la 1641 (7149) a revenit în ţară din pribegie.
Ea avea unchiu pe Jupan Costandin vel Postelnic care ţinea pe mătuşa ei, Jupâneasa Elina.

Pătraşco Voevod = Doamna Ancuţa. **Florica** = Preda vel Sluger.

Mihail Voevod.

1645 Septembre 8. Eu Jupâneasa Nedelea nepoata Pârvului Logofătul ot Coteşti mărturisesc cu această a mea carte să fie la mâna d-lui *nepotu-mieu Evstratie vtori Vistier şi la mâna nepoatei mele Jupâneasa Elina Vistiereasa fata d-ei Doamnii Ancuţa*, ca să se ştie . . . că eu Jupâneasă bătrînă şi fără feciori . . . le-am dăruit o vie în dealul Ştefăneştilor . . . şi din Pietroasa. Pentru că această jumătate de moşie şi vie au fost ale *unchiului meu Pârvul Logofătul care au fost văr primar cu Doamna Elina muma Doamnei Ancuţa* . . . iar altă jumătate am dăruit *Jupânesei Elinei Postelniceasa a Jupanului Costandin Postelnicul*, pentru mila ce au avut pentru noi. Jupaniţa Nedelea a fost Comisoae. Ea era nepoată de soră Pârvului Logofătul ot Coteşti. *Nedelea Comisoaia era vară cu Doamna Ancuţa.*

1646 Martie 10. (Arh. St. M-rea sf. Apostoli pach. 4 doc. 2.) Hrisov către *Pan Costandin vel Postelnic*, ca să ţie moşie în satul Mirceştii ot sud Ialomiţa, stj. 205, ce au fost a *Jupânesei Elina Paniţa boierului Jupan Evstratie vtori Vistier*, *nepoata rĕposatului Mihail Voevod* şi care aceasta au dat-o lui *Jupan Costandin vel Postelnic* de oarece au mai avut *Jupan Costandin vel Postelnic* şi alte moşii aproape de aceasta.

www.dacoromanica.ro

1654 Octombre 28. (Arh. St. M-rea Brâncovenii şi Mamu pach. 18 doc. 18.) Zapisul lui *Istratie vel Postelnic şi al Jupânesei sale Elinca fata lui Pătraşco Voevod nepoata rĕposatului Mihail Voevod*, către *cumnatul lor Pană Cămăraşul din Căpreni*, adeverind de bani 600 ughi cu cari sau împrumutat dela el oamenii din satul Lazul ot dol-Jil, de sau rĕscumpărat dela ei.

Iscăliţi sunt: *Istratie vel Postelnic, Ieu Ilinca fata lui Pătraşco Vodă*, Radul vel Agă (martor).

1660 Februarie 23. (Acad. Rom. doc. 23/LI.) *Jupâneasa Elinca fata Doamnei Ancuţii*, dă zapis . . . *vară-mia Ancuţii Jupâneasa lui Stoian Vistier* că, acum în zilele lui Gheorghe Ghica Voevod, iar *eu fiind o Jupâneasă rămasă de soţie şi fără feciori*, îi dă ocina din Ştefăneşti în Muşcel şi cu viie în dealul Ştefăneştilor.

Ii erau: dela *mătuşă-mea Jupâneasa Nedelea nepoata Pârvului Logofătul ot Coteşti.*

Semnează: *ieu Ilinca fata lui Pătraşcu Vodă.* Pecetea cu vulturul sus şi vulturul cu crucea în stemă.

Martori: Stroe vel Logofăt, Chirca vel Stolnic, Radul Logofătul Creţulescu, Mareş Logofătul.

1664 Aprilie 21. (Arh. St. condica Brâncov. No. 4 fila 875 roşu, 741 negru, M-rea Jitianu.) Hrisov . . . către mânăstirea Ciutura . . . ca să ţie satul Somorul din judeţul Mehedinţi, care au fost al lui *Mihai Vodă* de cumpărătoare şi au fost miluit cu dînsul pre Giurgiul Pitarul. Deci trimiţându'l într'o treabă a lui, el l'au fost ficlenit; apoi *Mihai Vodă* au luat satul dela dînsul şi au miluit pre Aga Farcaş din Gabrova şi tot l'au ţinut cu pace în viaţa lui. Iar după moartea lui, fostu-s'au sculat feciorii Agăi lui Fărcaş: Gora Paharnicul i Stepan, de au vîndut satul lui Drăghici Logofătul din Pleşoiu. drept bani gata ughi 150.

Iar după aceea, *dacă au luat Istratie Postelnicul pre Ilinca, nepoata rĕposatului Mihaiu Vodă*, tras-au pîră în Divan înaintea rĕposatului Mihai Vodă pentru acest sat, cu Drăghici Logofătul din Pleşoiu. zicând *Istrate Postelnicul* cum-că este mai volnic el a darea banii pe acest sat, *căci se trage despre Mihai Vodă moşul Jupânesei Ilincăi, Jupâneasa lui Istratie Postelnicul.* Intr'aceea, Matei Vodă au judecat, cum să întoarcă *Istrate Postelnicul* banii îndărăt lui Drăghici Logofătul . . . apoi *Istrate Postelnicul* au dat acest sat de pomană pentru sufletul lui şi al părinţilor lui, la *mânăstirea Ciutura*, căci *au fost făcută de ei din temelie.*

Apoi acum sculatu-s'au satul Somorul cu pîră şi au venit la Divan de au stătut de faţă cu egumenul . . . şi cu Barbul nepotul Agăi lui Fărcaş . . . dar a rĕmas de lege satul Somorul . . .

1686 Martie 25. Istratie feciorul lui Stoian biv vel Comis, dă zapis la mâna nepotului său lui Costandin Golescu feciorul suroră-mi Marica . . . când au fost în zilele lui Şerban Vodă Cantacuzino, iar eu am dăruit toate viile noastre din dealul Ştefăneştilor ot sud Muşcel . . . cât se va alege, însă din partea Pârvului Logofătul ot Coteşti, jumătate de ocină . . . şi alte vii, care vii au fost dăruit *Stroe biv vel Vistier unchiul nostru,* lui *Istratie Vistieru*, care vie şi parte de moşie ne este şi nouă de daru, dela *mătuşă-mea Ilinca fata rĕposatului Pătraşco Voevod, nepoata lui Mihai-Vodă* . . . (ss) *Istratie Zlatovici.*

1710 Martie 15. (Arhiva din Iaşi, Anul I, 1889 90 pg. 118.) Hrisov . . . prin care

www.dacoromanica.ro

se dărueşte lui Mihalea biv vel Stolnic Cândescul şi lui Pârvan Vistieru şi Dragomir Căpitanul şi Iordache Cămărăşelul şi Radul Ceauşul za slujitori şi Pârvul Părcălabul şi Nicula Burducea, moşia din Moceşti în judeţul Buzăului.

Această moşie a fost a lui Udrea biv vel Armaş *în zilele rĕposatului Mihail Voevod.* Tot acolo au avut parte şi Ienache Banul Catargiul.

Apoi în zilele lui Gavril Moghilă Voevod, moşnenii din acel sat s'au răscumpărat. Iar acum în zilele lui Costandin Voevod (Brâncoveanu) s'au sculat egumenul dela mânăstirea Comana, Daniil, cu pîră, zicând că această moşie au dat-o *Doamna Ilina fata lui Pătraşcu Vodă, nepoata lui Mihai Vodă, la moartea ei în zilele rĕposatului Costandin Vodă* (Basarab, Cârnu) sfintei mânăstiri Comana; egumenul însă a rĕmas de lege . . . .

Acestea sunt actele ce le cunoaştem despre urmaşii lui Mihail Voevod cel viteaz şi mai nainte de a trece la documentele celor l'alţi fii de Basarabi, pe care îi avem în curs de cercetare, vom adăoga numai atât că, urmaşi direcţi, în linie bărbătească, n'au rĕmas, nici dela ramura aceasta, iar prin femei, urmaşii lor se vor cerceta într'o ramură din familia Grecianilor.

Vom da loc şi unui tablou întocmit de rĕposatul Gr. G. Tocilescu şi publicat în revista «Tinerimea Română» Anul XII, 1895 pg. 91, tot cu privire la urmaşii lui Mihai Vodă Viteazu, pentru a sĕ compara cercetările acelea cu notele ce am putut culege noi.

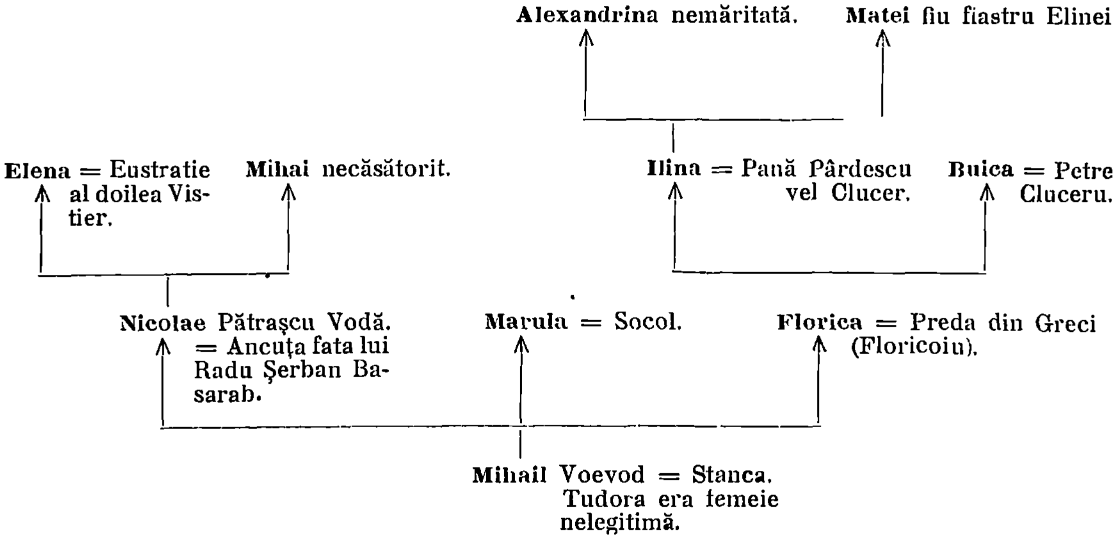

Despre autorul şi urmaşii lui Radu Vodă, Paisie, Misleanu.

Cronicile ne spun că, el mai înainte de a domni, fusese călugăr la mânăstirea dela Argeş şi cunoscut sub numele monahicesc de *Paisie,* ceiace ne-ar întări în credinţa că numele lui din botez ar fi *Petru,* nume sub care îl găsim de altfel intitulându-se (vezi mai sus pg. 382). E mult adevăr însă, că odată urcat în scaunul ţării ca Voevod, în actele oficiale, ca hrisoave, cărţi, raporturi etc. el ne este cunoscut sub numele de *Radu-Vodă.* Cu alte cuvinte, numele de Petru, Paisie şi Radu desemnează una şi aceiaşi persoană. I s'a mai zis şi *Misleanu,* dar acest atribut l'a câştigat în urmă, după moartea lui când cronicarii, vrând să deosibească mulţimea de Radu Vodă ce abundă în istorie pe acele timpuri

www.dacoromanica.ro

pentru ca el să fie mai lesne de recunoscut, l'a poreclit astfel, după mânăstirea ce rezideşte el în timpul domniei, fapt probat de altfel şi prin hrisoave, după cum mai la vale vom vedea.

O probă documentată că în adevăr el, mai înainte de a domni, s'a numit *Petru* şi că în călugărie a purtat numele de *Paisie*, o avem în documentul din 7045 = 1537, la Arh. St. M-rea Zlătari pach. 5 doc. 10 şi unde să zice exact: *Petru Vodă Călugărul numit Paisie.*

Tot astfel găsim şi în actul dela Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 437/256 netr. doc. 1 act din 7045=1537 în care vedem că i se zicea şi *Petru Voevod sau Paisie Călugărul.*

Altă probă că, în câteva acte, el a purtat şi numele de *Petru Vodă*, o avem în actul deja publicat mai sus la pg. 382 cum şi în «Bibliografia rom. veche, ediţia Acad. Rom. 1898 pg. 25, unde în molitvenicul slavonesc tipărit la Târgovişte în 1545 de el, se zice: *Io Petru, marele Voevod . . . fiul prea bunului şi marelui Radu Voevod*, iar în actul din 1540 Februarie 23, despre care amintim mai sus, se zice: *Io Petru Voevod, după nume Radu Voevod sin Radul Voevod . . . . .*

In sfârşit, că lui i s'a zis şi *Misleanu*, după numele mânăstirei ce rezideşte, avem proba în documentul din 1620 Aprilie 5, (Arh. St. M-rea Mislea pach. 2 doc. 1) prin care Gavril Vodă Movilă întăreşte mânăstirei . . . ce se chiamă Mislea unde este hramul sf. Troiţe . . . ca să le fie moşie în Stelnica . . . a 3-a parte . . . însă din malul Dunării până în Ciungi unde se hotăraşte cu Ialomiţa . . .

Apoi să mai ţie moşie la Pojorăşti . . . a 3-a parte . . . pentru că aceste moşii. . . au fost cumpărate de *răposatul Radu Vodă Paisie*, dăruite şi închinate . . . pentru că au fost această mânăstire făcută de *părinţii Radului Vodă Paisie* şi tot au stăpânit călugării dela Mislea aceste moşii cu bună pace pâna în zilele răposatului Mircea Voevod (Ciobanu), pe vremea când au fost tăiat domnia-lui pe boierii cari au fost ctitori la sf. mănăstire şi au prădat şi mânăstirea de au lăsat-o pustie şi de atunci până acum tot au fost aceste moşii risipite şi împresurate de alţi boieri şi de nimenea căutate.

Iar acum . . . călugării dela sus zisa mânăstire . . . au căutat pentru moşiile sf. mânăstiri . . . şi au aflat aceste părţi de moşii împresurate de Ioachim feciorul lui Hamza care au fost Vornic, iar partea de moşie din Pojorăşti au fost împresurată de Costandin feciorul lui Niculae Avanul şi au venit de s'au pârât de faţă călugării cu Ioachim feciorul lui Hamza înaintea D-mele . . . pentru moşia dela Stelnica . . . şi au scos călugării la Divan şi cartea *Radului Vodă Paisie* . .

Mogoş Vornicul tráia la data aceasta, sub Gavril Vodă Movilă.

In sfârşit, nu putem trece cu vederea şi faptul că, actele noastre interne, în majoritatea lor, numesc pe acest Voevod, după moartea lui, *Radu Vodă Călugărul;* probă despre acest lucru a se vedea mai sus pg. 184 şi alte multe documente.

Intrebarea de căpetenie este acum, oare al cui fiu să fie el ?

Cronicile ne spun că el este fiul unui Radu Vodă Călugărul şi noi alt Radu, care să fi fost şi călugăr, nu cunoaştem—după cum am arătat şi mai sus, când am discutat despre filiaţiunea lui Pătraşco Vodă cel bun, — de cât pe acela din 1521, care a cercat să se puie Domn în urma morţii lui Neagoe Vodă. Dacă ar fi aşa, atunci am avea un indiciu că Pătraşco Vodă şi cu Radu-Paisie de care ne ocupăm, ar fi mai de grabă fraţi, de cât să cutezăm măcar a bănui că cel dintâi să fie fiul celui de al doilea. De altfel, tot cronicile

www.dacoromanica.ro

ne afirmă acest lucru, dar tot ele greşesc, căci pe lângă cei doi fii ai lui Radu Vodă Călugărul, adică pe lânga Pătraşcu Vodă şi Radu Vodă Paisie, ne mai dau încă pe un Petru Vodă ca frate cu aceşti doi, şi acest lucru l'am dovedit ca fiind cu totul inexact, căci sub numele de Petru şi Radu Vodă Paisie nu trebuie să vedem decât una şi aceiaşi persoană.

In consecinţă, este d'ocamdată mai mult o supoziţie că Pătraşcu Vodă şi cu Radu Vodă Paisie ar fi fraţi, fii ai lui Radu Vodă Călugărul (Dragomir) cel din 1521, căci documentat nu avem până aci nici o dovadă.

E drept că cronicile, cu ocazia stabilirii paternităţii diferiţilor Voevozi, ne spun şi un adevăr cu privire la acest Radu Vodă—Dragomir Călugărul şi anume că *el a murit tăindui-se capul de către Bădica Comisul, vărul lui Neagoe Vodă.* Aluzia cronicilor, că el ar fi căzut victima acestui omor este verosimilă, nu prin faptul că ucigătorul lui Radu-Dragomir-Călugărul, este chiar Bădica Comisul, viitorul Voevod, cunoscut sub numele de Radu-Bădica Vodă, ci din cauză că, uciderea s'a petrecut în războiul din toamna anului 1521, când el a cercat să fie Domn.

Dar să trecem şi la partea documentată, pe cât o cunoaştem noi, şi să vedem ce legături putem stabili cu *Radu-Vodă*, tatăl său şi cine să fie acel Radu!

Documentul din 1537 Iulie 3, chiar al lui Radu Vodă-Paisie, dat pentru moşia Ostrovu din Olt (Arh. St. condica Brâncov. No. 1 pg. 241 ; vezi şi originalul tot la Arh. St. Episc. Râmnic pach. 67 doc. 6.) ne vorbeşte că, *acest Voevod este fiul lui Radu Voevod şi că el a avut frate pe un Radu Voevod*, cu alte cuvinte, am avea următoarea schiţă genealogică:

Radu Vodă (Paisie) — **Radu Vodă**

Radu Vodă

Dar cine să fie aceşti 2 Radu, nu putem încă preciza.

Găsim apoi un alt document, din 1541 fără lună şi zi, hrisov emanat tot dela el, dat pentru nişte ţigani (Aricescu, Indice br. I pg. 84; vezi şi doc. orig. la Arh. St. Episc. Argeş pach. 69 doc. 3) şi în care sĕ zice . . . pentru că acesti ţigani au fost ai *Doamnei Despina* cumpăraţi cu asprii ei şi miluită de către *părinţii D-mele, de rĕposatul Radul Voevod si de Radul Voevod* aşijderea. Apoi Doamna Despina a fost datoare sus zisei mânăstiri, aspri 20.000 . . . şi a dat pentru aceşti bani, acei ţigani.

Dintr'acest act, mi se pare că ne apropiem întru câtva de oarecari preciziuni. In adevăr, Doamna Despina despre care ni se vorbeşte într'acest hrisov, nu poate fi alta decât Doamna lui Neagoe Vodă Basarab; miluirea şi cumpărarea acelor ţigani nu poate fi făcută de cât în urma anului 1521, când ştim că încetează din viaţă soţul ei Neagoe Vodă Basarab şi chiar împrumutul de 20.000 de aspri nu credem să se fi făcut decât tot după anul 1521, fiind văduvă, probabil pentru a-şi asigura cu acei bani domnia fiului ei Teodosie. Cred că o justă interpretare a celor conţinute mai sus, nu se poate da decât în felul acesta. Ei bine,, în cazul acesta, am avea asigurat că, tatăl său Radu Vodă, care miluise pe Doamna Despina cu hrisov pentru buna stăpânire a acelor ţigani, nu poate fi un alt Radu decât numai unul din aceia care vin în şir cronologic la domnia ţării, după anul 1521 şi

www.dacoromanica.ro

chiar reîntărirea celuilalt Radu Voevod, nu poate fi decât probabil a fratelui lui, dovedit din documentul de mai sus. Admiţând dar ipoteza aceasta ca întemeiată întru-câtva, tatăl său nu poate fi alt Radu decât unul din cei trei următori şi anume: ori Radu Vodă — Dragomir Călugărul, ori Radu Bădica Vodă sau Radu Vodă dela Afumaţi, căci alt Radu în acest interval de timp nu cunoaştem şi să fie bine înţeles totodată că, acel Radu Vodă, tatăl său să fi avut încă un fiu, pe Radu, care să fi domnit, căci după cum vedem din amândouă documentele, se zice că a fost Voevod.

Dacă ne punem dar în ipoteza aceasta şi tălmăcim sensul acestor 2 documente în felul arătat, ar urma ca, Radu-Paisie Vodă să aibă frate pe unul din aceşti trei Radu Vodă şi amîndoi, să fie copii unui Radu din cei l'alţi doi Radu, rĕmaşi.

Ca să fie fiu sau frate cu Radu dela Afumaţi, faţă cu cele ce am vĕzut mai sus, nu este cu putinţă, căci am arătat că cel dela Afumaţi, este fiul lui Radu Vodă cel mare. Tot astfel nu putem crede nici despre Radu-Bădica Vodă căci şi el este tot fiul lui Radu Vodă cel mare, prin urmare frate cu Radu Vodă dela Afumaţi.

Nu ne mai rămâne dar alt Radu decât Dragomir Călugărul care ar putea să-i fie tată şi în care caz, un Radu Vodă oarecare necunoscut nouă încă, să fie frate cu Paisie.

Cam la concluzia aceasta ne-ar duce sensul celor două documente, fapt ce ar concorda şi cu indicaţiile ce ni le dau cronicile.

Alte documente care să ne apropie şi mai mult de stabilirea identităţei tatălui său, noi nu cunoaştem. Găsim în unele documente, chiar de ale lui că, se vorbeşte de Vlad Voevod Călugărul, Radu Voevod cel prea frumos, Basarab (Neagoe) Voevod, Radu Voevod, Moise Voevod, Vintilă Voevod, Vlad Voevod, Vlad Voevod ce i s'a zis Drăculea, etc. dar nici unul din ele nu ne dă a înţelege măcar cât de puţin că vre-unul din ei i-ar fi tată, moş, etc. Aşa dar până la noui probe documentate, care să elucideze cestiunea filiaţiunei lui, trebue să'l considerăm şi pe el, sub toată rezerva, ca şi pe Pătraşcu Voevod cel bun, ca fiind fii lui Radu-Dragomir Călugărul, Vodă; dovedindu-sĕ lucrul altfel, singur aş avea satisfacţie, căci n'am mai umbla pe dibuite şi spre ruşinea istoriei noastre naţionale, să nu ştim nici măcar al cărui fiu este cutare sau cutare Voevod.

După cronici, el moare în surghiun la Egipet.

Despre urmaşi de ai lui, nu cunoaştem pe alţii decât pe cei 2 fii, *Marco Voevod i Vlad Voevod* pomeniţi în actul din 1540 Februarie 23 şi alte detalii despre ei decât cele cuprinse în lucrarea citată a d-lui Bogdan, noi nu mai cunoaştem. Din acelaş izvor, avem asigurare că, acest Paisie a avut şi o fată pe care o mărită, dar dupĕ cine şi când anume, nu ştim, căci de asemenea suntem lipsiţi de acte. Scrisoarea aceia publicată de D-l Bogdan este din 17 Decembre, fără an şi zice către pîrgarii din Braşov că . . . am mare bucurie că sînt socru. Până acuma n'am avut în viaţa mea nuntă şi n'am fost socru.

Cum însă astăzi mi-a dăruit D-zeu daru dela prea iubita fiică a D-mele, căci dela prea iubitul meu fiu, D-zeu ştie când î-mi va dărui o aşa veselie ca cea de acum.

Deci vă rog să veniţi şi Dvs. . . . şi ziua în care va fi, să ştiţi Dvs. că e să fie la Naşterea lui Hristos.

Nunta aceasta a avut loc dupĕ cum ne vorbeşte actul No. 123 şi că delegatul Braşovenilor era Mihail Roth, venit cu daruri, la 9 Februarie 1541. Aşa dar, la 1541 ar fi avut Radu Vodă Paisie prima nuntă, a ficei sale.

Dacă punem evenimentul acesta în legătură cu ştirile ce ni se dau prin docu-

www.dacoromanica.ro

mentul din 1540 Februarie 23 că, copii lui Radu Paisie sunt Marco şi Vlad, se naşte încă o reconfirmare şi anume că, chiar faţă cu aceste 2 acte este peste putinţă de admis că Pătraşco Vodă cel bun să fie fiul lui Radu Paisie, căci chiar dacă ar fi fiul lui, el nu s'ar fi putut naşte decât după data aceasta; ori la 1555 Septembre 15 (vezi actul la pg. 383 mai sus) să zice că, Pătraşco Vodă avea fiică pe Jupaniţa Maria, prin urmare afirmaţiunea de mai sus cade şi devine absurdă, căci dela 1540 până la 1555, adică într'un interval de timp de 15 ani, să se nască Pătraşco Vodă, să se căsătorească, să aibă fiică pe o Jupaniţă, este peste putinţă şi aceia care au scris în felul acesta bine ar fi ca într'o viitoare ediţie să repare eroarea!

Despre Marco să ştie din acelaş izvor că era bolnăvicios, tatăl chema pe Gherghe Dohtorul — vraciul — dela Braşov, cu ierburi de toate boalele, pentru a-i uşura boala.

După aceste observaţii trec la ultimul punct ce mi-a mai rămas de studiat despre Basarabi si anume:

Cine sunt autorii şi urmaşii lui Radu Vodă-Dragomir Călugărul şi ai lui Vlad-Vintilă Vodă.

Despre *Radu Dragomir*, toate cercetările mele au rămas fără un rezultat satisfăcător. E şi firesc să fie aşa, căci voind să apuce domnia, cu pretenţii legale ca un fiu de Basarab, vine cu oaste să se impue, dar când să ocupe Scaunul, cade în luptă, probabil, ca un simplu pretendent sau în cazul cel mai bun nu domneşte decât foarte puţin timp şi poate numai într'o parte a ţării. Este dar fatal ca să nu avem până azi, ivit la lumină, nici un act oficial emanat dela el, căci n'a avut nici timpul material disponibil pentru aceasta.

Alte detalii decât cele atinse în treacăt, mai sus, după cronici, nu putem da şi ne vom mulţumi numai cu cele arătate, anume că Paisie şi Pătraşco Vodă, ar părea să fie fii lui; deci el ar fi avut urmaşi mai iluştri decât aproape toţi cei l'alţi Basarabi din vremea aceia şi legătura lui cu craca cea mare a Basarabilor Drăculeşti, o vom face ţinând socoteală tot de aceea ce ne spun cronicile că, *el e fiul lui Vlad Vodă Călugărul* şi că mai nainte de a fi Domn după pg. XLVI şi urm. din Vol. III Studii şi Doc. de N. Iorga, — el ar fi fost din partea Buzăului, cunoscut şi sub numele mirenesc de Vlad-Vlăduţă, ca călugăr sub numele de Dragomir şi ca Voevod sub numele de Radu.

Despre *Vlad-Vintilă Vodă*, de asemenea ştim puţine lucruri. Goneşte pe *Vlad cel înecat* în 1532 şi domneşte în locu-i până la 1535 când şi el are o soartă tot atât de vitrigă, fiind ucis la o vânătoare de cerbi pe malul Jiului, atras în cursă de nişte boieri pe care pusese de gând să-i ucidă.

Ştim că zideşte mânăstirea Menedict. Cronicile ne spun că şi el ca şi mulţi alţi Voevozi, a tăiat mulţi boieri în vremea cât a domnit şi că era de fel din Slatina.

Numele ce purta ca Domn era Vlad şi îl găsim în multe documente şi sub numele de Vlad şi sub acela de Vintilă.

Moartea lui Vlad-Vintilă Vodă are loc în *vara anului 1535*, după d-l Bogdan I. c.

Din documentele interne ştim următoarele amănunte cu privire la acest Voevod:

După actul dela Arh. St. condica Brâncov. No. 1 pg. 500/337, *Vintilă Vodă sin Radu Vodă* a avut moşie în satul Fălcoi din judeţul Romanaţilor.

După actul din *1535 Iunie 13*, act care se găseşte în proprietatea d-lui Ion I. C. Brătianu, avem următoarele lămuriri . . . iar după aceia, mai înainte de aceste vremi, au fost împresurat *Vladul Voevod ce se numeşte Vintilă*, aceste moşii, de au dat mânăstirii dela

www.dacoromanica.ro

Brădet, cu sila şi fără de judecată şi făr de dreptate şi încă i au fost isgonit de peste moşiile şi de peste bucatele lor, pentru că i au pârât pe dânşii egumenul, înaintea lui *Vintilă Vodă*, de le-au aruncat lor foarte mare năpaste, apoi puţin de nu au pierit.

Iar după moartea lui *Vintilă Vodă*, am căutat zice Radu-Paisie —, strâmbătatea lor.

Cu alte cuvinte, Vlad-Vintilă Vodă la data de mai sus, nu mai era în [viaţă; deci moartea lui trebuie pusă mai nainte de data aceasta.

Actul din *1629 Iunie 11*. (Aricescu, Indice br. I pg. 68, vezi şi Arh. St. Episc. Argeş pach. 35 doc. 1.) prin care întăreşte mănăstirei dela Argeş stăpânire pe moşia dela Fălcoiu, care a fost a lui *Vintilă Vodă*, *fiul Radului Voevod* şi a dăruit-o zisei mânăstiri, pentru pomenire, prin cartea sa din anul 1535/7043.

O reîntărire a documentului de mai sus, adică al aceluia din 1535 Iunie 13, o găsim în actul din 1737 Iunie 18 (doc. orig. la d-l Ion I. C. Brătianu) . . . pentru că în zilele lui *Vintilă Vodă*, fost-au avut strămoşii acestor oameni din Brătianii de sus împresurată în silă, de le-au fost luat moşia Brătianii cu munţii . . . şi le-au fost dat călugărilor dela Brădet şi în locul satului Brătianii le-au fost dat lor altă moşie şi încă le-au fost mai dat adaos 7000 de aspri gata, bani domneşti.

Iar în zilele Radului Voevod Călugărul (de sigur Paisie), fost-au avut pîră oamenii dela Brătiani cu călugării dela Brădet, înaintea D-sale pentru satul Brătianii ce li s'au fost luat dela mâna lor . . . şi le-au fost dat lor moştenirea înapoi . . .

Singura întrebare care ne mai rămâne de rezolvat este aceia de a şti, al cui fiu este. In această privinţă, actele ne spun numai atât că, el este fiul unui Radu Vodă, dar care anume, nu ştim.

Cercetând actele lui, din vremea în care a domnit, găsim că la 29 Decembrie 1532, (Arh. St. M-rea Valea pach. 16 doc. 2) chiar el zice că, *Vlad Voevod Călugărul* este moşul lui . . .

In documentul din 12 Februarie 1533 (Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 46 doc. 2; vezi şi Aricescu, Indice br. II pg. 87) sĕ vorbeşte de cărţile mai multor Voevozi, printre care găsim şi pe a lui Radu Vodă (cel mare) sin Vlad Vodă Călugărul, cum şi pe a tînărului Radu Voevod care fără îndoială trebue să fie *cel dela Afumaţi*, cum şi ale altor Domni, dar curios că pe nici unul dintr'aceşti doi, nu-i face sau nu-i numeşte a fi părintele lui, de unde am putea deduce că nu mai rămân decât, ori Radu-Dragomir Călugărul, ori Radu-Bădica, Voevozii, ca presupuşi părinţi ai lui.

Acelaş lucru se petrece şi cu ştirile date de alte 2 documente din 1533 Noembre 3 şi 15 (Arh. St. condica M-rei Govora I folio 209; vezi şi doc. orig. la Arh. St. M-rea Govora pach. 3; idem, idem pach. 4 doc. 4) în cari ni se vorbeşte de *Radu Vodă sin Vlad Voevod Călugărul* în documentul dela 3 Noembre, şi de *Radu Vodă feciorul Călugărului* în cel dela 15 Noembre, fără ca să se zică că el ar fi chiar tatăl său.

Faţă cu aceste puţine detalii am înclina să credem că, Vlad-Vintilă Vodă mai de grabă este fiul unuia din cei 2 Radu (Bădica sau Dragomir) de cât al lui Radu Vodă cel mare şi că astfel fiind, şi unul şi cel-lalt dintr'aceşti 2 Radu, sunt fii lui Vlad Vodă Călugărul, unul (Bădica) dovedit cu acte, iar cel l'alt numai prin supoziţie şi după cronici.

Urmaşi dela el nu cunoaştem.

Ca un ultim cuvînt asupra Basarabilor voi adăoga că, din diferite publicaţii ca şi din lucrarea mea «Eraldica Română» pg. XVII şi urm. Buc. 1900, ştim că, în afară de aceşti

www.dacoromanica.ro

fii de Basarabi, mai sunt o sumă de persoane care sub titlul de *«pretendenţi»* sau *«domnişori»* au cercat să domnească în Muntenia, *cu sau fără pretenţii legitime de a fi descins din marea familie domnitoare a Basarabilor*. Lista acestora am publicat'o şi noi în lucrarea pomenită, pe atât pe cât ne-au fost cunoscuţi dupĕ cronici şi după documente; a mai reveni asupra acestei liste, n'ar fi interesant decât dacă am arăta şi izvoarele pe baza cărora am alcătuit-o. Scopul nostru genealogic însă nu l'am putea atinge, căci pe unii din ei, deşi de sânge Basarabesc, nu îi cunoaştem mai de aproape şi nu ştim ai cui fii sunt şi prin urmare nu i-am putea lega cu cei l'alţi membri ai familiei; iar pe alţii—şi aceştia sunt cei mai mulţi —, nu-i putem nici măcar bănui, că ar fi din neamul acesta, căci pretenţia lor de a domni nu este bazată pe dreptul de sânge, ca făcând parte din casta domnitoare.

De aceia dar, în lucrarea genealogică ce am întreprins, nu vom face nici măcar menţiune despre ei, ci ne vom rezerva de a vorbi de ei la sfârşitul lucrării în curs de publicaţie *«a Divanelor Domneşti»*, căci credem că locul este mai potrivit acolo, decât aci pentru că acolo vorbim despre domniile Voevozilor, despre timpul domnit, despre boierii care îi susţineau cum şi despre aceia care, ca turburători ai acelor domnii, au cercat din când în când să împiedice venirea la domnie sau chiar domnia liniştită a membrilor vechei noastre familii domnitoare.

Cu notele şi rezumatele ce preced, am terminat cu fii de Basarabi cunoscut, din acte, de mine şi pentru ca rezultatul cercetărilor mele să se înfăţişeze într'o lumină mai vie, adunând la o laltă toate sursele de care m'am folosit, dau aci alăturat un tablou a parte, ca anexă, în care figurez tot ce am putut afla cu privire la neamul cel mare al Basarabilor care au condus destinele Munteniei, în decurs de veacuri întregi şi care cu toate sfâşierile dintre ei şi boieri, totuşi au apărat acea mare moşie cu braţul lor şi ne-au lăsat o nouă urmaşilor ca o scumpă moştenire.

BASCOV-BÂSCOVEANU-BÂŢICOVENII

. . . . (fată) = Ioan Căpitanu sin Niculae Manu, Maior.
↑
. . . . Bâscoveanu.

Ioan Bâţcoveanu Pitaru 1822.
↑
Dumitraşco ot Bâţicoveni 1694. 1699. — **Radu** Bâţicoveanu 1694, 1699.
↑
Şerban Logofătul ot Bâţicoveni. — **Ştefan** Postelnicul 1662.
↑
Leontie Postelnicul ot Bâţicoveni. 1662.

Radul Logofătul Bâţicoveanul 1670.
↑
Preda Iuzbaşa ot Bascov. 1663.

Marcu Logofătul 1610. = Ioana sora lui Ştefan Logofătul din Bărbuleşti.
↑
Antonie din **Bâţicoveni**.

www.dacoromanica.ro

1610 August 2 şi 1619 Ianuarie 12. Vezi mai sus, Vol. II pg. 170 1 din lucrarea de faţă, unde am rezumat documentele, în baza cărora am figurat în arborul genealogic de mai sus pe *Marcu Logofătul fiul lui Antonie din Băţicoveni.*

1662 Ianuarie 7. (Acad. Rom. doc. 69/XLIV) Vînzare de rumâni şi unde sĕ vorbeşte de:

Ştefan Postelnicul
↑
Leontie Postelnicul ot Băţicoveni.

1663 Aprilie 28. (Arh. St. M-rea Tismana pach. 3 doc. 9.) *Preda Iuzbaşa ot Bascov* împreună cu alţi 23 de boieri au făcut alegerea moşiei Rogova.

1670 Septembrie 17. (Acad. Rom. doc. 177/LXXV.) *Radul Logofătul Băţicoveanul* este martor la un zapis.

1694 Noembre 28. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 132 doc. 7.) Zapisul lui *Dumitraşco sin Şerban Logofătul ot Băţicoveni, nepotul lui Leontie ot Băţicoveni,* prin care vinde lui Costandin Ştirbei vel Clucer, partea sa de moşie dela Veade ce se chiamă Berisloveasca ot sud Teleorman, stj. 95, stânjenul pe bani 44, care fac lei 31,88.

Iscăliţi sunt: *Radul brat lui Dumitraşco ot Băţicoveni,* Diicul vel Logofăt, Şerban Cantacuzino vel Comis, Costandin Corbeanul vel Pitar, Radul Hrizii vel Clucer za Arie.

1699 Ianuarie 20. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 132 doc. 8.) Zapisul lui Costandin Ştirbei biv vel Clucer prin care dărueşte Mitropoliei din Bucureşti moşia ce se chiamă Blotorii de sus şi Berislăveasca cari sunt tot într'un hotar, ot sud Teleorman, fiind din jos de Ruşii de Vede, care şi lui i-au fost de cumpărătoare dela Matei Pitarul Cărămidă şi *de la Dumitraşco împreună cu frate-său Radul, Băţicovenii,* care moşie după ce o au cumpărat, fostu-o-au dat de zestre fiicei sale Stancăi.

Apoi întâmplându-i-se boală grea ca aceea cât îi venise ceasul cum ca să'şi dea datoria cea de obşte, aşa au fost gândit întru inima ei de au lăsat cu sufletul ei după a ei petrecanie să i se îngroape oasele la sf. Mitropolie şi să se dea la sf. Mitropolie această moşie care i-a fost dat ei de zestre şi după ce s'au aşezat oasele ei la sf. Mitropolie, acum d-lui Clucerul încă o dă şi o închină această moşie la sf. Mitropolie. (Urmează martorii).

1822 Ianuarie 15. (Doc. orig. în proprietatea d-lui Avocat N. Alexandrescu, 1901 Ianuarie.) *Ioan Băţcoveanu Pitaru,* la data aceasta, a trecut în condica sf. Mitropolii, diata lui Iordache biv vel Vornic Slătineanu.

Fără dată. (Vezi tabela No. 2 «*Genealogii*» alcătuită de A. S. Creţulescu, 1898.) *O fiică* căreia nu'i cunoaşte numele, *născută Băscoveanu,* a fost căsătorită după Ioan Căpitanu sin Niculae Maioru Manu.

BĂTEŞTII

Radu Logofătul
↑ ot Bătieşti
1662.

Iorgachi Slugerul, Dvornicul
↑ ot Băteşti 1623, 1641.

www.dacoromanica.ro

1623 Iunie. (Acad. Rom. doc. 7/XLII.) *Iorgachi Sulgerul ot Băteşti* împreună cu alţi 11 boieri, face parte ca boier hotarnic pentru alegerea moşiei Stoeneştii a Jupanului Necula biv vel Vistier.

1641 (*Mai rupt*) *23.* (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 289/470 netr. doc. 1.) Hrisovul lui Matei Vodă către mânăstirea Suhăretul ce este zidită de *boiarinul D-sale, Iorgachi Dvornicu ot Băteşti ot sud Prahova*, pentru sufletul răposatului slugii D-sale Cerchezul Vătaf za Aprozi, ca să fie în pace de dări şi de biruri.

1662 Martie 10. (Orig. rom. pe hârtie, în propriet. d-lui Gr. N. Balotă, Buc. 1903.) *Radul Logofătul ot Bătieşti* împreună cu alţi 11 boieri, hotărnicesc satul Lereştii.

BELDIMANII[1])

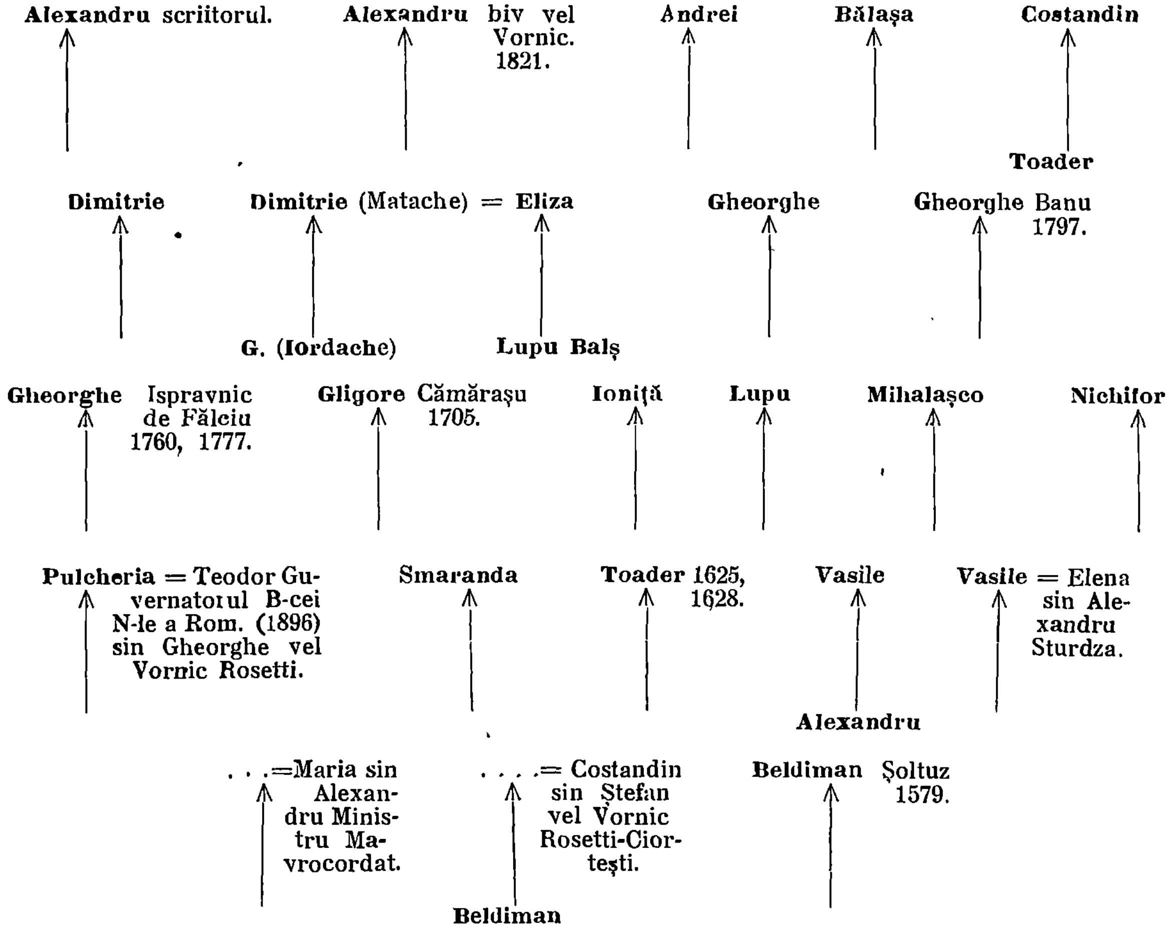

1) Dupĕ cum sĕ poate vedea din actele ce urmează, eu nu prezint aci o lucrare propriu zisă genealogică. Familia este de origină din Moldova, unde a trăit veacuri întregi; am zis şi altă dată că pentru familiile de acolo puţine acte mi-au picat în mână.

Consider dar lucrarea mea mai mult ca o contribuţie modestă pe lângă materialul bogat ce alţii au cules despre familiile de dincolo de Milcov.

www.dacoromanica.ro

Alexandru Beldiman scriitoru. A sĕ vedea despre el Vol. II pg. 3, 81 şi urm., 91, şi urm. 97-99, 338, 341 şi n. 2, 349, 436, 440 şi n. 3, 440 şi urm. 442 n. 5, 443, 493, 494 din Ist. lit. rom. de N. Iorga.

Alexandru Beldiman biv vel Vornic trăia la 1821 Octombre 12. (Acad. Rom. doc. XXVII/82.)

Andrei Beldiman. A sę vedea Vol. I pg. 483 din Ist. lit. rom. de N. Iorga.

Bălaşa Beldiman. Vezi idem Vol. II pg 88.

Costandin Toader Beldiman. Vezi idem Vol. II pg. 88.

Dimitrie Beldiman. Vezi idem Vol. II pg. 88-9.

Dimitrie (Matache) sin G. (Iordache) Beldiman. El = Elisa sin Lupu Balş. (Extras din arborul familiei Balş.)

Gheorghe Beldiman. Vezi idem Vol. II pg. 88.

Gheorghe I anu. (Arh. St. condica domnească No. 33 fila 218 verso). *1797 Dec. 19.* Anaforaua veliţilor boieri către Domn în pricina Medelniceresei Anastasia Fălcoianu, soţia Medelnicerului Ştefan Fălcoianu, care s'au jeluit împotriva Slugerului Dona Grigorie, unchiul d-ei zicând ea că, fără nici o dreptate îi stăpâneşte Slugerul două jumătăţi de moşie ce sunt ale d-ei rĕmase de moştenire dela tatăl d-ei, anume Cheseleu şi Valeva, din ţinutul Bucovinei, şi le mănâncă Slugerul venitul încă dela leat 1780 de când li s'au împărţit casa părintească prin foi de împărţeală, şi deosebit s'a jeluit Medelnicereasa că sĕ află păgubită şi de altă moşie ce se chiamă Şişcanii, care este în pământul Moldovei, şi este şi aceasta pusă în foaia de împărţeală tot în partea d-ei, zicând că pe această moşie Şişcanii au vândut-o Slugerul de tot statornică la un boier moldovean, anume *Banu Gheorghe Beldiman.* Pentru care zice că mergând Medelnicerul Ştefan, soţul ei, acolo la Bucovina să iea acele 2 jumătăţi de moşie Cheseleu şi Valiva în stăpânire şi găsind venitul moşiilor vîndut la un neguţător de acolo până la leat 1799, acel neguţător nu l'au îngăduit pe Medelnicerul a face zapt moşiile cu cuvânt că are să le iea el veniturile până la împlinirea sorocului; asemenea zice că au mers d-lui Medelnicerul şi la Iaşi ca să iea în stăpânire moşia Şişcanii şi nu l'au îngăduit acel boier *Beldiman,* în care umblete au făcut zice Medelnicereasa, cheltuială mai bine de taleri 1000, şi nu s'au folosit cu nimic.

Medelnicereasa la judecata de acum a veliţilor boieri era representată prin vechil, socrul d-ei biv vel Paharnicul Dumitrache Fălcoianu.

Slugerul Grigorie Dona a răspuns la judecată că, venitul celor douĕ moşii nu l'au vândut el, ci Mărioara sora d-lui, cu cuvânt căci îi sunt puse de Slugerul Dona în foaia ei de zestre, care i-au dat-o Slugerul iscălită de d-lui.

Din actul dovadă dat de Canţelaria Chesaro-crăeştii Agenţii din Bucureşçi, se constată în privinţa celor două moşii din Bucovina că, în vreme ce însuş Slugerul pusese aceste 2 jumătăţi de moşii la foaia de împărţeală a casii părinteşti în partea cumnată-sii Zoiţii Donoaii, anume Medelniceresei Anastasii jeluitoarei, rămăsese în urmă a avea Slugerul putere ca să puie în foaia zestrilor soră-si Marioarei numai celelalte jumătăţi din Cheseleu şi Valeva, iar nu moşiile întregi.

La leat 1780 Sept. 13, a pus Slugerul moşia Şişcanii în foaia împărţelii ce au dat'o Slugerul cumnati-si Zoiţii Donoaii, şi apoi la leat 1785 Aug. 20, au vîndut'o Slugerul cu zapisul sĕu la *Banul George Beldiman boier din Moldova.* Până când o va răscumpăra această moşie Slugerul, vechilul Medelniceresii a cerut, şi veliţii boieri au admis, ca în lo

www.dacoromanica.ro

cul acestei moşii Şişcanii să se dea în stăpânirea Medelniceresii altă moşie a Slugerului ce o are aici în ţară, za stânjeni 850, între hotare, anume Obileştii, i Zbîrcenii, i cu Vlădeştii şi cu Peteştii, ca să o stăpânească d-ei această moşie a Slugerului până ce'i va scoate Slugerul moşia Şişcanii de la acel boier, ce-i au vîndut'o şi îi va face-o teslim în stăpînirea d-ei.

Gheorghe Beldiman. (Aricescu, Indice br. II pg. 60.) Cartea lui Ioan Teodor Voevod prin care orândueşte pe *Ispravnicul de Fălciu Gheorghe Beldiman*, ca să judece şi să hotărască pricina dintre Apostol Croitoru şi Tacu Frăţilă, pe moşia Buneştii, la 1760 Septembrie 10.

Gheorghe Beldiman. (Vezi idem pg. 70.) Cartea lui Gligore Alexandru Ghica Voevod către Episcopul de Huşi şi Ispravnici ca să aleagă şi să hotărască cu pietre, părţile reclamate de *Gheorghe Beldiman* din moşiile Tabăra de pe Sărata, Buburuzii şi Scheia, din 1777 Septembre 23.

Gligore Cămăraşu. (Vezi idem pg. 69.) Cartea lui Antiohie Cantemir Vodă prin care întăreşte lui *Gligore Beldiman Cămăraşu*, jumătate din moşia Buburuzii din ţinutul Fălciu, la 1705 Iulie 13.

Ioniţă Beldiman. A se vedea despre el Vol. II pg. 88 din Ist. lit. rom. de N. Iorga.

Lupu Beldiman. Vezi idem pg. 437.

Mihalaşco Beldiman. Vezi idem pg. 88.

Nichifor Beldiman. Vezi idem pg. 87-8.

Pulcheria Beldiman (extras din arborul familiei Rosetti) a fost = cu Teodor Guvernatorul Băncii Naţionale a României (1896) sin Gheorghe vel Vornic Rosetti.

Smaranda Beldiman. A se vedea Vol. II pg. 89 din Ist. lit. rom. de N. Iorga.

Toader Beldiman. A se vedea despre el documentul din 1628 Noembre 25 publicat la pg. 18 Vol. V Studii şi Doc. de N. Iorga.

Tot despre el (*Toader Băldiman*) a se vedea şi documentul din 1625 Iunie 15 publicat la pg. 106 din Doc. rom. publicate de Acad. Rom. T. I faşc. 1 din 1907.

Vasile fiul lui Alexandru Beldiman. A se vedea despre el Vol. II pg. 91 şi nota 1 din Ist. lit. rom. de N. Iorga.

Vasile Beldiman (extras din arborul familiei Sturdza) fu = cu Elena sin Alexandru Sturdza.

Un Beldiman a fost = cu Maria sin Alexandru Ministru Mavrocordat. (Extras din arborul familiei Mavrocordat.)

O fiică de Beldiman, a fost = cu Costandin sin Ştefan vel Vornic Rosetti-Ciorteşti. (Extras din arborul familiei Rosetti.)

Despre un Beldiman a se vedea pg. 59 din Apendicele ce însoţeşte cele 2 volume din Ist. lit. rom. de N. Iorga.

Despre un Beldiman, Şoltuz, a se vedea actul din 1579 Februarie 29 la pg. 5 Vol. V, Studii şi Doc. de N. Iorga.

Despre familia Beldiman a se vedea pg. 87 şi urm. şi pg. 91 nota 1, Vol. II, din Ist. lit. rom. de N. Iorga.

www.dacoromanica.ro

BELU

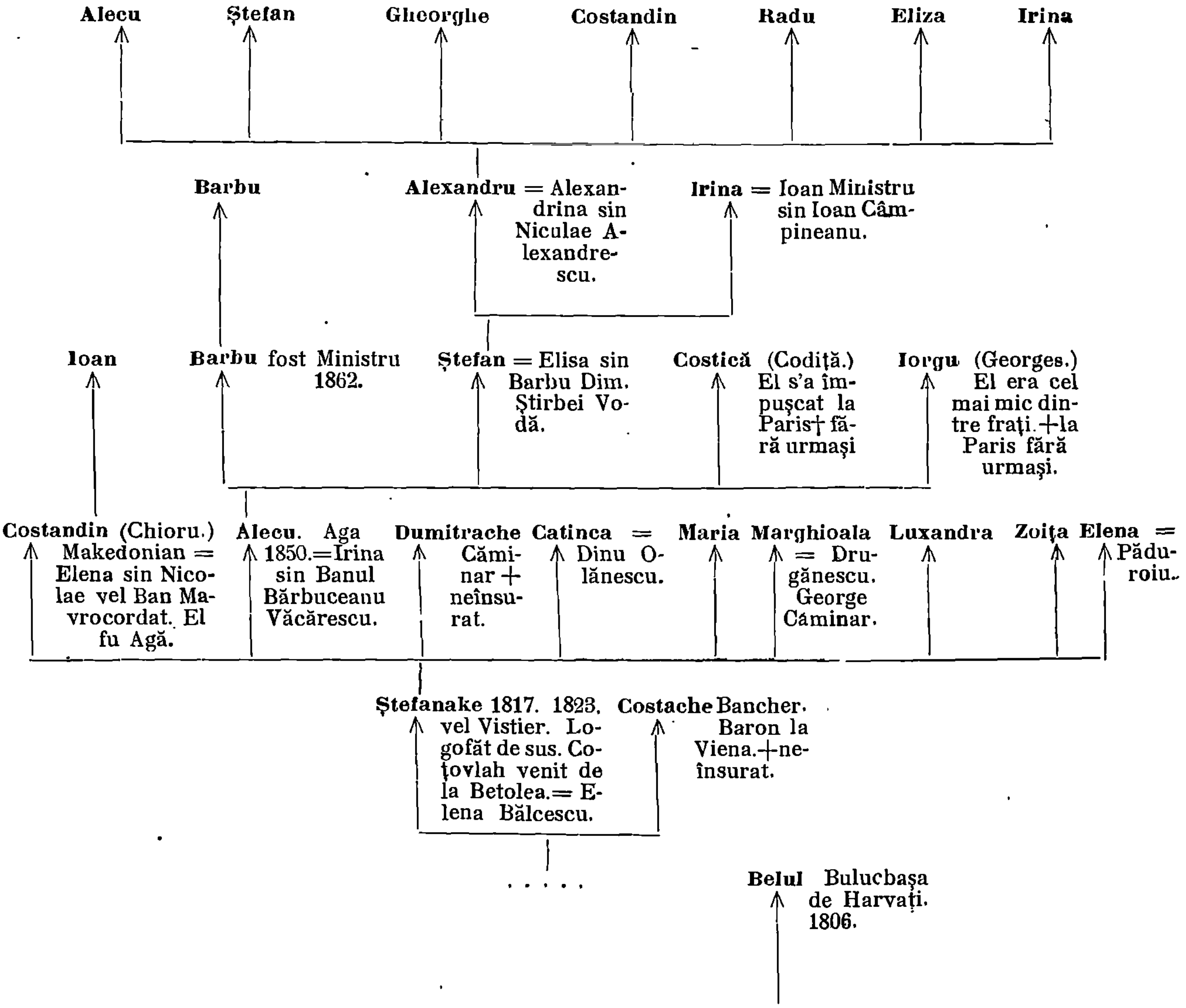

Alecu Belu poseda la 1850, în județul Prahova, munții Urechea și Morarul (Vezi cartea «Sinaia de Al. G. Găleșescu)

Alecu Aga sin Ștefanache vel Vistier. El = Irina Văcăreasca sin Banul Bărbuceanu Văcărescu. (Extras din arborul familiei Văcărescu.)

Alexandru sin Ștefan. El = cu Alexandrina fiica lui Niculae Alexandrescu, fiică care este adoptată de Iancu Porumbaru.

Barbu Belu fost Ministru. El la 1853 a cumpărat munții Morarul și Urechea, Sleiasa-mare și Seciurile.

La 1862 Aprilie 24 era Ministru al Cultelor (vezi Ef. Spit. civile pg. 467 de Al. G. Găleșescu.) sub Alexandru Ioan Cuza Vodă.

www.dacoromanica.ro

Catinca sin Ştefan Belu a fost = cu Dinu Olănescu.

Costache. El a fost cel dintâi care veni în ţară şi apoi trecând la Viena, acolo a murit neînsurat, lăsând în lipsă de moştenitori direcţi o mare avere copiilor fratelui său. La Viena a cumpărat titlul de Baron. Pe timpul când frate s'o era în putere sub Caragea Vodă, el se ocupa cu bancher-lîcul. Aci în ţară, era credinciosul lui Ioan G. Caragea Vodă.

Costache (Costandin) (Kioru) Baronu Makedonian sin Ştefanache vel Vistier. A să vedea despre el şi pg. 36 şi 38 Vol. II din Ist. rom. de N. Iorga.

El fu = cu Elena sin Nicolae vel Ban Mavrocordat. (Extras din arborul familiei Mavrocordat). După unii acest Mavrocordat era din Atena.

Despre el şi fraţii lui, iată ce detalii găsim prin documente: 1833 Martie 6 (Arh. St. Judecătoreşti-noui, condica Divanului judecătoresc, No. 14514 (roşu) din anul 1833, fila 137).

Costache Belu **Aga.** **Dumitrache** Belu **Căminar.** **Alecu** Belu **Căminar.**

Logofătul Belu. 1833.

Costică (Codiţă) sin Alecu Aga. El avea pasiune pentru pian, şi era mult căutat prin toate saloanele pentru cunoştinţele sale muzicale.

Sfârşitul lui a fost tragic; *s'a sinucis într'o cameră la hotel în Paris* căci i se urâse cu viaţa, neavând nici o afecţiune, nici familie, şi începuse a se răci chiar şi de frate-s'o Iorgu, cel mai mic, de care mai înainte era nedeslipit.

Averea sa însemnată, rĕmasă atât despre mamă cât şi despre tată, o prăpădise toată fără nici un folos.

Dimitrie ? Despre un Belu (probabil Dimitrie, dupĕ d-l Iorga) a sĕ vedea Vol. II pg. 366-7 şi 346 din Ist. lit. rom. de N. Iorga.

Dumitrache Belu. (Cartonul cu pisanii în coll. mea.) La mânăstirea Predealul, pe muntele Clăbucetu, în judeţul Prahova, se află o icoană nouă a sf. Niculae, îmbrăcată cu argint, dăruită de el la sus zisa mânăstire.

Irina sin Ştefan Belu, fu = cu Ioan (Iancu) Ministru sin Ioan (Iancu) Câmpineanu. (Extras din arborul familii Câmpinenii.)

Marghioala Belu. La Arh. St. condica veliţilor boieri No. 12 fila 34 verso, găsim cu data de 1820 Iunie 10 un act din care extragem:

Marghioala = Gheorghe Drugănescu Căminar.

Logofătul Belu

Ştefan Belu. A sĕ vedea despre el Vol. II pg. 142 din Ist. lit. rom. de N. Iorga. El după tabela No. 2 de *Genealogii,* alcătuită de A. S. Creţulescu, 1898, era căsătorit cu Eliza sin Barbu Dimitrie Bibescu-Ştirbei Vodă (prin 1847.) Vezi şi arborul familiei Ştirbei.

www.dacoromanica.ro

Ştefan (*Ştefanache*) *vel Logofăt.* La 1812 când veni Caragea ca Domn, el era cântăreţ în strana dreaptă a bisericei Episcopiei. Grec, vorbea bine limba românească. El fusese desemnat în 1812, din Ţarigrad, ca venind Caragea pe tron, să'l facă vel Vistier căci va fi bine servit, şi el aşa făcu. El a înzestrat mânăstirea Predealul.

Documentele ce cunosc despre el sunt următoarele:

1817. (Arh. St. condica domnească No. 94 fila 175.) Zoiţa Bălăceanca, la data aceasta a zidit biserica de pe moşia sa Tătărăştii şi a numit moştenitor pe *biv vel Logofătul Ştefan Belu*, cu îndatorire ca să îngrijească şi de biserică, ceia ce el n'a făcut şi mai târziu a observat lucrul acesta chiar Zoiţa, care a recunoscut atunci ce păcat a săvârşit şi cum şi-au năpăstuit sângele făcându-l moştenitor *pe acest strein.* Actul e interesant şi'l caracterizează de minune pe acest Ştefan Belu.

In legătură cu acest act e bine să se vază şi actele deja publicate în Vol. I pg. 240 din lucrarea de faţă, cu datele din 1817 Decembre 1, 1817-19 şi 1819 Octombre 31.

1817 August 20. (Arh. St. condica Logofeţii streinelor pricini, No. 1.)

Dela Departamentul pricinilor streine, d-lui Polcovnicul Grigorie Caribolu cerând dela judecată adeverirea acestei cărţi de danie de taleri 15000, ce s'au făcut har din partea d-lui biv vel Vistier Ioan Moscu, d-ei cocoanei Anichii fiica d-lui biv vel Logofăt Costandin Dudescu ce ţine întru căsătorie pe d-lui Polcovnicul, s'au întrebat d-lui Vistierul Ioan Moscu cât şi d-lui *biv vel Logofăt Ştefan Belu*, i d-lui chir Ioan Scufa ce se văd iscăliţi întru această carte de danie, şi luarăm pliroforie dela d-lor că, darul acesta este făcut din bunăvoinţa d-lui Vistierului Moscu întocmai după coprinderea ce se vede întru această carte, care după cererea d-lui Polcovnicului Caribolu s'au adeverit şi de către noi.

1823 Aprilie 5. (Arh. St. condica domnească No. 102 fila 483) Ştefan Belu biv vel Logofăt împreună cu alţi boieri, iscăleşte o anafora în calitate de boier epitrop al casei nevârstnicului copil şi clironom al rĕposatei Cluceresii Elena Vlangali.

In catagrafia boierilor caftanlîi (la Arh. St. dela 34/220 albastru) făcută după cererea Generalului Kiseleff, găsim:

La 1769 e născut în Bucureşti (?) *boierul de cl. I, Logofătul de Ţara de sus Ştean Belu*, care la 1829 Septembre 11, şedea în Bucureşti şi era de ani 60.

Din notele genealogice scrise între 1830 1840 şi aflate la Acad. Rom. în Mss. 1065 la fila 275-6 şi 289 extrag:

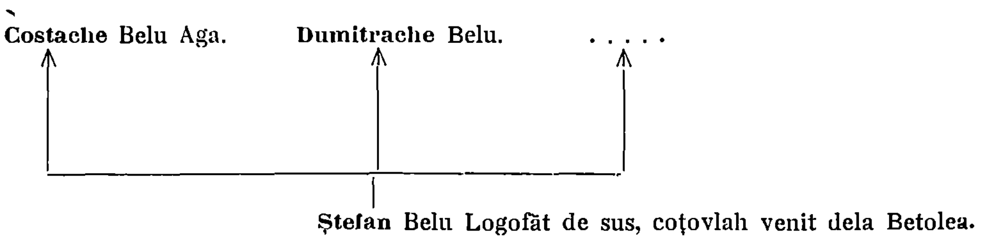

El a ocupat şi rangul de vel Vistier şi era = cu Elena Bălcescu.

Din condica domnească No. 48 fila 54 verso, la Arh. St. aflăm că, la 1806 Iulie 30 era în Bucureşti *Belul Bulucbaşa de Harvaţi.* Nu va fi oare vorba tot de Ştefan vel Vistier?

www.dacoromanica.ro

BENGESTII

Familie neaoş românească, o găsim din vremuri destul de depărtate luând parte la cele mai de seamă acte cari ating Voivodatul muntean.

Fapt important, cu privire la începutul acestei familii, dupĕ câte cunoaştem noi, este că, o găsim încă pe la sfârşitul secolului XV lea, înrudită prin alianţă cu Basarabii noştri Voivozi. Aşa, actul din 1479 Noembre 17 (vezi mai sus pg. 265 şi nota 4) ne vorbeşte de *Jupan Stanciu*, căsătorit cu Anca, sora lui Basarab Vodă-Ţepeluş-cel tînăr, când capătă hrisov pentru nişte ţigani.

Pe acest Stanciu îl cunoaştem ca cel mai vechiu membru al acestei familii.

Cronicile ne vorbesc apoi de un Benga, pe la anul 1522 care piere în războiu. Iată textul: «Radu Vodă dela Afumaţi . . . avu iar războiu la Clejani unde a biruit pe Mehmet «bey; apoi a biruit Mehmet, *când pieri Benga*. După 1522, Radu Vodă fugi în ţara un«gurească, după ce fu biruit de Mehmet-bey . . .

Magazinu Istoric IV pg. 269 zice în astă privinţă: «iar când au fost apoi, au biruit «Turcii şi au *pierit Benga*. Aceasta se petrece la anul 1522, în lupta dată Turcilor la Clejani, «de către Radu Vodă dela Afumaţi».

Ne vine greu să identificăm pe acest Benga cu Jupan Stanciu cel pomenit în documentul din 1479; intervalul de timp ar fi de 43 de ani şi ce e mai mult că Stanciu era căsătorit la 1479, astfel că, dacă am admite că ar fi avut atunci vârstă chiar şi 20 de ani, adică la data când primeşte hrisov, apoi ar avea un total de 63 de ani vârstă când piere în războiul dela Clejani. Lucru nu e de mirare şi să poate se fie una şi aceiaş persoană dar noi din motive deja cunoscute, ne abţinem să avansăm lucruri care, chiar probabile dacă par, totuşi nu sunt absolut sigure. Tot ce pot adăoga este că, *Benga cel din 1522*, nu ne apare sub forma unui simplu luptător, ci sub forma unei căpetenii de oşti, care pierde lupta, este prins şi ucis sau este ucis chiar luptând alături cu oastea pe care o comanda.

Pe la anul 1560 iarăşi ne apare un Stanciu Benga. Astfel, după Mag. Ist. T. IV pg. 272 şi Odobescu, Doamna Chiajna, pg. 62, se vorbeşte de *Stanciu Benga*, care împreună cu mai mulţi boieri fiind pribegi în ţara ungurească din cauza Mircei Vodă (Ciobanu), încearcă la 1560 ca prin războiu să gonească pe Doamna Chiajna şi fiul ei Petre dela domnia ţării, însă după mai multe ciocniri, boierii fură învinşi şi risipiţi la satul Boianii. Alte cronici ne spun: *Stancu Benga boier pribeag cap al boierilor pribegi, fugiti în ţara Ungurească de cruzimile Mircei Vodă a 3-a domnie*. El avea soţ pe Matei al Margăi i Radu Logofăt i Vâlsan şi alţii şi se războiră cu Pătru Vodă şi mulţi Turci ai săi, la sat la Boiani şi izbânda fu a Pătrului Vodă.

Alte izvoare vorbind de acelaş războiu, zic: «altă ceată de boieri cu *Hamza Bengăi* erau pribegi tot contra lui Petru Şchiopul şi s'au lovit la Boiani; izbânda fu a lui Pătru Vodă.

Să naşte întrebarea: e Stanciu Benga, sau Hamza Benga? Nu putem răspunde precis. Nì s'ar părea numai că Jupan Stanciu cel din 1479, a avut fiu pe Benga cel din 1522, iar acest Benga are urmaş pe Stanciu sau pe Hamza cel din 1560. Aceasta însă este numai o probabilitate bazată pe numele ce le-am vĕzut că se succedează, într'un interval de timp de circa 80 de ani.

Dar să păşim mai departe la partea documentată.

Documentul din *1569 Septembre 11*, (Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 9, tălmăcit la

www.dacoromanica.ro

1843 Martie în sf. Mitropolie de G. Peşiacof) prin care Alexandru Vodă sin Mircea Vodă nepot lui Mihnea Vodă...., întăreşte mănăstirei Glavaciog ca să-i fie *partea lui Hamza Banul*, din Obislav toată. . . . pentru că această moşie a fost de moştenire a lui *Hamza Banul*, apoi a dat-o şi a adăogat-o la zisa mănăstire, *fica lui Hamza Banul, Stanca, Jupaniţa Stanciului a lui Benga, dinaintea D-mele, pentru sufletul părintelui ei Hamza Banul şi pentru sufletul Stanciului Spătarul şi pentru sufletul Jupaniţei Stăncai şi al fiilor ei: Hamza, Stanciul, Vladul şi Drăghici*, pentru că le-au adus trupurile dela cetatea Bucureştii, de le-au îngropat la sf. mănăstire în Glavaciog şi a dat acest sat . . . ca să le fie vecinică pomenire. Urmează blestemul şi martorii divanului.

Iată dar detalii preţioase prin care se clarifică trei generaţii dintr'aceşti fii de boieri. Am avea aşa dar următoarea schiţă genealogică:

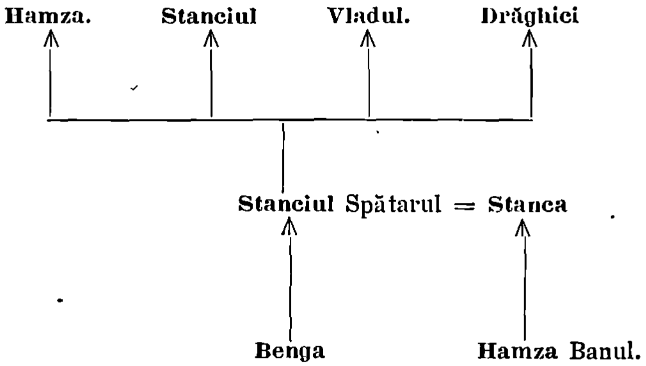

Avem prin urmare, partea a 2-a a presupusului arbore genealogic despre care am vorbit mai sus, asigurat; am avea tot odată asigurat că cronica care vorbeşte de Stanciu Benga, cel din 1560, a avut o sursă certă; am mai avea tot odată şi un alt detaliu şi anume că, d'odată cu tatăl, a luptat şi fiul său Hamza, în acelaş loc, la Boiani, aşa că ambele cronici au dreptate, una vorbind de tată şi cealaltă de unul din fii lui.

După condica mănăstirei Glavaciog No. 2 pg. 40—41 şi 43 dela Acad. Rom. am avea un nou detaliu şi anume că Hamza Banul a avut şi un fiu cu numele de Barbu Postelnicul; relevăm acest lucru căci el ne va servi la noui descoperiri în familia din care face parte Hamza Banul. Pentru ca să nu fie vre-o urmă de îndoială că în aceste acte ar fi vorba de alţi boieri decât de Bengeşti, vom adăoga d'ocamdată numai atât că, în hrisovul lui Costandin Şerban Vodă, din 1655 Aprilie 18 (a se vedea tot aceiaşi condică dela Acad. Rom. pag. 48—50) unde se spune că, această danie este făcută *de boierii Bengeşti* şi a fost întărită de iznoavă în divan, dinaintea acestui Voevod, (adică la anul 1655) şi de *Vladislav Cluceru Bengescu*.

1571 Mai 21. (Arh. St. condica Brâncov. No 1 pag. 700) Hrisov către Ivaşco vel Logofăt şi Jupan Albu Cluceru dăruindu-le *satu Bărcuţa care a fost al lui Stanciu Benga* . . . .

Dar când s'a întâmplat moarte răposatului Pătraşcu Voevod, atunci Socol Vornicu a legat pe Cluceru Radu tatăl numiţilor Ivaşco şi Albu, *iar Stanciu Benga* a apucat în silnicie pe nişte slugi ale Clucerului Radu, ce erau Părcălabi la Bistreţ, de le-au luat 13000 de aspri şi 3 cai şi 2 căruţe cu slănină de porc şi 4 sănii cu peşte şi alte multe. . . pen-

www.dacoromanica.ro

tru cari lucruri, *Jupâneasa lui Stanciu Benga* a dat drept plată numiţilor doi sfetnici, acest sat.

Radu Cluceru a avut soţie pe Caplea.

Iată un document preţios care se atinge de familia Bengeştilor, căci din el aflăm fapte precise asupra lor. Din cele ce deja cunoaştem asupra Basarabilor, ştim că Pătraşcu Vodă a murit către sfârşitul anului 1557; prin urmare acea silniçie despre care ne vorbeşte actul de faţă nu a putut avea loc decât în urma datei acesteia şi cu foarte multă probabilitate mai înainte de 1560, adică mai nainte de acel războiu pe care l-au dat pribegii lui Petru Vodă Schiopu la Boiani. Cu alte cuvinte ar reieşi de aci o pribegire a lui Stanciu Benga, în intervalul de timp în care revine în 1558 iarăşi pe tron Mircea Vodă Ciobanu, ocazie cu care a apucat în silnicie pe acele slugi ale lui Radu Cluceru, de sigur partizan al noului Domn instalat în scaunul ţării. Şi ce este şi mai interesant, este faptul că, la 1569, Stanciu Benga nu mai trăia, că pentru sufletul lui închină soţia lui, Jupâneasa lui Stanca, moşia Obislavul la mănăstirea Glavaciog şi pentru ca sufletul răposatului ei soţ să nu fie încărcat cu păcatul remuşcării, pentru fapta săvârşită cu nişte slugi, luându-le nişte bani care nu-i aparţineau, ea dă satul Bărcuţa drept despăgubire.

Credem că, într'acest document e vorba de boierii Goleşti căci Radu Cluceru şi fii lui: Ivaşcu vel Logofăt şi Albu Cluceru, concordă exact şi ca nume şi ca contimporaneitate cu persoanele ce ne sunt cunoscute din familia aceasta. Am putea avansa fără nici un risc că, Bengeştii erau contra venirei la cârma ţării a lui Mircea Vodă Ciobanu şi a fiului său Petre cel tînăr, pe cîtă vreme, boierii Goleşti, din contră sprijineau pe aceştia.

Cum, că Stanciu Benga a pierit ucis, ca răzvrătitor, avem oglindă vie ştirile ce ni se dau prin documentul dela *1571 Iunie 1* (Arh. St. cond. Brâncov. No. 4 pag 77 78) unde găsim că, se dă hrisov către Florea Postelnicul ca să-i fie satul Bâzdâna, pentru slujbele lui credincioase, care sat a fost al *Stanciului Bengăi care a pierit de către domnie cu rău hicleşug.* Este dar fapt cert că, Stanciu Benga piere ucis în intervalul de timp ce am semnalat, de sigur de unul din cei doi Voevozi cari sau succedat la tronul ţării.

Deşi după documentul din 1569 de mai sus ar reieşi că, deodată cu Stanciu Benga au fost ucişi şi cei 4 fii ai lui, totuşi nu credem ca neamul lui să se fi stins cu ei. Aşa de pildă, documentul din 1574 (Arh. St. cond. Brâncov. No. 4 pag. 815—526—399) ne vorbeşte că la data aceasta era în ţară *Jupâneasa Hamzoaia şi cu fiică-sa Jupâneasa Stanca,* adică cu soţia lui Stanciu Benga. Mai mult încă, documentul din *1575 August 22* (vezi Divanele Domneşti l. c.) ne spune că, Alexandru Vodă întăreşte lui Ivaşco vel Vornic (Golescu) moşia Grindurile, pentru că acest sat, Ivaşco mergând în ţara Ungurească de unde a adus pe Dumbravă Vornicul legat la D-mea (zice Alexandru Vodă), în aceiaş călătorie i s'a întâmplat (acolo în Ardeal) de a dat acolo peste *Barbul fiul lui Benga* şi l'a întors la credinţa D-mele, făcându-ne să-l iertăm şi să-i înapoiem lui toate satele şi averile de moştenire. . .

Cu alte cuvinte, din neamul Bengeştilor nu pierise toţi membrii, ci mai erau încă în viaţă, dar se găseau pribegi de frică, în alte ţări.

Alt document, din *1577 Iunie 5* (vezi ibidem) ne spune că, Alexandru Vodă dă hrisov unui Petru şi altora, ca să ţie moşie în Bohani, cât a cumpărat dela *Socol sin Hamza Bengăi.*

Documentul din *1577 August 29*, (Arh. St. Episc. Rîmnic pach. 11, doc. 3) ne dă

www.dacoromanica.ro

următoarele lămuriri: Scriem noi *Jupan Barbu i Vadislav Postelnicii şi nepoţii noştri: Vintilă fecioru Stanciului, i Socol fecioru lui Hamza*, cartea noastră, lui Vuia, ca să-i fie moşie în Bohani . . . pentru că au fost vândut *muma noastră, Jupâneasa Stanca când a pierit Hamza i Vlad i Drăghici, pentru a le face pomană* . . .

Trecând la documentul din 1577 Iulie 28 (pag. 33—36 din Gorjul istoric de Al. Ştefulescu, 1904) găsim pe *Barbu al Bengăi Postelnicul* ca martor în actul lui Dobromir Banul prin care se confirmă lui Calotă Banul Părăianul, stăpânire peste moşia Lipovul.

Despre un Bengesc ne vorbeşte şi actul, *fără an, Aprilie 4* (original la d-l Hasdeu) o carte a lui Alexandru Vodă cel din 1569—1577 către *Barbul Postelnicul fiul lui Benga din Sărbii*, ca să se ferească de a mai lua peşte din balta Bistreţului a mănăstirei Bistriţa, pentru care trimisul, dregătorul Jupan Ivaşco vel Vornic, a luat veniturile din satele *Barbului Postelnicul*, anume din Plosca şi din Goici.

Tot despre el ne vorbeşte şi actul din *Noembre 6, fără an* (Acad. Rom. condica Glavaciog pag. 39; vezi şi Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 9 doc. 1), a cărui coprindere este următoarea:

Scrie Jupan *Barbul Postelnicul feciorul Stanciului Bengăi* această a mea carte, sfintei mănăstiri ce se numeşte Glavaciog, ca să-i fie vecinicii de la Obislav *partea mea şi a tatâne-meu Jupan Hamza Vel Ban*, pentru că *am dat eu cum şi maică mea Jupaniţa Stanca* dinaintea rěposatului Alexandru Voevod şi cu ştirea tuturor megiaşilor. Cine va strica pomenirea noastră, acela om să fie proclet de 318 sfinţi părinţi dela Nicheia.

Deci şi voi vecinicilor mei dela Obislav, de vreme ce veţi vedea această carte a mea, iar voi să ascultaţi de sfânta mănăstire ce s'au zis mai sus, iar de nu veţi asculta, să fie volnici călugării să vă chinuiască foarte rău. Am scris eu Radul din Târgu-Gil în luna Noemvrie 6 zile.

La *1578 Iulie 7*, (Vezi «Divanele Domneşti» l. c.) Mihnea Vodă întăreşte lui Bogbu moşie în Bohani, partea lui *Vintilă Postelnicul feciorul Stanciului Bengăi Spătaru*, jumătate din moşie.

1579 Aprilie 30. Despre *Benga Spătarul* a sě vedea mai sus, pg. 273-4 unde am rezumat actul şi în care se vorbeşte despre el că a avut o pâră înaintea lui Pătraşcu Vodă, pentru satele Măceşul, Măceşelul şi Marmurile, pâră care o pierde Benga Spătarul.

Documentul din *1579 Decembre 4*, (Vezi «Divanele Domneşti» l. c.) ne spune că, Mihnea Vodă întăreşte lui Iupan Pârvu vel Clucer sin Stepan biv vel Clucer . . . un sălaş de ţigani, ce i l'a dat boierul D-sale, *Jupan Vintilă Postelnicul feciorul Stanciului Bengăi şi dela Jupâneasa lui Caplea*, când s'au înfrăţit în sf. biserică; iar Jupan Pârvu a dat *lui Vintilă*, pentru această frăţie, o mintie de coftirie şi un păhar de argint, mare, unguresc.

La 1583 Mai 23, (Pag. XLVIII din «*Gorjul istoric*» l. c.) Mihnea Vodă confirmă lui Mareş din Strâmba, cumpărătoarea unui ţigan, *dela Barbul al Bengăi.*

1587. (Aricescu, Indice.) Mai nainte de data aceasta era *Socol Postelnicul fiul lui Hamza Bengăi.*

1587 *Mai 4*. (Vezi «Divanele Domneşti» l. c.) Mihnea Vodă dă hrisov către Radul biv vel Comis pentru satul Dobruşa, partea lui *Socol Postelnicul feciorul lui Hamza al Bengăi.*

1587 Mai 23. (Pag 42 din «*Gorjul istoric*» l. c.; vezi şi Aricescu, Indice br. I pag. 92) Hrisovul lui Mihnea Vodă prin care întăreşte lui Radu Comisu stăpânire pe toată partea

www.dacoromanica.ro

de moşie din Dobruşa, a lui *Socol Postelnicul fiul lui Hamza Bengăi*, cu tot venitul, de peste tot hotarul şi altele [1]).

In sfârşit, din secolul acesta, mai avem menţiune şi despre *Mihai Bengescu fost Spătar* sub Mihai Viteazu. (Pag. 33—6 din «*Gorjul istoric*» l. c.)

Acestea sunt documentele ce cunoaştem despre începutul familiei boierilor Bengeşti până pe la anul 1600, detalii destul de preţioase, pe care în multe alte familii curat pământene nu le întâlnim; din conţinutul lor, pe lângă forma pur genealogică, mai avem şi oare-cari indicii de legătura lor puternică cu Basarabii şi cu alte familii boiereşti de frunte, jucând un rol destul de însemnat chiar la firul care s'a tors pentru destinele Voevodatului muntean.

Trecem acum la înşirarea documentelor, tot în ordin cronologic, pe care le cunoaştem despre acest neam, după anul 1600 până în zilele noastre şi la urmă, întreg excursul documentat îl vom rezuma într'un arbore genealogic.

Documentul din *1614 Iulie 12*, (Original slavon în proprietatea d-lui Vlădăianu, 1900) zice că, a cumpărat Jupan Radul Banul ot Desa tatăl Jupânesei Dragolei, doi ţigani, în zilele lui Alexandru Voevod, dela *Barbul Bengăi ot Brătivoeşti*, în 2400 bani de argint, la leat *7085—1577*.

Am fi aflat dar şi detaliul că un membru din familia aceasta este cunoscut şi sub denumirea de *ot Brătivoeşti*, de sigur dela numele moşii unde el îşi fixase atunci reşedinţa.

La *1619 Ianuarie*, (Arh. St. M-rea Zlătari pach. 14 doc. 3.) Gavril Movilă Vodă dă lui *Hamza feciorul lui Vadislav* ca să ţie satul Bezdina. Apoi jumătate din satele Târgu-Gilortului, Mogoşanii şi din Vârtopul de câmp, din care, cealaltă jumătate a fost a *unchiului său Barbu Bengăi, Postelnicul, fratele lui Vadislav* şi pentru care, acum au avut pâră cu *Jupâneasa Stanca, Jupâneasa Barbului Postelnicul şi cu Hamza feciorul Jupânesei Stancăi şi cu nepoţii Jupânesei Stancăi, feciorii Danciului.*

La *1620 Ianuarie 30*, (Acad. Rom. doc. 9/L.) se dă hrisov către sluga D-sale (zice Gavril Vodă) *Hamza sin Barbului Bengăi ot Trăg-Jil* (*Târgu-Jiului*) ca să ţie satul Mogoşanii.

La *1622 Ianuarie 26*, (Arh. St. M-rea Zlătari pach. 14 doc. 4.) Radu Mihnii Vodă, dă lui *Dima Postelnicul şi Jupânesei lui Velica fata lui Hamza Postelnicul ot Belcin*, ca să-i fie moşie în Obârşie, Roşia şi Bezdina.

Ţin să atrag atenţia asupra acestui document, căci el ne vorbeşte de un Bengesc stabilit la satul Belcin, de unde s'a născut o cracă a acestor boieri cunoscută sub numirea de *Belcineni* şi de aceia zic, să nu fie surprinzător că printre actele Bengeştilor vom vedea şi acte de ale Belcinenilor, căci ei sunt tot un neam, tot un sânge şi că porecla ce şi-au luat-o este pur şi simplu un atribut împrumutat dela moşia cu acest nume, unde ei îşi fixase cula lor de şedere.

La pag. 71 din Doc. rom. publicate de Acad. Rom. T. I fascicola I din 1907, găsim un act din *1622 Mai 4*, prin care *Hamza Postelnicul ot Târgu* (Gilortului sau Jiului?) împreună cu alţi boieri, este martor la un zapis.

In «*Jiul*» Târgu-Jiu, Anul I, 1894, No. 3 pag. 11, găsim un hrisov cu data din 1646 Aprilie 26 şi în care ni se vorbeşte de *Hamza Postelnicul din Târg* (Jiu), figurând ca martor într'un zapis dinaintea *anului 1624*.

1) Despre *Socol Postelnicul sin Hamza lui Benga*, a se vedea şi documentul Buzeştilor la d-l Ionel Grădişteanu, publicat de d-l Gr. Tocilescu în Foaia Soc. Rom.

www.dacoromanica.ro

La *1626 Martie 12*, (Arh. St. condica Brâncov. No. 4 pag. 297 - 841) erau *Dumitru și fratele sĕu Socol, feciorii Barbului din Belcini*, când vând *Postelnicului Dimei*, moșia din Belcini. Mai erau atunci *Hamza Postelnicul și-cu feciorul său Vădislav din Belcini.*

La *1633 August 13*, (Arh. St. condica M-rei Motru pag. 158.) *Vadislav ot Belcin* primește un zapis dela Negoiță Postelnicul fiul rĕposatului Vintilă Vornicul (ot Clătești) prin care acest din urmă îi dă moșia Fântâna ot sud Mehedinți și Salcia, iar cel dintâi (care sĕ zice, *nenea Vadıslav*) îi dă Corbii ot sud Vlașca; cu alte cuvinte un zapis pentru schimb de moșii.

La *1643 Ianuarie 16*, (Arh. St. condica M-rei Gura Motru, pag. 159.) *Vadıslav Postelnicul* cumpără moșie împreună cu Barbu Postelnicul, dela Teodosie biv vel Ban (fiul lui Vintilă biv vel Vornic ot Clătești), la Fântâna și Salcia.

La *1645 Iunie 1*, (Arh. St condica M-rei Gura-Motru pag. 160) *Vădislav Postelnicul sin Hamza Postelnicul ot Pelcin*, cumpără dela *vărul sĕu Udrea Postelnicul sin Socol Postelnicul*, parte de moșie la Fântâna.

La *1647 Ianuarie 15*, (Arh. St. condica Brâncov. No. 4 fila 455 roșu, 868 negru) *Vădislav Postelnicul din Belcini* împreună cu alți 23 de boieri, au ales niște rumâni ai mănăstirei Căluiu; așa ne spune hrisovul cu data aceasta.

La *1649* (Arh. St. condica Brâncov. No. IV pag. 181—784—911) erau: *Mihart sau Mitrea Postelnicul și frații lui: Hamza Postelnicul ot Belcini i Barbu Comisul feciorii Stanciului Postelnicul ot Dâlga*, cu satul Țugureștii sud Dolj. Mai era și *Ion nepotul Mitrei Postelnicul.*

La *1649 Noembre 5*, (Acad. Rom. condica M-rei Strehaia pag. 18) *Vlăduț Postelnicul ot Târgu Gilortului*, împreună cu alți boieri, alegeau moșia Stângăcea.

La *1652*, *Vădislav Cluceru* cumpără moșie dela *Mihart.* (Arh. St. condica Motru pag. 160.)

La *1653*, (vezi ibidem pag. 161.) *Vădislav Cluceru* cumpără moșie dela Barbu Comisu ot Dâlga.

La *1653 Aprilie 29*, (Acad. Rom. doc. 4/XLIV) Matei Vodă dă hrisovul lui, către cinstit boierul D-sale *Vlăduțul Postelnicul și Barbul Căpitanul za Cervenii și Stanciul vtori Paharnic, feciorii lui Hamza Postelnicul ot Târgul Gelortului* ca să ție vecinii din satul Sărbii din sud Doljil, pentru că acești vecini au fost *de moștenire ai boierilor* D-sale ce sau zis mai sus, pentru care vecini au avut pâră acești boieri, acum în Divanul domnesc cu Radul Logofăt Dudescul și cu Barbul Stolnicul Poenariul.

1655 Ianuarie 16. (Arh. St. condica Brâncov. No. 4 pag. 461—871) *Vadislav Postelnicul din Belcin* și *Stepciu din Belcin* și cu alți mulți boieri, în zilele lui Matei Vodă au venit la curte la Târgoviște împreună cu egumenu ot mănăstirea Căluiu, de au șezut toți împreună trei zile deplin, la casa lui Barbu Banu și au luat legătura toată, pre amăruntul și au socotit în toate chipurile pre cărți, pentru satu Cioroiu, județul Jiului de jos.

1655 Aprilie (Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 34 netr. doc. 33). Hrisovul lui Costandin Șerban Vodă și Domn a toată țara Rumânească, dat'am D-mea această poruncă a D-mele sfintei și Dumnezeeștii M-ri ce se chiamă Glavaciogul unde este hranul blagoveștenie bți și pururea fecioară Maria și părintelui egumenul Nechifor și tuturor călugărilor câți vor lăcui întru acel sfânt lăcaș, ca să fie sfintei M-ri satul Obislavul din Vlașca, partea *lui Hamza Banul* toată cu rumâni și din apă și din uscat și din câmp și din pădure și din

www.dacoromanica.ro

siliştea satului şi de pretutindenea de peste tot hotarul şi cu tot venitul, pentru că aceasta ce mai sus zice moşie şi cu rumânii din Obislav fost'au de moşie a *lui Hamza Banul;* deci o au dat şi au adaos *Jupâneasa Stanca fata lui Hamza Banul, care au fost Jupâneasă a Stanciului Bengăi,* sf. M-rei Glavaciogul dinaintea rĕposatului bătrînului Alexandru Vodă.

Aşijderea au fost dat şi *Barbul Postelnicul* cu fraţii lui această moşie cu rumânii din Obislav şi cu tot venitul şi dinaintea Mihnei Vodă feciorul lui Alexandru Vodă pentru pomană şi pentru sufletul ei şi al părintelui ei *Hamza Banul şi pentru sufletul Stanciului Spătariul şi pentru sufletele feciorilor ei Hamza, Stanciul, Vladul, Drăghici,* pentru că le-au dus trupurile lor de aicea din Bucureşti de le-au îngropat la sf. mănăstire în Glavaciog şi au dat acest ce mai sus zice sat Obislavul cu rumânii şi cu tot venitul sf. mănăstiri, ca să le fie lor vecinică pomenire, cum am văzut D-mea şi cartea *Jupânesei Stancăi Bengoaia,* şi cartea lui Alexandru Vodă cel bătrîn văleat 7086, şi cartea fiu-sĕu Mihnei Vodă şi alte cărţi bătrîne întărite cu mare blestem, pre acel sat Obislavul şi cu rumânii.

Şi de atunce până acuma tot le-au ţinut sf. mănăstire Glavaciogul satul şi rumânii cu bună pace la toţi Domnii, iar dupĕ aceea când fu acuma în zilele D-mele, iar rumânii din Obislav ei s'au ridicat cu pâră, cu mic cu mare, zicând cum n'au fost rumâni de moşie acelor *boieri Bengeşti* din sat din Obislav nici au avut treabă cu dânşii, ci au fost părinţii lor şi moşii lor venetici acolea în Obislav şi au venit înaintea D-mele în marele Divan de s'au pârât de faţă cu egumenul Nechifor din Glavaciog şi cu cei lalţi călugări, fiind de faţă în Divan şi *Vădislav Cluceriul Bengescul.* Intr'aceea D-mea am căutat şi am judecat pre dirept şi pre legea lui D-zeu, împreună cu toţi cinstiţii boierii D-mele, şi am cetit D-mea toate cărţile sf. mănăstiri Glavaciogul în Divan, şi n'am vrut D-mea ca să intru în blestemul morţilor, ci i-am dat D-mea ca să fie rumâni mănăstirii cum au fost şi mai dinainte vreme pentru căci ei n'au avut nici o carte ca să scoată la Divan, ci numai au purtat pâră cu gura, şi au rĕmas toţi de lege şi de judecată dinaintea D-mele din Divan, ca să fie mănăstirei de hrană şi de întărire, iar ctitorilor pomană în veci şi de către nimeni neclătit peste zisa D-mele. Iată şi mărturii am pus D-mea pre Jupanul Chirca marele Ban al Craiovei etc. etc. . .

1655 Iunie 17. (Cronica ţării.) Hrizea feciorul lui Dumitraşco din Bogdănel din sud Ialomiţa, pe aceasta îl făcură să le fie Seimenilor revoltaţi, Domn. Costandin Vodă Basarab Cârnu, îl boierii făcându-l Spătar mare peste toate oştile, şi fură ei biruiţi cât clipeala.

Mai apoi prinsu-l'au şi adusu-l'au la Costandin Vodă, dar pohtindu-l Craiul Racoţi, datui-l'au Costandin Vodă cu Jupâneasa lui, cu coconii lui cu totul. Şi aşa pohtise şi el. Datui-s'au gazdă bună în Belgrad şi i s'a făcut obroc bun ca să'i prisosească de toate. Şi îl lăsase Racoţi să-i păzească scaunul cu 500 Seimeni şi Dorobanţi ce luase el cu sine acolo, căci Craiul pornise alt războiu cu multă putere contra lui Cazimir Craiul Leşesc. Dar Hrizea porni pe la Bistriţa peste munţi aici în ţară, de veni peste munţi de iznoavă cu oastea sa contra lui Costandin Vodă. Atuncea văzând Vodă, trimese asupra lui pe Preda Vornicu Brâncoveanu şi pre alţii, să le iasă la *târgul Bengăi* înainte şi fură biruiţi Seimenii şi prinseră viu pre Hrizea Spătarul şi l'au spânzurat la roată cu toate soţiele lui.

1656 Iunie 4. (Acad. Rom. condica M-rei Arnota, No. 3 pag. 145) Costandin Vodă dă lui Preda biv vel Vornic Brâncoveanu, satul Măcesu cel mare sud Dolj, ca să-l ţie nesupărat de către *Vădislav Clucerul.*

www.dacoromanica.ro

1659 Iulie 22. Despre *Barbu Căpitanu Bengescu* a sĕ vedea pag. 17 din vol. I al lucrării de faţă. El avea moşie şi la târgul Gilortului.

A fost = cu *Ancuţa şi avură fiu pe Danciul Bengescu.*

El a murit între anii 1659 Iulie şi 1660 Martie 16.

1659 August 29. (Arh. St. M-rea Tismana pach. 9 netr. doc. 15) *Vlăduţ Postelnicul Bengescu i brat ego Barbul Căpitanul,* au fost martori când a vândut Stroe Postelnicul ot Oteteliş, moşia Văgiuleştii. A sĕ vedea zapisul lui Vlad sin Stroe Postelnicul ot Oteteliş, cu data de mai sus.

1662 fără lună şi zi. (Arh. St. M-rea Tismana pach. 1 netr. doc. 3) *Vlăduţ Postelnicul ot Târgul Bengăi,* împreună cu alţi mulţi boieri, fac alegerea moşii Broscarii.

1662 Ianuarie 12. (Acad. Rom. doc. 71/XLIV) Hrisov în care se zice că în zilele lui Matei Vodă au fost mai mulţi boieri jurători pentru satul Copăcenii, printre cari găsim pe: *Barbul ot Târgul Bengăi şi pe Vlăduţul Postelnicul Bengescul.*

1662 Iunie 18. La data aceasta era *Vădislav Cluceru ot Belcin.* El a avut soţie pe *Velica,* Jupâneasa ot Bezdina.

1663 Aprilie 28. (Arh. St. M-rea Tismana pach. 3 doc. 9) *Vlăduţ Postelnicul ot Târgul Bengăi* împreună cu alţi 23 de boieri, au făcut alegerea moşii Rogova.

1664 Aprilie 20. (Arh. St. condica M-rei Motru pag. 7) La data aceasta, *Vădislav* ocupă în divane rangul de *vel Sluger.*

1666 Ianuarie 11. La data aceasta era *Hamza Spătarul feciorul lui Vădislav Slugerul ot Belcin.*

1667 Iunie 15. (Arh. St. M-rea Brâncovenii şi Mamu pach. 8 doc. 13) Porunca Radului Leon Vodă către mai mulţi boieri, printre cari era şi: *ot Bengeşti Vlăduţul Postelnicul,* ca să caute şi se aleagă partea de moşie din Turburea, cât au cumpărat Pană biv vel Armaşul, dela megiaşii de acolo.

Fără dată. (Pag. 42 din Gorjul istoric l. c.) *Vlăduţ Postelnicul Bengescu* hotără cu alţi boieri, moşia Erghevişa a mănăstirei Tismana.

1669 Iulie 29. Cartea lui Mareş velichi Ban Cralevschi dată la mâna *Jupânesei Ancăi Clucereasa lui Hamza Clucerul ot Belcini,* ca să fie în pace de către Coruia Medelnicerul şi de către Vasile Păianul pentru satul Gubavcea ot sud Mehedinţi, pentru că acest sat *fostu-l'au cumpărat Vădislav Slugerul tatăl lui Hamza Clucerul* încă de mai nainte vreme, dela Rudeni şi dela Păiani, nepoţii Barbului Stolnicul Brădescul.

Iar apoi Hamza Clucerul el au vândut satul Gubavcea lui Ionaşco din Vardeniţă, iar după aceea Curuia Medelnicerul şi cu Vasile Păianul nu s'au suferit, fiind ei neamul Brădescului, ci au întors banii lui Ionaşco îndărăpt şi au rămas satul Gubavcea pe seama Curuii Medelnicerului şi pre seama lui Vasile Păianul. (Vezi condica moşii Iablaniţa la Acad. Rom.)

1671 Mai 20. (Acad. Rom. condica moşii Iablaniţa). *Hamza Postelnicul şi cu feciorul său Dumitraşco Postelnicul ot Dâlga,* vinde nepotului sĕu lui Dumitraşco Postelnicul Poienaru şi Jupânesei lui, nepoatei sale (a lui Hamza nepoată) *Cârstinei, fata vărului său (a lui Hamza) a lui Vădislav Slugeru ot Bălcini,* toată partea sa din moşia Ulmul din judeţul Mehedinţi. Când a făcut această vânzare, Hamza a întrebat şi pe *nepoată-sa Anca care au fost Jupâneasa nepotului lui,* a lui *Hamza Clucerul ot Belcini.*

In zapisul acesta era martor şi *Danciu Postelnicul Bengescu.* Conţinutul zapisului

www.dacoromanica.ro

acestuia pus în legătură cu alte acte tot din sus zisa condică, îl putem rezuma în felul următor:

Stanca Belcineanca. Ea la 1709 nu trăia.

Cârstina Pităreasa = cu Dumitraşco Cluceru Poienaru. — **Hamza Cluceru ot Belcini.** — **Socol 1671**

Vădislav biv vel Sluger ot Bălcini. — **Bara ot Tiha din Romanaţi.**

. . . . . = Călugăriţa Ioana fata lui Socol Postelnicul ot Pade din Dolj.

1671 Iunie 22. (Acad. Rom. condica Motru pag. 161—2.) *Anca Jupâneasa lui Hamza Cluceru ot Belcin ot sud Dolj,* primeşte dela Antonie Vodă, carte de volnicie pentru moşia Fântâna Banului, care au ţinut-o şi *socru sĕu Vădislav Slugeru* şi boierul ei *Hamza Cluceru.*

1672 Martie 27. Dumitraşco Cluceru Poienaru şi Jupâneasa lui, vară-sa *Cârstina fata unchiului sĕu Vădislav Slugeru ot Bălcini,* cumpără moşia Ulmul.

1673 Aprilie 16. (Pag. 33—6 din Gorjul istoric l. c.) trăia *Vlăduţ Bengescu vel Sluger şi Matei Postelnicul tatăl lui Staico Bengescu.*

1673. La data aceasta era *Răduţ (?) Bengescu vel Sluger.*

1685 Aprilie 1. (Condica Motru pag. 162.) *Calotă Paharnicul ot Belcin* cumpără moşie la Fântâna Banului, dela Udrişte feciorul lui Socol Vatafu ot Pade şi Pârvu fiul lui Dumitraşcu ot tam şi unchiul lor Radu Paharnicul.

1689 August 18. (Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 5 netr. doc. 438.) La data aceasta erau *Bengeştii, feciorii lui Matei Postelnicul, anume: Staico Bengescul, Stanciul Bengescul, Diicul şi Matei.*

1690 Februarie 8. Dumitru Dumitrescul şi cu frate sĕu Iorga, fraţii *Jupânesei Ancuţii Bengeascăi,* vând satul Trestenicul, Barbului vtori Spătar feciorul lui Cornea vel Agă. Jupâneasa Ancuţa era moartă la data aceasta.

1690 Mai 23. (condica Motru pag. 163.) *Calotă Logofătu şi Jupâneasa sa Stanca ot Belcin,* cumpără moşie la Fântâna Banului dela Stana Jupâneasa fata lui Bălan ot Pade şi fiul sĕu Preda şi gineri-său Preda.

1693. (Acad. Rom. Mss. 2206) Moşie în satul Gioroc sud Dolj şi satul Brătivoeştii

www.dacoromanica.ro

sud Dolj, care sunt ale *Jupânesei Stanca soţia lui Calotă Logofătul. Jupâneasa Stanca era fica lui Hamza Spătarul din Belcini.*

1694. (Arh. St. condica Brâncov. II (M-rea Motru) pg. 124 (110.) La data aceasta era *Calotă Logofătul Belcineanu feciorul Badei Paharnicul şi cu Jupâneasa lui Stanca fata lui Hamza Spătaru dela Belcini,* cu moşie la Fântâna Banului sud Mehedinţi.

Calotă şi Stanca au avut moş pe Vădislav, care a fost luat schimb tot în această moşie, dela Negoiţă Postelnicul, dându-i *Vădislav* lui Negoiţă, parte din satul Corbii sud Vlaşca.

1694 Iunie. (Condica de socoteli a Brâncoveanului). S'a cheltuit la nunta lui *Staico Bengescu,* talere 476.

1694 Iunie 15. Calotă Logofătul feciorul Badei Paharnicul, cu Jupâneasa lui Stanca fata lui Hamza Spătaru din Belcin, vînd moşia Fântâna Banului pe care o au, o parte de moştenire iar alta dela *moşul lor Vădislav,* pe care *Vădislav* o luase dela Negoiţă Postelnicul şi dela frate-s'o Tudosie vel Ban.

1694 Noembre 19. (Pg. 23 din Gorjul istoric l. c.) Era la data aceasta *Barbu Paharnicul Bengescu care era nepot lui Barbu Capitanu Bengescu cel din 1659 Iulie 22.*

1695 Martie 12. (Acad. Rom. doc. 89 pach. 45) Act pentru o copilă de ţigan şi din care rezum că la data aceasta era *Jupâneasa Stanca sin Hamza Spătarul ot Belcin* ot sud Dolj. Ea avea văr pe Radul Postelnicul Dudescu, iar acesta avea soţie pe Jupâneasa Maria.

1695. Impărăţia au mers la conacul de la Ciobanul în potriva Oreovii, trecând apa Jiului pre din jos de mănăstirea Sadovii, pre pod mereu, pe care Domnul Constandin Vodă Brâncoveanu) mai înainte trimisese de'l făcuse, *pre Calotă Logofătu Belcineanul* şi pre Dumitraşco Căpitan Hargitoianul şi Preda Zătreanul Vătaful Bănesc al scaunului Craiovii etc. (Vezi cron. de A. Treb. Laurian şi N. Bălcescu 1847 pag. 85, cap. 37).

1700. La data aceasta s'a pus să dea boierii mazîli, cai (22 de cai), dela vel Ban până la vel Căpitan za Cerneţi; printre ei era şi *Barbu Bengescu.* (Vezi pg. 553 din condica de socoteli a Brâncoveanului.)

1702. La data aceasta trăia *Barbu Bengescu.*

1704 Februarie 13. (Arh. St. Episc. Argeş pach 48 doc. 16) *Staico Bengescul* împreună cu alţi mulţi boieri, este la data aceasta martor la un zapis.

1705. Amza (Hamza) Clucerul Belcineanu murise la 1705. El fusese căsătorit cu *Anca sin Gherghe Banu Băleanu.* Ei avură 3 fete şi anume pe *Anca, tanca sau Ilinca* (?) care dărueşte la 1705 moşia Goicea sau Cârna la mănăstirea Jitianu şi pe *Preda.*

1705. (Arh. St. M-rea Tismana pach. 42 doc. 12) *Staico Bengescu* era la mănăstirea Tismana, probabil la înmormântarea lui Cornea vel Ban Brăiloiu.

1705. (Vezi «Jiiu» Anul I No. 5 pg. 7.) *Barbu Bengescu* era la data aceasta boier hotarnic la moşia Cernădia.

1705 Februarie 15 (Arh. St. Episc. Argeş pach 69 quater doc. 56) Din el extrag: *Calotă Logofătul Belcineanul* era + la data aceasta: El fusese = cu Jupâneasa Stanca.

1707 Iunie 1 şi 8 (Pg. XLV şi 367 din «Gorjul istoric» l. c.) *Barbu Paharnicul Bengescu* trăia la datele acestea.

1707 Noembre 23. Inainte de data aceasta a cumpărat egumenul mănăstirei Motru, moşia Fântâna Banului din judeţul Mehedinţi, dela *Calotă Logofătul Belcineanu şi dela Jupâneasa lui Stanca.*

www.dacoromanica.ro

1708. (Arh St. M-rea Tismana pach. 68.) La data aceasta erau: *Barbul Paharnicul Bengescu, Staico Bengescul, Diicul Bengescu şi Matei Bengescu* cu o viię în dealul Negoeştilor.

1710 Decembre 30. (Arh. St. condica Brâncov. No. 4 fila 939 (roşu) 773 (negru.) Inainte de data aceasta era *Jupâneasa Anca fata Banului Gherghe Băleanul*, pe care au ţinut-o *Hamza Spătarul dela Belcini. Anca a avut fiică pe Stanca.* Toţi sunt îngropaţi la mănăstirea Jitianul.

1710 Decembre 30. (Pg. 315 Vol. I din lucrarea de faţă) Act din care extrag:

Anca = Hamza Spătarul (Cluceru) dela Belcini
Ei sunt îngropaţi la mânăstirea Jitianu.

Gherghe Banu Băleanu.

1712 Aprilie 4. (Arh. St. M-rea Tismana paçh. 46 doc. 1.) Se orînduesc 6 boieri pentru alegerea moşii Comăneştii, luaţi fiind de *Staico Postelnicul Bengescu*, ce o cumpărase.

1712 Noembre 21. (Arh. St. M-rea Tismana pach. 7 netr. doc. 19.) *Staico Postelnicul Bengescu* primeşte o carte de judecată în pricina ce au avut Mihai Slugeru omul lui *Staico Postelnicul*, cu Barbu, cu Hamza şi cu Nica feciorii lui Drăghici Paicul din Stolojani, pentru satul Comăneştii.

1713. (Pg. 931—4 din condica Arhivei) Hrisovul lui Costandin Vodă pentru moşia Cârna ce se zice Goicea ot sud Dolj, toată partea lui *Hamza Cluceru Belcineanu*, şi care moşie se pretinde de fraţii Poienari: Vasile Logofătul şi Matei. Dintr'acest hrisov extrag:

Anca. **Ilinca.** **Preda.**

Hamza Clucerul Belcineanu = **Anca.**

Gherghe vel Ban Baleanul.

1713 Iulie 10. (Pg. 315 Vol. I din lucrarea de faţă). Act din care putem rezuma următoarele:

Ilinca. **Stanca.** **Preda.**

Hamza Cluceru Belcineanu = **Anca**

Gherghe Băleanu biv vel Ban.

www.dacoromanica.ro

A se vedea tot acolo şi înrudirea boierilor Poienari cu Belcinenii.

1715 Ianuarie 16. (Arh. St. M-rea Tismana pach. 3) Ştefan Vodă dă poruncă către boierul D-sale *Staico Bengescul vel Capitan za Cerneţi*, ca să cerceteze în pricina mănăstirei Tismana pentru moşia Varovnic şi Trestenic.

1715 Ianuarie 31. (Acad. Rom. condica Iablaniţa.) Hrisov către Jupâneasa *Voichiţa Floreasca fata Jupânesei Cârstinei Pitareasa, nepoata lui Vădislav Belcineanul biv vel Sluger*, ca să ţie moşia Ulmul din judeţul Mehedinţi, pe care moşie a cumpărat-o părinţii ei dela Hamza Postelnicul din Dâlga şi dela Socol şi dela Mihai şi dela Opriş Portarul; însě jumătate îi este de zestre dela *mumă-sa Jupâneasa Cârstina Pităreasa*, iar jumătate de moşie a fost a *Jupânesei Stancăi Belcineancăi nepoata Jupânesei Cârstinei*, de moştenire dela părinţii ei.

1716. Cronica ţării, astfel vorbeşte despre Bengeşti:

«*Bengescul* ca şi cei l'alţi boieri, era foarte cu bună inimă către casa Austrii, şi se «bucura de biruinţa Impăratului creştin».

1716 Octombre 13. Pg. 28 «Gorjul istoric» l. c.) Raportul Căp. St. Croix către Generalul Steinville:

«*Boierul Barbul Bengescul* a biruit cu câte-va sute de săteni, fără meşteşug într'ale «războiului, *aproape de Bengeşti*, 10 steaguri căzăceşti şi a prins şi pe căpetenia lor rănită «împreună cu alte căpetenii şi steaguri multe...»

1717 Iunie 17. (Pg. 565—6 Grecii în ţara rom. de C. V. Obedeanu) Scrisoarea *Căpitanului Staicu Bengescu (Serdarul)* către Steinwille, despre operaţiunile Turcilor în ţara românească.

Jupan Staico Bengescu a iscălit jalba, dată din Tîrgu-Jiu, de 66 de boieri, Prinţului Eugen de Savoia în contra lui Băleanu şi Ştirbei, boieri ce ţineau cu Turcii.

La 1719, el a fost ales *Consilier împărătesc.* Era bogat şi înrudit cu familii mari din Ungaria. El a adus servicii Austriei în lagărul dela Timişoara. (Pg. 36 7 din «Gorjul istoric» l. c.).

1721 Iunie 10. (Arh. St. M-rea Tismana pach. 2 netr. doc. 23.) La data aceasta era la Craiova, *Staico Postelnicul Bengescu.*

1723 Aprilie 4, Staico Bengescu Consilieru dărueşte vărului său Clucerul C. Brăiloiu, o vie în dealul Bălăneştilor cu prilejul unei vizite ce a făcut acestuia din urmă şi l'a văzut împovărat de familie grea.

1724 August 2, el ca Consilier împărătesc confirmă stăpânirea unor livezi în hotarul Buzeştilor, la nişte oameni. (Pg. 179 şi 36—7 din «Gorjul istoric» l. c.)

1724 Octombre 24. (Vezi idem pg. 24 şi 25.) Ilie Ştirbei Consilier împărătesc era= cu *Despa sin Căpitanul Barbu Bengescu şi Jupaniţa Ancuţa.*

Barbu era + la data aceasta; el fusese şi Pitar.

1726. (Ibidem pg. 205) *Staico Bengescu* avea moşie în Poiana.

1726 Mai 16. (Ibidem pg. 36 7) *Staico Bengescu* contrasemnează porunca prin care se orânduesc 12 boieri pentru alegerea unor moşii.

1728 (Ibidem pg. 25 şi 36.) *Staico Bengescu* zideşte biserica din Bengeşti. Zugrăviţi în biserică sunt: *Hamza Bengescu vel Ban, Mihai Bengescu vel Spătar, Diicu Bengescu*[1]), *Matei Bengescu Postelnic tatăl Jupanului Staico Bengescu.* Apoi: *Stanciu Bengescu vel Paharnic, Vlăduţ Bengescu vel Sluger şi Stanciu Bengescu.*

1) In mânăstirea Hurezi este îngropată Maria fica lui Diicu Bengescu, măritată după Ioan Băleanu.

www.dacoromanica.ro

După pg. 33—6 din sus zisa lucrare, mai notăm cum că biserica din Bengeşti este clădită la 1729 Septembre 20 de *Stiaco Bengescu* şi sunt zugrăviţi ca ctitori:

Staico Bengescu.

Radu, Ion, Mihai şi Costandin fii lui Staico.

Apoi: *Maria soţia lui Staico şi Aniţa, Bălaşa, Saftà şi Stanca fiicele lui Staico şi ale Marii.* In fine este zugrăvită şi *Ilina mama Marii.*

După acelaşi isvor, *Staico Bengescu* trăia la 1730 Iulie 27.

După revista «*Jiul*» Anul I, 1894 pg. 12, No. 6 avem:

Pe inscripţia de pe uşa mânăstirei Tismana se citeşte că, este făcută de *Stanca Glogoveanca Consiliereasa, soţia lui Mihai Glogoveanu Consilieru; iar pe cealaltă uşă urmează că, a fost fata lui Staico Bengescul Consilierul în zilele Igum. şi Arhim. Tismênii Mihail, leat 1782*[1]).

După revista «*Jiiul*» No. 11 şi 12, anul I, 1895 avem despre zugrăvirea bisericei din Bengeşti, următoarele amănunte:

La 1729 Septembre 20, Staico Bengescul Consilierul, zidì biserica din Bengeşti, în zilele Impăratului al Romanilor Carol al VI-lea.

In nartică, la dreapta intrărei se vede zugrăvit, *Jupan Staico Bengescu* ţinând biserica; *coconu Radu sin Staico Bengescu, coconu Ion, copii: Mihai. Costandin, Radu, Ion.*

La stânga intrărei: *Jupaniţa Maria* ţinând biserica cu *Staico Bengescu*, cocoana Stanca, *Jupaniţa Iinca m ma Jupânesei lui Staico Bengescu; fete: Aniţa, Bălaşa, Safta.*

Pe peretele din spre miază noapte: Jupan Matei Glogoveanu, *Jupan Diicu Buicescu Vel Spătar. Jupan Hamza Bengescu Vel Postelnic, Jupan Hamza Bengescu Vel Pan, Jupan Mihai Bengescu Vel Spătar* care au fost la Mihai Vodă cel viteaz; *coconul Diicu Bengescu.*

Pe peretele din spre miază zi: *Jupan Matei Bengescu Postelnicu tatăl Jupanului Staico Bengescu; Jupan Stanciu Bengescu Vel Paharnic, Jupan Vlăduţ Vel Sluger Bengescu, coconul Stanciu Bengescu.*

Am dat toate aceste amănunte după diferitele isvoare ce am consultat, pentru ca să se vază mai bine şi mai lămurit, membrii acestei familii şi în caz când ar fi vre-o nedumerire, să se cunoască de unde provine acea confuzie.

1730 Octombrie 2. (Pg. 377 din «Gorjul istoric» l. c.) *Staicu*[2]) *Bengescu* zideşte biserica din Negoeşti, sud Gorj. El = cu Maria.

1732. După revista «Jiul» Anul I No. 11 şi 12, 1895 pg. 7 avem:

Jupan Ilie Ştirbei vel Vistier cu Jupaniţa ego Despa din Bengeşti fiica Jupanului Barbu Bengescu si a Jupaniţei ego Ancuţa a ridicat biserica din Bălceştii — Cârligei

---

1) Cunoaştem dupĕ monumente şi inscripţiuni, numai in Gorjiu pe *Staicu Bengescu, fondatorul bisericei din Bengeşti (1729)* zugrăvit si în Tismana; pe Costandin Obedeanu fondatorul bisericei din Stăneşti (1782) zugrăvit în biserica Vădenilor, împreună cu Jupaniţa ego Stanca fiica lui Dositheiu monahul Brăiloiu fiul lui Cornea Brăiloiu vel Ban sub Brâncoveanu. (In Stăneşti, rezugrăvită la 1824 nu se vede Obedeanu, numai familia Bibeştilor).

Pe Ilie Ştirbei fondatorul bisericei din Bălceştii Cârligei (1732) zugrăvit aci cu tatăl său Costandin şi mamă-sa Marina, iar Iupaniţa ego Despa cu tatăl său Barbu Bengescu şi mamă-sa Ancuţa.

Pe Mihail Glogoveanu zugrăvit în Tismana cu Jupâneasa sa Stanca, care a zugrăvit Tismana în 1732 şi 1766.

2) Colecţiunea Hurmuzachi T. VI pg. 307, 421, 501, 509, 162 şi 185 vorbeşte despre *Staico Consilie Bengescu.*

www.dacoromanica.ro

aproape ca cea din Bengeşti (*1732*).

E de regretat că pe piatra mormântului din biserică nu sĕ vede nici o inscripţie. *La 1724 Ştirbei a fost numit Consilier împărătesc.*

1732 August 5 (Pg. 38-9 din «Gorjul istoric l. c.) *Stanca sin Staicu Bengescu* a fost căsătorită cu *Mihai Consilieru Glogoveanu.* Ea era văduvă încă mai nainte de data aceasta.

1733 Decembre 25. (Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 2 petr. doc. 25) La data aceasta erau *R. Bengescu şi Ion Bengescu.*

1735 Decembre 28 (Pg. 37 din «Gorjul istoric» l. c.) Administraţia imperială dă poruncă către 4 boieri luaţi de *Radu şi Ion Bengeştii, fraţi, fii rĕpos. Staico Bengescu* şi de *vara d-lor Jupaniţa Maria Băleanca pe care a ţinut'o rĕposatul Ioan Baleanul* ce au fost Consilier, ca să-i îndreptaţi pentru lucrurile de clironomie, cele părinteşti, să caute la Bengeşti, procesul cu C. Strâmbeanul pentru zestrea fiicei lui.

1736 Februarie 12. (Arh. St. condica Brâncov. No. 4 fila 226 (roşu) 806 (negru) verso) Cartea de alegere a lui Costandin Plopşoreanul, Ion Podbăniceanul şi Mateiu Pădeanu, orînduiţi din porunca Chesaro-crăeştii administraţii, ca să aleagă moşiile Belcinul şi Bratovoescii şi Bezdina din sud Dolj, foste ale rĕposatei Jupânesei Stanca mătuşa lui Dumitraşco Căpitanu feciorul rĕposatului Vasilie Vistierul Poenarul şi *de d-lor Costandin cu fratesĕu Gheorghiţă feciorii rĕposatului Matei Vornicul Poenariul fratele lui Vasile Vistierul, nepoţii Jupânesei Stancăi fata lui Hamza Spatarul din Belcini, care Stancă nefăcând coconi din trupul ei, nici rĕmăindu-i alte rudenii mai de aproape fără numai numiţii de mai sus.*

1739 (Pg. 40 din «Gorjul istoric» l. c.) *Bălaşa Bengeasca* a murit într'acest an şi a fost îngropată în biserica din Bengeşti.

1742 Aprilie 26. (Pg. 322 Vol. I din lucrarea de faţă) Act din care extrag:

Maria=Ioan Băleanu vel Portar.

↑

Diicu Bengescu.

1743. (Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 48.) Inainte de data aceasta era *Jupâneasa Maria fiica rĕposatului Diicului Bengescu*; ea la 1743 era moartă. Ea a avut de soţ pe Ion Băleanul care trăia la anul acesta.

1743. (Arh. St. M-rea Tismana pach. 46 doc. 2.) La data aceasta era *Stanca Glogoveanca, Jupâneasa rĕposatului Consilierului Mihai Glogoveanul* şi cu fiul ei Ioniţă când dă mănăstirei Tismana, moşia Comăneştii ce au avut-o de zestre dela *părintele ei Staico Consilierul Bengescu.*

1743 Ianuarie 25. (Aricescu, Indice br. II pg. 88.) Carte prin care se întăre te mănăstirei Bistriţa, o vie dăruită de *Jupâneasa Maria fiica lui Diicu Bengescu, fosta soţie a lui Ion Băleanul.*

1744. Diicu Bengescu a avut fiica pe Maria care fu cu Ioan vel Portar Baleanu sin Grigorie Băleanu.

www.dacoromanica.ro

1746 Februarie 2. (Pg. 37—8 din «Gorjul istoric» l. c.) *Ioniţa Bengescul biv treti Logofăt* a hotărnicit la data aceasta împreună cu Mihai Săulescu moşia Cărbuneştii.

Tot el, la 1751 împreună cu Staico Golumbeanu hotărniceşte alte moşii.

El a fost ginerile lui C. Strâmbeanu. La 1736 Iunie 27, C. Strâmbeanu scrie Administraţii Austriace: *pentru ginere-mieu Ioan Bengescul şi eu auziu ca s'a însurat . . a 2-a oră (cu alta)* [1].

1746 Octombre 15. (Ibidem pg. 39 şi 179) *Radu Bengescu* trăia la da a aceasta şi făcuse hotărnicia Săcelului. El, la 1794 Ianuarie 31 era mort.

1747 Mai 7. (Ibidem pg. 38.) *Constandin Bengescu Caimacam al Craiovii*, judecă cu C. Strâmbeanu o pricină a unor oameni din Cărbuneşti.

1748. (Arh. St. M-rea Nucetu pach. 7) *Tudosie Bengescu fu = cu Neacşa sin Negoiţă Vistierul. Ei avură fiică pe Chiţa care fu=cu Popa Necula dela Olt, şi fiu pe Istratie Bengescu care era + la data aceasta. Acest stratie a fost = cu Chirana.*

1752 Iunie 7. (Vezi Vol. I pg. 254 din lucrarea de faţă.) Act din care rezum:

Florica = Alexandru Mu-
↑ siliun Balasachi.

Bengescu.

1753 Iulie 25. (Arh. St. dosar judecătoresc vechiu No. 1819 (roşu) fila 7.) Dosar în care există o spiţă genealogică şi din care extrag:

Manta = . . . Bengeasca.
↑
Nicolae Dudescu vel Paharnic.

1753 Noembre 6. Zapis prin care Nicolae Ştirbeiu biv vel Şetrar fiul raposatului Ilie Ştirbeiu ce a fost Consilier, vinde moşia Cetatea din jud. Mehedinţi, Barbului Paianu biv vel Medelnicer, *care moşie era dată de zestre răpos. maicei sale dela parinţii d-ei Barbul Bengescu şi maică-sa*; împreună cu el au dat'o de zestre apoi surori sale Aniţei pe care au ţinut-o Nicolae Dedulescul, şi întâmplându-se de n'au trăit soru-sa multă vreme cu boierul d-sale ci au rĕposat, la vremea morţii d-ei au lăsat să se vânză această moşie şi să se dea sărindare, pomeni şi altele.

1754 Martie 20. (Pg. 165 şi 171 din «Gorjul istoric» l. c.) Toma Cantacuzino biv vel Şetrar vinde lui *Răducan Bengescu*, părţile lui de moşie din Runc, Dobriţa şi Bălţişoara.

---

1) După pg. 150 din „Gorjul istoric" l. c. *Ioan Bengescu a fost ginerile lui Andrei Căpitanul Scorei.*

Revista „*Jiul*" No. 5 pg. 10 vorbeşte de *Ioan Bengescu ginerile lui Andrei Scorei.* Armele lor din acea epocă, după o pecete rămasa dela dânsul ar fi: un braţ cu o spada în mână.

www.dacoromanica.ro

1754 Iunie 20. (Ibidem pg. 171) *Radu Bengescu biv vel Pitar* vinde lui Dumitrache Geanoglu biv vel Stolnic, partea sa de moșie din Runc.

1761 Mai 28. (Acad. Rom. cartonu 3.) *Radu Bengescu biv vel Serdar* împreună cu alți boieri, dau adeverință despre neamul boierilor Otetelișani.

1766 Decembrie 12. La data aceasta era ispravnic la sud Vâlcea, *biv vel Stolnicul Radu Bengescu.* Aceasta îi este iscălitura:

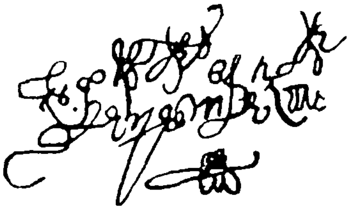

1768. (Pg. L II din «Gorjul istoric» l. c.) *Radu Bengescu biv vel Stolnic* era Ispravnic la Gorj.

1768 Aprilie 24. (Arh. St. M-rea Tismana pach. 9 netr.) *Radu Bengescu biv vel Stolnic* este orânduit împreună cu alți boieri, sub Alexandru Scarlat Ghica Vodă, ca boier adeveritor hotarnic, ca să descopere hotarele moșii Groșanii a răzașilor, de către mânăstirea Tismana. El era ispravnicul județului Gorj.

1769 Aprilie 28. (Acad. Rom. Mss. 2212 fila 258).

Ap(rilie) 28 dn(i) 1769, Marți a doua săptămână după Paști, la al doilea ceas din noapte, au î n)pușcat pe dumnealui *Radul Bengescu biv vel Stol(ni)c*, un isacciu al domniei sale, ispravnic fiind al acestui județu al Vâlcii.

1788. (Pg. L. II din «Gorjul istoric» l. c.) *C. Bengescu Slugeru* era Ispravnic la Gorj.

1790. E născut boierul *Serdaru Titu Bengescu* cu locuința în Craiova; la 1829 Septembre 11 era de 39 ani, născut în București.

El e fiul lui Cluceru Gheorghe Bengescu.

La data aceasta el avea moșii, țigani și case. (Vezi Arh. St. Catagrafia boierilor Caftanlîi de la $\frac{34}{220}$ albastru, după cererea lui General Kiseleff).

1790 Aprilie 11. (Arh. St. condica No. 2 a M-rei Bistrița, pg. 733.) La data aceasta era în județul Vâlcea ca Ispravnici: *Costandin Bengescu* și Manolache Cuparu (Lahovari).

1791. (Pg. LII din «Gorjul istoric» l. c.) *I. Bengescu biv vel Clucer* era Ispravnic la Gorj.

1793 Aprilie 18. (Arh. St. condica domnească No. 23 pg 42) *George Bengescu biv vel Stolnic* cere a se da voie sa se facă bâlciu pe moșia sa Breasta din județul Dolj.

1797 August 16. (Pg. 237—8 Vol. I din lucrarea de față.) Act din care extrag:

Bengescu Cluceru — **Ancuța** era + la data aceasta.

↑

Ștefan vel Vornic Prișcoveanu.

www.dacoromanica.ro

Acest Bengescu Cluceru avea copii la data de mai sus.

1801. Pg. 62 din Convorb. lit. No. 1 din 1907) *Clucerul Bengescu* a fost îngropat în biserica sf. Apostoli din Târgu-Jiului, într'acest an.

La 1801, e născut în Craiova, *Serdaru Grigorie sin Paharnicul Ghiţă Bengescu,* care la 1829 Sept. 11 şedea în Craiova, şi era de ani 28 — El avea moşii—(vezi Arh. St. Catagrafia boierilor Caftanlîi de la $\frac{34}{220}$ albastru, după cererea Generalului Kiseleff).

1803. (Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 24.) La data aceasta, *Medelnicerul Răducan Bengescu* dărueşte mânăstirei Bistriţa, via dela Mogoşani.

1806 August 2 şi 1809 Aprilie 21. (Arh. St. condica domnească No. 59 fila 12 verso.) Cartea de alegere a moşii Bircii din sud Gorj, făcută de boierii Ioan Sîmboteanu Medelniceru şi Gheorghe Crăsnaru Slugeru, la 1806.

In carte se vorbeşte de :

Titu. **1809.** **Iancu.**

Gheorghe Bengescu biv vel Clucer era + la 1806.

Epitropul acestora, la 1809, Clucerul Costandin Brăiloiu, a răscumpărat pe seama acestor copii, moşia Bircii (de stj. 468 palme 7, fostă mai de mult a *Clucerului Gheorghe Bengescu*) dela Clucerul Dumitrache Brăiloiu, fratele Clucerului Costandin.

1811 Septembre 1. (Pg. 211 212 Vol. I din lucrarea de faţă) Rezumat din care extrag :

Alecu Serdaru Bengescu.

. . . . Bengescu = Ancuţa sin Prişcoveanu.

1814 Iulie 10. (Arh. St. condica veliţilor boieri No. 5 fila 29 caiet 2).

Anafora în pricina Paharnicului Costandin şi Grigorie fraţii Grădişteni, a *Serdarului Aleco Bengescul,* a biv vel Logofătului Costandin Bălăcianu, pentru iothesie, şi a Hătmănesei Maricăi Prişcovencii şi a Vel Agăi Costandin Golescu şi a Clucerului Costandin Otetelişanu şi a Serdarului Costandin Lazărul soţul şi vechilul soţii d-sale d ei Zoiţei Prişcoveancăi, rudele răposatului boier biv Vel Vornic Barbu Ştirbei cari ziceau că averile răposatului nu sunt câştigate de el, ci rămase de la moaşa lor şi că nu putea să le înstrăineze dând răposatul făr de nici un cuvânt drept fiului şi fiicei d-lui, biv vel Logofăt Dimitrie Bibescul, lucruri ce nu li se cădea, nedreptate cum a făcut răposatul şi mai înainte înzestrând pe muma copiilor Logofătului Dimitrie Bibescu iar din lucrurile moaşei d-lor.

1811 *Septembre 1.* Diata Vornicului Barbu Ştirbei prin care lasă stăpână pe o parte din averea sa, pe soţia sa Vorniceasa Ecaterina. — Apoi la 3 fraţi Grădişteni ce îi sunt nepoţi de soră: Costandin, Şerban şi Grigore, moşiile Gârbovii şi Râioşii.

www.dacoromanica.ro

Apoi moşiile Corlăteştii, Bonta, Popeştii, Osica şi Şopârliţa, le lasă la 5 nepoate, fice ale răposatei surorei d-lui, Stancăi Prişcovencii adică: d-ei Cluceresei Dumitranei Farfaroaicăi i Hătmănesei Maricăi Cantacuzini, i Cluceresei Uţăi Vlădăiancăi, i copiilor d-ei rěposatei Logofetesei Sultanei Bălăciancăi *şi copiilor rěposatei Cluceresei Ancuţei Bengeascăi.* Moşia Cioroiu o lasă Sărdăresei Zoiţei ficei rěposatei surori-si Stancăi-i Prişcoveancăi. Moşia Broscarii şi Mecleneştii ce au fost al surori-si Luxandri, le lasă bisericei sf. Troiţa din Craiova. Lasă şi Barbului fiul Logofătului Bibescu, pe care l'a botezat puindu-i numele d-lui Barbul şi făcându-l fiu desăvârşit, dându-i şi sclitada d-sale de a iscăli Ştirbeiu, moşia Ciuturoaia, Curtişoara, Bărbeştii, Ulmul, vii, case, livezi şi ţigani. Lasă şi Saftei copilei d-ei Logofetesei Bibeascăi, moşia Corcova i Văgiuleştii. Pe Logofeteasa Bibeasca, tot Vornicul Barbu Ştirbeiu i cu soţia sa, au fost luat'o de mică copilă şi au făcut'o fată de suflet, au crescut'o şi au măritat'o tot d-lor, după Logofătul Dimitrie Bibescu.

1811 Septembre 15. Cartea de iothesie a Vornicului Ştirbei şi a soţii sale Catrina, coprinzând că, ne-făcând d-lor copii şi ca să nu li se piarză sclitada familiei, au luat din copii Logofetesei Catincăi Bibeascăi, ficei d-lor, pe Barbul ce l'au botezat, puindu-i numele d-lui Barbul şi l'au făcut fiu desăvârşit şi Ştirbeiu.

1811 Decembre 20. Cartea Mitropolitului că s'au făcut citirile în biserică pentru înfierea lui Barbu. Rudele Vornicului Barbu Ştirbei ziceau că, când a făcut el aceste acte era în patimă de dambla şi cu minţile zmintite. Diata şi cartea de iothesie au făcut'o în Bucureşci unde stătea bolnav şi unde a şi murit. Diata au scris'o Logofătu Bibescu, care era interesat, iar Mitropolitul Ignatie ce au adeverit'o, nici limbă românească nu ştia (numai greceşte) nici obiceiurile ţării. Cele 2 moşii date bisericei din Craiova, nu erau ale lui, ci ale surorei sale Luxandra, ce a ţinut în căsătorie pe Vistierul Geanoglu (era + la 1814). Diata Luxandrei e din 1773 Mai 2.)

Boierii Grădişteni, nepoţii Vornicului Barbu Ştirbei, la 1814 sunt: Clucerul Scarlat şi Stolnicul Şerban; ei erau fii Vornicului Manolache Grădişteanu, care trăia la 1794.

Vornicului Barbu Ştirbei nu i-au venit dambla ci ameţeală, când se afla în Braşov, din patimă de astmă ce avea, care patimă nu sminteşte mintea omului ci îi aduce slăbiciune, până când dă în dropică şi apoi se sfârşeşte, precum şi rěposatul aşa au fost în tot cursul patimii sale, cu mintea întreagă. Vornicul Barbu Ştirbei a + la un an şi 11 luni după ce şi-a scris diata de mai sus.

Dintr'acest act extragem arborul genealogic de pe pagina următoare (430).

1817 Iulie 18. (Pg. 213—14 din Vol. I idem.) Note din care extrag:

Ioan Bengescu biv vel Comis = Catinca.

↑

Ioan Pitaru Lipănescu.

1817 August 1. (Pg. 88 din «Gorjul istoric» l. c.) *Paharnicul Gheorghe Bengescu* este ctitor la mânăstirea Lainici.

1818. (Arh. St. condica veliţilor boieri No. 9 fila 48 caet 9.) Pricină de judecată pentru moşia Lipovenii (ce i-a zis şi Măneştii înainte de 1760) şi Băltiţa din sud Dâmboviţa.

Dintr'acest act extrag: Andronie Lipoveanu era + la 1818. El fu = cu Bălaşa.

www.dacoromanica.ro

Alecu Bengescu Serdar 1814.

Costandin Bălăcianu biv vel Logofăt 1814.

Scarlat Clucerul. — *Costandin* Paharnicul. — *Şerban* Stolnicul. — *Grigorie*. — **Zoiţa**= Costandin Lazărul Serdar. 1814. — **Ancuţa**= Clucerul Bengescu. — **Sultana**=Bălăceanu Logofătul. — **Uţa**= Clucerul Vlădăianu. — **Dumitrana**= Farfara Cluceru. — **Marica**=Cantacuzino Hatmanul

Manolache = . . . Grădişteanu Vornic. — **Luxandra** cu diata din 1773 Mai 2. Ea=Vistieru Geanoglu. — **Barbu** Ştirbei biv vel Vornic = Ecaterina. El + la 1813 Iulie. — **Stanca** = Prişcoveanu.

. . . .

Ea, după moartea celui dintâi soț al ei, anume Andronie, a luat în căsătorie pe *Serdarul Aleco Bengescu.*

Fără dată. (Probabil dintre anii 1800—1820). Smaragda Ghica face o însemnare de câte obiecte din catagrafie nu s'au vîndut la mezat și să găsesc în casă. Printre aceste obiecte găsim :

1 ciasornic de aur fin de Corfu s'a dat pentru boierul vel Vistierul Moshu, pentru judecata ce avu casa noastră înaintea d-sale.

1 anteriu de cutnie roșu, s'a vândut la Craiova lui *Iancu Bengescu* în talere 150.

un pat de fier vîndut la Craiova boierului Cluceru Haralambie, pe lei 150 (vezi coll. de acte.)

In dosu actului se află o notă făcută de Maioru Papazoglu.

1822. (Arh. St. Administr. vechi, No. 2423 (albastru). *Gheorghe Bengescu Paharnicu* împreună cu alți boieri, la data aceasta, cer ca, niște fii de boieri Otetelișani, să fie și ei cinstiți cu vre-o boierie.

La *1825 Octombre 4* (vezi Arh. St. condica Domnească No. 114 fila 90, era Serdarul Ioan Fălcoianu, care avea soacră pe *Serdăreasa Bălașa Bengeasca.*

Ioan a avut soție *pre Ralu fica Bălașei* cu care au luat zestre la măritișul ei cu foaie de zestre *din 1823 Februarie 24*, două părți din trei, din moșia Bălțița din sud Dâmbovița (evaluată moșia în taleri 60.000) iar a 3-a parte din moșie rămâne zestre *la cea laltă fată a Bălașei ce e încă nemăritată.* Serdarul Ioan avea frate pre Iordache Fălcoianu.

1827 Februarie 20. (Acad. Rom. Mss. 615 fila 8.) Diata Marioarei Bujoreanca fiica rěposatului Stolnicului Costache Lupoianu și soția lui Gligore Bujoreanu Căminaru, prin care lasă partea sa din moșiile Câmpina și Șotrila, la biserica cea nouă ce se va zidi la Câmpina.

Marioara avea soră pe *Bălașa Bengeasca*, iar frați pe Costache, Scarlat și Alecu.

1829 Februarie 13. (Acad. Rom. hotărnicia moșii Bălțița). Anaforaua Stărostiei, de vînzarea moșii Bălțița, asupra Medelnicerului Nicolae, vîndută de *Serdăreasa Bălașa Bengeasca* și de ginerile sěu Serdarul Fălcoianu.

Fânul de dijmă și porumbul se imparte pe jumătate cu d-ei Clucereasa Marghioala Slătineanca și d-ei Paharniceasa Catinca Niculeasca. La 1842, Marghioala Slătineanca nu mai trăia.

1832 Iunie. (Pg. 226—7 Vol. I din lucrarea de față). Despre *Catinca Bengeasca* a sě vedea actul deja publicat ; ea trăia la data aceasta.

1843. La data aceasta trăia Catinca Bengeasca.

1858. In actele de moșia Stolnicii a d-lui Const. Bălăceanu, cu data aceasta, se vorbește de *Lina Clucereasa Bengeasca.*

1887. (Acad. Rom. hotărnicia moșii Osica-Vlădulenii.) Act în care se zice . . . «vecinătatea cu moșia Grecii proprietatea zestrală a Doamnei Olga născută Grecianu, soția Lt. «Colonelului Simeon Stoilov, a d-ei Smărăndița Vlădoianu și a d-ei Maria născută Marghi«loman, soția Maiorului Rudeanu.

«La 1887 era Smărăndița soția rěposatului Colonel Ștefan Vlădoianu, D-ra Maria Gre«cianu, majoră, și d-ra Ana Grecianu, având ca epitrop pe *Grigorie Bengescu*».

In afară de notele ce preced asupra Bengeștilor, mai extrag asupra lor încă următoarele :

Costică Bengescu = cu Olga sin Nicu Lahovari. (Vezi arborul familii Lahovari).

www.dacoromanica.ro

Diicu Bengescu a avut o fiică, pe Maria. (Vezi arborul familii Bălenii.)

Gheorghe sin Grigore Bengescu, fu = cu Zoe fata lui Costache Ministru Crețulescu (Vezi idem arborul familii Crețuleștii; vezi și tabela No. 2 de Genealogii alcătuită de A. S. Crețulescu, 1898.) Acești soți avură *fiice pe Elena și Alexandrina.*

Gligorașcu Bengescu viitorul Director al Teatrului din București sub Știrbei Vodă, a făcut studii în străinătate. (Pg. 157 Convorb. lit. No. 2 din 1907.)

Maria sin Diicu Bengescu, fu = cu Ioniță sin Ioan Băleanu (Vezi arborul familii Bălenii.)

Răducan Bengescu fu = cu Maria sin Costandin Serdarul Argetoianu. Ei avură copii, fii și fete. (Vezi arborul familii Hargetoianii cum și Genealogia Cantacuzinilor în Buciumu, 1863).

Elena sin Gligore fost Ministru, Bengescu = cu Al. Racoviță, apoi cu Sc. Trăsnea.

Achil Bengescu fu = cu Zoe sin Radu Rosetti (Extras din arborul familii Rosetti.)

Grigore » » = cu Elena sin Iordache Golescu. (» » » » Goleștii.)

Alt » » = cu Catinca sin Ioniță Lipănescu Pitaru (Extras din arborul familii Burki.)

Alt Bengescu = cu Ancuța sin Ștefan Vornicu Prișcoveanu (» » » familii Prișcovenii).

In sfârșit, despre familia aceasta, să se consulte și Vol. I. pg. 189 din Ist. lit. rom. de N. Iorga.

Și pentru ca notele noastre să poată fi mai utilizabile, dăm loc într'o planșă separată, arborului genealogic pe care l'am întocmit în baza acestor note.

BERILEȘTII

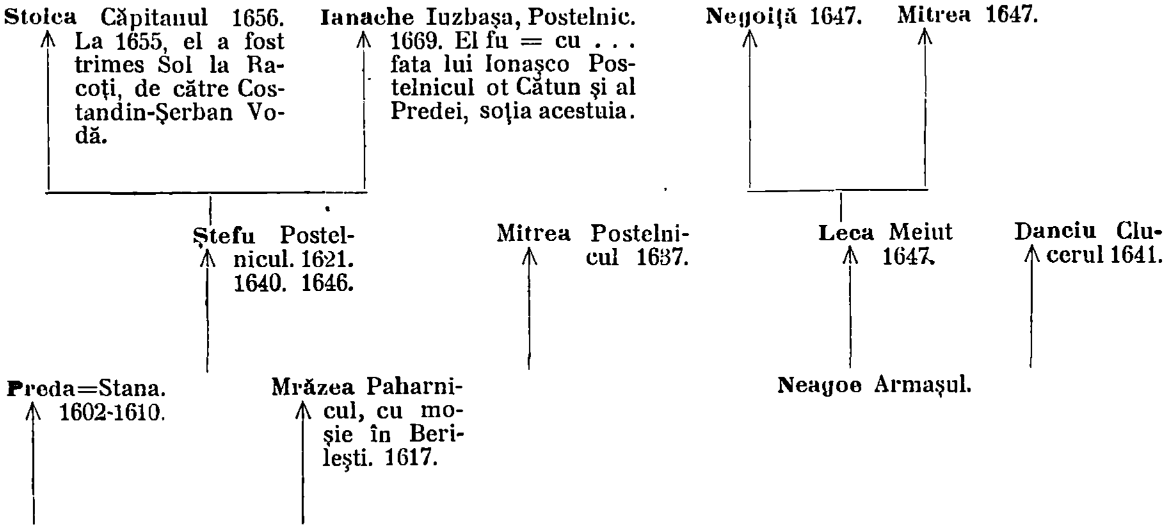

Acte.

1617 Iunie 1. (Arh. St. condica Brâncov. I fila 574 negru, 5 creion.) Să dă hrisov către *Mrăzea vel Paharnic* ca să ție moșie în Berilești, cumpărată dela *Preda și dela Jupâneasa lui Stana*, în zilele Radului Vodă Șerban, drept 6000 de aspri.

www.dacoromanica.ro

Genealogiile documentate
ale familiilor boierești de Ștefan D. Grecianu.

Anexă la pg. 432 Vol. II

BENGEȘTII

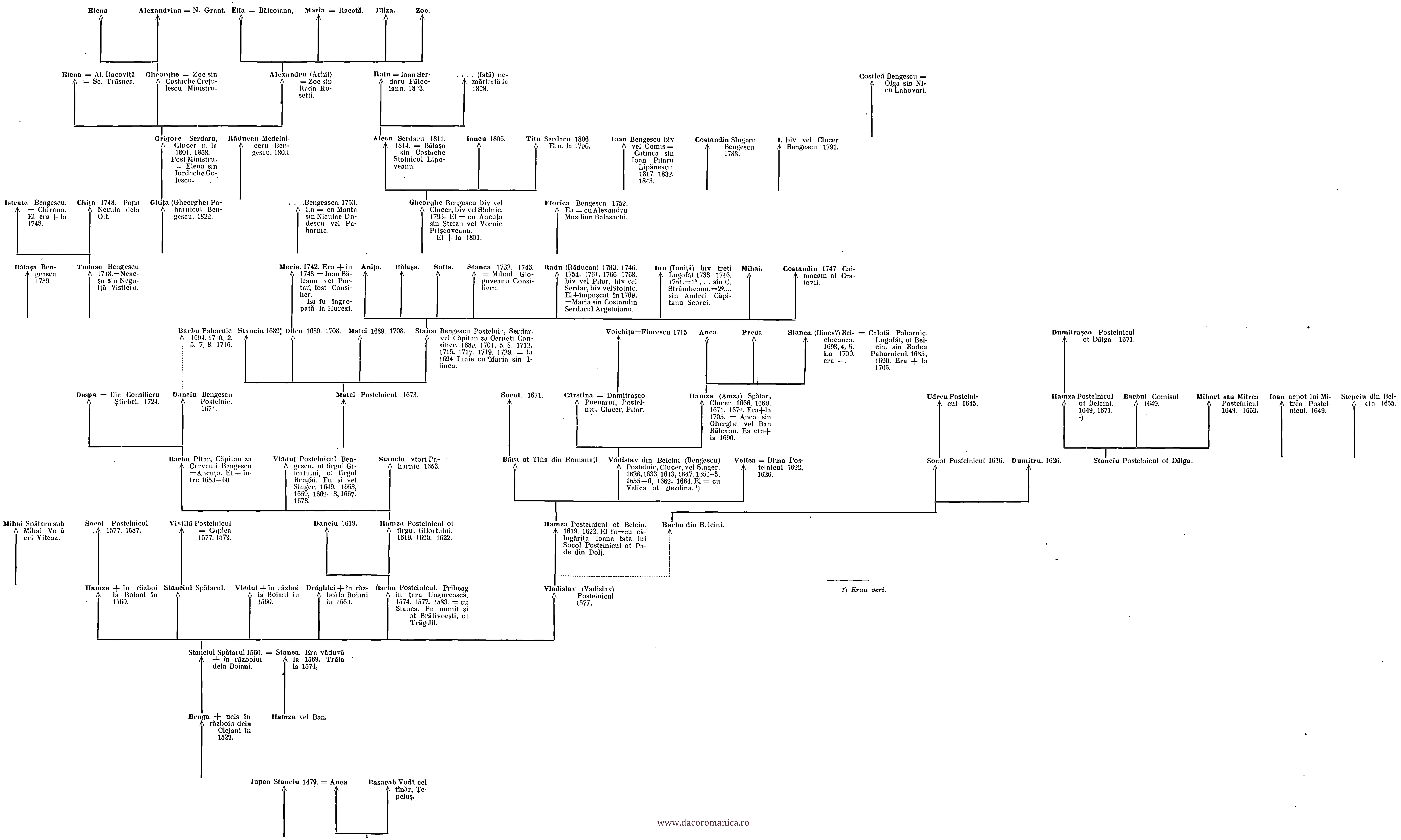

1) *Erau veri.*

www.dacoromanica.ro

1622 Iunie 6. (Original în propriet. d-lui Anibal Stoenescu stud. la drept. Buc. 1900, dela care l'a cumpărat d-l Ion Kalinderu și l'a dăruit Acad. Rom. catalogat la 140 LXIX, slavon, fără trad. pergament bine păstrat și frumos scris.) Hrisovul lui Radu Vodă feciorul lui Mihnea Vodă, către boierul d-sale Mușat Postelnicul ca se ție moșie în satul Trănșanii ot sud Ialomița, din partea lui Datco Clucerul și a Jupaniței lui Samfira, care moșie au fost a Jupaniței Samfirei soția lui Datco Clucerul din Potoceni, dela părinții ei.

Pentru această moșie au avut pîră acum cu feciorii lui Datco Clucerul anume: Radul Postelnicul și Datco Paharnicul și cu nepoții lor: Nedelco, Datco și Necula feciorii lui Miclăuș, cari ziceau că o au dat Datco Paharnicul, fraților săi lui Miclăuș și Radului Postelnicul, pentru moșia din satul Futeșcii. Apoi, Datco Paharnicul au vîndut această moșie din Trănșani și cu vecinii, boierului d-sale, lui Mușat Postelnicul drept 45000 de aspri gata, cu zapis în care sunt iscăliți ca mărturii, boieri și oameni buni anume: din Tărăciani Stoica Logofătul, ot Buciumeni Cârstea Logofătul, ot Cepari Stanciul Logofătul, ot Uești Bratul Comisul, ot Dăngești Stan și *ot Berilești Șteful Postelnicul.*

1625 August 23. (Arh. St. M-rea Radu Vodă pach. 15 doc. 9.) Hrisov către Ionașcu Postelnicul fiul lui Miroslav Logofătul, ca să ție toată partea Radului Paharnicul din Ghitioara, jumătate de sat, ce o cumpărase Ionașco Postelnicul din Cătun dela Radul Paharnicul drept 14000 de aspri gata și drept una plașcă [1]) de grană în preț de 2000 de aspri; iar Radul Postelnicul a vîndut-o dinaintea cinstit dregătorului d-sale, Jupan Papa vel Vornic fiind de față și mărturii.

Acest document pus în legătură cu actele din 1664 Mai 10, din 1666 Mai 17 și din 1669 Mai 27, stabilim următorul arbore genealogic:

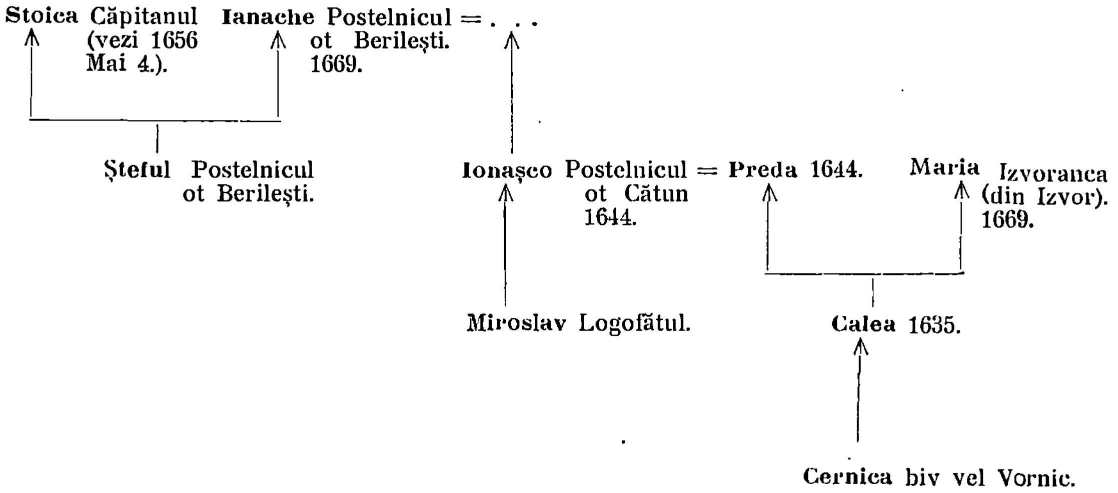

1635 Noembre 10. (Arh. St. Episc. Argeș pach. 3 doc. 14.) *Ștéful Postelnicul* împreună cu alți boieri, este martor la un zapis.

1637 Mai 6. (Arh. St. condica Brâncov. No. III pg. 6.) *Ștefful Postelnicul ot Berilești și Mitrea Postelnicul ot Berilești*, sunt martori la zapisul prin care Matei Vodă cumpără moșie la Căldărușani sud Ilfov.

1640 Iulie 19. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 303 122 netr. doc. 4.) *Ștefful Postelnicul*

1) D-l Bărbulescu o traduce „*basmă*".

www.dacoromanica.ro

din Berilești împreună cu alți 11 boieri, au hotărît și ales satele Costiciul, Crăsanii și Belciugatul, ale lui Hrizea vel Vornic.

Aceasta îi este iscălitura și pecetea :

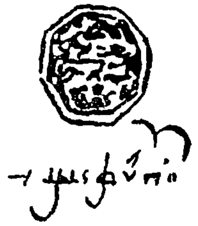

1641 Septembre 8. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 27 doc. 6.) Hrisov dat către Jupan Socol vel Clucer din Doicești, *Danciul-Clucerul din Berilești*, Șteful Postelnicul din Mătășești . . . pentru chestia de hotărnicie a moșii Curăteștii propietatea boierului de atunci Socol vel Clucer, să o aleagă din spre partea boierului Radul Banul Buzescu și a lui Marcu Logofătul.

1641 Decembre 2. (Idem, idem pach. 27 doc. 7.) Hrisov prin care se dă lui Socol Cluceru ca să ție moșie în Curătești de pe Mostiștea, în județul Ilfov. Să-i fie toată partea lui Drăghici Vornicul din Cornățeni tatăl lui Socol Clucerul.

Acum, 6 boieri și anume Danciul Clucerul din Doicești, *Șteful Postelnicul din Berilești* și alții . . . au mers ca să-i aleagă moșia în spre hotarĕ, despre părțile lui Radul Banul Buzescu și Marcu Logofătul.

1646 Decembre 15. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 277|96 netr. doc. 1.) *Șteful Postelnicul ot Berilești* împreună cu alți boieri, dau la data aceasta cartea lor de alegerea moșii Țițirligile.

1647 Ianuarie 6. (Arh. St. M-rea Slobozia lui Ianache pach. 2 doc. 13.) Hrisov dat către mânăstirea Vai-de-ei, . . . ca să ție satul Sărățenii din județul Ialomița, partea *Lecăi Meiut ot Berilești ot sud Ialomița*, stj. 300, pe care i-a cumpărat mânăstirea acum de la *Leca Meiut feciorul lui Neagoe Armașul ot Berilești*, *și dela feciorii sĕi Negoiță și Mitrea*, drept ughi 120 aspri gata.

1649 Septembre 5. (Arh. St. M-rea Slobozia lui Ianache pach. 2, doc. 14.) Hrisov către mânăstirea Vai-de-ei ca să ție moșia dela Sărata din sat din Murgeni, județul Ialomița, 400 stj. cât au cumpărat D-sa (Matei Vodă) de la *Leca Meiut feciorul lui Neagoe Armașul ot Berilești.* Acum, *după moartea lui Neagoe Armașul*, ispravnic la aceasta fiind Preda Slugerul Buzincăi, au cumpărat D-sa stânjenul po 90 aspri, cin jilți 180, iar D-sa (Vodă) au dat-o acestei mânăstiri.

1655 Mai 20. (Iorga Vol. IV din Ist. 1902.) La 7 Mai 1655, într'o solie către Racoți II, trimeasă de Costandin-Șerban Vodă, erau : (între alți mai mulți boieri în frunte cu Mitropolitul) Ignatie și... *Stoica Căpitanul ot Berilești.* Ei fusese în Ernut, în Ardeal, la 1655 Mai 20.

1656 Ianuarie 22. (Arh. St. Episc. Buzău pach. 35 doc. 10.) Cartea lui Costandin Vodă către boierii judecători ai lui Negoiță Paharnicul Tătăranul sin Preda Postelnicul și a lui Gherghe ot Șcheai sin Jupâneasei Neagăi, nepoata Mitroaiei de sor'naim Cațapis (?) Barbul Postelnic, Antonie Postelnic ot Negoești, Pătru Ciauș Băleanul, *Stoichița Căpitanul Berilescul*, Pătrașco Părcălab Bucșanul, ca să caute acești 6 boieri și sĕ'i judece pentru moșiile Jupânesei Neagăi Vorniceasa Mitroaie, și pentru rumâni și țigani, cui le-au lăsat la moarte și cine o au căutat pân'la moarte, și cine o au rĕscumpărat den robie, și sĕ vaz'acești

www.dacoromanica.ro

boieri şi de partea surori-sa Jupâneasii Marii, moaşa lui Gherghe ot Şcheai, cine i-o ţine, însă cum vor afla ei cu ale lor suflete. pis Dumitru log. în Târgovişte.

1656 Mai 4. (Vezi pg. 340 Vol. I din l. de faţă.) Hrisov . . . dat pentru moşie în Miroslăveşti . . . etc.

Şi iar să ţie . . . nişte rumâni în Ţigăneşti, ce i-a cumpărat drept ughi 30, cu zapis în care sunt boieri mărturie anume: *Stoica Căpitanul şi frate-său Ianache Iuzbaşa feciorii Ştefului Postelnicul ot Bereleşti* . . . şi alţii . . .

1669 Maiu 27. (Arh. St. M-rea Radu Vodă pach. 15, doc. 12.) Hrisovul lui Antonie Vodă către sluga d-sale *Ianache Postelnicul ot Berileşti*, ca să ţie ocină la ocna Ghitioara, *partea Jupânesei Predei, sora Jupânesei Marii Izvorancăi, soacra lui Ianache Postelnicul*, pentru-că a venit sluga D-sale *Ianache Berelescul* în divan şi au spus D-sale cumcă, *Jupâneasa Maria Izvoranca sora Jupânesei Predii*, ea ş'au vîndut ale ei părţi, şi au vîndut şi partea *suri-sa Jupânesei Predii*, de la ocna Ghitioarii, boierului D-sale Hrizei Vel Vistieru, astă toamnă în zilele Radului Vodă Leon.

Deci D-sa a dat să ţie *Ianache Postelnicul ginerele Jupânesei Preda*, a patra parte de ocină la ocna Ghitioara.

BERINDEII

Despre începuturile mai depărtate ale acestei familii, este greu să ne pronunţăm. Găsim de pildă în «Uricarele» Codrescu că, pe la 1443 exista un *Berendei biv vel Stolnic*, iar Xenopol, în Ist. Rom. I şi II pg. 174 zice că, *Berindey* era un Principe Litvan. In istorie este de asemenea cunoscut un *Berendey Knèjul* ca pretendent la tronul Moldovei, protivnic lui Ştefan cel mare şi Petru Aron, pe la 1467. El însă ne-reuşind la tron, cere ajutorul lui Matei Corvin Regele Ungarii, care îi făgădueşte şi în persoană intră cu armata sa în Moldova. La Baia însă, Ştefan Vodă îl zdrobi . . . şi peri şi Berindey în lupta aceasta . . . «Perit-au şi Berindei, ce trăgea nădejde de domnie, iar Petru Aron Vodă au scăpat în ţara «leşască» ne spune Cronica.

Dacă acestea vor fi începuturile familii, noi nu am putea asigura.

In documentele ce cunoaştem însă şi care se ating numai de Muntenia, cele mai vechi persoane cu acest nume, ne apar către anul 1700. Au existat şi mai nainte de data aceasta nişte stăpânitori ai moşii *Berindeştii* şi cunoaştem vre-o 3 generaţii în şir subt acest nume de boieri, dar dacă ei vor fi moşii şi autorii Berindeilor, de asemenea n'am putea-o confirma. Atragem numai luarea aminte asupra acestui fapt, rămâind ca cercetări noui să limpezească chestiunea.

Se poate ca Berindeii să-şi tragă origina lor din sus zişii boieri dela Moldova, dar acest lucru nouĕ nu ne este cunoscut şi tot ce putem afirma este aceia că, noi îi găsim ca fiind în fiinţă aci în Muntenia, după cum am arătat, la începutul veacului al XVIII-lea.

In sprijinul afirmărilor noastre, dăm loc actelor ce cunoaştem.

1696 Aprilie 16. (Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 13 doc. 2) să dă poruncă domnească către 12 boieri hotarnici ca să aleagă moşia Tîmpenii. Printre acei boieri găsim şi pe *Ioniţă Căpitanul ot Berindei.*

La 6 Mai din acelaş an, numiţii boieri hotarnici fac alegerea moşiei Tîmpenii; cel de al treilea boier care iscăleşte cartea de hotărnicie este *Iane Căpitan Berindeiu.* Acesta este cel mai vechiu membru cunoscut de noi în mod documentat.

www.dacoromanica.ro

Mai apoi, la *1699 Mai 28* (Pg. 488 Rev. Ist. Arh. Rom. C. Aricescu, cheltuelile Vistieriei) ne apar ca boieri mazîli următorii: *sin Pătraşcu Berindei* i Radu Cerkez i Costandin Buzescu.

La *1715 Septembre 1.* (Arh. St. condica veche a M-rei Bistriţa) *Gherghe Paharnicu şi Tudor Căpitanul Berindei* erau ca boieri hotarnici la moşia Osica din judeţul Romanaţi.

La *1720*, Hurmuzachi doc. I. VI arată pe *Toader Berendei* printre boierii din Romanaţi (cl. II).

In *1732* găsim la Arh. St. condica M-rei Hurezi fila 571 pe *Radu Berindeiu*, pomenit în diata Vornicului Ilie Oteteleşanu, care cumpărase dela el un petec de moşie.

La *1736 Iunie 10* (Acad. Rom. hotărnicia moşii Glodu sud Dolj) găsim pe *Tudor Căpitanu Berindei* care face hotărnicia moşii Glodu.

In *1751*, trăia *Costandin Berindei* care fu = cu Păunica fata Barbului Gănescu biv vel Pitar. *Ei avură fiu pe Barbu Berindei*. Zapisul din *1752 Aprilie 24* (vezi Vol. I pg. 163—4 din lucrarea de faţă) ne vorbeşte de *Pătraşcu Paharnicul Berendeiu* vechilul d-ei jupânesei Marii Bujorencii.

La *1754* se face hotărnicia moşii Colfeasca şi Crevenic, iar printre boierii hotarnici era şi *Costandin Berendei vel Postelnic.*

Faţă cu rezumatele ce preced, singurile izvoare care ne sunt cunoscute şi pe care le socotim ca demne de crezare, ele ne conduc la afirmarea că, boierii cari au purtat numele acesta, iau naştere în Oltenia, unde îi găsim pentru prima oară stabiliţi şi cu relaţii oficiale. Să-i urmărim însă şi mai departe.

1761 Mai 19. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 270/89 netr. doc. 6.) Zapisul *Irinei Monahia* care *pe mirenie s'a numit Ilinca fata Badei Berindeiu, ce au ţinut bărbat pe Costandin Merişanul* cu care au făcut şi 3 copii şi 2 au murit mai de mici, iar cel mai întâiu născut *al ei fiu anume Tudor* au trăit ani 29 şi din porunca lui D-zeu ş'au dat şi acesta obşteasca datorie, şi rămânând şi ea (*Ilinca*) în mare amărăciune şi jale şi cunoscând şi ea deşărtăciunea lumii aceştia că este ca o nimica, şi fiind şi în multă slăbiciune a bătrâneţelor, aşa bine a voit de a venit (*Ilinca*) la prea sfinţia sa părintele Mitropolitul ţărei Grigorie şi s'au rugat sfinţii sale de i-au dat blagoslovenie de au *luat* (*Ilinca*) *cinul călugăriei pentru spăşenia sufletului ei.*

De aceea orândueşte ca, după petrecerea rămăşiţii vieţii sale, să i se îngroape oasele sale la sf. biserică ce este făcută de neamul ei pe moşia Merişanii sud Teleorman. Irina monahia avea frate pe Iene.

1763 Aprilie 25. (Pg. 378 Vol. I din l. de faţă) Despre *Costandin Paharnicul Berindei*, a să vedea detalii acolo.

1768. Document la Arh. St. în care se vorbeşte de *Jane Berindeiu* care dărueşte Mitropoliei din Bucureşti o moşie, într'acest an.

1771 Martie 5. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 136 doc. 12).

De vreme ce întâmplarea cea viitoare ieste nevăzută şi îngerilor necunoscută şi de oameni neştiută, drept aceea şi eu *Irina monahia fiica Badi Berindei, ce am fost soţie răposatului Costandin Merişanu*, cunoscându-mi şi eu sfârşitul vieţei mele, şi până a fi cu minţile întregi, am trimis de-au venit părintele egumen Grigorie de la sfântul schit Dideştii şi am chemat şi pe duhovnicul meu popa Toma, iar al schitului şi după ce mi-am dat toată taina mea la duhovnic şi înaintea lui Dumnezeu, am pus de mi-au făcut şi această diată, cui ce am lăsat cu sufletul meu ca să stăpânească cu bună pace dupe moartea mea,

www.dacoromanica.ro

«Intâi, am lăsat mai nainte vreme în viaţa mea, jumătate partea mea de moşie din Merişani cu sfinta biserică, danie sfintei Mitropolii din Bucureşti dupĕ cum şi zapisul meu arată. Martie 5, 7279 (1771).

«Moşia Şmiorani partea mea câtă se va alege, am dat-o danie la sfântul schit Dideştii.

«Patru răzoare de vie, având în dealul Zănoagii, mai înainte vreme am fost vândut *frăţine-meu Iane* două răzoare cu bani, iar acum la sfârşitul meu las *frăţine-meu Iane*, de pomană un răzor, iar un răzor l'am lăsat popii Badii dela Zănoagă ca să ne pomenească.

«Moşia Drăguşanii am lăsat *frăţine-meu Iane.*

«Moşia Dobroteşti, am lăsat iar *frăţine-meu Iane.*

«Moşia Cornăţel am lăsat iar *frăţine-meu Iane.*

«Moşia Motomean cât se va alege, am lăsat iar *frăţine-meu Iane.*

«Moşia Tecucianca iar cât se va alege, am lăsat iar *frăţine-meu Iane.*

«*Ţiganii mei: Radul ţiganul cu feciorii lui anume Gheorghe cu copii lui. Ion «brat Gheorghe cu copii lui. Velea brat lor. Băra cu copii lui. Oprea brat Băra cu «copii lui. Tudor cu copii lui. Miru Bălan.*

«Aceste moşii şi aceşti ţigani ce scrie mai sus le-am lăsat toate cu sufletul meu *frăţine-meu Iane, nu numai că mi-au fost frate ci l'am şi crescut de mititel, rămânând mic de ţîţă de mama noastră,* şi m'au căutat la toată neputinţa mea şi la boală până la sfârşitul vieţii mele, ca să pomenească pe tot neamul nostru, după cum şi mai înainte la toate pomenirile rĕposaţilor mi-au ajutat, şi toată chieltuiala au dat, iar cine, ori din ce judecători va strica dupĕ cum am lăsat cu sufletul meu, să fie subt blestemul sfinţilor părinţi dela Nicheia şi am întărit cu iscălitura mea.

«*Eu Irina monahia am lăsat cu sufletul meu.*

Grigorie Egumenul Didiştean martor. Şi am scris eu Popa Toma duhovnicul cu zisa maicăi şi martor.

Această copie este scrisă din cuvânt în cuvânt după diata rĕposatei Irinii monahia şi am iscălit-o pentru a se crede.

Dumitrache Fălcoianu Serdar, 1780 Iunie 18.

1776 Martie 23. (Arh. St. condica domnească No. 5 fila 3). Porunca lui Alexandru Ipsilanti Voevod . . . către boerii ce i-au cerut hotarnici la moşia Mălurenii, sud Argeş, Mateiu Găleşescu şi Iane Brătianu, feciori şi vechili ai mumelor lor Safta Brătianca şi Anicuţa Găleşasca de partea lor, anume Archimandritul egumenul Câmpulungeanu drept 6, biv *vel Şetrar Beridei drept 6*, aşişderea şi boierii ce sunt ceruţi din partea preoţilor şi toţi moşnenii dela MăItureni, sud Argeş, anume biv vel Stolnic Costandin Văcărescu drept 6, *biv* vel Portar Grigorie Razu ispravnicul drept 6 care se fac peste tot 24, să urmeze la toate dupĕ cartea D-mele.

1779. (Arh. St. condica domnească No. 7 fila 335 verso.) Act din care extrag:

Dumitrache la 1779 Iulie 25 avea moşie, 1000 de stj. în Găurici sud Teleorman.

↑

Pătraşco Şetraru Berendei trăia la 1773 Iulie 25, iar la 1779 Iulie 16 era +.

1783. Ureche, în Ist. Rom. T. I pg. 254 vorbeşte de *Matei Postelnicul Berindeiu* că, la data aceasta era printre boierii epitropiei obşteşti, cu 30 taleri pe lună, în timpul lui Mavrogheni Vodă.

www.dacoromanica.ro

1783 Octombrie 13. (Acad. Rom. Mss. Episc. Ghenadie . . . . fila 53).

Prea Inălţate Doamne,

După jalba ce au dat Inălţimii Tale *Dimitrache sin Şetraru Pătraşco Berindei*, că luat fiind ficior de suflet de rĕposata mătuşă-sa Salomia monahia Dobrosloveanca, şi aflându-se nevârstnic, au fost *taică-său Şetraru Berindei* epitrop lui, pe toate după diata rĕposatei mătuşi-si, şi murind şi taică-său, au fost dat sub epitropia unui cumnat jeluitorului, anume Nicolae Clucerul Grecianu, care îndată s'au şi apucat de au rădicat o biserică pe moşia Dobroslovenii, precum mătuşă-sa lăsase, la care şi jeluitorul multă ajutorinţă au făcut

Şi acum viindu-şi în vârstă şi căsătorindu-se, caută moşiile rĕposatei mătuşi-si a le lua întru a sa stăpânire, ca unul ce au eşit de sub epitropie, şi cumnatu-sĕu, numitul mai sus, nu'l îngădueşte a le mai stăpâni, zicând că le ar fi având cumpărate cu banii ce au dat în mâna tatălui jeluitorului cu zapis, în care zapis ar fi iscălit şi jeluitorul, şi cu alţi deosebiţi bani ce au dat la facerea acei biserici.

Ci fiindcă jeluitorul zice că, deşi iaste şi iscălit în zapisul de bani, ştie că împrumutare a fost a tată-său, iar nu vânzare a moşiilor, şi mai vârtos că din porunca tată-său au iscălit,—cere moşiile mătuşi-si ca ale lui, şi datoria să fie datorie, iarăş în bani a sĕ plăti, iar nu cu alte acareturi, — şi pentru acea biserica ce va fi cheltuit peste cât au dat el, să arate socoteală atât de cheltuială cât şi de venitul ce va fi luat după moşiile mătuşi-si şi altele, ca un epitrop ce au fost, iar nu stăpân.

După a căruia jalbă, orînduit fiind la noi, ni se porunceşte să vedem de se poate teorisi această pricină făr de a nu fi şi partea ceilaltă faţă, sau de nu, să înştiinţăm Inălţimei Tale ca să orînduiască unde se va cădea. De vei şti M-Ta că de a se teorisi aici, lipsind cea laltă parte, nici cum nu se poate, fiind-că nu numai pârâtul lipseşte ci şi pârâşul şi jalba ne-au adus'o d-lui Slugerul Ioan Brăiloiu. Iar spre lămurirea pricinii mai cu scurtare, ni se pare a fi cu cale, ca mai întâiu să fie luminată porunca M-Tale către boerii ispravnici ai judeţului în care se va fi aflând acele moşii ale mătuşii jăluitorului cu biserica, şi faţă fiind şi Nicolae Grecianu împreună cu jăluitorul, să se cerceteze atât de cheltuiala ce va fi mers la facerea acei biserici d'început până în sfârşit, cât şi de venitu ce va fi luat după moşii vii şi altele, după arătarea isprăvniceilor şi a împrejuraşilor, cum şi cheltuiala ce zice jeluitorul că au dat dela sine la facerea bisericii, preţuindu-se şi moşiile, ca să se vază de ce preţ iaste. Şi aşa, de toate lămurindu-se anume socoteala, să se adevereze şi de boierii ispravnici ca, ori când vor fi ieşiţi la vre'o judecată, să se ştie cele mai cu temeiu la care pot găsi pricină de a se zăticni judecata (însă când acolo nu se vor putea învoi). Noi aşa găsim cu cale, înştiinţăm Inălţimei Tale, iar hotărârea cea desăvârşit rămâne la M-Ta, şi anii M-Tale dela Domnul D-zeu rugăm să fie mulţi şi norociţi.

Grigorie al Ungro-Vlahiei.

1783 Octombre 17. Despre *Costandin Berindei* a se vedea actul deja publicat la pg. 47 Vol. II din lucrarea de faţă.

1783 Costandin Berindei este Paharnic (condica moşii Baloteştii in coll. mea).

1785 Iulie 14. Despre *Matei Postelnicul Berindei*, a se vedea actul deja publicat în Vol. I pg. 233 din lucrarea de faţă.

1786 Octombre 25. (Arh. St. condica veliţilor boieri No. 9 caiet 7 fila 36.) *Costandin Berendeiu* avea la data aceasta nepoată pe Ilinca Răteasca. El era = cu Stanca Lăzureanca..

1793. La data aceasta trăia *Costandin Paharnicul Berindei.*

www.dacoromanica.ro

1800 Martie 6. (Arh. St. condica domnească No. 42 fila 265.) Act pentru moşia Dobroslovenii cu Grămăticii i via, din judeţul Romanaţi.

Nicolae. 1800. De la Caracal sud Romanaţi.

↑

. . . . . (fată) = Nicolae Grecianu treti Vistier. 1777. In urmă Clucer de Arie. Era + la 1800. El era dela Caracal sud Romanaţi.

Dumitrache era nevîrsnic la 1777. 1800. Inainte de 1777 a fost făcut fiu de suflet de Stanca Dobrosloveanca adică la anul 1772, în locul fiului ei Neculae ce murise. Stanca avea unchiu pe Şetrarul Pătraşco Berindeiu.

↑

Pătraşco Berindei Şetrar la 1777. Cu diată din 1778 Aprilie 22.

1802 Mai 2. (Arh. St. condica domnească No. 45 fila 104.) Act pentru ţigani.

Mihail Călinescu 7258 (749) Octombre 16 a avut clironom pe *Dumitraşcu sin Pătraşcu Berindei.*

↑

Pătraşco Călinescu avea cumnat pe *Pătraşco Berindei.*

↑

Luca vtori Vistier. 7202 (1694) August 10 şi 7216 (1708) Iulie 24. Câtă-va vreme a fost cu seama văcăritului la sud Vâlcea.

1818 Iunie 21. (Arh. St. condica veliţilor boieri No. 9 fila 70 caiet 8.) Act în care găsim că la data aceasta era *Costandin Berendeiu boierinaş bătrîn trecut peste 70 de ani.*

1834 Iulie 17. (Acad. Rom. hotărnicii.) Se dă hotărîrea Inaltului divan ca *Barbu Berindei fiul lui Costandin Berindei,* să stăpânească în hotarul Contea, 185 stj. *zestre a mamei sale Păunica fata lui Barbu Gănescu (1751) biv vel Pitar.*

1838 Ianuarie 22. (Arh. St. dosar Judec. noui, condica cu hotărîre a Trib. Romanaţi No. 5070 (roşu) din 1837, fila 5.) Hotărârea Tribunalului Romanaţi dată în pricina d-ei Paharnicesei Safta Obedeanca, căreia de la *rĕposatul ei soţ Medelnicerul Costandin Berindei* i-au rĕmas 6 copii: 3 fete şi 3 băeţi, din cari unul anume *Iancul* au murit la un an după tată-sĕu, şi pe cari d-ei i-au chivernisit cu bună iconomie din venitul casii, în care fără osebire au intrat şi venitul zestrii d-ei, îndeplinind pe lângă aceasta şi legiuitele pomeniri nu numai ale mai sus pomeniţilor rĕposaţi, dar încă şi ale *socrului sĕu Pitarul Dumitrache Berindei,* care a fost murit cu puţin mai înainte de soţul d-ei şi că, acum de curînd căsătorindu-se după al doilea bărbat, d-lui Paharnicu Petrache Obedeanul, cunoaşte de cuviinţă a se pune

www.dacoromanica.ro

venitul nevîrsnicilor şi celelalte rĕmasuri părinteşti supt pravilnică epitropie. Ea a cerut ca epitrop pe Maiorul Haralambie ruda despre muma copiilor, dar acesta a refuzat să primească cu cuvînt că nu'l iartă alte trebuinţe. Ast-fel Tribunalul au admis un singur epitrop, pe Thoma Vasiliu din Caracal. După acest act putem forma următoarea schiţă genealogică.

. . . (fată) . . . (fată) . . , (fată . . . (fiu) . . . (fiu) **Iancu** era + la 1838.

Costandin Berindei Medelniceru = Safta. Ea după moartea soţului ei s'a = 2-o cu Paharnicul Petrache Obedeanu.

Dumitrache Berindei Pitaru.

1865 Septembre 24. Foaie de zestre a d-ei *Maria Berendei*, dată *ficei sale Alexandrina* ce se căsătoreşte cu Căpitanu Radu Mihai, dândui jumătate din moşia Pădureţu jud. Argeş.

La 1865 Noembrie 15. Foaie de zestre a d-ei *Maria Berendeiu*, dată *ficei sale Maria* ce se căsătoreşte cu G. Mărculescu, dândui jumătate din moşia Pădureţu.

1875 Aprilie 5. (Pg. 79 Vol. I din lucrarea de faţă.) Act din care extragem :

Iamandache Berendei = **Elena**

Băluţă Băicoianu

Anton sin Ioan Berindei, fu = cu Maria sin Costandin Brăiloiu fost Ministru.

Dimitrie Berindei fu=cu Anica sin Barbu Slătineanu (extras din arborul familii Slătinenii).

Maria Berindei fu = cu Niculae sin Othon Şuţu (idem al familii Suţu).

Atît cunoaştem noi despre neamul acesta, pe baza documentelor ce ne-au căzut în mână.

In ce priveşte pe Berindeii actuali şi care au legătură în mod necontestat cu cei documentaţi, putem rezuma filiaţia lor, în felul cum arătăm în arborul genealogic ce am întocmit şi pe care îl reprezintăm în planşa de la pag. 441.

BERINDEŞTII

Iordache Berendescu 1743.

Iane 1691, 1699, 1701. **Pârvul** Căpitanu 1691. **Neagoe** Logotătu ot Berindeşti. 1683.

Stanciul Căpitanu din Berindeşti. 1668.

Bădilă Vatafu. 1578. Cu moşie în Berindeşti.

www.dacoromanica.ro

Genealogiile documentate
ale familiilor boiereşti de Ştefan D. Grecianu.

Anexă la pg. 440 Vol. II

BERINDEII

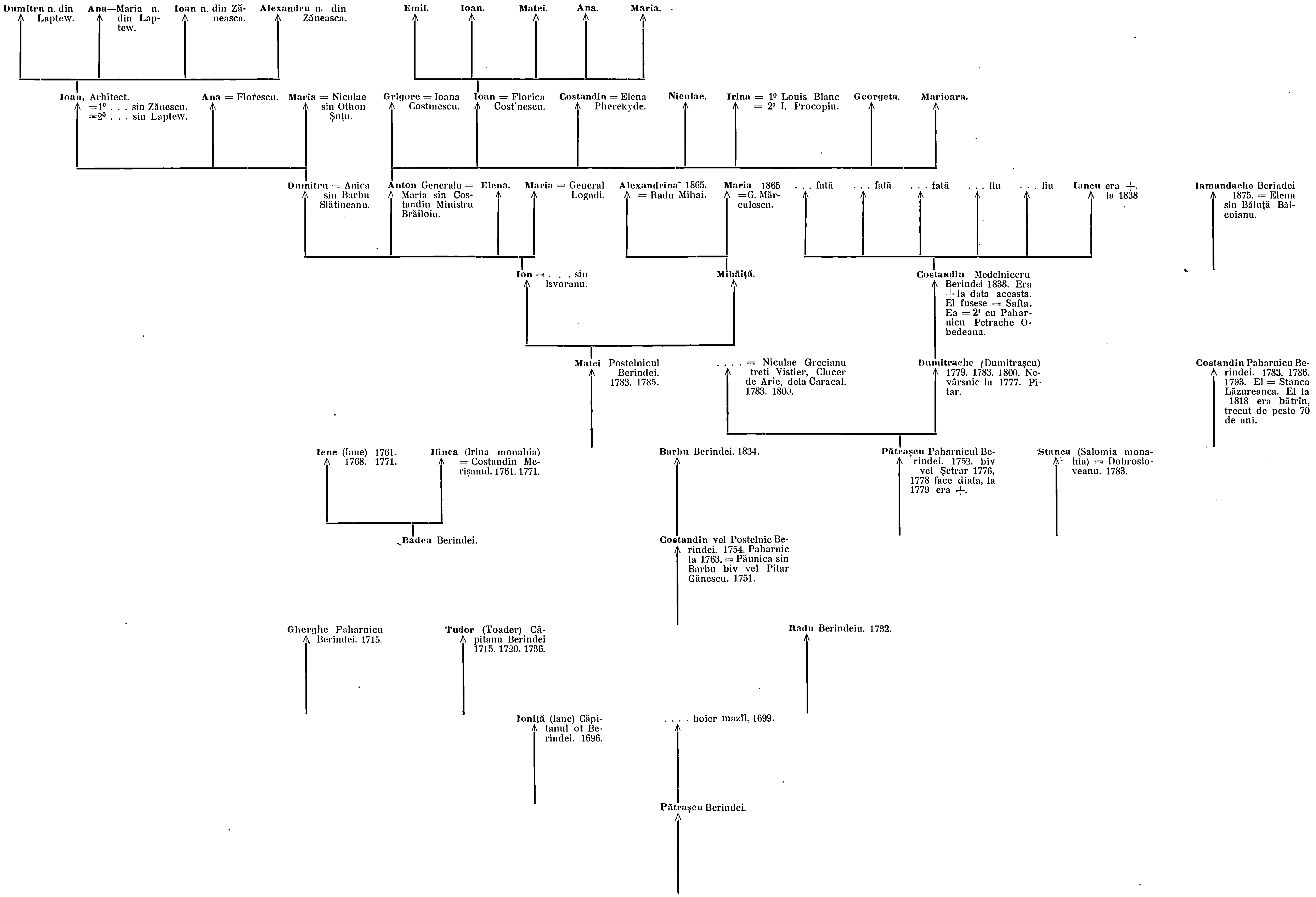

www.dacoromanica.ro

Documente.

1578 August 8. (Aricescu, Indice br. II pg. 13.) Hrisov prin care se întăreşte lui *Bădilă Vatafu şi fiilor lui*, stăpânire pe moşia Berindeştii.

1668 Februarie 26. (Ibidem, br. I pg. 49; vezi şi Acad. Rom. doc. 195/XXXIII) Cartea Radului Leon Vodă către *Stanciu Căpitanu din Berindeşti*, pentru moşie în Sălătruc.

1683 Aprilie 26. (Copie în coll. mea de acte.) Poruncă domnească dată boierilor Grădişteni . . . ca să le fie lor muntele Piatra Domireştilor . . . etc. pentru care munţi au avut pîră în zilele lui Matei Vodă . . . când le-au dat 2 boieri la mijlocul lor, pe *Neagoe Logofătu ot Berindeşti* . . . şi au adeverit ei cu sufletele lor . . . .

1691 Decembre 10. (Arh. St. Episc. Argeş pach. 15 doc. 21.) Act din care extragem :

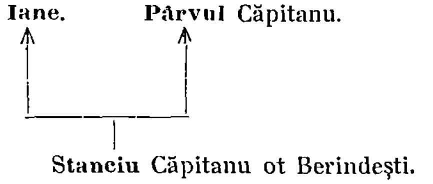

1699 Iunie 10 (Pg. 312 313 Vol. I din l. de faţă.) A se vedea acolo despre *Iani Berindescul*, luat ca boier hotarnic, împreună cu alţii, pentru alegerea moşii dela Cârstieneşti ot sud Argeş.

1701 Iunie 3. (Ibidem pg. 347.) A sĕ vedea despre *Iane Berindescul* tot acolo, luat ca boier împreună cu alţii, pentru pricina unor rumâni.

1743 Ianuarie 21. (Aricescu, Indice br. I pg. 61.) Carte către egumenul mânăstirei Argeş şi alţi boieri, pentru a alege moşia lui *Iordache Berendescu.*

BERISLĂVEŞTII[1])

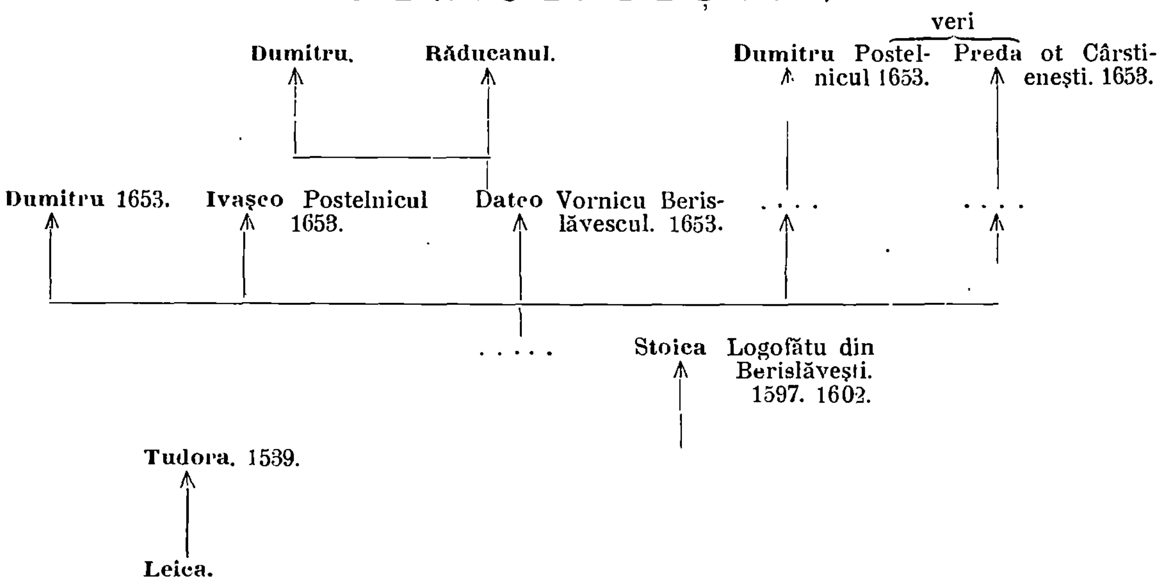

1) Rezultă din documente că, ei sunt rude de aproape cu Cârstieneştii. A se vedea documentele la acest nume.

www.dacoromanica.ro

1539 Noembre 20. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 132 doc. 1.) Hrisov dat către *Leica şi fiică-sa Tudora*, pentru moşie în *Berislăveşti.*

1597 Ianuarie 18. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 132 doc. 2.) Hrisov dat către *Stoica Logofătul*, pentru moşia *Berislăveştii*, partea lui Crăciun şi a fratelui său Mănăilă şi partea lui Stan.

La *1602* trăia *Stoica Logofătul din Berislăveşti.*

BERIVOEŞTII.

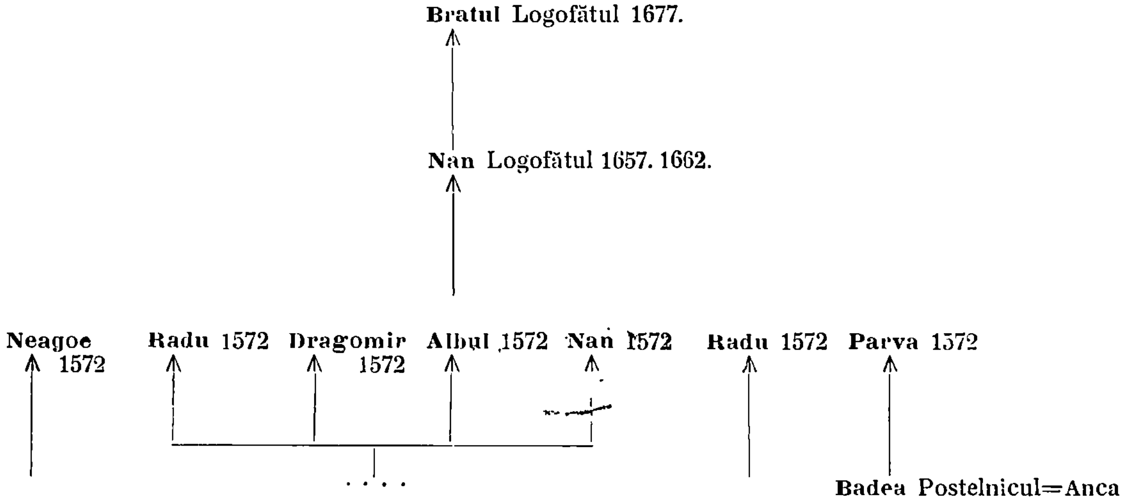

1572 Ianuarie 19. (Acad. Rom. doc. 18/XXX.) Hrisov către *Radul şi fraţii lui: Dragomir, Albul şi Nan*, ca să ţie moşie în Berivoeşti, cât au cumpărat dela Vlaicul Logofătul sin Mihnei Pârcălabul, drept 7700 de aspri, la care vânzare au fost martori: *ot Berivoeşti Neagoe*, ot Coteşti Vlaicul, ot Neagomireşti Neagoe, ot Albeşti Oancea, ot Brătiani Badea, Radul, ot Goleşti Stanciul, ot Vlădeni Ion.

1572 Ianuarie 22. (Acad. Rom. doc. 19/XXX.) Hrisov către *Radul* şi către *Radul şi fraţii săi: Dragomir, Albul şi Nan*, ca să ţie moşie în Berivoeşti, partea jupânesei Pârva fata Badei Postelnicul, ce au fost de zetre a maicei sale Anca, dela care au cumpărat-o drept 5500 de aspri.

1572 Septembrie 25. (Arh. St. M-rea Câmpu-Lung pach. 34 doc. 1.) *Neagoe ot Berivoeşti*, împreună cu alţi boieri, au fost faţă la o înfrăţire pentru satul Bircii.

1657 (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 277/96 netr. doc. 1.) *Nan Logofătul ot Berivoeşti* este martor la un zapis.

1662 Martie 10. (Orig. rom. hârtie, în proprietatea d-lui Gr. N. Balotă, Buc. 1903.) *Nan Logofătul ot Berivoeşti* împreună cu alţi 11 boieri hotărnicesc satul Lereştii.

1662 August 16. (Pg. 423 Vol. I din l. de faţă. *(Nan Logofătul ot Berivoeşti* este martor la un zapis.

1677 Iulie 23. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 346/165 netr. doc. 73.) *Bratul Logofătul sin Nan Logofătul ot Berivoeşti* este martor la un zapis pentru vânzare de ţigani . . . .

www.dacoromanica.ro

BEŞTELEII.

Mihai Comisul
1761.

Despre familia aceasta nu posed decât o singură notiţă găsită la Acad. Rom. condica mânăstirei Arnota, în care se vorbeşte despre *Mihai Comisul Beştelei* care trăia în zilele lui Scarlat Ghica Vodă, pe la anul 1761.

Ştiu şi eu că actualmente sunt mai multe persoane care poartă acest nume şi probabil că ele se trag din vechii boieri cu acest nume. Nu mi-a fost dat să întâlnesc prin documentele ce am consultat, mai multe ştiri privitoare la această familie.

Cu numele acesta de boieri încheiem volumul al II-lea al genealogiilor documentate ale familiilor boiereşti; vom intra în volumul al III-lea începând cu *Bibeştii.*

Vom da mai departe şi indicele alfabetic care se raportă la numele de boieri cuprinse în volumul II.

www.dacoromanica.ro

TABLA DE MATERII

	Pag.
Introducere	1
Bărbăteştii	2—169
Bărbuleştii	170—171
Bărcăneştii	171—241
Baroţii-Baronţii	242.
Bârseştii	243—250
Bârza-Bârzanu-Bârzeşti (ot)	251
Basarabii	252—404
Dăneştii	259 343
Drăculeştii	343—404
Bascov-Bâscoveanu-Bâţicovenii	404—405
Băteştii	405—406
Beldimanii	406 408
Belu	409—411
Bengeştii	412—432
Bérileştii	432 435
Berindeii	435—440
Berindeştii	440 441
Berislăveştii	441 442
Berivoeştii	442.
Beşteleii	443.

www.dacoromanica.ro

Diferite clişee intercalate în text

	Pag.
Iscălitura lui Nan ot Bărbăteşti	7
» » Mihai Bărbătescu vel Şetrar	157
» » » » biv vel Comis	158
» » » » » » Paharnic	159
» » » » » » Medelnicer	159
» » » » » » Stolnic	160
» » Mihai Bărbătescu	166
» » Manda Bărbăteasca	166
» » » »	167
» » Iordache Bărbătescu	169
» » Niculae Basarab Brâncoveanu Vistier	235
» » Elena (Muruz)	»
» » . . . . . biv vel Clucer	»
» » (indescifrabil) Vornic	»
» » Andonie Baronţi	242
Trei » » Radu Şerban Vodă	288
» » Costandin vel Postelnic (probabil Cantacuzino).	293
Două » » Costandin Şerban Vodă (Cârnu)	295
Patru » » Matei Vodă Basarab	330
» » Radu (Mihnii) Vodă	360
Două » » Alexandru (Coconul) Vodă	367
» » Vlad Vodă (cel înecat)	376
Două » » Mihai Vodă (cel viteaz)	392
» » Niculae Vodă (Pătraşcu)	393
» » Radu Bengescu biv vel Stolnic	427
» » Şteful Postelnicul ot Bérileşti	434

www.dacoromanica.ro

Planșe intercalate în volum

Arborul	genealogic al	familiei		*Bărbăteștii*		anexă	la	pg.	169
»	»	»	»	*Bârseștii*		»	»	»	250
»	» al unei ramure din *Basarabi*					»	»	»	284
»	» »	»	»	»	»	»	»	»	335
»	» »	»	»	»	»	»	»	»	343
»	» » *Basarabilor*						»	»	404
»	» familiei *Bengeștii*						»	»	432
»	»	»	*Berindeii*				»	»	440

Semne convenționale.

=	pentru	a	exprima	cuvântul	«căsătorit»
+	»	»	»	»	«mort»
☐	»	»	»	»	«îngropat»
stj.	»	»	»	»	«stânjeni»

www.dacoromanica.ro

INDICE ALFABETIC

al numelor de familii şi al boierilor pe cari îi întâlnim în volumul de faţă

Afendulea, biv vel Căpitan za Margine, pg. 162.
Albeşti, ot, Oancea. pg. 442.
Alexeanu, Alexandru vel Logofăt, pg. 19.
» Alexandru Postelnic sin Ghiorma Banul, pg. 156.
» Ghiorma vel Ban, pg. 329.
» Ştefan Medelniceru, pg. 228.
Alimăneşti, dela, Neagoe, pg. 312.
Andronachi, Pană vel Vornic za Târgovişte, pg. 226.
Aninoasa, din, Tudoran Pitaru, pg. 393.
Arsache, Doctoru, pg. 162.
Asan, biv vel Serdar, pg. 38.
» Căpitanu, pg. 37.
» Costandin Postelnicul sin Hasan biv vel Pitar, pg. 151.
» Costandin Postelnicul sin Hasan biv vel Sluger, pg. 152.
» Tănase (?) biv vel Serdar, pg. 146.
Aslan, biv vel Vornic. El are fiu pe Petre = Elina sin Preda Slugeru ot Greci, pg. 325, 326 n., 340, 341.
» Petre Cluceru, Vistieru, ginerile lui Preda Slugeru Floricoiu (ot Greci), pg. 395, 398.
Băbeanu, Panait vel Căpitan za lefegii, Sluger, pg. 92, 129.
Bicleş, din, Barbul Pârcălabul, pg. 224.
Băicoianu, Elena sin Băluţă, pg. 440.
Băjescu, Mareş vel Ban, pg. 419.
» Pantazi Serdaru, pg. 161.
Bălăceanu, Badea Comisu, pg. 296.
» Barbu Cluceru, pg. 145, 151.
» boieri, pg. 163.
» Catrina, pg. 146, 151.
» Costache vel Logofăt, pg. 118.
» Costandin, pg. 146.
Bălăceanu, Costandin Şetraru, pg. 152.
» » biv vel Logofăt, pg. 428, 430.
» » Stolnici, pg. 431.
» Drăghici biv vel Pitar, vel Căpitan za Dorobanţi, pg. 31, 145, 146, 150, 151, 152—4.
» Hrizan Postelnicu frate cu Pătraşco Logofăt za Vistierie, pg. 151.
» Matei Căpitanu, Ceauş za Aprozi, Vataf, pg. 149—153.
» Pătraşco Logofăt za Vistierie frate cu Hrizan Postelnicul, pg. 151.
» Pătraşco Postelnicul, pg. 157
» Pătraşco vel Cupar, pg. 16, 17, 19, 150.
» Sultana Logofeteasa, pg. 429, 430.
» Zoiţa, pg. 411.
Balasachi, Alexandru Musiliun, pg. 426.
Bălcescu, Elena=Ştefanache Belu vel Vistier, pg. 409, 411.
Băleni, boieri, pg. 348, 423.
Băleanu, Anca sin Gherghe Banu; şi soţul ei, pg. 421, 422.
» Eliza (Lica) sin Emanoil, pg. 239.
» Gherghe Cluceru (ot Băleni), pg. 14.
» Gherghe Banu, pg. 299.
» Gligoraşco Postelnicul, pg. 300.
» Grigore vel Logofăt, pg. 49.
» Ivaşco Cluceru, pg. 249.
» Ivaşco vel Vornic, pg. 212, 218, 322, 332, 384, 386, (nepot bătrânului Ivaşco vel Vornic Golescu).

www.dacoromanica.ro

B:l·anu, Ion (Ioan) vel Portar sin Grigore. El=Maria sin Diicu Bengescu, pg. 423 n. 1, 425.
» Ioniţă sin Ioan, pg. 432.
» Voica Doamna, pg. 384, 386.
» Mihai şi fiul său Stan, pg. 264.
» Patru Ceauşu, pg. 434.
» Udrea biv vel Armaş, pg. 398.
Balomireşti, din, Radu Postelnicul = Anca, pg. 320.
Balş, Eliza sin Lupu. Ea=Dimitrie (Matache) sin G. (Iordache) Beldiman, pg, 406—7.
Băneşti, ot, Leca Vornicul, pg. 13.
» » Marco şi urmaşii lui, pg. 377.
Bărbătescu, Mihai, pg. 232.
Bărbuleşti, ot, Pătru Iuzbaşa, pg. 221.
» » Ioana sora lui Ştefan Logofătu, pg. 404, 405.
Bărcănescu, Dan sin Mitică, pg. 171, 174 n. 1, 230.
Bărcăneasca, Logofeteasa, pg. 138.
Baronţi, Andonie, pg. 163, 164.
Bârseşti, din, Vlad Comisul. El=Chera, pg. 281.
Basarab, Barbu Banul Craiovescu, pg. 249.
» Bădica Comisul, pg. 305.
» Cârstina Jupaniţa, înzestrată de Radu Vodă, pg. 275.
» Doamna Elina, pg. 213.
» Doamna Luxandra (Roxandra) a lui Basarab Vodă, pg. 178, 182, 184, 188, 189.
» Doamna Maria mama lui Radu Şerban Vodă; Radu Şerban Vodă avu cocon pe Basarab Vodă, pg. 245.
» Doamna Neaga, pg. 213.
» Maria sora lui Pătraşco Vodă cel bun, pag. 174, 180, 181, 183, 186.
» Matei Paharnicul din Brâncoveni, pg. 246.
» Pârvuleşti, pg. 176.
» Stănişor din Bărcăneşti, pg. 176.
Batea, dela, Oancea, pg. 371.
Băteşti, ot, Voicilă, pg. 204.
Baţicoveanu, din, Marcu Logofătu sin Antonie, pg. 170.
Belcineni, vezi familia Bengeştii, pg. 412 etc.
Bengescu, Benga Spătarul, pg. 273, 284.
» Jupan Stanciu=Anca fiică de Basarab, pg. 265, 284.
Bengescu, Stanciu Benga, pg. 306.
» Vintilă Postelnicul sin Stanciul Bengăi. El=Caplea, pg. 274, 284.
» (?) Ioachim sin Hamza biv vel Vornic, pg. 399.
Bezdina, ot, Velica, pg. 419.
Bărceşti, din, Maria fata Calei, nepoata lui Dragomir. Maria avea feciori pe Voicu şi Neaga. Calea era soră lui Lăudat, Tatul, Voicu şi Ivaşco feciorii lui Radu Paharnicu. Maria avea frate pe Gherghina. Drosul şi Radul Postelnicii erau feciorii lui Radu Postelnicul brat Dragomir Postelnicul, feciorii Paşadii, pg. 244, 245.
Berindei, Arhitectu, pg, 164.
» Costandin, pg. 47.
Bibescu, Barbu sin Dimitrie Logofătu, pg. 429.
» Dumitru biv vel Logofăt, pg. 428.
» Safta sin Dimitrie Logofătu, pg. 429.
Bilcirescu, Radu Stolnicu=Maria sora lui Costandin Bârsescu, pg. 250.
Boari, din, Radul Logofătul, pg. 209.
Boerescu, Ioniţă Medelnicerul, pg. 119, 122, 144.
Bogaţi, ot, Coman Clucerul, pg. 24.
Bogdănel, din, Hrizea vel Spătar sin Dumitraşco, pg. 418.
Boldescu, Gheorghe Cluceru, pg. 162—164, 167, 242.
» Gheorghe biv vel Sluger, pg. 132.
» Marghioala Slugereasa, pg. 132.
Borus, din, Ionaşco Comisul, pg. 215.
Boteanu, Ivan al doilea Postelnic fiul lui Nedelco Clucerul, pg. 219.
Brădescu, Barbu Stolnicu, pg. 419.
» Barbu Paharnicu şi fratele lui, Mihai Cluceru, pg. 326 n., 340.
Brăiloiu, Barbu vtori Spătar sin Cornea vel Agă, pg. 420.
» Cornea Cluceru (Corniţă), pg. 236.
» Cornea vel Ban, pg. 28, 29, 31, 128, 150, 151. 421.
» C. Cluceru, pg. 423.
» Costandin Cluceru frate cu Dumitrache Cluceru, pg. 428.

www.dacoromanica.ro

Brăiloiu, Dinu (Costandin, Dincă) Cluceru, pg. 59, 84, 91, 92, 93, 94, 96, 98, 127, 128, 129, 130, 148.
» Dumitraşco, pg. 128, 129.
» Iordache, pg. 92, 128—130.
» Ioan Slugeru, pg. 438.
» Maria sin Costandin Ministru, pg. 440.
» Sanda=Costandin Bărbătescu, pg. 128—130.
» Stanca sin Dositheu monahu vnuc Cornea vel Ban, pg. 424 n.
» Toma, pg. 128—130.
Brâncoveanu, Costandin vel Comis, pg. 33, 158.
» Costandin vel Logofăt, pg. 228, 233.
» David Postelnicul, Spătaru şi urmaşii lui, pg. 279, 284, 309, 310, 312, (jos), 313—315, 317, 319—324, 326 n. 336—340.
» Manolache vel Logofăt, vel Vornic, Vel Ban, pg. 45, 120, 146, 235, 236.
» Marica Doamna, pg. 30.
» Niculae Vistieru, pg. 49.
» Preda vel Comis, pg. 14.
» Preda vel Spătar, Vornicul, pg. 11, 12, 295, 324, 327—329, 332, 337—340, 418.
» Preda sin David Postelnicul, pg. 247.
Brătăşanu, Ghinea Vistieru, pg. 342.
Brăneşti, ot, Berivoe, pg. 13.
» » Drăghici, pg. 322 n.
» » Milea Portarul, pg. 13.
Brătiani, ot, Badea, pg. 442.
Brătianu, Iane sin Safta, pg. 437.
Brătileşti, din, Elina sin Frusina. Elina are fii pe Dumitru şi Neacşa, pg. 216.
» » Stoica, pg. 215.
Bratovoeşti, din, Slavna; ea avu fiică pe Stanca. Barbul e fiul Stancăi, pg. 275, 281.
Brezoianu, Ioniţă Cluceru, pg. 165.
» Pătraşco vel Postelnic, pg. 23.
» » » Serdar, pg. 146.
Broşteanu, Radu, pg. 213.
Buciumeni, din, Cârstea Logofătu, pg. 291, 433.
» » Badea Comisul, pg. 174.
Bucov, ot, Maria sin Staico Postelnicul. Ea = Mavrodin Paharnicul. Maria avu fiică pe Elina= Ianiu Spătaru, pg. 155, 291, 293, 328.
» » Nedelco Comisul, pg. 214, 215.
Bucşănescu, State Cluceru, pg. 250.
Bucşanu, Avram Postelnicul sin Borcea Logofătul, din Bucşani. El are fiu vitrig pe Calotă vel Ban, pg. 314, 317, 318 şi n. 1, 337.
» Gavrilă, pg. 47.
» Micu Comisul, pg. 244.
» Preda Logofătu, pg. 224.
» » Căpitanul sin Vintilă Banu, pg. 156.
» Pătraşco Părcălabul, pg. 434.
» Stanca sin Tatul Logofătul, pg. 314.
» Udrişte Pitaru, pg. 321.
Bucşani, Preda Comisu (ot,) pg. 14.
» Voico, din, (vezi şi filiaţia lui) pg. 358.
Bueşti, ot, Mihai Paharnicul sin Negrilă Logofătul, pg. 6, 327.
Buicescu, Diicu vel Spătar, pg. 328, 329, 424.
Bujoreanu, Costandin văr cu Murgeştii, pg. 248.
» Costandin sin Dima Căpitanul, văr cu Tudor sin Maria fata Paharnicului TudorVlădeanu, pg. 248.
» Gligore Căminaru = Maria sin Costache Stolnicu Lupoianu, pg. 431.
» Maria, pg. 436.
» Şerban vel Vistier, pg. 23, 24, 224.
Buzescu, Costandin, pg. 436.
» Mara sin Preda vel Ban. Ea=cu Teodosie Spătaru ot Clăteşti, pg. 340.
» Preda, pg. 290, 386.
» Radu Cluceru, pg. 295.
» Radu vel Clucer, Preda vel Postelnic, Stroe vel Stolnic, pg. 361.
» Radu Banu=Elina, pg. 247, 434.
» Radu vel Armaş (din Cepturoaia), pg. 286.
Buzoianu, Drăgan şi fii lui, etc. pg. 247.
Călcesti, din, Dragomir Logofătu, pg. 335.

www.dacoromanica.ro

Calceşti, din, Ilinca sin Dragomir Logofătu, pg. 300.
» » Oancea Logofătu sin Stanciu Logofătu, pg. 300.
» » Negoiţă ginerile lui Ivan Pitaru. Negoiţă=cu Ancuţa; ei au feciori pe Matei şi Pavlache, pg. 300.
Caliarhis, Costachis, pg. 228.
Călinescu, Mihail sin Pătraşco vnuc Luca vtori Vistier, pg. 439.
Cămarăşescu, pg. 235.
Câmpina, din, Palaloga Logofătu. = Elina, pg. 207.
Câmpineanu, Ioan Ministru sin Ioan. El= Irina sin Ştefan Belu, pg.409, 410.
» Pantazi, pg. 234.
» Scarlat Stolnicul, pg. 234.
» » vel Logofăt de ţara de sus, pg. 140.
Câmpulungeanu, Mareş Logofatul Gheorghiuvici, pg. 156.
Cămşor, ot, Alba Jupâneasa lui Radu Logofătul (ot). Radu Logofătul avu frate pe Necula; Necula avu fecior pe Moş. Radu Logofătul avu fecior pe Necula, pg. 296.
Cândescu, Costandin Logofătu sin Şerban Paharnicul şi Şetrar, pg. 164.
» Costandin vel Logofăt, pg. 169.
» Ioan biv vel Paharnic = Maria, pg. 234.
» Mihalcea biv vel Stolnic, pg. 398.
» » vel Pitar, vel Serd. pg. 299, 300.
» Moise Spătaru sin Mihalcea Vornicul din Pătârlage, pg. 222.
» Neagul şi Muşat (din Cândeşti), pg. 209.
» Negoiţă Cluceru sin Mihalcea Vornicul din Pătârlage, pg. 223.
» Radu Mihalcea vel Comis, pg. 11, 12, 296.
Canela, Gligoraşcu Logofătu, pg. 79.
Cantacuzino, Costandin vel Paharnic, pg.160.
» Costandin vel Postlenic=Elina. Ei au fii pe: Drăghici Spătaru, Şerban Postelnicul, Costandin, Mihai, Matei şi Iordache, pg. 8—12, 14, 218, 280 n. 1, 290, 292—294, 297, 298, 301, 329, 332-334, 336, 398.
Cantacuzino, Costandin (Dinu) Măgureanu, pg. 137.
» Drăghici, pg. 296.
» Iane biv vel Ban. Mihai Vodă cel Viteaz s'a făcut neam cu el, pg. 314, 315.
» Iordache, pg. 132.
» Iordache biv Polcovnic za Tîrgovişte, pg. 137.
» Iordache biv vel Serdar, pg. 160.
» Maria Paharniceasa, frate cu Niculae Spătaru, pg. 165, 166.
» Maria Hătmăneasa, pg. 429, 430.
» Matei, pg. 163, 164, 242.
» Matei biv vel Serdar, pg. 226.
» Mihai vel Comis, pg. 23, 24.
» Mihai Ghinărarul, pg. 137.
» Niculae Spătaru; avea soră pe Maria Paharniceasa, pg. 165, 166.
» Păuna Doamna, pg. 33, 34, 152.
» Pârvu biv vel Serdar, pg. 226.
» Radu vel Spătar, pg. 23.
» Safta sin Pârvu biv vel Stolnic, pg. 35, 37, 44, 108, 136, 137, 138, 153, 160, 164.
« Şerban vel Comis, pg. 226, 405.
» Teodora (Teofana monahia)
» soră lui Iane Banul sin Şaitanoglu, pg. 380, 386, 388, 389.
» Toma Spătaru, pg. 136.
» Toma biv vel Şetrar, pg. 426.
» Zoiţa, pg. 160.
» Zoiţa sin Toma Şetraru, pg. 165.
Caplescu, Ecaterina, pg. 163.
» Vasilache biv Căpitan, pg. 38.
Capreni, Pană Cămăraşul, ot, pg. 329, 397.
Caracal, ot, vezi la Basarabi.
Caragea, Costache Beizadea=Radu sin Moruzi Banul, pg. 229, 230.
» Elenca sin Gheorghe, pg. 238, 239.
Caribolu, Grigorie Polcovnicu, pg. 411. El=Anica sin Costandin Dudescu biv vel Logofăt,

www.dacoromanica.ro

www.dacoromanica.ro

Coteşti, ot, Pârvu Logofătu ; avu vară primară pe Elina Doamna lui Radu Şerban Vodă, pg. 294, 301, 333.
» » Vlaicu Paharnicul, pg. 294, 442.
Coţofeanu, Mihai Spătaru, pg. 326, n., 340.
Cozlect, ot, Iordache Vornicul, pg. 328.
Crăsnaru, Gheorghe Slugeru, pg. 428.
Creţianu, Gheorghe = Elena Bărcănescu, pg. 239.
Creţulescu, Iordache vel Logofăt, biv vel Logofăt, vel Vornic, pg. 26, 29, 32, 158.
» Iordache biv vel Clucer za Arie, pg. 168, 169.
» Istrate vel Vornic, pg. 114.
» Matei vel Stolnic, pg. 158.
» Radu Logofătu, pg. 397.
» Toma biv vel Stolnic, pg. 54—57, 146.
» Zoe sin Costache Ministru, pg. 432.
Curte, din, Neculcea sin Neagoe, pg. 212.
Cuştiureni, Iancu Căpitanu cu fraţii lui: Mihai Căpitanu şi Negoiţă Slugeru, fii lui Oancea Logofătul, din, pg. 223, 224.
» Oancea Logofătul, pg. 291, 292, 293, 296, 394.
» Oancea Spătaru nepot boierilor Cuştiureni, pg. 223, 224.
» Mihai Căpitanul (sau Matei ?) ; el are fiu pe Radu, pg. 299, 300.
Dâlga, dela, (*Dâlgeanu*), Stoica Părcălabu zis şi Lupescu, pg. 159.
» » » Barbu Comisu, pg. 417.
» » » Stanciu Postelnicu şi fii lui, pg. 417.
Dâlga, dela, (*Dâlgeanu*), Dumitraşco Postelnicul, pg. 419.
» » » Hamza Postelnicul, pg. 423.
Dâmboviceanu, Costandin vel Comis, pg. 26.
Dănciuleşti, din, Stan Bizoe, pg. 244.
Dăngeşti, ot, Stan, pg. 433.
Dărăşti, din, Manea Logofătul, pg. 212.
» » Nedelco Căpitanul, pg. 212.
Dedulescu, Ion vel Stolnic, pg. 31.
» Ioan vel Comis, pg. 158.
» Nicolae=Aniţa, pg. 426.
Desa, din, Dragolea sin Radu Banul, pg. 416.
» » Radu Logofătul, pg. 340.
Detcoi, din, Badea Paharnicul, pg. 212.
Dobroeşti, din, Hamza Banul, pg. 276.
Dobrosloveanu, Stana (Salomia monahia), pg. 438, 439.
Doicescu, ot, Aniţa, pg. 138.
» » Costandin Comisu, pg. 150.
» » Danciu Postelnicul, pg. 6.
» » Danciu Cluceru (din), pg. 434.
» » Danciu Vatafu, pg. 214, 215.
» » Socol vel Clucer, pg. 434 ; (vezi şi la Cornăţeni.)
» » Radu, pg. 6.
» » Radu vel Vistier, pg. 7—11.
» » Pană Logofătul, pg. 50.
Dona, Grigore Slugeru ; el are soră pe Maria, pg. 407, 408.
» Zoiţa (Donoaia), pg. 407.
Drăgoeşti, din, Neacşa. Ea e fiica Marii. Ea=Dobromir vel Ban, pg. 383 n.
Radul Logofătul ; are fiu pe Radu ? Are fiu pe Tudor Postelnicul ? El=Neacşa, pg. 186.

Drăgoeşti, Dragomir Postelnicul **Stanca** = Mihai Vodă cel Viteaz.

Neacşa = Radu Logofătul din Drăgoeşti + ucis la 1568.

Pârvu Părcălabul. **Tudor** Logofătul + ucis de Radu Vodă Paisie. **Dumitru.** **Vlad** Comisu.

. . . . . Pg. 386, 387.

www.dacoromanica.ro

Drugănescu, Gheorghe Căminaru = Marghioala sin Ştefanache Belu, pg. 409, 410.
» Papa Căpitanul, pg. 249.
Dudescu, (*ot*), Anica sin Costandin biv vel Logofăt, pg. 411.
» » Costandin vel Vornic, pg. 228.
» » Costandin vel Logofăt, pg. 226, 229.
» » Costandin biv vel Comis, vel Spătar, pg. 29, 32, 158.
» » Dumitru Logofătul, pg. 6.
» » Dumitru biv vel Vistier, pg. 11, 218, 327. El are fiică pe Maria=Preda Slugeru sin Buzinca vel Comis.
» » Dumitru vel Vornic, pg. 12.
» » Manta sin Niculae vel Paharnic, pg. 426.
» » Niculae vel Ban, pg. 45.
» » Radu Postelnicul=Maria, pg. 421.
» » Radu vel Logofăt, pg. 23, 24, 417.
» » Radu vel Paharnic, pg. 145, 146, 224.
» » St. vel Medelnicer, pg. 231.
Dumitrescu, Dumitru frate cu Iorga; ei au soră, pg. 420.
Eliat, (*Eliatte*), Oscar, = Anica Bărcănescu, pg. 239.
Fălcoianu, pg. 236.
» C. Prezidentu judec. Ilfov, pg. 163.
« Dumitrache Serdaru, pg. 437.
» Dumitrache biv vel Stolnic, pg. 47, 48, 152.
» Dumitrache biv vel Paharnic, pg. 236.
» Ianache biv vel Clucer za Arie, pg. 236.
» Ioan Cluceru, pg. 139.
» Ioniţă Serdaru, pg. 236.
» Ioan Serdaru frate cu Iordache. El=Ralu sin Bălaşa Bengeasca, pg. 431.
» Iordache frate cu Ioan Serdaru, pg. 431.
» Matei vel Logofăt, pg. 29, 31, 32, 33, 158.
» Pătru Logofătul, (ot), cu fraţii lui, pg. 331.
» Radu, pg. 158.
» Scarlat biv vel Paharnic, pg. 42, 128.
» Ştefan Medelniceru sin Dumitrache biv vel Paharnic. El= Anastasia, pg. 407, 408.
Fărcaşi, (*ot*), *Fărcăşanu*, Aga din Gabrova, cu feciorii lui: Gora Paharnicu i Stepan, pg. 397.
» Barbu nepotul Agăi Fărcaş, pg. 397.
» Matei vel Stolnic, pg. 33, 158.
» Pârvu Logofatul, pg. 249.
» Pârvei (din), pg. 274.
» Radu Stolnicul, pg. 296.
» Staico Logofătul (ot), pg. 332.
Fărcăşeşti, *din*, Pătru Armaşu, pg. 246.
Farfară Dumitrana Clucereasa, pg. 429, 430.
Fieni, *din*, Natu, pg. 2.
Filiaşi, *din*, Dumitru Postelnicul, pg. 246.
Filipescu, Alexandru, pg. 239.
» Costandin, pg. 233, 236.
» Costandin Vistieru, pg. 230.
» Drăghici şi Udrişte Postelnicii, pg. 249.
» Drăghici, pg. 301.
» Dumitraşco vel Stolnic, pg. 14, 329.
» Dumitraşco Comisul, din, pg. 292.
» Elina din Mărgineni = Iane Spătaru, pg. 214—215.
» Elina sin Udrişte Vistieru vnuc Drăghici Vornicul ot Mărgineni; ea=Radu Şerban Vodă, pg. 289, 290, 297, 298, 333, 334.
» Grigore vel Pitar. pg. 33, 158.
» Ioan Alexandru, Paharnic şi Cavaler, pg. 235.
» *Mărgineni*, boieri, pg. 243, 245, 281.
» Pană Spătaru, pg. 296.
» *Stănceşti*, pg. 203 şi n. 1.
Filişanu, Aniţa, pg. 234.
» Barbu biv vel Comis socru lui Vâlcu Mogoşescu biv vel Serdar, pg. 316.

www.dacoromanica.ro

Filişanu, Dumitru Slugeru, Postelnic, vel Stolnic, pg. 317, 322, 326 n., 328, 329, 340.
» Grigoraşcu, pg. 234.
» Matei, pg. 234.
» Milco (Mihai), pg. 234.
» Şerban, pg. 234.
Floreşti, ot, Badea (din), frate cu Furduiu Pârcălabul din Orăşti, pg. 244.
» » Maria, de. Are fiu pe Radu Cluceru, pg. 245.
Florescu, Costache Serdar, Paharnic, pg. 163, 164, 242.
» Iordache, pg. 230.
» Ioan biv vel Paharnic, Ispravnic, pg. 51, 153.
» Ionică biv vel Postelnic, pg. 50.
» Istrate, pg. 249.
» Maria Jupaniţa. Avu fiu pe Radu Cluceru, pg. 281.
» Radu Postelnicul, pg. 395.
» Radu Comisul, pg. 6.
» Radu Cluceru şi mama lui, Jupaniţa Maria, pg. 291. Ea e sin Drăghici Vornicul Mărgineanu, pg. 291, 292.
» Voichiţa ; ea e fata Cârstinii Pităreasa, pg. 423.
Fotino, Antonie Serdaru, pg. 98, 100. } probabil una şi aceiaş persoană.
» Andonie Serdar, pg. 229, 236. }
Fratoştiţi, din, Barbu, pg. 340.
Frijureni, din, Radu Logofătul, Paharnicul, pg. 214.
» » Radu Slugeru, pg. 155.
Fundăţeanu, Matei, pg. 128.
Fusea, Şerban, pg. 38.
Găleşescu, Matei sin Anicuţa Găleşasca, pg. 437.
Gănescu, Păunica sin Barbu biv vel Pitar, pg. 436, 439.
Geanoglu, Dumitrache biv vel Stolnic, pg. 427.
» Vistieru=Luxandra, pg. 429, 430.
Ghica, Costandin vel Ban frate cu Grigorie vel Spătar şi cu Mihalache sau Manolache ? Vornicu ; au şi o soră, pe Elenc=Muruzi Banu. Ei sunt fii lui Dimitrie Ghica Banu care era=cu Maria sin Roxandra Văcăreasca şi Barbu Banul, pg. 229, 230.
Ghica, Dumitrache vel Ban, pg. 44, 234.
» Grigore vel Ban, pg. 166.
» Maria Băneasa sin Barbu biv vel Ban şi Roxandra Văcărescu, pg. 227. Ea=cu Dumitrache Ghica biv vel Ban ; ei au fiică pe Elenca=cu Ianache Muruz vel Vornic, pg. 227.
» Scarlat Banu, pg. 230.
» Smaranda, pg. 431.
Ghitioara, din, Radu Paharnicul, pg. 433.
Glava, Iancu Cluceru, hotarnicu, Medelniceru, biv vel Clucer za Arie, pg. 27, 39, 81, 85, 109, 111, 114, 115, 119, 121, 127, 141, 143—146, 148.
Glăvăneşti, din, Maria, pg. 182.
Glogova, dela, Stanciu, pg. 359.
Glogoveanu, Ioniţă fiul lui Mihai Consilieru, pg. 435.
» Matei, pg. 424.
» Mihai Consilieru=Stanca, pg. 424 şi n. 1, 425.
Golescu, boieri din Craioveşti, pg. 298.
» Basarabi Craioveşti, pg. 332.
» Costandin vel Agă, pg. 428.
» Costandin sin Marica ; ea e fata lui Stoian biv vel Comis, pg. 397.
» Elina=Ivaşco Vornicul, pg. 170.
» Elina sin Iordache, pg. 432.
» Ivaşco vel Vornic, pg. 211, 212, 278, 284, 307, 318, 319, 323, 325, 327, 338. El=Elina ; au fiu pe Tudoran vel Sluger, pg. 364.
» Ivaşco vel Logofăt, frate cu Albul Clucerul ; ei sunt fii lui Radu Clucerul=Caplea, pg. 413—415.
» Neacşa, pg, 318 şi n. 2, 319 n. urmare.
» Radu vel Agă, pg. 19.
» » » Vornic, pg. 22, 114, 161, 230.
» Stanciul (ot), pg. 442.
» Tudoran vel Sluger sin Ivaşco Vornicul, pg. 170.
» Vişa, pg. 299.
Golumbeanu, Staico, pg. 426.
Grădişteanu, Badea Paharnicul (ot), pg. 245, 310.
» Bunea vel Vornic, pg. 23.
» Costandin Paharnicul frate cu Grigorie şi cu Şerban, pg. 428, 430.

www.dacoromanica.ro

Grădişteanu, Grigore Prezidentu Curţii apel. civile, pg. 163.
» M. Ea = Dan Bărcănescu, pg. 239.
» Scarlat Cluceru frate cu Şerban Stolnicul, fii Vornicului Manolache, pg. 429, 430.
Grecianu, Ana, pg. 431.
» Badea Postelnicul, pg. 332.
» Bănică Serdaru, pg. 236.
» Costică (Cornescu); avu fete pe Zoe şi Eliza, pg. 239.
» Costandin, pg. 108.
» Costandin vel Vornic, pg. 26.
» D. treti Vistier, pg. 231.
» Dragomir Spătaru frate cu Radu Vistieru tatăl lui Preda vel Sluger, Floricoiu, pg. 244.
» Ecaterina Vorniceasa, pg. 236.
» Elina sin Preda vel Sluger; ea = cu Pătru sin Aslan Vornicul, pg. 340.
» Fiera (Hiera) Logofătu=Stana, pg. 244.
» Grigore biv vel Serdar, vel Vistier, pg. 29, 33, 158, 159, 226.
» Grigore vel Ban, pg. 38.
» » biv vel Paharnic, pg. 50, 51, 153.
» » Medelniceru, pg. 228.
» Ioan Slugeru, pg. 166, 167.
» Maria, pg. 431.
» Mitrea vel Comis, vel Vistier, vel Vornic. El = Neaga, pg. 181, 182, 189—191, 193, 195—197, 364, 365, 390, 434.
» Muşat Vistieru, pg. 327.
» Niculae Cluceru, pg. 438.
» » sin Niculae treti Vistier şi Clucer de Arie, pg. 439.
» Olga=Colonel Simeon Stoilov, pg. 431.
» Papa vel Logofăt, vel Vornic, pg. 213, 216, 325, 340, 433.
» Preda Floricoiu Postelnicu, Slugeru, pg. 289, 324, 325, 332, 340, 341, 392, 394, 395, 396, 397. Şi fiul său Mihai Postelnicul. Preda=cu Florica sin Mihai Vodă cel Viteaz.
Grecianu, Păuna Doamna, pg. 33, 34, 152.
» Radu Logofătul văr primar al Papei vel Logofăt, pg. 212.
» Sahat (din), pg. 188.
» Scarlat biv vel Logofăt, pg. 44.
» Scarlat Trăsnea, pg. 432.
» Şerban vel Pitar, pg. 23, 24.
» » » Spătar, pg. 26.
» » » Stolnic, pg. 26.
» » Postelnic, pg. 158.
» » = Bălaşa sin Ancuţa Rudeanu; ea=2 cu Costandin Lupoianu, pg. 228.
» Ştefan Şetraru, pg. 92.
» » biv vel Sluger, pg. 129.
» Vasile Spătaru sin Muşat Vistieru, pg. 293.
Guliano, Toma biv vel Stolnic, pg. 316, 317.
Gurbanul, ot, Nedelcu Comisul, pg. 292.
Haralambie, Cluceru, pg. 431.
» Maioru, pg. 440.
Hargetoaia, (din), Hargetoianu (*Argintoaia, Argetoianu*), Barbu, pg. 316, 317.
» (*din*), *Hargetoianu*, (*Argintoaia, Argetoianu*), Dumitraşco Căpitanu, pg. 421.
» (*din*), *Hargetoianu*, (*Argintoaia, Argetoianu*), Maria sin Costandin Serdaru, pg. 432.
» (*din*), *Hargetoianu* (*Argintoaia, Argetoianu*), Vârjoghe, din, pg. 246, 317, 328.
Herăscu, Elina sin Radu Năsturel, pg. 342.
» Şerban vel Clucer, pg. 26.
Hlotu, Ianache Medelniceru, biv vel Medelnicer, Stolnic. Şi fiică-sa Maria, pg. 42, 43, 128.
Holeşti, din, Drăghici Iuzbaşa, pg. 151.
Hotărani, dela, Tudor şi soru-sa Badeasa; ea este numită *dela Văleni*, pg. 306.
Hrisoscoleu, Grigorie Cluceru, pg. 116.
» » biv vel Paharnic, pg. 236.
» Ianache Banul, pg. 152.
» Ioan, pg. 47.
» Manolache Medelniceru=Sanda Obedeanu; au fică pe Mariuţa, pg. 236.
Hulubeşti, din, Dumitru zet Părcălabu, pg. 21.

www.dacoromanica.ro

Hurezi, de, Drăghici Căpitanul şi frate-s'o Gavrilă, pg. 299.
Iablaniţa, din, Crăciun Parcălabul, pg. 224.
Iuliano [1]), Niculae Stolnicul, pg. 237.
Izvoranu, Badea Postelnicul, pg. 305.
» Maria soră cu Jupâneasa Preda, pg. 433, 435.
Jilişte, din, Dumitraşco Vornicul, pg. 223.
Jugureni, ot, Petru are frate pe Ghioca; cu moşie în Jugureni, pg. 293.
Lahovari, Manolache Cuparu, pg. 427.
» Olga sin Nicu, pg. 431.
Lazăr, Costandin Serdaru, pg. 428, 430.
Lazu, ot, Diogenis Medelnicerul, pg. 43.
Lazu, Ianache Medelniceru, pg. 153; el are fiică pe Maria căsătorită cu Ioniţă Bărbătescu.
Lazuri, din, Udrişte Postelnicul frate cu Stoichiţă Paharnicul, pg. 156.
Lăzureanca, Stanca, pg. 438.
Leurdeanu, Calciu Jupanul, pg. 264.
» Fiera vel Logofăt, pg. 292, 321.
» Statie vel Paharnic, pg. 23, 24.
» Stroie biv vel Logofăt, pg. 156.
» » Fiera vel Vistier, pg. 240.
» » vtori Vistier, pg. 293.
» » Vornic, vel Vistier, Logofăt, pg. 299, 324, 326, 327, 329, 331, 332, 334, 337, 338, 397.
} acelaş.
Lipănescu, Catinca sin Ioniţă Pitaru, pg. 429, 432. Ea=cu Ioan Bengescu biv vel Comis.
Lipăreşti, din, Matei sin Barbu, pg. 214, 215.
Lipoveanu, Andronic=Bălaşa, pg. 429, 431.
» Costandin Polcovnicu, pg. 159.
Lobeşti, din, Stoica Logofătul, pg. 394.
Ludescu, Păuna sin Costandin vel Căpitan za Margine, vnuc Stoica Logofătul, pg. 156—158.
» Stoica Logofătul pg. 20—23, 25, 107, 149, 156—158.
Lupea, Costandin Slugeru, pg, 130.
Lupescu, vezi Dîlgeanu, pg. 159.
Lupoianu, Costache Stolnicul, pg. 431. El are fiică pe Marioara = Bujoreanu, iar fii are pe Costache, Scarlat şi Alecu Lupoienii.
Lupoianu, Matei Postelnicul cu fraţii lui: Toma Postelnicul, Niculae Postelnicul şi Costandin = Bălaşa sin Ancuţa Rudeanu. Ei sunt feciorii lui Milco Postelnicul Lupoianul. Bălaşa fusese=1° cu Şerban Grecianu, pg. 228.
Măldăreşti, din, Marica, pg. 321.
Manciuleştii, Niţu şi Ene, pg. 250.
Măndeasca, Stana; are noră pe Ana, pg. 174.
Măneşti, ot, Barbu Postelnicul frate cu Ivan, pg. 14, 214, 215.
» » Costandin sin Barbu Comis, pg. 225—227.
» » Dragu sin Stan. Stan = Stana, pg. 243.
» » Oprişor Logofătul cu feciorii lui: Nan Postelnicul şi Hrizan şi alţi urmaşi ai lor, pg 6, 7, 154.
» » Neacşa. Ea=Nenciul Vornicul, pg. 217.
Manu, Ioan Căpitanu sin Neculae Maioru. Ioan = cu fata unui Bâscoveanu, pg. 404, 405.
Manuc, Dragomanu, pg. 250.
Mărăcineni, din, Ilie, pg. 209.
» » Mircan Ceauşul, pg. 222.
Mardagiu, pg. 163.
Marghiloman, Maria, pg. 431.
Mărtineşti, ot, Răzmiriţă Iuzbaşa, pg. 221.
Mătăseşti, din, Aldimir Pitarul, pg. 6.
» » Şteful Postelnicul, pg. 434.
Matraca, pg. 92.
» Panait Slugerul, pg. 72, 160, 164.
Mavrocordat, Elena sin Neculae vel Ban. Ea=cu Costandin Belu, pg. 409, 410.
» Maria sin Alexandru; ea=cu un Beldiman, pg. 406, 408.
Mavrodin, Paharnicul, pg. 155.
» Vornicul, pg. 218.
Mavrogheni, Petre, pg. 239.
Mehedinţeanu, Lupu Paharnicul şi vel Logofăt socrul lui Mihart, pg. 247, 287.
Merişanu, Barbu, pg. 157.
» » vel Clucer, vel Pitar, pg. 158.

1) *Guliano* şi *Iuliano* este tot acelaş nume de familie.

www.dacoromanica.ro

Merişanu, Costandin pg. 436.
» Drăguşin Vistieru, (din), pg. 249.
Merişescu, Barbu vel Clucer, pg. 303.
» Ghinea, pg. 14.
Mihăeşti, Arsenie şi Costandin şi părinţii lor, pg. 299, 300, 334, 335.
» Diicu Iuzbaşa, pg. 300.
» Ilinca; ea are fii pe Costandin şi Arsenie, pg. 300. Ea e fata lui Dragomir Logofătul din Călceşti.
» Negoiţă Paharnicul, pg. 300.
» Oancea. El este sin Ioan Logofătul vnuc Barbu, pg. 300.
» Pană sin Ivan Pitaru, pg. 300.
» Rada sin Matei Postelnicul, pg. 300.
Mihălcescu, Negoiţă Cluceru = Despa, pg. 237.
Mihălescu, Scarlat Serdaru, biv vel Paharnic, pg. 132, 141.
Mogoşescu, Costandin, pg. 235.
» Costandin, Mihai şi Radu nepoţii Vîlcului Mogoşescu biv vel Serdar, ginerile Barbului Filieşanu biv vel Comis, pg. 316, 317.
» Matei biv vel Serdar, pg. 231, 232.
» Vasile Postelnicul cu fii lui: Costandin Postelnicul, Mihai, Radu şi Maria, pg. 231, 232, 233 şi n. 1, 240.
Moscu, Ioan biv vel Vistier, pg. 411, 431.
» Ştefan Hagi, Căminar, pg. 163.
Movilă, Moise Vodă sin Simeon Vodă, pg. 367.
Mrăsi, din, Nedelco Postelnicul, pg. 212.
Murgeanu, Mihai; el avu fii pe Necula şi Sava, pg. 325.
Murgescu, (*ot*), Hriza (Hrizea) frate cu Postolachi sin Dumitraşco Cluceru (ot Murgeşti), pg. 248, 249. El (Hrizea) a avut ginere pe Mirică.
» Matei (el e tatăl lui Hrizea de mai sus?) 249.
Muruz, Banul (Băneasa), pg. 236. El = Elenca sin Dumitrache Ghica Banu.
» Ianache vel Logofăt, vel Vornic, pg. 44, 45, 49, 227, 235.
» Ralu, pg. 229.
Muruz, Vistiereasa, pg. 228.
Năsturel, Costandin vel Paharnic, pg. 33, 158, 231.
» Costandin vel şi biv vel Vistier, pg. 226, 231.
» Elina Doamna, pg. 337.
» Radu biv vel Logofăt, pg. 218.
» Şerban vel Sluger, pg. 23.
» Udrişte, pg. 14, 328.
Neagra, din, Drăgan Armaşul, pg. 244.
Negoescu, Antonie Postelnicul apoi Vodă, din Popeşti, pg. 231, 434.
» Duca Cuparu frate cu Pană vel Stolnic şi cu Costandin Postelnicul. Ei sunt fii lui Neagul Postelnicul, pg. 224, 225, 231.
» Maria sin Duca (Duţu) Cuparul, pg. 231, 232, 237, 240.
» Neagul Postelnicul i brat ego Gherghe Postelnicul sin Jupan Mihai ot Tîrşor, pg. 192.
» Pană vel Ban, pg. 26, biv vel Logofăt = Safta, pg. 232.
Negomireşti, ot, Neagoe, pg. 442.
Negri, Teodorache biv vel Clucer, pg. 249.
Niculescu, Alexie biv vel Medelnicer, pg. 137.
» Catinca Paharniceasa, pg. 431.
» Costandin biv vel Pitar, pg. 227.
» Hristodor Serdaru, pg. 164.
Norocea, Ivan Vornicul şi fetele lui, pg. 287, 288, 371, 377, 378.
Novaci, din, Ivan, pg. 212.
» » Ionaşco, pg. 212.
Obedeanu, Costandin, pg. 424.
» » biv vel Stolnic, vel Comisar ot Craiova, pg. 38, 145.
» Maria sin Radu, pg. 40.
» Niculae biv vel Serdar = Maria, pg. 236, 237. Şi fii lor: Iancu, Sanda şi Marica, pg. 236.
» Petrache Paharnicul = Safta, pg. 439, 440.
» Pătru vel Armaş, pg. 146.
Odobeni, ot, Lefter şi fii lui: Antonie, Lefter şi Matei, pg. 222.
Olănescu, Dinu = Catinca sin Ştefanache Belu, pg. 409, 410.
» Ilie, pg. 249.
Orăşti, din, Furdui Părcălabul frate cu Badea din Floceşti, pg. 244.

www.dacoromanica.ro

Orbeasca, ot, Tatul Slugerul = Iana. Şi fii lor Muşat, Dan, Bunea etc. pg. 7, 154, 155.
Oteteli ş anu, Costandin Cluceru, pg. 428.
» Ilie Vornicul, pg. 436.
» Stroe Postelnicul (ot), pg. 214, 215, 419.
» Vlad sin Stroe Postelnicul (ot), pg. 419.
Pade, dela, Pădeanu, călugăriţa Ioana sin Socol Postelnicul, pg. 420.
» » » Matei, pg. 425.
» » » Pârvu sin Dumitraşco, pg. 420.
» » » Radu Paharnicul, pg. 420.
» » » Stana sin Bălan; ea are fiu pe Preda şi ginere pe Preda, pg. 420.
» » » Stanciul Postelnicul, pg. 327.
» » » Udrişte sin Socol Vatafu, pg. 420.
Padina, din, Ionaşco Paharnicul, pg. 224.
Paia, ot, Păianu, Aniţa=Ioniţă Polcovnicu şi biv vel Vistier. Ea= cu Filişanu Medelniceru (Mihai Bărcănescu), pg. 234 şi n. 1.
» » » Barbu biv vel Medelniceru, pg. 235, 426.
» » » Cluceru, pg, 234.
» » » feciorii Iscrului, din, pg. 340.
» » » Vasile, pg. 419.
Palada, Gheorghe, (Ghiţă, Iordache) Medelnicer, Stolnic, pg. 57, 58, 60, 62—68, 71—73, 75—77, 81—85, 87, 89, 91, 92, 95, 97—102, 118, 127, 128, 140, 153, 161.
» Joiţa sin Stolnicu (Ghiţă), pg. 237.
Paleologa, Maria Amirali, pg. 380.
Paleologu, Tomiţa, pg. 165.
Papazoglu, Maioru, pg. 431.
Părăiani, din, Calotă Banul, pg. 415.
Pârdescu, vezi şi *Căpreni,* pg. 329.
» Pană vel Clucer şi urmaşii lui, pg. 398.
Parepa, Costandin Polcovnicu, pg. 165.
Pătârlage, din, Mihalcea Vornicul [1]), pg 217, 222.
Păuleşti, ot, Mogoş vtori Vornic, pg. 6.
Păuseşti, din, Sima Logofătul, pg. 247.
Persiceanu, C. pg. 239.
Pietroşani, ot, Balea Paharnicul=Maria sora lui Pătraşcu Vodă cel bun. Jupaniţa Maria are ginere pe Neagoe Postelnicul care fu = cu Dobra, pg. 174, 180, 181, 183, 186, 192, 383, 384. Au fiică şi pe Neacşa, pg. 174.
» » Mihnea zet Jupaniţa Zlata, pg. 170.
» » Udrişte şi Gherghina, pg. 211.
Piteşti, ot, Costandin sin Costandin Logofătu, pg. 19.
Pleşoi, din, Drăghici Logofătul, pg. 397.
Plopşoreanu, C. pg. 425.
Podbăniceanu, Ion, pg. 425.
Poenaru, Barbu Stolnicu, pg. 417.
» Costandin frate cu Ghiorghiţă, feciorii lui Matei Vornicu Poenaru, pg. 425.
» Dumitraşco Postelnic, Clucer, pg. 419, 420.
» Dumitraşco Căpitanu sin Vasile Vistieru, pg. 425.
» Matei frate cu Vasile Poenaru, pg. 425.
» Vasile Logofătu frate cu Matei, pg. 422.
Poiana, de, Barbu, pg. 340.
Poeniţi, din, Ivan Logofătul, pg. 156.
Popeşti, din, Popescu, Calotă Vatafu, pg. 212.
» » » Costache, pg. 235.
» » » Danciu Vornicul (ot), pg. 390.
» » » Dumitrache Postelnicul, pg. 100.
» » » Necula sin Mihai. E'= Slăviţa, pg. 217.
» » » Radu vel Vornic, pg. 29, 31, 158.
Porumbaru, Iancu, pg. 409.
Potoceni, din, Armega, pg. 217.
» » Datco Cluceru=Samfira. Ei au fii pe Radu Postelnicul şi Datco Paharnicul şi cu nepoţii lor: Nedelco, Datco şi Necula feciorii lui Miclăuş. Miclăuş e frate cu Datco Paharnicul şi Radu Postelnicul, pg. 433.

1) El e un membru al familii *Cândeştilor.*

www.dacoromanica.ro

Priazda, dela, Nichifor Pârcălabul sin Maria, pg. 5, 6.
» » Ştefan şi Jupaniţa lui Maria, pg. 5, 6, 11.
Prijbeanu, pg. 168.
Prisăceanu, Şerban vel Clucer, pg. 23, 24.
Prişcoveanu, Ancuţa sin Ştefan vel Vornic, pg. 427, 428, 432.
» Marica Hătmăneasa, pg. 428.
» Stanca, pg. 429, 430.
» Ştefan vel Vornic, pg. 45.
» Zoiţa Şerdăreasa, pg. 428, 429.
Puţintei, din, Cernat Logofătul, pg. 217.
» » Necula fiul Lupşei Iuzbaza, pg. 222.
Racoviţă, Dumitrache vel Logofăt, pg. 120, 148.
» » vel Vornic, pg. 162, 166.
» Ioan Cluceru, pg. 162.
» vtori Portar, pg. 249.
» Al. pg. 432.
Rafail, Ioniţă Pitaru, pg. 85, 93, 118.
Răhov, din, Calotă, pg. 186.
» » Miroslav Vistieru, biv vel Logofătu; are fiu pe Avram Postelnicul, pg. 242—245, 282, 287.
» » Ionaşco Postelnicul sin Miroslav Logofătu, pg. 325, 433.
Rale, Ilina sin Niculache, pg. 300, 334.
Ralet, Isac vel Logofăt, pg. 116, 230.
Ramadan, Costandin vel Serdar, pg. 29, 31.
» Dumitrache vel Spătar, pg. 31, 158.
Rasa, ot, Neicul, pg. 6.
Rasti, Ioan Doctoru, pg. 168.
Rătescu, Ilinca, pg. 438.
Rătezaţi, din, Oancea Paharnicul, pg. 223.
Rătivoeşti, ot, Oprea sin Drăghici Paharnicul ot Şuici, pg. 170.
» » Dragomir Comisul, pg. 293.
Răzvad, ot, Vasile Căpitanul, pg. 156.
Razu, Grigore biv vel Portar, pg. 437.
Rîfoveanu, Ianache biv vtori Vistier, pg. 236.
Rîfov, vezi *ot Cătun,* pg. 433.
Româneşti, din, Balea, 186.
Rosetti, Costandin sin Ştefan vel Vornic. El=cu fiica unui Beldiman, pg. 406, 408.
» Dimitrie vel Spătar, (Rosetos),pg. 29.
» Ion biv vel Stolnic, pg. 226.
» Niculae vel Paharnic, pg. 26, 158.
Rosseti, Niculae vel Clucer, pg. 31.
» » Ministru sin Petre vel Logofăt, pg. 239.
» Petre şi Nicu sin Nicu Rosetti Băleneşti, pg. 239.
» Theodor sin Gheorghe vel Vornic El=Pulcheria Beldiman, pg. 406-408.
» Zoe sin Radu, pg. 432.
Roşia, ot, Iscru frate cu Udrişte, pg. 247.
Roşii, din, Şerban Vornicu, pg. 245.
Rudeanu, Andrei Slugeru, pg. 218.
» Ancuţa. Avu fiică pe Bălaşa=1° Şerban Grecianu şi 2=cu Costandin Lupoianu, pg. 228.
» Chirca Cluceru, pg. 296.
» » vel Stolnic, pg. 397.
» » » Ban, pg. 418.
» Iordache, pg. 164.
» Maioru=Maria Marghiloman, pg. 431.
» Preda Paharnicu, pg. 249.
» Silomia călugăriţa sin Tudor Slugeru, pg. 12, 13.
» Tudosie Căpitanu cu fii lui : Costandin şi Matei. (Lui i s'a zis şi *ot Bârseşti*), pg. 248.
» Zamfira sin Tudor Rudeanu din Curtişoara. Ea=cu Nan Postelnicul din Bărbăteşti, pg. 155.
Rumciani, ot, Chera, pg. 243.
Săcuiani, ot, Bălaşa sin Neagoe biv vel Vornic, pg. 300.
» » Neagoe Logofătul, pg. 14.
» » Oprea Logofătul, pg. 6.
» » Pădure Banul, pg. 6.
Sămărineşti, din, Pârvul Stegarul, pg. 224.
Sărata, din, Barbul Iuzbaşa de Cervenia, pg. 327.
» » Mihai Postelnicul, pg. 217.
Sărăţeni (?) Vezi Costandin sin Necula Slugeru, pg. 324.
Săteni, ot, Alexandru Logofătul, pg. 18.
» » Cârstea Logofătul, pg. 13, 14.
» » Oprea Postelnicul frate cu Cârstea; ei sunt fii lui Vintilă Logofătul şi Postelnicul, pg. 155.
Saul, Gheorghe Serdaru, pg. 162.
» Hristea Şetraru, pg. 162.
Săulescu, Mihai, pg. 426.
Scăuiani, din, Dumitraşco Dimian Logofătul, pg. 223.

www.dacoromanica.ro

Şcheai, ot, Gherghe sin Neaga. Maria e moaşa lui Gherghe, pg. 434, 435.
Scorei, Andrei Căpitanu, pg. 426 n. 1.
Scufa, Ioan, pg. 411.
Sâmboteanu, Ioan Medelnicerul, pg. 428.
Şitoaia, vezi Basarabi.
Şkei, din, Badea, pg. 211.
Slătineanu, Anica sin Barbu, pg. 440.
» Iordache biv vel Vornic, pg. 405.
» Marghioala Clucereasa, pg. 431.
Slătioara, din, Dumitru sin Dumitru Postelnicul, pg. 322.
Slătioare, din, Dragul Postelnicul, pg. 214, 215.
» » Neacşa soră cu Stanca; ea are fiu pe Pătraşco Postelnicul, pg. 218.
» » Stanca sin Borcea Postelnicul; ea are văr pe Ivaşco vel Vornic Băleanu, pg. 218.
Slăviteşti, ot, Nenciul Postelnicul, pg. 6.
Smârdeteşti, din, Dragomir, pg. 387.
Stama, Ianache vel Postelnic, pg. 31, 158.
Stănceşti, din, Cârstian, pg. 182.
» » Şteful, pg. 214.
Stănescu, Andrei Căpitanu ot Tîrgovişte, pg. 38, 159.
Stăneşti, din, Zaharia Vornicul, pg. 245.
Ştirbei, Badea Vornicu, pg. 162.
» Barbu Vornicu, pg. 139, 140, 142, 143.
» » biv vel Vistier, vel Vornic, pg. 44, 54—56, 112—114. El=Ecaterina, pg. 428—430.
» Costandin biv vel Clucer, Ispravnic sud Dâmboviţa, pg. 49, 153.
» » vel Clucer; el are fiică pe Stanca, pg. 405.
» » vel Ban, pg. 23, 24.
» Cernica vel Armaş, pg. 19.
» » biv vel Vornic şi fiica lui Calea şi urmaşii lor, pg. 214, 215, 245, 282, 287, 291, 433. El=Chiajna, pg. 4, 6.
» Eliza sin Barbu Dimitrie Vodă. Ea=Ştefan Belu, pg. 409, 410.
» Ilie vel Vistier, Consilier sin Costandin=Marina. El=Despa sin Barbu Bengescu, pg. 423—425.
» Luxandra, pg. 429.
Ştirbei, Nedelco Comisul nepotul Cernicăi Vornicul, pg. 212.
» Niculae biv vel Şetrar sin Ilie Consilieru, pg. 426.
» Şerban Slugeru *ot Dedeşti*, pg. 249.
» vel Sluger, pg. 18.
» Vistieru, pg. 146.
Stoiceanu, Matei văr cu Tudor sin Maria fata Paharnicului Tudor Vlădeanu, pg. 248.
Stoilov, Simeon Lt. Colonel = Olga Grecianu, pg. 431.
Stolojani, din, Drăghici Paicul şi feciorii lui, pg. 422.
Strâmbeanu, C. 425, 426.
Sturza (?) Iordache, pg. 14.
» Elena sin Alexandru. Ea=Vasile Beldiman, pg. 406, 408.
Şuici, ot, Oprea ot Rătivoeşti sin Drăghici Paharnicul, *ot Şuici*, pg. 170.
Suslăneşti, din, Stana sin Staicu. Ea=Banciu, pg. 214, 215.
Şuţu, Niculae sin Othon, pg. 440.
Tărăciani, din, Stoica Logofătul, pg. 433.
Tărceni, ot, Stoica Logofătul, pg. 291.
Tatomirescu, pg. 251.
Tătuleşti, din, Vintilă Iuzbaşa de Cervenii; el are fii pe: Calotă, Dragomir şi Mihalaşco, pg. 219.
Tătărani, Neaga sin Vlaicu Cluceru, Logofătu; el e frate cu Mihail şi sunt fii lui Mihnea Părcălabul? pg. 364—366.
» Negoiţă Paharnicul (Nicolae monahu) sin Preda Postelnicul. Negoiţă are fiu pe Matei Paharnicul, pg. 365, 434.
Tiba, ot, Socol sin Băra, pg. 420.
Târgovişte, ot, Anghelache Logofat za Divan sin Mihai Logofătu, pg. 24, 33, 38, 158.
Tîrgovişteanu, Negoiţă sin Negoiţă Logofatul, pg. 23.
Tîrşor, din, Mihai=cu fata lui Dumitri di Iacoţa, pg. 198—206, 231.
» » Neagul sin Mihai, pg. 206. 207, 231.
» » Neagul Postelnicul cu fraţii: Gherghe şi Antonie; ei sunt sin Mihai, pg. 210, 211, 214—216, 231. Ei au soră pe Neacşa=Stanciu, pg. 216, 217.

www.dacoromanica.ro

Tîrşor, ot, Tudora; ea are fiică pe Marula, pg. 394.
Togozeni, din, Paraschiva Vornicu, pg. 218.
Topliceanu, Dumitrache biv vel Sluger, Cluceru, sin Manolache Cluceru, pg. 98, 100, 166, 167.
» Grigore biv vel Medelnicer, vel Stolnic, pg. 226, 231, 232.
» Manolache Cluceru, pg. 98.
» Neagoe vel Stolnic, pg. 23, 24.
» Smaragda sin Manolache Cluceru, pg. 99.
Topliţi, din, Voilă, pg. 2.
Ţigănesti, din, Ştefan Logofătu, pg. 212.
Ţigara, Costandin Logofatu za Vistierie, pg. 227.
» Apostolo, pg. 380.
Ţinţăreni, din, Mihai şi Dumitru fii lui Preda Cluceru, pg. 320.
Uieşti, ot, Bratul Comis, pg. 433.
Ungurei, de, Danciul, pg. 249.
Urdăreanu, Balaciu Postelnicul şi fii lui, cu satul Urdarii, pg. 313.
Văcărescu, Barbu vel Vornic, pg. 166, 230.
» Barbu vel Ban, pg. 228—230.
» Barbu vel Stolnic sin Ianache vel Clucer, pg. 225, 226.
» Badei, pg. 226.
» Barbu vel Vistier, biv vel Ban, pg. 227.
» Dumitraşco Postelnicul, pg. 13.
» Costandin vtori Logofăt, pg. 158.
» Costandin biv vel Stolnic, pg. 437.
» Costandin, pg. 239.
» Ienache Aga, vel Clucer, pg. 22, 151, 226.
» Iordache Postelnicul, pg. 159.
» Ivan Vatafu, pg. 159.
» Irina sin Bărbuceanu Banu. E. = Aga Alecu Belu, pg. 409.
» Niculae Căminaru, pg. 139.
» Radu al 3-lea Postelnic, pg. 226.
» » biv vel Vornic, frate cu Barbu biv vel Ban, pg. 227.
» Roxandra. Ea = Barbu vel Ban Văcărescu; ea are fiică pe Maria Dumitrache Ghica Banu, pg. 227, 229, 230.
» Ştefan vel Vornic, pg. 114, 229, 230.
Vacarescu, Ştefan al 2-lea Vistier, al 2-lea Logofăt, pg. 226.
» Stoichiţă Postelnicul=Elina, pg. 294, 318, 319, 321, 323.
Vai de iei, (din Judeţul Prahova) Neagu Vatafu de Aprozi şi de Postelnici, pg. 155.
» » » *din,* Costandin, pg. 217.
Vaginleşti, » Mihart Postelnicul, pg. 214, 215.
Vălrăneşti, din, Dumitru Banu=Stanca din Drăgoeşti, pg. 387.
Văleni, din, Mihailă Postelnicul, pg. 245, 324.
» » Mihnea Postelnicul, pg. 332.
Vardentia, din, Ionaşco, pg. 419.
Varipati, Scarlat biv vel Sluger şi fiica lui Despina, pg. 160.
Varlaam, Dumitrache, pg. 236.
Varzariu, Radu Armaşu, pg. 342.
Vărneşti, din, Jipa, pg. 217, 221.
» » Lefter Ceauşu, pg. 222.
Vilara, Costache biv vel Căminar fiul lui Ştefan Cămăraşu, pg. 162.
» Ştefan Căminaru, Cămăraşu, pg. 162.
Vlădeni, din, Deatco Logofătul, pg. 185.
» » Ivaşco sin Dărmoşi. (Vezi şi numele de Hadăr Vatafu şi Drămuş) pg. 322.
» » Ion, pg. 442.
» » Neagoe, pg. 314.
Vlădeanu, Tudor are soră pe Ancuţa = Pârvu Bârsescu. El e sin Maria tata lui Tudor Paharnicul Vlădeanu. Tudor era văr cu Costandin sin Dima Căpitanul Bujoreanu, pg. 248.
Vlădescu, Pârvu Spătaru, pg. 240.
Vlădoianu, Smărăndiţa = Ştefan Colonelu Vlădoianu, pg. 431.
» Uţa Clucereasa, pg. 429, 430.
Vădulenі, din, Stanciu = Ivana. Ea e fina lui Matei Vodă, pg. 326.
Vlangali, Elena Clucereasa, pg. 411.
Voiateni, din, Mihul Spătarul, pg. 223.
Zădăriceanu, Tanase biv vtori Vataf za Vistierie = Maria, pg. 48—51.
Zatreanu, Preda Vataf Bănesc, pg. 421.
Zloteşti, din, Radul Logofătul, pg. 212.

www.dacoromanica.ro

INDICE

de nume de boieri cu rangurile lor, pe cari în lipsă de alte documente nu i-am putut clasa la familiile lor.

Adam Banul, pg. 340.
Albul cel mare, pg. 379, 380.
Albul frate cu Vlaicu, pg. 356, 362.
Albu Negru și fiul lui: Vlaicu, pg. 358.
Albul Vistierul, pg. 379.
Andrei biv vel Stolnic, pg. 228.
Andrei Iuzbașa frate cu Neagu biv vel Agă, pg. 220.
Andrei Logofătu, pg. 27.
Andronache Polcovnicul, pg. 232, 233.
Andronache vel Pitar, pg. 158.
Anton vel Comis, pg. 31.
Arsenie Postelnicul, pg. 293.
Athanasie Starostea, pg. 250.
Badea Logofătul, pg. 243.
Badea Postelnic = Anca; ei au fiică pe Pârva, pg. 442.
Badea vel Clucer, pg. 297.
Badea vel Stolnic, pg. 181, 182, 189, 190, 195.
Bălaciu frate cu Stanciu, pg. 222, 329.
Bălaci Postelnicul sin Știoroban Spătarul, pg. 224.
Baldovin Părcălabul, pg. 272.
Balea Paharnicu = Maria, pg. 383, 384.
Balea Spătarul (nepotul Doamnei Stanca a lui Mihai Vodă cel viteaz), pg. 316.
Balomir vel Paharnic, pg. 176.
Barbu Postelnicul, pg. 434.
Barbu Vistieru, pg. 378.
Barbu Vornicu sin Toma Banul; avu fiică pe Caplea = cu Tatul Logofătul, pg. 183, 185.
Bărcan Postelnic, (1582) boier hotarnic, pg. 197.
Bărcan vel Comis, pg. 176—180.
Bărcan vel Stolnic, pg. 287.
Bărnad (Bernad) vel Postelnic, pg. 6, 211.
Bărbuia, pg. 310.
Barnovski Miron, pg. 366.
Bartolomeu[1]) (Minetti) vel Postelnic vel Stolnic, pg. 213, 366.
Bidiviu Radu Postelnicul. Mama lui este Maria sin Pătrașco Vodă cel bun, pg. 383—385, 387.
Bilț și fii lui, pg. 368—369.
Bogdan vel Vornic, pg. 358—9.
Bogdan » Logofat, pg. 176, 177.
Boldici Dima, pg. 18.
» Dumitru, pg. 14.
» Mihalcea sin Mihalcea vnuc Pană, pg. 149.
» Pană Postelnicul, pg. 14—16.
» Stanciu, pg. 16.
Borcea Logofătu, pg. 199.
Borcea Părcălabul, pg. 272.
Borcioiul, pg. 316.
Bratu vel Vistier, Comis, pg. 181, 190, 191, 193, 195.
Bratu vel Comis, pg. 6, 211, 216.
Buda, Jupanul, pg. 257 n. 2.
Bunea Logofătul, pg. 218, 293.
» vel Armaș, pg. 249.
» al doilea Vistier, pg. 219.
» Vistieru, pg. 220, 221.
» vel Sluger, pg. 14.
Burciu Vistieru și urmașii lui, pg. 220.
Buzinca, Preda Slugeru Buzincăi pg. 327, 434.
Buzinca, vel Clucer, pg. 8, 9, 10.
» » Comis, pg. 218.
Calea Jupâneasa, pg. 243.

1) Il găsim și sub forma de *Bertolomei*.

www.dacoromanica.ro

Calotă vel Vornic, vel Ban, Armaş. El = Calea, pg. 304, 308, 312—314, 318 şi n. 1, 327, 331, 337, 338.
Calotă vel Stolnic, pg. 201.
Cânda Postelnicul, pg. 293.
Căptarul, Nedelco Postelnicul frate cu Stroe Postelnicul, feciorii Radului Căptaru Postelnicul, pg. 4, 6.
Carca Vornicul, pg. 319.
Cârstea Căpitanu, pg. 14.
Cârstea Cluceru, pg. 18.
» Logofătu, pg. 16, 213.
» vel Spătar, pg. 6.
» » » = Maria, pg. 385.
» » Vornic, pg. 19.
» biv vel Vistier = Ilinca, pg. 43, 44.
» Vistieru, pg. 157.
» Iuzbaşa de Roşii, pg. 326 n.
Cârstian Grămăticu, pg. 174.
Chiriac biv vel Medelnicer, pg. 115, 143.
Chirca Vistierul; el era = Marga şi avură fiică pe Marga, pg. 245, 281.
Clara Doamna, pg. 254, 255.
Coadă Vornicul avu fiică pe Stana, pg. 185.
Corcodel Stolnicul, pg. 287, 288.
Coresie Logofătu, pg. 171, 178, 179, 181—190, 192—198, 204, 205, 211, 231. El are fiu pe Bunea Logofătu, pg. 200, 201, 204—206, 210, 211.
Coresie sin Bunea Logofătu, pg. 210, 211.
Corlat Cluceru, pg. 243.
Corlat Grămăticul, pg. 356.
Coruia Medelnicerul, pg. 419.
Costandin Logofătu, pg. 14.
» Kiurciubaşa (Costandinos Kiurţibasis), pg. 16.
» Căpitanu, pg. 18.
» biv vel Ban, pg. 169.
» vel Vistier, pg. 196, 197.
» vel Paharnic are fraţi pe Anton Slugerul şi Ursache Slujerul; ei sunt fii Jupânesei Ilina, pg. 291.
» sin Necula Slugerul, pg. 324, 325.
Costache Logofătu, pg. 47.
Costea Chehaia, Jupanul, pg. 286—7.
Costea vel Comis, pg. 287.
Cracea Jupanul şi fraţii lui: Radu Stolnicul şi Barbu, feciorii lui Dragomir Postelnicul, pg. 363.
Dan biv vel Vornic, Vistieru, pg. 8, 9, 10, 293. El are fiică pe Marula (Maria).
Danciu vel Postelnic, pg. 196.
» » Stolnic, pg. 197.
» pg. 266.
» Logofătu, pg. 271.
Daniil (Donie Dan) vel Vistier, pg. 29, 31.
Deatcu mare Armaş, pg. 266.
Dédul vel Vistier, pg. 6, 211.
Diicul vel Spătar, vel Logofăt [1]), pg. 14, 15, 405.
Dima Postelnicul=Dragna. Ei au copii pe Voica şi Stanca, pg. 324.
Dimitrie Slugeru, pg. 236.
Dobromir vel Ban. El e frate cu Gherghe Logofătu. El=Neacşa din Drăgoeşti sin Maria, pg. 308, 383 n., 387, 415.
Donie şi fiica lui Anastasia, pg. 239.
Drăgan Postelnicul, pg. 368.
Drăghici vel Paharnic, pg. 297.
» sin Danciul Gogoaşă, pg. 270, 348.
» sin Balaci Postelnicul vnuc Ştoroban Spătarul, pg. 224.
» Cluceru, pg. 321.
» Grămăticu, pg. 14.
» frate cu Nica Postelnicul, pg. 16.
» Postelnicul sin Tănase Cluceru, pg. 16.
Drăgoi Logofătul, pg. 218, 312.
Dragomir vel Clucer, pg. 11.
» vel Ban, pg. 12.
» » Vistier, pg. 174.
» » şi biv vel Vornic, pg. 182, 189, 190, 243, 294, 329.
» 266.
» Stolnicul; el avea frate, pg. 266.
» sin Vlaicu Vornicul, pg. 369.
» Căpitanu, pg. 398.
Dragoslav Purcarul, Domnişor, pg. 369.
Dragu Stolnicul, pg. 173.
» Spătaru frate cu Radu, pg. 173.
Drăguşin Vistieru avu moş pe Pătru Logofătul, pg. 249.
Drăguşin vel Paharnicul are fiu pe Gorgan, pg. 326 n., 328, 329.
Drămuş e frate cu Hadăr Vatafu. Drămuş [2]) are fiu pe Ivaşco, pg. 321, 322, 324.
Drosu Postelnicul, pg. 319.
Duca Vornicul are fiică pe Stana=Miriţă Cojocaru. Miriţă are fii pe Petru Diac şi Radu, pg. 325.

1) Probabil el face parte din familia *Buiceştii*.
2) Pare a face parte din boierii *ot Stoeneşti*.

www.dacoromanica.ro

Dumitraşco vel Stolnic, pg. 12.
» Postelnic, pg. 340.
» » sin Necula Vistierul, pg. 327.
Dumitrache vel Stolnic, pg. 26.
» biv vel Paharnic, Ispravnic, pg. 62.
» vel Postelnic, pg. 216.
Dumitru Logofătul, pg. 11, 12, 246.
» Paharnicul, pg. 18.
» vel Vistier, pg. 182, 189.
» » Spătar, pg. 197.
» Comisul, pg. 213.
» Vornic, pg. 218.
» Postelnic ginerile lui Radu Paharnicul din Cernaia, pg. 246, 247.
» biv vel Vornic; el avu nepot pe Stoica vel Comis şi Spătar, pg. 321—324.
Dumbravă Vornicul, pg. 414.
Durduc şi fiul său Stâncilă, pg. 269.
Enache Grămăticu, pg. 16.
» vel Sluger, pg. 33.
Ene Logofătul, pg. 18.
Fiera vel Logofăt, pg. 216.
Florea Postelnicul, pg. 414.
Fota vel Postelnic, pg. 321, 322, 324, 325, 326, 337.
Furtuna vel Comis, pg. 213.
Ganea vel Portar, pg. 285, 286.
Gherghe frate cu Toma Banul, pg. 304.
Gherghe Vistieru (1575), pg. 191, 220, 221.
Gherghe vel Vornic, pg. 211.
» » Paharnic, pg. 216.
Gheorghe Hatmanu, pg. 376.
Gheorghe Slugeru, pg. 130.
Gheorghiţă Postelnicul, pg. 251.
Ghinea al doilea Postelnic, pg. 207.
Ghinea vel Vistier, pg. 15.
Ghinea Cupeţul, Jupanul, pg. 290.
Ghiorman vel Postelnic, pg. 178—180.
Giura Pârcălabul, pg. 371.
Giurgiu Pitaru, pg. 397.
Gligore vel Logofat, pg. 9, 11, 218.
» biv vel Vistier, pg. 29.
Gligoraşcu vel Vistier, pg. 26, 158.
Gonţea vel Paharnic, pg. 181,182,189 191, 193, 195—197.
Gorgan biv vtori Vornic, biv vel Stolnic, Spătar, vel Comis, vel Paharnic, pg. 323, 325, 326 şi n., 327, 337, 338, 340, 341.
Gorgan sin Drăguşin Paharnic şi Spătar, pg. 326 n.
Grigorie vel Sluger, pg. 24.
Hadăr Vatafu=Marta. Au fată pe Tudora=Dragomir Logofătu. Hadăr e frate cu Drămuş, pg. 322, 324.
Hamza, pg. 351.
Hamza Banul şi urmaşii lui, pg. 413.
Hamza nepotul lui Hamza Logofătul, pg. 281.
Harvat vel Stolnic, pg. 191, 193, 195—197.
Harvat Logofătul, pg. 266, şi urmaşii lui pg. 303—306, 336.
Horvat Stolnicul; el are fiu pe Ivan Postelnicul şi pe Ţalapie, pg. 320, 321.
Hrist Pitaru, pg. 200.
Hrizea vel Vornic, pg, 9, 11, 17, 434.
» » Paharnic, pg. 15.
» » Sluger, pg. 26.
» » Vistier, pg. 213, 435.
» » vel Ban, pg. 218.
» Portaru, pg. 325.
Ianache vel Postelnic, pg. 29.
» » Ban, pg. 211.
Iane » Vistier, pg. 176, 177.
» al 2-lea Sluger, pg. 218.
Ianiu vel Postelnic, pg. 174.
» (Iano) vel Vistier, pg. 178 180.
Ianoş Comis, pg. 316.
Iarciu Vistieru, pg. 304.
Ifrim Logofătul, pg. 17, 18.
Ignatie Cluceru, Serdaru, pg. 18.
Ilie fratele lui Lazăr Paharnicul, pg. 212.
Ioan Stolnic, pg. 130.
» vel Logofăt, pg. 181.
Ionaşco vel Paharnic, pg. 179, 180.
Ionaşcu Postelnicul, pg. 340.
Ionaşco Comisul sin Negrea Spătarul, pg. 212.
Ioniţă Polcovnicu, biv vel Vistier = Aniţa Păianca, pg. 234.
Iordache Căpitanul, pg. 13.
» vel Sluger, pg. 158.
» Cămărăşelul, pg. 398.
Iorga Vataful, pg. 38.
Isar Logofătul, pg. 19.
Istrate (Efstratie) vtori Vistier=Elinca sin Niculae Pătraşco Vodă, pg. 294, 298, 326, 334, 338, 393, 396, 397, 398.
Ivan vel Postelnic, pg. 177.
» » Logofăt, pg. 178—180, 196, 197.
» » Vornic, pg. 201.

www.dacoromanica.ro

Ioan Postelnic, pg. 287.
» Logofăt, pg. 293.
» » și Pitar sin Barbu [1]), pg. 300.
» Postelnic frate cu Țalapie; Țalapie are fiică pe Neaga. Ei sunt fii lui Horvat Stolnicul, pg. 320, 321.
Ivancea vel Postelnic, pg. 176.
Ivașco vel Logofăt, pg. 182, 189.
» » Vornic, pg. 190, 191, 193, 195, 197.
Ivul Portar, pg. 12. 16, 17.
Kivu Portaru, pg. 15.
Lazăr Paharnicul frate cu Ilie, pg. 212.
Leca vel Postelnic, pg. 287.
» » Spătar, pg. 211.
Lefter sin Marcu Logofătul, pg. 26.
Lupu [2]) vel Paharnic, pg. 6, 211.
Mănăilă biv vel Clucer, pg. 29.
Mânea vel Postelnic, pg. 197.
Manea vel Paharnic, pg. 177—179.
Manolache vel Clucer, pg. 158.
Manolache vel Paharnic, vel Postelnic, pg. 29, 31, 33, 158.
Manta mare Paharnic, pg. 278, 279, 309, 336.
Manul vel Postelnic, pg. 329.
Marcu Logofătul, pg. 8—10, 16, 434.
» vel Paharnic, pg. 12.
» Logofătul din București, pg. 26.
Marco Logofătul frate cu Tatu Slugeru, nepoții lui Dan biv vel Vornic, pg. 293.
Marco vel Armaș, pg. 329, 365.
Mareș vel Vistier, pg. 297.
» Logofătul, pg. 397.
Marga sin Chirca Vistierul, pg. 245.
Mârzea vel Spătar, pg. 287.
Matei Pitarul Cărămidă, pg. 405.
» treti Logofăt, pg. 108.
Michea Serdaru, pg. 130.
Mihai Postelnicul, pg. 12, 15, 16.
» Comisul, pg. 16.
» vel Spătar, pg. 218.
» » Stolnic, pg. 297.
Mihalache vel Stolnic, pg. 211.
Mihalcea Postelnic, pg. 340.
Mihalcea Banul, pg. 220.
Mihart ginerile Lupului Paharnicul, pg. 247.
Mihnea Pârcălabul are fiu pe Vlaicu Logofătul, pg. 442.
Miho vel Spătar, pg. 216, 366.
» Comis, pg. 320.
Mincu Logofătu, pg. 18.
Miroslav [1]) vel Logofăt, pg. 193, 195, 201.
Mitrea Vistieru, pg. 326 n., 340.
Miu Pitaru, pg. 15.
Mogoș boier pe la 1456, pag. 264.
Mogoș Vornicul, pg. 399.
Mogoș Drăghici, pg. 14.
Mușat Logofătul=Smaranda, pg. 299, 300.
Mușat Postelnicul, pg. 433.
Nan Logofătul, pg. 18.
Neaga Jupanița, pg. 305.
Neagoe Logofătul, pg. 6.
» vel și biv vel Ban, pg. 176, 177.
» vel Vornic, pg. 181.
» » și biv vel Logofat, pg, 190, 191, 193.
» ot varoș ot Pitești, pg. 317.
» Vornicul, pg. 368, 371.
» Spănaciu, pg. 383.
» Postelnicul = Dobra sin Maria din Pietroșani, pg. 384.
Neagu Banu ginerile Mircii Vodă, pg. 377.
» Logofătu ot Tîrgoviște, pg. 291, 333, 334.
» Căpițină, pg. 307.
Neagu biv vel Agă frate cu Andrei Iuzbașa, pg. 220.
Necula vel Pitar, pg. 14, 15, 329.
» Polcovnicu, pg. 162.
» vel Spătar, pg. 213.
» Slugerul; avu soacră pe Maria, pg. 214, 215.
» Slugerul; are fiu pe Costandin, pg. 324.
» Vistierul are fiu pe Dumitrașco Postelnicul, pg. 327.
Nedelco vel Vornic, pg. 176—180.
Negrea Spătarul și fiul lui: Ionașco Comisul, pg. 212.
Negoiță Paharnicul, pg. 221, 222.
Nenciul Vornic = Neacșa din Mănești, pg. 217, 218.
Nestor Căminaru, pg. 110, 114, 130, 229.
Nica vel Logofăt, pg. 6.
» Comisu frate cu Mihu, pg. 389, 390.
» Polcovnicul, pg. 14.
» Postelnicul; el are frate pe Drăghici, pg. 16.

[1]) Probabil face parte din familia *Mihăeștii*.
2) Probabil *Mehedințeanu*.
3) Probabil el e dintre boierii *ot Rîfov*.

www.dacoromanica.ro

Nica Căpitanu, pg. 18, 43, 44.
» vel Portar, pg. 38.
» » Vistier, pg. 287.
Nicula biv vel Vistier, pg. 322, 324, 325, 337, 395, 406.
Nicula Burducea, pg. 398.
Nicola Vistieru, pg. 385.
Nicola vel Pitar nepotu lui Pană Vistieru, pg. 212.
Nicoară vel Portar, pg. 329.
Niculae Portar, pg. 14.
» vel Clucer, pg. 29.
» biv vel Vataf za Paharnicei, pg. 45.
» biv vel Vistier, pg. 55.
Nicula Paharnicul, pg. 291, 292. El e nepotul Jupânesii Marii sin Drăghici vel Vornic ot Mărgineni şi mama lui Radu Cluceru Florescu. El se trage din sîngele lui Radu Cluceru Florescu. Radu Cluceru Florescu era unchiu lui *Necula Paharnicul.* El era nepot lui Socol Paharnicul ot Cornăţeni, iar Socol era unchiu lui Nicola. 1)
Oană Portarul, pg. 13.
Oancea Pârcălabul, pg. 268.
Ocnoh, Panait, dela, pg. 316.
Oprea Logofătul, pg. 7.
» Logofătul are fiu pe Preda, pg. 247.
» Postelnicul, pg. 310, 311, 316.
» Vornicul, pg. 374.
Pană Postelnicul, pg. 16.
» biv Stolnic, Ispravnic, pg. 62.
» vel Stolnic, pg. 177—180.
» Vistieru a avut ginere pe Vasile Vistieru şi nepot pe Nicola vel Pitar, pg. 212.
» biv vel Armaş, pg. 419.
Panait vel Stolnic, pg. 6.
Panaghiotis (Panaiotache) vel Sluger, pg. 29, 31, 158.
Pantazi Paharnicul, pg. 233.
» Logofătul, pg. 310.
Pârvan Vistieru, pg. 398.
Pârvu Logofătu, pg. 9, 300.
» vel Şetrar, pg. 26.
» Postelnicul frate cu Radu, pg. 246.
» Cluceru şi vel Logofătu sin Stepan biv vel Clucer, pg. 273—275, 277, 281, 282, 388, 415.
» Banul, pg. 371.
» Pârcălabul, pg. 398.
Paraschiva Postelnicul, pg. 321.
Pătru Logofătul moşul lui Drăguşin Vistierul, pg. 249.
Pătru vel Spătar = Păuna, pg. 275.
Peia Portarul, pg. 305.
Petrache Clucerul, pg. 55.
» Serdarul, pg. 76 şi biv vel Serdar, pg. 100.
Petre Stolnicul, pg. 233.
Petre sin Mihai Postelnicul, pg. 16.
Petre Cluceru are fiică pe Alexandra=Udrea Comisul, pg. 329.
Petriman Logofătul, pg. 16—18.
Poian Comisul, pg. 198.
Preda sin Oprea Logofătul, pg. 7, 247.
» vel Spătar, pg. 9.
» vel Vornic, pg. 15.
» Paharnicul din Tîrgovişte, pg. 245.
» Clucereasa, pg. 245, 281.
» Banul cel bătrîn, pg. 245.
» vel Ban, pg. 297.
» Cluceru (Buicescu?), pg. 313.
» vel Postelnic, pg. 313.
» Slugeru sin Buzinca vel Comis, pg327.
» Postelnicul, pg. 371.
Proca Logofătul, pg. 17, 18.
Radomir, pg. 305.
Radu vel Comis, pg. 9, 15, 196, 197, 307, 329.
Radu vel Logofăt, pg. 12, 14, 15, 218, 329.
Radu vel Agă, pg. 13, 14, 329, 397.
» » Căpitan, pg. 14.
» Vistieru, pg. 19.
» Căpitanu, pg. 38.
» vel Vornic, pg. 169.
Radu frate cu Dragu Stolnicu, pg. 173.
» vel Paharnic, pg. 174.
» » Stolnic, pg. 174, 306.
» Logofătu, pg. 214.
» al doilea Vistier, pg. 218, 329.
» biv vel Spătar, pg. 243, 244.
» Crăciunul Vornic, pg. 245.
» Crăcian Vornic, pg. 319.
» frate cu Pârvu Postelnicu, pg. 246.
» Paharnic sin Neagoe Logofătu ot Tîrgovişte, pg. 334.
» Logofăt al lui Maţil, pg. 371.
» Comisul, pg. 391.
» Logofăt frate cu Dumitru Vornicu şi cu Dragomir Comisu, pg. 395.

1) Probabil el face parte din neamul *Cornăţenilor.*

www.dacoromanica.ro

Radu Ceauş za Slujitori, pg. 398.
» Hrizii vel Clucer za Arie, pg. 405.
» biv vel Comis, pg. 415.
» Postelnicul, pg. 433.
Scurtul Aga, pg. 388.
Şerban Spătaru, pg. 172.
» vel Paharnic, pg. 201, 313.
» Logofătu, pg. 218.
» mare Vornic=Marga, pg. 266.
» Banul=Maria sora Basarabilor—Pârvuleşti, pg. 272, 283, 285, 286, 333.
» Banul, pg. 305, 306.
» Vornicul, pg. 319.
» Vistierul, pg. 329.
Sima Cluceru, pg. 18.
» Logofătu, pg. 7.
» Cămăraşu. Neacşu al Simii Cămăraşu, pg. 16, 17.
Sârbul Stolnicul frate cu Popa Stan din Cerneţi sud Mehedinţi, pg. 296.
Socol vel Stolnic, pg. 9, 11.
» » Clucer, pg. 12.
» » Sluger, pg. 15.
» Cluceru, pg. 17.
» Logofătu, pg. 18.
» vtori Postelnic, pg. 18.
» Medelniceru, pg. 19.
» vel Vornic, pg. 174.
» Paharnicu = Marula sin Tudora din Tîrşor, pg. 376, 394. Găsim şi: Marula sin Mihai Vodă cel Viteaz, pg. 392, 398.
» Vornicul, pg. 413.
Spahiu vel Ban, pg. 15.
Stae, pg. 268.
Staico Postelnicul sin Tudor Logofătul = Stana, pg. 245.
Staico Paharnicul frate cu Vladul, pg 247.
Staico vel Logofătul şi urmaşii lui, înrudit cu Basarabii [1]), pg. 358.
Staico Logofătu, pg. 16, 268, 302.
» Vornicul, pg. 305.
Staico Postelnicul sin Tudor Logofătul, pg. 281.
Stan Logofătu, pg. 15.
» Pârcălabu, pg. 174.
» Grosul vel Spătar, pg, 176.
» vel Spătar, pg. 177—182, 189—191, 193, 195.
» Debel Pârcălabul, pg. 243.
Stan vel Spătar = Caplea, pg. 273.
» Banul, pg. 277.
Stanca fata Slavnei; a avut fiu pe Barbu [2]) pg. 275.
Stanovici Logofătul, pg. 14.
Stanciu vel Spătar, pg, 174.
» » Postelnic, pg. 197.
» Logofătu, pg. 212, 272.
» vel Paharnic, pg. 282.
» Comisul şi urmaşii lui, pg. 309.
» Postelnic, vel Paharnic = Calea din Brâncoveni, etc. pg. 316, 317, 320, 337.
» Vornicul, pg. 319.
» şi Bălaciu, pg. 329.
Stăncilă fiul lui Durduc, pg. 269.
Stanislav, pg. 356.
Ştefan Ciohodaru, pg. 17.
Ştefan vel Vornic, pg. 49.
» Logofătul = Chera. pg. 390.
» Paharnicul, pg. 239.
Stelea Spătaru, pg. 170.
Stepan biv vel Clucer şi Banul dela Cioroiaşi şi fiul său Pârvu Cluceru, pg. 273—275, 277, 278, 281, 282.
Stoica Postelnicul, pg. 16.
» vel Postelnic, pg. 181, 182, 189—191, 193, 195.
» vel Vistier, pg. 246.
» Chivăran frate cu Neagoe, pg. 312, 313.
» vel Comis nepotul lui Dumitru vel Vornic, pg. 322.
» biv vel Logofăt=Evdochia, pg. 324.
Stoian Vistierul, biv vel Comis=Ancuţa. Au fiu pe Istratie Zlatovici, pg. 397.
Ştoroban Spătarul, pg. 224.
Stroe vel Vistier, pg. 12, 14.
» Serdar, pg. 130.
» vel Vornic, pg. 297.
» Postelnicul, pg. 340.
Taincoş Crănul, (Crăciun ?), pg. 312, 313, 332.
Tănase Postelnicul Sameşul Judeţului, pg. 72.
Tănase Cluceru, pg. 16.
» biv Căpitan, pg. 38.
» vel Sluger, pg. 296.
Tatul Logofătul, pg. 8—10.
» Logofătul ginerile lui Barbu Vornicu. El=Caplea, pg. 183, 185.

1) Cu prea multă probabilitate el face parte din boierii cunoscuţi sub numele de *„ot Ruşi“*.
2) Vezi la *Bratovoeşti*.

www.dacoromanica.ro

Tatul Părcălabul, pg. 272.
» Logofătul, Slugerul, frate cu Marco
» Logofătul; nepoţii lui Dan biv vel Vornic, pg. 293.
Toma Logofătul, pg. 18.
» Pitaru, pg. 37, 38, 110, 111, 113, 114, 143.
» Banu are fiu pe Barbu Vornicu şi nepoată pe Caplea=Tatul Logofătu, pg. 185.
» Banul frate cu Gherghe, pg. 304.
Tomiţa Serdaru, pg. 230.
Trufanda vel Postelnic, pg. 213, 385.
Tudor Cluceru, pg. 18.
» vel Logofăt, pg. 174.
» Logofătu=Stana. Au fiu pe Staico Postelnicul, pg. 245, 281.
Tudosie vel Vistier, pg. 201.
Tunsul Neagoe, pg. 7.
Ţiganuşu, pg. 379.
Udrea Comis = Alexandra sin Petre Cluceru, pg. 329.
Udrişte Logofătu, pg. 319.
Ureche vel Stolnic, pg. 176.
Vadislav Logofătu, pg. 310.
Vartolomi vel Stolnic, pg. 216.
Vasile Logofeţelu, pg. 31.
Vasile Vistieru ginerile lui Pană Vistieru; el=Dumitra, pg. 212, 213.
» vel Stolnic, pg. 218.
» Vistieru, pg. 291, 364.
» Logofătu, pg. 293.
Ventorie (?) Vornicul, pg. 13.
Vilae Jupaniţa, pg. 305.
Vintilă vel Vornic, pg. 6.
» Logofătu, pg. 176—178.
» vel Logofăt, pg. 211.
Vlad Paharnicul. pg. 307.
» Părcălabul, pg. 2, 3, 5.
» vel Comis, pg. 174.
» » Vistier, pg. 216.
» frate cu Staico Paharnicul, pg. 247.
Vlaicu frate cu Albu Negru, pg. 356, 358. 362.
Vlaicu Logofătu sin Mihnea Parcălabul, pg. 442.
Vlătur, pg. 352.
Vlăsan mare Logofăt = Vlădaia, pg. 266.
Vucina vel Paharnic, pg. 9, 11, 218.
Zaharia Banul, pg. 212.
» Clucerul, pg. 393.
Zamfirache Cămăraşul, pg. 129.
Zotu Spătaru, pg. 380.

www.dacoromanica.ro

INDICE

de nume de familii streine, pe care le găsim în volumul de faţă.

Abazà Paşa Nicopolei, pg. 341.
Balintitt Ioan de Töviş, pg. 378.
Baráthi Ştefan, pg. 378.
Basta, pg. 289.
Batori Ştefan, pg. 265, 371.
Bator Gabor, pg. 290.
Betlen Gabor Craiu, pg. 341, 366.
Bocskai, pg. 290.
Bosniei, al, Ştefan, pg. 255.
Brancovici Maxim, pg. 339.
» Miliţa sin Ioan Brancovici al Serbiei, pg. 271.
Bulgarilor, al, Straşimir Tzar de Vidin, pg. 254.
Bulgarilor, al, Tzarul Alexandru fiul Tzarului Mihail, pg. 254.
Cazimir Craiu Leşesc, pg. 418.
Corvin Matei, Regele Ungarii, pg. 435.
Corvin Maria, pg. 353.
» Matei, pg. 346.
Csaszar (Ciasar) Christofor, pg. 353.
» (Hunzar) Barbara, pg. 353.
Chyerepovich (Serepi) Elena fiica lui Niculae, pg. 380.
Chrisoverghi Gheorghe Cămăraşul şi fii lui: Aslan şi Ion, pg. 376.
Doboka, Clara fata lui Ianoş de, pg. 254.
Gârblianovici, Miliţa sin Lazăr, pg. 256.
Grigoriu Bona, pg. 353.
Georgiu Bona, pg. 353.
Genga Fabiu de Hadzacsel, pg. 378.
Grantrie de Grandschamp sol francez, pg. 376.
Hohenzollern, pg. 253, 259, 260, 261.
Huniade, pg. 341, 350.
Iakşich Dumitru şi fiica lui, pg. 355, 357.
Ion Lizstius de Köptseny, pg. 353.
Keşerü Ştefan şi fii lui, pg. 371.
Margareta Bakits de Lack, pg. 353.
Mehmed—beg sin Ali-beg, pg. 369, 412.
Micud Ştefan Ban unguresc al Severinului, din familia Kukenus, pg. 254.
Murad Sangiacul de Magnezie, pg. 376.
Niculae Oloz, pg. 353.
Nisowsky Stanislau, pg. 371.
Polo Minio di ser Scipione şi fiul lui, pg. 380.
Papa Urban V, pg. 254.
Polonii, al, Vladislav Iagello, Rege=Hedviga, pg. 256.
Racoţi Gheorghe, Craiu, pg. 326 n., 341, 342, 418.
Ratz Petru de Töviş, pg. 378.
Racoţi II, pg. 434.
Serbiei, al, Simeon Tzarul (Despotul) frate cu Tzarul Ştefan Duşan, pg, 254.
Serbiei, al, Uroş St. Despot, pg. 254, 255.
Serbiei, al, Vucaşin, pg. 254.
» Şişman Voevod, pg. 255.
Sigismund Regele Ungarii, pg. 257, 262.
Straşimir (Sracimir) Ioan Tzarul Vidinului, pg. 259.
Sinadin Capitanov, pg. 265.
Szekely Moise, pg. 289, 290.
Salvaresso Ecaterina, pg. 362.
Scarlati Saigiul (gialep) şi fiică-sa Ruxandra pg. 367.
Stamati nepotul Patriarhului Ioasaf, pg. 376.
Szebeşi Balthazar, pg. 378.
Steinville Generalul, pg. 423.
Savoia, de, Eugen Prinţul, pg. 423.
d'Uxcules Cecilia, pg. 239.
Vladislav Regele Polonii, pg. 257.
Zolyomi, pg. 341.

www.dacoromanica.ro

LISTA

Mitropoliților și Episcopilor din Muntenia cum și a Patriarhilor pe cari îi întâlnim în volumul de față.

Mitropolitul Eftimie, pg. 2—5, 310, 392.
» Theofil, pg. 8, 10.
» Teodosie, pg. 24, 25, 156, 249.
» Mitrofan, pg. 27, 28, 149.
» Daniil, pg. 28, 29, 32, 151.
» Neofit, pg. 34, 39, 147, 159.
» Grigorie, pg. 41, 42, 44, 48, 152, 227, 436, 438.
» Dositheu, pg. 51, 52, 62, 89, 97, 120, 121, 146 148, 230.
» Antim, pg. 224.
» Anania, pg. 245, 281.
» Luca, pg. 245, 282, 323.
» Iachint Critopol, pg. 255.
» Daniil » pg. 255.
» Nifon, pg. 271.
» Crimca, pg. 290.
» Filaret, pg. 328 n.
» Nectarie, pg. 328 n.
» Ștefan, pg. 329.
» Ignatie, pg. 429, 434.

Episcopul Buzăului, Ștefan, pg. 29.
» » Cozma, pg. 45.
» » Kiril, pg. 209.
» » Serafim, pg. 222, 329.
» » Dionisie, pg. 230.
» » Luca, pg. 392.
» Argeșului, Iosif (Sevastis), pg. 230, 271.
» Rîmnicului, Neofit, pg. 238.
» » Efrem, pg. 316, 317, 389.
» » Egnatie, pg. 329.
» » Theofil, pg. 392.
» » Dionisie, pg. 62—66, 76, 83, 84, 89—91.

Patriarhu Dositheu al Ierusalimului pg. 24, 25.
» Paisie al Ierusalimului, pg. 155.
» Dionisie, pg. 249.
» Iacob, pg. 249.
» Theolipt al Țarigradului, pg. 271.
» Nifon, pg. 359.
» Chiril (Lucaris) al Constantinopolului, pg. 385.

www.dacoromanica.ro

BĂRBĂTEȘTII

Anica = Doctorul Ioan Rasti.

Nepoți Jupânesii Marii soția lui Ioniță Bărbătescu: **Despa** 1803. **Ilie**. 180?. **Safta** Bărbătescu 1803.

Luxandra. 1813. 1814. = Necula Polcovnicul.

Iordache. 1803. 1814. Era + la 1844.

Iancu. 1804. 1806. 1814. Trăia la 1844. (?)

Naie. 1804.

Marghioala (Marioara) = Gheorghe biv vel Sluger, Clucer Boldescu. Ea trăia la 1814 și 1861.

Mihai Slugeru. Cumnat cu Serdaru Hristodor Niculescu.

Bălașa = 1788. Panait Matraca Slugerul.

Mihalache. = Smaranda (Manda) sin Manolache Cluceru Topliceanu, în 1809. El era nu întreg la măsurile minții. 1813. Ea = 2° cu Prijbeanu.

Catinca Bărbătescu. 1803.

Maria (sau Ilinca ?) Bărbătescu = Costandin Logofatu sin Șerban Paharnicu, Șetraru Cândescu.

Bănică Cluceru, Slugeru Bărbătescu. La 1812 trăia, iar la 1813 era +.

Sultana = Iordache Rudeanu.

Păuna = Serdaru Pantazi Băjescu. 1798. 1799.

Mihai vel Sluger, Ceauș za A rozi, judecător la Mușcel. 1781. 1784. 1785. 1801—1815. biv vel Clucer. = Pelaghia Monahia. (1-iul fiu).

Șerban (Bănică) Postelnicul 1783. 1784. Era + la 1804 = Despina sin Scarlat Varipati biv vel Sluger. Divorțați la 1782.

Radu Bărbătescu 1764. 1783. (Răducan). = Joița sin Toma Șetraru Cantacuzino.

Ioan (Ioniță) vtori Vistier. Născut din Sanda. 1787. = la 1779 cu Mariuța sin Ianache Hiotu Medelniceru, Ea avea frate vitreg pe Ghiță (Gheorghe, Iordache) Medelniceru Palada. La 1801 era văduvă. La 1803 ea își face diata. + 1803.

Sanda 1803. Vara lui Ioniță Bărbătescu.

Barbu Bărbătescu. 1784 Văr cu Ioniță Bărbătescu și cu Mihai Ciaușu Bărbătescu.

Niculae Paharnicu 1776. = Maria.

Ilinca = Șerban Postelnicul Grecianu. 1736.

Mihai biv vel Medelnicer. 1757; biv vel Paharnic. La 1762 era biv vel Stolnic. Era + la 1781. (1-ul fiu). = Safta sin Pârvu biv vel Stolnic Cantacuzino. Judecător la Spătărie.

Șerban Postelnic 1762, 1781. (2-a fiu).

Costandin Postelnic. 1754. 1762. 1779. (3-a fiu). = 1° Sanda (Luxandra, Ruxandra) sin Toma Brăiloiu. = 2° Voichița. El fu Paharnic.

Anița 1762. Nepoată Marii Bărbătească.

Mihai (Mincu) vel Comis, vel Paharnic, vel Serdar, vel Șetrar, vel Clucer, vtori Vistier. 1700. 1702. 1705. 1706. 1712. 1714. 1715. 1716—1718, 1720, 1723—4, 1730—2, 1734—5, 1738, 1740, 1747, La 1717 era de 41 de ani. **(n. 1676 + 1748)** Ispravnic de Tîrgoviște. = Maria sin Radu Obedeanu. Ea trăia la 1751 și 1762.

Vintilă Logofătu. 1687. **Ana**. 1687. **Mihai**. 1667. **Ilie** Paharnicul ot Bărbătești. 1667. **Cârstea**. 1657. **Socol** Postelnicu. 1689. **Hiera**. 1689. **Ilinca**. 1689. **Păuna**. 1689. **Zamfira**. 1689.

Dumitru Logofătul. 1634.

Costandin Comis, Vornic de Tîrgoviște 1691, 1695, 1697. 1699. 1701. = Păuna sin Costandin Slugeru Ludescu, nepoata Stoicăi Logofătul Ludescu.

. . . . . fiu + 1696. **Stroe**. 1696. **Tudosie**. 1666. a avut frați.

Tudor Logofătul. 1661.

Petriman Logofătul. 1664. 1681.

Isar Logofătul. 1681.

Vintilă Logofătu. = Tudora.

Iordache Căpitanul ot Bărbătești.

Partenie monahu. 1688.

Drăghici Postelnicul ot Bărbătesti. 1657. 1658. 1661. 1663. 1664.

Rizea. 1664.

Parasco Postelnic. Logofăt. 1663. El = Alexandra.

Ștefan. 1663.

Hrizea (Rizea, Hrizan.) = Paraschiva.

Mușat 1652. 1658. fiu fiastru Ianei.

Maria 1628.

Dan. 1652. 1655. 1656, 1658.

Bunea 1652.

Albu 1654.

Pană Postelnicul (Boldici ?) ot Bărbătești. 1628. 1639. 1641. 1650. 1653.

Pătrașco. 1618. 1628. 1629.

. . . . . = **Grișiță** Postelnic, Logofăt. 1652.

Tudor Comisu. 1648.

Kira (Chera) = 1° Ștefan Ciohodaru. = 2° Pătrașco vel Cupar Bălăceanu. Ea născută din Frujina.

Stanca. 1628. nepoata lui Hrizan Postelnicul.

Dragu Logofătu 1642. 1653.

Preda = Proca.

Radu din Bărbătești. 1664. 1667.

Tănase Paharnic, Clucer, Postelnic. 1628. 1642. 1643. 1645. 1646. 1650. 1653.

Stoica (Stoichița) Postelnicul. 1628. 1642. 1643. 1645. 1650. 1653. 1654. 1657. 1658. 1663. 1664.

Tatul Slugeru, Logofătu ot Orbeasca. 1628. 1632. 1637. 1638. = 1° Neacșa 1638. = 2° Iana, El era + la 1653. 1632 Ianuare 10. *Înfrățire* cu Nan Postelnicul din Doicești și Bărbătești al cărui nepot era.

Drăghici Spătaru. 1612. 1615. 1618. = Ilina. (sau Mihna ?) 1629.

Nan (Nenciul) Postelnicul ot Bărbătești și Doicești (din neamul lui Neagoe Tunsul) 1615. 1618. 1628. 1632. 1636. 1638. 1639. 1641. 1648. 1650. = Zamfira (Salomia călugărița) sin Tudor Slugeru Rudeanu. 1644.

Hrizan Postelnicul 1612 1615. 1618. 1628. 1630. 1639 1641. = 1° Marula (Maria) sin Dan Vistieru. = 2° Frusina (Frujina) sin Hrizea Vornicu. Ea = 2° cu Parasco negutătoru.

Popa Kir **Fota** Cliseru. 1642. 1653. = Maria.

Vlad Pârcălabul din Bărbătești. 1613.

Dobra (Boba) = **Mogoe** (Moga, Moja) Paharnicul din Bărbătești. 1599. 1613.

David ot Bărbătești. 1623.

Oprișor (Oprea) Logofătul ot Mănești. In zilele lui Stefan Voevod sin Ioan Voevod. (1591—92).

Oprea cel bătrîn din Bărbătești. 1599. 1613.

Popa **Tudoran**. 1599.

Muja (Moja) 1599 Iulie 7.

Drăghici Banul.

Neaga Preoteasa mătușa lui Muja. 1613.

Moma (Momaia) mătușa lui Muja. 1599. 1613 Ea = Stoica.

. . . . .

Dan. 1577 Sept. 11.

Gulioaia din Bărbătești.

Stanciul Postelnicul = Moma. 1540 Iunie 22.

BIBLIOTECA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

www.dacoromanica.ro

BASARABII

Anexă la pag. 404 Vol. II
Genealogiile documentate ale Familiilor boierești.
Din scrierile inedite ale lui Ștefan D. Grecianu.

www.dacoromanica.ro

www.dacoromanica.ro